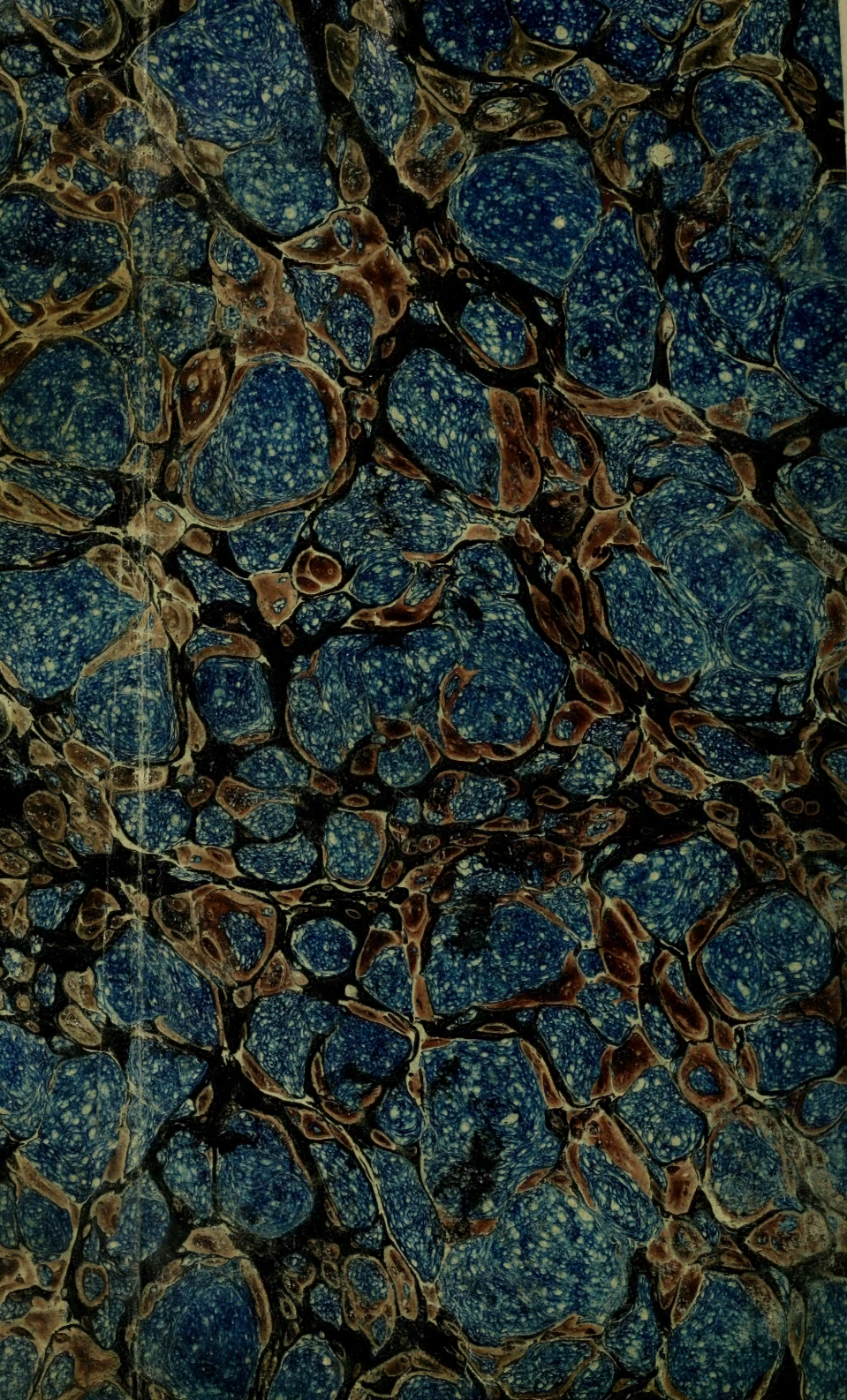

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PK
6490
B352M4
1836

Mehmed, Sakir
Serh-i Beharistan

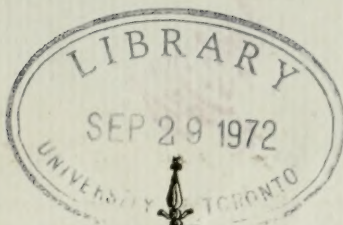
4099

18/465

مملکت افغانستان
وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه

وصف افندی

مكتبة

PK
6490
B352 M
1836

* بسم الله الرحمن الرحيم * مطلع هر سر کلام قدیم *

تحمده الله الذی زین بساتین عالم الانس بانواع ازهار المعارف * ونور
قلوب عارفی مجلس القدس باصناف شمس العواطف * ورشح فیها
بقیوضاته السجانیة وهبت علیها نسایم المحبة العرفانیة (نظم)
فسبحان الذی قد سبح الاشیاء * بحمد ذاته القدوس الاعلی *
جیع الطیر یسبح فی غصون * بالحن الشاق الاخلا * وهزاران
صلوات وسلام برکل روضه نبوت وشاخسار دوحه کلبن فتوت که
بلبل کلزار ما اوحی * وطوطی شکرستان سراى (سبحان الذی اسرى
باد) (قطعه) دستگیر مجرمین است محمد مصطفی * ملتجای هر حزین
است محمد مصطفی * مایه بخشای دوعالم شهنه چارم کتاب * فیض
بخش آن واین است محمد مصطفی * ویوزمینک ترضیه وتکریم آل
واعحاب جناب لاریعه بولسونکه آلا بارجه اولوس بوستانینک
کول لاری و آچون بهارستانینک بلبل لاری و دین و شریعت
کوکبینک یولد وزلاری وحیدیت (اسحابی کالنجوم باهم اقتدیتم
اهدیتم) مظهر سعادت افروزلاری علی الخصوص جهار بارکزین که
تورالاسی بیلا پیرا پیرار قوباش دیک دین و شریعتی منور * وقیغواوق
کوکل لاری نور هدایت بیلا پر فرقیغوجی دورلار آلا اوزابو لسون

(قطعه) ولایت خلیفه شہلیغ ابو بکر امسلم دور * عدالت شہریدا
اسر وعمر سلطان اکرم دور * حیابایغہ عثمان جیکتی الحق پردہ
ختمی * علی آتلیغ لاریچراچا غلام شاہ معظم دور (اما بعد) معلوم
ارباب درایت و منظور احتساب کفایت در کہ حضرت مولانا جامی
روح الله روحہ السامی حضر تکریمک بہارستان نامی ایلہ موسوم
کابی و نکت و نصایح مستطابی حقا بردر کرانمایہ و بی بہا و بر بحر
معانی بی اتہادر کہ ہر بر حکایاتی دلفریب و ہر بر مضایاتی مؤثر چون
نواہی عندلیب ریاضندہ اولان ہر بر کل صد بر کنک شمیمی مشام ناسی
معطر ولالہ سرخی ہزاران عاقلک حیرتلہ سینہ سین پرداغ و کر بیان
چاک و پریشان و در بدراید و زلال آسامعانیسی (ومن الماء کل شیء حی)
نصنی تلمیح و اشارت و زائرانی روضہ رضوان ایلہ بشارت ایتدیکی
آشکارہ و ہویدا و نظم و نثری قطعہ قطعہ دلیل و دعوا ایکن رنگ
الوان معانیسی چراغان ترجمہ ایلہ روشنا اولمدیغی معلوم پیکانہ
و آشادر ہر قدر شععی مرحوم اول وادیدہ تک و پوایتدیسدہ
شبستان خیالاتی کرکی کبی روشن ایدہ مدیکی کاپیلہ مبرهن در
بولالہ زار معانیدہ شدت نسایم سبیلہ شمع یسانی فروزان اولبوب
کاھوعلیہ باقی قائمدر (بناء علیہ) بو حقیر بی مایہ و عاجز فرومایہ
خاک اقدام اولیا و جہہ فرسای مجلس علماء فیض جو بندہ ملک القادر
السید محمد الشاکر صانہ الله من مکاید الحاسد و الماکر ادهم کلک خوش
رفتاری بووادی یہ سوق و تسیار و ریاض بہارستانک مقاماتندہ قدر
الاستطاعہ رفتار ایدوب احاطہ ادراک مقداری مشکلاتی حل علی
ماقل و دل بیان و عیان و بعضا بعضا قواعد فارسی بی دخی اعلان
و ایات و رباعیات و قطععاتک عمل و ازا حیفنی اشعار علی ماھو الحق
بین ارباب الاشعار بیان اولنوب جناب خدای لم یزل و لایزال و الموفق
ذوالجلالک توفیقہ اتمامہ رسیدہ اولمشدر کرچہ باغبان امل و ش
غنیجہ صد بر کنی اشک خونین ایلہ شکفتہ ولالہ ہای رنگارنگی
داغ درون و جگر خون ایلہ میدانہ کلنجم جان و دل پریشان و آشفته
و شبستان خیالاتی مہر اندیشہ ایلہ حل اولنجہ ترکس چشم امل
نلرچکمش اوشب بوی پر بویک برکیچہ صفاسند تخم عمری اکش و لکنی

بینه صدور عرفایه کمال ایله شفا و درد اهل عشقه دوا اوله مزالا
مکر حضرت ظل اله حامی شرع الله حافظ ثغور المؤمنین ناظم
مناظم الملک والدین قانع عرق الجبارة قانع مغفر صنوف الاکاسرة
* قصیده در مدح پادشاه اسلام *

چار بالاش نشین سلطانی * خسرو دهر و ظل یزدانی
شمس لطفیله سربسر آفاق * ماه و ش اولدی جمله نورانی
پردہ دار حریمی در کسری * اولدی دارا کمنه در بانی
حافظی عون حضرت باری * حضرت توفیق اوله نکهبانی
اولکه سلطان سلیم ذانادل * زینت افزای ملک عثمانی
شاد کام اوله تخت عدلنده * ایده هر دم صفای روحانی
دور دیرینه سنده کور مدی چرخ * صاحب دار بویله خاقانی
زور بازوسی حیرت آورد در * پیلورز پنجه نریمانی
قیلیدی نطقی ایله شکسته قلم * جمله ارباب بزم عرفانی
یتراي شاه کرکینه پیر * ایله سخن دعاده جولانی

نه فلک پایدار اولد بجه * اوله جاری جهانہ فرمانی
اول شاه فلاطون فکرت و ارسطو منقبت جم خشت دار شوکت
پادشاه اسلام و المسلمین امیر الموحیدین و المؤمنین اولان ذات والا تک
نظر کیمیا نظیری ایله سبک زرکی بوتہ اعتبارده خالص العیار اولوب
اهلی بنده اعتبار و مایه دار اولسی مقرر در دیونام عالیشان شریفیله
تینا واسم پاک لطیفیله تبرکا بهارستان مولانا جامی قدس سره السامی
عنایت و توفیق باری ایله ترجمه و شرح اولنوب اسمنه (هدیه العرفان در
شرح بهارستان) اسمیه اولندی منظور یندن متمنادر که قصور بنی قلم عفو
ایله تکبیل و ناول طعنه هدف ایتوب دعاء خیر ایله یاد و بو عاجزی داشاد
و مسرور الفؤاد بیوره لر کل من عند الله لاحول ولا قوة الا بالله و بالله
التوفیق نعم المول و نعم الزفیق و علیه اعتمادی فی کل حال من الاحوال
یارب حول حالنا الی احسن الحال اللهم احفظ لسانی من الخطاء و الخطل
و من الریغ و الزل (مصنف مرحوم بسمله دن صکره شاه جمیلی مشعر
اولان القاظ عدیده دن بر بنی آیتان دن مقدم فائده حدیسانده اولان
حدیث شریفک مضمونتی نظم له بر قطعه انشاد ایدوب بیور

* چومرغ امر زیالی زاغاز * نه از نیروی جد آید پرواز * چو ادات
 تعلیل مرغ مطلقا قوشدر طیر معناسنه و مبتدا (امر بونده ایش یعنی
 فعل معناسنه در زیال ذی اسماء سته معتله دن حالت جری یا ایله
 صاحب معناسنه (بال بونده شرف معناسنه در باحرف نسبت زاء مفرده
 ازدن تخفف من معناسنه آغاز ابتدایمکدر آیدک مفعولی (نه هاء رسمی
 ایله نافیه آیده مصر و فدر از من معناسنه یا مصاحبیت نیروی بونده قوت
 معناسنه در آیدک مفعولی جد نیرویک مضاف الیهی آید فعل مضارع
 مفرد غائب آمدن دن یا خود آیدن دن مشتق پرواز باحرف صله پرواز
 طیران معناسنه در (محصول بیت) چونکه شرف شانه منسوب اولان
 امرک قوشی ابتدایدن جد قوتندن یا جد قوتیه پروازه کلز یعنی کلیه
 حاصلی جناب واجب الوجوده جد ایتمک سمن طیران ایله
 * مقصده نار سیده پر بریزد * فتدزان سان که دیگر برنجیزد *
 بمقصد باحرف صله مقصد صادق کسر یله بونده اسم مکان در ضرب
 بایندن عینک فعی غلط مشهور در (واقصد فی مشک) ده مقصده
 وصلت ممکندر تدبر مفعول صریحیدر مؤخر ریزدک نا ادات نفی رسیده
 ماضیدن قسم اخرنده اولان هاء رسمی بونده و بونک کبی برلرده هاء
 ترتب اولور یعنی یشیموب دیمک او اور پر بآه عجمک فتحیه قنات
 دیمکدر بریزد بآه استقبالیه ریزد فعل مضارع ریختن دن یا خود
 ریزیدن دن فاعلیه جمله سی خبردر معلوم اوله که سودی پرسود کالای
 قواعد فارسیه رواج ویردیکی محالرده بحث اشته قافیه بوکونه آغاز
 ایندوب پیورر که مصدر تائبیک جیعه سندن و مصدر دانی یا تائبیک
 ماعداسندن ماضی ایله اسم مفعولدن غیری مشتق اولمز از جمله ریزدک
 مصدری ریزیدن آیدک مصدری آیدن کنه کنه مصدری کنیدن
 کلور اما جمهور قوانی دفعه اطلاع مراد آیدینلر مقایع الدریه
 مراجعت ایلسونلر لکن ان شاء الله محملری کلد کده تدریج ایله بیان
 اولور اما حقیر دیر مکمل قول جمهور نقدر فهمه اصعب ایسه ده صوابه
 قریبدر زیر سودی مر حومک اکثر مشتق متداری کلام عجمده بلکه
 لغاده متداول دکل معنیدار صورتنده بی معنی در بویه اولنجه مواضع
 متعدده ده ماده اشتقاقه شراحی رد ایندوب تجهیل ایلدیککی محل

بحث در تدبیر (حاصلی جمهوره کوره ریزد ریختن دن مشتقد زیرا
 قاعده کلبه هر بار که مصدر تا بینک ماقبلند (خسشف) حرف رفتن
 خاء واقع اولسه تاداله قلب اولند قد نصکره خادخی زایه قلب اولنور
 فتداو فتدن مخفف فعل مضارع فتیدن دن یافتادن دن مشتقد
 زیرا مصدر دالینک ماقبلند الف اولسه حذف اولنور زان ازاندن
 مخفف زای مفرد من معنای آن اسم اشارت سان ادات تشبیه (که
 حرف رابط دیگر غیری بر ادات استعلا بونده مجرد تا کید ایچوندر) نخیزد
 نون نافیه خیزد خاء مجمله نك که سر یله فعل مضارع خیزیدن دن
 یا خاستن دن علی غیر قیاس خیزد کلور (محصول بیت) محل قصد
 و مطلب یعنی مقصد و مطلبه ایرش محبوب قنادی دو کیلور ائچلین
 دوشر که غیری فالقمز یعنی بردخی پرواز و طیرانه قدرتی اولمز (حاصل
 مشوی) حضرت منلا جای روح الله روحه کل امر ذیال لم یدأ فیه
 بحمد الله فهو ابتر حدیث شریفه تلخیص بلکه ترجمه ایدوب بیورر که
 اعتلاء شان و شرفه مرغه مشابه اولان بر امر عظیم الشان که انی
 مبدی جد باری سر آغازه بال و پر آجوب باشلیبه مثال مرغ غی پروبال
 اویله دوشر که بردخی فالقمغه بجالی اولمز یعنی او دیشان اولان ایش
 ناسه نفعی شویله دور سون بلکه مضرتی ایجاب ایدر (عروض)
 بومشوی بحر هزج مسدس دن یعنی بریتی الی مضاعیلن (صدر
 ایله ابتدا سالم حشوری سالم لیکن عروض ایله ضربند حذف علی
 طاری اولوب هزج مسدس مخدوف اولش حذف آخرده اولان
 سبب خفیفی اسقاطه دیرل مضاعیلن دن لن دوشر مضاعی قالور فعولان
 انک برینه کلور بویله اولجه بر مضاعی مضاعیلن مضاعیلن فعولان اولور
 * هزار داستان جد و ثنا از زبان مرغان بهارستان عشق و وفا که
 از منابر اغصان فضل و احسان بحسن اصوات و طیب الحان علی
 الدوام خوانند * هزار اسماء اعداد دن بیک یعنی الف دیمکدر بونده
 کثرتن کلبه در (داستان حکایه معنایه لیکن بونده ترغ و تکلم
 معنایه در و مبتدادر) (جده اضافتی بیایه) (جد معروف) (ثنا عطف
 تفسیری) (زبان دل یعنی لسان اضافتی لامیه) (مرغان مرغ مطلقا
 قوشدر الف و نون ادات جمع قوشلردیمکدر) (بهارستانه اضافت لامیه)

(بهارستانك عشقه بیانیه (عشق معروف (واو عاطفه (وفا قبح وار
 ایله مقابل غدر در (که حرف رابط (از من معناسنه یا خود ظرفیت
 ایچون (منابر منبرك جمعی محل مرتفع معناسنه (اغصان همزه نك فتحی
 وغین معجمه نك سکونیه غصنك جمیدر بوداقلری دیمکدر (فضل فانك
 فتحی وضاء معجمه نك سکونیه فضیلت معناسنه یعنی زیاده لك اضافت لری
 بیانیه (واحسان واو عاطفه احسان کسر همزه وسکون حالیه ایلک
 و بیلک یعنی علم معناسنه دخی کلور (بحسن باحرف الصاق حسن
 حانك ضمیمه خوب یعنی کوزل (اصوات صوتك جمعی آواز معناسنه
 اضافت بیانیه (واو عاطفه طیب لغتده کوزل رایحه لی نسبت به دیرلر
 لکن بونده تجرید اولوب کوزل معناسنه در (الخان همزه نك فتحی ولامك
 سکونیه لحنك جمیدر لحن لامك فتحی وحاء مهمله نك سکونیه حسن
 صوت ایله آواز دیرلر بودخی تجرید اولوب یالکیز آواز معناسنه در
 (علی الدوام یعنی دائماً (خوانند روم ضمیمه فعل مضارع جمع مذکر
 فاعلی تحتده مرغانه راجع خبر مبتدا یا مقدر برخداست یا خود
 قطع آئیده صانعی رادر لکن وجه ثانی اولی در (محصول فقر) بیک
 حد و ثنا حکایه سی یعنی ترغاتی عشق و وفا بهارستانك قوشلرینك دلندن
 جریان ایدر که فضل واحسان بوداقلری منبرلنده یا خود منبرلندن
 کوزل صوت و کوزل آواز ایله دوام اوزده او قورلر یعنی مرغان بهارستان
 عشق و وفانك حاصلی اهل عشقك لسانندن جریان ایدن هزار
 حد و ثنا استانی که فضل واحسان شاخلری منبرلنده یا خود منبرلندن
 صوت حسن و لحن طیب ایله علی الدوام او قورلر لکن از منابرده اولان
 از معنای اصلیه سنده اولنجه منابر اغصان فضل واحسان دل اوچندن
 کلاتدر یعنی لسان اطلاق اولان لحم باره نك اوچندن اصدار ایدوب
 او قورلر * و بمسمع حاضران مجامع قدس و ناظران مناظر انس علی
 مر الشهور و الاعوام رسانند * و بمسمع (واو عاطفه (باحرف صله
 (مسمع جمع مسمع یعنی محل سمع قولی دیمکدر فلد سیمجه کوش
 (حاضران حاضرک جمعی غائبك ضدی اضافت لامیه (مجامع مجمعك
 جمعی جمعیت محللری قدسه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 (قدس بحسب الالهه پاک دیمکدر لکن بونده قرب الهی مراد در

(حاضران مجامع قدسیدن مراد ملائکه کرامدر) (واو عاطفه) (ناظران
 ناظرک جمعی بونده حافظ وحامی معناسنه) (مناسطرجع منظر در
 نظر اید و چون محل اضافت اسم فاعلک مفعولنه) (انس همزه مک صمبی
 ونونک سکونیه ضد وحشت درینه بونده قرب خدا مراد در) (ناظران
 انس دن مراد اولیاء کرامدر) (علی حرف جر) (مر ممیک قنچی ورا، مشدده
 ابله نصر بابتک مضاعفندن مصدر در کجک معناسنه) (الشهور
 شهرک جمعی آیلردیمکدر فارسیده ماه دیرل) (واو عاطفه) (الاعوام عامک
 جمعی بیلار دیمکدر فارسیده سال دیرل حاصل معنی آیلرک و بیلارک
 مروری اوزره دیمکدر لکن بویله برلده دوامدن ~~ک~~ نایتدر) (رسانیدن
 فعل مضارع جمع مذکر غائب ایرشدیرلر دیمکدر الف ونون علامت
 تعدیه در ولازمی رسد کلور) (معلوم اوله که لازم متعدی مراد اولسنه
 مفسایم الدریده تخریر اولدیغنه کوره امر حاضرک اخرینه الف
 ونون ویا ودال ونون زیاده اولنور ایسنه مصدر متعدی اولور مثلاً
 رسیدن امر حاضری رس کلور وشناختن امر حاضری شناس کلور
 مذکور حرفلری زیاده ایتک ایلر رسانیدن وشناسانیدن اولور اخرندن
 نونی حذف ایدرایسک رسانید وشناسانید ماضی متعدی اولور دالک
 ماقبلده کی یایی حذف ایدرایسک رساند وشناساند اولوب مضارع متعدی
 اولور اما سودی یه کوره برالف ونون جمیع سنده ~~ک~~ فایست ایدر
 زیرا اکاکوره شناختن دن اشتقاق اولماز بلکه مراد فی اولان شناسیدن
 اشتقاق اولنور بویله اولجیه رسیدن وشناسیدن یاتک ماقبلده الف
 ونون زیاده ایتک رسانید وشناسانیدن رسید رسانید شناسد
 شناسانید اولور جمع ایچون رساندلفظنه برنون دخی زیاده اولوب رسانیدن
 اولور (محصول فقر) دخی پاک و طاهر اولان جمعیه حاضر اولارک
 یعنی ملائکه کرامک دخی انس والفت نظر کاغنه ناظر اولانلرک
 یا خود انس نظر کاهی حافظ و حامی لربک حاصلی اولیاء الله عظامک
 قولقلربنه شهور واعوامک مروری اوزره یعنی دائماً ایرشدیرلر حاصل
 کلام مرغان عشق ووفاک ملائکه عظام واولیاء کرامک قولقلربنه
 ایرشدر دکری جدداستانی (قطعه) صانعی را که کلستان سپهر * باشد
 از کلین صنعش ورق * صانعی را (را ادات تخصیص) یا حرف وحدت

(صانعدن مراد جناب فعال مطلق قدر دستاڻك خبری (که حرف
 رابط صفت (کاستان کلي چوق بر مبتدا (سپهر فلک باشد فعل مضارع
 افعال ناقصه دن اسمی تحتند کاستانه راجع (ازمن معناسنه (کلبن
 کل انا جنک دیندن سورن فدانه دیرل اصلی بن کلدلر ترکیب توصیفی
 قبیلندن (یا خود بن بونده اوجاق معناسنه در کل اوجاغي بونده کللاک
 دیمک اولور (صنع صادق ضمیه بونده ایجاد معناسنه در شین ضمیر
 صانع راجع (ورق یا حرف وحدت (ورق قحمتنه یا برق برك معناسنه
 باشدك خبری باشد اسمیه خبریه کاستانك خبری مبتدا خبریه صانعك
 صفتی (محمصول بیت) اهل عشقك اسانندن صادر اولان جسد و ثنا
 بر صانع ذوالجلاله مخصوص صدر که فلک کاستانی یعنی بو عالم اجساد آنک
 صنعی و ایجادي کلنك دیندن چیقان فداندن یا خود صنعی کلنکندن
 بر یار قدر حاصلی جد و ثنا اوله بر صانع مخصوص صدر که بو عالم کون
 و فساد بلکه جمیع عوالم انک قدرتنه نظر له بر ذره بلکه اندن کمتر در
 * یا بود بهر ثنا خوانانش * پرنثار از در کوهر طبعی * یا حرف تردید (بود
 فعل مضارع بودندن مصدر دالینك ماقبلنده (یارنو) دن واوا و اسه
 حذف اولنوب برینه بر الف و یا عوض و بر یلور لکن بونده بایستن دن
 کلان بایده مشابه اوله خوفیه ترك تصرف ایدوب یا لکن واوه فتح ایله
 حرکه و بر یلوب بود اولور (بهر ادات تعلیل (ثنا خوانان ثنا خوان
 وصف ترکیبی ثنا او قیجیلر دیمکدر یعنی جد ایدنلر ایچون (الف ونون
 ادات جمع بودك مفعول لهی (شین ضمیر صانع راجع بودك تحتند
 اسمی کاستانه راجع (پر طلو دیمکدر (نثار صاچوم مؤخر طبق وصفی
 یعنی صاچو ایله طلو بر طبق (ازمن بیانیه معناسنه (در انجو (کوهر
 سائر ذی قیم (طبق بودك خبری جمله سی باشد جمله سی اوزره معطوف
 (یا وحدت ایچوندر (محمصول بیت) یا خود بو کاستان عالم صانع
 ذوالجلاله ثنا ایدنلر ایچون انجو و جواهر نوعندن اولان صاچو ایله
 طولو بر طبقدر (عروض) بوقطعه رملدن مسدس الاجزاء یعنی بر بدی
 التي فاعلاتن لکن بونده صدر و ابتدا سالم حشورلی مخبون یعنی خبن
 علتی طاری اولمش خبن اولنیده سبب خفیف اولان جزو ك سبب
 خفیفنك ساکنی اسقاطه دیرل فاعلاتن دن الف اول دوشرفاعلاتن

اولور و عروض و نشر بی مخبون ایکن حذف دخی کلوب یعنی آخرد
اولان سبب دوشوب فعلا قالور انک برینه فعلن کلور ایکن بیت ثانینک
عروضی اصلم در یعنی صل علی طاری اولش صل حذفله قطعک اجتماعه
دیرل حذف بیان اولندی قطع و تدجم و عک ساکننی اسقاط و متحرک
ثانیی اسکانه دیرل بویه اولنجه فاعلاتندن حذف ایله فاعلا قالور قطعله
و تدکه علادر الف و نشر لام ساکن اولوب فاعل قالور فعلن برینه کلور
بر مصراعی فاعلاتن فعلاتن فعلن یا فعلن اولوب رمل مسدس مخبون
مخذوف یا اصل اولور * جلت عظمه جلاله و علت کلمه کاله * جلت جیمک
فتی و لامک تشدیدله فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه عظیم اولدی یعنی
بیوک اولدی (عظمت عین مهمله نک وطاء معجمه نک و میم فتحه ل یله کبریا
معنا سنه در اولوق دیمکدر لفظا مرفوع فاعلیدر جلتک (جلال لفظا
مجرور مضاف لیهی عظمتک ضمیر صانع راجع مضاف الیهی جلالک
(واو حرف عطف) علت عین مهمله نک و لامک فتحه ل یله فعل ماضی
مفرد مؤنث غایبه ناقص واویدن یا خود یائیدن واویدن اولور ایسه
یو کسک معنا سنه در یائیدن اولور ایسه شرف معنا سنه در عالی اولدی
یا خود شریف اولد (کلمه کافک فتی و لامک کسری و میم فتحه یله
بونده قرآن مراد در لفظا مرفوع فاعلی علتک کاله مضاف کالده
ضمیره مضاف صانع راجع (محصول ترکیب) حق جل و علا
حضر تباریک جلال کبریایی یو ک اولدی و کالی کلمسی بوجه اولدی
* و هزاران سرود تحیت و درود از کلوی عندلیبان بوستان سرای
فضل وجود * هزاران مبالغه کثرتدن کنایه در یعنی یک ل حاصلی
نیجه یک دیمکدر و مبتدادر (سرود ایرلیق تغنی معنا سنه اضافتی لامیه
تحیت بحسب المغه فاک دیمکدر لکن بونده صلواتن عبارتدر
(و درود دالک و راک ضمیر ل یله سلام معنا سنه در) از حرف ابتدا (کلوی
کاف عجمک فتحه یوغز (یا و سیه اضافه فت (عندلیبانه اضافتی لامیه
(عندلیبان عینک فتحه یله و نون سکونیه بلبلدر (الف و نون ادات جمع
(بوستان و اوایله فارسی و اوسمز عریدر معروف (سرای او دیمکدر خانه
معنا سنه بوستان سرای مرکب اوله رق کار بان سرای کبی بوستان اووی
دیمکدر تنه کیم باغ که یکی فضا اضافه اضافتی لامیه (فضل فضیلت

معنا سنده در جود ضد بخدا در (محصول ترکیب) دخی نیجه بیک صلوة و سلام
 سرودی یعنی نعمانی فضل وجود بوستان سرائیک عند لیلیرتیک
 بوغازندن یعنی فضیلت و احسان اصحابیک دهان نرندن صدور ایدن نیجه
 بیک صلاوة و سلام حاصلی اولیاء کرامک و صلحای عظامک و اتقیاء امتک
 ایلدوکی صلاوة و سلام * که مطربان بزم شهود و مغنیان عشرتخانه
 وجد و وجودند * که حرف بیان یا رابط صفت مطربان مطربیک جمعی در
 سازنده به دیرل اضافتی لامیه (بزم مجلس عشرته و صحبت به دیرل اضافتی
 بیانیه) شهود شین مجعده ضمیمه مشاهده معنا سنده در بزم شهود مقام
 جمعدن کتابتدر و خبر مبتدا در برلفظ اند تقدیر یله زیرا قاعده اعجام
 اوزره سجده سابقندن یا لاحقندن اداتی حذف یدرل مبتدائی محذوف
 تقدیری آنان مطربان بزم الح (واو حرف عطف) (مغنیان مغنییک
 جمعی در ایرلیجی دیمکدر اضافتی لامیه مطربانه معطوف) (عشرتخانه
 مر کبالتدر عشرت اوی دیمکدر عشرت اختلاط الوقت معنا سنده
 (همزه اضافه توسیل) (وجده اصصاف بیانیه) (وجود کمال شوقدن
 حاصل اولان بر حالتدر) (وجود واول ضمیمه لغته بولوق معنا سنده در
 وجد و وجود اهل عشق نهایت مرانی اولان جمع الجمع یعنی فرق
 بعد الجمعه اشارتدر) (نون و دال استک جمعی در یعنی ادات خبر
 (محصول ترکیب) عند لیلیان بوستان سرائی فضل وجود که انلر مجلس عالم
 مشاهدهک سازنده لیدر یعنی رونق و فروزیت و زیب وریجیلریدر دخی
 وجد و وجود عشرتخانه سنک مغنیلریدر یعنی جذبه و حالات بخشیلریدر
 حاصلی انلر مقام جمع و عالم مشاهده واصل اولغله خلقی راه حقه
 ارشاده داعبلردر و انلر کامل و مکمل اولغله باده عشق خدادن ناشی
 علی مراتب استعداداتهم حصه یاب اید یجیلردر (قطعه) * بر کل روضه
 ابلاغ که هست * کل این باغ زرویش عرقی * بر علی معنا سنده (کل
 معروف و خبر مبتدا در یعنی هزاران سرود) (روضه راء مملوکه فحیه
 سبزه زار محله دیرل باغچه دیمکدر) (ابلاغ همزهک کسر یله ایشدر مک
 معنا سنده در بونده رسالتدن عبارتدر اضافتی لامیه بولکدن مراد حضرت
 رسالت پناه علیه السلام حضرت تلیدر) (که ادات رابط) (هست بونده
 ادات خبر در مصرع ثانیه کی عرقی به مقید در کل این باغ مبتدا عرقی

عرقیست تقدیرنده خبردر (این اسم اشارت در قریه موضوع) (باغ معروف) (زای مفرده من معانسه در) (رویش شین ضمیر کل روضه به راجع) (روی یوز) (عرق یا حرف وحدت) (عرق فکحینه در دیمکدر) (محصولیت) (کلوی عند لیان بوستان سرای فضل وجوددن صدور ایدن سرود ونحیت ودرود ابلاغ ورسالت باغچه سنک کلی اوزره اولسون یعنی حضرت خواجه جهان نبی آخر الزمان اوزرینه اولسونکه بو باغ عالمک کولی انک جالی نورندن برعرقدر یعنی یوزی صوبندن خلق اولمشدر * نیست زاوراق چمن مرغانرا * بجز اوصاف جالش سبق * فی ادات نفی سین و تادات خبردر یوقدر دیمکدر (زای مفرده من معانسه) (اوراق ورقک جمیدر بیراق دیمکدر رک معانسه) (چمن معروف) (مرغانرا ادات صله یا ادات تعلیل) (بجز با حرف تأکید جز غیر معانسه) (اوصافه اضافت بیانیه) (اوصاف وصفک جمعی او لک معانسه) (جال معروف) (شین ضمیر کل روضه به راجعدر) (سبق درس معانسه در) (یا حرف وحدت و یا خود تکبیر ایچوندر) (محصولیت چمن بیراقلردن قوشلره یا قوشلر ایچون حضرت فخر کائناتک اوصاف جالندن غیری بر درس یادرسی یوقدر) (عروض بوقطعه بعینه صانعی را قطعه سی کیدر وزن و قافیه ده * وعلی آله وصحبه المقنسن من مشکوة علومه واحواله * واو عطفه علی حرف جر) (آل لفظا مجرور علی ایله جار مجرور ایله ظرف مستقر معطوف بر کل روضه اوزرینه) (آل اهل بیت معانسه یا خود اولاد معانسه یا خود قوم یعنی) (کل مؤمن تقی تقی الی یوم القيمة) (بونده هر قنقسی اولسه جائزدر) (واو عطفه) (صحب لفظا مجرور آل اوزره معطوف) (صحب صاد مهمله تک فتنی و حاء مهمله تک سکونیه صاعک جمیدر) (ضمیر کل روضه به راجعدر) (یعنی رسول اللهک ایمان صاحب لری یعنی ایمان ایله مشرف اولدقلری وجه سعادت لری کورنلر) (المقنسن مقنسن تک جمیدر حالت جری یا ایله لفظا مجرور صفیدر) (آلک وصحبه تک تختنده هم ضمیری موصوفه راجعدر آتش الموق معانسه بونده کسب نور ایدیمیلر دیمکدر) (من حرف بیان مقنسنه متعلق) (مشکوة میمک کسر یله و شین مهمله تک سکونیه و کافک فکحیه چراغ محلی دیمکدر لفظا مجرور من ایله مفعول به غیر صریحیدر مقنسنک

(علوم علمك جعبد رلفظا مجرور مضاف اليه) ضمير نه كله راجع
 محلا مجرور مضاف اليه (واو عاطفه) احوال حالتك جمعى كيفيت
 ديمكدر لفظا مجرور علومه معطوف (ضمير غائب سابق كى
 (موصول تركيب) دخى سرود تحيت و در و در سول كائنات و مخفر
 موجوداتك آل و اصحابى اوزرينه اولسونكه انلر حضرت پيغمبر خير
 البشر ك علوم و احوالى چراغدانندن كسب نور ايديجيلر يعنى مدينه علم
 اولان سلطان الثقليتك مجلس پرانتبا اهلزنده حاضر اولمغله ظاهرا
 و باطنا كسب علوم اكهي و اخلاق حميده سيله تخليق اولنلر در (معلوم
 اوله كه بوجده و صلوه ده اولان براعه استهلال و تشبیهات و استعارات
 حددن بيرون و قياسدن افزوندر از جمله بهارستانه كوره مرغلر كللر
 و هزارلر و هزار دستان زيرا هزار بلبله ديدكلرى كى هزار دستان دخى
 ديرلر و بلبلدن ايريجيه برقوشه ديرلر هر نقدر بونده بومعنا مراد دكل
 ايسه ده ينه براعتدن خالى دكلر * اما بعد * بسمله و جده و صلوه دن
 فارغ اولدقد نصكره * نموده مى ايد كه چون درين وقت دلپسند فرزند
 ارجچند ضياء الدين يوسف عصمه الله تعالى عمايفضيه الى التلief
 و التأسف با موختن مقدمات كلام عرب و اندوختن قواعد فنون ادب
 اشتغال نمود * نموده ماخذيدن قسمدر (مى ادات حال) ايد فعل مضارع
 كورلش كله يعنى معلوم اوله (كه حرف بيان) چون ادات تعليل درين
 در ايله اين دن مخفف در حرف ظرف اين اسم اشارت (وقت معروف
 تركيب ده چاغ ديرلر) دلپسند وصف تركيبدر كوكل بكنيجى يعنى مقبول
 و مرغوب (فرزند او غل ديمكدر ابن معناسنه و مبتدا در خبرى اشاغبده
 خوانده مى شد در (ارجچند قيملو و عزتلو و اولو معنالى نه كلور لكن
 بونده معنای اول مراد در ارج قحئينله قيمت و عزت و بزرگ معناسنه در
 منذ ادات نسبت (ضياء الدين مولانا جامينك مخدومك لقبى دينك
 ضياى ديمكدر (يوسف اسميدر) عصمه عصم فعل ماضى مفرد مذكر
 غائب حفظ ايلدى دعا موقعنده اولمغله حفظ ايلسون ديمكدر ضمير
 فرزند راجع مفعوليدر عصمك (الله لفظا مرفوع فاعلى) تعالى
 فاعلى تحتده اسم لجلاله راجع فاعليه بجله سى اسم جلالك صغفى
 (عما اصلندن عن مادر نون ميمه قلب اولنور عن عصم به متعلق با

اسم موصوف محل قریبی عن ایله بحرور بعیدی مفعول به غیر صر یحینه
منصوب (یفضی افعال باندن فعل مضارع مفرد غائب معلوم
بونده القا ایدر معناسنه در فاعلی تحت نه مایه راجع جمله سی صفتی
(غیر فرزند راجع مفعولی) الی یفضی به متعلق در تلفه تفعل
باندن تحسر و محزون اولقی معناسنه در (تأسف وزن و معناده تلفه
کبیر عطف تفسیر یدر لکن برنده تحسر و برنده تحزن مراد اولقی
اولی در) با موختن با حرف صله یا صاحب آموختن الف ممدوده ایله
مصدر در او کرنگ دیکر یعنی تعلیم مفعول یدر مؤخر اشتغال مک مقدمانه
اضافتی مصدر مک مفعولنه در (مقدمات کلام عرب اضافه لری
لامیه لدر) مقدمات مقدمه مک جمعی یعنی کلام عربک ما یحتاج الیه لری
حاصلی صرف ونحو مراد در (اند وختن بونده کسب معناسنه در
قواعد اضافتی مصدر مک مفعولنه در) قواعد فنون ادب لامیه لدر
قواعد قاعده نک جمعی فنون فنک جمعی (فنون ادب دن مراد علم شعر
وانشادر زیرا بونله ادبیات تعبیر اولور قواعد فنون ادب مثلاً
عروض کی) اشتغال افتعال باندن مصدر در مشغول اولقی معناسنه در
(نمود نمودن فعل ماضی کوستردی دیکر اشتغال نمود مک مفعول
صر یحیدر (محصول ترکیب) معلوم اوله که چونکه بومقبول و مرغوب
اولان وقتنه قیتلو او غلم ضیاء الدین یوسف ای الله تحسر و تحزنه
القا ایدن شیدن حفظ ایلسون مقدمات کلام عربی یعنی علم
صرف ونحوی او کرنگ مک داخلی قوانین فنون ادبی یعنی علم قوافی
و عروضی کسبه اشتغال کوستردی حاصلی تحصیل علمه سعی ایلدی
* و پوشیده نماند که طفلان نورسیده و کودکان رنج نادیده را از تعلیم
اصطلاحاتی که مأنوس طبع و مألوف سماع ایشان نیست * و او عاطفه
(پوشیده اور تلمش مستور معناسنه اسم مفعول در) نماند فعل نفی استقبال
قابلیه دیکر (که حرف بیان) طفلان طفلک جمعی در که صبی ایله
مر اهی بلنی (نویکی دیکر جدید معناسنه) رسیده ماضیدن قسمدر
بتشعش دیکر بر را مقدر در نادیده را قرینه سله حذف اولمدر
(و کودکان کافک ضعی و دال مهمله یا مچمه ایله طفل دیکر ترکیده
چو جق الف ونون ادات جمع) رنج بونده اسمدر رحمت و مشقت

معناسنه (نا ادا ت نفی) دیده ماضیدن قسم (را ادا ت صله) تعلیم
تفعیل با بنیدن مصدر در او کر تمک معناسنه اصطلاحات اضافتی
مصدرک مفعولنه بعض نسخه ده از تعلیم اصطلاحی واقعدر
یو صورتده را تخصیص ایچون اولور (تعلیم تفعیل با بنیدن مصدر در
او کر تمک معناسنه) اصطلاحات اصطلاحک جمعی بر قومه یا بر فنه
مخصوص الفاظ و عبارات (یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
(مائوس اسم مفعولدر انس دن همزه نک ضمیه وحشت مقابلی الفت
دیگدر بونده مألوف معناسنه در طبعه اضافتی اسم مفعولک نائب
فاعله اضافتی در) و مألوف عطف تفسیری سماعه اضافتی سابق کی
(سماع سبک کسر یله سمعک جمعی انلرک قولقلرینک مألوفی دکلدر
دیگدر) ایشان اسم اشارتک جمعی (نیست ادا ت سلب) (محصول ترکیب)
دخی مستور و مخفی قالمیه که یکی یتشمش طفلاره وزجت و مشقت
کورممش چو جقلره شول اصطلاحی او کر تمکد نکه انلرک قولقلرینک
و طبیعئرینک مألوف و مائوسی دکلدر نسخه آخره کوره یکی یتشمش
طفلارک ورنج و الم کورممش کودکلرک شول اصطلاحی او کر تمه دیکه
انلرک طبیعت و سماعری مائوس و مألوف دکلدر حاصلی انلره
اصطلاحات فنی یا قمری او کر تمک یا انلرک او کر تمه سی که انکله انسیت
و القلری اولیه (بعض نسخه ده اسماع و بعضی بنده اسماع واقعدر
لکن طباعه اقرب بزم اختیار ایتدیگمز در * بر دل بار وحشتی و بر خاطر
خبار دهشتی می نشیند * دل کوکل (بر دل می نشیندک مقدم مفعول
غیر صریحی) (بار وحشتی فاعلی بار وحشت مجازا بیانیه بار یوک معناسنه
وحشت بحسب اللغة تنها قالمق دیگدر بونده او کک دیگدر) (یا
حرف تنکیر) و بر خاطر بر دل اوزرینه معطوف خاطر بونده قلب
دیگدر (خبار دهشت مجازا بیانیه خبر توز دهشت حیرت معناسنه
(یا حرف تنکیر) می ادا ت حال) (نشیند فعل مضارع نشینیدن دن
یا نشستن دن ز بر مصدر تائیک ماقبلنده) (خسوف) دن سین ۴۴ یله
اولسه تا داله قلب اولسد قد نصکره سین یا حذف اولور یا خود یایه
قلب اولور یا خود یایه قلب اولور بونده یایه قلب اولمش لکن علی
غیر قیاس دال مقلوبه نک ماقبله برنون زیاده اولمشدر اولور

دیمکدر (محصول ترکیب) اصطلاح وقواعدی تعلیم و تعلیم انس
 والفساری اولمق سببیه کوکل اوزره وحشت یوی و آینه قلبرینه
 دهشت و حیرت نوزی اوتورر حاصلی ذهنه کوچ کله سببیه اورکوب
 حیرت واضطرابه دوشر* از برای تلطیف سر و تشخیص خاطر وی
 کاه کاهی از کتاب گلستان که از انفس متبرکه شیخ نامداو واستاد
 بزرگوار مصلح اندین سعدی شیراز است رجه الله تعالی* از برای
 ازراژده یا خود برای لفظنده اولان معنای منی تأکید ایدر برای تلطیف
 تلطیفدن ایچون دیمکدر (تلطیف تفعیل بایندن مصدر در ملائمت
 و یرمک یعنی یومشقی دیمکدر) سرسینک کسریله قلبده مخفی اولان
 نسنه در تلطیفک سره اضافتی مصدرک مفعولنه در یعنی قلبنده
 اولان کدوراتی یومشقی اچلیچون (تشخیص تفعیل بایندن مصدر در
 کسکین اتمک معناسنه در خاطره اضافتی یتنه مصدرک مفعولنه
 اضافت ایدر) خاطرک و به لامیه وی ضمیری بوسغه راجعه در (کاه کاهی
 یا تنکیر ایچوندر وقت وقت دیمکدر) کتاب گلستان معروف و مشهور در
 مفعول ایدر مشوید نصکره کلان خوانده می شدک (که حرف رابط
 صفت) انفس نفسک جمع ایدر بوا و کلمات مراد در متبرکه تفعیل
 بایندن اسم فاعل در برکت طلب اولنیچی دیمکدر اضافتی بیانیه در
 برکت طلب اولنیچی اولان نفس لرندن دیمک اولور (شیخ معروف
 نامدار وصف ترکیبدر ناملی دیمکدر اضافتی بیانیه) استاد بزرگوارده
 بیانیه (بزرگوار بزرگه مرادف یا خود بزرگ اولور و وار صاحب
 معناسنه در عظمتلو دیمک اما این کالک تحقیقنده وار بونک کی پرزده
 لیاقت معناسین افاده ایدر مثلاً شاهوار شاهه لایق و بزرگوار اولولغه
 لایق دیمکدر) مصلح الدین دینی اصلاح اندیچی دیمکدر اسمی مصطفی
 اولان کیمسه به اطلاق اولنور مش برکزیده دخی دیرلر سعدی صاحب
 گلستانک لقبی (شیرازی یا حرف نسبت شیراز اسم بلده) سین و نا
 ادات خبر در (رحم فعل ماضی ضمیر مفعولی سعدی به راجعه در) الله
 لفظ امر فوع فاعلی تعالی تحتده اللهه راجع فاعلیله جمله سی
 اسم جلالک صفتی (محصول ترکیب) اوغلم یوسفک سرینی تلطیف
 و خاطرینی تشخیص ایچون یعنی قلبنده اولان کدوراتی کیدروب

یو مشتق ایچون وذهنی کسکین یعنی تیر ایتک ایچون وقت وقت
 کتاب کاستان دن که دینی اصلاح ایدی ناملی شیخک و عفتتلو
 استادک برکنلی اولان نفسلرندن یعنی آثار سخنندن در عالی اولان
 الله اکا رحمت ایلسون (مثنوی) نه کاستان که روضه ز بهشت *
 خاک و خاشاک او غیر سرشت * نه حرف نفی (کاستان بونده کتاب
 کاستان مر اددر) که حرف اضرب (روضه یا حرف وحدت همزه
 توسل ایچون) روضه رانک فتنی و واولک سکونیه سبزه زار محله دیرلر
 کرک ما کولات و کرک غیر ما کولات بغچه معناسنه (بهشت باغ عربینک
 کسریله جنت دیمکدر) و خاک خاء معجه ایله طیراق معناسنه بعض
 نسخنده خار واقع اولمش دکن معناسنه در (خاشاک خاء معجه ایله
 چورچوب دیمکدر غایت نظر دن ساقط اولان شبهه اطلاق ایدرلر
 (اویه اضافتی لامبه) اوضمیر روضه یه راجعدر (غیر سرشت وصف
 ترکیبی قیلندندر غیر طبیعتی یا غیر ایله یوغرلش (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ سعدینک کاستانی وصف ایدوب یورر کاستان دکل
 بلکه جتسدن بر بغچه در انک طیراخی و چورچوبی غیر طبیعتی و یا
 غیر ایله یوغرلشددر یعنی عبیرکی قوقولودر حاصلی جنت کی ناظرین
 و سامعینک قلوبنه صفا بخش اولور و مشام جان اهل بصیرتی
 معطر قیلار * بابهایش بهشت رادرها * فیض ده قصه هاش کوثرها *
 بابهایش شین ضمیر کاستانه راجعدر (ها ادات جمعدر کاستانک بابلی
 دیمکدر و مبتدادر) را ادات صله با ادات تخصیص (درها درلر جمعدر
) در قیوم معناسنه باب دیمکدر بر ادات خبر مقدر در درهاست
 تقدیرنده در (فیض ده اصلنده دهندۀ فیض وصف ترکیبی در فیض
 و یریحی دیمکدر فیاض معناسنه در) قصهها قصه نک جمعدر حکایه لر
 دیمکدر و مبتدا (شین ضمیر کاستانه راجعدر) کوثرها کوثرلر دیمکدر
 کوثر جتسدۀ حضرت پیغمبره مخصوص اولان ارمق بنه بر ادات خبر
 مقدر در کوثرهاست (محصول بیت) حضرت شیخک کاستانک بابلی
 جنت ایچون یا جنته قبولدر سکر اولمده بانصایح و یاغیری مشتمل
 اولدیغیچون انکله متنصح اولیق دخول جنته سبب اولمده فیض
 و یریحی قصه لری کوثرلر در نشکان وادی حیرتی قاندرمده حاصلی

هر بابی بر جنت بابی و هر بر قصه سی بر جنت کوثر بدر * نکته‌هایش
 نهفته در پرده * رشک حوران ناز پرورده * نکته‌ها نکته نک جمعی در
 نکته نوک ضمیمه بحسب اللغة بر پرده نقطه قویوب بر شیء اشارت
 ایتمه دیرلر بونده مزایای الفاظ مراد در (شین کستانه راجع در
 (نهفته نوک و هانک ضمیمه یله وفات سکونیه وهاء رسمی ایله کیرلو
 دیمکدر اسم مفعول مستور معناسنه در (نکته‌هایش مبتدا نهفته پرسین
 و تا تقدیر یله خبر اولمق اولی در و مصراع ثانیه کستانه راجع بر مبتدا
 تقدیر اول نورش می مر حوم مصراع ثانیه کی رشک حورانی نکته به
 خبر معناسی و یرمش نکته رشک حور اولمق یعنی معلوم از باب نکته در
 اما کستانه رشک حور اطلاق اولور (پرده رائی ایله مرئی یتنده اولان
 حجاب دیرلر مفعول فیه در نهفته نک (رشک رائی قنئی و شین معجمه نک
 سکونیه غیرت معناسنه در (حوران حورک جمعی در رشک حور
 وصف ترکیب در حوری غیرته کتور یچی دیمکدر یعنی حور یلرک
 محسود یدر (ناز پرورده مر بکاتند در پرورده اسم مفعولدر بسلامش
 معناسنه ناز پرورده نازی بسلامش دیمکدر (محصول یت) اوکستانک
 نک و مزایای پرده ده کیرلیدر یعنی مخفی و مستور در حاصلی هر کسک
 عقولی نکته لرینه واصل اولوب ادراک ابد مز و نااهلک نظرندن
 مستور در و اوکستان نازی بسلامش حور یلرک رشک و غیرت یدر
 یعنی حسن و طراوتدن ناشی محسود حور اندر * دلکش اشعار او باذر
 اشجار * ارم لطف تحتها الانهار * دلکش وصف ترکیبی انواعند در
 (اشعار همزه نک فتحیه شعرك جمعی در مبتدا (اویه اضافتی لامیه
 کوکل چکیچی دیمکدر او ضمیر کستانه راجع در (بلند بانک ضمی
 و لامک قنئی ایله یو جه معناسنه در بویلی دیمکدر (اشجار شجرک
 جمعی در ینه ادات خبر مقدر در (نم رطب معناسنه یعنی باش دیمکدر
 (لطف لطافت معناسنه اضافت پیانیه (تختها تحت ظرف مستقر
 مبتدایه راجع فاعلیله جمله سی مقدم خبر در (ها ضمیر مجرور مؤنث
 اشجاره راجع مضاف الیهی تحتک (الانهار نهرک جمعی در ارمق معناسنه
 لفظ امر فوع مؤخر مبتدا (محصول یت) اوکستانک کوکل چکیچی
 اولان شعرلری بلند اشجار در لطافت و طراوت و رطوبتدن و انحرک

التندة نهر وازدر (حاصلی اگر روضه جناک انجلی و ارمق لری
وارایسه کلسانک دخی هر برشعر موزونی بردرخت منتهای و اطافت
وطراوی کویا برنهر دل بادر (عروض) بوشوی بحر خفیفندر معلوم
اوله که بحجم جمع اوزانی اکثر یا مثنی الاجزا استعمال ایدرل عرب مسدس
الاجزا استعمال ایدرل اشته از جمله بحر خفیفک اصلی عند العرب
فاعلاتن مستفعِلن فاعلاتن در ایکی کره اما عند الاحجام فاعلاتن
مستفعِلن فاعلاتن مستفعِلن در ایکی کره اما اگر بحجم مسدس استعمال
ایلسدل مجزوا ایدرل بر جزئیئی حذف ایدرل تته کیم بونده اولدیغی کبی
بویله اولنجه صدر وابتدا سالم حشو که مستفعِلن در خبن علی طاری
اولوب سین دوشر متفعِلن قالور مفاعِلن انک برینه کلور عروض
وضربنک بعضیسنه شکل و بعضیسنه صلم طاری اولمشدر شکل
خبن ایله قصرک اجتماعنه دیرلر خبن اولده اولان سبب خفیفک ساکنی
اسقاط وقصر آخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط و ماقبلنی
اسکان که فاعلاتن دن خبن ایله الف وقصر ایله نون دوشر و اساکن
اولور فعلات اولور که اشکل دیرل صلم حذف ایله قطعک اجتماعنه
دیرل قطع فاعلاتن دن وتد مجموعک ساکنی حذف و متحرکنی اسکانه
دیرل وحذف آخرده اولان سبب خفیفک اسقاطنه دیرل بویله اولنجه
فاعلاتن دن قطع ایله علانک النی دوشر و لام ساکن اولور وحذف ایله
تن دوشر فاعِل قالور فعِلن انک برینه کلوب فاعلاتن مفاعِلن فعلات
یا فعِلن اولوب بحر خفیف مسدس مخبون اشکل یا اصلم اولور * سطری
چند خوانده می شد * سطری یا حرف وحدت سطر معروف (چند
فج دیمکدر سطر ی چند برج سطر دیمکدر سطر مبتدا خوانده
ماضیدن قسم در خوانده می شد جمله سی خبر مبتدای ثانی و مبتدای
ثانی خبر مبتدای اول (حاصلی اوغلم یوسف کاب کلساندن برج سطر
او قومش ایدی * دران ائنادر خاطر آمد که تبرکا بانقاسه الشریفة
وتبعه الاشعاره اللطیفة ورفی چند بران اسلوب ساخته شود * دران
در حرف ظرف آن اسم اشارت (ائنا وقت معناسنه در یعنی اوغلم
یوسفک کلسان او قودیغی وقتیده) درادات صله (خاطر بونده قلب
معناسنه در آمدک مفعولیدر (آمد فعل ماضی مفرد غائب) که حرف

بیان (تبرکاً مفعول مطلق در یا مفعول له) بانفاسه با حرف مصاحبت
 یا استعانت (انفاس نفسک جمعی ضمیر شیخه راجع در (شریف ضد
 الوضع) و تبعاً ای تخلفاً تبرکاً کی اثر نجه کتمک معناسنه (لام حرف صله
 اشعار شعرك جمع در ضمیر ینه شیخه راجع در (اللطیفه لطیفه ملایم
 معناسنه در (ورق چند مبتدا ورق پیراق بودند کاغد معناسنه در
 (یا وحدت ایچوندر (بر علی معناسنه (آن اسم اشارت در اسلوبه (اسلوب
 ضم همزه ایله فن معناسنه در بودند طرز و طور معناسنه (ساخته
 اسم مفعول (شود اولدی ساخته شود دوزلش اولدی دیمکدر
 و خبر مبتدا در (محصول ترکیب) فرزندان چند یمک تعلیم کلستان
 انشائنده خاطره کلام یکله انک شریف اولان نفس لریله تبرکاً و لطیف
 اولان شعر لریته تبعاً یعنی حضرت شیخ سعدینک نفس شریف لریله
 برکت طلبیدن ایچون یا برکت طلب ایتمک ایله و شیخ کلستانک
 اثر نجه کتمک ایچون یا کتمک ایله کلستانک طرز و طور زنده برقیج کاغد
 دوزلش اولدی یعنی تنظیم ترتیب اولاندی که مهر ادبهارستان در
 * و جزوی چند بران منوال پرداخته گردد تا حاضر از داستانی و غائب از
 ارمغانی * جزوی با حرف وحدت (جز پارچه دیمکدر (جزوی چند
 برقیج پارچه دیمکدر (بر حرف استعلا (آن اسم اشارت) (منوال وجه
 معناسنه در یعنی اول وجه اوزره دیمکدر (پرداخته اسم مفعول در
 (کرد کاف بحبیک فتحیه فعل مضارع کردیدندن مشتغول اوله
 دیمکدر پرداخته مقدم مفعول در کردندن تمام اولش اوله دیمکدر
 جمله سی خبر (تا حرف تعلیل حتی معناسنه) حاضران حاضرک جمعی
 مقدم مفعول صریحی باشدک (را ادات صله (داستان حکایه
 یا حرف وحدت باشدک مقدم مفعول صریحی (باشد فعل مضارع
 مقدر غائب اوله دیمکدر (غائب را ادات صله غائب جمع در مقدر
 باشدک مفعول غیر صریحی (ارمغانی صریح در هدیه معناسنه
 (محصول ترکیب) داخلی برقیج جزو کلستان کلستانک وجهی اوزره
 تمام اولش اوله تا کیم حاضر لره حکایه و غائب لره هدیه اوله یعنی
 حاضرین و غائبین حکایه و ارمغان اولق ایچون سیاق کلستانده
 برقیج جزو تمام ایلمد * و چون این معنی با بحسام رسید و این صورت

بانجام انجامید * چون ادات تعلیل شرطی متضمن (این اسم اشارت در
 معنی دن مراد بونده کاستانک اسلوب و منوالنده اولان بهارستان در
 (با حرف صله) (انجام صولک دیمکدر یعنی آخر) (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشدی) (صور تندن مراد نفوش بهارستان) (انجامید
 فعل ماضی مفرد غائب آخر اولدی یعنی دو کندی دیمکدر
 (محصول ترکیب) دخی چونکه بود معنی آخره یعنی نهایت ابرشدی
 ایسه دخی بوضورت تمام اولق ایله آخر اولد یسه * باخرد کفتم چه
 سازم ز بوراین نوعروس * تا بچشم خواستکارانش فراید زیب وزین *
 با حرف صله (خردهاء معجزه نک کسر یله رانک فتح یله عقل
 معنایه در) (کفتم فعل ماضی متکلم وحده دیدم دیمکدر) (سازم
 فعل مضارع متکلم وحده دوزیم یعنی ایلم دیمکدر) (زیور اعل
 وجواهرله بزیمکه دیرل) (نویکی جدید معنایه) (عروس بین النکاح
 والزفاف کلینه و کویکویه دیرل) (تا حرف تعلیل) (چشم کوز عین
 معنایه) (خواستکارانش شین ضمیر هر و سه راجع در خواستکاران
 کاف جمله خواستکارلر جمیدر وصفه مشبهه در که کافی هاء رسمیدن
 منقلبدر و جمیدر خواسته ایله آردن مرکب طالب معنایه) (فراید
 فعل مضارع مفرد غائب افزایشدن محفف افزایشندن مشتق آرت
 یعنی زیاده اوله دیمکدر) (زیب زاء معجزه نک کسر یله یراشقلق معنایه
 (وزین امانه کسر ایله عطف تفسیریدر) (محصول بیت) (عقله دیدم
 ته دوزیم بویکی عروسک بزکنی یعنی ترو تاز اولقده هر و سه مشبه
 اولان کابی نه کونه تزین ایدیم تا کیم انی طلب ایدیجی لرک کوزینه
 زیب وزینتی آرت یعنی یراشقلقی زیاده اوله * گنت درهای شای
 شهر یارگاهار * بصرة الدنيا معالدولة کهف الحافین * گفت
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتده خرده راجع ضمیر در) (درها مقدر
 بسازدک فاعلی جمله سی مقول قول) (در دال مهمله نک ضمیه انجو
 معنایه در) (ها ادات جمع) (باضافته توسل) (ثنا مدح معنایه
 اضافت لری لامبه) (شهر یار عصر نده معادلی اولین پادشاهه دیرل
 (کامکاره اضافتی بیانیسه) (کامکار کاف اول عربی و ثانی فارسی
 خداوند کام دیمکدر یعنی مرادن ایدیجی غالب مطلق معنایه حاصلی

دبلد یکنی ایدیچی دیمکدر (نصرة مصدر در یاردم معناسنه لفظا
 مرفوع خبر مبتدای محذوف تقدیری هو نصره الدنيا دیمکدر هو
 شهر یاره راجعدر) الدنيا تقدیرا مجرور مضاف الیهی نصرتک دنیاک
 یار دیمی دیمکدر رجل عدل قیلندن (معز افعال بایندن اسم فاعلدر
 عزیز ایدیچی معناسنه خبر بعد خبر در بو تعسف نصرتک اعرابی ایچون
 لازم کلدی والامبتدا تقدیرینه حاجث یوقدر نصرت ومعز برأسه
 شهر یاره صفت اولورلر فتأمل (الدولة لفظا مجرور مضاف الیهی
 اضافت اسم فاعلک مفعولنه در) کھف لفظا مرفوع نصرت ومعز کی
 کافک فحی وهاک سکونیه مغاره دیمکدر (خافقین حافقک تشبیه سی
 حالت جرى یا ايله لفظا مجرور مضاف الیهی در کھفک افق شرق
 افق غرب دیمکدر شرق وغرب معناسنده مستعملدر اضافت لامیه
 مشرق وغربک مغاره سی دیمکدر حاصلی اهل شرق وغربک مغاره سی
 دیمک اولور ذکر مکان اراده مکین طریقله مغاره دن مراد ملجاء
 وماوی دیمکدر استعاره طریقله (محصول بیت) عقل جوا بنده بکا
 دیدیکه کامکار اولان شهر یارک مدحی انجور یله ترین ايله اوشهر یار
 دنیاک ناصریدر دولتی عزیز ایدیچی در حاصلی شهر یار کامکارک
 فتمتده انجوبه مشابه اولان تناسله بو نوعر وسی ترین ايله دیو عقل
بکا خطاب ایلدی * اختر برج جلال کوهر درج شرف * شمع بزم
دوده تیمور خان سلطان حسین * اختر یلدز نجم معناسنه (برج بونده
مطلق حصار اولقی جائز در (جلالات عظمت معناسنه اخترک
برجه لامیه (و برجک جلالتہ بیانیہ (کوهر جوهر دیمکدر (درج
بونده صندوقه دیمکدر (شرفه اضافتی بیانیہ (شمع معروف (بزم
مجلس معناسنه (دوده خاندان معناسنه (تیمور خان معروف حقیقتی
استیان توار یخه مراجعت ایلسون اضافت لامیه بو مجموعی شهر یارک
نعتی در (سلطان حسین عطف بیان مراد حسین بقرادر
(محصول بیت) اویله شهر یارک جلالات برجک یلدیزی و شرف
صندوقه سنک لعل وجوهری تیمور خان خاندانک مجلسک شمع
سلطان حسین بقرادرانک مدحی انجوسله نوعر وسه مشابه و مماثل
اولان کانی ترین ايله دیو عقل جواب و بردی * آسمان قدری که چون

خورحان ذرات جهان * باشد از چشم عنایت دیدن اورا فرض عین
 آسمان قدری یا حرف وحدت آسمان قدر مر کبدر علو مرتبه معناسنه
 خبر مبدای محذوف تقدیری ان آسمان قدر یست (که حرف رابط
 صفت (چون ادات تشبیه (خورروم ضمیمه کنش معناسنه در
 (حال ذرات جهان مؤخر دیدن لفظنک مفعولی (ذرات ذره نك
 جمعی ذره شمسك پرتونده نمایان اولان نسنه یه دیرلر بونده رعایا و برایا
 مراد در اضافت لایمه (باشد فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن
 (از چشم عنایت دیده نه مفعول (چشم عنایت بیانیه (دیدن مصدر در
 کورمك معناسنه باشدك اسمی (اورا را ادات مفعول (اوضمیر سلطان
 حسنه راجع در باشدك مفعولی (فرض عین خبری فرض عین هیچ
 پوجهله ساقط اولیان فرضه دیرلر باشد اسمیه خبریه آسمان قدرك
 صفتی آسمان قدر سلطان حسنه صفتی (محمصولیت) سلطان حسین
 برآسان قدر در که کنش کبی جهان ذراتك حالنه عنایت کوزندن
 نظر ایلک اکا فرض عین اولور یعنی شمس پرتونده مجتمعه اولان
 ذره لره نه کونه پرتوانداز اولور سه پادشاه کاسکار دخی ظل جایبنده
 اولان جهان ذره لینه یعنی زیر حکومته اولان بنده لینه عطف
 و مرجع و عنایت و شفقت کوزندن کورمك اکا فرض عین اولور
 * دین دان در ذمت جودش همه حاجات خلق * کی پسندد جود او
 در کردن خود عار دین * دین پورج فارسیده وام فرلر دانك مفعول
 اولی (دان امر حاضر در دانیه دندن یادانستن دن زیر قاعده مصدر
 تأنیك ما قبلنده (خشف) دن سین اولور سه تا داله قلب اولنور
 اما سین یا حذف اولنور یا یایه تبدیل اولنور یا هایه بونده حذف
 اولنمسه در داند اولوب فعل مضارع اولور امر حاضر قاعده سی
 اوزره دالی حذف ایدوب دان اولور ییل دیمکدر (در حرف ظرف
 (ذمت ذال ثخذك کسر یله و میمك تشدید یله بحسب اللغه عقد
 معناسنه در اما بونده کردن دیمکدر (جوده اضافت لایمه جود
 سخا معناسنه در دانك مفعول تأنیسی (شینه اضافتی لایمه سلطانه
 راجع در (همه ادات سور (حاجاته اضافت بیانیه (حاجات حاجتک
 جمعی حاجت معروف (خلقه اضافت لایمه خلق مخلوق معناسنه

(کی ادات استفهام انکار ایچون داخل اولور چن معناسنه) پسندد
 بانه چله فعل مضارع پسندیدن دن بکنور دیمکدر (جوداو لامیه
 و پسنددک فاعلی ضمیرینه سلطانه راجعیدر) (برکردن غیر صریحی
 خوده اضافت لامیه در) (عار دین مفعول صریحی اضافت لامیه
 (محصول بیت) بورج پیل او سلطانک جود و سخاسی ذمتده
 مخلوقات چله سنک حاجت لرینی چن بکنور یعنی بکنز انک جودی
 کندی کردند دین عاریتی بعض نسخه ده کی برینه کم واقع اولمش
 کاف عربک قحبه از دیمکدر یعنی آز بکنور حاصلی هیچ بکنز
 و بعض نسخه ده عار برینه بار دوشمشدر بولک معناسنه در حاصلی
 کلام جمع خلق حاجت لرینی جود شاهیده دین پیل بویه اولنجه
 مخا کندو بوینده دین اولغی بکنز یعنی استن (عروض) بوقطعه
 بحر رمل متمدنر صدر و ابتدا وحشور سالم عروض و ضربنه قصر
 طاری اولمش قصر آورده اولان سبب خفیفک سا کننی اسقاط
 و متحرکنی اسکانه درلر بویه اولنجه فاعلاتن دن نون دوشوب تا
 سا کن اولور فاعلات قالب رمل مقصور مثن اولوب بر مصراع
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلات اولور * عز الله انصاره وضاعف
اقتداره و ادام اولاده الکرام تحت ظلال ملکک و سلطانه و انام کافه
 الانام فی کنف عدله واحسانه * عز افعال بایندن فعل ماضی
 مضاعفدر دعا موقعده عزیز ایلسون دیمکدر (الله لفظا مرفوع
 فاعلی چله سی دعائیه) (انصار نصیرک جمعی لفظا منصوب مفعول
 صریحی یاردم ایدیجیلر دیمکدر بونده انصار دن رجال و اتباعی مراددر
 ضمیر محلا بحر و رمضاف الیهی اضافت مصدرک مفعولنددر) (وضاعف
 و او حرف عطف ضاعف مفاعله بایندن فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب ینه دعا موقعده قت قت ایلسون دیمکدر فاعلی تحتده الله
 راجع چله سی اعزیه معطوفدر) (اقتدار افعال بایندن مصدر در
 قادر اولمق معناسنه یعنی کوجی یتک لفظا منصوب مفعول صریحی ضمیر
 ینه سابق کبی (و ادام و او حرف عطف ادام افعال بایتنک اجوف
 و او پسندن فعل ماضی مفرد مذکر غائب دائم و ثابت ایلسون دیمکدر
 تحتده فاعلیله اعزیه معطوف (اولاد ولدک جمعی اوغلر دیمکدر

لفظاً منصوب صفتیدر اولادك (تحت ضد فوقدر اکت معناسنه
 فارسیده زیر دیرل مفعول فیهی ادامك (ظلال ظلك جمیدر کولکهمل
 معناسنه لفظاً مجرور مضاف الیهی ظلالك ضمیر مجرورده ملکك مضاف
 الیهی اضافتلا لامیه (واو حرف عطف) سلطان لفظاً مجرور ملکله
 معطوف ضمیر سابق کی (وانام افعال بایندن فعل ماضی اجوف واوی
 مفرد مذکر غائبدر تختنده فاعلیله اعزّه به معطوف او یوتسون یعنی
 راحت و یوتسون ثلاثی معناسنه اولی احتمالیده وار یویله اولتجه کافه
 مرفوع اولوب فاعل اولور اوله کوره منصوب اولوب مفعول اولور
 (الانام لفظاً مجرور مضاف الیهی کافهك بو انام خلق معناسنه در
 (فی حرف جر انامه متعلق کنف کافك قحی ونونك سکونیه احاطه
 معناسنه فتحینسله جانب معناسنه در بونده ایکسسنده احتمالی واردر
 لفظاً مجرور ومحو لا منصوب مفعول غیر صریحی انام فعلنك عدله
 مضاف عدلده صمیره و سلطان عدله معطوف و صمیره مضاف
 (محصول فقر) الله عظیم الشان انك انصارینی عزیز ایلسون دخی
 انك اقتدارینی قت قت ایلسون دخی انك اولاد کرانی ملک سلطنتی
 ظلالنك التند دایم ایلسون دخی انك عدل واحسانی احاطه سنده
 یا حولیسنده یعنی جایه سنده جمیع ناسی الله عظیم الشان او یوتسون یعنی
 راحت و یوتسون یا جمیع ناس او یوتسون یعنی مستریح اوسون * قطعه
 گلستان کرچه سعدی کردزین * پیش بنام سعد بن زنگی تمامش *
 (کرچه اگر چه دن مخفقدر ادات شرط) سعدی کردك فاعلی (کرد
 فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (زین ازین دن مخفقدر (از
 من معناسنه (این اسم اشارت کردك مفعول غیر صریحی (پیش بام
 بحمله اولك معناسنه بوندن او کدن یعنی بوندن اقدم دیمکدر (بنام با
 حرف صله یا حرف مصاحبت (نام آد یعنی اسم سنده اضافتی لامیه
 (بن این دن مخفف فاعده عریه اوزره علین یننده ابن لفظنندن
 همزه حذف اولور اما العجم بعضاً کلیا حذف ایدرل شیخ عطسارک
 بند نامه سنده اولان شافعی ادریس کی (تمامش شین ضمیر گلستانه
 راجعدر تمام کردك مفعولی (محصول بیت) گلستانی کرچه شیخ سعدی
 بوندن اقدم زنگی اوغلی سعدك نامه اتی تمام ایلدی ایسه یعنی انك نامه

تألیف و جمع ایدوب کتابه رونق و فرو بردی ایسه * بهارستان
 من نام از کسی یافت که شاید سعد بن زنگی غلامش * بهارستان من
 لامیه نام بونده شهرت معناسنه در و یافتک مقدم مفعول صریحی
 از کسی غیر صریحی (یا حرف وحدت) کسی سلطان حسبندن
 عبارتدر (که حرف بیان) شاید فعل مضارع مفرد غائب شایدندن
 یا شایدندن زیر مصدر تائی سینی نک بالاده ذکر اوله دیغی وجه اوزره
 سینک حذفی قبیلنددر لایقدر دیمکدر بونده شاید شد تقدیرنده
 یعنی اولمق لایقدر معناسنه (سعد بن زنگی شاید شدک فاعلی) غلام
 مفعولی شین ضمیر کسی به راجعدر (بعض نسخده شاید یرینه باشد
 واقعدر بویه اولنجه مقدره حاجت قالماز) محصولیت) بنم بهارستانم
 بر کچمه دن نام و شان و شهرت بولدیکه زنگی اوغلی سعدا کابنده
 اولمغه لایقدر بوینده نامی معنای اصله سنده استعمال ایدن تکلفه
 دوشوب نام آله مش (عروض) بوقطعه بحر هرج مبدسنددر که
 صدر و ابتدا و حشور سالم عروض و ضرب محذوف (محذوف اخرده
 اولان سبب خفیی اسقاطه دیرل مفاعیلن دن لن دوشور مفاعی قالور
 فاعولن انک یرینه کلور بویه اولنجه بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن فعولن
 اولوب هرج مبدس محذوف اولور * قطعه دیگر * کذری کن یرین
بهارستان تایینی در و گلستانها * کذری (یا حرف وحدت کذر اسم
مصدر در مرور معناسنه) کن امر حاضر کذری کن بر کچمه ایله یعنی
 کچ (برادات صله با معناسنه) این اسم اشارت تا ادات تعلیل (یینی
 یا حرف استقبال یینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوره سین دیمکدر
 (در او) در حرف ظرف (او ضمیر بهارستانه راجعدر) گلستانها ها ادات
 جمع (محصولیت) بوبهارستانه برمرور ایله یعنی سیر و تماشا طریقه
 بر کیم تا کیم او بهارستانده گلستانلر کوره سین یعنی بنم بهارستانده نیجه
 گلستانلر مندر جدر عین امان ایله نظر ایله * و زلفا فیه بهر گلستانی رسته
 کاهادیده ریحانها * و زوازدن مخفف (بهر یا حرف ظرف در معناسنه
) هرا دات سوز (گلستانی یا حرف وحدت نوعیه) رسته ماضیدن قسم
 یش معناسنه (کاهها کل معروف) ها ادات جمع (کاهها رسته نک فاعلی
) دیده بوده ماضیدن قسم ظاهر اولمش دیمکدر (ریحانها فاعلی ریحان

فسلکن دیمکدر (ها اادات جعدر (محصولیت) دخی اطاقتن هر بر
 گلستانه یعنی بهارستانه اولان هر برکاسه تانده کلار بخش و ریحانلو
 ظاهر اولمش حاصلی بویله رنکین و رعنادر (عروض) بوقطعه بحر
 خفیف مسدس مخبون اصل در که بعد الاراحیف فاعلان مفاعلن
 فعلن در نته کیم تفصیلی نه کاسه تان که روضه زیهشت منویسه نده
ذکر اولمشدی * و ترتیب این بهارستان برهشت روضه اتفاق
اقتارست * ترتیب تعیل بایندن مصدر در هر شئی را و برینه قومعه
دیرل اضافتی مصدرک مفعولانه در و مبتدا (برعلی معناسنه) هشت
اسماء اعداددن سکر دیمکدر (روضه باغچه دیمکدر پونده باب وفصل
مقامنده در (اتفاق افتعال بایندن مصدر در اصلی اوتفاق ایدی قبل
تاء افتعال واو اولسه واوی تابه قلب ایدوب ادغام ایدر ل اتفاق او اور
(راست کلم معناسنه ترکید دوشش (افتادست سین و تادات خبر افتاده
ماضیدن قسم در خبر مبتدا واقع اولمشدر معناسنه (محصول ترکیب)
دخی بو بهارستانک ترتیبی سکر روضه اوزره اتفاق واقع اولمشدر یعنی
دوشش واقع اولمشدر حاصلی سکر روضه ده اختتام پذیر اولمشدر
* هر روضه بهشت آیین مشتمل بر رنگ دیگر از شقایق و بوی دیگر از
ریاحین * روضه همزه حرف توسل (یا بطنی وحدتدر و مبتدا
(بهشت آیین وصف ترکیبی قبیلندندر و مبتداک وصفیدر بهشت
آیینلی دیمکدر بهشت بای عربک کسریله جنت معناسنه در پونده
مجرد تشبیه ایچوندنر جنته کی دیمکدر (مشتمل بر سین و تاء تقدیرله خبر
مبتدا در (مشتمل افعال بایندن اسم فاعلدر محیط و مجتمع معناسنه
(رنگ لون دیمکدر (دیگر غیری دیمکدر (شقایق داغی لاله که کلنجوک
تعبیر اولنور رنگی غایت قرمزیدر و بوی قوقو معناسنه (بوی دیگر
غیری قوقو دیمکدر (ریاحین ریحانک جهیدر فسلکن معناسنه در
(محصول ترکیب) هر برجنت کی اولان روضه سی شقایق غیری رنگی
ریاحینک ماعداسی قوقوی مشتملدر یا خود هر بر روضه سی رنگ شقایقدن
ماعدان رنگی و ریاحیندن ماعدان قوقوی اشتماله جنت کیدر حاصلی
قلوب وار واحد صفا بخش و رونقده در * نه شقایقش و از یامال
باد حران پر مردکی و نه ریاحینش را از دست بردردی افسر کی *

نه های رسمیه ادا ت نفی فعلدن تجرید اولمش نباشد تقدیرده شقایقش را
 را ادا ت صله (شین ضمیر بهارستانه راجعدر شقایق مقدر فعلك
 مفعول غیر صریحی (پایمال مر کبدر پای ایله مازن چکنمه معناسنه
 خورلقدن کلایندر بونده باد حزانك زده لمه سی مر اددر) پر مرده نك
 مفعول صریحی باد حزانه اضافت لامیه (باد ییل (حزان فصول
 اربعه نك بری اضافت لامیه (پر مر دکی مقدر فعلك فاعلی یا حرف
 مصدر كاف عجمی هاء رسمیدن مبدل پر مرده صولمش دیمکدر (واو
 حرف عطیف (نه سابق کی) (از دست برد مفعول غیر صریحی افسرده نك
 دست برد باء عربینك ضمیله ظلم معناسنه در (برد باء عربینك فتحیه
 صووق معناسنه برد ایله برده جناس خطی وارد در دیه اضافتی لامیه
 (دی قبش دیمکدر) افسرده کی یا حرف مصدر كاف هاء رسمیدن مبدل
 (معلوم اوله که آخرنده هاء رسمی اولان کلمه نك آخرینه الف ونونکه
 دات جومدر یا خود یا داخل اولسه هاء رسمی کافه مبدل اولور
 ایند کان و افسرده کی) (افسرده طوکش معناسنه در) (محصل ترکیب)
 نه او بهارستانك شقایقنه حزان یلینك زده لبوب چکنمه سندن
 صولمقلق اولور یعنی سائر شکوفه و اشجاری باد حزانك زده لدیکی کی
 بو بهارستانك شقایق کی اولان الفاظ ونکاته دست رس بولماز ونه
 ربخاندلرینه قبشك صووغنك غلبه سندن صولمقلق اولور یعنی شدت
 بردن سائر یا حین بسانین کی صولمز حاصلی شقایق کی اولان رنکارنك
 مضامینی خلل پذیر اولماز و یا حین مثال بوی معانی لطیفه استشمام
 اولان الفاظی يك ریز اولماز و الحاصل دائماً تروازه در * قطعه * دمیده
 مرغزارش بر جوانب شکفته لاله زارش در نواحی * دمیده ماضیدن
 قسمدر ظاهر اولمش معناسنه مرغزارش شین بهارستانه راجعدر
 (مرغزارمیک فتحیه در ضمی غلط مشهور در مر کباتندر کلزار کی
 وغینه حر که ویرمک دخی غلطات عوامد ندر زیرا فارسیده مضاف
 ایله معطوف علیه دن غیر متحرک اولماز مضاف مکسور معطوف
 علیه مضموم اولور کلمه نك آخری حرف مد و هاء رسمی اولمده
 اگر حرف مد اولور ایسه مضافك آخرینه براء مکسوره کلور
 معطوف علیهک بعدنده اولان واوه ضمیله حر که ویریلور آشنای

من بوی یارینی مایینا و انا جهان داری و جهان را کلور و حلقوم کی واکر
 هاء رسمی اولور ایسه هاء رسمی تلفظده همزه که و به تبدیل اوانور
 معطوف علیده ینه و او ضم ایله حرکه و یر بلور (بسته خدا شکست
 و بسته) کی بویله اولنجه مرغزارنه مضاف و نه معطوف علیه در بلکه
 مرغ کدر مرغ ایله زاردن (مرغ بونده چارچن) زار کثرت افاده
 ایدر چار لر چنلر دیمکدر و دمیده نک فاعلیدر (بر حرف استعلا بونده
 ظرفدر) جوانب جانبک جمعیدر اطراف معناسنه و دمیده نک مفعولی
 (شکفته ماضیدن قسمدر آچلمش دیمکدر) (لاله زار بوده مرکدر لاله ایله
 زاردن لاله لر دیمکدر و شکفته نک فاعلیدر) (شین ضمیر ینه بهارستانه
 راجعدر) (در ادات ظرف) (نواحی ناحیه نک جمعیدر اطراف معناسنه
 نکاردیمکدر و شکفته نک مفعول غیر صریحی) (محصول بیت) (او بهارستانک
 اطرافنده یعنی جوانب اربعه سنده چار و چن ظاهر اولمش دخی انک
 نکاردنده لاله لر آچلمش حاصلی جمع جهتی مزین و منفی اولمش کمال
 لطافتدن کنایت * زشیم لاله را خوی در بنا کوش زبان غنچه را می
 در صراحی * شیم زله معناسنه چه دیمکدر (خوی واور رسمی وضمة
 مجهوله ایله در معناسنه در عریجه عرق دیرل معلوم اوله که فارسیده
 ضمة مجهوله و کسره مجهوله اثبات ایلاش لردر که مثلاً ضمة و کسره بی
 صراحة قرائت ایدرل یعنی اشباع ایدرل نور و شیر کی لهن ضمة معروفه
 و کسره معروفه یا ضمة صریحه و کسره صریحه دیرل بعضاً ضمة
 و کسره بی تمام اشباع انیموب یعنی صراحة قرائت ایدرل بلکه بین ضمة
 و فتحه لکن ضمة به قریب و بین کسره و فتحه لکن کسره به قریب
 او قورل ضمة مجهوله و کسره مجهوله وضمة غیر صریحه و کسره غیر
 صریحه دیرل خوی و شیر کی یعنی ارسلان (خوی مبتدا بنا کوش
 سین و تاقیدر یله خبر بنا کوش قواقی توی دیمکدر) (باران بغور
 غنچه معروف) (رال ادات تخصیص می مبتدا شراب معناسنه
 (صرافی ینه بر سین و تاقیدر یله خبردر صراحی شراب قودقوری
 معروف قاب) (محصول بیت) چه دن لاله نک قولاغی توی اوزره در
 واردر یعنی لطیف و نازک اولان محبوب عرق آود اولوب قولاغی توی ینه
 طوالمسیله نه کونا طراوت تازه بولور ایسه شیم دخی لاله ایله اویله زینت

نام و بر مشدر باراندن غنجه نك صراحی سنده می وارد در یعنی صراحی
 بالورده رنگ شراب نمایان اولوب شراب صراحی به نه کونا رونق
 و برد اینه کلاه دخی باران اوله زب و فر دیکرو بر مشدر * غزیر الدمع
 من عین السواقی * کثیر الضحک عن ثغر الاقاجی * غزیر غین مجمه نك
 فتحی وزانك کسریله وزن و معناده کثیر کیدر لفظا مرفوع خبر مبتدا
 محذوف تقدیری هی غزیر الدمع الح لف و نشر مرتب طریق به لاله
 و مصراع ثابده اولان مقدر غنجه به راجع در یا ایکسیده بهارستانه
 راجع در الدمع لفظا بحر و مضاف البهی (دمع کوزیاشی) (من
 حرف جر غزیره متعلق) (عین نونده بوکار معناسنده در لفظا من ايله
 مجرور محلا منصوب مفعول غیر صریحی غزیرك) (السواقی تقدیرا مجرور
 عین لفظنك مضاف البهی ونده کوچك بوکارلر دیمکدر که ساقیه نك
 جمعدر) (کثیر غزیر کی اعرابده و معناده) (الضحک لفظ مجرور مضاف
 البهی کثیرك کولمه معناسنده) (عن حرف جر کثیره متعلق) (ثغراء
 مثله نك فتحی و غین مجمه نك سکونبله اولك دیش دیمکدر مفعول غیر
 صریحی کثیرك) (الاقاجی تقدیرا مجرور ثغرك مضاف البهی اقاجی
 همزه نك ضمیله اقوانك جمعدر پاپادیه معناسنده) (محمصول بیت) اول
 بهارستانك دمی یعنی صوبی چوق ساقیه لك کوزندن یعنی اول
 بهارستانك صوبی بوکارلردن جریان ایدن صودن چوق تشکبان بادیه
 عشق اولتلی قاندر حاصلی جنات تجری تحتها الانهار مضمونه تلخیص
 و اشارت پرور یا خود اول لاله نك دمی چوق اوفق تفك نهرلردن یعنی لاله
 داغ حسرتله سینه سین چك ایدوب شبنم ریز اولدی قی قطرات
 اشك جریان اوفه جق نهرلردن چوق اول بهارستانك نخکی کثیر
 پاپادیه نك اولك دیش ندن یعنی خندان اولان کیمسنه نك وقت تبسمنده
 اولك دیشی کور نمده پاپادیه اطرافنده اولان بیاضه تشبیه ایلش کثیر
 اولسی دائما نمایان اولمده یعنی اول بهارستانك خنده سی چوق یعنی
 مورت نشاطدر که ناظرین و تماشاویانك کولمده دن دیشلری قیاما از اقوانك
 دیشلری کی دائما کشاده اولور یا خود اول غنجه نك ضحکی یعنی نیم
 کشاده ای پاپادیه نك کشاده لکندن چوق حاصلی بهارستانی و مقدر
 بوینده اولان صنایع لایعد و لایحی در از جمله دمع ايله ضحک صنعت

تضاد در بنه عینه کوره دعم و ضحك و عینه کوره سوافی ملایم بدر
 * اشارت میکند تر کس که می نوش * فان العفوالذلات ماحی * اشارت
 افعال بانك اجوف و او یسندن مصدر در پرششی تعبیین طریق به
 کو ستر مکنر اما بونده ایما معناسنه در (معلوم اوله که تصرفات بحمدن در که
 مصادر عربك آخرنده اولان ناه کرد لری طویل مکتابت ایدر لر
 کند و بینلرنده استعمال ایدر لر ایسه میکند مقدم مفعولی (می کند
 می ادات حال کند فعل مضارع مفرد غائب کنیدنن یا علی طریق
 الشاذ کردندن مشتق ایدر دیمکنر (تر کس فاعلی) که حرف بیان
 (می نوشك مقدم مفعولی) نوش امر حاضر در ایچ معناسنه (فان فاحرف
 تعلیل ان حرف مشبهه بالفعول تحقیق افاده ایدر) العفولفظا
 منصوب اسمی ماحی تقدیر امر فروع خبری عفوگاه مقابلنده عتاب ایجاب
 ترك ایتمکه دیرل انف و لام مضاف الیهدن عوض تقدیری عفو الله در
 (لام حرف جر ماحیه متعلق) ذلات ذلهك جمعی کنه معناسنه دره
 هر تقدیر خطای صغیر معناسنه ده استعمال اولور ایسه ده بوند
 مطلق کنه معناسنه در لفظا مجرور لام ایله محلا منصوب مفعول غیر
 صریحی ماحینك (ماحی اسم فاعلدر ناقص و اویدن محوایدی دیمکنر
 (محصولیت) تر کس اشارت ایدر که شراب ایچ زرا تحقیق عفو
 خدا کناهلری محوایدی یعنی باری تعالینك صفت عفو خطایابی
 محو ایدیمکیدر * همی ترسم که از لطف اشارت کند پرهیز کار مباحی *
 همی ها حرف تأکید می حرف حال (معلوم اوله که فعل مضارع حاله
 واستقباله دلالت ایدر اگر یا داخل اولور ایسه استقبال خاص قلنور
 می داخل اولور ایسه حاله همی بونده ادات استمرار اولمده جائزدر
 دائما دیمکنر ترسم فعل مضارع متکلم وحده قور قرم یعنی خوف ایدرم
 دیمکنر) که حرف تعلیل (ازمن تبیین معناسنه) لطف اشارت بیانه
 (کند فعل مضارع فاعلی تحننه لطف اشاره راجعدر) پرهیز کارازا
 را ادات مفعول (الف ونون ادات جمع) پرهیز کار کار ادات وصف
 مشبهه در بختب معناسنه مفعول غیر صریحیدر کندك (مباحی صریحیدر
 (یا حرف نسبت مباحه منسوب مباحی دیو مذهب باطل اباحه ده
 اولنور دیرلر که زعمرنجه حلال و حرام یوقدر جمله اشیا مباحدر

محصولیت) خوف ایدرم یا دائماً خوف ایدرم که ترکیب اشارتک
 لطافتدن یعنی خدا عفو در عفو ایدرم ایچ دیو اشارتندن الآن خوف
 ایدرم یا دائماً خوف ایدرم قور قورم که برهیز کارلری یعنی صلحا و متقیلری
 مباهی ایدر یعنی مذهب اباحه و قیلر حاصلی طرف رجایه ذاهب اولوب
 اکثر اسمهایان اباحی اولور (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس
 مقصور در که ککستان کریمه سعدی قطعه سنده مفصلاً بیان اولندی
 * التماس از تماشا بیان این ریاض خالی از ملاحظه خار اعراض
 و خاشاک مطالبه اعراض * التماس امید ورجا معناسنه مبتدادر
 (از تماشا بیان التماسه متعلق) تماشا بیان الف و نون ادات جمع در تماشا بی
 یا حرف نسبت سیرجی زوار معناسنه (اینه اضافتی بیانیه) (این اسم
 اشارت (ریاض روضه تک جمعیدر) خالی بوش دیمکدر اضافت
 بیانیه) (از ملاحظه خالی به متعلقدر ملاحظه مفاعله بایندن
 مصدر فکر معناسنه) (خار اغراض مجاز الامیه) (خار دیمکن دیمکدر
 (اغراض عرضک جمعیدر غرض شیشک مقابله سنده شی مأمول
 ایتک) (خاشاک خار اوزره معطوف چور چوب دیمکدر) (مطالبه به
 اضافتی بیانیه مطالبه تک اعواضه مصدرک مععوانه در مطالبه
 مفاعله بایندن مصدر در اسمک معناسنه) (اعواض عوضک جمعیدر
 بدل طلب ایتک) (محصول ترکیب) غرضلر ملاحظه سی دیکندن
 یعنی بوکاک مقابله برشی مأمول فکرندن و عوضلر مطالبه سی
 چور چوبیدن یعنی ککاک بدلینه برشی طلب ایتک سو پروندیدن
 خالی اولان بور روضه لری زوار و تماشا بیلردن التماس * انکه چون
 بقدم اهتمام برایشان بگذرند و نظر اعتبار در بنهها بکنند باغبان را
 که در تربیت شان خون جگر خورده است و نیت شان جان شیرین
 بر لب آورده بدعایی یاد کنند و بنیای شاد گردانند * انکه اسم موضوع
 و مبتدای تأنیدر اولدر که معناسنه (چون حرف تعلیل) (بقدم یا حرف
 مصاحبت) (قدم ایاق معناسنه گذرندک مقدم مععولی) (اهتمام
 اضافتی مجاز الامیه) (اهتمام بونده صفتی معناسنه) (برایشان مؤخر
 گذرنده متعلق) (ایشان ایتک جمعیدر انلر دیمکدر) (با حرف استقبال
 (گذرند فعل مضارع جمع غائب کچر یعنی مرور ایده لر دیمکدر

(نظراعتبار باینه قدم اهتمامه معطوف) (در حرف صله بامعناسته
 بنکرند فعل مضارع جمع غائب بقیه لر یعنی نظرایده لر دیمکدر
) (باغبان باغبی دیمکدر زیرا بان ووان ادات فاولدر مؤخر کنندک
 مفعولی) (را ادات مفعول) (که حرف تعلیل) (در حرف ظرف تربیت شان
) (شان ضمیر جمع غائب در) (خون قان معناسته در عربیده دم دیرلر
) (جکره اضافتی لامیه در) (در تربیت خورده نك مفعول غیر صریحی
) (وخون جکر صریحی) (خورده ماضیدن قسمدر یمش معناسته
) (تیشان تثبیت تغیل باندن مصدر در بو یومعه معناسته) (جان شیرین
 پیایه شیرین طلی معناسته در) (اب طوداق پرلب طوداق اوزره
 دیمکدر) (آورده کتورمش معناسته ماضیدن قسمدر) (جال پرلب آورده
 کمال اضطراب و مشقتن نکایت در) (بدعایی یا حرف وحدت) (دعا
 مفعول صریحی کنندک) (یاد ذکر معناسته یعنی اکئی دیمکدر مفعول
 صریحی در کنندک) (کنند فعل مضارع جمع غائب فاعلی تحتیده
 تماشا پیانه را جعفر جله سی خبر مبتدای ثانی اعنی انکه و مبتدای ثانی
 مع الخبر خبر مبتدای اول اعنی التماس) (و پشایی دعایی کبیر) (شاد
 مسرور معناسته) (کردانند فعل مضارع بونده ایلده لر دیمکدر
) (محصول ترکیب) (زواردن التماس اولدر که چون قدم اهتمام ایله
 اول روضه لر اوزره مسرور ایدلر دخی نظراعتبار ایله اول روضه لر
 نظرایده لر زیرا باغبانی انلرک تربیتده جکر قانی یمشدر یعنی اذیت
 چکمیشدر و انلری بو یومعه طلی جانی طوداق اوزره کتورمشدر
 یعنی زحمت و مشقت چکمیشدر بردعا ایله یاد ایدلر و برشا ایله مسرور
 ایدلر حاصلی معنی بو عوض و غرضدن خالی اولان روضه لری قدم
 اهتمامه کچن یعنی فدان چکمیبوب شاخ قیروب شکوفه پامال ایتدن
 کچن و نظراعتبار ایله نظرایدن زواردن امید ورجا اولدر که باغبانی
 یعنی مصنی بردعا ایله اکه لر دخی برمدح ایله مسرور و خندان ایدلر
 زیر انلری تربیه ایدنجه نه جکر قانلری یوتمشدر یعنی نه زحمتلر چکمیشدر
 و انلری یودوب بومر کزه کلنجه نه کونه اضطراب چکمیشدر که جانی
 اغرنه کمشدر بونده اولان تشبیه نه تشبیه بلیغ دیرلر اربانک معاوی
 ذکر غایت تفصیله محتاج تفعیل ان کنت من اهل البیان (قطعه)

* هر کس زین بخشان زین تازه رس درختان * در سایه نشیند
 یا میوه بچیند * هر کس هر کس که تقدیرنده (زای مفرده تبیین ایچوندن
 (نیک ایدو معناسنه در) بخشان بخنک جمعدر (نیک بخت وصف ترکیبدر
 ایو بختلو دیمکدر) (زین از این دن مخفقدن مفعول غیر صریحیدر
 نشیندک (تازه رس وصف ترکیبی یکی یتشمش دیمکدر) (درختان
 درختنک جمعدر اغچلر دیمکدر) (در حرف ظرف) (سایه یا حرف وحدت
 (همزه حرف توسل) (سایه کواکه معناسنه بوده نشینده متعلق
 (نشیند فعل مضارع مفرد غائب نشیندن دن یا علی طریق الشاذ
 نشستن دن مشتقده اوتوره دیمکدر) (یا حرف عطف او معناسنه در
 (میوه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (بچیند یا حرف استقبال
 چیند فعل مضارع مفرد غائب چینیدن دن یا علی طریق الشاذ
 چیدن دن دوشیره دیمکدر) (محصول بیت) نیک بختلردن هر کیمسه که بویکی
 یتشمش اغچلرک سایه سنده اوتوره یا بر میوه دوشیره حاصلی سایه سیله
 مستظل یا میوه سیله متفع اوله یعنی بهارستان ندن بهره باب اوله
 * آن به که پدش کیرد آیین حق کزاری * راه کرم سپارد رسم دعا
 گزیند * آن به که اول یکدر که دیمکدر (پدش باء بحمله اولد دیمکدر
) کیرد فعل مضارع کیریدن یا شاذا کرفتن دن مشتقده (آیین
 عادت وقانون معناسنه در) (حق کزاری یا حرف مصدر حق کزار
 زای هوز ابله وصف ترکیبدر حق اودیچی معناسنه یعنی ادای حق
 ایدیچی دیمکدر ذال تخذ ابله یا زان ادای حق ایده ممش) (راه بول یعنی
 طریق) (کرم معروف راه کرم سپاردک مقدم مفعول صریحیدر) (سپارد
 فعل مضارع مفرد غائب سینک ضمیمه رفتن معناسنه یعنی کتمک
 یا سینک کسر ابله ایزلمک یعنی ارامق معناسنه) (رسم عادت دیمکدر
) (دعایه اضافت یانبه) (گزیند فعل مضارع مفرد غائب کاف غمیمک
 ضمیمه گزینیدن دن یا کزیدن دن مشتقده کرچه مصدر بائی دالی
 علی الاتفاق یابی حذف ابله مضارع اولور اما بونده نون مصدری
 داله تقدیم ابله در بوندن ایچون سودی کزینیدن دن مشتق قیلش بکنه
 یعنی اختیار ابله دیمکدر) (محصول بیت) اول ایدور که حتی ادایتمک
 یعنی انصاف و عدالت قانون وعادتی اوکنه طوته یعنی اجرا ابله

مصراع اولی بیساندر یعنی حق کز اراق ایمنی بود در کرم و لطف یوانه
 کیده با کرم بولینی ازلیه حاصلی کرم ایده دعا رسمی اختیار ایدوب
 بکنه یعنی دعا ایده الحاصل بنم روضمدن متفع اولان کیمسه انصافی
 الدن قوموب کفران نعمت اولموب حقنی ادا ایده کرم بر طریقه
 کیدوب برخیز دعا ایده * کوید که بنده جامی کین روضه ساخت یارب *
 همواره از خدا پرور خود نهی نشیند * کوید فعل مضارع مفرد
 غائب کوییدن دن یا علی غیر قیاس گفتن دن مشتق سوبلیه دیمکدر
 (که حرف بیان (بنده قول یعنی عبد معناسنه در (جامی یا حرف
 نسبت جام بر قریه نك اسمیدر یعنی جامه منسوب دیمکدر بونده
 مؤلفك تعیدر اسمی عبد الرحمن تألیفاتی لسانین ده لایعد و لایخصی در
 (جامی بنده دن بدلدر (کین که این دن مخففدر (که حرف رابط
 صفت (این اسم اشارتدر روضه به (ساخت فعل ماضی مفرد غائب
 تختنده فاعلی جامی به راجعدر دوزدی یعنی ترتیب ایلدی جمله سی
 صفت جامی (یارب یا الله (همواره هانك فتحی و هاء رسمیه همیشه
 معناسنه دائم دیمکدر (از خدا نشیند مععلق (خدا اسم ذاتدر
 عزیزه الله کبی (پر بایعجمک غمبله طلو دیمکدر (از خدا پر الله طلو
 یعنی معرفه الله مملو دیمکدر (واو حرف عطف (از خود تهی
 از خدا پره معطوفدر (خود کند و معناسنه در (تهی تانك فتحی و کسری
 و هانك کسریله بوش دیمکدر (نشیند فعل مضارع مفرد غائب
 او توره دیمکدر فاعلی تختنده جامی به راجعدر (محصول بیت)
 بو چهار ستانده فائده مند اولان دعا ایدوب دیه که بنده جامی که
 بو بخرجه دوزدی یعنی ترتیب و تنظیم ایلدی یارب دائم خدا ایلد بر
 یعنی معرفه الله ایلد حاصلی ذکر و ذکر و فکری الله اولمغله
 ماسوا قلبندن اخراج و کنندون تهی یعنی بنلکدن بوش او توره
 محصل کلام ذکر الله قلبه سرایت ایدوب دنیا و عقبا و مافیهای
 ترك و کند و لکی دخی ترك ایلد دیو دعا ایلد زیرا دیشلدر (بیت)
 (در طریق نقشیندی چار ترك (ترك دنیا ترك عقبا ترك هستی ترك ترك
 * جز راه او نیوید جز وصل او نجوید * جز نام او نکوید جز روی
 او نبیند * جز غیر معناسنه در (راه اضافه اضافت لامیه (راه بول دیمکدر

طریق معناسنه بویته اولان اولر خدایه راجعدر (نپوید فعل نفی
مضارع مفرد غائب بوییدندن یا بجهیله یلیله دیمکدر) جزو صل او
جزراه اوکییدر (وصل واولک فتحیله مصدر در اولشقی معناسنه
(نچوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب چویدندن استیمه دیمکدر
(جز نام اوبنه سابق کی) نکوید فعل نفی استقبالی سویلیله دیمکدر
کویدندن یا خلاف قیاس گفتن دن مشتقدر (جزروی او سابقلر کی
(نپید فعل نفی مستقبل بنیدندن یا علی غیر قیاس دیدندن کورمیه
دیمکدر (محصول بیت) الله عظیم الشاک یواینک غیریه یلیله یعنی
کتمیه یعنی طریق مستقیمدن ایرلیله انک وصلانک غیرینی طلب ایرلیله
یعنی استقبیه انک اسمنک غیرینی دیمیه یعنی دعما الله الله الله دیمیه انک
روینک غیرینی کورمیه یعنی جلال خدایی مشاهده دن برآن خالی
اولیه دیو دعا ایرلیله زواردن بویله دعا طلب ایلر حضرت ملاجایی
حاصلی بسرنا الله وایاکم روشنی طریق الله یعنی تخلقوا باخلاق الله ایرله
متصف وطلبی وصال الله و ذکر الله ونظری جلال الله اولسنی
رجا ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع دندر که بر مصراع ایصلنده
مفاعیلن فاعلان مفاعیلن فاعلان در که هرجه رملدن مؤلف هر ج
اول رمل صکره بونده صدر وابتدا وحشو ثانیله حاصلی اجزای
هرجه حرب علنی طاری اولمش حرب که حرم ایرله کفک اجتماعنه
دیرلر حرم ایرله اولدن میم وکف ایرله آخرده اولان سبب خفیفک
ساکنی دوشر مع بقاء حرکت ما قبله یعنی نون دوشر ولام متحرک
قالور فاعیل قالوب مفعول انک یرینه کلور بویله اولججه بحر مضارع
احرب اولور که بر مصراع مفعول فاعلان مفعول فاعلان اولور

نخستین

* روضه نخستین در نشر یا حین چیده از بساتین دور پینان راه
هدایت و صدر نشینان بارگاه ولایت * نخستین نخست نونک وحاء
مجمعه ک ضمه ل یله اول معناسنه در (یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید
اولکی دیمکدر) روضه نخستین مبتدادر (نشر یا حین چیده خبری
(در حرف طرف نشر در بیان نشر دیمکدر) (نشر نونک فتنی وشین
مجمعه نک سکو نیله یا یقی یعنی طاغیث معناسنه در منه سنده شمع
مرحوم صاحب دیمش لکن نشر ایرله نثری فرق اتمش (یا حینه

اضافت مصدرک مفعولانہ در (ریاحین ریحاٹک جمعیدر) چیدہ یہ
 اضافت بیانیہ چیدہ اسم مفعولدر (از بساتین چیدہ یہ متعلقدر
 بساتین بستانک جمعیدر) دورینانہ اضافت لامیہ در دورینسان
 الف ونون ادات جمعدر دورین وصف ترکیبدر اوزاغی کورچی
 دیمکدر برآت مخصوصہ در کہ اوزاغی یقین کوستر ہر فکر دقیق
 احجامدن کاتیدر (دورینان راہ ہدایت لامیہ لدر) ہدایت
 درایت وزندہ مصدردر قاعدہ احجام اوزرہ تاسی طویل یازیلور
 ارشاد ودالات اتمک معناسنہ (واو حرف عطف) مصدرنشین وصف
 ترکیبدر گوشہ دہ اوتورچی دیمکدر علو مرتبہ دن کاتیدر (الف ونون
 ادات جمعدر) بارکاه محل اجازت معناسنہ در ایوان عالیدن عبارتدر
 لکن بوندہ مجازدر (ولایتہ اضافت بیانیہ) ولایت واوک فقی وکسریلہ
 لغتہ یقینانی معناسنہ در اما اصطلاحہ بعد الانبیا بشردن
 قرب خدا ایلہ مشرف اولغہ دیرل (محصول ترکیب) اولکی روضہ
 ہدایت یولینک یعنی طریق ارشاد ودلاتک دورینسری یعنی
 نظرده بعید اولان طریق رشادی یقین کوستر یحیلرک یاخود فکر
 دقیق ونظر عمیق صاحبسرینک دخی ولایت بارکاهنک گوشہ
 فشبلسرینک یعنی علو مرتبہ صاحبسرینک بوستانلردن دوشیرلمش
 اولان ریحانلری یا یوب طاعتقی بیانندہ در مراد اولیاء کرامک
 کلماتی بیانندہ در دیمک اولور * سید الطائفہ جنید قدس سرہ
 میگوید حکایات المشایخ چند من جنود اللہ یعنی سخنان مشایخ
 در علم ومعرفت راسخ لشکر یست از لشکر ہای خدای تعالی *
 سید الطائفہ لامیہ سید اولو معناسنہ در الطائفہ بولک دیمکدر
 بوندہ قوم معناسنہ یعنی قومک اولوسی (جنید صیغہ تصغیر ایلہ
 کار اولیاء اللہ دن بر ذات عالی قدرک اسمدر) طبقہ ثانیہ مشایخنددر
 کنیہ سی ابوالقاسم ولقبی قراربری وزجا جیدرومولود ومنشائی بغداددر
 مربی ومرشدی سری سقطیدر حارث محاسبی ومحمد قصیاب ایلہ
 صحبت ایشدر ایکوز طوقسان یدی یاسکر یاطقوزدہ انتقال ایشدر
 قبری بغداددہ زیارتکاه در روح اللہ روحہ وقد سنا اللہ باسرارہ
 (قدس فعل ماضی مبنی للمفعول) سرکسر سبیلہ لفظ امر فروع نائب

فاعلی (ضمیر مضاف الیهی جنیده راجع در) می حکایت حال ماضی
 (گوید فعل مضارع مفرد غائب مابعدی مقول قول در سو یلردی
 دیمکدر) حکایات حکایه ناک جمعی لفظا مرفوع مبتدا (المشایخ لفظا
 مجرور مضاف الیه اضافت لامیه (جند لفظا مرفوع خبری مبتدا
 مع الخبر جمله سی محلا منصوب مقول قول (جند جیمک ضمیمه عسکر
 دیمکدر) من حرف جر (جنود جندک جمعیدر لفظا مجرور ظرف مستقر
 جمله محلا مرفوع صفة جنددر) یعنی حضرت مولانا جامی کلام جنیدی
 تفسیر و ترجمه ایدوب بیورر (سخنان مشایخ لامیه (سخنان علی غیر قیاس
 سخنک جمعیدر سوزلر دیمکدر و مبتدا در (راسخ ثابت معناسنه در
 (الشکر عربچه عسکره دیرلر) یا حرف وحدت (سین و تا ادات خبر
 (از من تبعیض معناسنه در) (الشکرها ها ادات جمعیدر) (خدای اسم
 ذات تعالی صفی (محصول ترکیب) طائفه ناک اولوسی جنیده سری
 تقدیس اولسون بیورر مشایخک قصه لری الله عظیم الشان
 عسکرلرندن بر عسکر در حضرت جامی زبان فارسیله تفسیر ایدوب
 بیورر یعنی مشایخک سوزلری الهی بیلکده ونفسی الکلمده بر ثابت
 وقوی عسکر در خدای تعالی ناک عسکرلرندن یعنی ترکیب نفس
 واتصفیه درونده زیر سلوک اهل اللهده اوج وجه بیان او انمش
 بری کثرت ذکر و بری قلت طعام و نام و بری صحبت مشایخدر
 * بکشور هر دل که عنان عزیمت یابد * مخالفان نفس و هوا هر عزیمت یابد *
 بکشور (با حرف صله کشور اقلیم معناسنه در) هر دله اضافتی لامیه
 (که حرف بیان) عنان عزیمت لامیه (عنان دیزکین معناسنه در
 (عزیمت برنسنه بی ایشلمکه توجه ایلمکه دیرلر) (نابد فعل مضارع
 تابدن دن بوکه دیمکدر) مخالفان نفس پیسانه الف و نون ادات جمع
 دشمن معناسنه در (هوا نفسه معطوفدر) (عزیمت انهمام معناسنه در
 بوزلق یعنی صمق دیمکدر (یابد بولور معناسنه فعل مضارع مفرد
 غائبدر یابدندن مشتقددر) (محصول فقرتین) مشایخ قصه لری
 عساکر خدادن بر عسکر در هر کوکل اقلیمه که توجه دیزکینی بوکه
 یعنی چوپره نفس و هوا مخالفلری یعنی دشمنلری هر عزیمت بولور (حاصلی
 او جنود خدا قنغی جانبه که توجه ایده البتد نفس و هوا مخالفلری

یعنی دشمنلری پریشان اولور زیرا خدای متعالک رضای شریفی
 انده در (حاصل کلام عند ذکر الصالحین تنزل الرحمة در بر محمله که
 رحمت خدا نازل اوله البته نفس وهوا عسکری منهزم اولور
 (قطعه) هجوم نفس وهوا کز سپاه شیطانند* چو زور بردل مر د خدا
 پرست آرد* هجوم مصدر در اقدام معناسنه (نفسه اضافت لامیه
) کز که ازدن تخفیف در که حرف رابط مبتدا وخبر (سپاه چری
 معناسنه) شیطانہ اضافت لامیه نون و دال ادات جمع خبر (هجوم نفس
 مبتدا) (از سپاه شیطانند خبری) (چو حرف تعلیل) (زور قوت معناسنه
 آرندک مقدم مفعول صریحی) (مرد آدم دیمکدر) (خدا پرسته اضافتی
 پیانیه خدا پرست وصف ترکیبی در اللهه طیبی دیمکدر) (آرند الف
 ممدوده ایله فعل مضارع جمع غائب کتوره لر دیمکدر) (محصول بیت)
 هجوم نفس وهوا که سپاه شیطانند در چونکه خدا پرست اولان
 آدمک کوکلند زور کتوره لر یعنی عساکر شیطانند اولان نفس وهوا
 اللهه طیبی یعنی سالک کوکلند جمله وهجوم واقدا تام ایلبه لر
 * بجز جنود حکایات رهمایانرا* چه تاب انکه بران رهنان شکست
 آرند* بجز با حرف مصاحبت (جز غیر معناسنه در) (جنوده اضافت
 لامیه) (جنود جندک جمعیدر) (حکایاتہ اضافت لامیه) (حکایات حکایه نک
 جمعی قصه لر دیمکدر) (رهمایانہ اضافت لامیه) (را ادات تخصیص
) (الف و نون ادات جمعیدر) (رهما وصف ترکیبی در یول کوسترچی
 مرشد معناسنه در) (چه ادات استفهام) (تاب انکه تاب انکس که
 تقدیرنده در که حرفیدن اسمیه نقل اولنوب حذف و ایصال اولمشدر
) (تاب طاقت معناسنه در) (آنه اضافت لامیه اول کیمسه نک نه طاقی
 دیمکدر ترکیبده انک نه حدی وار ایله تعبیر اولنور) (بر علی معناسنه
) (آن اسم اشارتدر) (رهنان الف و نون ادات جمعیدر) (رهنن وصف
 ترکیبی در یول اورچی یعنی یول کسیچی قاطع طریق معناسنه که
 نفس وهوا مراددر) (شکست فعل ماضی مفرد غائب قیردی دیمکدر
) (آرند فعل مضارع جمع غائب شکست آرند قیرمه کتوره لر یعنی
 منهزم ایده لر دیمکدر) (شکست لفظنه بونده مصدر معنسی وریاور
) (محصول بیت) (مرشدک حکایه لری عسکر لردن غیر لیل اول کیمسه نک

نه طاقتی که قیومه کنوره یعنی نه حدی وار که منهزم ایلده (حاصلی
 نفس وهوا جیوشنی قیومه مشایخ فصه لیدن غیری چاره بوقدر
 *خدای تعالی بارسول خود صلی الله علیه وسلم خطاب میکنده که
(و کلا نقص علیک من انباء الرسل ما نثبت به فؤادک) یعنی میخوانیم
 بر تو قصه های پیغمبران تامل ترا ثابت گردانیم بر آنچه هستی تو بران *
 (بارسول خود لامیه با حرف صله (رسول لغتده الحی به دیرلر اما
 اصطلاحده شول ذاته دیرلر که الله عظیم الشان جابنیدن بر قومه
 بعث اولته و کنسیدله یله کتب اوله کتب اولترسه نبی دیرلر (خود
 واورسوله کندی دیمکدر (صلی تفعیل بایندن فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب موقع دعاده (الله لفظا مرفوع فاعلی (تعالی تحتنده اللهه
 راجع فاعلیله جمله سی صفتی اسم جلالک (علیه جار مع المجرور
 صلی به متعلق (واو حرف عطف (وسلم تفعیل بایندن فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب صلی به معطوفدر) خطاب روبرو سولمکه دیرلر
 بونده مجاز در میکندک مفعول اولی (میکند فعل مضارع مفرد
 غائب مضمون آیت کریمه مفعول ثانیه (که حرف بیان (کلاتوبین
 مضاف البهیدن عوض تقدیر وکل نباء دیمکدر و مبتدادر (نقص
 نصر بایتنک مضاعفندن فعل مضارع متکلم مع الغیر در مع الغیر
 صیغه سی بویله لرلده عظمتدن کلاتوبین جمله سی فاعلیله خبر
 (علیک علی حرف جر نقص به متعلق (کاف ضمیر خطاب رسولدن
 عبارتدر (من حرف بیان (انباء اخبار معنسانه یعنی خبرلر دیمکدر
 قصه ل معنسانه (رسوله اضافت لامیه (رسل رانک و سبک ضم لریله
 جمع مکسر در رسولک (ما اسم موصول کادن بدل (ثبت تفعیل بایندن
 فعل مضارع نفس متکلم مع الغیر در او قورز یعنی حکایه ایده رز
 دیمکدر (فواد بونده مطلقا قلب معنسانه ثبت تک مفعول صریحدر
 (کاف خطاب مضاف الیهی (میخوانیم نقص بی تفسیردر (بر تو
 سنک اوزر یکه دیمکدر علیک بی تفسیر (قصه ها اادات جعدر
 (پیغمبرانه اضافت لامیه الف ونون اادات جعدر (پیغمبر وصف
 ترکیبی در اصلنده برنده پیغام ابدی پیغام و پیغم خبر معنسانه در (برنده
 ابلیجی یعنی خبر و بر پی رسول معنسانه قصه های پیغمبران (انباء

الرسلی تفسیر در (تا حرف تعلیل (دل ترا ادا تخصیص (ثابت
 بونده راسخ معناسنه (گردانیم فعل مضارع متکلم مع الغیر در اصل
 لغتیده صیورت معناسنه در اما بونده جائز دیگر تدبیر (بر آنجه
 اول نسنه اوزره که دیمکدر (هستی یا حرف خطاب ایدک دیمکدر
 (توبران سن انک اوزرینه دیمکدر (محصول ترکیب (الله تعالی
 کندی رسولنه الله عظیم الشان صلاة وسلامی انک اوزرینه ایلسون
 خطاب ایدر که جیبج حکایه لری سکا قصه ایدرز رسوللرک
 قصه لرندن انلردن بدل شول شیء قصه ایدرز که سنک قلبیکی
 انکله راسخ وثابت ایدرز (حضرت شیخ آیت کریمه بی تفسیر
 ایدوب پیورر که یعنی سنک اوزر یکه پیغمبر لر قصه لری اوقوررز
 تا کیم سنک قلبیکی ثابت و راسخ ایدلم اول نسنه ده که سن انک
 اوزرینه سین یعنی اصلنده بیلدیکک توحید و ایمانده ثابت اولمچون
 سکا پیغمبر لر حکایتی اوقوررز (قطعه) چو صورتی بدلت سازی
از ارادت راست * زنفخ صوردم عارفان حیانش ده * چو حرف
 تعلیل (صورتی یا حرف وحدت صورت پیکر معناسنه شکل دیمکدر
 (بدلت یا حرف ظرف در معناسنه در (دل قالب (ناضمیر خطاب (سازی
 فعل مضارع مفرد مخاطب (بدلت سازینک مقعول غیر صریحیدر
 (از ارادت ده بویله از حرف تبیین صورتی بیان (ارادت افعال بایندن
 مصدر در بحسب اللغة دیک اما بونده جمیع اموری تقو بض اللمکه
 دیرلر (راسته اضافت بیانیه (راست بونده صحیح معناسنه در (زنفخ
 دهه متعلق (نفخ اوفورمک دیمکدر (صور معروف (دم نفس دیمکدر
 (عارفان عارفک جمعی اضافت لرامیه (حیانش شین ضمیر صورته
 راجع (ده امر حاضر در دهیدندن مشتق ویر دیمکدر (محصول بیت)
 چونکه ارادت صحیحه دن یعنی رابطه نامه دن کو کلانکه بر صورت
 دوزدک یعنی پیدا ایلدک (حاصلی رابطه بی قلبه که مستقر ایلدک
 عارفلرک یعنی واصلینک نفسی صورینک نفخندن که حیات ویر
 یعنی حیات بخش اولان نفسلرندن یعنی کلام مبارک لرندن یعنی انلرک
 کلامنی تذکر استماعدن او صورتی احیایا ایله * وگر شود مترزل دلت
ز جنبش طبع * بشرح قصه صاحب دلان نبانش ده * کر حرف شرط

(شود فعل مضارع مفرد غائب شویدند یا علی غیر قیاس شدند
اولور سه دیمکدر فعل شرط (متزلزل تدرج بابنک مضاعفشدن
اسم فاعلدر دیرنجی دیمکدر مضطرب معناسنه شودک مفعولی) دلت
متزلزلک فاعلی (تا ضمیر خطاب) رجنیش متزلزله متعللدر (طبعه
اضافت لامیه) بشرح باحرف مصاحبت سیدتی متضمن شرح بونده
نقل و بیان معناسنددر) بشرح قصه صاحبیلان لامیه لر در (الف
ونون ادات جمعدر) صاحبیل اولیاء الله دیمکدر (ثباتش شین ضمیر دله
راجعدر) ده امر حاضر جزاء شرط (محصول بیت) واکر سنک
مر بوط اولان قلبک طبعک جنبش و میلانیدن مضطرب اولور سه
اولیاء کرامک قصده سی شرحیله یعنی اتی نقل ایله حاصلی تذکر ایله
او قلب متزلزله ثبات ویر یعنی انلرک انفاس طاهره سی برکاتیه تزلزل
واضطرابی دفع ایله تا اطمینان حاصل اولنجیه (عروض) بوقطعه
وقطعه سابقه بحر مجتهدندر که رجزله رملدن مؤلفدر) بر مصراعی
مستفعلن فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن در جبع اجزاسنه خبن علی
طاری اولشدر خبن اولده اولان سبب خفیفک سا کننی حذفه دیرلر
مستفعلن دن سین دوشوب متفعلن اولور مفاعله تبدیل اولنور
فاعلاتن دن الف دوشور فاعلاتن اولور (دخی عروض و ضربنه
خبن دن صکره قصر دخی طاری اولشدر قصر آخرده اولان سبب
خفیفک سا کننی اسقاط و متحر کنی اسکانه دیرلر فاعلاتن دن نون
دوشوب تا سا کن قیلنوب فعلات اولور بویه اولنجیه بر مصراعی
مفاعله فاعلات مفاعله فعلات اولوب مجتهد مجنون و مقصور اولور

* پیرهرات عبد الله انصاری رضی الله عنه اصحاب خود را وصیت
کرده است که از هر پیری سخنی یاد گیرید و اگر توانید نام ایشان را بیاد
آرید تا بهره یابید * پیرهرات پیر بونده شیخ معناسنه در (هرات
خراسانک تختکافک اسمیدر هری ده دیرلر) عبد الله انصاری
اسم شریفاری کنیه لری ابو اسماعیل بدر لری ابو منصور محمد
الانصاری و محمد الانصاری صاحب رحل رسول ابویوب انصارینک
فرزند ارچندیدر محمد الانصاری حضرت عثمان خلافتده خراسانه
واروب هراته ساکن اولشدر انده تزوج ایدوب عبد الله انصاری

تولد ایلشدر لقبیری شیخ الاسلامدر (رضی فعل ماضی مفرد غائب
علم بانک ناقص واو بسندن بونده موقع دعا در (الله فاعلی جمله سی
دعایه) عنه رضی به متعلق ضمیر پیر هراته راجعدر (اصحاب خود را
کندی اصحابنه یعنی مرید لینه) وصیت مبتدا (کرده ماضیدن
قسمدر فاعلیله جمله سی خبردر (سین و تا ادات خبردر) که حرف
رابط (از هر پیری یا حرف وحدت هر بر پیردن دیمکدر) سنجی یا
وحدت سبتک ضمی و خاک فقی و بالعکس سوز دیمکدر کلام معناسنه
(یاد گیرید فعل مضارع جمع مخاطبدر خاطرده طو تکزد دیمکدر
(واکر حرف شرط) (توانید فعل نفی استقبال جمع مخاطب) (نام ایشان را
انلرک اسمی دیمکدر) (بیادده یا حرف صله یاد خاطر معناسنه) (آرید
فعل مضارع جمع مخاطب کتوره سکر دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (بهره
فتح باه عربله و سکون ها ایله نصیب معناسنه) (یا حرف وحدت
(همزه حرف توسل) (بایید فعل مضارع جمع مخاطبدر بوله سکر
دیمکدر) (محصول ترکیب) پیر هرات که عبدالله انصاریدر الله تعالی
اندن راضی اولسون کندی اصحابنه وصیت ایلشدر که هر بر پیردن
بر سوز خاطرده طو توك یعنی حفظ ایلک واکر قادر اولمز سکر
انلرک اسمی خاطر بکزه کتورک یعنی ذکر ایدک تا کیم بر نصیب
و فائده بوله سکر (رباعی) آتی تو که از نام تومی بارد عشق * و ز نامه
و پیغام تومی بارد عشق * رباعی ایکی بیته دیرلر که وزن مخصوصدن
اوله او وزن هزج اخرج و یا اخرم دن اولور که عروض کبابلرنده
صورة شجره ده مفصلا بیان ایتشدر در (آتی یا حرف خطاب
(آت اسم اشارت توسن دیمکدر) (آتی توسن او سین دیمکدر
(که حرف بیان) (از نام تومی بارده متعلق سنک اسمکدن دیمکدر
(بارد حرف حال ایله فعل مضارع مفرد غائب باریدنندن مشتقدر
یاغر یعنی فیضان ایدر) (عشق فاعلی) (و ز نامه) (واو حرف عطف
(زای مفرد مؤخری بارده متعلققدر) (نامه بونده مکتوب دیمکدر
مراد مکتب آلهیدر) (پیغام خبر معناسنه در مراد آثار خدادار
(محصول بیت) سن اوسین یعنی سن بر ذات مفیض سین که سنک اسم
شریفکدن عشق یاغر یعنی فیضان ایدر دخی نامه و پیغامکدن یعنی

کتاب شریف کردن و آثار لطیف کردن عشق فیضان ایدر حاصلی سنک
 اسم شریفی نا کر اولان و قرآن کریمی علی هو حقه معانی لطیفی
 تذکر ایله تالی اولان و آثارر بانیه عین عبرتله ناظر اولان الله سنک
 عشق کله مست و حیران و بخود اولور * عاشق شود انکس که
 بکویت گذرد * آری ز درو بام تومی بارد عشق * عاشق شود که
 مفعولی (شود فعل مضارع مفرغائب شدنن که افعال ناقصه دندرن
 (انکس شود که خبری) آن اسم اشارتدر (کس کیمسه دیمکدر) (که حرف
 رابط) (بکویت با حرف سمله) (ناضمیر خطاب) (کوی کاف عربیله محله
 دیمکدر) (گذرد کاف بحکم ضمی و ذال مجع و راه مهمله نك فتحه لريله
 فعل مضارع مفرغ غائب گذریدنن مشتق پاکدشتن دن زیر مصدر
 تائینک ما قبله شین مجع اولسه تاداله تبدیل اولند قد نصکره شین رایه
 قلب اولور (اری ادات تصدیق بلی معناسنه ترکچاوت (در قیو) و بام
 طام معناسنه (محصول بیت عاشق اولور اول کیمسه که سنک محله که مرور
 ایله یعنی ذکر و فکر و عبادت و طاعات مشغول ایله بلی سنک قیو کردن
 و طام کردن عشق یا غریبی سنک درگاه معنوی و بارگاه اقدس کردن عشق
 فیضان ایدر حاصلی سنک درگاه که ملازم اولوب اظهار عبودیت ایدنه
 هر جانیدن عشق نمایان اولور (عروض) بور باعی هرج احزب و مکفوف
 و سالم وازل در زیر بحر هرج مثن سکر مفاعیلن درر باعی اوزانندن اولمق
 ایچون صدر وابتداسنه حزب علی طاری اولوب حزب که خرم ایله کنش
 اجتماعنه درلر خرم ایله اولدن میم اسقاط اولور و کف ایله اخردن نون
 دوشر فاعیل قالور مفعول به تبدیل اولور و حشو اولرینه کف طاری
 اولشدر کف اخرده اولان سبب خفیفک ساکننی اسقاطدر مفاعیل
 قالور حشو ثانیلری سالم عروض و ضربی ازادر که زال علی طاری اولمش
 زال که خرم ایله همتک اجتماعدر خرم ایله میم دوشر هتم ایله اخرده
 اولان سبب خفیف و سبب اخرك ساکنی اسقاط و متحرکی اسکان اولوب
 فاع قالور بویله اولنجه بور باعینک و زنی مفعول مفاعیل مفاعیلن
 فاع اولور که بر مصرعیدر * در خبر است خدای تعالی فردای قیامت
 باینده از مفاسی و بی سرمایکی شرمنده گوید که فلان دانشمند یا عارف را
 در فلان محله می شناختی گوید آری می شناختم فرمان رسد که ترا بوی

بخشیدیم * در خبرست خبرده وارد اولمش در خبردر بونده حدیث
 شریف مراد در (فردا ایزنه معناسنه یعنی یارین (قیامت معروف
 اضافت بیانیه (با حرف صله (بنده یا حرف وحدت همزه حرف
 توسل (از مفلسی شمرنده به متعلق یا حرف مصدر (مفلس آمده کسک
 اخه بیه قلمیه نه دیرل (بی ادات سلب (سرما یکی با حرف مصدر
 کاف هاء رسیدن مبدل یو خسول دیمکدر (شمرنده اوتانغان یعنی
 نجل دیمکدر (فلان الفاظ کلیه دندر (دانشمند منادات نسبت دانش
 اسم مصدر عالم دیمکدر معلوم اوله که فارسیده شین معجه کلمه نك اخرینه
 لاحق اولدیغی صورته ماقبلی مفتوح اولور ایسه ضمیر غائبدر
 ماقبلی مکسور اولور ایسه علامت اسم مصدر در بونده اولدیغی
 کبی یا حرف عطف عریده او معناسنه (عارف بونده عارف بالله
 دیمکدر می حرف حکایت (شناختی فعل ماضی مفرد مخاطبدر
 اکرمی ایدک یعنی یلور می ایدک دیمکدر (می شناختم فعل ماضی
 نفس متکلم وحده اکرا ایدم یعنی یلور ایدم دیمکدر (فرمان
 رسدک فاعلی (رسد فعل مضارع مفرد غائب رسیدن دن (که حرف
 بیان (بوی با حرف صله (وی ضمیر غائب را نشمنده یا عارفه راجعدر
 عریده به کبی بخشیدیم فعل ماضی نفس متکلم وحده بغشلامدیم دیمکدر
 (محصل ترکیب) حدیث شریفده وارد اولمشدر که الله تعالی یارین
 قیامتده مقلسدکدن و یو خسو للقدن نجل یعنی حقنه برار عملی
 اولمیدیقندن اوتانغان برنده سنه دیبه که فلان عالمی یا فلان عارفی
 یلور می ایدک اول بنده جوابنده دیبه که اوت بیلورم خدای متعالدن
 فرمان ایریشه که سنی اول بیلد و کین عالمه یا عارفه باغشلامد
 خلاصه مرام خدای تعالی نك بنده حاضرینی ذکر و محبت
 شوبله دورسون یا نلردن کچمه ده نیجه فائده جلیله واردر (قطعه)
قدر من در صف عشاق توزان پست ترست * که زخم گام ارادت
بمقامات وصول * قدر قافک فنی و رانک سکونیه مقدار معناسنه در
 (منه اضافت لامیه و مبتدادر) (در حرف ظرف) (صف صیره معناسنه در
 (عشاقه اضافت بیانیه (عشاق عاشقک جمعیدر عشاقک تویه
 اضافتی لامیه (زان ازان دن مخفف در مفهوم مصراع ثانیه اشارتدر

(پست بآء بحکم قبحه الحقی دیمکدر) (ترادات تفضیل (سین و تا
 ادات خبر در) (که حرف بیان) (زمن فعل مضارع متکلم وحده
 اوره یم دیمکدر) (کلم کاف تجمله آدیم معناسنه آدیم اوره یم یعنی آدیم
 اتایم دیمکدر) (بمقامات وصول با حرف صله) (مقامات مقام مک
 جعیدر) (وصول دخول وزنی اوزه مصدر در داخل اولی دیمکدر
 (محصول بیت) بنم مقدارم عاشق صیره سنده یعنی زمرة سالکان
 ایچنده اندن اخفر کدر که یعنی اول رتبه دن زیاده دوند که ارادت
 آدیمی مقامات وصوله اوره یم یعنی وصول الی الله مقاملر بنه ارادت
 آدیمی اتایم) (حاصلی مقامات وصلته آدیم اتمق مرتبه سندن بنم قدرم
 دوند ما حاصل بن سالک کرب جله سنک ادنی واحقر یم وصول
 الی الله دعوا سنی ایده یم یعنی اتمکه لباقتم یوقدر مراد تواضع
 و کسر نفسدر * دردم نقش شده نام کدایان درت * بس بود نامه
 اعمال مرا مهر قبول * دردم در مؤخر شده متعلق (در حرف ظرف
 (دم یم ضمیر متکلم) (نقش معروف) (شده ماضیدن قسمدر اولش
 دیمکدر) (نام کدایان درت اضافه لری لامیه در) (کدایان دردن مراد
 واصلین در) (تا ضمیر خطاب) (بس بآء عربیله یم معناسنه) (بود فعل
 مضارع مفرد غائب) (نامه اعمال مرا لامیه زدر) (نامه بونده دفتر
 معناسنه در دفتر اعمال دیمکدر) (مرا را ادات تخصیص) (مهر قبول
 میمک ضمیمه خاتم معناسنه در) (قبول ضد در در) (محصول بیت)
 بنم قلبده نقش اولشدر سنک درگاه معنوی یکک سکدالینک اسم
 سربلری بنم دفتر اعماله قبول مهری یو یم یعنی بنم دفتر اعماله
 قبول خاتمیه مختم اولغه اولیا و واصلینک اسمایلی قلبده منقوش
 اولمعلق کافیدر) (حاصل قطعه خدای عز وجل حاضر تارینه
 مناجات ایدوب یورر که سکا دعوی محبت بنم حدم دکل لکن سنی
 سونره محبت ایدوب سورم نامه اعماله قبول مهری یو یم * سری سقطی
 قدس الله تعالی سره جنید را کار فرمود بموجب دخواه وی بان
 قیام نمود کاغد پاره بوی انداخت دروی نوشته که * سری سقطی
 طبقه اولی دندر کنیه لری ابو الحسین در طبقه ثانیسه ده اولان
 مشایخک اکثرینک استادیدر کنسد لری معروف کرخی نک

بنا کرد زدن در (جنبه را ادا مفعول) کار فرمود ایش پیوردی
 (فرمود فعل ماضی مفرد غائب) بموجب دخواه با علی معناسنه
 (موجب افعال باندن اسم فاعل در بونده مقتضی معناسنه در یعنی
 کوکلی استیکی مقتضاسی اوزره) (دخواه ترکیب اضافی در کوکل
 مرادی دیمکدر) (وی ضمیر غائب در سری سقطی به راجع در) (با آن
 با حرف صله آن اسم اشارت کاره) (قیام نمود قیام کو ستردی یعنی
 ادای خدمت ایلدی دیمکدر) (نمود فعل ماضی مفرد غائب) (کاغد
 معروف) (پاره یا حرف وحدت) (همزه حرف توسل) (پاره پارچه
 دیمکدر) (بوی با حرف مقابله) (وی ضمیر غائب جنبه راجع در
 انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر) (دروی در حرف
 ظرف) (وی ضمیر غائب کاغده راجع در) (نوشته اسم مفعول یا زلمش
 دیمکدر) (که حرف بیان ما بعد نده کلن شعری) (محول ترکیب)
 سری سقطی الله تعالی سربنی تقدیس ایلسون جنبه ایش
 پیوردی یعنی برخد متله امر ایلدی جنبه سربنک کوکلنک مرادی
 مقتضاسی اوزره یعنی استیکی وجه اوزره خدمتی ادا ایلدی یعنی
 او ایشی کوردی حضرت سری مقابله سنده جنبه بر کاغد
 پارچه سی اتدی او کاغد پاره سنده یا زلمش که یعنی بو ترکیب و ایست
 یا زلمش ایدی سمعت لفظ نندن نهجری لفظ نه دك * سمعت حادیا
 یحد و فی البادیه یعول * سمعت فعل ماضی نفس متکلم وحده بن
 ایشتمد دیمکدر فعل مع الفاعل (حادی لفظا منصوب مفعول
 صریحی) (حادی هاء ممله ایله حد یحدودن یعنی نصر بانک ناقص
 واو یسندن اسم فاعل در اسم فاعل نده واو یایه قلب اولنور طرفه
 واقع اولوب ما قبلی مکسور اولد یغیچون نغمه ایله دوه سور یچی
 دیمکدر) (یحدو فعل مضارع مفرد مذکر غائب نغمه ایله دوه سور
 دیمکدر) (فی حرف جر یحدو فعله متعلق در) (البادیه لفظا مجرور
 فی ایله محلا منصوب یحدو نك مفعول فیهی چواده دیمکدر) (یعول
 نصر بانک اجوف واو یسندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فاعلی نختنده حادیه راجع در) (ایات آتی مفعول قوابل در) (محول
 ترکیب) (اول ورق پاره ده یا زلمش که بن ایشتمد نغمه ایله بر دوه

سورچی بی یعنی دوه چوبانی نغمه ایله دوه سوررکن بادیده بوابیانی
 سوبلر (شمعی مرحوم بو ترکیبی کله جک یتلرک مصراع اولی ظن
 ایلش لکن اوزان و علادن و نظم و نثردن آگاه دکل ایمش رحمه الله
 و عنی الله عنه و تجاوز (نظم) ابکی و مایدیریک مایبکینی * ابکی حذارن
 تفارقینی * و تقطعی حبلی و لهجرینی * ابکی فعل مضارع متکلم
 وحده ضرب بابیک ناقص بایئسندن بن اغلارم دیمکدر (ما اسم
 موصول (ابکی نک ضمنده منفهم اولان بکادن عبارتدر (یدریک
 یدری افعال بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر فاعلی مایه
 راجعدر بلیدر دیمکدر فاعلیله صله سی مانک (کاف ضمیر مؤنث
 مخاطبه ناقصدن عبارتدر (ما موصوله (یبکینی صله سی یبکی افعال
 بایندن فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی تحتده مایه راجعدر نون
 و قایه یا ضمیر متکلم تقدیرا منصوب مفعولی (ابکی سابق کی (حذار
 حاء مهمله نک کسریله و ذال مهمله ایله خوف معنسانه لفظا منصوب
 مفعول لهی ابکینک (ان حرف مصدریه (تفارقینی نون و قایه یا
 ضمیر متکلم تفارق مفاعله بایندن مفرد مؤنث مخاطبه لفظا منصوب
 ان ایله علامت نصب نونک سقوطی اصلنده تفارقین ایدی تحتده
 فاعلی انت جمله سی تأویل مصدرده حذارنک مضاف البهی (سک
 مفارقتک خوفی ایچون دیمکدر (و تقطعی بفارقی اوزره معطوفدر
 اصلنده تقطعین ایدی کسه سین دیمکدر (حبلی یا ضمیر متکلم حبلی
 لبب دیمکدر تقدیرا منصوب تقطعینک مفعولی (و لهجرینی نون و یا
 معلوم لهجری تفارقی و تقطعی کیدر و انلرک اوزر لرینه معطوفدر
 بنی ترک ایتمکدک دیمکدر (موصول ایات) دوه حدی ایدیچی بو یدلری
 دیر بن اغلرم و بنم بکام سکا یلیدر بنی نه شی اغلدر یعنی پنهان ایتم
 بن اغلارم سن بنی مفارقت ایتمک خوفندن یعنی آیرلق خوفی ایچون
 و بنم ایچی کسمکدن ایچون و بنی ترک ایتمک قورقوسندن اوتوری یعنی
 بنم زده اولان رشته مواصله بی قطع ایده سین و بنی ترک ایده سین و بندن
 ابرله سین بو خوفندن اوتوری اغلرم (بو نظمی برجادیدن اشددم حاصلی
 بو کلامی کاغذ باره اوزره نوشته اوله رق سری سقطی جنبه قدس
 سرهما حاضر تلمینه و پردی دیمک اولور که باری تعالی نک صفت جلالتدن

و غضب و عذابیدن اول رتبه خوف ایدرم و قطرات اشک خون آلودی
انگیزون دو چشم مدن ریزان ایدرم که نه و ذی الله تعالی رابطه م کسلوب
اندن دور و مهجور اولم نه کیم بلعم بن باعورا اولدیغی کبی (مرویدر که
حضرت عمر رضی الله تعالی عنه حضرت تلوی ثانی عشره مبشره
و دخول جنته بی ریب و شک و دخول جهنم مرتبه متمتعده ایکن
پیورلر دیکه قدمیمک بریسی باب جنتک داخلنده و بری خار جند
اولسه مادام قدم اخرم داخل اولیه خدای تعالینک عذابیدن قور قورم
دیو پیورلر ایدی حاصلی الله عظیم الشانک عذابیدن امین اوله زی را
الامن والباس کلاهما کفر در و امنیت غر و رذن منشعبد غرور
ایسه و صلته مانعدر دیو جنیده توصیه پیورلر (عروض) بواج یتدر
بحر رجزدن و مشطوردر مشطور بریتک نصفی حذفه دیرلر اصلی
مسدس الاجرا ایدی نصفی حذف اولوب مثلث الاجرا باقی قالدی
رجز که مستفعلن دن عبارتدر بیت اولک جرؤ اولی سالم ثانی سالم
ثالث مقطوع قطع اخرده اولان و تد مجموعک ساکننی اسقاط
و ماقبلنده اولان مخرکی اسکا نه دیرلر مستفعل قالوب مفعولن لفظنه
تبدیل اولور و بیت ثانیکنک جرؤ اولی سالم و جرؤ ثانی مخبوندر خبن
ثانی ساکنی حذفه دیرلر مستفعلن دن سین دوشر متفعلن اولوب مفاعلن
لفظنه تبدیل اولور جرؤ ثالث مخلوعدر خلع خبن ایله قطعک
اجتماعنه دیرلر مستفعلن دن خبن ایله سین و نون دوشر و لام ساکن
اولور متفعلن قالوب مفعولن انک یرینه کلور بو علت کبل دخی تعبیر
ایدرلر و بیت ثالثک جرؤ اولی مخبون و جرؤ ثانی سالم و ثالث مخلوعدر
(تقطیع اول) ابکی و ما مستفعلن یدر بک ما مستفعلن بیکی مفعولن
(تقطیع ثانی ابکی خدا مستفعلن ران تفا مفاعلن رقیبی مفعولن) (تقطیع
ثالث) و تقطعی مفاعلن حبلی و ته مستفعلن جبرینی مفعولن عینیه
بو قصه و بو کلامی مولانا جامی نفحات الانس نام کتابنده یازمش و انک
مترجی اولان لامعی مرحوم دخی سمعت ترکیبنی منظوم ظن ایلش
عجبا وزنی سؤال اولنسه نه جوابه تصدی ایدردی وار ایسه از احیف
واوزان عربیه به بوا یکی کیسه نك توغلی یوق ایمش بو تفصیلدن
سقامت لری معلوم اولور تدبر ایا بقول لفظی اولماز ایسه منظوم

اولور دی فرض ایدلم که اولسون اما اشاعیده کلجک رباعی بویتلرک
 ترجمه سیدر واندن منقهم اولور که ابکیدنصکره سنی ترجمه پورمش
 کرچه ورق پاره ده بولانن جله سیدر لکن منظوم اولان ابکینک بعددر
(رباعی * خون می کریم ورتوجه پنهان دارم * کز بهرچه این دو چشم
کریان دارم * خون خا مجمه ایله قان دیمکدر عربیده دم دیرل (می کریم
 فعل مضارع متکلم وحده اغلرم دیمکدر) وز وازدن مخفف (چه جیم
 محجمه نیک کسری وها، رسمی ایله نه دیمکدر) پنهان کیرلو دیمکدر
 (دارم فعل مضارع متکلم وحده) (کز که ازدن مخفف) (هرادات تعلیل
 (این اسم اشارتدر) (دو اسماء اعداددن ایکی دیمکدر) (چشم کوزدارمک
 مقدم مفعول اولی کریان ثانیهی کریان صفت مشبهه در اغلاغان
 دیمکدر) (محصول بیت) قان اغلرم سندن نه کیرلو طوتهیم یعنی نه صقلیم
 که نه ایچون بوا یکی چشمی کریان طوتهرم یعنی نه ایچون اغلدیغی
 سندن نه صقلیم بعض نسخده بهرچه یرینه بهر تودوشمش اول وقتده
معنی بوا یکی کوزم سنک ایچون کریاندر نه صقلیم دیمکدر * هر چند
دلی بوصل شادان دارم * صد داغ بران ز بیم هجران دارم * هر چند
 هر نقدر دیمکدر دلی یا حرف وحدت بوصل با حرف مصاحبت
 (شادان صفت مشبهه مسرور معناسنه) (صد داغ یوز داغ دیمکدر
 داغ تیمور ایله انسانک و یا حیوانک وجودینه اور بلان نشانه دیرل بونده
 جراحت دلدن کک نایتدر بران اولد اوزره دیمکدر) (ز بیم هجران
 هجران قور قوسندن دیمکدر) (محصول بیت) هر نقدر وصل ایله مسرور
 کوکلم وار ایسه ده یعنی مسرور و شادان ایسمده هجران
 قور قوسندن اول کوکل اوزره یوز داغ واردر یعنی فراقک خوفي
 بکا داغ درون اولمشدر بر آن قلبدن چقمز (حاصلی بر کیمسه
 هر نه قدرده مقر بین دن ایسه ده غضب بار یله افتراق مقامدن
 خوف و خشیت لازمدر) (عروض) بور باعی شجره اخربنددر زرا
 صدر وابتدا سنده علت خرب طاری اولمشدر حربی سابقا ذکر
 ایلدک حشو اولی مقبوض قبض بشنی ساکنی حذفه دیرل که
 مقاعیلن دن یا دوشر مغاعیلن قانور حشو ثانیهی سالم عروض
 و ضربی ایتدتر مغاعیلن دن ایکی سب خفنی عیلن در ممیی دخی

اسقاطه دیرلر فاعل اولور نقل لفظنه فاعل اولور بویله اولنجه هزج اخرب
 ومقبوض وابترا اولور که بر مصراع مفعول مفاعلن مفاعیلن فاعل
 اولور * وهم جنید قدس سره گوید که روزی بخانه سری آمدم
 این بیت می خواند می کریست * روزی یا حرف وحدت (آمدم
 فعل ماضی متکلم وحده بونده واردم دیمکدر) (میخواند واورسمی
 وسکون نون ایله فعل ماضی مفرد غائب خواندن دن اوقوریدی
 دیمکدر) (می کریست فعل ماضی مفرد غائب کریستن دن اغلرایدی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) دخی بنه جنید قدس سره بیورر که
 برکون سیرینک خانه سنه واردم بوییتی اوقوردی و اغلرایدی (بیت)
 * لای لایلال و لای النهار لی فرح * و لا ابالی اطال الی لای ام قصر *
 لا لبس به مشابه اولان لا (فی لایل جار مع المجرور ظرف مستقر جمله سی
 محلا منصوب لایک مقدم خبری) (لای النهار لای لایال اوزره معطوف قدر
 لی لام حرف جر یا ضمیر متکلم) (فرح لفظ امر فوع لای اولینک اسمی
 فا حرف فذلکه) (لا ابالی نفی استقبال مفاعله بایندن متکلم وحده
 بن قایم دیمکدر) (اطال همزه حرف استفهام) (طال اجوف و اویدن
 فعل ماضی مفرد غائب) (لایال لفظ امر فوع فاعلی) (لم حرف عطف
 زدید ایچون) (قصر فعل ماضی حسن بایندن فاعلی تحت نه ایله
 راجع بدر جمله سی طال جمله سنه معطوف قدر آخر نه اولان الف
 اشباع قدر فتحه دن) (محصول بیت) بنم ایچون کیجه ده و کوندوزده
 فرح اولدی یعنی نه کوندز فرح وارونه کیجه بویله اولنجه بن
 قایم کیجه اوزون اولدی یا قصه اولدی یعنی اوزالیدی بو قصه
 قصا الیدی (حاصلی کیجه کوندز فرح دار دکل استر کیجه اوزون
 اولسون استر قصه) (عروض) بوییت بحر مجتشدنر که اصلی مستفعلن
 فاعلان ایدی ایکی کره صدرینه قطع علی طاری اولمش قطع آورده
 اولان وتد مجموعک ساکنی اسقاط متحرک ثانی بی اسکنه دیرلر
 مستفعلن دن نون دوشر لام ساکن اولور مستفعل قالب مفعولن
 لفظنه نقل اولور و مصراع اولک حشوارلی مخبون خبر مکررا بیان
 اولندی فاعلان دن الف دوشر فاعلان قالور حشو ثانی بنه مخبون
 مستفعلن دن سین دوشر مستفعلن اولوب مفاعلن لفظنه تبدیل اولور

عروض و ضربی مخبون و محذوف در فاعلاتن ن خبن ايله الف
حذف ايله تن دوشر فعلا قالور فعلن لفظنه تبديل اولور و ابتدا
مخبون مستفعلن مفاعله اولور حشو اولی سالم فاعلاتن حشوثانی
مرفوع رفع اولده اولان سبب خفیفی اسقاطه دیرلر مستفعلن دن
مس دوشر فعلن اولور فاعله انک برینه کلور بویه اولنجه
بر مصرای مفعول فاعلاتن مفاعله فعلن و بر مصرای مفاعله
فاعلاتن فاعله فاعله در ادنی تغیر از حیف ايله بحر مضارع دن دخی
اولور (بیت) فی شب هم نه روز از ناله واه * خواهی شب من دراز
و خواهی کوتاه * فی یاء اصلی ايله و کسره مجهوله ايله ادات نفی
(هم هم ضمیر متکلم) تهی یاء اصلی ايله بوش دیمکدر (نه هاء رسمیه
و نونک فقهیه فی کبی) ناله هاء رسمیه ایکنه معناسنه در (خواهی
دیلر سه دیمکدر (محصول بیت) نه کیجه بوشم نه کوندز ناله و آه دن
یعنی اه و فریاد دن کیجه کوندز خات دکل استرسه بنم کیجه اوزون
اولسون استرسه قصه حاصلی ارزوی وصالکله دائماً آه و افغانده بم
لیل و نهار ايله مقید دکل (عروض) بوییت بحر هر جدن صدر
و ابتدا اخرج اخرج بیان اولندی مفاعله دن میم و نون دوشر
مفاعله قانوب مفعول لفظنه نقل اولنور حشو اوللری مقبوض قبض
بشچی سا کنی حذفه دیرلر یا دوشر مفاعله اولور حشوثانیلری
سالم عروض ضربی اتم هتم مفاعله دن آخرده کی سبب خفیفی
و ماقبلنده کی سبب خفیفک سا کننی اسقاط و متحر کنی اسکا نه
دیرلر مفاعله قانوب مفعول انک برینه کلور بویه اولنجه بر مصرای
مفعول مفاعله مفاعله فعل اولور رباعی اوزانندن در لکن
برینده اطلاق اولنر * منصور حلاج را پرسیدند که مرید کست
گفت مرید آنست که از تخت بار که حضرت حق را نشانه قصد
خود سازد تا بوی رسد هیچ چیز نیار آمد و هیچ کس نپزدازد *
منصور حلاج را را ادات مفعول (منصور حلاج طبقه ثالثه دن
بر ذات اقصی در اسمی حسین کنیه لری ابوالمغیث در بیضاندز که
شیراز شهر لرندن بر شهر در حلاج ملقب اوللرینه سبب بر کون
بر حلاجک دکانده اوتور مش ایدی حلاجی برایشه کوندردی

و دید که سن کلنجہ بن اشیکی کورہ بم و پرماغیلہ پنبہ یہ اشارت ایدنجہ
 چکر کرد کنند ایرلغہ باشلدی بوندن ایچون حلاج دیو نسمبہ اولندی
 دست و پا بریدہ صلب اولمشدر حقندہ نیچہ قبل وقال اولمشدر
 (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب) کہ حرف بیسا (مرید مبتدا
) و کبست خبری کدر دیمکدر (گفت فعل ماضی مفرد غائب) آتست
 آن اسم اشارت (سین و تادات خبر) کہ حرف بیان (نخست نونک و خاء
 محجمہ ک ضمیلہ و سبتک سکونیلہ ابتدا دیمکدر) بار کہ بار کاہدن
 مخففدر (سازد فعل مضارع مفرد غائب سازیدن دن یا ساختن دن
 زیرا مصدر تا ئینک ما قبلندہ (خسشف) دن خالوسہ دالہ قلب
 اولند قد نصکرہ خادخی زایہ قلب اولنور (تا انتہاء غایت ایچوندن
) بوی با حرف صله (وی ضمیر حقہ راجعدر) نرسد نفی استقبال مفرد
 غائب رسیدن دن (ہیج چیر با حرف مصاحبت) چیر نسنہ دیمکدر
 یعنی ہیج نسنہ ایلہ (نبار آمد نفی استقبال مفرد غائب آرامیدن دن
 دکلنمز دیمکدر یعنی استراحت ایتمز) نپردازد فعل نفی استقبال
 پردازیدن دن یا پرداختن دن سابقا ذکر اولنان سازد کبی اکلمیہ دیمکدر
 (محصول ترکیب) منصور حلاجہ سؤال ایلدیلر کہ مرید کیمدر یعنی
 ارادت صحیح ایلہ مرید کیمدر جواب و یروب دیدیکہ ابتدا دن یعنی
 توبہ و انابہ ایلدیکی اندن حق تعالی حضرتلرینک بار کاہ معنویسنی
 کندی قصدینہ یعنی مقصدینہ نشانہ دوزہ یعنی ایلیہ تا بار کاہ حقہ
 ایرشمیہ یعنی ایرشمنیجہ بر نسنہ ایلہ استراحت ایتمیہ و ہیج کچسہ ایلہ
 اکلمیہ (حاصلی واصل الی اللہ اولینجہ پریدہ قرار ایلیسہ (رباعی)
 * ہر توبر و بحر بشتافتہ ام * ہامون بیریدہ کویہ بشکافتہ ام *
 ہر بآہ عریینک قمتی و ہانک سکونیلہ ادات تعلیل (توبہ اضافت
 لامیہ) ہر با حرف ظرف (بر بآہ فتحیلہ قارہ دیمکدر دریا مقابلی
) بحر ذکر (بشتافتہ ماضیدن قسمدر ایومش دیمکدر کزمہ دن کایہ در
) ام ضمیر متکلم وحدہ (ہامون صحرا معناسنہ در) بیریدہ ماضیدن
 قسمدر بوندہ قطع وطنی معناسنہ در ینہ قاعدہ سجمع اوزرہ برام
 بخذو قدر معلوم اولہ کہ افعالک و مشتقاتک اولندہ اولان بالر کرک
 تحسین لفظ و کرک ادات استقبال اگر مابعدی یعنی داخل اولدیغی

كنهك اولی با یا خود میم یا خود مضموم اولور سه داخل اولان با مضموم
 اوقنور والا مكسور اوقنور اما سودی رحمه الله دیر که بوتقریر
 روستایله کوره در یعنی کویلولر بوجه اوزره اوقنورلر ظرفای عجم
 جمیع صورته مکسور اوقنورلر دیو تفصیل ایلمشدر حقیقت حالده
 ظرافت بونده در سائر جوامده داخل اولان بالر مفتوح اوقنور علی
 الاتفاق (کوه طاع دیمکدر) شکافته ام یارمشم دیمکدر (محصل بیت)
 حضرت حقه مناجات طریقله پیور که سنک ایچون بر و بچیده کرشم
 یعنی کشت و کذار ایلدم صحرای قاطع ایلمشم و طاع یارمشم یعنی سنی طلبده
 طی صحرای و جبال ایلدم (حاصلی زیاده مشقت واضطراب چکدم
 * و زهر چه رسیده پیش روتافته ام * تاره بحریم وصل تو یافته ام *
 (وز وازدن مخففدر) (هر چه هر نسنه دیمکدر) (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ایشدی دیمکدر) (پیش بایعجمک کسریله اولک معنایسه در
 (رویوز دیمکدر) (معلوم اوله که برگمکد آخرنده یا اولوب یانک دخی
 ماقبلی حرف علت اولسه اخرده اولان یایی اثباتده جائز اسقاطده
 (تافته ام میم متکلم ایله ماضیدن قسمدر چورمشم دیمکدر) (تا انتها
 غایت ایچوندر) (بحریم وصل اضافت لامیه حریم وصل قرب خدادن
 عبارتدر زیرا در جه قرب خدا ااهله مستور و محفوظ اولد بغیچون
 حریم اطلاق اولنور) (تویه اضافتده لامیه در) (یافته ام میم متکلم
 ایله بولمشم دیمکدر) (محصل بیت) هر نسنه دنکه فتمه ایشدی یعنی
 اوکنه کلان ظهور ایدن شیدن یوز چورمشم یعنی اعراض ایلدم تا کیم
 حریم وصله یول بولمشم یعنی بولدم حاصلی ماسودن اعراض ایلدم
 حریم وصاله یعنی مقرینسندن اولدم (بور باعبده خون می کریم
 رباعبسنده اولان علل و ازاحیف جاری اولمشدر ذکره حاجت بوق
 زیرا آفها هرور ایلدی سری سقطی سوزلرده * ابو هاشم صوفی
 قدس سره گفته است که کوه رابنوک سوزن از بیخ کندن اسانترست
 زرزیت کبرازل ییفکندن * ابو هاشم صوفی کنیه سیله مشهوردر
 کوفی الاصلدر لکن شامده توطن ایتمشدر التمش برده وفات ایلمشدر
 (که حرف بیان) (کوه را ادات مفعول بنوک با حرف استعانت) (نوک
 اوج معنایسه در) (سوزن اکنه اضافت لامیه بیخ کولک دیمکدر) (کندن

كاف عربك فحمله قو پارق معناسنه مصدر در آسان ككز يعني قولای
 (ترادات تفضیلدر) زای مشرده اسانتره متعلقدر نته کیم اسم تفضیل
 قواعدنددر) رز یلت کبر لامیه رز یلت الحلقی دیمکدر (ازدل بیفکندن
 لفظنه متعلقدر تقدیری زافکندن رز یلت کبر ازدل دیمکدر تقدیمی
 سجعدن ایچوندن (بیفکندن باحرف نأ کید افکندن همزه نك فتحی
 وضعی جائزدر پراقی بونده اخراج معناسنه در) معلوم اوله که اولی همزه
 اولان کلامک اولنه با یا خود نون نافیه ومیم ناهیه داخل اولسه همزه
 یایه قلب اولنور (محصول ترسک یب) ابو هاشم صوفی قدس سره
 بیور مشردر که کوهی اکنه اوجیهله کوکندن قو پارق یعنی طاعی
 ایکنه ایله قازه قازه دوز ایتک قلمدن رز یلت کسبری یعنی غایت دنی
 وخسبیس اولان کبری اخراج ایلمکدن اسان رکدر حاصلی الحقی ودنی
 اولان کبردن خلاص امر صعبدر و محاله قریبدر زیر محال دیسک
 اولیاء کرامه کبر لایق دکلدر (اما حضرت ابو هاشمک محاله تعلیق ایدوب
 ایکنه ایله طاعی قو پرمغه تشبیه ایلمدیکي غایت صعبو بتدن کایتدر
(قطعه * لاف بی کبری مزن کان از نشان پای مور * در شب تاریک بر سنک
 سیاه پنهان ترست * لاف معروف) بی ادات سلب (کبری یا حرف
 مصدر (مزن نمی حاضر مفرد مخاطب اورمه دیمکدر) (کان که اندن
 مخففدر) (که حرف تعلیل) (آن اسم اشارتدر کبره) (از اسم تفضیهله
 متعلقدر یعنی پنهان تره) (نشان علامت معناسنه در) (نشان پای مور
 لامیه لدر پای ایاق یعنی قدم دیمکدر مور قرنجه عربیده نمل) (در حرف
 ظرف (شب تاریک بیانیله قرنلق کیجه دیمکدر) (سنک سیاه ده بانیله
 قره طاش دیمکدر) (لاف بی کبری مبتدا) (پنهان ترست خبری) (پنهان
 کیر لور دیمکدر) (محصول یت) (کبر سنک لافی اورمه یعنی بنده کبر
 یوقدر دیو ادعا ایله زبرا کبر قرانلق کیجه ده قره طاش اوزر قرنجه نك
 ایانگنک نشانندن یعنی ایندن کیر لور کدر یعنی درونده اولان کبری
 فرق ایتک زیاده مشکدر صوفیه قدس سره هم یوکه و یونک امثالی
اولان شبلره شرک خفی دیرل * وز درون کردن برون آسان مکر آن را کران
 گوه را کندن بسوزن از زمین اسانترست * درون ایچ معناسنه در
 بونده قلب دیمکدر کردنک مفعول غیر صریحی ابرون طشمره (برون کردن

اخراج معناسنه در (اسان مکبرک مفعول صریحی) مکبر فعل نهی
 مخاطب طوعه دیمکدر (آن را آن اسم اشارتدر کبره را ادات مفعول انی
 دیمکدر یعنی اول کبری / کزان که از اندن مخفدر که حرف تعلیل زان اسم
 تفضیله متعلقدر تقدیری اسان مکبر که کوه را کنند بسوزن
 از زمین آسان ترست ازان دیمکدر (کوه را را ادات مفعول) (کوه
 کنندک مفعولی) (کنندن کاف عربیله مصدردر قوپرمق معناسنه
 (بسوزن غیر صریحی) (با حرف استعانه) (بسوزن ایکنه) (از زمین
 کنندک مفعول غیر صریحی) (اسان تراسم تفضیل (سین ونا ادات
 خبر) (کنندن مبتدا آسان تر خبری) (محصولیت) (دخی قلبدن اول
 کبری طشره ایلمکی یعنی اخراج ایلمکی آسان طوعه یعنی قولای
 ظن ایله زیرا طاعی برندن ایکنه ایله قوپرمق اخراج کبردن آسان
 رکدر (عروض) (بوقطعه بحررمل مثمدن در که سکر فاعلان دن عبارتدر
 صدر وابتدا سالم حشول سالم عروض و ضرب مقصور قصراً آورده
 اولان سبب خفیفک ساکننی اسقاط و متحرکنی اسکانه دیرل
 فاعلات قالور * ذوالنون مصری قدس سره پیش یکی از مشایخ
 مغرب بجهت مسئله برفت * ذوالنون مصری طبقه اولی دندر اسمی
 ثوبان بن ابراهیم در کنبی ابو الفیض در احیم مصر دندر احیم کسر
 همزه ایله بر بلده نک اسمیدر و شیخی مغربده شیخ اسرافیلدر بیورم شددر که
 اوچ سفر ایلمدم و اوچ علم کونورددم اول سفرده بر علم کونورددم که
 انی هم خاص قبول ایلمدی هم عام و ایکنجی سفرده بر علم کونورددم که
 خاص قبول ایلمدی عام ایتمدی اوچنجی سفرده بر علم کونورددم که
 نه خاص قبول ایلمدی نه عام فبیقت شریفا طریدا وحیداً شیخ الاسلام
 یعنی پیرهرات بیورم شددر که اولکی علم توبه ایکنجی علم توکل و معامله
 و محبت اوچنجی علم حقیقت کذا فی تفحسات الانس ذوالنون اطلاقه
 سبب نقل اولنور که برکون صوکارنده برکوشک کورددم و اول صویه
 کتدم و ابدست الدم چون ابدستدن فارغ اولدم ناگاه کوزم
 کوشکده بر جاریه یه راست کلدی که حسن و جالده ممتاز اقران
 دیدم که کیمک سین یعنی کیمک جاریه سی سین دیدیکه سنی اوزاقدن
 کورددم دیوانه ظن ایلمدم چونکه یقین کلدک عارف ظن ایلمدم زیاده

یقین کلام کرده عالم ظن ایلدم دقت ایله نظر ایلدم هیچ بر یسی دکل سین
 دیدمکه یونه کونه سوزدر جواب و یردیکه اگر عارف اولیدک حقدن
 غیریه نظر ایتمزدک واکر عالم اولیدک نامحر مه نگاه ایلزدک واکر
 دیوانه اولیدک طهارت ایلزدک بوسوزی سویلدی واول کنیزک
 ناپیدا اولدی بلدمکه آدمی دکل ایتمش جانیه بر آتش دوشدی کندومی
 دریا جانیه اتم ویرجاعت ایله بر کشتی یه سوار اولدم مکی ده
 بر بازار کاک بر جوهری ضایع اولدی جمله اتفاق ایلدیله که بنده در
 بنی رنجیده ایلدیله و تخفیف و تحقیر ایتدیله دیدم یارب سن یلور سین
 اول حینده یوز قدر بالی اغزلرنده بر کوهر دریا اوسننه کلدیلر بری
 ادم وانلره و یردم چون بونی کوردیلر و عذر دیلدیلر اول وقتدن برو
 ذوالنون ایله ملقب اولدی (بو حکایت تفصیلاً تده بو طرز دکلدر
) بجهت مسئله بروقت بر مسئله ایچون دیمکدر (یا حرف وحدت) همزه
 حرف توسل (بفت فعل ماضی مفرد غائب کتدی دیمکدر
) (محصول ترکیب) ذوالنون مصری قدس سره بر مسئله ایچون مغرب
 شیخلرندن برینک حضور ینسه کتدی که مراد کندی و شیخی شیخ
اسرافیل قدس سره در * آن شیخ گفت بهر چه آمده اگر آمده که
علم اولین و آخرین بیاموزی این را روی نیست این همه خالق داند
و اگر آمده که اورا جوابی انجا که اول کلام بر گرفتی او خود آنجا بود *
) (بهر ادات تعلیل) (آمده یا حرف خطاب) (همزه حرف توسل) (آمده
 ماضیدن قید کیش سین دیمکدر) (اگر ادات شرط) (آمده فعل
 شرط) (که حرف بیان) (علم اولین لامیه) (بیاموزی با حرف تأکید
) (آموزی فعل مضارع مفرد مخاطب) (روی نیست ممکن دکلدر دیمک
 محمله استعمال اولنور) (همه جمله دیمکدر) (داند فعل مضارع مفرد
 غائب دانیدن دین یادانستن دن زیرا مصدر تائیدک ماقبلنده خستفدن
 سین اولسه سین یا حذف اولنور یا یایه تبدیل اولنور یا هایه) (جوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب) (اول کلام بیانیه) (کلام کاف عجمیه ادیم
 دیمکدر) (برگرفت فعل ماضی مفرد مخاطب یردن قالدرمغه دیرل) (او
 ضمیر لری خدایه راجع در) (خود ادات تأکید) (انجا اول محمله دیمکدر
) (بود ادات ماضی ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول شیخ مغری

یعنی شیخ اسرافیل دیدی نه ایچون گلش سین یعنی نه کلدک اکر
 گلش ایسک که علم اولین و آخرینی اوکره سین اکا امکان یوقدر
 بونی جله خالق تعالی بیلور یعنی اندن غیر ی کپسه بطز اکر
 کلدک ایسه که اتی یعنی خالق تعالی بی طلب ایده سین اول محله که
 اول ادیمی بوندن قالدردک یعنی عزیمتک وقتنه خدای متعال یعنی
 طالبی اولد یغسک اول محله ایدی یعنی باری تعالی ائده حاضر
 و ناظر ایدی (حاصلی خدای عز وجل جمیع زمانده قولینک علی
 الخصوص طالبینک یانندن برآ مفاقت ایدوب منفک اولمز مکاندن
 منزله اولدینی حالده نه کیم پیورر) ونحن اقرب الیه من جبل الوری
(رباعی) زین پیش برون زخویش پنداشتم * در غایت سیر خود
 کمان داشتم * زین پیش بوندن مقدم دیمکدر (برون پنداشتمک
 مقدم مفعول صریحی (زخویش غیر صریحی (پنداشتمک تا
 ضمیر خطاب (پنداشتم فعل ماضی متکلم وحده ظن ایدلم دیمکدر
 (در حرف ظرف (غایت سیر خود لامیه لدر (کمان کافی عجمک ضمیمه
 ظن معنایه در (داشتم تاضمیر خطاب (داشتم فعل ماضی متکلم
 وحده (محصول بیت) بوندن اقدام یعنی سنی بولزدن مقدم سنی
 کنده مدن طشره ظن ایدر ایدم کنندی سیریمک نهایتنه ظن
 ایدر ایدم یعنی ظن ایدر ایدمکه سیر وسلوکک نهایتنه سکا واصل
 اولبریم * اکنون که ترا یاقم آتی داتم * کاندز قدم نخواست بکذاشتم *
 اکنون الآن معنایه در (که حرف رابط (ترا سنی دیمکدر) یاقم
 فعل ماضی متکلم وحده بولدم دیمکدر (آتی یا حرف خطاب اوسون
 دیمکدر (اتم فعل مضارع متکلم وحده (کاندر که اندردن مخفف
 (که حرف بیان (اندرادات ظرفدر (قدم نخواست بیسایه (بکذاشتم
 (تاضمیر خطاب) بکذاشتم فعل ماضی متکلم وحده براقدم دیمکدر
 (محصول بیت) الآنکه یعنی شمدی سنی بولدم سن اوسین بلدکه
 سنی قدم اولده براقدم یعنی ابتدای سلوکه براقدم سن سین شمدی
 یلدم (عروض) بور باعی عینیه خون می کریم دخی بررور باعیلری
 کیدر * پیر هرات گوید او باجوینده خود همراهت دست وی
گرفته در طلب خود می تازاند * جوینده اسم فاعل استیجی دیمکدر

(تازاند فعل مضارع مفرد غائب سکر تدبیر دیمکدر الف ونون ادات تعدیه در لازمی تازیدن کلور (محصول ترکیب) پیر هرات یعنی عبد الله الانصاری دیر که خدای متعال کندنی استیجی ایله یعنی طالبیله همراه در یعنی بولداشدر طالبیک البنی طوتوب کندنی طلبنده سکر تدبیر یعنی خدای متعال هر آن وشانده حاضر و ناظر در (گرفته ده اولان ها ترتب ایچوندر طوتوب دیمکله تعبیر اولنور (قطعه)

* آنکه نی نام بدستست مرا زونه نشان * دست بگرفته مرا در عقب خویش کشان * آنکه آن اسم اشارت اللهه (که حرف رابط صفت (نی ادات سلب) بدستست با حرف ظرف در معنای (سین و تا ادات سلبه مصر و قدر) (مرا دخی میم مفرده مقامده در تقدیری آنکه نام ازو بدستم نیست نه نشان در (زو ازودن مخفقد (نه هاء رسمیه و نونک فتحیه نی کبی ادات سلبدر (نشان بونده علامت معنای در (دست بگرفته نک مقدم مفعولی (بگرفته با حرف تأکید کرده ماضیدن قسمدر (مرا بیه میم مفرده مقامده دسته مصر و قدر تقدیری دستم بگرفته دیمکدر (در عقب در حرف ظرف (عقب بحسب اللغة اوچکه دیمکدر لکن بونده ارتدن کتابتدر (خویش اضافه بیانه (کشان صفت مشبیه چکیچی دیمکدر (محصول یت اول الله که بنم دستمه اندن نام و نشان یوقدر یعنی الله عظیم الشان بکایقین اولمندن خبر و آکاهم یوقدر او ایسمه بنم الیمی طومش کندنی اردنده چکیچی در یعنی طریق مستقیم هدایت ایدیچی در

* اوست دست من و پانیز بهرجا که روم * پای کوپان ز پیش میروم و دست فشان * اوست اوضمیر غائب اللهه راجعدر (سین و تا ادات خبر در مبتدائی دست من در (دست من لامیه بنم الم دیمکدر (وپا دسته معطوفدر (نیز دخی دیمکدر (بهرجا با حرف صله (هر ادات سور (که حرف رابط صفت (روم فعل مضارع متکلم وحده کبدریم دیمکدر (پای کوپان پای کوب وصف ترکیبی اوله رق رقا صده مصطلحدر الف ونون علامت صفت یعنی پای کوپان ککاف عربیله صفت مشبیه در رقص و سماع ایدرک دیمکدر ز پیش (از پیش اوقه دیرند مزاء مفرده ظرفیت ایچوندر (پیش بآء محمله اولک معنای در (می ادات

استمرار (دست فشان پای کون کبیدرال ققه رق دیمکدر
 (مخسول بیت) او الله عظیم الشاندر بنم الم وایاغم یعنی دست وایامک
 اشلدیکی افعال جمله انکدر دخی هرزیه که کیدر ایسم انک اوکنده
 رقص ایدرک وال ققه رق کیدرم یعنی هر جانبی که کنسم بدن برآن
 منفک اولماز (ایما تولوا فثم وجه الله) اینته تلمیح وایشاندر (عروض)
 بوقطعه بحر رمل مثنی دندر صدر وابتدا اسالم حشور مخبون که ثانی
 ساکنک سقوطی عروض و ضرب مخبون و مقصور که ثانی ساکنک
 سقوطند نصکره اخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط و متحرک
 اسکان بویه اولنجده بر مصراعی فاعلان فعلان فعلان فعلات
اولوب رمل مخبون و مقصور اولور * فضیل عیاض قدس سره
میگوید که من حق سبحانه و تعالی رابدوستی پرستم که نه شکیم که نه
پرستم * (فضیل عیاض قاعده اعجام اوزره علمین پینده اولان لفظ این
 حذف اولور حضرت فضیل طبقه اولی دندر کتبی ابوعلی در بعضیلر
 کوفی و بعضیلر خراسان ناحیه سندن اولان مره و دندر و بعضیلر
 سمرقندیدر و بعضیلر بخاری الاصلدر دیدیلر یوز سگسان یدی محرم
 الحرامنده وفات ایلشدر (منقولدر که اوائل حائنده قطاع طریق ایدی
 برکون اصحابی برکاروان اوردیدلر و اهل کروانی طعامه اوتورتدیدلر
 کاروانیلر سؤال ایلدیکه رئیس کنز کیمدر دیدیلر که بزمه دکلدر فلان
 محله بر درخت پینده نماز قیلار دیدیلر که نماز وقتی دکلدر جواب
 و بردیدلر که تطوع قیلار دیدیلر که رمضان دکل جواب و بردیدلر که
 نافلة طربار اول آدم تعجب ایدوب بقین واردی کوردیکه خضوع
 و خشوع ایله نماز قیلار نمازدن فارغ اولنجده صبر ایلدی و دیدیکه
 اورج طوئارسین و نماز قیلارسین و قطع طریق ایدرسین الضدان
 لایحه معان فضیل دیدیکه قرآن پیلور پسین دیدیکه پیلورم دیدی
* و اخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا صالحا و اخر سیئا * ایت
 کریمه شنی اوقوال اولدم متحیر اولدی کرمانی و قصه سی طویل
 الذیل در ماحین فیه مزین خارجدر لکن عاقبت حضرت ابوحنیفه
 ایله صحبت ایدوب نائب اولمشدر (که حرف بیان بدوستی باحرف
 مصاحبت یا حرف مصدر پرستم فعل مضارع و متکلم وحده طهرم

دیمکدر (که حرف تعلیل (نشکیم فعل نفی مستقبل متکلم وحده
 صبرایدم دیمکدر (که حرف بیان (نپرسم فعل نفی مستقبل متکلم
 وحده طیمیم دیمکدر (محصول ترکیب) فضیل بن عیاض قدس
 سره بیور که بن حق سبحانه و تعالی به دوسلق ایل طیمیم یعنی الله
 تعالیٰ بنک رضا سیم چون عبادت و طاعت ایدرم جنت وجهنم ایچون
 دکل که صبر ایدم که طیمیم یعنی خدای متعالک محبتی بنی بدن المشدرد
 بالضروری عبادت و طاعت ایدرم ایتمک المده دکلدر * بعضی ازین
 طائفه را پرسیدند که سقلا کبست گفت انکه حق را بریم و امید می
 پرستند پس گفتند تو چون پرستی گفت بمهر دوستی که مهر دوستی وی
 مرا بر خدمت و طاعت دارد * بعضی یا وحدت نوعیه (ازین از این دن
 مخففدر (از حرف بیان (این اسم اشارتدر (طائفه بلوک دیمکدر
 (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب صور دیلر یعنی سؤال ایل دیلر دیمکدر
 (که حرف بیان (سقلا سینک ضمی وفانک سکونیه دون همت کبسیه
 دیلر (کبست که ذوی العقولده مستعمل اولان که در سین و تادات خبردر
 کیمدر دیمک اولور یم خوف معناسنه در (امید همزه نک ضمی و میم
 کسر یله رجا معناسنه (می پرستدی اداستمرار (پرستد فعل مضارع
 مفرد غائب پرستیدن دن مشتقدر طیم معناسنه (پس باء بحکم فتح یله فاء
 تعقیبیه معناسنه در ترکیده ایددی یله تعبیر اولنور (گفتد فعل ماضی جمع
 غائب دیدیلر یعنی سؤال ایل دیلر (چون روم ضمه عریده کیف کبی نیجه
 دیمکدر (پرستی فعل مضارع مفرد مخاطبدر طیم سین دیمکدر (گفت
 جوابنده دیدی (بمهر یا حرف مصاحبت سببیتی متضمن در مهر میم
 کسر یله محبت معناسنه در (دوستی یا حرف مصدردر (که حرف تعلیل
 (دوستی وی لامیه (وی ضمیر غائب حق را جوددر (مرا بنی دیمکدر
 (دارد فعل مضارع مفرد غائب داریدن دن یادداشتن دن زیر مصدر
 تاینک ماقبلنده خستفدن شین هجم اولسه تاداله قلب اولندقد نصکره
 شین رایه قلب اولنور (محصول ترکیب) بو طائفه دن یعنی مشایخ
 بلو کردن بعضیسنه سؤال ایل دیلر که دنی الاصل و دون همت کیمدر
 جوابنده دیدیکه حق تعالی به خوف و رجا اوزره طیمه یعنی خوف
 جحیمدن و رجا جناندن اونوری طایندر دیدی (ایددی دیدیلر که

سن نیجه طیار سین دیدی محبت ایله و دوستلق ایله یعنی الله عظیم الشانه
 محبتدن ناشی طیرم زیرا انک محبتی و دوستلخی بی خدمت و طاعتده ایلر
 یعنی بکا عبادات ایتدیرن انک محبتدیر لکن فهم اولمسون که بولکلام
 الامن والخوف کلاهما کفر کلامنه مناقض اوله بود کلدیر بویه عبادته در
 زیرا امن و خوفدن ایچون عبادت ایدن نفسی ایچون عبادت ایتش اولور
 الله تعالی ایچون اولماز بوا یسه صوفیه بیلنده شرک خفیدر بویسه
 حق تعالی نیک سخپتندن کلیا امین اولقی و رحمتدن کلیا مأیوس اولقی
 کفر اولدیغنه شبهه یوقدر (رباعی) جانا زدر تودور شوام بود * قانع
 بهشت و حور نتوام بود * جانا الف حرف ندا ای جان دیمکدر (جان
 بحسب اللغة روح حیوانیه دیر لر روح انسانیه روان دیر لر بونده محبوب
 معنسانه در یعنی حق جل و علا در کمال مرتبه روحه انسانک محبتی
 اولدیغی اجلدن پک سودیکی محبوبه جان اطلاق اولور مجزا (درو
 لامیه در قوم معنسانه در (دور اوزاق دیمکدر بهید معنسانه نتوانمک
 مفعول صریحی) نتوام فعل نفی مستقبل متکلم وحده قادر دکلم دیمکدر
 (بود بونده بودن معنسانه در زیرا قاعده اعجام دندر که ماضی مضارع
 مقارن لواسه مصدر معناسنی افاده ایدر (قانع اسم فاعلدر قناعت
 ایدیجی دیمکدر (نتوانمک مفعول صریحی) بهشت با حرف مصاحبت
 قانعه متعلق (بهشت جنت دیمکدر (حور بهشت معطوف جتده
 اولان جواربه دیرلر (محصول بیت) جانا سنک قیو کدن یعنی ای
 بار خدا سنک درگاه معنوی بکدن بعد اولمق لغه قادر دکلم یعنی عبادات
 و طاعات کدن بر آن منفک اوله م و حور و جنان ایله قناعت ایدیجی اوله م یعنی
 و عذیبور دیغک حور و جنان ایله قانع و منسلی اوله م * سر بردر تو بچکم
 عشقم نه بمزد * زین درجه کم صبور نتوام بود * بچکم عشقم ده کی م
 متکلم سره مصر و قدر تقدیری سر بر بردر تو بچکم عشقت در (سر مبتدا
 عشق خبری) بچکم عشق بیانیه با حرف صله عشق حکمنه در یعنی
 عشق مقتضا سنه در (نه ادات نفی) (بمزد) با حرف سبب مرد میمک
 ضمی و زانک سکونیلله ثواب و اجرت معنسانه در (چه کنه نه پیام دیمکدر
 (صبور جهول و زنی ارزده اسم فاعلدر (محصول بیت) بوییت بیت اوله
 مقام تعلیلده در بهشت و حور ایله قانع اوله م زیرا باشم بوقوده عشق

مقتضای سنجیده در یعنی سکا محبتدن ایچوندر اجرت وثواب ایچون دکادر
 زیر جنت ایچون عبادت اجرت اولمش اولور بزم عبادتم بویه دکادر
 محبتدن ناشی بو قیودن نه بیایم صبور اولمقله قادر دکلم یعنی محبتتم
 بر مرتبه در قوللق ایتمکلاکه صبر ایدم (عروض) بور باعینک تفصیلی
کراتله مرور ایلدی (قطعه دیگه) کی شود سوز قتلیت کشت زیر
تیره خاکه * زانکه این آتش زجان روشن اوخاستست * کی کافی عربله
 بونده زماندن سؤالدر که چن معناسنه استفهام انکاری معناسنی متضمندر
 (شود فعل مضارع شویدن دن یا علی غیر قیاس شدن دن مشتقدر
 اولور دیمکدر) سوز اسم مصدر در یا نه معناسنه شودک اسمبدر (قتیله
 اضافتی لامید قتیله نده تاء خطایه بویه در) قتل فعیل بمعنی مفعولدر
 مقتول معناسنه (کشته کافی عربک عمیله بونده سونمش معناسنه در زیر
 آتش و شمع ایلد کر اولنسه بومعنا به استعمال وانور اما اصل معناسنی دپه لشم
 دیمکدر و شودک خبریدر زیر آت دیمکدر تحت معناسنه در) تیره خاکه
 اضافتی بیانییه (تیره خاکه قره طیراق دیمکدر) زانکه اول اجلدنکه دیمکدر
 (جان روشن بیانییه) روشن منور معناسنه در (اویه اضافت لامیه
 قتیله راجعدر) خاستست سین و ناداد خبردر (خاست فعل ماضی
 مفرد غائب ظاهر اولدی دیمکدر فاعلی تحت نده این آتش میتدا
 خاستست جمله سی خبردر) (محصول بیت) چن سونور سنک مقتولکنک
 یا نه سی قره طیراق التنده یعنی سنک آتش عشقه کله اولنلرک اتشی
 قره طیراق التنده یعنی مرقدنده دخی سونن اول اجلدنکه اول
 آتش مقتولک منور اولان جانن ظاهر اولمشدر یعنی عشق جسمنده
 دکادر که اولمکله زائل اولسون بلکه روحنده در الی غیر انهایه
باقی در زائل اولن * چون تواند عاشق از طوق وفایت سر کشید *
 هری اساطوق اواز کردن اوخاستست * چون نیچه دیمکدر ادات
 استفهامدر) تواند فعل مضارع مفرد غائب توانیدن دن مشتقدر
 (عاشق فاعلی) (از طوق کشیدک مقدم مفعول غیر صریحی) (طوق
 یوزانه طاقلان شبهه دیرلر کرک تیور و کرک غیری شیدن اولسون
 (طوق وفایت اضافتی لامیه لدر) (سر باش معناسنه در کشیدک مقدم
 مفعول صریحی) (کشید فعل ماضی بونده مصدر معناسنه در زیرا

مضارعه مقارن در که تواند در (قری یا اصلیه ابله بر مشهور قوشدر که
 کردند حلقه اولور) آسا الف مدوده ابله ادات تشبیه (کردن او
 لامبه) از کردن خاستک مفعول غیر صریحی (کردن بیون دیمکدر
 اول عاشقه راجعدر) (محصول بیت) نیجه قادر اولور عاشق سنک
 وفاک طوقندن باش چکه یعنی عبادت و طاعت ایلکدن اعراض
 ایلله (مصرع ثانی مقام تعلیلده در زیر قری کی او عاشق طوق
 عاشق کردند ظاهر و هویدا اولمدر عینله فریده نه شکل طوق
 ذاتی ایسه عاشقه دخی طوق وفا اویله ذاتیدر عرضی دکلدر که
 طاعتدن اعراض ایلله (عروض) بوقطعه بحر رمل مقصور
 مثنی در که بالکتر عروض و ضربنه قصر طاری اولمدر سائری
سالمدر تفصیل حاجت یوق * معروف کرخی قدس سره گفت
است که صوفی اینجا مهمانست تقاضای مهمان بر میریان جفاست
 مهمان که باد بود منتظر بودنه متقاضی * معروف کرخی طبقه اولی
 مشایخنددر بعضیلر ابدالنددر دیدیلر کنتی ابو محفوظدر پدرلری
 اسمی فیروز هجرتک ایکوزنده دار آخرته انتقال ایتمدر پدر و مادری
 ترسایدیلر معلم و یردکلرنده دیدیلر که ثالث ثلثه دی دیدیکم لا بل هوالله
 الواحد هر چند که استادی اصرار ایلدی یوسوزدن فارغ اولدی
 عاقبت کندی و علی بن موسی الرضا که انده مسلمان اولدی
 رازمدتد نصکره پدرینک خانه سنه کلوب قیوی دق ایلدی صور دیلر که
 کچدر دیدی او غلو کز معروف دیدیلر قنخی دینده سین دیدی
 دین محمد المصطفی دغم اول محله پدر و مادری دخی مسلمان اولدی
 اندن داود طائی به کلوب چوق ریاضت چکوب مشار بالبن اودی
 حکایات عجیبه می و مناقبات غریبه سی وار در از جمله برکون
 نقض وضوء ایلدی و در حال تیم ایلدی دیدیلر که دجله یقیندر
 دیدیکم دجله به وار نیجه عزم آخر اولور سه حال نیجه اولور (اینجا
 بوجمله دیمکدر یعنی دنیاده) (مهمانست مهمان مسافر معناسنه در
 یعنی قونق) (سین ونا ادات خبردر) (صوفی مبتدا) (مهمانست خبری
 (تقاضا تفاعل باندن مصدر در بونده اسلوب بحج اوزره ضاد مفتوح
 اوقور اصل تقاضی در دین طلب ایتک معناسنه در) (باضافت

اچوندر زیر کلمه نك آخری حرف مددر نه کیم مقدما بیان اولندی
 (مهمانه اضافت لامیه) (میزبان زانک ضمیمه مسافر صاحبی دیمکدر
 (جفا اذیت معناسنه در (تقاضای مهمان مبتدا جفاست خبری
 (که حرف رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (ادب بودک مفعول
 غیر صریحی) (منتظر بودک مفعول صریحی) (نه حرف نفی) (متقاضی
 تفاعل باندن اسم فاعلدر دین طلب ایدچی دیمکدر) (محصول ترکیب)
 معروف کرخی قدس سره پیور مشلردر که صوفی بود نیاده مسافردر
 مسافرک دین طلبی یعنی اکرام طلبی صاحب خانه اوزره جفا و اذیت در
 (حاصلی مسافره صاحب خانه نك اکرام ایتمه سی واجبه ذمتدر
 لیکن انی لسانه کنوروب طلب اینک صاحب خانه اذادرسافر که
 ادب ایله اوله یعنی مؤدب اوله منتظر اولهلی اکرام طلب ایتمهلی دکل
 (قطعه) * مهمان نوام در صفت ار باب ارادت * بنشسته مهر چیز که
 آید ز توراضی * مهمان تو لامیه میم ضمیر منکلم (در حرف ظرف) (صف
 معروف) (ار باب اهل معناسنه) (ارادته اضافت بیانیه) (بنشسته با حرف
 تأکید نشسته ام تقدیرنده اوتور مشم دیمکدر) (با حرف ضله) (هر چیز
 هر نسنه دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (آید فعل مضارع مفرد
 غائب کله دیمکدر آیدن دن یا علی غیر قیاس آمدن دن) (ز تو آیده
 متعلقدر) (راضی نشسته نك مفعول صریحی) (محصول بیت) (ار باب
 ارادت یعنی اهل ارادت صفیده یعنی صیره سنده سنک مهمانکم
 هر نسنه که سندن کله راضی و خوشنود وقائع اوتور مشم) (حاصلی
 اهل ارادت بیننده سنک مهمانکم سندن کلن نسنه یه راضیم * بنهاده
 بخوان کرمت دیده امید * انعام ترا منتظر می متقاضی * بنهاده
 با حرف تأکید) (نهاده نهاده ام تقدیرنده قومشم دیمکدر) (بخوان با
 حرف ضله) (خوان واور سمیله سفره معناسنه در) (کرمت تا ضمیر
 خطاب اضافت لایمه در) (دیده امید لامیه دیده کوز امید ترکیب اومق
 معناسنه) (انعام ترا لامیه) (نی ادات نفی) (محصول بیت) (سنک کرمت
 سفره سنه امیدم کوزینی قومشم یعنی امید وارم سنک انعامکه
 منتظرم دین طلب ایدچی دکل ترک ادب ایلم (عروض) (بوقطعه
 بحر هزجدر صدر وابتدا اخب خرب که مقاعیلن دن میم ونوئک

سقوطی فاعیل قالوب مفعول به نقل اولنور حشور مکفوف کف که
 آورده اولان سبب خفیف که نو ندر سقوطی مفاعیل قالور
 عروض و ضرب محذوف حذف که آورده اولان سبب خفیف که
 لن در سقوطی عنای قالوب فعولن لفظنه نقل اولنور بویه اولنجه
 بر مصرعی مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن اولوب هر ج مثنی اخرج
 مکفوف محذوف اولور (ومعلوم اوله که اگر عروض و ضربی محذوف
 اولیسی رباعی دیر ایدک لکن اوزان رباعینک علانده حذف
 اولدیغی جهتدن قطعه اطلاق اولنور * بایزید قدس سره
پرسیدند که سنت کدامست و فرض کدام فرمود که سنت ترک
 دینی است و فرض صحبت مولی * بایزید طبقه اولی دندر اسمی طیفور در
 منشأی بسطامدر (منقولدر که اناسی مکتبه کوندر دی یعنی استاده
 و یردی چونکه درسی سوره اتمانده بو آیه کلدیکه (ان اشکر لی
 ووالدیک) یعنی خدای عز و جل بیورر که بکا خدمت و شکر ایت
 ووالدینکه شکر و خدمت ایت استادنن بو آیت تفسیرینی سؤال
 ایلدی استاد دخی تفسیر ایدنجه کو کانه کار ایلدی مصحفی براقدی
 واذن طلب ایدوب خانه سنه کلدی ووالده سی دیدیکه باطیفور
 نیه کلدک دیدیکیم ای والده سکا هدیه کتوردم که بو آیه کلدیم
 حق تعالی کندو خدمتله و سنک خدمتله امر ایدر بن ایسه
 ایکی خانه ده کنخدا اوله مم بو آیت بنم جائمه کار ایلدی الله ایچون
 اولسون خدادن طلب ایله یاتون سنک اوله یم یابی خدایه بغشله که بتون
 انک اوله یم ووالده سی دیدیکه ای فرزند ارجمند منی الله اصمرا دم
 بویه دیبجد بایزید بسطامدن سیاحت ایلدی ووافر مدت ریاضت
 و مشقت چکدی وچوق مشایخله بواشدی جمله دن بریسی امام جعفر
 صادق ایلدی رضی الله عنه (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب سؤال
 ایلدیله دیمکدر) که حرف بیان (سنت معروف) کدام قنقی دیمکدر فرض
 معروف (کدام کدامست تقدیرنده در) فرمود فعل ماضی مفرد غائب
 بیوردی دیمکدر (که حرف بیان) دینی اسلوب بحج اوزره بیا اولی مکسور
 اوقنور دنیا دیمکدر (صحبت بونده تقر بدن عبارتدر) (محصول ترکیب)
 بایزید قدس سره حضرت ترینه سؤال ایلدیله که سنت قنقی در یعنی

اثر رسوله کتم نه کونه در و نصل در ونه شی در و فرض قنغی شی در یعنی
 مؤمنك لازمہ ذمعی اولان نه شی در بیور بکه سنت ترك دنیا در و فرض
 صحبت مولی در یعنی الله کما ایله تقریدر (مشوی) ای که در شرع
 خداوندان حال * میکنی از سنت و فرضم سؤال * ای حرف ندا (ای که
 کس که تقدیرنده) که حرف را بطن صفت (در حرف ظرف) شرع بونده
 مسلك دیمکدر خداوندان الف و نون ادات جمع در خداوند بونده صاحب
 معناسنه در حاله اضافت بیانیه می ادات حکایه کنی فعل مضارع مفرد
 مخاطب ایدر ایسک دیمکدر از سنت و فرضم ازمن سنت و فرض تقدیرنده
 یعنی ضمیر منفصل ضرورت وزن ایچون متصل اولمشدر (محمصول بیت)
 ای کیمسه که حال صاحب لرینك مسلك و مذهبنده بکا سنت و فرضندن
 سؤال ایدر سین یعنی بومذهبنده اولان سنت و فرضی بکاسؤال
 ایدن کیمسه * سنت امدرخ ز دینی تافتن * فرض راه قرب مولی یافتن *
 سنت آمدك فاعلی آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر لیکن اولدی
 معناسنه (در رخ بونده یوز معناسنه در و مبتدادر) (ز دینی تافتنك مفعول
 غیر صریحی) (تافتن چورمك معناسنه مصدر در رخ تافتن روتاقتن
 اعراض ایلمکدن کایتدر نته کیم تركیده دخی یوز چوردی دیرلر
 اعراض ایلدی دیمکدر تافتن مبتدایک خبری مبتدا خبریله جمله سی
 آمدك مفعولی (فرض فرض آمد تقدیرنده) (راه قرب مولی بیانیه و لایحه
 یافتن بولمق معناسنه مصدر در) (راه مبتدا یافتن خبری مبتدا خبریله
 مقدر آمدك مفعول صریحی) (محمصول بیت) سنت دنیادن یوز چورمك
 اولدی فرض قرب مولی بولمق اولدی حاصلی مذهب اهل حاله
 سنت دنیادن اعراض ایدوب یوز چورمکدر فرض الله تقریب بولمق
 بولمقد (عروض) بومشوی بحر مسدس دندر صدر و ابتدا سالم خشول
 سالم عروض و ضرب محذوف حذفکه آورده اولان سبب خفیفی
 اسقاط در فاعلا قالب فاعلن انك برینه کلور بویه اولنجه بر مصرعی
 فاعلاتن فاعلان قالب فاعلن اولوب رمل مسدس محذوف اولور * شلی را
 قدس سره شورا افتاد بیمارستان بردند جعی بظناره وی رفته
 پرسید که شما کیانید گفتند دوستان دوستی برداشت و برایشان جمله کرد
 جمله بگر یختند گفت باز ایستادی مدعیان که دوستان از دوستان نکر برید

وز سنك جفای شان نپرهیرند * شبلی طبقهٔ رابعه رجالدن در اسمی
 جعفر بن یونس در کنیتی ابو بکر در بغدادده مدفوندر اصلی مصریدر
 خیر نساجك مجلسنده توبه ایلشدر مالکی المذهبدر (منقولدر که دائماً
 مناجانده دیر ایدیکه یارب خلق سنی نعمالك ایچون سورلر بن بلاك ایچون
 سورم (را ادات صله (شور اسم مصدردر بونده جذبه دن کنایتدر
 (افتاد فعل ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر (بیمارستان یا حرف
 صله (بیمارستان محل معالجه دیمکدر (پردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر
 دیمکدر (جمع یا حرف وحدت بر جمع یعنی بر الای کیمسه بنظراره وی
 اضافت بیانیه (با حرف صله (نظاره سیر و تماشا معناسنه (وی ضمیر شبلی به
 راجعدر (رفتند فعل ماضی جمع غائب کتیدیلر دیمکدر (پرسید فعل ماضی
 مفرد غائب صوری دیمکدر فاعل ضمیری تختنده شبلی به راجعدر (که
 حرف بیان شما ضمیر منفصل جمع مخاطب سرلر دیمکدر کیانید ذوی العقولده
 مستعمله اولان که ت جمع مخاطبدر کافند نصکره اولان یا هاء رسمیدن
 بدادر کیملر من دیمکدر (بعض نسخه ده چه کسانید واقعدر نه کیمسه لر سن
 دیمک اولور (گفتند فعل ماضی جمع غائب دیدیلر دیمکدر دوستان تولا میه
 دوستان دوستك جمعیدر و گفتندك مقول قولیدر (سنکی یا حرف وحدت
 سنك طاش (برداشت فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تختنده قادر دی
 دیمکدر (بر حرف استعلا ایشان ضمیر جمع غائب انلر دیمکدر (حله هجوم
 معناسنه در (گردند فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (بکر یختند با حرف
 تا کید (گریختند فعل ماضی جمع غائب قاچدیلر دیمکدر (باز کرو معناسنه
 (آیید فعل امر جمع مخاطب کلک دیمکدر (ای حرف ندا (مدعیان
 مدعینك جمعیدر ای دوستلق دعوا اید یجیلر دیمکدر (که حرف
 تعلیل (نگر یزند فعل نفی مستقبل جمع غائب قاچزلر دیمکدر مفردی
 زکریزد کر یختن دن زرا مصدر تأینك ماقبلنده خسشفتن خاء معجمه
 اولسه تا داله قلب اولندقد نصکره خا زایه قلب اولنور (سنك جفای
 شان بیانیه و لامیه (شان ضمیر جمع غائب (نپرهیرند یا بحمیله فعل
 نفی مستقبل جمع غائب احتراز واجتناب معناسنه صافمنزل دیمکدر
 (محول ترکیب) شبلی قدس سره حضر تلیزیه جذبه واقع اولدی محل
 معالجه کتوردیلر بر الای کیمسه اتی تماشا به کتیدیلر شبلی سوءال ایلدیکه

سبز کیموسز دیدیلر که سنك دوستنریکز برطاش قالدردی وانلر
 اوزرینه جل وهجوم ایلدی جله سی قاجدیله شلی دیدی کیروکلک
 ای مدعیلر یعنی ای دوستلق ادعا ایدلر کلک زیرا دوستلر دوستلردن
 قاجز یعنی محب صادق اوللر محبو بلردن قاجزل وانلرک سنك
 جفا سندن صافتمزل یعنی اذاجفا وجور و بلیتدن اجتاب و پرهیز
ایتمزل (قطعه) است دوستدار که هر چند دشمنی * بیند زدوست یش
شود دوستدار * آنست آن اسم اشارت سین وتا ادات خبر اولدر
 دیمکدر مقدم خبر (دوستدار وصف ترکیبدر محب معناسنه مؤخر مبتدا
 (که حرف بیان) هر چند هر تقدیر دیمکدر (دشمنی با حرف مصدر شمنك
 دیمکدر بیندک مقدم مفعول اولی) بیند فعل مضارع مفرد غائب کورر سه
 دیمکدر (بیندندن یا بطریق الشاذ دیدندن) زدوست غیر صریحی
 (یش باء عربیله زیاده معناسنه مفعول ثانسی) (شود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن دن یا علی خلاف القیاس شدن دن
 زیرا حروف یارنودن دالک ماقبلنده برشی یوقدر (دوستدار تر شودک
 مفعولی) (ترادات تفضیل زیاده دوست اولور دیمکدر (محصولیت)
 محب صادق اول کیمسه در که هر تقدیر دوستدن دشمنلیکی زیاده کورر سه
 محب اولور یعنی قدر اذا وجفا کورر ایسه محبتی ارتر (شمعی
 مرحوم بو محمده بر قاج معنی ویرمش اولی زیاده دوستدر دیدیکی
 آشکاره دکل زیرا یشک هیچ اعرابدن محلی اولمار اولدیغی صورته
 دوستدار تر لفظنه بر یا مصدری تقدیر ایلی زیاده دوستلغی زیاده
 اولور دیمک اولور تکلفه محتاج ومعنای ثالثی که پیشی باء بحمله اولمق
 جائزدریمش هله بو معنایی باندن ویرمش لکن بو معنی معنای ثانیدر که
بز تفصیل ایدلک فافهم * بر سر هزار سنك ستم کر خوردازو * کرد
بنای عشقش از آن استوارتر * بر سر خوردک مفعول غیر صریحی (هزار
صریحی یلک دیمکدر اسماء اعداددن سنك هزارک تمیزی (سنك ستم
محازایانیه بالامیه جقادن کنایتدر) (کر حرف شرط) (خورد فعل
 مضارع مفرد غائب فعل شرط خوردن دن یا خوردن دن زیرامصدر
 دالینک ماقبلنده یارنودن را اواسه را مفتوح قبلنور فاعلی تحتند
 دوستداره راجعدر (کرد کاف بحمله فعل مضارع مفرد غائب

اولور دیمکدر جزا مشروط (بنای عشقش لامیه لر در شین ضمیر دوستداره
 راجعدر) بنای عشق کردد فاعلی (ازان بویه محملارده اولکی مرتبه مدن
 دیمکدر مشار الیهی سنک ده اولسه اولور لکن سقاده تن خالی دکلدر
) استوار همزه نك ضمی وسینک سکونی و ناك ضمیمه محکم وقوی
 معناسنه در (ترادات تفضیل (محصول بیت) باشی اوزرینه یعنی باشنه
 محبوبدن اگر او محب بیک سنک ستم برسه یعنی متأذی اولور ایسه ده
 بنای عشقی اولکیدن محکم وقوی رك اولور (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعنددر که اصلی ایکی کره مقاعیلن فاعلاتن مقاعیلن فاعلاتن در
 صدر وابتدا اخبرب مکرر ایسان اولندی مفعول قالور حشولری
 مکفوف کف آخرده اولان سبب خفیفك ساکننی اسقاطه دیرلر فاعلات
 مقاعیل قالورلر عروض و ضرب محذوف حذف آخرده اولان سبب
 خفیفی اسقاطدر فاعلا اولوب فاعلن لفظنه نقل اولور بویه اولنجهر
 مصراعی مفعول فاعلات مقاعیل فاعلن اولوب مضارع اخبرب مکفوف
محذوف اولور * وهم ازوی آرند که وقتی بیمار شد خلیفه طیب ترسانی
بمعالجت وی فرستاد طیب از و رسید که خاطر توجیه میخواهد گفت
آنکه تو مسلمان شوی ترسا گفت اگر من مسلمان شوم تو نیک میشوی و از
 بستر بیماری برخیزی گفت آری پس بروی ایمان عرضه کرد * وهم ازوی
 دخی اندن دیمکدر یعنی شبلیک حکایتندن (آرند فعل ماضی جمع غائب
 کتور مشلر یعنی نقل و بیان ایلمشدر) بعضی نسخده منقولامت واقع
 اولمشدر مأل بردر (که حرف بیان) وقتی با حرف وحدت (بیمار شد خسته
 اولدی دیمکدر باء عربیه بعضی نسخده شده بود واقع اولمشدر
 اولمش ایدی دیمکدر) خلیفه یعنی پادشاه اسلامکه مقنندر بالله ایدی
 خلفای عباسیه دن (طیب علم طب بلیهی دیمکدر) فعلیل بمعنی فاعلدر
 ترسایه اضافتی بیایه (ترسانی یا حرف وحدت ترسانانک فتحی و رانک
 سکوتیه نصرانی یا آتش پرست معناسنه در) بمعالجت با حرف صله
 (معالجت مفاعله باندن مصدر در) تا اسلوب انجم اوزره طویل
 یاز بلور بمعالجه او یازان بوقاعده دن غافل ایمش بمعالجت وی
 بعضی نسخده بمعالجت او مألر بردر شبلیک معالجه سنه یعنی اکا
 علاج ایتمکه حاصلی مداوات و بیمار ایتمکه (فرستاد فعلی ماضی مفرد

غائب ارسال ایلدی یعنی کوندردی (پرسید فعل ماضی مفرد غائب
 صورتی دیمکدر) (که حرف بیان) (خاطر بونده کوکل دیمکدر) (نویه
 اضافت لامیه) (چه نه دیمکدر) (می خواهد می حرف حال) (خواهد
 واور سیمله فعل مضارع مفرد غائب استر دیمکدر خواهیدن دن
 یا خواستن دن زیرا مصدر تائیک ماقبلنده سین اولسنه تاداله قلب
 اولندقد نصکره سین یا حذف یا یایه ویا هایه تبدیل اولنور بونده
 هایه تبدیل اولمشدر) (گفت شبلی دیدی) (آنکه آن اشارتدر چه به
) (که حرف بیان اول نسنه استر که دیمکدر) (شوی فعل مضارع مفرد
 مخاطب اوله سین دیمکدر) (ترسا گفت طبیب دیدی) (اگر ادات شرط
) (من بن دیمکدر) (شوم فعل مضارع نفس متکلم وحده فعل شرط
 اولورسم دیمکدر) (نیک ابو دیمکدر) (میشوی می ادات حال جمله سیمله
 جزای شرط) (واو حرف عطف) (بستر باء بحکم کسری وسپنک
 سکونیه دوشکدر عربجه فراش دیرلر) (بیماره اضافت لامیه) (بیماری
 یا حرف مصدر) (برخیزی فعل مضارع مفرد مخاطب قالفارمبسن
 دیمکدر) (گفت شبلی دیدی) (آری افعال تصدیقنددر نعم معناسنه
 ترکیبیه اوت دیمکدر) (پس فاء نتیجه معناسنه در باء بحکم فحیه
) (بروی حرف صله با معناسنه) (وی ضمیر تسایه راجعدر) (عرضه کرد
 عرض ایلدی یعنی کلتین شهادتینی عرض ایلدی حاصلی تلقین
 ایلدی) (محصول ترکیب) (داخی شبلی نک حکایاتندن نقل ایدرلر که
 یا نقل اولمشدر که بروقت خسته اولدی یا خسته اولمش ایلدی
 خلیفه اکا مداوات اتمکه برکافر طبیب ارسال ایلدی طبیب سؤال
 ایلدیکه کوکلک یعنی جاک نه استر شبلی دیدی اول نسنه بی استر که
 سن مسلمان اوله سین طبیب دیدی اگر بن مسلمان اولورسم سن ابو
 اولورمبسن یعنی شفا بولورمبسن دخی خسته لک دوشکندن
 قالفارمبسن شبلی دیدی اوت قالفارم وشفایاب اولورم ایلدی
 طبیبه ایمان عرض ایلدی وتلقین اسلام ایلدی بعض نسخه ده
 اشاعیده کله جک چون وی ایمان آورد پرینه ووی ایمان آورد
 واقعدر یعنی طبیب دخی ایمان کتوردی دیمک اولور بونسخه
 صوابدر) (زیرا یازد بغیر نسخه به کوره بو معنای سیاق و سباق

قرینه سبله کوزتملی (لکن شارح مرحوم بونسخه بی اختیار
 ابتدایکندن بزخی انک اثرنجه کتدک * چون وی ایمان آورد شبلی
 از پست برخاست و بروی از بیماری اثرنی پس هرد و همراه پیش خلیفه
 رفتند و قصه را بخلیفه باز گفتند خلیفه گفت پنداشتم که طیب
 پیش بیمار فرستاده ام من خود بیمار پیش طیب فرستاده ام (چون
 ادات تحلیل (وی ضمیر طیه را جمع در (آورد فعل ماضی مفرد غائب
 الف ممدوده ایله وایک فنی ورا نک سکونیه ایمان کنوردی یعنی
 اقرار بالاسان و تصدیق بالجهان ایلدی (برخواست فعل ماضی مفرد
 غائب قاعدی دیمکدر (و بروی یعنی شبلی اوزره (از بیماری یا حرف
 مصدر (اثر علامت معناسنه (نی ادات نفی بوق دیمکدر (پس فاء فذله که
 معناسنه (هرد و هرایکی سی (همراه یولداش یعنی رفیق دیمکدر
 (پیش بایعجمک کسریله قیت معناسنه عریده عند کبی (خلیفه به
 اضافت لامیه (رفتند فعل ماضی جمع غائب کتدیله دیمکدر (و قصه را
 را ادات مفعول (بخلیفه یا حرف صله (باز بونک کبی پرزده تحسین
 و تأکید ایچون کلور کرو معناسنه چندان مناسب دکلدر (گفتند
 فعل ماضی جمع غائب سویلدیله دیمکدر (پنداشتم بایعجمک کسریله
 فعل ماضی متکلم وحده ظن ایلدم معناسنه در (که حرف بیان (فرستاده
 فانک ورا نک کسری و سنک سکونیه ماضیدن قسمدر (ام ضمیر متکلم
 وحده کوندر مشتم دیمکدر (خود بونده ادات تأکید اوله یا خود ایلدم
 معناسنی افاده ایدر اوله که معنی بن ایسه دیمکدر اولور (موصول
 ترکیب) شبلی اکا ایمان عرض ایلدی اودخی قبول ایلدی چونکه
 طیب ایمان کنوردی یعنی اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا
 رسول الله دیدی شبلی دوشکدن قاعدی وانک اوزرنده خسته لکدن
 اثر بوق ایلدی ایکسی ییله یولداش اولوب مقتدر باللهک حضورینه
 کتدیله و قصه بی خلیفه به سویلدیله خلیفه دیدی ظن ایلدم که
 بیمار فتنه یعنی خسته به طیب کوندر دم بن ایسه طیب اوکنه خسته
 کوندر مشتم که مرض کفر وضلالتدن شفا بولدی و ایمان بالله ایله
 صحت پذیر اولدی (قطعه) هر کس که از هجوم محبت مر بض شد *
 داند طیب خویش لقای حبیب را * که حرف رابط صفت (هجوم

هائک و جیک ضمّه لایله نزول وزنی اوزره مصدر در بقته باصمق یعنی
 علی الغلّه اضافتی مصدرک فاعلته در (مر یض خسته معناسنه در
 شد اولدی دیمکدر) داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 داندن دن یادانستن دن آنفا بیان اولندیغی اوزره مصدر تالیسینی ده
 احوال ثلثه وارایدی بو حذف قیلندندر (طیب داندک مفعول اولی
 (خویشه اضافه لامیه باسم فاعلک مفعولنه در (لقای حبیب
 لامیه در (لقا لامک کسر یله صورت معناسنه در و راندک مفعول
 ثانیه (حبیب فاعیل بمعنی مفعول محبوب دیمکدر) را ادات مفعول
 (محصول بیت) هر کیمسه که محبتک هیچو مندن یعنی غلبه محبتدن
 خسته اولدی حاصلی عشقدن خسته اولدی حبیبک صورتی یعنی
 محبوبک دیدارینی کنسدوسنه طیب یلور * چون برسرش طیب
 هستی نه قدم * بخشد شفا ز علت هستی طیب را * چون ادات
 تعلیل (برسرش شین ضمیر مر یضه راجعدر) (طیب نهک فاعلی
 (هستی یا حرف مصاحبت) (هستی یا حرف مصدر و اراق دیمکدر
 کبر و عجب و انانیتدن کایتدر) (نهد فعل مضارع مفرد غائب قور
 دیمکدر نهیدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر داندک ماقبلنده یارنودن
 الف اولسه حذف اولتور افصح اولان نونده کسر در فتح یله ده
 جائزدر (قدم ایاق معناسنه نهک مفعول صریحدر) (بخشد فعل
 مضارع مفرد غائب بغشلدیمکدر بخشدن دن مشتق) (شفا بخشدک
 مفعول اولی) علت مرض معناسنه در اضافه پانیه (طیب مفعول ثانی
 (را ادات مفعول) (محصول بیت) چونکه خسته نک باشی اوزره یعنی
 باشی اوچنه طیب و اراق ایاق قویه یعنی کبر و عجب ایله باشی
 اوچنه کله مر یض محبت کبر و انانیت علتدن طیبیه شفا بغشلد
 حاصلی طیب اکا معالجه ایده من بلکه او طیبیه علاج ایدر نه کیم
 شبلی ابتدکی کبی (عروض) بوقطعه بحر مضارع احزب مکفوف
 محذوفدر عذیلّه آنست دوستدار قطعه سی کبی * سهل عبدالله
 نستری قدس سره میگوید هر که بامداد کند و صمت وی آن باشد که
 چه خورد دست از وی بشوی * سهل عبد الله سهل بن عبد الله
 دیمکدر اسلوب بحج اوزره علمین بیندن ابن لفظی حذف اولمشدر

(تستری یا حرف نسبت تسترء اولك ضمی و نائینك قحی و سبلك
 سكونيله برشهرك اسمیدر) بو ذات عالی قدر پوشهره منسوبدر و طبقه
 ثانیه دندر کنتی ابو محمد در ذوالنون مصرینك شاگردلرندن در مقلولدر که
 برکون تسترءه حضرت سهل ایاغین اوزاندی و ارقه سین دیواره
 و یردی و دیدیکه سلونی عماشتم یعنی دیلدیکر شیدن بکا سؤال ایدک
 دیدیلرکه بو آنه دك سز دن بویه شی صادر اولمدی ایدی دبدیکه
 استاذ صاع اواربعه شا کرده ادب لازمدر بوتارنجی ضبط ایلدیلر
 مکر ذوالنون اول وقتنده وفات ایلش (میکویدمی ادات حکایه
) هر که هر کس که تقدیرنده در (بامداد صباح وقتی دیمکدر) (بامداد کند
 صباح ایلبه یعنی صبا حلیه دیمکدر) همت وی لامیه همت بونده
 اندیشه معناسنه در (وی ضمیر هر که ده کی که یه راجعدر) (باشد فعل
 مضارع مفرد غائبدر باشند دن) (که حرف بیان) (خورد فعل مضارع
 مفرد غائب یه دیمکدر خوردن دن با خوردن دن زیر مصدر دالینك
 ماقبلنده یارنودن را اولسه مفتوح قلنور لکن خوردن دن اولمی
 مناسب دکلدر زیر خوردن بدرمک معناسنه متعیدر کذا فی
 نعمه الله) (دست بشویك مقدم مفعول صریحی (وازی غیر صریحی
) (بشوی با حرف تأکید شوی امر حاضر در بیه معناسنه) (دست شوی
 بونده اعراض ایله دیمکدن کنایتدر) (محصول ترکیب) سهل ابن عبدالله
 تستری حضرت تری پیورلر ابدیکه هر کیمکه صبا حلیه یعنی صباحه
 حقیقه و انک اندیشدسی اول اوله که نه یه اول کیمسه دن اعراض ایله
 حاصلی او یقودن قالدیغی کبی اکل و شرینی تفکر ایلین امدن اجتناب
 و احترازیله انسانیت وقت سحرده بلکه جمیع اوقاذه صانع ذوالجلالی
 ذکر ایدوب انک عبادته صرف همت ایلکدر امارزق مقدر ادنی کوشش
 ایله حصول پذیر اولور (قطعه) هر که خیرد بامداد خواب نبود
 درسرش * جز خیالی خوردن و آیین بیداری مجوی * هر که هر کس که
 تقدیرنده (خیر دفعل مضارع مفرد غائب قالقار دیمکدر خیریدن دن
 یا علی خلاف قیاس خاتمن دن) (بامداد صباح وقتی دیمکدر) (از خواب
 خیردك مفعول غیر صریحی) (خواب و اورسمبله او یقومعناسنه در) (نبود
 فعل نفی مستقبل مفرد غائب) (درسرش نبودك مفعول فیهی) (در حرف

ظرف شین ضمیر هر کده کی کیه راجع در (جز غیری معناسنه ادات
استناد و نبودک مفعول صریحی) خیاله مضارع خیالک خورده لامیه در
(خورد بونده طعام معناسنه اسم در ماضی دکلدر) از او ضمیر که یه
راجع در (آیین الف ممدوده ایله رسم وقاعده معناسنه در آیین بیداری
لامیه) بیداری یا حرف مصدر بیدار او یانق یعنی اکاه معناسنه در
(بحوری فعل نهی حاضر مفرد مخاطب استمه یعنی طلب ایله دیمکدر
(محصول بیت) هر کیمکه صباح وقتی او یخودن قانقه اول کیمسه باشند
طعام خیالک غیری اولیه اول کیمسه دن او یانق رسمی استمه یعنی
نومدن بیدار اولدیغی کبی ییمک سودا سنده اولوب بحجانه بیسم دیو تفکر
ایلمن ادمدن بیدار لای رسمی طلب ایله حاصلی بیدار ظن ایدوب او یانقه
اولان معامله بی اتمه هر قدر خواندن بیدار اولدیمسه دخی نوم غفلته
مستغرق اولمشدر * وانکه شوی دست چون پای از سر پستر کشید *
تا بخوان و سفره آرد دست دست از وی بشوی * وانکه وانکس که
تقدیرنده دخی اول کیمسه که دیمکدر (شوی فعل مضارع مفرد غائب
بیقه دیمکدر یعنی تطهیر ایلید شوی بدن یا شستن دن زیر مکر رایان
اولندیدیغی اوزره مصدر تانی سینی ده اولان احوال ثلثه تبدیل الی
الباء قیلندندر وسین یاه قلب اولندقد نصکره ماقبل معنوم اولور
ایسه ضمه اشباع اولوب و از حاصل اولور (دست مفعول صریحی) چون
ادات تعلیل (پای کشدک مقدم مفعول صریحی) از سر پستر غیر صریحی
(سر بونده ذات بستردن عبارت در اضافتی بیانیه) کشید فعل مضارع
کشیدندن مشتقدر چکر دیمکدر (تا حرف انتها) بخوان یا حرف صله
خوان روم ضمیل سفره معناسنه در (و سفره عطف تفسیر در) آرد الف
ممدوده ایله فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیمکدر ایدن دن یا آوردن دن
قاعده اوزه آوردکلور بعضا وای حذف ایله آرده کلور بونده اولدیغی
کبی (دست اول آردک مفعول صریحی) (ثانی بشویک مقدم مفعول
صریحی) مصرع اولده کی شوی دست تطهیر ایلید معناسنه حقیقتدر
مصرع تأیید که اعراض واجتنابدن کایتدر (محصول بیت) دخی
اول کیمسه که البی بیقه یه چونکه ایاغنی دوشکدن چکه یعنی چونکه
فراشندن قانقه البی بیقه یه تا سفره ال کتوره یعنی البی سفره یه اوزاده

اول کیمسه دن اعراض واجتناب ایله حاصلی یتاغندن قالقوب البنی
 بینه ریخی کی سفره ال اوزادن امدن ال یو * ابوسعید خراز قدس
 سره گوید که در اوائل حال ارادت محافظت وقت خودمی کردم روزی
 یدیبانی در امدن وی رفتم از قفای من آواز چیری بر امد دل خود را
 از انتفات بان چشم خود را از طربان نگاه داشتم بسوی من امد تا بمن
 نزدیک شد دیدم دوسباع عظیم بدوش من با لاملند من بایشان
 نظر نکردم نه در وقت بر آمدن نه در وقت فرو آمدن * ابوسعید خراز
 طبقه ثانیه دندر کنیه سی ابوسعید اسمی اجر بن عبسی لقبی خراز در
 خراز یکجی دیمکدر بولقب ایله ملقب اوله نک وجهی برکون کوردیلر که
 ادیک دیگر وینه سوکر دیدیلر نیچون بولله ایدر سین دیدی نفسمی
 بونکله مشغول ایدرم تا کیم بی مشغول ایلمه واکا صوفیه بیننده قر
 الصوفیه دیر بغدادی الاصلدر صکره مصره کلمدر محمد بن منصور
 طوسینک شاکر دلرندن در یوز سکسان الیده وفات ایتشدیر بیور مشدر که
 برکون نفسم انی استدی که خدای تعالیدن برشی طلب ایدم هاتقدن
 بر آواز کلدیکه اللهدن غیری برشی استریمین لاجرم بوسوز سبیل
 خدای تعالیدن خیالدرم رزق جمع ایلمکه (گوید فعل مضارع مفرد
 غائب) که حرف بیان (اوائل همزه نک فتحیه له اولک جمعیدر) حاله
 اضافت لامیه (حال ارادت بیانیه) محافظت مفاعله باندن مصدر در
 تاسلوب عجم اوزره طویل یازیلور مصقمتی معناسنه در (وقته اضافت
 مصدر مکمل مفعولنه در) وقتک خوده لامیه (خود بوند کندو معناسنه در
 می حرف حکایه) کردم فعل ماضی متکلم وحده ایلر ایدم دیمکدر
 (روزی یا حرف وحدت برکون دیمکدر) یدیبانی با حرف صله یا حرف
 وحدت بیابان بیان دیمکدر (در حرف تأکید) آمدم الف ممدوده
 ایله فعل ماضی متکلم وحده کلام دیمکدر (ومی رفتم و او حرف عطف
 می حکایه حال ماضی) رفتم فعل ماضی متکلم وحده کیدر ایدم دیمکدر
 (قفایونده ارقه دیمکدر خلف معناسنه منه اضافت لامیه) آواز چیری
 لایه آواز الف ممدوده ایله صوت معناسنه در (چیری یا حرف وحدت
 چیز نسنه معناسنه بر نسنه نک سسی دیمکدر) برآمد فعل ماضی مفرد
 غائب ظاهر دیمکدر (دل خود لامیه) را ادات تخصیص کنندی

قلبی دیگر (التفات کوز اوجیله باقیه معناسنه در اما بونده تعلقی
 درویدن عبارت در (بان حرف صله اکا دیگر (ویشتم و او حرف عطف
 (نگاه بونده حفظ معناسنه در) داشتیم فعل ماضی متکلم وحده طوئدم
 دیگر (اما معلوم اوله که نگاه کلمه سی داشتن و انک مشتقایله استعمال
 اولنور ایسه حفظ معناسه در و اگر کردن و انک مشتقایله استعمال اولنور
 ایسه نظر والتفات معناسه بویه اولنجه نگاه داشتیم حفظ ایلمدم
 دیگر اولور فا حفظ (بسوی من لامیه با حرف صله (سوی جانب
 معناسه در) آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیگر فاعلی تحتیه
 چیزه راجع در (بعض نسخه ده آن چیز بسوی من آمد واقع در) تاحی
 معناسه در (بن با حرف صله (زدیک یقین دیگر (شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیگر (دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردم دیگر
 (دو و اور سمبله ایکی دیگر (سبع سبتک فتنی و بانک ضمیه بیرنجی
 حیوانه دیرلر عظیم بیوک دیگر (بدوش من لامیه (بابا لالفظ نه
 اولان استعلائی تا کید ایدر آمدند فعل ماضی جمع غائب کلدیلر
 دیگر (بایشان با حرف صله ایشان ضمیر جمع غائب انلر دیگر
 (نکردم فعل نفی ماضی یعنی بحد مطلق متکلم وحده بعض نسخه ده
 و هیچ نکتم واقع در) و شارح نسخه سی دخی بودر لکن اکثر متون بزم
 نحر بریمز و جهی اوزره در معنی هیچ سو یلدم دیگر (نه حرف نفی
 (در حرف ظرف (وقت برآمدن بوقار و کلمت وقتنه یعنی اوموزیمه
 چقد یغنی وقتنه (فرو آمدن اشاعی کلمت وقتنه یعنی اوموزمدن
 ایندک لری وقتنه (محمصول ترکیب) ابوسعید خراز قدس سره بیور که
 ارادت حالنک اوللرنده یعنی سلوک وائلننه کندی و غنی محافظه
 ایدردم یعنی ماسوایه میلدن صفتوردم برکون بریابانه کلدیم و او بیابانه
 کیدردم بنم قفامدن بر نسنه صداسی ظاهر اولدی کندی کو کلمی
 اکا التفات و میلدن و کندی کوز می اکا نظردن حفظ ایلمدم
 حاصلی اکا ایب طاقدم بنم جائیه کلدی تا کیم بکا یقین اولدی کوردم که
 ایکی بیوک جانور بنم اوموزم اوزره چقدیلر بن انلر نظر ایلمدم یعنی
 باقدم و هیچ برشی سو یلدم نه اوموزمه چقدیلر و وقتنه نه اوموزمدن
 ایندک لری وقتنه حاصلی انلر کلمی بنی تو کلدن دور و ماسوایه

میل ایله بنی مرتبه مدن بعید و مهجور ایلدی (قطعه) کبست دانی
صوفی صافی زرنک تفرقه * انکه دارد رو بیک رنگی درین کاخ دورنک *
 (کبست کیمدر دیمکدر) دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیلورمبسن
 دیمکدر (صوفی صافی موصوفک صفتیه اضافتی) صافی بونده پاک
 معناسنه در (رنگ تفرقه بیانیه تفرقه تفعیل باندن مصدر در پراکنده
 معناسنه اما بونده رنگ تفرقه تلوندن عبارتدر ترکیجه بردالده
 دورمن دیرل) حاصلی هر کوردیکنه میل ایتمه دن عبارتدر یا خود رنگ
 تفرقه لامیه اولوب رنگ حیلله و مکر معناسنه اوله پراکنده لک حیلله
 و مکرندن دیمک اولور (انکه انکس که دیمکدر) دارد فعل مضارع
 مفرد غائب داریدن دن یاداشتن دن زبرا مصدر تائینک ماقبلنده
 شین معجه اولسه مضارعده رایه قلب اولنور (رویوز دیمکدر وجه
 معناسنه) بیک رنگی با حرف صله یا حرف مصدر یک رنگ ضد تلوندن
 یعنی بر حالده طورمق (درین دراین دن مخفقددر) در حرف ظرف
 (این اسم اشارتدر) کاخ قصر و چارطاق معناسنه در اما بونده
 کاخ دورنک دیادن نکایتدر کنندنه عاده اللهک جریانی ایکبشر
 اولدیفیچون مثلاً عسر و یسر شب و روز فقر و غنا بونلرک امثالی
 اضدادی جمع ابتدیکچون کاخ دورنک بو عالم فسادده مصطلح
 اولمشدر (محصول بیت) کیمدر بیلورمبسن تلوندن پاک اولان صوفی
 یا پراکنده لک مکر و خدعه سندن خلاص اولان صوفی یعنی
 بو اوصاف ایله متصف اولان صوفی کیمدر بیلورمبسن (مصراع ثانی
 مقام جوابده در اول کیمسه در که یک رنگلکه یوز طوته یعنی برحانده
 طوره حاصلی توجه الی الله الیوب اللهدن غیری بی دروندن چیتره
 بوایکی رنگلی اولان چارطاقده یعنی بو عالم کون و فسادده حاصلی
 ماسوایی کوکلدن چیتاروب خدایه ربط قلب ایدن کیمسه در
 تلوندن خلاص بولمش صوفی یا پراکنده لک مکرندن خلاص
اولمش صوفی * نکسلد سر رشته سرش زجانان کر بفرض * ره برو
 کیرد زیک سوشیروز یکسو پلنک * نکسلد کاف عربینک ضعی وسین
 ولامک فتحه لبله فعل نفی مستقبل مفرد غائب کسلیدنن باعلی
 خلاف قیاس کسیخنن دن اوزلمز یعنی منقطع اولمز دیمکدر (سر رشته

فاعلی سر رشته بحسب اللغة اېلك اوجی دیمکدر لکن بونک کبی
 پرلده مقصود معناسنه در (سره اضافت بیانیه در) (سر سېنک کسری
 وراء مشدد ايله فلبنده کیرلی اولان شیئه دیرل (بعض نسخہ ده
 سرش برینه مهرش واقعدر اول وقت سر رشته رابطه معناسنه اولور
 (مهر ممک کسریله محبت معناسنه در علی کلاالو جهین بومصر اعدہ
 اولان استعاره اربابنک معلومیدر ذکر ی ما نحن فیهم زدن خارجدر
 (شین ضمیر که یہ راجعدر) (زبانان محبوب بدن) (کر حرف شرط) (فرض
 با حرف تأکید فرض تصرفات عجمدندر که امر حاضر در فرض ايله
 معناسنه در طلب استه معناسنه اولدیغی کبی) (ره یول دیمکدر طریق
 معناسنه) (بر او او کیمه اوزرینه دیمکدر) (کیرد فعل مضارع مفرد
 غائب کر بدن دن یا علی خلاف القیاس گرفتن دن طوته دیمکدر یعنی
 یولینی ضبط ايله) (سو جانب معناسنه در) (زیک سو بر جانب بدن دیمکدر
 (شیر ارسلان دیمکدر اسد معناسنه) (واو حرف عطف) (پلنک قیلان
 دیمکدر) (محصول بیت) (بوییت بیت اولده کی که یہ صفتدر یعنی
 برکونه ربط قلب ایلیمه که انک قلبنده مضمر اولان مقصودی جاناندن
 منقطع اولیمه یا انک محبتی رابطه سی اولیمه اگر فرض ايله سن
 بر جانب بدن ارسلان و بر جانب بدن قیلان یولینی ضبط ایلیمه ل حاصلی
 جمع جوانینی اعدا ضبط ایلیمه لینه خدای متعاندن سر رشته
 امیددی منقطع اولیمه یعنی صوفینک توجه و توکلنه خلل طاری
 اولیمه اشته حقیقتده صرفی بودر بعض نسخہ ده یک سو برینه
 دیگر سو واقعدر غیر جانب بدن دیمک اولور (عروض) (بو وهر که خیرد
 قطع لری بحر رمل مسدودن در که صدر وابتدا وحشوری سالم
 عروض وضر بلری محذوفدر حذف مکررا بیان اولندی * و هم وی
 نقل کرده است که هر که کمان برد که بکوشش توان رسید رنجی کشیده
 پیهوده وهر که تصور کنند که بی کوشش توان رسید راه ارزو پیوده *
 (وی ضمیر ابو سعیده راجعدر) (نقل کرده است نقل ایلشددر) (که
 حرف بیان) (کمان کافی عجمک ضمیمه ظن معناسنه در) (برد بانک
 قتی ايله فعل ماضی مفرد غائبدر ایلندی) (کمان برد ظن ایلدی دیمکدر
 (که حرف رابط صفت) (بکوشش با حرف مصاحبت) (کوشش

کاف بحکم ضمیمه اسم مصدر در (معلوم اوله که حرف شین
آخر کله به لاحق اولسه اگر ماقبلی مکسور اولورسه علامت اسم
مصدر در مفتوح اولورسه ضمیر غائبدر (بکوشش سعی ایتیمک ایله
یعنی چالشمق ایله دیمکدر) توان تانک ضعی وواوک فتحیه ممکندر
دیمکدر (رسید بونده مصدر معناسنه در زیرا تواند بوی مضارعت
وارد ایرشمک ممکندر دیمکدر) رنجی یا حرف وحدت نوعیه (رنج
زجت و مشقت معناسنه در) کشیده کاف عریینک فتحیه ماضیدن
قسمدر چکمش دیمکدر (یهوده عبث معناسنددر) هر که هر کس که
تقدیرنده در (تصور تغیرل بایشدن مصدر در بونده خولیا دیمکدر
) کند فعل مضارع مفرد غائبدر کنیدن دن یا علی غیر قیاس
کردن دن ایلیه دیمکدر (که حرف رابطه صنعت) بی ادات سلب
(راه ارزو لامیه آرزو الف ممدوده ایله کوکل چکنه سی در ترکیه
دلک دیرل اما بونده هوس معناسنددر) پیوده باء بحکم قتی ویا ناک
سکونیه و میک غمیه ماضیدن قسمدر اولچمش دیمکدر بعض نسخده
نیموده واقعددر نون نافیه ایله ظن ایدر مکه سهو قلم یا تخلیط نسخ
اولق کرک که بعض نسخده جز راه او نیموده واقعددر بویه اولجه
صحیح اولور که معنی آرزو بولیک غیری اولچمش یعنی هوا وهوس
غیری به تابع اولمش دیمک اولور (محصول ترکیب) وینه ابوسعید خراز
نقل ایلشدر که هر کیمسه که ظن ایلیه که خدای تعالی به سعی ایله
ایرشمک ممکندر یعنی واصل اولق قابلدر یهوده رنج چکمشدر
وهر کیمکه تصور ایلیه که سعی سز واصل اولق ممکندر آرزو بولنی
اولچمشدر یعنی هوا وهوسنه تابع اولشدر (رباعی) از رنج کسی بکنج
وصلت نرسید * وین طرفه که بی رنج کس آن کج ندید * از رنج
از بونده حرف مصاحبتدر یا معناسنه یا سکندی معناسنه که
من معناسنه در حذف مضاف ایله که از طریق رنج دیمک اولور
(کسی یا حرف وحدت) بکنج یا حرف صله کنج کاف بحکم قتی ونونک
سکونیه خزینه معناسنددر (وصلته اضافت مجازا بیسانیه یا لامیه
) نرسید فعل نفی ماضی مفرد غائب ایرشمدی دیمکدر (وین واین دن
مخففدر) و او حرف عطف (این اسم اشارتدر) طرفه طاء مهمله ناک ضعی

وراثت سکونیه وفانک قنچی وهاء رسمیه مقام تعجیده استعمال اولنور
 (که حرف بیان (بی ادات سلب (ندید فعل نفی ماضی کورمدی
 دیمکدر (محصول بیت) رنج وتعب ایله یارنج ومشقت طریقه شدن
 برکپسه وصلت خزینه سنه ایشمدی یعنی هیچ کپسه زجت وکوشش ایله
 وصال جانانه واصل اولدی و بو عجبدر که یعنی محل تعجیدر که زجت
 ومشقت سز اول خزینه بی کپسه کورمدی یعنی بلا تعب وکوشش
 وصال کپسه به مبسر اولدی (حاصلی وصلت موهبه الهی در
 نه مشقت سز واصل اولنور نه مشقت ایله لکن واصلین دخی
 مشقت سز واصل اولدی دیو تعجب ایدر * هر کس که دوید کور
 نکرفت بدشت * لیکن نکرفت کور جز آنکس که دوید * دوید
 دالک قنچی واک کسریله فعل ماضی مفرد غائبدر یلدی یعنی سعی
 ایلدی دیمکدر (که حرف رابط صفت (کور کاف عجم ضمیمه
 طاغ اشکی دیمکدر که بین الاعجام مقبول صیددر (نکرفت کاف عجم
 وراثت کسره لریله فعل نفی ماضی مفرد غائبدر طوتمدی دیمکدر
 (بدشت با حرف ظرف در معناسنه (دشت دالک قنچی وشین معجمه نک
 سکونیه صحرا معناسنه در (بدشت دویدک مفعول فیهی اولمقد
 جائزدر نکرفتک اولمقد جائزدر (لیکن ادات استدرک (جز غیر
 معناسنه در (که حرف رابط صفت (محصول بیت) هر کپکه صحرا ده
 سعی ایلدی کور طوتمدی یا هر کپسه که سعی ایلدی صحرا ده کور طوتمدی
 لیکن کوری سعی ایدوب یلن کپسه نک غیریده طوتمدی یعنی سعی
 ایلین طوتمدی (حاصلی بیت اولی تمثیل طریقیه به پورر که رنجسز
 وصلت کپسه واصل اولدی رنجیه دخی کپسه واصل اولدی نه کیم
 صحرا ده چوق کپسه سعی ایدوب اول مقبول و مرغوب صیدی
 اله کتوروب صیدایده من لیکن سعی ایتکسزین دخی کپسه صیدایده من
 (عروض) پور باعینک صدر وابتدای خبر بدر خرب معلوم مفعول
 اولور حشو اولاری مقبوض قبض بشنچی سا کنی حذفه دیرل که
 یا دوشر مفاعیلن اولور حشو ثانیهی مکفوف کف معلوم مفاعیل
 اولور عروض وضر بی اهتم هتم مفاعیلن دن سبب خفیفک برینی
 حذف و سبب آخرک سا کنی اسقاط و متحرکنی اسکا نه دیرل بویه

اولنجه با ولام و نون دوشرو عین ساکن اولور مفاع قالوب فعول
لفظنه نقل اولور بویه ایسه هزج اخرج مقبوض مکفوف اهتم
اولوب بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فعول اولور لیکن قاعده
شعر دندر که وزن اینچون بعض ساکنه حرکه ویریلور اوقونشد
امالیه اوقنور تأمل * ابوالحسن نوری قدس سره گوید هر که
خدای تعالی خود را از وی بیوشاند هیچ دلیل و خبر او را بوی نرساند *
اکثر نسخدر و شارح دخی ابوالحسن یازم شددر لیکن سهوقلم اولدیغنده
شبهه یوقدر طرفه بوکه شارح سهوقلمه تابع اولمش زیر اکنیه سی
ابوالحسن و لقبی نوری واسمی احمد بن محمد در بعضی لمحمد بن
محمد در دیدیلر مولد و منشأ بغداد در و طبقه ثانیه دندر جنیدک
اقراندن در مناقب الا برارده مسطور در که وقتک خلیفه سنه
صوفیه بی زندقه ایله تمت ایلدیلر بیونلری اولغنه امر اواندی
جنید فقهه یاپشدی اما نوری و غیریلر حاللری اوزره طور دیدیلر
جلاد بوینلرین اورمغه کلدی نوری ایلر و یوریدی جلاد دیدیکه
نیچون مساعت ایدرسین ایتدی بولدا شریعه بر ساعت حبائی
ایشار مراد ایدرم جلاد متخیر اولدی بوسوز خلیفه یه ابرشدی
انلرک امر بی قاضیه حواله ایلدی قاضی نوری یه فقهدن برنیجه
مسئله صور دی جمله سنه جواب ویردی و ایتدی اللهک قوللری
واردر طور سهول اللهله طور لر و سوبل سهول اللهله سوبلر (پس قاضی
خلیفه یه خبر کوندر دیکه اگر بونلر زندق اولور سه بریوزنده هیچ
مسلمان بولمز) پس خلیفه عفو ایلدی روح الله روحه (حضرت
سری سقطینک مرید لرندن در) وینه منقولدر که بره کون
نوری خسته اولدی جنید عیادته کلدی و کل و میوه کنوردی
برمندنصکره جنید دخی خسته اولدی حضرت نوری اکا عیادته
کندی و یاراننه دیدیکه جنیدک خسته لکندن بر پاره السکر تا کیم
اول صحت بولسه مریدلری دخی راضی اولدیلر جنید در حال صحت
بولدی نوری بیوردیلر که برنوبته دخی عیادته کلور سک بویه کل
کل و میوه ایله کله (خود را رادات مفعول کسندنی دیمکدر (ازوی
اول کیمه دن (بیوشاند با حرف تأکید پوشاند پاه عجمک ضمیمه

فعل مضارع مفرد غائب متعددر الف ونون علامت تعدیه در که
 مقدما مفصلا بیان اولندی پوشانیدن دن لازمی پوشیدن دن پوشد
 کلور کیزلیه دیمکدر (نرساند فعل نفی مستقبل مفرد غائب الف
 ونون ادات تعدیه رسانیدن دن لازمی رسیدن دن رسد کلور ایرشدرمز
 دیمکدر (محصول ترکیب) ابو الحسین نوری قدس سره بیورر که
 هر کیمکه خدای تعالی کندینی اول کیمسه دن کیزلیه یعنی پنهان ایده
 حاصلی وصالنی اکا حرام ایده اول کیمسه بی الله تعالی به هیچ بردلیل
 ایرشدرمز یعنی استدلال و خبرایله حاصل عقل و نقل ایله دست رس
 بولمز بومعنادن فقیره جبرایله تهمت اولنیه باب بحث اراده مفتوحدر
 اربابی مراجعت ایلسون تظنن (اما مذاق مصنف جبر متوسطه
 قائل اولمق کرک زبرا اکثر صوفیه کمال توکلدن ایچون مذهب اشعریه
 ذاهبلردر تکر (الشق شقی فی بطن امه والسعید سعید فی بطن امه)
مسئله سی معلوم ذوالفطنانه در (رباعی) چون دلبر من ز پرده رونماید*
 کس نتواند که پرده زو بکشاید* چون حرف تعلیل (دلبر من لامیه
 دلبر و صفت ترکیبدر محبوب معناسنه بنم محبوبم دیمکدر می ادحضرت
 یاریدر بعض نسخده دلبر ما دوشمشدر مع الغیر صیغه سبیه (نماید فعل
 نفی مستقبل مفرد غائب کوستریه دیمکدر نماینددن یا نمودن دن زیرا
 مصدر الینک ما قبلنده و او اولسه و او حذف اولنور یرینه الف و یا کلور
 (تواند فعل نفی مضارع مفرد غائب قادر اولمز معناسنه توانستن دن
 و توانیدن دن مشتقدر و ایکسیده لغتدر وقاعده جهوره موافقدر
 بری سینی حذف بری یایی حذف قبلندن اولور (ز و از اودن مخففدر
 (بکشاید با حرف تأکید (یا ادات استقبال (کشاید کاف عربک ضمیمه
 فعل مضارع مفرد غائبدر آچه یعنی رفع ایده دیمکدر کشایندن دن
 قول سودی به کوره با لای کایده ذکر اولنیه یعنی وجه اوزره لغت دکل
 جهور قول کشودن دن نماید نمودن اولدیغی کبی که واوی حذف
 والف ونون عوض اولنیه یا کشادندن علی غیر قیاس زیرا یقتل
 معناسنه اولان کسده التباس لازم کلور قاعده به کوره (معلوم اوله که
 اول کتابدن الی آخره یازدیمز مشتق منه لک اولسکی لری قول سودیدر
 لغتدره بری یوقدر اما طریق سهله الحصولدر ایکینی لری طریق

بجهور در فاعل (محصول بیت) چونکه بنم محبوبیم یا بزم محبوبیم
 یعنی خدای متعال پرده دن بوز کوسترمید یعنی وصاله مراد علیه سی
 تعلق ایلیه کجیمه قادر اولمز که پرده پی اندن آچه یعنی رفع حجاب ایلیه
 حاصلی وصالته نازل اوله * ورجله جهان پرده شود باکی نیست *
 انجا که پی جلوه جلال آراید * ورا کردن مخففدر (جله جهان جمیع
 عالم دیمکدر) شود فعل مضارع شویدن دن یا شدن دن علی خلاف
 قیاس (باکی یا حرف وحدت) یا حرف مصدر (باک باو عریله قورقو
 معنای در) (نیست نی ادات نفی سین و نادات خبر یوقدر دیمکدر) (باکی
 مبتدا نیست خبری) (انجا اول محمله دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (پی
 ادات تعلیل) (پی جلوه جلوه ایچون دیمکدر) (جلوه بحسب اللفه صالینی
 صالینی یوریمکدر اما بونده تجلی خدادن عبارتدر بعض نسخه ده
 مه جلوه واقعدر اضافت بیانیه ایله نور تجلی دیمک اولور) (جال
 معروف) (آراید الف ممدوده ایله فعل مضارع مفرد غائبدر بز یعنی
 تزیین ایدر دیمکدر آرایدن دن یا آراستن دن ایکبسی دخی لغتدر
 و قیاسه مطابقدر سببی یاه تبدیل شقندن اولور مصدر تاقی سببی نک
 اقسام ثلثه سندن) (محصول بیت) واکر جمله جهان پرده و حجاب اولور سه
 یعنی مانع اولور سه بر قورقی یوقدر یا قورقی یوقدر اول محمله که جلوه
 ایچون یعنی تجلی ایچون جالینی بزه به یعنی تجلی ایچون عرض جال مراد
 علیه سی اولور سه جمیع عالم مانع و مزاحم اوله مز (عروض) بور باعینک
 مصاربعی مختلفدر بحسب العمل بیت اولک مصراع اولده صدری
 اخرجد خبر معلوم حشو اولی مقبوض قبض ده معلوم که بشنچی ساکنی
 حذف ایدی حشوثانی سالم عروضی ابتر بتر اولدن میمی وایکی سبب
 خفیفی اسقاطه دیر که فاقاوب فع لفظنه نقل اولنور بویه اولنجه
 مفعول مفاعله مفاعیلن فع اولوب هزج اخرجد مقبوض ابتر اولور
 و مصراع ثانیک ابتدای اخرجد خرم یا کنز اولدن میمی اسقاطدر
 فاعیلن اولور مفعولن لفظنه تبدیل اولور حشو اولی اشترشتر خرم ایله
 قبضک اجتماعنه دیر میم ویا دوشر فاعیلن فالور حشوثانی سالم
 ضربی ابتر بتر آفا بیان اولندی بویه اولنجه مفعولن فاعیلن مفاعیلن
 فع اولوب هزج اخرجد اشتر ابتر اولور بیت ثانیک صدر و ابتدای

اُخرب حشواول مکفوف حشوثنای سالم عروض ازل زلل میمی و سبب
 خفیفک برینی و سبب آخرک سا کنفی اسقاط و متحرکنی اسکانه دیرلر
 فاع قانور ضرب ابتر بویه اولنجه مفعول مفاعیل مفاعیلن فاع یافع
 اولور بونک کیلر اهلندن صادر اولور سه صنعتدر اهلنک غیر بدن
 معایبندر * ابو بکر واسطی قدس سره گوید انکس که گوید نزدیکم
 دورست وانکه ~~ک~~ گوید دورم به نیستی خود در هستی او مستور *
 (ابو بکر واسطی یا حرف نسبت واسط اسم شهر در کنیه سی ابو بکر
 اسمی محمد بن موسی در جنیدک شاگردلرندن در نوری ایله دخی صحبت
 ایشددر مروده هجرتک او چبوز بکر مېسندده وفات ایلدی (تزدیک
 یقین دیمکدر) (میم ضمیر متکلم وحده) (دورست دور ابراق دیمکدر
) (سین ونا ادات خبردر) (انکس مبتدا دورست خبری) (وانکه
 وانکس که تقدیرنده) (واو حرف عطف) (آن اسم اشارت) (کهلر حرف
 رابط صفت وانکه مبتدا مستور مستورست تقدیرنده خبری زیرا
 قاعدهء انجام اوزره مسجعانده بونک کبی اداتلری حذف ایدرلر) (دورم
 گویدک مفعول میم بنه ضمیر متکلم وحده) (نیستی خود لامیه) (با حرف
 مصاحبت) (یا حرف مصدر مستورک مقدم مفعول غیر صریحی
 کندینک یوقلغیله دیمکدر) (در هستی اولامیه) (در حرف ظرف) (یا
 حرف مصدر) (او ضمیر خدایه راجعدر اللهک وارلغنده دیمکدر
 مستورک بوده مقدم مفعول غیر صریحی) (مستور اسم مفعول ستر
 اولمش یعنی کیرلنمش دیمکدر) (محصول ترکیب) (ابو بکر واسطی
 قدس سره بیورر اول کیمسه که یقینم دییه یعنی خدای تعالی به تقریم
 واردر دیو ادعا ایلیه ابراقدر یعنی باری تعالی دن بعیددر داخی اول
 کیمسه که بعیدم دییه یعنی خدا قنده بن قنده دییه حاصلی او غایت
 تقدسده بن غایت تدنسده دیو اعتراف عجز ایلیه کندینک یوقلغیله
 یعنی محو وجود ایشیله اللهک وارلغنده کیرلنمشدر یعنی محو وجودی
 سیبیلله مقرینندن اولمشدر (قطعه) هر که گوید که بان جان جهان
 نزدیکم * باشد آن دعوی نزدیکی او از دوری * هر که بنه هر کس که
 تقدیرنده (که حرف بیان) (بان با حرف صله آن اسم اشارت) (جان
 جهان محبوب عالم دیمکدر مراد حضرت باری در) (باشد فعل

مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر باشیدن دن (آن دعوی اسمی آن
اسم اشارت (دعوی اسلوب مجم اوزره و او مکسور او قنور
(دعوی تزدیکی بیانیه (تزدیکی یا حرف مصدر یقینلق معناسنه در
(تزدیکی اولامیه همزه ل بالاده بیان اولندیغی وجه اوزره اضافت
ایچونددر (ازدوری باشدک خبری (یا بنه حرف مصدر در
(محصول یت) هر کیمکه اول محبوب عالمه یقینم دیسه یعنی اللهه
قریت ادعا ایله انک اول یقینلک دعواسی یعنی اول دعوی قریت
اوزاقلغندندر یعنی کمال بعدندندر (حاصلی ادعاء تقرب صاحب
دعوانک بعدینی اشعار ایدر دین بیلن دیمز * وانکه کوبد که
ازدورم وان دوری او * هست در پرده تزدیکی او مستوری * وانکه
وانکس که تقدیرنده (که حرف رابط صفت (کوبد که حرف بیان
(ازو از اودن مخفقددر (او ضمیر اللهه راجعدر (آن اسم اشارت
(دوری یا حرف مصدر اویه اضافت لامیه (او ضمیر مقدر کسه
راجعدر (هست بونده ادات خبر در مستوریه مقید که مستور یست
تقدیرنده در (در پرده تزدیکی او بیانیه و لامیه در (یا حرف مصدر
(مستوری ده کی یاده حرف مصدر (محصول یت) دخی اول کیمسه که
دیر که الله عظیم الشاندر دورم یعنی بعیدم دیر و اول کیمسه ک
بعیدنکی یعنی بعیدم دیمه سی یقینلک پرده سنده یعنی مقام قریتده
مستور لقی در یعنی اللهک مقام احدیننده محو وجود ایشددر
* ابوالحسن قوشچی قدس سره گفته است در دنیا هیچ چیز ناخوشتر
از دوستی نیست که دوستی وی از برای عوضی یا غرضی باشد *

ابوالحسن قوشچی طبقه خامسه دندرا سمی هلی بن احمد در خراسانک
یکانه لرندن در هجرتک او چپوز قرق سگزنده وفات ایلدی
(منقولدر که هر وقت که احتلام اوله درویشلره برنسنه و پردی
برکون بر بادیه ده احتلام اولدی عهد بنه وفا ایتک ایچون ایچ طوتی
ایاغندن چیقاروب مغیلا نه اندی تا که کیم راست کلور سه آله
(هیچ چیز هیچ نسنه دیمکدر) ناخوشتر نا ادات نفی (ترادات تفصیل
زیاده ناخوش یعنی کوتو) ازدوستی یا حرف وحدت نوعیه یا حذف
مضاف الیه ایله حرف مصدر (ازدوستی آن تقدیرنده (نیست ادات

نقی که حرف بیان (دوستی یا حرف مصدر) (ویه اضافت لامیه) (وی ضمیر دوسته راجعدر) (یا مقدر اولان مضاف الیهه راجعدر) (برای ادات تعلیل) (عوضی یا حرف وحدت عوض عینک کسری و واولک فتحیه و یرد یکی شینک یرینه شی استمک معناسنه در) (یا حرف عطف او معناسنه) (عرضی یا حرف وحدت) (غرض غین مجله نك و رانك فتحه ل یله مقصود معناسنه در) (محصول ترکیب) (ابوالحسن قوشچی قدس سره پیور مشدر که دنیاده شول بر دوستدن ناخوشر یا خود اول کیمسه نك دوستلغندن کوتو هیچ نسنه یوقدر که اول دوستک دوستلغنی یا اول کیمسه نك دوستلغنی بر عوض یا بر غرضدن ایچون اوله یعنی اندن فائده مند اولورم یا دوستلغ سببیه مقصودیمه نائل اولورم سودا سببه دوست اوله اشته بوندن ناخوشر نرسنه یوقدر (حاصلی خدای تعالی به عبادتی جنت استمک ایچون اوله یا جهنمدن خلاص ایچون اوله اهل بصیرت عنسدنده بوکا شرک خفی اطلاق اولورم زرا عبادتی ینه نفسنه راجع اولور که صیانة نفسه اولمش اولور لله اولمز (رباعی) عاشق که زهجر دوست دادی خواهد * یا بر در وصلش استنادی خواهد * که حرف رابط صفت (زهجر دوست پیانیه دوستک فراق و جفا سندن دیمکدر) (دادی یا حرف وحدت داد بونده عدل معناسنه در) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب استیه دیمکدر خواستن دن یا خواهیدن دن ایکسیده لغتدر و مطابق بالقیاسدر اولکی مصدر تائیسبنی نك اقسام ثلثه سندن سببی هایه تبدیل قبیلته ندر ایکجسی مصدر دالی یائی ده یایی حذف قییلندندر) (یا حرف عطف او معناسنه) (بر حرف صله یا معناسنه) (در قیودیمکدر) (در وصلش لامیه شین ضمیر دوسته راجعدر) (استنادی یا حرف مصدر) (دادی کی بادخی مصدریه اولور بونده ده وحدت اولقی احتمالی وار) (استناد افتعال بابتدن مصدر در دباتقی معناسنه در) (محصول بیت) (عاشق که دوستک فراق و جفا سندن بر عدل استیه یعنی انصاف استیه یا عدل و انصاف ایملک طلب ایلیه) (حاصلی جوهر نمکسندن ناشی شکایت ایلیوب انصاف ایله دینه یا خود دوستک وصالی قیوسنه طیانقی استیه یا بر استناد طلب ایلیه یعنی

طلب وصال ایلیمه * ناکس ترازو کس نبود در عالم * کز دوست
 بجز دوست مرادی خواهد * ناکس دنی یعنی الجق دیمکدر (ترادات
 تفضیل کس کیمسه دیمکدر) نبود فعل نفی مستقبل نفی غائب بودندن
 مشتقدر (کز که ازدن مخففدر) که حرف رابط صفت (بجز با حرف
 تأکید (مرادی با حرف وحدت (محول پیت) اول کیمسه دن عالمده
 الجق کیمسه اولمز که دوستدن دوستک غیری بر مراد اسنبه یعنی
 ذات دوستدن پارضای دوستدن غیری طلب ایلیمه (حاصلی دستلق
 انجق دوستک رضاسنی اسمکدر پوخسه لعله و لمصلحه اولمه لی دکل
 (عروض) بور با عینک سدر وابنداسی اذرب حشو اوللری
 مقبوض حشو ثانیلری سالم عروض و ضرب ابتر بزمعلوم امامصرع
 ثالثک حشو اولی مکفوفدر کفده معلوم هزج اذرب مقبوض ابتر
 اولور یا مکفوف ابتر اولور و بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن
 فع یا مفاعیلن مفاعیلن فع اولور * ابوعلی دقاق قدس سره گویند که
 در آخر عمر چندان درد بوی بدید آمده بود که هر روز بیام برآمدی
 و روی با قصاب کردی و گفتی ای سرگردان مملکت امروز چون
 بودی و چون گذرانیدی هیچ جایی پراند و هکین ترا زین تافتی و هیچ
 از زیر وز بر شد کان این طائفه خبر یافتی و هم ازین جنس سخنان
 می گفتی تا آفتاب فرورفتی * ابوعلی کنیه در (دقاق لقب اسمی حسن بن
 محمد در منشائی نیشابور در نصر آبادینک مریدلرندن در هجرتک
 در تبریز بشنده وفات ایتشدر) گویند فعل مضارع جمع غائب دیرلر
 یعنی نقل ایدرلر دیمکدر (که حرف رابط صفت (در حرف ظرف
 (آخر عمر لامیه (چندان جیم عجمک فتنی ونونک سکونیه اولقدر
 و انجیلین دیمکدر (بدید آمده بود ظاهر اولمش ایدی) که حرف بیان
 (هر روز هر کون دیمکدر (پیام با حرف صله ((بام طام دیمکدر
 (برآمدی یا حرف حکایه برآمد فعل ماضی مفرد غائب جفاردی
 دیمکدر) آفتاب کونش دیمکدر الف ممدوده ایله (کردی ینه یا حرف
 حکایه (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلردی دیمکدر) (گفتی ده ده
 بویله دیر ایدی دیمکدر (ای حرف ندا (سرگردان مملکت پیسانیه
 (سرگردان حیران و سراسیمه معناسنه در (امروز این روز دیمکدر که

شب و سال و روز لفظنه ابن کلمه سی داخل اولسه نون میمه قلب اولنور
مقدما دخی بیان اولندی بوسکون دیمکدر (چون جیم مجمله
و روم ضمیمه نیجه دیمکدر) بودی فعل ماضی مفرد مخاطب اولدک
دیمکدر یا خود بود ادات ماضی یا حرف خطاب ایدک دیمکدر
(گذرانیدی فعل ماضی متعدی مفرد مخاطب الف و نون علامت
تعدیه لازمی گذشته کلور کچوردک دیمکدر) هیچ جایی یا حرف وحدت
هیچ بریده دیمکدر هیچده معنای استغراق وارد و جایده ظرفیت
(برطلو دیمکدر عربجه مملو دیرلر) اندوهکین کین ادات نسبت اندوه
غصه معناسنه در غصه لو دیمکدر لفظا و معنی غمکین کی (ترادات
تفضیل) تافتی فعل ماضی مفرد مخاطب پیلدیره دکی یعنی پرتو صالدمکی
دیمکدر (بعض نسخهده پراندوهکین ازیں برینه پراندوهکین این
حدیث واقعدر بوسوزک غصه لبسی اوزرینه یعنی حدیث عشق
غصه لبسی اوزرینه دیمکدر) ز روز برشد کان زیر اشاغی دیمکدر
عربجه تحت معناسنه ز بر فوق معناسنه یوقارو دیمکدر شد کان الف
و نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن منقلب اشاغی یوقارو اولمشلر دیمکدر
یعنی الت اوست حاصلی پراکنده و پریشان معناسنه استعمال اولنور
(این طائفه اضافه اضافت بیانیه طائفه دین مراد اهل عشقدر) یافتی فعل
ماضی مفرد مخاطبدر بولدکی دیمکدر (سخنان علی خلاف قیاس سخنان
جمعیدر سوزلر دیمکدر) کمتی یا حرف حکایه سویلردی دیمکدر
(فرورفتی یا حرف حکایه) فرورفت فعل ماضی مفرد مخاطب اشاغی
کیدردی دیمکدر (محصول ترکیب) ابوعلی دقیق قدس سره نقل
ایدلر که اخر عمرنده اولقدر درد انک اوزرینه ظاهر اولمشدیکه یعنی
انجیلین درده مبتلا اولمش ایدیکه هر کون طامه چیقاردی و یوزینی
اقتسابه ایلردی یعنی کونسه توجه ایلردی و دیر ایدیکه ای مملکت
سر اسیمه سی یعنی مملکت عالم حیراتی حاصلی جمیع عالمی کشت و گذار
ایدن بوکون نیجه اولدک یا نیجه ایدک یعنی نه پایدک و نه اشلدک و نیجه
بکزدک یعنی بوکونی نصل کچر دک بوندن زیاده غم طولو هیچ بریده
پرتو صالدمکی یعنی بوندن زیاده اهل غم ایله مملو بریده شعله پاش
اولدکی یا بو حدیث عشق غصه لبسی اوزرینه بریده ضیا و بردکی

حاصلی بود محلد غیری غم و غصه دل و عاشقی جوق پریره او غزادگی
و بو عاشقه نك یعنی طائفه عاشقان پراکنده و پریشان اولمش لرزیدن
خبر بولدگی یعنی انلردن خبرك واری عجباً نیجه درل و نه حاله درل
بیلور مبین هم دخی بوجنسدن یعنی بونك کی سوزلر سوزیلدی تا افتاب
اشاعی کیدردی یعنی کنش طولونجه دك بویله سوزسوزیلدی بعض
نسخه ده ازین طائفه یرینه ازین واقعه واقعه در بو واقعه نك
پریشانلردن دیمك اولور واقعه دن مراد عشق در (رباعی) ای مهر که
نیست چون تو عالم کردی * زین راه رویم بخش باه آوردی * ای حرف
ندا (مهر میم کسری هانک سکونیه کونش) که حرف بیان یا خود
ذوی العقولده مستعمل اولان که کیم دیمکدر (نیست ادات نفی) چون
ادات تشبیه چون توسنک کی دیمکدر (عالم کردی یا حرف وحدت
(عالم کرد کاف بحکم فخیله وصف ترکیبدر جهانی دور ایدمی دیمکدر
(ره رویم میم ضمیر متکلم وحده بونده ضمیر منفصل مقامنده کلمشدر زین
ره روی مرادیمکدر یا حرف مصدر ره رو یولجی دیمکدر (زین ره رویم
بکاو یولجی بقدن دیمکدر (بخش یا حرف تأکید (بخش امر حاضر در
بغسله دیمکدر (راه آوردی یا حرف وحدت راه آورد بول هدیه سی
دیمکدر عربجه عراضه دبرل (محصولیت) ای کونش که سنک کی
برجهانی دور ایدمی بوقدر یا سنک کی کیمسه بوقدر بو یولجی بقدن
بکا رارمغان بغسله یعنی بکا بول هدیه سی ویر * امر ویر کرادیدی که
اندر ره عشق * برخ بودش کردی و در دل دردی * کرارا ادات مفعول
کیمی دیمکدر (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب) که حرف بیان (اندر
ادات ظرف ره عشق بیانه (رخ بونده روی معناسنه در یوز دیمکدر
(بودش شین ضمیر که به راجعدر ورخه مصروف برخش بود تقدیرنده
(بودنک ضمی و واول فخیله فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر
(کردی یا حرف وحدت کرد بونده کاف بحکم فخیله توز معناسنه
اسمدر یعنی غباریت اولده کی کردیدن دن مشتقدر (دردی یا بنه حرف
وحدت درد دالک فخیله معروف (محصولیت) شمسه خطاب
یورور که بوکون کیمی کوردك که ره عشقه یعنی دور ایدوب کر دیکل
ممالکده کیمی کوردك که طریق عشقه انک یوزی اوزره برتوز اوله یعنی

عشق یوانده اولان غبار محندن یوزینه برتوز قرغش وانك كوكلنده
 بردر اوله یعنی درد عشقندن برزده حصه یاب اولمش حاصلی بو اوصاف
 ایله موصوف کیمی کوردك ایسه بونلرك خبرندن بکا برارمغان ویر
 (عروض) بو رباعی همان سابق کبیر لکن بیت ثانیده جزئی مغایرت
 واردر تفطن ان کنت من اهل الفطانه * شیخ ابوالحسن خرقانی
 قدس سره روزی باصحاب خود گفت در عالم چه بهتر بود گفتند شیخا هم
 شما فرماید گفت دلی که دروی همه یاد کرد او بود * شیخ ابوالحسن
 کینه لری اسملری علی بن جعفر سلوک لری ابو یزیدک روحانیتند در
 هجرتک دور تبریز یگر می بشنده وفات یتمندر (روزی یا حرف وحدت
 بر کون دیمکدر) باصحاب خود یا حرف صله اضافت بیانیه (گفت فعل
 ماضی مفرد غائب چه نه دیمکدر) بهتر زادات تفصیل به بانك کسر یله
 ایو دیمکدر (بود فعل مضارع مفرد غائب شارح بود کلاه سنی یازممش
 لکن و یرد یکی معنادن منقهم اولور که چه د نصکره برادات خبر تقدیر
 ایلمش که چیست دیمک اولور بونده اختصار بی فائده ایستد یکی کبی
 گفتدك ماقبلنده مریدان یازمسنده تظویل بلا طائل ایتمش زیر
 گفتدك ضمیر جمعی اصحابه راجع اولور مریدانه حاجت یوق (گفتند
 فعل ماضی جمع غائبدر) شیخا الف حرف ندا ای شیخ دیمکدر (هم
 ینه دیمکدر) شما ضمیر جمع مخاطب سر دیمکدر (فرماید فعل امر
 جمع مخاطبدر بیور دیکز دیمکدر بونده صیغه جمع امر تعظیم ایچوندر
 بعض نسخه ده (هم تو بکوی واقعدر مفرد صیغه سببه معنا صحیح کن
 مقام تعظیمدر زرا مریدك شیخه تعظیمی واجب منزله سنده در
 (دلی یا حرف وحدت بر کولکل) که حرف رابط صفت (وی ضمیر
 غائب دلره راجعدر) همه جمله دیمکدر ترکیجه دو کلی دیرلر (یاد کرد او
 لامیه یاد کرد اصطلاحات صوفیه دندر بونلر سکر کله در که نقشیه نك
 مبنی علیهمدر هوش دردم و نظر بر قدم و سفر در وطن و خلوت در انجمن
 و یاد کرد و باز گشت و نگاه داشت و یاد داشت (بعض محققلر بواج
 کلمه بی دخی بوندن عد ایله دیلر که وقوف زمانی و وقوف عددی
 و وقوف قلبی بونلرك جمله سنی تفصیل تطویل محتاجدر مراد ایدنلر
 تصوف کتابلرینه مراجعت ایلسونلر خصوصاً رشحات عین الحیاتی

مطالعه ایلسونلر (لکن یاد کردی ذکر ایلیه لم) یاد کرد دل ایله قلبک
معاذ کردند عبارت در مولانا کاشغری قدس سره بیورر که ذکر تعلیمک
طریق اولی و ادر که اول شیخ قلبیه لا اله الا الله محمد رسول الله دیده مرید
دخی کندی کوکلی حاضر ایلیه و شیخ کوکلی مقابله سنده طوته و کوزنی
قبایوب و دهاتی استوار ایوب و دیلنی دماغنه یاشد یروب و دیشلرینی
بربری اوسنه قویوب و نفسی طوتوب و تعظیم و قوت تام ایله شیخ
موافقی ارزیه ذکره شروع ایلیه و قلبیه دیده اسانیه دیمه و حبس
نفسه صبر ایلیه و برنفسه اوج کره دیده تا ثبات حاصل اولنجه بویه
ایلیه تایکرمی بره و رنج و ذکر اثر و حلاوت کوکله ایرشجه و ماسوایی
قلبیدن اخراج ایلیه اگر بونکله اولماز ایسه صحبت مشایخه ملازم ارله
اگر انکله ده اکاهلق حاصل اولماز ایسه ذکر طریق آخرینه مشغول
اوله طریق اولدر که نفسی کو بیکی التمه حبس ایلیه و دوراغین
دوداغنه و دیلنی دماغنه شویله یاشد بره که قلب مدرک درای جمیع
افکارت بیزار ایلیه و اول قلبه متوجه اوله وانی ذکره مشغول ایده
شویله که کلمه لایق اوفاری چکوب و کلمه آله بی صاغ طرفنه
حرکت ایتدیروب و کلمه انا للهی قلبه ضرب ایلیه شویله که
حرارتی جمیع اعضایه سرایت ایلیه لا اله ده جمیع موجوداتی نفی
ایلیه و لا اله ده جناب بارینک وجودی ملاحظه ایلیه آشته بو طریق
ایله ذکر قلبه و روح و سر و خفی به و خفی به و نفس ناطقه به و جله
بدنه و جمیع افاقه سرایت ایدر رزقنا الله و ایاکم شارح یاد کرد
یرینه مهر یازمش محبت معناسند زبده فعل ماضی اوله دیمکدر
(محمصول ترکیب) شیخ ابوالحسن خرقانی قدس سره برکون کندی
اصحابه دیدی عالمه زیاده ایو ندر دیدیلر ای شیخ بنه سرنیورک
یاسن سویله شیخ دیدی عالمه ایو اولان برکون کدر که انده جله انک
یاد کردی اوله یعنی دائم انده اللهک ذکر ای اوله یا اللهک محبتی اوله
آشته بیدن اعلاشی اولماز دیو جواب بیوردیلر (رباعی) دارم دلای که
اوهر اندیشه که داشت * جز یاد تو بر صفحه خاطر ننکاشت * دارم
فعل مضارع متکلم و حده طوتارم دیمکدر که اشدن کتابدر (دلای
یا حرف وحدت کافی عجمی ادات تصغیر) دل کوکل برکون کچکز دیمکدر

(که حرف رابط صفت) اوضمیر دله راجع در (اندیشه فکر معناسنه در
 (که حرف رابط صفت) داشت فعل ماضی مفرد غائب طوندی
 دیمکدر بوده اثباتدن عبارتدر (جزیاتو لایمیه سنک یادیکک غیری
 صفحه صارت فیتی فاعل سکونیه کاغذک بر یوز بنه دیرل بونده
 مجازدر (خاطره اضافت مجزا بیانیه) شکافت فعل نفی ماضی مفرد
 غائب نقش ایلمدی دیمکدر (محصول بیت) بر کوکچکرم وارد که
 او کوکل هر فکر که ایلمدی یعنی نقدر فکری وار ایسه سنک یادیکک
 غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلمدی یعنی بقدر افکار ایله سنک ذکر یکک
 غیری قلیابه منتقش اولمدی حاصلی افکار دنیوی سنی ذکره مانع
 اولمدی (رجال لاتلم بهم تجاره ولا یبع عن ذکر الله) آیت شریفه سنه
 تلمیح ایدر یا معنی بویه اوله که بردجکرم وارد که نقدر اندیشه
 ایلدیه سنک ذکر کن غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلمدی یعنی
جمله افکاری سنک ذکرک اولدی * یا تو چنان فرو کر نقش که درو
کتجایی هیچ چیز ذکر نکذاشت * یاد تو لایمیه یاد بونده ذکر معاسنه در
 (چنان انجیلین دیمکدر) (فرو کر نقش شین ضمیر بیت اوله کی دله راجع در
 فرو گرفته ماضیدن قسمدر ضبط ایلمش یعنی احاطه ایلمش دیمکدر
 (که حرف رابط صفت) درو در حرف ظرف اوضمیرینه دله راجع در
 (کتجایی یا حرف وحدت مصدر ید کل) (کتجای کاف عبر بیه یا ایله
 و یا سز اسم مکادر صفاجتی بر دیمکدر) (هیچ چیزه اضافت اسم
 مکاتک مفعولنه در ذکره بیانیه) (نکذاشت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بر اقدی دیمکدر) (محصول بیت) سنک ذکرک انجیلین اودجکزی ضبط
 ایلمش در که ماسوایه صفاجتی بر قالمشدر (عروض) بور باعینک صدر
 وابتداسی اخرج حشو اولری مقبوض حشو ثانی لری مقصور قصر
 اخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطه دیرل عروض و ضرب
 اهتم اما بیت ثانی سنک عروضی مجبو بدر جب که مفاعیلن دن ایکی
 سبب خفیفی اسقاطه دیرل مفاعلوب فعل انک برینه کلور بویه اولنجه
 بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فاعول یا فعل اولوب هزج اخرج
 مقبوض مقصور اهتم و یا مجبوب اولور * شیخ ابوسعید ابوالخیر را
قدس سره پرسیدند که تصوف چیست گفت آنچه در سرداری

بنهی و آنچه در کف داری بدهی و آنچه بر تو آید بنهی * ابو سعید
 ابو الخیر ابو سعید بن ابوالخیر در قاعده اعجام اوزره علمین بینند
 این حذف اولی در کنیده سی ابو سعید اسمی فضل الله ابو الفضل بن
 حسن در سرخسینک مریدان در سلطان وقت ایدی هجرتک
 دوتیوز قرقنده فوت اولی در حکایاتی بی نهایه در (را ادات مفعول
) رسیدند فعل ماضی جمع غائب صورتیلر دیمکدر (که حرف بیان
) تصوف مبتدا (چست خبری) آنچه اول نسنه بی که دیمکدر (در
 حرف ظرف) (داری مخاطبا اثبات ایچوندر) بنهی با حرف تأکید
 (نهی نون و بایک کسر یله فعل ماضی مفرد مخاطب قویاسک یعنی ترک
 ایده سین دیمکدر) (و او حرف عطف) (کف عربیدر ال آیه سی دیمکدر
 لکن بونده الدن عبارتدر) (بدهی با حرف تأکید دهی دالک و هانک
 کسر یله فعل مضارع مفرد مخاطب ویره سین یعنی اعطا ایده سین
 دیمکدر) (وز وازدن مخففدر) (بر حرف استعلا) (آید فعل مضارع مفرد
 غائب) (نچهی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب جیم عجب یله صحر امیه سین
 دیمکدر اما بونده مضطرب اولیه سین معناسنه در (محصول ترکیب)
 ابوالخیرک او علی ابو سعید قدس سره به سوال ایلدیلر که تصوف ندر
 جوابنده دیدی اول نسنه که باشکده در یعنی باشکده اولان هوا و هوس
 ترک ایده سین دخی اول نسنه که انکده در یعنی مالک سین ویره سین یعنی
 بخش ایده سین دخی اول نسنه دنکه سکا تکرار یعنی قضای الهیه دن
 مضطرب اولیه سین حاصلی صبر ایده سین (رباعی) خواهی که بصوفی
 گری از خود برهی * باید که هوا و هوس از سر بنهی * خواهی فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرایسک دیمکدر (که حرف بیان) (بصوفی گری
 با حرف مصاحبت یا حرف مصدر صوفی کر ترکیب توصیفی قبیلنددر
 صوفی فعل یله دیمکدر) (خود بونده کند و معناسنه در) (برهی با حرف
 تأکید رهی رانک فتح یله فعل مضارع مفرد مخاطبدر قور توله سین
 دیمکدر) (باید فعل مضارع مفرد غائب یایدن دن یا یایستن دن سینی
 حذف قبیلنددر کر کدر دیمکدر) (که حرف بیان) (هوا بونده
 آرزوی نفس معناسنه در) (هوس عطف تفسیری قبیلنددر
 (محصول بیت) (کر استرایسک که صوفی کر لک ایه کند کن قور توله سین

یعنی بنالکدن خلاص بوله سین کر کدر که هواوهوسی باشکدن ترک
ایده سین حاصلی بنالکدن خلاص اولیم دیرایسک هواوی ترک ایده سین
* و آن چیز که داری بکف از کف بدهی * صد زخم بلا خوری
و از جانی * (محصول بیت) دخی اول نسنه که انکده در الدن
ویره سین یعنی اعطا ایده سین یوز بلا زحی یرایسک یرکن صحرامیه سین
یعنی مضطرب اولیه سین (عروض) بور باعینک صدر وابتداسی اذرب
حشورلی جمله مکفوف عروض مضرب محبوب بویله اولنجه بر مصرعی
مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولوب هرج اذرب مکفوف محبوب اولور
* روم قدس سره گفته است که جوآنمردی است که برادران
خود را معذور داری در هر ذاتی که از ایشان واقع شده و ایشان چنان
معاظه نکنی که این عذر باید خواست * روم رانک ضمی وواوک قحی
و یانک سکونیه طبقه ثابته دندر کنیتی ابو محمد و ابو بکر و ابو الحسین
و ابوشهباندر بغداد مشایخک اولورند در داود اصفهانی مذهبه در
منقولدر که ابو عبد الله خفیف اندن وصیت استدی پیوردیلر که بویوانده
کار کتر بدل روحدر اگر بونی ایدمز ایسک ترهات صوفیه ایله مشغول
اولمه (جوآنمردی یا حرف مصدر جوآنمرد جمک ضمی وواوک قحیه
یکت کشی دیمکدر اما بونده انسایتلو دیمکدر (جوآنمردی مبتدا
(آنست خبری) که حرف بیان (برادران برادرک جمعیدر قرند اشلر
دیمکدر المؤمنون اخوة منطوفیجه دین قرند اشلری معناسنه در (خود
اضافت بیانه (ارادات مفعول (معذور اسم مفعولدر) داری فعل
مضارع مفرد مخاطبدر طوته سین دیمکدر معذور طوتمق ابتدایی
قبایحه مجازات ایتمکدر (در حرف ظرف (هرادات سور (ذلنی یا حرف
وحدت نوعیه ذلک کسری لامک شده سیله بونده اچتمق دیمکدر
(ایشان ضمیر جمع غائب واقع شده واقع اولمش (بعض نسنه ده
از هر ذاتی که از ایشان صادر شود (یعنی انلردن صادر اولان هر بر
کوتولکدن دیمک اولور (ایشان یا حرف صله (معامله مفاعله بایندن
مصدر و بونده عتاب آمیز خطابدن ککاتدر ترکیده دخی مستعملدر
(نکنی فعل ننی مستقبل مفرد مخاطبدر ایله سین دیمکدر (که حرف
بیان (بایدت تاضمیر خطاب باید فعل مضارع مفرد غائب بایندن

یا بایستن دن (تاضمیری بایدك مفعول صریحی) (بعض نسخه ده ضمیر
 منفصل واقعدر) (تراز ایشان عذر بایدخواست خواست بونده مصدر
 معنایسته در زیر مضارعده مقارندر) (محصل ترکیب) رویم قدس سره
 پیور مشدر انسانیتك و آدمیت اولدر که کندو مؤمن قرند اشلریکی
 معذور طوطه سین هر بر قبا خنده که انلردن واقع اولور دخی انلره
 انجلین معامله ایله که انلردن عذر دیلك سکا لازم اوله یا سکا انلردن
 عذر دیلك لازم یعنی ابتدیکك معامله یه نادم اولوب عذر دیلیه سك
(قطعیه) جو انمردی دو چیزست ای جو انمرد * بسویم کوش
 نه تا کویمت راست * بسویم باحرف صله میم ضمیر متکلم وحده (سوی
 جانب و طرف معناسند در بنم جائمه دیمکدر) (کوش کافی عجبیه قوایق
 معناسند در) (نه نوک کسری وهاء اصلیه ایله امر حاضر در نهیدن دن
 یا نهادن دن قو دیمکدر بونده کوش نه دگله دیمکدن کنایستدر) (تا حرف
 تعلیل) (کویمت تاضمیر خطاب کویم فعل مضارع متکلم وحده سکا
 سو یلیم دیمکدر) (راست طوغری معناسنه صحیح دیمکدر) (محصل بیت)
 آدمیت ایکی نسنه درای یکیت بنم طرفه قوایق قودگله تا کیم سکا
 طوغری سنی سو یلیم حاصلی سکا جو انمردن کنایستدر خبر و یه یو چه دگله که
ایستاید * یکی ان کز رفیقان در کذاری * که هر لحظه بینی صدکم
و کاست * یکی بری دیمکدر و مبتدا) (آن آتست تقدیرنده خبری) (کز که
ازدن مخفدر) (که حرف بیان) (رفیقان رفیقك جمعدر رفیق بولداش
معناسند در) (در کذاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر یکجه سین دیمکدر
یعنی عفو ایده سین) (اگر حرف شرط) (لحظه بونده اقصر اوقاتدن
عبارتدر) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب باء تأکید ایله کورر سین دیمکدر
(صد بویله لرده کثرتدن کنایندر) (کم و کاست عطف تفسیریدا کسکلك
دیمکدر) (محصل ترکیب) (جو انمردن کسکلك بری اولدر که رفیق تر کدن عفو
ایده سین اگر هر لحظه و هر دم یوز نقصان کورر سك یعنی هر دم هزار
نقصانه مطلع اولور سك دخی عفو ایده سین ز رفیقان بینشك مقدم
مفعول غیر صریحدر کذارینك دکلدر مافهم * دوم ان کرتوناید هیچ
گاهی * چنان کاری که باید عذران خواست * دوم ایکیجی دیمکدر
(آن بنه آنست تقدیرنده) (که حرف بیان) (ناید فعل نفی استتعال

مفرد غائب کلیه دیمکدر (گاهی یا حرف وحدت که کاف بحمله وقت
معناسنه در (کاری یا بنه حرف وحدت کار کاف عربیله ایش دیمکدر
(که حرف رابط صفت (باید فعل مضارع مفرد غائب کر کرد
معناسنه لکن بونده لازم اوله دیمکدر (عذر آن لایمه آن کاره اشارت
(خواست فعل مفرد غائبدر اما بونده مضارعه مقارن اولمق حسبیه
مصدر معناسنه در دیمک (محصول بیت) طریق جوانمردینک ایکنجی
اولدر که سندن هیچ بروقنده انجیلین برایش کلیه که انک عذرینی دیمک
لازم اوله یعنی سندن انجیلین برایش صادر اولسون که انک عذرینی
دیمک لازم کاه (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس دندر که بالکنز
عروض و ضر بی محذوفدر که بر مصراعی مفاعیلن مفاعیلن فعولن در
* بشر حافی را قدس سره مریدی باوی گفت که چون نان بدست اورم
و نمی دانم بکدام نان خورش خورم فرمود که نعمت عافیت را بر یاد دار
و اتران خورش خویش انکار * بشر حافی کنیه سی ابونصر پدر لرینک
اسمی حارث ابن عبد الرحمن طبقه اولی دندر هجرتک ایکیوز بکرمی
یدنجی یلنده بغدادده وفات ابلشدر منشأی دخی بغداد در فضیلتک
صحبتنده اولشدر اصول و فروعده عالم ایدی توبه سنه سبب نقل
ایدرلر که اوائل حالنده شوریده مذاق و اشفته مزاج ایدی برکون
مست لایعقل کیدردی بر کاغد بولدی که انده بسم الله الرحمن الرحیم
یازلمش اتی قالدردی و عطر اندی و اول کاغدی معطر قیلدی تعظیم
ایله اتی بریره قودی همان اول کیچه بیوکلردن بریسی واقعه سنده کوردیکه
دیدیلر قالدی بشره وار و دیکی طیبیت اسمنا فطینناک و تجلیت اسمنا
فتجلیناک و طهرت اسمنا فطهرناک فبعزتی لاطمین اسمک فی الدنیا
والآخرة (اول کیمسه قالدی و دیدیکی بوادم فاسقیدر مکر بن یا کلش
کوردم ایدست الدی و نماز قیلدی بنه یاندی ینه کوردی حاصلی اوج
دفعه بویله کوردی صباح قالدی اتی ارامغه کمدی خبر و یردیله که
مجلس خرده در طشره چاغردی و مرده ایلدی همان بشر یاراننه
وداع ایلدی و توبه ایلدی انجیلین اولدیکه کیمسه نام و نشان کورمدی
و طریق زهدی رعایت ایلدی غایبه مکاشفه نیک شدندن هیچ اباغنه
پاپوش کپز ایدی انکیچون حافی دیدیلر (مریدی یا حرف وحدت با

حرف صله (وی ضمیر بشره راجع بدر) بدست آرم باحرف صله آرم
 فعل مضارع متکلم وحده (نمی دانم فعل نفی حال متکلم وحده) (بکدام
 باحرف الصاق کدام قننی دیمکدر) (نان خورش مرکب اوله رق قاتق
 معناسنه در) خورم فعل مضارع متکلم وحده (فرمود فعل ماضی مفرد
 غائب بیوردی دیمکدر بعضی نسخه ده فرمودیرینه بشرگفت واقعدرینه
 مأل بردر) نعمت عافیت بیانید عافیت بونده صحت معناسنه در (را
 ادات مفعول) (بر بونده حرف ظرف در دره معناسنه) (یاد خاطر معناسنه در
 دار امر حاضر در طوت دیمکدر) (وازا را ادات مفعول) (نان خورش
 خویش انکارک مقدم مفعولی اضافتی لامیه) (بعضی نسخه ده خویش
 یوقدر) (و بعضی نسخه ده انرا یرینه ترا واقعدر لکن سهو قلدر) (آنکار
 همزه نك فتحی ونونك سکونی وکاف فارسیله امر حاضر در ظن ایله
 دیمکدر آنکاریدن دن یا انکا شدن دن زیرا مصدر تا ینک ماقبلی
 شین اولسه مضارعنده رایه قلب اولنور) (انکار اولور امرنده دال
 مغلوبه بی دخی حذف ایدرلر انکار اولور) (محصول ترکیب) (بشر حافی
 قدس سره به بر می بد دیدیکه چونکه اله اتمک الورم بلم که قننی قاتقله
 یم بیوردیلر که صحت نعمتی خاطر کده طوت واول صحتی کنسیدیکه قاتق
 فرض ایله (قطعه) چونان خشک نهد پیش خویش ناداری *
 که روح رادهد از خوان فقر پرورشی * چو ادات تعلیل (نان خشک
 یرینه قوری اتمک دیمکدر یعنی قاتق سز اتمک) (نهد فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر نهیدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر دالینک
 ماقبلنده الف اولسه حذف اولنور) (پیش خویش بیسانیه) (نادار نا
 ادات توصیف نفی دار امر حاضر سلکننده صفتدر بحسب الالفه
 معناسی طوت میچی دیمکدر اما فقیده استعمال اولنور) (یا حرف وحدت
 که حرف تعلیل) (روح را را ادات مفعول) (دهد فعل مضارع مفرد
 غائب دهیدن دن ویره دیمکدر) (از خوان فقر دهدک مفعول غیر
 صریحی پرورش صریحی) (خوان فقردن مراد نان خشک در فقرا
 طعامندن دیمکدر) (پرورش اسم مصدر در بسلبش دیمکدر) (یا حرف
 تنکیر) (محصول بیت) (چونکه بر فقیر کنسیدی او کینه قوری اتمک قودی
 یعنی قاتق اتمک قویه که روحنه فقر طعامندن یعنی قوری اتمکدن

پرورش و بره یعنی دردمند بپاره روحنه غذا و یرمک ایچون اوکنه
 نان خسک قویه * بنان خورش چوشود طبعش ان زمان مائل *
 چود کر عافیش نیست هیچ نان خورشی * بنان خورش باحرف صله
 مائلك مقدم مفعول غیر صریحی (چوادات تعلیل) شود فعل مضارع
 مفرد غائب (طبعش شین ضمیر نادره راجع در (محصول بیت)
 فقیرک طبعی چونکه اول زمان نان خورش مائل اوله یعنی جانی قاتق
 استدیکی وقت اوفقیه عافیت ذکرری کی هیچ نان خورش بوقدر
 یعنی صحت و عافیتی ذکر ایلک اکا قاتقدر (عروض) بوقطعه بحر
 مجتهدند که اصلی مستفعلن فاعلاتن در ایکی کره صدر و ابتدا
 وحشول مخبون یعنی ثانی سا کنی حذف مفاعلهن فاعلاتن مفاعلهن
 اولور عروض و ضرب اصل در صل آخرد اولان سبب خفیف و وندک
 سا کنی اسقاط و متحرکنی اسکا نه دیرل فاعل قاور فعلن برینه
 کلور که بر مصرای مفاعلهن فاعلاتن مفاعلهن فعلن اولوب مجتهد
 مخبون اصل اولور * شقیق بلخی گفته است پرهیز از صحبت توانگران
 زیرا که چون دلت بد و پیوند گرفت و بدادته وی خر سند شدی
 پروردگاری گرفتی غیر از خدای تعالی * شقیق طبقه اولی دندر
 کنیتی ابوعلی در امام زفرک شا کر دیر مشایخ بلخک اولورلندن در
 هجرتک یوزیتش دردنجی ییلنده ختلان ولایتده وفات ایتشد
 بعضیله طریقتی ابراهیم ادهمدن اخذ ایتشد در دیدیلر (منقولدر که
 شقیق قصه زبارت حج ایلدی بغداد ابرشد که هارون الرشید
 دعوت ایلدی چونکه هارونک یانه واردی هارون دیدی شقیق زاهد
 ستمبسن شقیق دیدیکه بلی شقیق بنم اما زاهد دکل زاهد سن سین
 هارون دیدی بن نیجه زاهد اوله ییلورم که بوقدر مال وجاه و سلطنته
 مالکم شقیق دیدی زاهد شول کیمسه یه دیرل که ازشی ایلده قناعت
 ایلده اشته سن ازشیته قناعت ایلش سین زیرا حق جل و علا بیورر
 (قل متاع الدنيا قليل) سن دنیا ایلده قناعت ایلش سین که شیء
 قلیلد ربوبله اولنجه زاهد سن سین هارون جوابده مبهوت اولدی
 و شقیق قد نصیحت طلب ایلدی شقیق دیدیکه ای هارون غافل
 اولم که خدای تعالی سنی صدیق سجاده سنه اجلاس ایلش سندن

صدق استردخی عمر فاروق مسندینه نصب ایلش حق و باطل بین
 فرق استروسی عثمان ذی انورین پوشنه لایق کورمش سندن حیا
 و کرم استردخی علی مرتضی برینسه اوتورتمش سندن علم و عدل
 استرهارون دیدی نصیحتی زیاده ایله شقیق دیدی خدانت سرایلرندن
 برسرای وارد که اکا دوزخ دیرلر سنی اکا دربان ایلمش در وسکا
 اوج شی و برمش در مال و شمشر و تازیانه وسکا دیمش در که خلق
 بواشیاء تشنه ایله دوزخدن منع ایله (مثلا هر صاحب حاجت که کلاه
 اندن مالی در بغ ایله هر کیم که خلاف رضای حقده اوله بوتازیانه ایله
 تأذیب ایله و هر کیم که قتل نفس ایله بوشمشیر ایله قصاص ایله
 اذن شرع ایله و اگر بولری ایتمز ایسک پیشرو دوزخیان سن سین
 (هارون دیدی پردخی نصیحت ایله شقیق دیدی سن چشمه سین
 و بوتخت حکومتکده اولملر ارمقلر در اگر چشمه که منبع مادر پاک
 اولورسه ارمقلرین بولانقلنی غرر و برمز و اگر منبع بولانق اولورسه
 ارمقلرین پاک ماعول اولمز هر روت دیدی اگر بریابانده شول رتبه
 تشنه اولسک که هلا که قریب اولسک اول ساعت ده بر صو بولسک
 فاجه اولور سین هارون دیدی نه استرسه و پرورم شقیق دیدی ملک کلک
 نصفی استر غیریه و برعزسه هارون دیدی نصف ملکمی و پرورم
 شقیق دیدی اول صوبی ایچدکن صکره حرارت زائل و محبوب
 هلاککن خوف ایسک بری دیسه که بن سکا علاج ایدرم نصف
 ملکمی ده بکا و برسک دیسه نیجه ایدر سین دیدی و پرورم شقیق
 دیدی نه ناز ایدر سین بدولت ایله که قیمتی برصواوله اواده ایسه که
 برامیه هارون ایلدی و شقیق عزت نام ایله مکبه کوندردی مکهدده
 ابراهیم ادهم ایله کورشیدلر ابراهیم ادهم کار عااشدن سؤال ایلدی
 ابراهیم دیدی اگر بولورسم ییز و شکر ایدرم و کر بولورسم صبر ایدرم
 شقیق دیدی بزم لخت کلبلی دخی بویه در برشی بولورسه مراعات
 بدیلر و قویرق اوینادرلر اگر بولورسم صبر ایدرلر ابراهیم دیدی
 سن نصل ایدر سن دیدی اگر بزه برشی ایریشورسه ایشار ایدرلر
 ایرشورسه صبر ایدرلر ابراهیم قاعدی وانی در کنار ایلدی و دیدی
 انت الاله ذوالله رحمة الله تعالی پیرمیز ام حاضر در اجتاب ایله

صغین دیمکدر (صحبت توانکر لامیه) (زیرا ادات تعلیل) (که حرف بیان
 انکچون دیمکدر) (چون بونده ادات شرطدر) (دلت لامیه) (تا ضمیر
 خطاب سنک کولک دیمکدر) (بدودال همزه دن مبدلدر باو دیمکدر
 یا حرف صله) (پیوند بونده باء عجمک فتحیه و یانک سکونیه اتصال
 وربط معناسنه در) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر
 حاصلی پیوند گرفت مرتبط اولدی دیمکدر) (وبداده وی لامیه) (با
 حرف سبب) (همزه حرف توسل) (وی ضمیر غائب توانکره راجعدر
 انک ویرکسنه دیمکدر) (خرسند خاء مجحه تک ضمی و رانک سکونی
 و سبنک فتحیه قانع معناسنه در اما بونده خوش دل دیمکدر) (شدی
 فعل ماضی مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (پس باء عجمله فاء جزائیه
 معناسنددر) (پرورد کاری یا حرف وحدت) (پروردکار باء عجمک و واولک
 فتحی و رالک و دالک سکونیه اسماء خدا دن براسمدر رزاق معناسنه
 داله حرکه غمطدر زیرا مضاف دکار مر کبدر) (گرفتی فعل ماضی
 مفرد مخاطب طوتدک یعنی اتخاذا ایلدک دیمکدر) (غیر از خدای
 الهه دن غیری) (محصول ترکیب) (شقیق بلخی قدس سره دیمشدر که
 اغنیا نک محبتندن یعنی انلره تقریدن اجتناب ایله انکچون که
 سنک کولک چون ا کا مرتبط اوله دخی انک انعام واحسانی یعنی
 ویرکسی سبیلله خوش دل اوله سین الله تعالیدن غیری پروردکار
 اتخاذا ایلدک یعنی اول توانکری کندیکه رزاق اتخاذا یتش اوورسین که
 خدانک غیردر (قطعیه) (کردر آید توانکری باتو * بهر روزی بدو
 مکن پیوند * کر حرف شرطدر) (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کلدی دیمکدر) (در تحسین لفظ ایچونددر) (توانکری یا حرف وحدت
 توانکر مر کبدر قدرتلو معناسنه غنی دیمکدر) (باتو سکا دیمکدر
) (بهر حرف تعلیل لام جاره معناسنه) (روزی باء اصلیه ایله رزق
 معناسنه در) (مکن فعل نهی حاضر ایله دیمکدر) (محصول یت
 خطاب عام طریقیه بیورر ا کر سکا برغنی کلورسه یعنی سکا سقارن
 اوورسه رزق ایچون ا کا پیوند ایله یعنی ربط قلب ایله * مسکی
 را کفیل خود شمار * مدبر را خدای خود میسند * مسکی یا حرف
 تنکیر وحدت دکل مسک اسم فاعلدر افعال باندن بخیل معناسنه در

اما بونده دنی و الحقی دیمکدر (را ادات منعمول) کفیل خود لامیه
 کفیل بونده برنسنه بی عهده سنه آلان کیمسه به دیرلر (مشمرفعل
 نهی حاضر مفرد صایمه دیمکدر یعنی عد ایلله (مدبری یا حرف تنکیر
 م. بر بد بخت دیمکدر) خدای خود لامیه (مپسند نهی حاضر مفرد
 مخاطبدر بحسب اللفه بکنند دیمکدر بونده انخاذا ایلله دیمکدن کایمدر
 (محصول بیت) بیت اولی ایضاح ایدرمسکی کندیکه کفیل عد ایلله
 یعنی الحقی و دنی کیمسه بی کندیکه کفیل ارزاق عد ایلله زیر شرک
 اولمش اولور که کفیل مطلق خدادار بدبختی کندیکه خدا انخاذا ایلله
 حاصلی رازقم بودر اگر بوغنی بدن روگردان یارغیری حال اولورسه
 حالم نیجه اولور دیمه زیرا اول کیمسه بی رزاق انخاذا ایتش اولورسین
 الله عظیم الشان جمله مزی خلاص ایلله (عروض) بوقطعه
 بحر خفیف دندر که عند الاتجام اصلی فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن
 مستفعلن در که مثنی الاجزادر اما بلغای عرب عندنده فاعلاتن
 مستفعلن فاعلاتن در که مسدس الاجزادر (اما بعضیلر دیمش لر که
 عند العرب والعجم مثنی الاجزادر لیکن فصیحای عرب اکثر یا وظرفای
 بحجیم بعضا بحر و قیلارلر (معلوم اوله که عند العروضیان شطربندن
 یعنی ایکی مصراعدن بر جزو حذف ایدرلر اکا بحز و دیرلر نصف
 بیتی حذف ایدرلر مشطور دیرلر ته کیم بالاده بیان اولندی ثانی بیت
 حذف ایدرلر منهوکه دیرلر اما عند العرب و تا و ایدر بحجیم از استعمال
 ایدرلر (بوقطعه) بحز و در صدر و ابتدایی سالم حشور مجنون که
 ایکنجی ساکن دوشمک ایلله متفعلن قالور مفاعله انک برینه کلور
 عروض و ضرب مشکول یا اصل در بیت اولک عروضی اصل پیوند
 لفظنک یاسنی حرکتیه اما له ایلله مشکولدر صلم آخردن سبب خفیفی
 و و تدر ساکنی اسقاط و متحرکنی اسکانه دیرلر تن و الف و حرکه
 لام دوشرفاعل قالور فعلن لفظنه تبدیل اولور شکل سبب خفیفلر
 ساکنلری حذفه دیرلر فعلات قالور بویه اولنجه بر مصرعی
 فاعلاتن مفاعله فعلن یا فعلات اولوب بحر خفیف بحر و مجنون
 اصل یامسکول اولور * یوسف بن الحسین الرازی قدس سره گفته
 است که همه نیکو بیها در خانه ایست و گلیسدان تواضع و فروتنی

و همه بدیها در خانه ایست و کلیدان مائی و منی * یوسف بن الحسین
 طبقه ثانیه دندر کنهتی ابو یعقوبدر ذوالنونک شاگردلرندندر (رازی
 یا حرف نسبت راز عراقده بر شهرک اسمیدر که اکاری دخی دبرلر
 بوذات عالی قدر اکا منسوبدر شارح رازی یرینه اشعری یازمش
 سائر نسخه لرده اولدیغندن ماعدا نفخاندده و سائر مناقب اولیا
 کابلرنده رازی مقیددر غالباً عندندن یازمش هجرتک اوچیز اوچنده
 وفات ایلشددر) منقولدر که نیشابورده بر بازار کاتک ینک التونه الشمس
 بر جاریه سی واریدی دیار آخره عجله کتمک اقتضایلدی اما نیشابورده
 بر کیمسه یه اعتمادیده مدیکه جاریه بی انده امانت قویه لاجرم صلحاند
 ابو عثمان خیرینک حضورینه کلدی و حالی حکایه ایلدی ابو عثمان
 قبول ایلدی هله خواه و ناخواه قبول ایلدی بازار کان کتدی اما
 ابو عثمان جاریه یه علاقه ایلدی و عاشق اولدی اول رتبه که هیچ
 صبره محالی قالمدی قالدی شیخ ابو حفص حدادک حضورینه
 واردی حالنی حکایه ایلدی ابو حفص دیدیکه سکاریده یوسف بن
 الحسین کتمک کر کدر ابو عثمان فی الحال قالدی عزم عراق ایلدی
 چون ریه کلدی یوسفک مقامن سؤال ایلدی دیدیلر که اول زندیق
 مباحی بی نه استرسین زیراسن براهل صلاح آدمه بکزرسین سکا انک
 صحبتندن زیان ایرشور و بو که مناسب بران کلمات سویلدیلر که ابو عثمان
 دوندی چونکه نیشابوره کلدی ابو حفص سؤال ایلدیکه یوسفی
 کوردکی دیدی اهالی شهر انک حقانده نیجه کلمات سویلدیلر
 بنده دوندم کلدیم ابو حفص دیدی وارالبته انی کور ابو عثمان
 ریه کلدی و یوسفه ملاقی اولدی کور دیکه بر پیر او تورمش و اوکنده
 بر صاحب جال جوان و صراحی و پیاله دورر اما یوزندن نور لمعان
 ایدر سلام و وردی و او توردی یوسف رد سلام ایلدی و سوزه کلدی
 و اولقد در کلمات عالی سویلدیکه ابو عثمان منجیر اولدی و دیدی ای
 خواجه بوکلمات و بو مشاهده نه و بو حالت نه الله ایچون پی خیر ایل
 یوسف دیدی بو امر د بنم او غلدر و چورق کیمسه بتلر واکا قرآن
 تعلیم ایدرم و بو صراحی مزبله ده دوشمش بولدم قالدردم و پاک
 تطهیر ایلدم و بوندن صو ایچرم ابو عثمان دیدی الله ایچون بونی

بچون ایدرسین که خلق سنی فاسق ظن ایدر ز یوسف دیدی انکچون
 ایدر مکہ بر کعبه بکایک التونلق جاریه امانت قومیه ابو عثمان
 بوسوزی اشیدنجه یوسفک ایاعنه دوشدی وعذر دیلدی بو اول
 ابو عثماندر که نیشا بورك کبراسندن اولمدر روح الله روحه (همه)
 جبع دیمکدر ترکیجه دوکلی دیرلر انیکوییهها اادات جبع یاه ثانی حرف
 مصدر در (نیکوی یاه اصلیه ایله ابو دیمکدر همه نیکوییهها جبع
 ایلکدر دیمکدر (در حرف ظرف) خانه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل همه مبتدا در خانه ایست خبری (وکلیدان لامیه کلید
 کاف عربک فخیله مفتاح دیمکدر) تواضع وفروقی عطف تفسیر یدر
 الحلق یعنی ذاتنده عالی ایکن کنه دینی الحق کورمک (فروقی یا
 حرف مصدر) بدیهها یانه اادات جبع (یا حرف مصدر کوتولکدر
 دیمکدر) مائی ومنی عطف تفسیری شکنده تکبر دن کایتدر
 (محصول ترکیب) یوسف بن الحسین رازی قدس سره دیمشدر که
 جبع ایلکدر یعنی افعال حسنه برخانه ده در وانک مفتاحی تواضع
 وفروقی در وجبع کوتولکدر یعنی افعال قبیحه دخی برخانه ده در
 انک مفتاحی تکبر در حاصلی اخلاق جبعده به مالک اوله یم دین
 تواضعه رغبت ومباشرت اینسون یعنی تواضعه جله سی کسب
 اولنور لمرجه الفقیر (یت) بنای کاخ تواضع شدست پست ولی
 (توان زروزنه دیدن سرای رفعتها) افعال قبیحه دن دخی جله
 کبر وعجب تولد ایدر حفظنا الله وایاکم (قطعه) جبعست خیرها
 همه در خانه ونیست * آن خانه را کلید بغیر از فروتنی * جبعست
 جبع بونده مجموع معناسنه در (خلق مخلوق معناسنه اولدینی کی
 جبعست مقدم خیر (خیرها مؤخر مبتدا) ها اادات جبع همه خیرها انک
 تأکید معنویسیدر (ونیست مصراع ثانیه مرهوندر) (محصول یت)
 خیرک جله سی برخانه ده جبع اولنمشدر واول خانه به مفتاح یوقدر
تواضعدن غیری یعنی تواضعک غیر یله اول خانه فتح اولمز * شرها
 بدین قیاس بیک خانه ایست جبع * وائرا کلید نیست بجز مائی و منی *
 شرهایی خیرهایه قیاس ایله (بدین دال همزه دن مبدلدر باین معناسنه
 با بونده بر معناسنه در) بیک خانه با حرف ظرف در معناسنه (یک بونده یابی

تا کید ایدر (جمع بنه مجموع معنایسته در (محصول بیت) شرلر
 یوقاس اوزره یعنی خیرلک اولدیغی وجه اوزره برخانه مجموعدر
 دخی اگا کید بوقدر تکبرلک غیری یعنی شرلک مقدمه سی تکبردر
 * هان احتیاط کن که نلغزی رراه خیر* خود را معرض خطر شر
 نیفکنی * هان اادات تنبیه تا کید عقلک باشکه دوشیر و آگاه اول
 دیمکدر (احتیاط افعال باندن مصدر در) احتیاط کن بونده
 صفین و کوزت دیمکدر (که حرف بیان (نلغزی فعل نفی استقبال
 مفرد مخاطب سورجه سین دیمکدر (راه خیر پیانیه) (معرض باحرف
 صله معرض بونده محل معنایسته معرض خطر پیانیه) (خطر شرده
 بوبله در) (نیفکنی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب برافیه سین یعنی
 القایلیه سین دیمکدر (نون نافیه بعدنده اولان یا همزه دن مبدلدر
 نر برکله نك اولنده همزه اولسه نون نافیه یا میم ناهیه یا با داخل
 اولسه همزه یایه تبدیل اولور بیامد و میا و نیاید کی (محصول بیت)
 خطاب عام طریقله کبردن انداز و تواضعه خریض ایدوب بیورر
 آگاه اول صفین احتیاط ایله که راه خیر ن سورجه سین یعنی
 طریق خیردن چقیبه سین کندیکي خطر شر محله برافیه سین یعنی
 خطر نك اولان شره کندیکي القایلیه سین ز برار خیردن سر و نك
 اولور ایست خطر شره دوشر سین بوبله اولجه تواضعی کدریکه پیشه ایله
 (من تواضع رفعه الله) و عدیله مجازاة اولور سین کبر و نخوته میل ایله که
 (ومن تکبر وضعه الله) و عیدینه مظهر دوشر سین اعاذنا الله وایاکم
 عروض ابو قطعه بحر مضارع ندر که اصلی مقایلیه فاعلاتی مقایلیه
 فاعلاتی در بونده صدر و ابتدا احرب حشور جمله مکفوف عروض
 و ضرب محذوف که بر مصرعای مفعول فاعلاتی مقایلیه فاعلاتی اولور
 * سحر بح قدس سره گفته است بنده را محبت خداوند صافی نشود
 تا هیچ زشتی بجه عالم نیفکند * همچون محب بدرلینک اسمی جزه در
 خلق کا محب درایدی اول ~~ک~~ کندرسنه کذاب دیو تلیب ایلمشدر
 طبقه آیه ندر کنتی ابو حسیندر (منقولدر که بروقت عزم حجاز یلیدی
 اهل قبیله اگا دیدیلر که بزه براسوز سوبله منبره حقیقی و چوق سوز
 سوبلیدی کوردیکه دکلم یوق انده اولان قنایله توجه ایلمدی و دیدی

ای قنادیل سخن محبتی سره سویلیم در حال اول قنادیللری برینه
 کیروب پاره پاره اولدیلر (محبت خداوند مصدرک مفعولنه در خداوند
 صاحب و مالک معناسنه در اما بویله برلده خدا معناسنه در) صافی پاک
 دیمکدر ترکیجه دورلش یعنی قناسندن آیرلش دیمکدر (نشد فعل نفی
 استقبال (تا حرف اتهامت تالک ضمیمه کدرت وزنی اوزره مصدر در برکتو
 نسنه بی بر کیمسبه اسناده درلر) تهمت زشتی مصدرک مفعولنه در زشتی
 یا حرف مصدر زشت زانک کسریله کتودیمکدر) نیفکندالک ماقبلنک
 فتحیه فعل نفی استقبال مفرد غائب برافیه سین دیمکدر (مخصول ترکیب)
 معنون محب قدس سره دیمکدر که قولک صاحبیه محبتی یعنی الله تعالی به
 محبتی تمام و صحیح اولمازنا جمیع عالمه کتولک تهمتی برافینجه صافی اولماز
یعنی ماسوائی خبر کین و قبیح عدا بلعینجه محب صادق دکلدر * قطعه
 کر کند جای بدل عشق جلال ازلت * چشم امید بحور ان بهشتی تهی *
 بدل یا حرف ظرف در معناسنه (عشق جلال ازل لامیه و بیانیه جلال ازلدن
 مراد جلال الهمیدر) تا ضمیر خطاب معناده بدله مقیددر (چشم امید بیانیه
 (بحوران بهشتی ده بویله یا حرف صله یا حرف نسبت (تهی فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب قوزمین دیمکدر (مخصول بیت) اگر کس نیک
 کو کلانکه خدا نیک عشقی بر ایدر ایسه یعنی عشق خدا سنده مستقر
 اولور ایسه بهشته منسوب اولان حوریلره امید کوزینی قومزین
 یعنی حور و غلمان بهشته امید وار اولمزین بلکه طالیه دخی اولمزین
 * کی مسلم شودت عشق جلال ازل * تا برافاق همه بهشت زشتی تهی *
 (کی ادات استفهام زماندن سؤال اولنور نه وقت دیمکدر (مسلم تفعیل
 بایندن اسم مفعولدر تسلیم اولنمشدر دیمکدر اما بونده مپسر معناسنه در
 حاصلی کلی مالک اولور دیمکدن کک نایتدر ته کیم ترکیده اکا مسلمدر
 اکا مسلم اولدی دیرلر (ازلی یا حرف نسبت (آفاق عالم دیمکدر
 (مخصول بیت) چن ازله منسوب اولان جلال عشقی یعنی عشق الله
 سکا مسلم اولور حاصلی عشق جلال ازل به چن کلی مالک اولور سین
 یعنی مالک اوله مزین تا کیم عالمه کتولک تهمتی برافینجه عشق خدایه
مالک اوله مزین * ابو بکر و راق قدس سره گفته است اگر طمع را
پرستند که پدر تو کیست گوید شک در مقدورات کردکاری و اگر گویند

پیشه نوچست گویدا کنساب مذلت و خواری و کر کویند غایت تو
 چبست گوید بمخت و حرمان کرفتاری * ابو بکر و راق طبقه
 ثابته دندر اسمی محمد بن عمر الحکیم در صاحب مسند ابو عبسی ترمذی بنک
 طایب سیدر بودخی ترمذی (منقولدر که نیجه بیلار خضر طلبنده
 مرارستانه هرکون کیدر کلوردی و کیدوب کلورکن برجز قرآن
 او قوردی برکون خانه سندن چبقدی بر پیره راست کلدی و ابو بکره
 سلام و بردی و دیدی بوکون سنکله همراه اولوب مصاحبت ایدلم
 ابو بکر دخی راضی اولدی مصاحبت ایدر ک کورستانه واردیلر و کلدیلر
 چونکه خانه سی او کفنه کلدیلر پیر دیدی بنی بیلدکی اشته بن مدت مدیده
 استدی بک خضرم بوکون نخله مصاحبت ایدر ک برجز قرآن تلاوتیدن
 محروم اولدک صحت خضر بویله اولنجه غیر بلرک نیجه اولور معلومک
 اولسونکه عزالت و تجرید و تنهالاق جمیع اشلرک باشیدر دیدی (پرسند
 فعل مضارع غائب سؤال ایدر لسه دیمکدر) (که حرف بیان پذیر بآه
 عجمیه و ذال مجهله والد معناسنه در ترکیجه بابا دیمکدر) (معلوم
 اوله که فارسی کابلرینک جمله سنده دال و ذال فرقنی یازمشلر و حقنده
 نیجه عربی و فارسی قطعه لر نظم الیشلر تطویل و حاجت یوق همان
 بریت ترکیله کفایت ایدلم (قطعه) ایشتن سن دال و ذالک فرقن ایدم
 که بودر علم فرس ایچنده مبهم (صحیح و ساکن اولسه انده اول (انی دال
 اونی باقی ذال مجهله) (یعنی ماقبلی حرف صحیح ساکن اولورسه دال مجهله
 و اگر حرف علت و یا حرف متحرک اولورسه ذال مجهله در اما ظریف
 و بلیغ اولان مجهله اوقومقدر ز یا ظرفای عجمه مجهله محل ظرافتدر
 (تویه اضافت لامیه پذیر تو متدا) کیست خبری کیدر دیمکدر (شک
 شبهه معناسنده در) (در حرف ظرف) (مقدورات کردکاری لامیه مقدورات
 مقدورتک جمیدر کردکاری یا حرف نسبت رازق تقدیر ایتدیکنده
 دیمکدر) (پیشه بآه عجمه کسرله صنعت دیمکدر) (تویه اضافت لامیه
 اکنساب کسب ایتک یعنی قازانمق دیمکدر) (مذلت اضافت بیایه
 مذلت مصدر در ضرب بابنک مضاعفندن الحلق دیمکدر) (خواری
 یا حرف مصدر) (خوار و روم عجمیه حقیر دیمکدر) (معناسنه
 بمخت حرمان مصدرک مثلند اضافتدر یا حرف صله) (مخت غم و غصه

و شدت واضطراب دیمکدر (خرمان مصدر در محروم لقی دیمکدر
 (گرفتاری یا حرف مصدر صفت مشبهه در اسیر معناسنه ترکیبه
 ملونسق دیرل (محصول ترکیب) ابو بکر و راق قدس سره دیمکدر
 اگر طمع سوال ایلسدلر که سنک باباک کیمدر جوابنده دیر خدائک ازده
 تقدیر ایتدیکنده شک وشبهه و اگر دیرل ایسه صنعتک ندر دیر اخلق
 و حقارت کتب ایتک و اگر دیرل ایسه غایتک یعنی نهایت کارک ندر
 دیرغم و غصه و محروم لغه اسیر و لمقدر دیو جواب ایدر (قطعه) اگر
 پرسی طمع را کت پذیر کیست * بگوید شک در اقدار الهی * پرسی فعل
 مضارع مفرد مخاطب (کت تاضمیر خطاب) پدیر مقید در پدیرت دیمکدر
 وزن ایچون تقدیم اولمشدر بعض نسخه ده کت پذیر یرینه مادرت واقعدر
 و شار حده بونی اختیار ایلش تقدیرده حاجت یوقدر لکن بالاده کی
 ترکیبه لغظا تخاف اولور (کت ده که حرف بیان بونده فتحه در زیر
 فارسیده مضمراتک ماقبلی مفتوح اولور (اقدار الهی لامیه اقدار
 همزه فتحیه قدرنک جمیدر (محصول بیت) اگر طمع صورت ایسک که
 پدیرک کیمدر اللهم قدر تدر نده شک یعنی الله تعالی کقدرت و تقدیرنده
 شک وشبهه ایتکدر * اگر گوئی که کارت چیست گوید * بخواری
 از لثمان کام خواهی * گوئی فعل مضارع مفرد مخاطب دیر ایسک
 دیمکدر (که حرف بیان) کارت لامیه تاضمیر خطاب چیست ندر دیمکدر
 (گوید مصراع ثانیه مرهوندر) بخواری با حرف مصاحبت یا حرف
 مصدر (لثمان لثیمک جمیدر اخلق دیمکدر) کام مراد دیمکدر کاف
 عربیله (خوهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر استیسمین دیمکدر
 (محصول بیت) اگر دیرسن که کارک ندر اخلق دیرن خور لقی ایله مراد
 استمکدر یعنی دیرله ال آجوب آب رود و گوید مراد نفسانی طلب
 ایلکدر * ورش پرسی زخم کار گوید * بمحتنهای حرمان عمر کاهی *
 (ورش و اگرش دن مخففدر) پرسی فعل مضارع مفرد مخاطبدر سوال
 ایدر سنک دیمکدر (ختم کار لامیه) گوید ینسه مرهوندر بمحتنهای
 حرمان مصدرک مثلنیه اضافتیدر (با حرف مصاحبت ها اادات جمع
 با وسیله اضافت) عمر کاهی با حرف مصدر (عمر کاه کاف عربیله وصف
 ترکیبدر عمر اکسدیجی دیمکدر (محصول بیت) و اگر طمع ختم کاردن

صورت را بسک یعنی عاقبت کارک ندر دیرایسک دیر که محروم بق شد ندیده
 عمر اکسند بچسبید بر او و ج بیتک مصارع ثانیلرند بر ارادات خبر
 مقدر در (عروض) بوقطعه هزج مسدس مقصور در که بره صراعی
مقاعیلین مقاعیلین فووان در * ابراهیم خواص قدس سره گفته
 است که رنج عکس در طلب آنچه در قسمت ازلی برای تو کفایت
 کرده اندوان روزیت * ابراهیم خواص طبقه ثانیه دندر کنبی
 ایواسحق در خواص زبیل یاف معانسه در یوز طقسان برده
 وفات ایشدر بغدادی الاصلدر رجه الله (رنج زجت دیمکدر
) حکمش نمی حاضر مفرد چکمه دیمکدر (قسمت نشدت وزنی اوزره
 مصدر در نصیب و حده معانسه اضافی بیایه (ازلی یا حرف نسبت
) برای ادات تعلیل کفایت نرایت وزنی اوزره مصدر در یشمک
 معانسه یعنی وفایتم دیمکدر (کرده ماضیدن قسمدر) اندادات جمع
 ضمیر کفایت کرده اند یشدر مشدر در دیمکدر آن اسم اشارتدر (روزی
 یا ااصلیه ایله رزق دیمکدر) محصول ترکیب) ابراهیم خواص قدس
 سره پیور مشدر که زجت چکمه اول نسنهک طلبنده که قسمت ازلی ده
 یعنی ازل و آزالده اولان خصه ونصیده سنک ایچون یشدر مشدر
 اودخی رزقدر یعنی یشدیروب کفایت ایلدکاری رزقدر حاصلی
 سنک ایچون قسمت ازلیده مقدر قیلدقلری ششک طلبنده مشقت چکمه
اول رزق مقدر در * وضایع مکردان آنچه از تو طلب کفایت آن کرده
 اندوان انقیاد احکام الهیست از او امر و نواهی * مکردان نمی
 حاضر مفرد ایله دیمکدر (آنچه اول نسنه بی که) طلب کفایت مصدرک
 مثلنه اضافتدر (کفایت آن لامیه آن اسم اشارتدر یعنی سندن کفایتکی
 طلب ایدکاری شی) انقیاد انفعال بایدن مصدر در بونده اطاعت
 معانسه در (انقیاد احکام مصدرک مفعولنه) احکام الهی لامیه احکام
 حکمک جمیدر (اوامر امرک جمعی) نواهی نهک جمیدر (محصول ترکیب
 دخی اول نسنه بی ضایع ایله که سندن انی یشدر مکملکی یعنی وفاسنی
 طلب ایشدر در اول استدکاری اوامر و نواهی سندن اولان اللهک
 حکماریته اطاعتدر یعنی الله تعالیکن امر ایتدیکی شی فعله کتوروب
 امثال ایتکدر ونهی پیور دیغندن اجتناب ایدوب ترک ایتکدر حاصلی

شول شېك كه سندن فعلنى طلب ايتشلردر فعله كتور ضايع ايله واول
 شېك كه تركنى استشلردر فعليله تضبيع اوقات شريف وعز يز ايله
 (قطعه) سمعت رزق زازل كرده اند * چندې رزق پراكندى * قسمت
 رزق لاميه كرده اندك مفعولى محذوف تقديرى تقدير كرده انددر (پي
 رزق بيانيه رزق ارقه سنده ديمكدر) (پراكنده كي يا حرف مصدر كاف
 عجمي هاء رسميدن مبدلدر پراكنده پریشان معناسنه (محصول بيت)
 خطاب عام طريقه بيوررسنك رزق حصه سنى ازده تقدير ايتشلردر
 رزق ارقه سنده پریشانلق چنه دل يعنى بو قدر اضطرار و وسعيك و تكاليه
 و طلبك اصلى ندر * فائده زندكيت بندكيت * سر مكش از قاعده
 بندكى * فائده زندكيت لاميه زندكى يا حرف مصدر زنده ديري ديمكدر
 حى معناسنه زندكى درلك حيات معناسنه (بندكى ده بويله در قوللق
 معناسنه) مكش نهى حاضر چكمه ديمكدر (قاعده بندكى بيانيه يا لاميه
 (محصول بيت) سنك حياتك فائده سى قولقدر باش چكمه يعنى
 اعراض ايله بنده لك قاعده سندن يعنى قوللق رسمندن چكمه زيرا
 حياتك فائده سى قولقدر يعنى عبادات و طاعاتدر حاصلى حياتكده مال
 وجاهدن فائده اولماز انجق عبادات و طاعاتدن فائده مند اولور سين
 بويله ايسه بنده لكدن اعراض ايله كه فائده انده در (عروض) بو قطعه
 بحر سر يهدندر كه اصلى مستفعلن مستفعلن مفعولات در جمع اجزاسنه
 طى على طارى اولمشدر طى در دنجى ساكنى حذفه ديول مستفعلن دن
 فامفعولات دن واو دو شرمستعلن مفعلات قالور يرلر بنه مستفعلن
 فاعلات كتور لر و عروض و ضربنه قصردخى كاورضى دلفصكره
 فاعلن اولور بويله اولنجه بر مصراعى مفعلن مفعلن فاعلن اولوب
 سريع مطوى اولور * ابو على رود بارى قدس سره گفته است
 تنك ترين زندانها معاشرت اضدادست (ابو على رود بارى
 يا حرف نسبت رود بار بر عظيم شهره اسميدر طبقة رابعه دندر
 اسمى احمد بن محمد درر جنيدك شاكر ديدر شربعت و حقيقى جامع
 ايدى او جوبوز يكرمى برده وفات ايلدى (تنك ترين تنك طار ديمكدر
 زادات تفضيل يا نون تا كيد در (زندانها اادات جمع) معاشرت
 مفاعله بابندن مصدر در الفت و صحبت معناسنه (اضداده اضافى

مصدرک مفعولنه در اضداد ضدک جمعیدر (محصول ترکیب)
 ابوعلی رود باری قدس سره پیور مشدر که زندانک زیاده طاری
 اضدادک صحیدر یعنی خلاف جنسک الفت و صحیدر (قطعه) گرچه
 زندانست بر صاحب دلان * هر یکا بویی ز وصل یار نیست * صاحب
 دل اولیاء الله معناسنه در الفنون ادات جمعدر (بویی یا حرف تنکیر
 بویی امید معناسنه) (وصل یار لامیه) (محصول یت) اگرچه صاحب
 دلاره زنداندر یارک وصلندن امید اولیان هر بر یعنی هر بر ده که بویی
 وصال یار اولیه صاحب دلار اوزرینه او پر زندان اولور بر لفظی اسم
 عدایدوب صاحب دله مضاف قلمق جائدر بر صاحب دلان صاحب
 دلار فتنه دیمک اولور * هیچ زندان عاشق مشتاق را * تنک تراز صحبت
 اغیار نیست (محصول یت) عاشق مشتاقه صحبت اغیاردن طار زندان
 یوقدر (عروض) بوقطعه بحر رجز مسد شدن دریا لکز عروض
 و ضربی مقصور در که بر مصرای فاعلان فاعلات اولور
 * شیخ ابو العباس قصاب قدس سره درویشی را دید که جامه خود را
 می دوخت و هر درزی را که راست نیامدی بکشادی و باز بدوختی شیخ
 فرمود آن بت است * شیخ ابو العباس اسمی احمد بن محمد بن عبد الکریمدر
 حنضائی آمد در محمد بن عبد الله الطبرینک مریدیدر (درویشی یا حرف
 وحدت) را ادات مفعول (دید فعل ماضی مفرد غائبدر) که حرف
 بیان (می دوخت می ادات حکایه در دوخت فعل ماضی) (درزی یا حرف
 وحدت درزیو دیمکدر) را ادات مفعول (که حرف رابط صفت
 راست نیامدی یا حرف حکایه نیامد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 طوغری کلز ایادی دیمکدر) (بکشادی یا بنه حکایه ایچونددر) (یا حرف
 تأکید) کشاد فعل ماضی مفرد غائب آچاردی بونده سو کردی دیمکدر
 (باز بونده بنه معناسنه در) (بدوختی یا بنه اوکیلرکی یا حرف تأکید
 دوخت فعل ماضی مفرد غائب دیگر دی دیمکدر) (فرمود فعل ماضی
 مفرد غائب پیوردی دیمکدر) (آن اسم اشارتدر جامه یه) (بت یا محسک
 ضمیمه صنم معناسنه در ترکیجه پوت دیول) (است تواسدن تحفندر
 بتک تویه اضافتی لامیه سنک پتکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) شیخ ابو
 العباس قدس سره درویشی کوردیکه کندی جامه سنی دیگر دی وهر

بر پیوی یعنی هر بر یکدیگر یکی دیگرش که راست گزایدی یعنی راست کلین
 دیگرش سو کردی وینه دیگر دی (حضرت شیخ بیوردیکه اول خرقه
 سنک صمکدر یعنی سنی ذکر الله بن کبر و قوب کندیله مشغول قبل
 یوایسنده اهل ذکره لایق دگدر (رباعی) صوفی که بخرقه دوزیش
 بازار یست * کربخیه بفقر میرند خوش کار یست * که حرف را بط صفت
 (بخرقه دوزیش با حرف مصاحبت شین ضمیر صوفیه راجع در یا
 حرف مصدر خرقه دوز وصف ترکیبی خرقه دیگر یی دیمکدر) بازار یست
 سین و تابونده هست معناسنه در یا حرف تکبر بلزار آلم صائم معناسنه در
 امن بونده ایش دیمکدر (بخیه نکنده معناسنه در) بقره با سبیه
 (می زند می ادات حال زند فعل مضارع مفرد غائب زیندن دن یا علی
 غیر قیاس زدن دن اور رسه دیمکدر) خوش کار یست ابو کار در دیمکدر
 (محصول یست) صوفی که خرقه دیگر بچلک ایله بازاری وارد یعنی ایشی
 وارد خرقه دیگر کلک ایشی اوله فقر سبیه نکنده اور رسه ابو کار در
 یعنی فقر زدن ناشی خرقه و جامه سنی دیگر ایسنه نه کوزل و نه هلا
 * ورجنیش طبع دمت او جنباند * هر بخیه ورشته اش بت و زنا یست *
 (و روا کردن تخفدر) جنبش طبع لامیه طبعك جنبشی دیمکدر یعنی
 طبعك حرکتی حاصلی طبعك میلی (دست اولامیه) جنباز فعل مضارع
 مفرد غائب متعدی در الف و نون ادات تعدیه لازمی جسد کلور او بنادر سه
 یعنی حرکت ایندر سه دیمکدر (رشته ایلك دیمکدر) شین ضمیر
 خرقه به راجع در (زنا زناك ضعی و نون مشدد ایله کناره مخصوص
 بر قوشقدر که اون ایکی برده دوکی او اور حتی بر مسلمان قوشانسه کفر ایله
 حکم او نور (محصول یست) و اگر طبعك میلی الك البنی تحریك
 ایدرسه یعنی ذوقی ایچون دیگر سه او خرقهك هر نکنده سنی و هر ایلکی
 بر پت و زنا در اف نشر مرتب طریقله بت بخیه ناظر و زنا رسته به
 حاصلی خرقه دیگر صوفیه اعلا کار در محافظه عورت یا محافظه
 از برد او اور سه (لکن هوا و هوسندن او توری یعنی نظام و انتظام قیدله
 دیگر سه هر نکنده سی بر پت و هر بر رشته سنی بر زنا در (عروضه
 بور باعینک صدر و ابتدایی اخرج حشو و الیری مقوض ثبیری سالم
 عرض ضربه ازل بر مصر اهی مشغول مفاعیلن مفاعیلن قاع اولور

* حصری قدس سره گفته است الصوفی هو الذی لا یوجد بعد عدمه
 ولا یعدم بعد وجوده (یعنی صوفی آنست که چون از وجود طبیعی
 خود فانی شود دیگر بدان باز نگردد که الفانی لایرد و بعد از آن چون
 بوجود آید و بقاء بعد الفنا متحقق گردد دیگر فانی نشود) حصری
 کنیتی ابو حسین در اسمی علی ابن ابراهیم بصری در بغداد ده وفات ایلستر
 شبلی تک مریدان در (الصوفی تقدیرا مرفوع مبتدا) (هو ضمیر
 فصل مذاهب ثلثه واردر) (بعضی را اسمیدر و اعرابدن محلی واردر
 دیدیلر بونده مبتداء ثانی اولور) و بعضی را اسمیدر لکن اعرابدن محلی اولماز
 دیدیلر) و بعضی را حرف در دیدیلر (الذی اسم موصول (لا یوجد لاحرف
 فنی یوجد فعل مضارع مفرد مذکر غائب لفظا مرفوع فاعلی تمثله
 الذی به راجع در جمله سی الذین صله سی الذی صله سیله خبر مبتداء
 ثانی مبتداء ثانی خبریله مبتداء اولک خبری لا یوجد موجود اولیه دیمکدر
 (بعد ظرف زمان مفعول فیه لا یوجد جندک وجود مضاف الیهی) ضمیر
 مجرور صوفی به راجع در (ولا یعدم معدوم اولیه دیمکدر لا یوجد اوزرینه
 معطوف) بعد وجوده بعد عدمه کیدر (وجود طبیعی بدن مراد صفت
 بشریت در یا اخلاق ذمیه در) که حرف تعلیل وجود حقانی دن مراد
 صفت ملکیت یا اخلاق حمیده در (بقا بعد الفنا که اصطلاحات
 صوفیه دندر ماقبلندیه اوزن کلمات انک معناسیدر تفصیل مورث ملالدر
 کتب صوفیه مر اجعت اولنه وهم حقیقت تفصیلی قال ایله اولماز
 حال ایله اولور حدیث دکل (محصل ترکیب) حصری قدس سره
 پیور شد در صوفی شول شیدر که عدند نصکره موجود اولیه و موجود
 اولدقد نصکره معدوم اولیه (یعنی حضرت جامی بوکلایم ایضاح
 ایدوب پیور صوفی اولدر که چونکه کندی وجود طبیعی بدن فانی
 اوله یعنی صفت بشریت یا اخلاق ذمیه بدن خلاص اوله غیر
 اکابر و ذمیه یعنی اوصفته عودا یمیه زیرا الفانی لایرد در یعنی برشی
 صفت فنا ایله متصف اولوب عدمه مشرف اولدقد نصکره رد اولماز
 و بوجود طبیعی بی افتد نصکره چونکه وجود حقانی به کله یعنی
 صفت ملکیت یا اخلاق حمیده ایله متصف اولوب تخلقوا باخلاق الله)
 سرینه مظهر دوشوب بقا بعد الفنا متحقق اوله یعنی فنا فی الله دن

بقا بالله تشریف ایلله بردخی فانی اولیه حضرت مولانا جامی قدس
 سره السامی حضرت حمصرت کلامنده ظاهرا تضاد اولمغله شرح
 و بیان ایلدی و شرحندن منقهم اولدی که لایوجد بعد عدمه ده
 اولان وجود وجود طبعی درانی اعدام و افنا ایلله دیو تنبیه بیورر ولا
 بعدم بعد وجود ده کی وجود حقانیدرانی اعدام و افنا ایلله دیو تشویق
 ایدر حاصلی بو اوصاف ایلله موصوف اولاندر صوفی و الافنای اخلاق
 ذمیه که انتهای سالک مبتدیرانی کی و عودت ایتد رر سه مر دود
 طریقت اولور یکیدن سلوک محتاج و ایجاد صفت جمیده که مرتبه
 بقا بالله در و انتها مراتب اهل الله در کی و اعدام ایدر سه مر دود خدا
 اولور اعادنا الله و جمیع المسلمین بلع بن باعورا کی (رباعی) خوش آنکه
 چو نیست شدار بن نفس مجاز * دیگر بوجد خویش ناید باز * آنکه
 آنکس که تقدیرنده در (نیست شدیوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی
 (نفس مجاز وجود طبعی عین عبارتدر) بوجد خویش ناید لامیه (ناید باز
 ینه کلیه دیمکدر) ناید فعل نفی مستقبل در (محصول بیت) خوش
 اول کیمسه که بونفس مجازدن یعنی مستعار اولان وجود طبعی بسندن
 یوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی غیر کنیدی وجود ینه کلیه
 یعنی نفس مجازیدن محو وجود ایتد کدن صکره تکرار عودت ایتد مریمه
 اول کیمسه نه خوشدرونه کوزلدر که سالک طریقی حقددر * زان
 پس چو وجود یافت زان مایه ناز * جاوید برودر عدم کشت فراز *
 (زان پس اندن صکره دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیمکدر (مایه نازی پیا ینه مایه نازدن مراد وجود حقانیدر) (جاوید
 ابدی دیمکدر) (در عدم بیانیه در قیوم معنسانه) (کشت کافی عجب ایلله
 شد معنسانه در اولدی دیمکدر) (لکن فراز ایلله ترکیب اولنسه یعنی
 فراز کشت قیامندی دیمکدر بونده برای قافیه تأخیر اولنمشدر
 (محصول بیت) (اندن صکره یعنی وجود طبعی بی اعدام و افنادن صکره
 چونکه مایه نازدن یعنی مایه اصلیه حقانیدن وجود بولدی ابدی
 انک اوزرینه عدم قیومی یعنی وجود حقانی بی اعدامه قیومند
 اولدی قیامندی (عروض) بور باعی عینیه رباعی سابق کییدر
 لکن عروض و ضربی اهتم در که بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن

فعول در * خواجه یوسف همدانی قدس سره وقتی در نظامیه بغداد
 وعظ می گفت فقیهی معروف باین السقا برخاست و مسئله پرسید
 گفت بنشین که در کلام تو رایحه کفر می شنوم شاید که مرک تونه
 بر دین اسلام بود بعد ازان بمدتی آن فقیه نصرانی شد و بر نصرانیت
 برآمد * خواجه یوسف همدانی کنیتی ابو یعقوب در فقیهه و عالم و عامل
 بر ذات عالی قدر در ابوعلی فارمدینک مریدان در هجرتک بشیور
 او توبه بشنده وفات ایستاد در (وقتی یا حرف وحدت) در حرف ظرف
 (نظامیه بغداد لامیه یا بیانیه نظامیه بغداد ده بر عظیم مشهور
 مدرسه در) می گفت می حکایت حال ماضی (فقیهی یا حرف وحدت
 (فقیه علم فقهه عالم اولان کیمسه به دیدار (معروف باین السقا ابن سقا
 دیمکدر معروف دیمکدر (برخاست فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر (مسئله یا حرف وحدت همزه حرف توسل (پرسید فعل ماضی
 مفرد غائب سؤال ایلادی دیمکدر (گفت یوسف همدانی دیدی
 (بنشین با حرف تأکید نشین امر حاضر او تور دیمکدر (که ادات
 تعلیل (کلام تو لامیه (رایحه کفر بیانیه کفر ققوسی دیمکدر (می
 ادات حال (شنوم فعل مضارع متکلم وحده ایشیدی یورم دیمکدر
 (ساید که خوف او نور که معناسنه کلور نه کیم ترکیب داده استعمال
 او نور و جائز در که معناسنه کلور (مرک تو لامیه سنک او لومک
 دیمکدر (نه حرف نینی بوده مصر و قدر (بمدتی با حرف ظرف یا حرف
 وحدت (برآمد با حرف تأکید (مرد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر (محصول ترکیب) خواجه یوسف همدانی قدس سره بروقت
 بغداد نظامیه سنده وعظ و نصیحت سو یلردی ابن السقا دیمکدر
 معروف بر فقیه قالدی و بر مسئله صورتی کلامندن منفهم اولان
 بطریق الامتحان صورمش خواجه یوسف دیدی او تور زیر سنک
 کلامکده کفر ققوسی ایشیدی یورم یعنی علامت کفر وار قور قولور که
 سنک او لومک دین اسلام اوزر ینسه اولیه اندن صکره بر مدمده یعنی
 بعد زمان اول فقیه نصرانی اولدی و نصرانیت اوزره اولدی
 کفرینه سبب بودر که خلیفه وقت اتی رسالتله قبصر رومه کوندردی
 و راهبرله مباحثه ایله یی جلیله تقدم ایلدی عاقبت قیصرک قزینه

عاشق اولدی طلب ایلد کده قیصر دیدی اکر نصر اینتی قبول
ایلر ایسک مطاوبکه نائل اولورسون معاذ الله قبول ایلدی واول
حال اوزره مرداوندی دیرلر (منقولدر که مرض موتنده صور دیلر که
سن حافظ قرآن ایلدک هیچ خاطر کده بر آیت یوقیدر دیدی (ربما
یود الذین کفروا لوکانوا مسلمین) آیتندن غیری خاطر مده یوقدر
نمود بالله من شرور انفسنا (و بعضیلر بو حکایه بی آخر طرز نقل
ایتملر که علماء شامدن عبد الله نام کیمسه تحصیل علم ایچون بغدادده
کلدی و ابن السقا ایله رفیق اولدی و صالحلری زیارت ایدر لر دی
اول وقتده بغدادده بر عزیز وارایدیکه غوث در دیرلر ایلدی و دیرلر دیکه
استدیکه وقتده ظاهر اولور و استدیکه وقت کیز نور واول زمان
قطب الربانی و غوث الصمدانی و عارف سبحانی شیخ عبد القادر
الجلیلانی حضرتلری صغرسنده ایلدیله عبد الله و ابن السقا و حضرت
عبد القادر اول عزیزک زیارتنه وارمق قصد ایلدیله ابن السقا یولده
ایتدی اندن بر مسئله صور مقی استرم که جوابی اول بیلر عبد الله
دیدى بن ایتدم بندخی بر مسئله صور ایم کوریم نه دیر حضرت
عبد القادر دیدیکه معاذ الله بن اندن برشی صوریم بلکه انک برکاته
منتظر اولورم چونکه وار دق بر ساعت منتظر اولدق کور غمدی
برساندن صکره کوردک یزنده طورر پس ابن السقایه خشمه باقدی
وایتدی وای سکا ای ابن السقا بندن بر مسئله صور سین که بن انک
جوابی بیلیم اول مسئله بودر و جوابیده بودر اما کورورم که کفر آتشی
سندن زبانه اورر صکره عبد الله نظر ایلدی وایتدی ای عبد الله
بندن بر مسئله صور سین و امتحان ایدر سین که بن سو بیلیم مسئله
بودر و جوابیده بودر لکن البته سنی دنیا ایکی قولاغکه دک غرق
ایتسه گر کدر بنم خصوصمه ادبسنلک ایتدک اندن صکره شیخ
عبد القادره نظر ایتدی و کندی به یقین چکدی و اعزاز ایلدی
وایتدی ای عبد القادر خدا و رسولی خوشنود ایتدک ادبه رعایت
ایلدک کویاسنی کورورم که بغدادده منبره چقمش سین و دیر سین که
(قدیمی هذه على رقبة كل ولي الله) و کورورم که اول وقتک اولیاسی
سکا اجلال ایدر لر بویله دیدی و همان غائب اولدی و بعد زمان

پوسوزلر هب ظهور ایلدی ابن السقا سفارته فیصره کتیدی مقدا
 بیان اولندیغی کی مرتد اولدی (وعبدالله دمشق کتیدی نورالدین
 شهیدانی اوقافه متولی نصب ایلدی ویدی یکی کی مال حرامه
 مستغرق اولدی) وحضرت عبدالقادر برکون منبرده وعظ ایدردی
 واللی دن متجاوز مشایخ کاردن کیمسه حاضر ایدی انشاء کلامده
 قدیمی هذه علی رقبته کل ولی الله دیدی جمله سرفرو ایلدیلمر
 وشيخ علی هیئتی منبره چقدی وشيخك قدمنی بویئیک اوزرینه
 قودی بوقدی حکایه سی مفصلدر برأسه رساله یه محتاجدر استین
 ممکنده هر اجعت ایسون (شارح نسخه سنده برخاست لفظنه برپای
 زیاده ایش یعنی برپای خاست دیمش لیکن تعذیب حیوان بلافاصله
 ایش وراحت کفر می شنوم برینه رایحه کفر بام یازمش بوزم
 نسخه مزدن دخی معنا جهندن من وجد کوزلدر اما بزم نسخه مزده
 استعاره وتنبیه زیاده بولندیغندن اربابی عندهنده اندن هر کس
واکثر نسخه ده بویه واقعدر (قطعه) هر که بینی که بس از پرورش
فقر اورا * در صف زنده دلان نام بارشادرود * هر که هر کس که
 دیمکدر (بنی فعلی مضارع مفرد مخاطب کورر سین دیمکدر) که
 حرف بیان (بس باء عربیله بصی معناسنده یعنی حقوق دیمکدر
 (پرورش اسم مصدر در بسلس وتریه معناسنده در) فقره اضافت
 پیایه (پرورش فقر مجاهده وریاضت شاقه دن عبارتدر (صف
 زنده دلان پیایه (زنده دلان الف نون ادات جمعدر (زنده دل
 وصف ترکیبی کوکلی دیری دیمکدر اولیاء الله معناسند (نام نامش
 تقدیرنده (رود فعل مضارع رویدن دن یا علی خلاف قیاس رفتن دن
 کیدر دیمکدر (محصول بیت) هر کیمی که کورر سین نیجه فقر
 تربیه سندن یعنی زیاده ریاضات شاقه دن ناشی اولیاء الله صغنده
 اتم نامی ارشاد ایله کیدر یعنی کثرت ریاضات دن ناشی اهل الله
 صبره سنده نامی ارشاد ایله مشتهردر (حاصلی حقوق ریاضات
 ومجاهدات ایله سوء اخلاقی افنا ایدوب اهل الله پشنده کامل ومکمل
 اولان کیمسه بی کورر دیکک وقتده (شارح بس برینه پس یازمش
 باء تجمله ومعناسنی هر کیمی کورر سین فقر پرورشندن وریاضت

و مجاهده دن صکره دیمش جمله مناسب معنا و پره مش سقامتی صکره
 میدانہ چبقار چوق پرهیز لازمدر * یاد دعوی بسرا و مبرای خواجه
 مباد * که ازین بی ادبی دین تو برباد رود * یاد دعوی بیانبه دعوی
 ذکرینی دیمکدر (بسر با حرف صله سر بودند طرف معناسند) مبر
 نهی حاضر مفرد ایلمته دیمکدر (خواجه وزرایه و بکله و حقنه
 رعایت اولنان کپسه به دیرل) مباد نهی حاضر اولسون دیمکدر (که
 حرف بیان (بی ادبی یا حرف مصدر ادبسنک دیمکدر) (رباد هوایه
 (رود کبدر (محصول بیت) اهل الله بینده ارشاد ابله معروف اولان
 کپسه بی کوردیکک وقتده دعوی یادینی انک طرفینه ایلمته یعنی
 انک حضورینه دعوی ایله کتمه ای خواجه اولیه که بوادبسنلکدن
 سنک دینک هوایه کیده (عروض) بو قطعہ بحر رمل ممتدر صدر
 و ابتدا سالم حشوری جمله مخبون خبن ثانی ساکنی حذفه دیرل
 فعلان اولور عرض و ضرب خبن دن صکره حذف دخی طاری
 اولشد در بر مصراعی فاعلان فعلان فعلان فعلان اولوب رمل
 مخبون مقصور اولور * خواجه عبد الخالق عجدوانی قدس سر
 روزی درویشی پیش او گفت اگر خدای تعالی مرا مخیر کرداند
 میان بهشت و دوزخ من دوزخ را اختیار کنم زیرا که بهشت مراد
 نفسست و دوزخ مراد خدای تعالی خواجده سخن اورارد ~~صکره~~
 و فرمود که بنده را با اختیار چه کار هر گجا کویدر و رویم و هر گجا کوید
 باش باشیم * خواجه عبد الخالق عجدوانی سر خلقه خواجکان
 نقش بند به در و ذکر قلبی بی حضرت خضر دن جوان لغنده تعلیم ایلین
 بونلردر (روزی درویشی بازاری و حدتدر (پیش اولامیه) (مراخی
 دیمکدر (مخیر تفعیل باندن اسم مفعولدر ایکی نسنه نک برینی
 بکنمکه دیرل) (کرداند فعل مضارع مفرد غائب ایلر سه دیمکدر
 (میان بهشت بیانبه میان ظرو فدن در ظرفیت معناسی ملحوظدر
 (دوزخ بهشته معطوفدر جهنم دیمکدر (من مبتدا (را ادات مفعول
 (اختیار کنم خبر در اختیار افتعال باندن مصدر در بکنمک معناسنه در
 (کنم مضارع متکلم وحده (زیرا که ادات تعلیل (مراد نفس لامیه
 (مراد خداده بویه (سخن اودخی بویه در (کرد فرمود ماضیلردر

(بند) را را ادات تخصیص (باختیار با حرف مصاحبت) چه کار
 نه ایشی وار دیمکدر (چه کارست تقدیرنده) هرکجا هر فنده یعنی
 هر نه بیر دیمکدر (گوید فعل مضارع) (رو معقول فوولی که امر حاضر در
 کیت دیمکدر) (رویم فعل مضارع متکلم مع الغیر کیده رز دیمکدر
 (باش امر حاضر اول دیمکدر) (باشیم فعل مضارع متکلم مع الغیر
 اولورز دیمکدر) (محصول ترکیب) خواجه عبد الخالق عجمدوانی
 قدس سره برکون پردرویش انک حضورنده بدی اگر خدای تعالی
 بنی جنت وجهنم بیننده مخیر ایلسه یعنی جنتی می استرسین جهنمی می
 دیسه بن جهنمی اختیار ایدرم زیرا که جنت مراد نفسدر یعنی نفس
 اتی ارزور وجهنم خدای تعالی نک مرادیدر یعنی جنتنده وجهنمده
 حقل مرادیدر لکن جهنم یا لکنز حقل مرادیدر زیرا نفس اتی استمز
 حضرت خواجه درویشک سوزینی رد ایلدی یعنی درویشک کلامی
 ابطال ایلدی و پیوردیکه قولک اختیار ایل نه ایشی وار یعنی بنده نک
 بکنوب بکنمک نه حدی هر فنده کیت دیرسه کیدرز و هر فنده اول
 دیرسه اولورز جنتنده انک جهنمده انک هر نه مراد ایدر سه اویله ایلر
 هیچ کیمسه اکا مخالفت ایده مز (قطعه) کار بی اختیار خواجه مکن *
 ای که داری بندی اقرار * کار ایش دیمکدر (بی اختیار خواجه
 لامیه) (مکن نهی حاضر در ایل دیمکدر) (ای که ای کس که تقدیرنده در
 (داری فعل مضارع مخاطب) (بندی با حرف صله یا حرف مصدر
 (محصول بیت) (افندی کل اختیار نسز ایش ایله یعنی افندی کل اختیاری
 اولیان فعلی ایشله ای کیمسه که بندیکه اقرار و اردر) (حاصلی ای
 قولغه اقرار ایدن کیمسه افندی کل اختیاری اولیان ایشی ایشله
* هرکجا اختیار خواجه بود * بند کارا با اختیار چه کار * هرکجا
 هر فنده دیمکدر این معنانه کلم مجاز اندن در شرط و جزا استر
 (اختیار خواجه بود شرطی جزای محذوف آن شود تقدیرنده
 (اختیار خواجه لامیه) (بند کارا را ادات تخصیص الف نون ادات
 جمع کاف عجمی هاء رسمیدن مبدل قوللک دیمکدر) (محصول بیت)
 افندی کل اختیاری یعنی مراد علیه سی هر فنده اولورسه اول اولور
 قوللرک اختیار ایل نه ایشی وار یعنی اختیار حقل کاریدر عیدک

کاری دکل همان قوله لایق اولان تسلیم و رضاده اولمقدر (عروض)
 یو قطعه بحر خفیفنددر که فاعلاتن مفاعیلن فعلن در که حشورینه
 یالکن خبن عروض و ضربینه خبن مع الحذف طاری اولمشددر
 و مجزودر * خواجه علی را مبتنی قدس سره رسیدند که ایمان پیوست
 فرمود که کنند و پیوستن * خواجد علی را مبتنی قدس سره لقباری
 بین الخواجهکان حضرت عزیزاندر صنعتی نساجدر یعنی جلاخ خواجه
 محمود انجیر فغنویک خلیفاسنددر (رسیدند فعل ماضی جمع غائب
 صور دیلر دیمکدر) که حرف بیان (کنند مصدر در قورمق مناسبه
 پیوستن ده مصدر در اولشقی مناسبه (محصول ترکیب) خواجد
 علی را مبتنی قدس سره سؤال ایلدیلر که ایمان ندر بیور دیکه انقطاع
 و اتعبالدر یعنی ماسوادن منقطع اولمق یعنی ماسوایی درون و دلدن
 بالکلیه اخراج ایلک و حقه متصل اولمق یعنی نور ازلبیده محو اولمق
 (قطعه) هر که ایمان ترا کنند و پیوستن گفت * ایمان قول پسندیده
 زوی پسندی * هر که بنه هر کس که تقدیرنده (ایمان مبتدا اضافه
 دخی جا ئردر اضافتمز اولورسه (زاده را اذات صله اضافه ایلر و اورسته
 اذات مفعول اولور ایمانی سکایاسنک ایمانی دیمک اولور (قول
 پسندیده موصوفک صفتیه اضافتی قیلنددر پسندیده اسم مفعولدر
 یکنیش مناسبه (پسندی فعل مضارع مفرد مخاطب بکنه سین
 دیمکدر اواننده کی با تا کید ایچوندر معلوم اوله که بوبانی جمهور
 مضموم او قور لر مقدمه بیان اولندیغی اوزره هر بار که کلمه لك اولی با
 یاسیم یا مضموم اولسه اکا باء استقبالیه یابا تا کید داخل اولسه مضمومدر
 یا قیسنده مکسوردر (اما سودی دیر که باء استقبالیه و باء تا کید دما
 مکسوردر و قول سابق روستایی لر کدر و یو کا ذ هب اولانی روستایی لك
 ایلش دیورد ایدر لکن حقیر دیرم که هر قومک روستایی سی اول قومک
 لغتی اصح بیلور و لغات انلردن تصحیح اونور اما ظرافت شهر بیلر کدر
 بویله ایسه فصاحت روستا یدیه و ظرافت شهر یدیه در (پس جمهور
 طرف فصیحه کیمش و سودی راه ظرافتی اختیار ایتش (محصول بیت)
 هر کیمسه که ایمانی سکایاسنک ایمانی کنسندن و پیوستن دیدی
 کر کدر که اول مقبول اولان قولی اذن بکنه سین یعنی یو قول مقبول

بکنوب عمل ایدہ سین * حاصل معنی آن کنندن و پیوستن چیست *
 یعنی از خلق کئی دل بخدا پیوندی * حاصل معنی آن لامیه لر در (یعنی
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختہ شدہ خواجہ علی بہ راجع در
 مراد ایدر دیمکدر) کئی فعل مضارع مفرد مخاطب فتح کاف ایله
 قوپارہ سین یعنی منقطع و منفصل اولہ سین (بخدا با حرف صلہ
 پیوندی فعل مضارع مفرد مخاطب اواشہ سین یعنی متصل اولہ سین
 دیمکدر (محصول بیت) حضرت جامی کنندن و پیوستنی تفسیر
 و بیان ایدوب پیور کہ بو کنندن و پیوستنک معناسنک حاصلی ندر
 یعنی کنندن و پیوستن دیمکله خواجہ علی مراد ایدر خلقدن منقطع
 و منفصل اولہ سین کوکلی خدایہ متصل ایلبہ سین یعنی ماسودان
 فراغت ایدوب اوز یلوب کسیلہ سین و کوکلی ذکر حقہ مشغول اینکله
 نور غرق و مستغرق اولہ سین (عروض) بوقطعہ رمل مثنی مجنون
 و مقصود در همان یوسف ہمدانی کلامندہ اولان قطعہ کئی * خواجہ
 بہاء الدین نقشبند را قدس سرہ رسیدند کہ سلسلہ شما بکجا میرسد
 فرمودند کہ از سلسلہ کسی بجای تیرسد * اسماعیلی محمد بن محمد بن
 البخاریدر بحسب الظاہ طریق سید امیر کلالدن اخذ اینشدر اما
 بحسب الباطن و یسیدر کہ تربیتی خواجہ عبدالحق غمدوانیدن در
 قدسنا اللہ بسر ہم ہجرتک یدوز طفسان برندہ ربیع اولک اوچنچی
 دوشنبہ کیچہ سی انتقال پیور مشلر در (را ادات مفعول) سلسلہ شما
 لامیہ (بکجا با حرف صلہ زہ بہ دیمکدر) میرسد فعل مضارع مفرد
 غائب رسیدن ایرشور دیمکدر کہ حرف بیان (سلسلہ بحسب اللغہ
 زنجیر دیمکدر اما بولک کئی برزدہ شیخی و شیخنک شیخی و شیخنک
 شیخی الی مابتنہی پادری و پدربنک پدری و پدربنک پدربنک پدری
 الی مابتنہی یا استادی و استادینک استادی و استادینک استادینک
 استادی الی مابتنہی بہ اطلاق اولنور (کئی یا حرف وحدت
 (بجایی با حرف صلہ (نمیرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ایرشور
 دیمکدر (محصول ترکیب) خواجہ بہاء الدین قدس سرہ یہ سؤال
 ایلدیلر کہ سرتک سلسلہ کز زہ یہ ایریشور یعنی ذوات کرامدن کیہ
 متہی اولور پیور دیلر کہ سلسلہ دن بر کیہہ بریرہ ایریشہ ہز یعنی

سلسله دن وصلت حق مبسر اولمز بلکه سعی بلیغدن صکره عنایت
 باری اولور سه مبسر اولور خلاصه سلسله ایله افتخار اولمز دانسته
کمال نام اولمه لی (رباعی) ازدلق وعصا صدق وصفایی نرسد *
 وز سجه بحر بوی ربایی نرسد * دلق قنح دال ایله صوفیلر کیدکلری
 شبه دیرلر (عصا معروف (صدق وصفایی یا حرف تکبیر (صدق
 وصفی حذف مضاف ایله طریق صدق وصفی دیمکدر (صدق
 طوغریلق (نرسد فعل نفی مستقبل ایشمز دیمکدر (سجه ضم سین
 و سکون با ایله اخشا بدن یا عطا مدن رشته به منتظمه اولان شیء
 معروف (بوی ربایی نه (یا بنه حرف تکبیر (محصول بیت) دلق
 وعصا دن صدق وصفی ایشمز یعنی دلق دردوش وعصا دردست
 اولغله یعنی صورت صوفیه کبر مکله طریق صدق وصفی مبسر
 اولمز دخی سجه دن ربی فوقوسندن غیری ایشمز یعنی الله تسبیح
 داده ذکر خدا اولمجه ربیادن غیری حاصلی یوقدر (لمترجه بیت)
 الله تسبیح ربیادله غبار کثرت) (بویله اعمالی سروشان قتی بریاد
یازر * هر دم بکجا رسد مکو سلسله ات * کز سلسله هیچ کس
بجایی نرسد * بکجا رسد سلسله ات لغظلری مکو نك مقولیدر یعنی
بکجا رسد سلسله ات لغظنی دیمه دیمک اولور (مکو نهی حاضره فرد
(کز که اژدن مخففدر) که حرف تعلیل (یا حرف وحدت (محصول بیت)
 هر وقت یعنی هر وقتلردن بروقت سنک سلسله کزه به ایشور دیمه
 زیرا سلسله دن هیچ کیمه بریره ایشمز یعنی متصل اولمز (عروض)
 بور باعینک صدر و ابتدای اهرب خشو اوللری سالم ثانیلری
 مقصور عروض و ضرب محبوب جب ایکی سبب خفیفی بردن حذفه
دیرلر مثا قالوب فعل انک برینه کلور که بر مصراعی مفعول مفاعیلن
مفاعیل فعل اولوب هزج اهرب مقصور محبوب اولور * روضه دوم
ترشیخ حقایق شقایق دقایق حکم که بر شحات محاب کرم در زمین
قلوب حکما و اراضی خاطر شان خاسته و بشرح و بیان آن مطاوی
 دفا ترشان آراسته * روضه دوم ایکنی روضه یعنی سکز روضه دن
 ایکنی سی (در حرف ظرف (ترشیخ تفعیل باندن مصدر در تریه
 معاسنه ترین معناسنه کلور (حقایق حقیقتک جمیدر حقیقت

مجازك ضدی اما بونده اعلا دیمكدر (شقایق لاله كوهی دیدكاری
 جیمكدر) دقایق دقایقك جمعی اینجه دیمكدر (حكیم جاء مهمله نك
 كسری وكافك فتحه حكمتك جمعی حكمت بر علمدر كه انكله حقایق
 اشیا به واصل اولنور اضافتله جمله لامیه بعض نسخده در ترشح
 شقایق حكیم ودقایق واقع اولمدر و شارح دخی اتی اختیار ایشدر
 مال بر لکن بزم نسخه اولمدر فن استعاره بمن عنسدنده اظهاردر
 (كه حرف رابط صفت) رشحات رشحه نك جمعی صیرینی دیمكدر
 (سحاب بلوط دیمكدر) زمین قلوب حكما لامیه لر در (اراضی
 خواطر شانده بویه) اراضی ارضك جمعی خواطر خاطر ك جمعی
 شان ایشاندن مخفف ضمیر متصل اولان شبنك جمعی دكل زیر
 شبنك جمعی اولسه ماقبلی مفتوح اولمق لازم كلور تأمل تل (خاسته
 ماضیدن قسمدر قالمش یعنی ظاهر اولمش) مطاوی بونده ایج
 معنیانده در (مطاوی دفاتر شانینه لامیه لر در) دفاتر دفتر ك جمعی
 (آراسته الف ممدوده ابه اسم مفعولدر بزمش دیمكدر) (محصول ترکیب)
 ایکنجی روضه حكمتله دقایقك شقایقك حقایقك ترشح و تزین
 و تربیتی بیاننده در كه كرم بلوطینك رشحه لر بویه قلوب حكما زمیننده
 وانلرك خاطر لری ارضلرنده ظاهر اولمش وانك شرح و بیانیه
 انلرك دفتر لری ایچی بزمش یعنی حكما نك قلوب و خواطر نندن
 صدور ایدن كلام در بار اول كلامك شرحیه مملو اولان دفاتر
 و كتب حكمتلرینك یعنی بك خیال اولنلرینك شقایقك یعنی رنگ
 شقایق كی منجذب اولان نكاتك حقیقتلرینی یعنی بك اعلالینی حاصل
 كلام حكمانك بك ممتاز و مختارینی ترشح و تزین بیاننده در یعنی انلری
 كتب و تحریر و املا بیاننده در بویكی سطرده اولان استعارات
 و مجازات و كلیات و تشبیهات و ترشحات حددن بیرون در اولمدر كه
 جمع فن استعاره بی بویكی سطرده جمع ایش بیان اولمق لازم دكل
 زیرا اربابی بیاندن معنی ونا اهله مورث ملالدر (فانده) حكیم کسی را
 گویند كه حقیقت چیزها را با آن قدر كه تواند بداند و عمل بمقتضای
 آنچه تعلقی بعمل دارد ملكه نفس خود گرداند * کسی را را ادات صله
 یا حرف تكبیر (كه حرف بیان) حقیقت چیزها لامیه (ها ادات جمع

(رایه ادا ت ضله) قدر بوده مقدار معناسنه در (تواند فعل مضارع
مفرد غائب قادر اوله دیمکدر) (بداند فعل مضارع مفرد غائب بيله
دیمکدر) (تعلق فعل باینستن مصدر در) (بعل با حرف ضله) (ملکه
نفس لامیه عانت ایدعک یعنی الشدرمق دیمکدر) (نفس خود بیسانیه
(کرداند فعل مضارع مفرد غائب ایلبه دیمکدر) (کردانده صیورت
معناسی ملحوظ در) (محصول ترکیب) ملا جامی کلام حکمای بیساندن
مقدم اهل حکمتی تعریف ایدوب بر فائده بیان ایدر که حکیم بر کیمسه به
دبر که اشیا نك حقیقتی قادر اولد یعنی مقداری بيله یعنی حقیقت اشیایی
ارنقدر بيله که عمل غیری قادر اولبه و اول نسنه نك مقتضای بيله
عمل که عمل تعلق اوله یعنی بیلد یکی شیلرک ایچندن عمل متعلق
اولان ایله عملی کنندی نسنه ملکه ایلبه یعنی اتی اشیا یکی نسنه
الشدره (رباعی) خوش آنکه بترك حظ فانی بکنی * تد بیر بقای
جاودانی بکنی * با حرف زائد (ترك حظ فانی مصدرک مفعولانده
اضافه تریدر) (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطب) (تد بیر بقا بودخی
مصدرک مفعولانده در) (بقای جاودانی بیسانیه جاوید و جاودان ابدی
دیمکدر) (محصول بیت) خوش اولدر که فاینک حظنی ترك ایلبه سین
یعنی فانی به میلی ترك ابد سین ابدی اولان بقانک تدبیر بی ایلبه سین
یعنی زاد آخرت تدارکنی ایلبه سین * کوشش بکنی و هر چه بتوان
دانست * دانی پس ازان هر چه بدان بکنی * کوشش اسم مصدر در
سعی معناسنه (بتوانده بازائده) دانست بوزده مصدر در بترك
دیمکدر زیرا تواند بوی مضارعت وارد در) (دانی فعل مضارع مفرد
مخاطب) (پس ازان اندن صکره یعنی بیلد کردن صکره دیمکدر
(محصول بیت) سعی ایلبه سین دخی هر نسنه که بترك ممکن اوله بيله سین
اندن صکره یعنی بیلد کردن صکره هر نه که بیلور سین ایلبه سین یعنی
بیلد بیکله عمل ایلبه سین (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی
اخر ب حشوا ولاری مقبوض حشوا ثانیلری مکفوف عروض و ضریبی
محبوب بوقلته لیر مکررا و مفصلا بیان اولندی * اسکندر رومی در
اوان جهها نکبری بخیله تمام حصار ی بکشاد و بوران کردن
فرمان داد * اسکندر معلوم اوله که غلطات عوامدن در که حضرت

ذوالقرنینه اسکندر تسمیه ایدر ز خطای ایتشدر ذوالقرنینک اسم
 شریفان عبد الله ابن الضحاكدر (و بعضی لم مصعب بن عبد الله
 دیدیلر که نبوت و ولایتده اختلاف واردر (و حیرى در که نمندن
 نشأت ایتشدر ابراهیم علیه السلام ایله معانقه ایتشدر و بانی سد
 یا جوجدر ملوک تبایعه نك اولیدر (اما اسکندر نامیله مسمی اولان
 اکا اسکندر یونانی دیرلر رومی دخی دیرلر یونانکه شمدی قره مان دیو
 تسمیه اولنور قونیه ولایتی سمتریدر او محمدن نام و نشان بولشدر
 رومی دیرلر که نشأتی عینتابدر و بواولددر که ارسطاطاليس فیلسوف
 الک و زیریدر و افلاطونک شاگردیدر جاهلیته قریب ظهور
 ایتشدر که ذوالقرنینله یمنی بیک سنه دن زیاده در و دارایی قتل ایتشدر
 ملوک فرسی ذلیل قیلشدر خلاصه بو ایکسنی فرق ایتیوب بردر دین
 عوام خطاده واقع اولشدر بر دکدر لکن ایکب سیده اسکندر در
 دین اکثر علما توار یخه آشنا اولد قلی اجلدن سهو ایتشلردر زرا
 قرآن کریمده مذکور اولان ولی بلکه نبی در اما اسکندرک کفرنده شبهه
 وار و افط اسکندر یوانیدر که الکسندر یادن مخففدر پادشاهلر پادشاهی
 دیمکدر شه نشاه معنسانه (اوان جهانگیری بیانیه (یا حرف مضدر (اوان
 الف عمده ایله وقت و زمان دیمکدر (جهانگیر وصف ترکیبدر جهان
 طویلی یعنی تغلبی اثناسنده دیمکدر (بخیله یا حرف صاحب یا حرف
 وحدت همزه حرف توسل (تمام حصاری یا حرف وحدت بر حصاری
 تمام دیمکدر (بکشاد فعل ماضی مفرد غائب آجدی یعنی فتح ایلدی
 دیمکدر (بویران یا حرف صمله (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی
 دیمکدر (محصول ترکیب (اسکندر رومی تغلبی وقتنده بر حمله ایله
 بر حصاری تمام فتح ایلدی و ویران و خراب ایتکه فرمان و یردی
 یعنی امر ایلدی * گفتدر انجا حکیمی است دانا و یرحل مشکلات
توانا و یرا طلب کرد چون بیامد شکلی دید از قبول طبع دور و طمع اهل
قبول از وی نفور * دانا صفت مشبهه بلکن دیمکدر (حل مشکلات
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (توانا بوده صفت مشبهه در قادر معنسانه
 (و یرای حکیمه راجع را ادات مفعول (قبول طبع مصدرک فاعلنه
 اضافتیدر (طبع اهل قبول بیانیه و لامیه (نفور جهول وزنی اوزره

مبالغه صیغه سیدر نفرت ایدیی دیمکدر (محصول ترکیب) انکندن
 حصارک خرایله امر ایدنجه دیدیلرکه بو محاصره بر حکیم وارد عالم
 وحل مشکلاته قادر اسکندر اول حکیمی طلب ایلدی چونکه حکیم کلدی
 بر شکل کوردیکه طبیعت قبولاندن دور و اهل قبولک طبعی اندن نفور یعنی
 بر شکل که طبیعت قبول ایتمز و اهل قبول یعنی متحملینک طبعی اندن نفور
 ایدیی بویله بر شکل کورنجه * گفت این چه صورت غریب و هیکل مهیب
است حکیم ازان سخن بر آشفست و خندان خندان دران آشفتنکی گفت *
 (صورت غریب موصوفک صفتیه) هیکل مهیب ده بویله هیکل
 بونده قیافت معناسنه در مهیب قور قیج دیمکدر (آشفست فعل ماضی
 مفرد غائب فارشدی دیمکدر یعنی پریشان اولدی حاصلی انفعال
 ایلدی) بعض نسخه ده شکل مهیب واقعدر (خندان صفت مشبهه در
 ایکنجی خندان تأکیددر) (آشفتنکی یا حرف مصدر کاف عجمی هاء
 رسمیدن بدلدن اول انفعاله دیمکدر) (محصل ترکیب) اسکندر
 حکیمی بوشکلده کورنجه دیدی بونه غریب صورتدر و نه قور قیج شکلدر
 حکیم بوسوزدن پریشان اولدی انفعال ایلدی و اول انفعاله کوله کوله
 دیدی یعنی اول پریشانلق حالنده کوله رک دیدی زیرا بر طرفدن
مغلوبیت و بر طرفدن طعن اسکندر (قطعیه) طعنه برمن مرز به صورت
زشت * ای نهی از فضیلت و انصاف * مرز فعل نهی حاضر مفرد
 صورت زشت بیانیه (محصل بیت) بنم اوزریمه طعنه اورمه یعنی بکا
 طعن ایله صورت زشت ایله یعنی زشت صورتسین دیو بکا طعن ایله ای
فضیلت انصافدن نهی اولان کیمسه * تن بود چون غلاف و جل شمشر
 کار شمشر میکند نه غلاف * غلاف قین معناسنه در (جان بونده
 نفس ناطقه دیمکدر یعنی روح انسانی) (شمشر قلیج) کار مبتدا کاف
 عربیله ایش دیمکدر (میکند خبری نه حرف نفی) (محصل بیت)
 تن غلاف کی اولدی یعنی غلاف کیدر و جان شمشردر ایشی شمشر
 ایدر ایش کورن شمشردر غلاف دکل یعنی صورت زشت ایچون طعن
 ایله زیارتنده فضیلت اولماز قین کیدر فضیلت روح انسانیده در که
 شمشر کیدر صورتک جانده مدخلی یوقدر (عروض) بوقطعه بحر
 خفیف مخبون مقصور و مجز و در که مکررا بیان اولندی فاعلاتن

مفاعیل فاعلات در * دیگر گفت هر که را خلق با خلق نه نکوست
 پوست بر بدن زندان اوست چنان از وجود تنگنای است که زندان
 در جنب آن زهنگاهست کشاده * دیگر دخی دیگر (خلق خالق
 ضمیمه خوی معناسنه در با حرف مصاحبت (خلق قبح خایله مخلوق
 (نه نکوست نیکو نیست دیگر ایود کادر معناسنه (پوست بونده دری
 دیگر (چنان انجلین دیگر (وجود خود بیانه (تنگنای با حرف
 وحدت تنگنای اسم مصدر در طاراق معناسنه (که حرف رابط
 صفت (جنب یان دیگر نزد معناسنه (آه اضافی لامیه (زدهنگاهی
 با حرف وحدت زهنگاه کاه کاف عجمیه ایدات ظرف مکان در زهت
 غمدن بعد اولق معناسنه در واوتلی صولی پیره دخی مصطلح در زهنگاه
 او تلی صولی بیر حاصلی سیر و تماشا یری دیگر (کشاده اسم مفعول در
 آچق معناسنه (محصول ترکیب) حکیم اسکندر بو کلام حکمت
 امیری سولید کردن صکره دخی دیدی یعنی بر کلامه دخی شروع
 ایلدی و دیدی هر کیم که خلق و خوبی و طبیعتی خلق ایله ایود کادر
 یعنی خلق ایله الفت و انسبت ایده مز بد خو بلخی سبینه انک در یسی
 بدنی اوزره زنداندر کندی و جودندن انجلین بر طارلقده در که زندان
 انک یانده بر آچق سیرانکا هدر یعنی بویه اولان کیمه کندی و جودندن
 بر رتبه نقلنده در که انک یانده حبس خانه مفریح بر مسیره در (قطعه)
 کسی که با همه کس خوی بد بکار برد * همیشه در کف صد غصه نمخن
 دانش * کسی یا وحدت (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت
 (خوی بد بیانه (بکار برد با حرف صله کار ایش (برد فعل مضارع
 یاد عربك ضمیمه ایلتز دیگر (کف صد غصه بیانه و لامیه یوز
 غصه الوده دیگر (نمخن افتعال باندن اسم مفعول مبتلا معناسنه
 (دانش شین ضمیر کسی به را جعدر (دان امر حاضر مفرد ییل دیگر
 (محصول بیت) بر کیمه که جمیع خلق ایله بد خو بی ایشه ایلتز یعنی
 خلقه بد معامله ایدر دائما یوز نمخت الوده مبتلا ییل یعنی بو خصلت
 مذمومه ایله متصف اولان دائما نیجه نیجه کراب بلا و محنته مستغرق
 اولور خلقی سبیه * مرو بشکنه که زندان مقام او کردان * چو پوست
 برتن بد خو بست زندانش (مر و فعل نهی حاضر کیمه دیگر (شکنه

صوباشی شهر ضابطی دیمکدر (با حرف صله) (که حرف بیان) (مقام او)
لامیه (کردن مصدر) (که حرف تعلیل) (بست بس باء عربیله کافی
معانسته سین و تا ادا خبر کفایت ایدر یتشور دیمکدر (زندانش
شین بدخویه راجعدر (محصول بیت) شکنده کتمه که انک مقامی
زندان ایلکه یعنی بدخویی شکایت ایدوب حبسه قالدیرمق ایچون
شکنده کتمه زیرا بدخویک تی اوزره در یسی اکا زندان یتز یعنی اکا
زندان کندی وجودی کافیدر حاصل کلام حکیم کانه دیر که کرچه بنم
صورتم زشتدر لکن صورت حسن صاحبی اولوب بدخو اولدن امر
بالعکس اولق اولی در زیر بدخویه جهان بلکه وجودی زندان در
عدم انستی سبینه یویله اولنجه بکا زشت صورتلکه طعن ایلله دیو
اسکندر خطاب ایدر حضرت جامی دخی بوقصدی ایراد ایلله اخلاق
ذمیه دن تنذیر ایدر (عروض) بوقطعه بحر ثبوت دند که اصلی مستفعلن
فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن در که جمیع اجزاسنه خبن طاری اولشد
(عروض) و ضربنه قصردخی کلشدر مفاعلن فاعلاتن مفاعلن فاعلات
اولوب بحث مخبون بقصور اولور * و دیگر گفت حسود همیشه در نجاست
و بابر ورد کار خویش ستیزه سنج هر چه دیگر اراده دوی نه پسندد
و هر نه نصیب وی دل دران بندد * و دیگر گفت پریشانلق حائنده
حکیم بردخی دیدی (با حرف مصاحبت پروردکاری کاف عجمیله
رزاق معانسته صفة مشبهه در بسلیجی دیمکدر خدای تعالی به اطلاق
اولور (خویش اضافه لامیه با خود اسم فاعلک معنونه اضافه ایدر
(ستیزه سنج وصف ترکیبدر بحسب اللفه عناد طاریجی دیمکدر اما
بلوج معانسته استعمال اولور (دهد فعل مضارع مفرد غایدر فاعلی
تخونده پروردکاره راجعدر) (نپسندد فعل نفی مستقبل مفرد غائب
یکمزدیمکدر اما بونده استمر معانسته در) (بندد فعل مضارع مفرد غائب
بغلر دیمکدر (محصول ترکیب) بوا یکی کلام پرعبردن صکره حکیم یتنه
دیدی حسود دائما زحمتده در و کنندی پروردکار یله بلج و عناد
ایدیچیدر هر نه که غیر یاره الله تعالی ویره اتی یکمزد یعنی ویردوکنی استمر
و هر نه که نصیبی بکل یعنی لایقی اولیه کوکلی اکا تعلق ایدوب بغلر یعنی
میل ایدر (قطعه) اعتراضست بر احکام خداوند علیم * عادت مرد

حسد پیشه که خاکش بدهن * اعتراض افتعال باندن مصدر در دخل
 و طعن معنای ستم (احکام خداوند لامیه) (احکام حکیم جمعی در
 خداوند بحسب اللغة صاحب و مالک معنای ستم اما بونده خدا دیمکدر
 قدیمه اضافتی موصوفک صفت در (قدیم اولی یوق دیمکدر بعض
 نسخه ده جهاندار حکیم دوشمشدر) (جهاندار وصف ترکیبی پادشاه
 معنای ستم خدا مراد در حکیمه اضافت ینه موصوفک صفت در
 اعتراضیت مقدم خبر) عادت مراد حسد پیشه مؤخر مبتدا (عادت مراد
 لامیه) مراد حسد پیشه بیانی (حسد پیشه وصف ترکیبی) (که حرف
 بیان) (خاکش بدهن دعاء علیه در طیارق انک اغز ینه اولسون
 دیمکدر) (محصول بیت) خداوند قدیمک حکیمترین یا جهاندار
 حکیمک حکیمترین اعتراض در حسد صنعتی یعنی حسوداران مراد
 عاتی که طیارق اغز ینه اولسون یعنی الله جاتی السون * هر چه بیند
 بکف غیر فغانی دارد * که چرا داد بوی بی سبب ازانه بمن * بیند
 فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر (بکف غیر با حرف ظرف
 اضافت لامیه) (بردارد فعل مضارع مفرد غائب قالدیرر دیمکدر
 (که حرف بیان) چرا نیچون دیمکدر (داد فعل ماضی مفرد غائب
 ویدی دیمکدر) (بوی با حرف صله) (وی اختیار غیره راجع در) (بی
 ادات سلب) (ازرا ادات مفعول) (آن اسم اشارت در چه به) (نه حرف نفی
 ندار تقدیرنده سباق قرینه سلبه) (بمن با حرف صله) (محصول بیت)
 حسود هر نسته که غیرک النده کوره فغان قالدیرر یعنی او و فغان
 ایدر که نیچون اکا سبب سز او شنی و یردی بکا و یرمدی (حاصلی
 غیرک النده برشی کور سه کرک مال و اولاد و جاه هر نه اولور سه
 اولسون اکا الله و یردی بکا نیچون و یرمدی دیو آه و فریاد ایدر
 بوا یسه افعال خدایه اعتراض در الله تعالینک هر برایشنده نیجه بیک
 حکم و مصالحی واردر (لایسئل عما یفعل) در فعلنده هیچ بوجه سله
 چون و چرا اولمز (حاصلی حکیم اسکنه دره دیر که سنک بکا طعنک
 حسد کدن ناشیدر که خدای تعالی نیچون سکا بوقدر علم و فضلی
 و یردیکه لایق دکلین و بکا و یرمدی دیو طعن در بوا یسه الله تعالی به
 اعتراض در (عروض) بوقطعه بحر رمل مسددر که صدر و ابتدادن

ناعده مخبون عروض و ضرب بنه خبن دن صکره حذف دخی کلمشدر
 بویه اولنجه بر مصرعی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلان اولوب
رمل مخبون مقصور اولور * دیگر گفت خرد مند ان کریم مال بر
دوستان * شمارند و بی خرد ان لئیم از برای دشمنان بگذارند *
 خرد مند ان الف ونون ادات جمعدر (خرد عقل دیمکدر ز مند
 ادات نسبت عقلی دیمک اولور) کریمه اضافت موصوفک صفتنه
 (مال مبتدا) بر ادات صله (دوستان الف ونون ادات جمعدر) شمارند
 فعل مضارع جمع غائبدر جمله سی خبر صایه لر دیمکدر اما بونده
 نثار ایدر لر دیمکدن کلمشدر (بی خرد آن بی ادات سلب الف ونون
 ادات جمع عقل سزلر دیمکدر) لئیمه اضافت موصوفک صفتنه
 لئیم الحقی دیمکدر (برای ادات تعلیل) دشمنان الف ونون ادات جمع
 (گذارند فعل مضارع جمع غائبدر ترک ایدر لر براغور لر دیمکدر
 (محصول ترکیب) حکیم بنه بدخی دیدی یعنی کلمات سابقه بی
 تقریردن صکره بنه سویلدی کریم اولان عقلایر مالی دوستلر بنه
 ایثار ایدر لر یعنی حال حیاتنه بخش ایدر لر والحق اولان عقل سزلر
 دشمنلر ایچون ترک ایدر لر یعنی وفاتنده اعدایه قالور (قطعه)
 هر چه آمد بدست مرد کریم * همه در پای دوستان افشاند * (در
 حرف صله) افشاند فعل ماضی مفرد غائب صاچدی یعنی ایثار
 ایلدی دیمکدر (محصول یت) کریم اولان مردک الینه هرنه کلد بسه
 یعنی الینه کیرن نقود و اشیا بی جمله دوستلرک ایاغنه صاچدی یعنی
 انلره اهدا و تقدیم ایلدی یا انلرک یولنه صرف ایلدی * وایچه
 اندوخت سفله طبع لئیم * بعد مرک از برای دشمنان ماند * اندوخت
 فعل ماضی مفرد غائب قازاندی یعنی ادخار ایلدی (سفله طبع
 ترکیب توصیفدر الحقی طبیعتی دیمکدر) لئیمه اضافت موصوفک
 صفتنه در (مرک اولوم معنایه اسمدر) ماند فعل ماضی مفرد غائب
 قازاندی دیمکدر (محصول یت) دخی لئیم اولان الحقی طبیعتی اول
 نسنه بی که ادخار ایدوب قزاندی اولوندن صکره دشمنان ایچون
 قازاندی (حاصلی حکیم اسکندر خطاب ایدوب دیر که کریم الطبع
 اولان مالی ایثار و انفاق ایدر لئیم النفس ادخار و جمع ایدر و دشمنه

قالور بونصایح که ذکر اولندی واولنه جق جمله خطاب عامدر
 یعنی حضرت جامی قصه دن حصه طریقیله حاضرین وغائبینه
 وعظ وپند پیورر نته کیم دیباجه ده تا حاضرانزاداستانی وغائبانزا
 ارمغانی باشد پیورمشیدی (عروض) بوقطعه بحر خفیفدر که بعینه
طعنه برمن قطعه سی کیدر * دیگر گفت باخرد ان درهزل وفسوس
آویخن ابدروی بزرگی ریخنن است وغبار ذلت و خواری انکیخنن *
 با حرف صله (خرد ان خردک جمعیدر) خرد ضم خاء مجمله ایله
 وسکون را و دال ایله اوفق دیمکدر بونده همرته اولمیلردن عبارتدر
 (در زائد) هزل مسخره به المی معناسنه (فسوس فاک ضمیله عطف
 تفسیریدر) آویخنن احمق معناسنه در بونده تعلق ایتدرمه دن عبارتدر
 (آب روی عرض ووقار معناسنه در) بزرگی به اضافت بیانیه (یا حرف
 مصدر) ریخنن مصدر در دوکک معناسنه (غبار ذلت بیانیه) خوری
 یا حرف مصدر (انکیخنن مصدر در قو پرمق معناسنه) (محصل ترکیب)
 حکیم اسکندره خطا باینه دیدی اوفاقلره یعنی همرته اولمینلره
 هزل وفسوس تعلق ایتدرمک یعنی انلره مسخره لقی اسناد ایتک
 اولولنگ عرض ووقارینی دوککدر یعنی ضایع ایتکدر (با زائد اولوب
 در صله اولقی دخی جائزدر معنی اوفاقلری هزل وفسوسه تعلق
 ایتدرمک یعنی انلری تمسخر ایتک دیمک اولور) و با مصاحبت اولوب
 در حرف ظرف اولقی یعنی کنیدی معنالننده اومعده جائزدر معنی
 اوفاقلرایله هزل وفسوسده تعلق ایتک یعنی انلره مسخره لقی ایتک
دیمک اولور تدبیر فاخر ماشئت لکن الاخیر اولی (قطعه) ای که بر سقله
می دری جامه * نام ترسم بکر کیت برود * ای که ای کس که تقدیرنده
 (ای حرف ندا) که حرف رابط (بر حرف استعلا) (سقله سبک ضمیله
 وفاتک سکنونیه الحقی دیمکدر) (می ادات حال) (دری فعل مضارع
 مفرد مخاطب بیزار سین دیمکدر) (جامه مفعول صریحی) (ترسم فعل
 مضارع متکلم وحده) (بکر کیت ناء خطاب معناده نامه مقید در
 (کری یا حرف مصدر کرک قورد دیمکدر) (برود فعل مضارع مفرد
 غائب) (محصل بیت) ای کیمسه که سقله اوزره جامه بیزار سین
 قور قرم که سنک اسمک قورد لقی ایله کیدر یعنی فقراتک جامه درون

بیرتان یعنی قنبن قیران (حاصلی هزل واستهزایدن کیمسه خوف
 ایدر مکه اسمک خاطر شکنکله اشتهار بولور ظالم دیو مشهور
 ومتعارف اولورسون کرچه بویتدن ظاهر اولان معنی ای کیمسه که
 ظلم وجور ایدر سین قور قورم که نامک ظالمکله مشهور اولور دیمک
 اولی وانسب کورینورنه کیم شعی دخی بویله دیمش لکن محله مناسب
 اولدیغی اظهر من الشمس واین من الامس در تأمل تدبر تفتن تـ
* مشو افسوس پیشه باخردان * ورنه فر بزر کیت برود * مشو
نهی حاضر مفرد اوله دیمکدر (افسوس پیشه ترکیب توصیفی سخریه
صنعتی یعنی مستهزی اوله دیمکدر (یا حرف مصاحبت (ورنه
یوخسه دیمکدر (فر بزر کیت بیانیه ولامیه (فر بونده رونق معنسانه در
(بزرگی یا حرف مصدر تا ضمیر خطاب (مخصول بیت) ادانی ایله هزل
وسخریه صنعتی اوله یعنی انثرله ملاحظه وملاطفه ایتمه یوخسه
اولواک رونق وشوکتی کیدر (عروض) بوقطعه عینیه سابق
کیدر لکن عروض وضر بنده مغایرت وارد تفتن * دیگر گفت
هر که شیوه مشت زنی بردست کیدر در لکد کوب ز بردستان بیدر *
هر که هر کس که تقدیرنده (شیوه مشت زنی بیانیه (شیوه هاء رسمیه
طریق معنسانه در (یا حرف مصدر (مشت زن وصف ترکیبیدر
معلوم اوله که مشت زنیکی سودی هر حوم شرح کاستاننده نقل
وبیان پیورمش وغرایساتدن دیو کندینک مصادفت ایندیکی برقیج
کشی بی رأی العین کورددم دیو نقل ایدر لکن الحاله هذه اهالی عثمانان
اندرون همایون جهان بنیده بو صنعتی بیلزیک ازدر خصوص صافرسنده
چراغ اولوب پرورده سرای اولثر غایه الغایه مهارت کسب اینشلردر
حقیقتده او کرنه جک چوق شیوه وحیلی وارد (اما بونده قهر
وغلبه وتسلطدن کایتدر (بردست کیدر بحسب اللغة ال اوزره
طوته دیمکدر اما بونده عادت وخوی ایدینه دیمکدن کایتدر (لکد کوب
وصف ترکیبیدر دیمه اور بیجی یا خود طبعجه یعنی سیلی اور بیجی دیمکدر
بودخی برصنعتدر که خادمان حرم همایونه مخصوصدر که انثر طواشی
وزنکیلردر یئلرنده قیلامه وطینجه اطلاق ایدر لر که برآمده اورسه
البته دوشر هله لامحانه سراسیمه اولور (ز بردستانه اضافت لامیه

(زبردست الی اوستلی معناسنه وصف ترکیبدر قوی الاقتسار
 دیمکدر الف ونون ادات جمعدر) بمیرد فعل مضارع مفرد غائب
 اولور یعنی هلاک اولور دیمکدر (محصول ترکیب) حکیم دانا بردفعسه
 دخی دیدی هر کیمکه مشت زنلک طریقه سنی عادت و خوی ایدینه
 یعنی ظلمی پیشه ایلده قوتلی لک دیمه سی و یاسیلی سنده هلاک اولور
 یعنی خدای تعالی اکا کندندن قوی بی تسلیط ایدر (بعض نسخهده
 مشات تحتانیله زبردستان واقعدر الی آتلی معناسنه وصف ترکیبدر که
 ضعفا دیمک اولور معنی ضعیفلرک طنبجه سنده هلاک اولور دیمکدر
 یعنی یاری تعالی اکا ایدر ایتدیکی برضعیف مخلوقی مساط قیلر
 ته کیم نمرود ایلده پشه کبی والان مشاهددر مار ایلده مور و پیل ایلده موش
 فاعبر و یا اولی الابصار لکن نسخه اولی مراددر (قطعه) دلاکوش کن
 از من این نکته خوش * که ماندست در کوشم از نکته دانان *
 (دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر) کوش کن بحسب الاستعمال
 دکلده دیمکدر (نکته ضمننده نیجه فوایدی مشتمله اولان کلامه دیرلر
) خوش بونده ایو معناسنه در (که ادات تعلیل (ماندست قالمشدر
 معناسنه در) مانده ماضیدن قسمدر (در کوشم در حرف ظرف (کوش
 کاف عجبینک ضمیمه قولاق دیمکدر بونده زهن معناسنه در) نکته دان
 وصف ترکیبدر (نکته بلیجی یعنی حکما و علما) الف ونون ادات جمعدر
 (محصول یت) حضرت جامی کذا ویه خطاب طریقیله عامه یه خطاب
 ایدوب پیورر که ای کوکل یو خوش نکته بی بندن دکلده یعنی بواعلیف
 کلامی دکلده زیرا نکته دان اولار علما و حکمدان بنم قولانغده قالمشدر
 یعنی زهمده انلردن یادکار قالمشدر * که هر کس کشد تیغ نامهربانی *
 شود کشته تیغ نامهربانان * که حرف بیان (هر کس هر کس که
 تقدیرنده) کشد کاف عربینک فتحیه چکر معناسنه فعل مضارع مفرد
 غائب (کشته تیغ نامهربانان بیانیه و لایمه در) (کشته کاف عربینک
 ضمیمه اسم مفعول مقتول معناسنه) الف ونون ادات جمعدر
 (محصول یت) خاطر مدده قیلان نکته بودر که هر کیمسه که شفقت
 و مروت سزلک قلیجینی چکدی یعنی ظلم و جوره مائل اولادی
 شفقت سزلک قلیجینک مقتول اولور یعنی عاقبت اوده کندی کبی

بر ظالمه دوش اولوب هلاك اولور (عروض) بوقطعه بحر تقار بدن در
 وجميع اجزاسي سالم که بر مصراعی فعولن فعولن فعولن فعولن در
 * چوا سکندر کوش خویش از آن جواهر حکمت بر یافت دهانش را
 چون کوش خود پر جواهر کرد و عنان از خرابی آن حصار بر یافت *
 چو ادرات تعلیل (کوش خویش لامیه) جواهر حکمت بیساتیه (بر یافت
 طلو بولدی دیمکدر (دهانش شین ضمیر حکیمه راجع صدر) چون
 ادرات تشبیه (کوش خود لامیه) (کرد فعل ماضی) عنان دیزکین
 دیمکدر (خرابی آن حصار لامیه) خرابی ده یا حرف مصدر (بر یافت
 فعل ماضی مفرد غائب متعدی معنای دوندردی دیزکین دوندردی
 دیمک رجوع دن کلاه در (محصول ترکیب) چونکه اسکندر حکیمک
 سویلدی یکی حکمت جوهر لرندن قولاغنی طلو بولدی یعنی کلام کوهر
 برابرندن حظ ایلدی و کندنده متأثر بولدی حکیمک اغزینی کند
 قولاغنی کی پر جواهر ایلدی یعنی حیددن بیرون احسان ایلدی
 و اول حصارک خرابلغندن یعنی خراب ایتکدن عنان چو ربوب
 رجوع ایلدی (حاصلی حصارک خراب اولسندن نمی ایلدی
 (حکمت) افریدون که در زمین شفقت جز تخم نصیحت نکشت
 بفرزندان خود این توفیق نوشت که صفحات ابام صحیفه اعمارست
 در آن منویسید جز آنچه بهترین اعمال و آثارست * (افریدون فتح
 همزه و سکون فایله و همزه سرفاک کسری و فتحیه له ملون سالفه دن
 بر عظیم ملک اسمیدر که ضحاک ماری بی قتل ایدوب برینه جلوس ایلدی
 کذا فی شاهنامه فردوسی بعضی را اختلاف ایدوب همزه به اولور ایسه
 نوح علیه السلام یا خود ذوالقرنینک اسمیدر دیدیلر (که خرف بیان
 (زمین شفقت بیاتیه) (جز تخم نصیحت ده بیاتیه) در (نکشت فعل نفی
 ماضی مفرد غائب کاف بحکم کسری به اکدی دیمکدر (بفرزندان خود
 لامیه با حرف صله فرزند او خیل دیمکدر) (توفیق تعیل باشند مصدر در
 بحسب اللغة بازی اوزره علامت یازمق روزمره مزده آکا خط شریف
 درلر پادشاه مکتوبی دیمکدر (نوشت یازدی دیمکدر فعل ماضی مفرد
 غائب یعنی خط یازدی حاصلی وصبت نامه یازدی) (صفحات ابام لامیه
 صفحات صفحه نك جمیدر جانلر دیمکدر صحیفه کتاب معنایند یعنی

دفتر دیمکدر (اعماره) اضافت لامیه اعمار عمرک جمیدر (منو یسید فعل
 نهی حاضر جمع مفرد مثبتی نو یسید کلور نو یسید دن باز میبکزد دیمکدر
 (بهترین به هاء اصلیه ایله ابو دیمکدر ترادات تفصیل یا ادات نسبت
 نون حرف تأکید) (اعماله اضافت لامیه) (اعمال عملک جمیدر) (آثار اثرک
 جمیدر) (نشان علامت معناسنه) (محصل ترکیب) افریدون که یعنی
 ملوک فارسدن اولان پادشاه یا حضرت نوح علیه السلام یا حضرت
 ذوالقرنین معظم ایاما کان شفقت و مروت زمیننده نصیحت و پند
 تخمیندن غیری اگدی یعنی عدل و انصاف اراضیستنده دائما پند
 و نصیحت زراعت ایدردی کندی اولاد لینه بو نصیحت نامه بی یاز یکه
 ایامک یعنی زمانک جانبوری یعنی هر طرفی عمرل دفتریدر اول دفتره عمللرک
 و اثرلرک غایبه الغایه اعلا سنک غیری شی بار میبکزد یعنی اعمال خیره و آثار
 حسنه سعی ایدیکر دیو نصیحت ایدردی (قطعه) صفحه دهر بود
 دفتر عمر همه خلق * این چنین گفت خردمند چو اندیشه کاشت * صفحه
 دهر لامیه دهر دالمک فحیله بو عالمدر (دفتر عمر همه خلق لامیه لدر
 این چنین بو نجلین دیمکدر) (خردمند عقلی دیمکدر) (چو ادات تشبیه
 (کاشت فعل ماضی مفرد غائب حواله ایلدی دیمکدر اما بونده اندیشه
 کاشت فکر ایلدی دیمکدر) (محصل بیت) (جمع خلق عمرینک دفتریدر
 عالمک صفحه سی یعنی صفحه عالم عمر دفتریدر بو نجلین دیدی یعنی
 صفحه عالم دفتر اعماردر دیدی یا خود بیت آتی دیدی چونکه عاقل
 اندیشه ایلدی یعنی خردمند تفکر ایدوب بو کلامی سو یلدی یا خود
 یویتی سو یلدی اوله کوزه بیت آتی شرط محذوفه جواب اولور یعنی
 عاقل بویله دیدیسه خرم انکس که الح ثانیه کوزه مقول قول اولور یعنی
 عاقل حرم انکس که قولی سو یلدی * خرم انکس که برین دفتر پاک
 از همه حرف * رقم خیر کشید و اثر خیر گذاشت * خرم خا و مجیدنک ضعی
 و راک فقی و تشدیدله ایوطا علی دیمکدر (که حرف بیان (برین با حرف
 صله دفتر پاک بیانیه) (رقم نشان معناسنه) (خیره اضافت بیانیه یا لامیه
 (کشید فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر) (اثر خیر رقم خیر کی اثر
 علامت دیمکدر) (گذاشت براقدی یعنی وضع ایلدی) (محصل بیت)
 ایوطا علی اول کیمه در که بوجع حرفدن پاک اولان دفتره یعنی حرف

خیر و حرف شردن پاك و طاهر اولان عالمه خیر رقی یعنی خیر نشانی
 چکدی و خیر علاستی وضع ایلدی (عروض) بوقطعه بحر رملندر که
 صدر و ابتدادن ماعدن مجنوندر و عروض و ضربنه خبن دند صکره
قصر دخی طاری اولمشدر فاعلان فعلان فعلات اولور (حکمت) یکی
از حکما گفته است چهل دفتر در حکمت نوشتم و این منفع نکستم چهل
کلمه ازان اختیار کردم اران نیز بهره بدست نیاوردم و چهار کلمه ازان
 برکزیدم دران یافتیم آنچه میطلبیدم (چهل و چل جیم عجمینک کسر یله
 بر معنایه در که قرق دیمکدر (نوشتم فعل ماضی متکلم و حده یازدم دیمکدر
 (باز با حرف مصاحبت منفع افتعال بایندن اسم فاعلدر انتفاع ایدیچی
 یعنی فائده مند دیمکدر (نکستم فعل ماضی متکلم و حده کاف عجمینک
 فتحیله اولدم دیمکدر (اختیار افتعال بایندن مصدر در آورند و لمک
 معناسنه (کردم فعل ماضی متکلم و حده (نیز دخی دیمکدر (بهره هاء
 رسمیه نصیب معناسنه (بدست با حرف صله (نیاوردم فعل انی ماضی
 متکلم و حده کتوردم دیمکدر بهره بدست نیاوردم فائده مند اولدم
 دیمکدر (چهار جیم عجمینک کسر یله چار کی درت معناسنه در (برکزیدم
 فعل ماضی متکلم و حده کاف عجمینک ضمیله انتخاب ایلدم دیمکدر (یافتیم
 فعل ماضی متکلم و حده (میطلبیدم می ادا ت حکایه طلبیدم فعل ماضی
 متکلم و حده ارار ایدم دیمکدر (محصول ترکیب) حکمادن بری دیمشدر
 حکمتده قرق کتاب یازدم وانکله فائده مند اولدم یعنی او قرق کتابدن
 انتفاع ایدم مدم او قرق کتابدن قرق کله اختیار و تمیز ایلدم اندن دخی
 نصیب اله کتوردم مدم یعنی فائده مند اولدم و او قرق کلمدن درت کله
 انتخاب ایلدم انده بولدم هر نه که ارار ایدم یعنی نه استدم ابسه انده
 بولدم حاصلی قرق کتاب حکمتده اولان بودرت کلمده بولدم * اول انکله
ز نازا چون مردان محل اعتماد مکردان زیر که زن اگر چه از قبله
معتقدان ایدان قیل نیست که معتدیر اشاید * زنان عورتلردیمکدر که
 الف و نون ادا ت جعدر (را ادا ت صله (چون ادا ت تشبیه (محل
 اعتماد نظرفاک مظهر و فاضا فیدر اعتماد محل دیمکدر (اعتماد افتعال
 بایندن مصدر در بحسب اللغة طایعق معناسنه اما بویه برلر دکتیم
 سر و سایر امور و خصوصی سپارش ایتمکه دیرلر (مکردان نهی حاضر

مفرد ایله دیمکدر (زیرا که ادات تعلیل (قبیله معتمدان بیانیہ قبیله
 پر جاعته دیر لر که بر بابادن اوله یعنی سلسله لری پراوله) معتمد اسم مفعولدر
 افعال بابندن الف نون ادات جعدر) آید فعل مضارع مفرد غائب
 کله دیمکدر (قبیل پونده نوع معناسنه در) معتمدیرا ادات صله
 یا حرف مصدر (شاید فعل مضارع مفرد غائب کرک یعنی لایق اوله
 دیمکدر (محصول ترکیب) درت کله دن اولیکی اون نسنه در که عورتلری
 اعتماد محل ایله یعنی انلری یار وفادار عدا یلیوب امور یکی واسرار یکی
 سپارش ایله زیرا که زن اگر چه معتمدلر قبیله سندن کله یعنی صاحب وفا
 اولادنندن اولورسه ده اول قیلدن دکلدر که اعتماد واستناد اولمقلغه
 لایق اوله یعنی هر تقدیر آدم اولادیده اولسه کندویه اعتماد اولنماز
 از قبیله معتمدانک معناسنی ظاهر اعتماد رایه دین قبیله نک معناسنی
یلور قیلدن دکل ایمش (قطعه) عقل زن ناقصست و دینش نیر *
 هر کترش کامل اعتقاد مکن * عقل زن لامیه و دینش شین ضمیر زنه
 راجعدر نیز دخی دیمکدر (محصول بیت) زنک عقلی و دینی ناقصدر پروقت
 اتی کامل اعتقاد ایله حاصلی انلر ناقصات العقل والبدندر کامل اعتقاد
 ایلوب اعتماد ایله زن لفظی واکا ارجاع اولنان ضمیر مفرد ایراد
 اولمق ضرورت وزن ایچوندر زیر جمع محلی ایدی یا خود جنس زن
 دیمکدر * گر بدست ازوی اعتبار مکیر * ورنکو بروی اعتماد مکن *
 (کرادات شرط اکردن مخفف) (بدگستو دیمکدر خبر مبتداسی مخدوف
 تقدیری کران بدست آن زنه اشارتدر) وی ضمیری بده راجعدر (مکیر نهی
 حاضر مفرط و تمه دیمکدر) (روا کردن تخفیف نکو نکوست تقدیرنده در
 ایو دیمکدر (محصول بیت) اگر اول زن بدایسه اندن اعتبار طومه
 یعنی کتولکنه اعتبار ایله و اگر ایو ایه اکا اعتماد ایله حاصلی نه شریته
 اعتبار ایله و نه خیر نه (عروض بوقطعه بحر خفیه قنددر که اگر ارامر اربابان
 اولندی بر دضرای بعد از حاف غاغلان مفاعیلن فعلن در * دوم انکه
بمال مغرور مشوا کر بسیا بودزیرا که عاقبت پایمال حوادث روز کار شود *
 دوم درت کله دن ایکنجیسی (بمال یا حرف صله مغرور اسم مفعولدر
 (مشو نهی حاضر مفرد اوله دیمکدر) (بسیار باء عربینک کسری و سبک
 سکونیه جوق دیمکدر) (پایمال حوادث روز کار بیانیه و لامیه روز کار زمان

دیمکدر (حوادث حادثه ک جمع فتن روز کاردن عبارتدر پامال مر کبدر
 پای ایله ماندن خور و حقیر معناسنه (محصول ترکیب) حکم ار بعهدن
 ایکنجسی اولدر که ماله مغرور اولمه اگر جوق دخی اولور سه زیرا که
 عاقبت انجام کار زمانه ک حوادث ک پامالی اولور یعنی زمانه ده ظهور
 ایدن فتن ک خور و حقیری اولور (حاصلی زمانه انی بر قیافه قور که
نعوذ بالله نان پاره به محتاج و بردیم اتمک بوله میوب آج اولور (رباعی)
 مغرور مشو مال چون بختران * زیرا که بود مال چو ابر کذران * بختران
 بی آداب سلب الف نون ادات جمع خبر سزل یعنی جاهلار دیمکدر
 (چو ادات تشبیه) ابر بولوت دیمکدر عربجه سحاب (کذران اضافه
 بیاسیه) کذران صفت مشبهه کجه کن دیمکدر (محصول بیت) ماله
 مغرور اولمه جاهلار کی زیرا که مال کجه کن بولوت کی اولور حاصلی مال
 ذنباسریع الزوالدر آنکه غرور روا دکدر * ابر کذران اگر چه کوهر
 بارد * خاطر نهد مرد خردمند بران * بارد فعل مضارع مفرد غائب
 باریدن دن بونده باراند معناسنه یا غدر دیمکدر (نهد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب قومز دیمکدر (مرد خردمند موصوف ک صفت اضافه
 (آن اسم اشارتدر ابر کوهر باره) (محصول بیت) کجه کن بولوت اگر چه
 کوهر یعنی در بیم یا غدر سه خاطر قومز یعنی میل ایلز عاقل اولان
 مردانک اوزرینه یعنی عاقل اکا اعتبار ایلز حاصلی برشی که سریع
 الزوال اوله عاقل کیمسه اکا اعتبار و اعتماد ایلز تقدیر ذی قیمت ایسه ده
 مال دنیا دخی بویه در (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی اخب
 حشوری مکفوف عروض و ضرب اتم بر مصراع مفعول مفاعیل
مفاعیل مفعول او اوب هج اخب مکفوف اتم اولور (سوم آنکه اسرار
نهان داشتنی خود را هیچ دوست در میان منه زیرا که بسیار باشد که در
 دوستی خلل افتد و بدشمنی بدل گردد * سوم درت کله دن او چنجهسی
 (اسرار نهان بیانیه) (داشتنی یا حرف نسبت داشتن مصدر طومع ق
 (خود اضافه لامیه) (را ادات تخصیص کنندینک کیرلی طوتولمه
 منسوب اولان یعنی کیرلیه جک سرلرینی دیمکدر (با حرف مصاحبت
 (در میان اورتیه دیمکدر) (منه نهی حاضر قومه دیمکدر) (بسیار باشد
 جوق اولور معناسنه (در حرف صله) (دوستی یا حرف مصدر) خلل

رخنه و زیان دیمکدر (افتد فعل مضارع مفرد غائب واقع اولور دیمکدر
 افتیدن دن یا افتادن دن ز برامصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه
 حذف اولنور) و بدشمنی باحرف صله یا حرف مصدر (کرد فعل
 مضارع مفرد غائب اولدر دیمکدر یصیر معناسنه) (محصل ترکیب)
 حکم از بعد دن او چنجبسی اولدر که کند و ک کیرنی طوتیله جق سرلری
 هیچ دوستله اورته به قومه یعنی دوسته دخی افشای سرایله زیر اچوق
 اولور که دوستلغه خلال واقع اولور یعنی دوستلق فسح اولوب و دشمنلغه
 مبدل اولور یعنی تحویل اولور (قطعه) ای پسر سری کش از دشمن
 نهفتن لازمست * به که از افشای آن بادوستان دم کم زنی * ای حرف
 ندا (سری یا حرف وحدت) (کش که اش دن مخففدر که حرف رابط
 صفت شین ضمیر سره راجعدر) نهفتن نونک و هانک ضمیر یله مصدر در
 کیرنک معناسنه سری مبتدا لازمست خبری (به هاء اصلی ایله
 و بانک کسر یله ابو دیمکدر) افشای آن لامیه باحرف مصاحبت (دم
 دالک فتحیله نفس دیمکدر) (کم کاف عربینک فتحیله از دیمکدر و کلی
 نفیدن عبارتدر) (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب آورده سین دیمکدر
 نفس آورمه سویتله دن کابندر) (محصل بیت) ای اوغل بر سر که اتی
 دشمندن کیرنک لازمدر یکدر که انک افشاسندن دوستلریله مصاحبت
 ایتمه سک یعنی دشمندن صاقلنه جق سری دوسته دخی سویتله سک
 * دیده ام بسیار کز سیر سپهر کج نهاد * دوستان دشمن شوند و دوستها
 دشمنی * دیده ماضیدن قسمدر) میم ضمیر متکلم کورمشم دیمکدر (کر که
 حرف بیان) سیر بونده حرکت و دور معناسنه در) سپهر سبنک کسر یله
 فلک معناسنه در) (کج نهاد وصف ترکیبدر اگر طبعی دیمکدر سیرک
 سپهره لامیه سپهرک کج نهاد بیانیه کج کاف عربک فتحی و جیم عجمه
 اگر دیمکدر زاء عجمه کز دخی بویله: رنهاد بونده طبیعت دیمکدر
 دوستان مبتدا) دشمن شوند خبری الف نون ادات جمع شوند فعل
 مضارع جمع غائب اولور دیمکدر) دوستلهاها ادات جمع یا حرف
 مصدر دوستلقری دیمکدر) (دشمنی مقدر فعلک مفعولی تقدیری شود
 دشمنی یا بنه حرف مصدر) (محصل بیت) بو بیت بیت اوله مر بو طدر
 و مقام تعلیل ددر دوستلره سریکی سویتله یکدر زیر اچوق

کورشم که کج نهاد اولان فلک حرکت و جنبشیدن دوستلردشمن
 اونور لورد و سلفعلی دشمنلق اولور (عروض) بوقطعه بحر هج ممتدر
 عروض و ضربیدن ماعد اسالم انتر مقصور که فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن فاعلات اولور * چهارم آنکه جز علمی رافر نگیری که بترک
 ان بزه مذمیری از فضولی بگریز و آنچه ضروریست دران آویز *
 (علمی یا حرف وحدت نوعیه را اادات مفعول (فر نگیری فعل
 نفی مستقبل مفرد مخاطب معنای لازمی تحصیل اتمیه سک دیمکدر) که
 حرف رابط صفت (بترک آن لامیه یا حرف سبب بزمند بزه یاء عربینک
 وزانک فتحه لایله وهاء رسمیه لکه معناسنه در مند اادات نسبت کاهلی
 دیمکدر) میری فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سک دیمکدر (فضولی
 یا حرف مصدر زیاده لک معناسنه) بگریز امر حاضر مفرد قاج دیمکدر (آویز
 الف بمدوده ایله فعل امر حاضر مفرد یایش دیمکدر (محصل ترکیب)
 درت کله دن درد نیجسی اولدر که شول بر علمک غیری پی تحصیل
 اتمیه سک که انک ترکی سببیه کاهکار اولوب قوت اوله سک یعنی ترکیله
 معاقب اوله جتک علمدن غیری تحصیل ایله زیاده لکشدن قاج یعنی
 لازم اولمیان علمدن اجتناب ایله واول علم که ضروری بدر یعنی تحصیلی
لازمدر اکا یایش یعنی تحصیل ایله و موجبیه عمل ایله (قطعه) علمی که
تا کریر تو باشد بدان کرای * و انرا کران کریر بود جست و جومکن *
 (علمی یا حرف وحدت) تا کریر ضروری دیمکدر (زیرا کریر کاف عجمک
 ضمیمی و زاء معجمه و راء مهمله ایله ضرورت سر دیمکدر یکدی اادات نفی
 یعنی ناداخل و آنچه ضرورت معناسنی افاده ایدر لایدکی (توبه اضافت
 لامیه) بدان یا حرف صله (کرای امر حاضر مفرد میل ایله دیمکدر
 و ازار اادات مفعول آس اسم اشارتدر علماء کریر ضرورت سر دیمکدر) جست
 وجو عطف نفسیر بدر طلب معناسنه (مکن نفی حاضر مفرد
 (محصل بیت) خطاب عام طریقله پیور بر علم که سبک ضروری اوله
 یعنی لازم اوله اکا میل ایله واول علم که اندن ضرورت سر لکک اوله یعنی
لازم اولیه طلب ایله یعنی سعی ایله * و اندم که حاصل تو شود علم تا کریر
 غیر از عمل بموجب آن آرزومکن * آندم اول وقت (که حرف بیان
 حاصل تو لامیه) علم تا کریر بیانیه (بموجب آن لامیه یا حرف

مصاحبت (موجب افعال بایندن اسم فاعلدر (آرزو استمک دیمکدر
 (محصلیت) و اولدم که ضروری علم سکا حاصل اوله یعنی لازم
 علمی تحصیل ایلدک انک موجب و مقتضاسیله عملدن غیری استمک ایلله
 علم ضروریدن حیراد تفسیر و حدیث و فقه و یونلرک آلاتی یونلری
 تحصیل ایلله و موجبیله عمل ایلله دیمکدر (عروض) یوقطعه بحر
 مضار عندر که اصلی مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن که هر جله
 رملدن حیر کدر صدر و ابتدا اخر حبشول مکفوف عز و وض
 و ضرب محذوف که مفعول فاعلاتن مفاعیل فاعلن اولوب مضارع
 اخر حبش مکفوف محذوف اولور (حکمت) این مقنع کوید کتب خانه
 حکماء هندرا برصد شتر باری کردند ملک ازایشان استدعاء اقتصار
 گردیده شتر آوردند و بتکرار استدعاء بر چهار کله قرار گرفت *
 (این مقنع حکماءان یرینک کشیه سیدر که ما وراء النهر ده دعوی
 نبوت ایلدی و کوه سیامده یوقوبودن حکمت ایلله ماه اظهار
 ایلدی و درت شهری روشن ایلدیکه انکا ماه نجس و ماه سیام
 و ماه کاشغر و ماه مزور و ماه مقنع دیرلر (پس عملادن یر کشیه دین
 تعبیرده خطا ایلش (کتب خانه حکماء هند لامیه و بیانیه (را
 ادات مفعول (شترشین میچد نک و تانک ضمیمه دوه معناسنه (بار بونده
 یوک عریجه جل (می ادات حکایه (کردند فعل ماضی جمع غائب
 (استدعاء استفعال بایندن مصدر در بونده طلب و رجا معناسنه در
 (اقتصاره اضافتی مصدرک مفعولنه در (اقتصار افعال بایندن
 مصدر از التمی معناسنه (یده یا حرف صله (ده دالک فحقی و هاء اصلی ایلله
 اون دیمکدر (آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر بونده تنزیل
 ایتدیلر دیمکدر (و بتکرار استدعاء بیانیه (یا حرف مصاحبت (گرفت
 فعل ماضی شارح استدعاء اقتصار یرینه استدعاء کرد در اقتصار کردن
 یازمش و بتکرار استدعاء یرینه دیگر بار استدعاء یازمش اکثر نسخه لره
 تخالف باز دیغندن ماعدایی وجه الطناب ایلش (محصل ترکیب)
 این مقنع دیر یعنی نقل ایدر هند حکماءنک کتب خانه سنی یوز دوه یه
 یوکلر دی پادشاه از التمی رجا ایلدی یعنی خفنی طلب ایلدی
 اون دوه یه ایندردیلر و استدعاءنک تکرار ایلله یعنی تکرار تخفیفی رجا

اینکله درت کله اوزره قرارطوندی حاصلی یوزدوه یوکی کتب حکمتی
 درت کله یه ایندر دیرلر که کتب خانه حکمتی جامع ومفیددر * نخستین
 در دلالت پادشاهان بعدالت * نخست نونک و خانک ضمه لریله اول
 دیمکدر (یا اادات نسبت ونون حرف تا کیسدر اولکی دیمک اولور
 (دلالت پادشاهان مصدرک مفعولانه (بعدالت (با حرف صله
 (محصول ترکیب) درت کله جامع اولکی سی پادشاهلری عدالت
 دلالت بیاننده در (مثنوی) چو کردد شاه عالم عدل پیشه * شود
 آسایش که همیشه * چو اادات تعلیل (کردد کاف عریله ایلده
 دیمکدر کاف عجمیله اوله بری کرددن و بری کرددن دن مشتقدر
 (شاه عالم ایکی صورتده فاعلدر اضافتی لامیه صورت اولی یه کوره
 (عدل مفعول اولی (و پیشه ثانیه صورت ثابته کوره عدل پیشه
 وصف ترکیبی اوله رق مفعول صریحی (شود فعل مضارع مفرد غائب
 (آسایش الف ممدوده ایله اسم مصدر در راحت معناسنه) کهه اضافت
 مصدرک فاعلنه (که کاف عربک کسریله وهاء اصلیه ایله صغیر
 معناسنه ترکیحه کوچک (مه میم کسریله وهاء اصلیه ایله کهک
 ضدیدر که بیوک و اولور دیمکدر صورت اتباع مزاجده استعمال
 اولور ترک عطف ایله لکن اتباع و مزاجده دکلدر نته کیم ترکیده
 کوچک بیوک دیرلر جمله مرادیدرلر (آسایش شودک فاعلی (همیشه
 مفعولی دائم معناسنه (محصول یت) چونکه شاه عالم عدلی صنعت
 ایلده یا عدل صنعتلی اوله یعنی عادل اوله کوچکک و بیوکک راحتی
 دائم اولور یعنی شاه عالم عادل اولنجده سایه سنده صغیر و کبیر مستریج
 اولور شارح شود آسایش که که همیشه دیمش کافلرک فحقی وهاء
 اصلیه لریله کاهندن مخفف اوله رق وقت معناسنه و معناسنی خلق
 عالمک کاه کاه اولان آسایشی انک عدلی سیبیله دائم اولور دیمش هله
 مالایه سوبلش راز ابا قبل بلکه اندن دون و سافلدر جزئی عقله
 مالک اولان سقامتن درک ایتدبکی مسلدر * چونالد بی دلی از سینه
 ریشی * بودیکسر زینش ظلم کبشی * نالد فعل مضارع مفرد غائب
 ایکلر سه (بی دل قورق دیمکدر اما بونده فقیر معناسنه در (یا حرف
 وحدت (سینه ریش وصف ترکیبدر سینه سی یاره لی دیمکدر (یا

حرف مصدر وحدت دکل (یکسر بر او غوردن دیکدر یعنی
 جمله عالم (بود) فاعلی محذوف تقدیری بود یکسر سینه ریش در
 بونده یکسر دن مراد بیت سابقه اولان که مه در که جمله عالم دن
 عبارت در (نیش زهرلی حیواناتک اکنه سی و دیگر معناسنه در
 (ظلم کیش لفظنه اضافت بیانیه (ظلم کیش وصف ترکیب در ظلم مذهبی
 دیکدر) یا حرف نسبت ظلم کیشدن مراد شاه ظالمدر (کیش کاف عربک
 کسر یله مذهب و فعل معناسنه در (محصول بیت) شاه عادل اولورسه
 رعایا مسترجم اولور اما چونکه برفقیر سینه ریش لکدن ایکلیه یعنی
 برفقیر ظلم توره جمله عالم سینه ریش اولورل ظلم کیشک نیش ندن
 یعنی پادشه ظلم ملک ظلمندن جمیع خلق کوچک بویک متأذی اولورل
 حاصلی برفقیر ظلم کورسه جمیع رعایا متأذی اولوب راحتی چیر
 رعایانک متأذی اولمه سی زوال سلطنته سیدر (شارح بونده یکسر
 بر اوج معناسی و برمش ویتک معناسنده بر ازا مالا یعنی یهوده
 سویلش و تطویل مذاقی دکل ایکن زبده کلام دیو تطویل کلام
 ایلمش اولقدر که صداع ایراث ایدر التفات اولمه دن حذر واجتناب
 لازمدر * خلاصی راز دهر پیچ بر پیچ * زشاهان عدلی باید دکر
 هیچ * خلاصی یا حرف مصدر قور تلق دیکدر (رالام جاره
 معناسنه (پیچ بر پیچ عبارتی هم مقام مدحه استعمال اولنور وهم
 مقام ذمه نته کیم سودی و نته کیم شارح کاستان شرح لرنده بوستانک
 بیتلریله استشهد ایلمش لرحمهما الله بونده مقام ذمه در که مذموم
 معناسنه (محصول بیت) اکری بوکری اولان دهر دن یعنی مذموم
 اولان عالم فانیدن خلاصق ایچون پادشاهلر دن عدل کر کدر
 غیری هیچ یعنی عدل دن غیری برشی کرکن (عروض) بومشوی بحر
 هزج مسدسندر که عروض و ضربته حذف طاری اولمش ماعدا
 سالم بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولوب هزج محذوف
 اولور * دوم در وصیت رعیت بنیکوکاری و فرمان برداری * وصیت
 رعیت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (بنیکوکاری یا حرف مصاحبت
 (یا حرف مصدر (بنیکوکار وصف ترکیبدر ابو ایشلی دیکدر
 (فرمان بردار وصف ترکیبدر بویرق طوئیی دیکدر مطیع معناسنه

(یا حرف مصدر (محصل ترکیب) درت کلمه جامعه دن ایکچبسی
 رعیتیه ابوعلی لکله یعنی انحال حسنه ایله و بویروق طریخی لقله
 وصیت بیانده در (یت) تخم ظلم شاه نافرمانی مردم بود * جو چرکاری
 حاصل آن کشته کی کندم بود * تخم ظلم شاه بیانده لر در تخم معروف
 (نافرمانی یا حرف مصدر نا حرف توصیف نفی بویرقسزاق دیمکدر
 عدم اطاعت معناسنه مردمه اضافت لایمه (مردم بونده رعایان
 عبارتدر) جوجیم عربینک فتحیه له ارپه دیمکدر عربیه شعر دیرلر (جو
 ادات تعلیل (کاری کاف عربیه فعل مضارع مفرد مخاطب اگر سین
 یعنی زراعت ایدرسین دیمکدر) حاصل آن لایمه (کست کاف عربینک
 کسریله اسم مفعولدر اکمش یعنی مزروع معناسنه) کی کاف عربینک
 فتحیه ادات استفهام انکاریدر) کندم کاف عجمک فتحیه بغدادی
 عربیه حنطه دیرلر (محصل یت) پادشاهک ظلمک تخمی یعنی
 نتیجه سی رعایانک اطاعت سزایکی اولور (مصراع ثانی ارساله
 مثلددر که بیورر آرپه بی چونکه ا که سین یعنی زراعت ایده سین اول
 مزروعک حاصلی یعنی اول اکیلن ارپه نک حاصلی چن بغدادی
 اولور یعنی اولمز (حاصلی پادشاه ظلم ایلوب رعایان اطاعت استمه سی
 ارپه اکوب بغدادی طلب ایتمه کیدر * سوم در محافظت صحت
 ابدان که تا کر سنه نشوند دست بطعام نیاورند و چون بخورند پیش
 از آنکه سیر شوند دست از طعام بدارند * محافظت اسلوب اعجام
 اوزره (تا طویل یازیلور مفاعله بایندن مصدر در حفظ ایلک معناسنه
 (صحتیه اضافت مصدرک مفعولنه در صحت نصر باینک مضاعفندن
 مصدر در) ابدانه اضافتی فاعلنه در) ابدان بدنک جمعیدر وجود
 انسان معناسنه (که حرف بیان (تا حرف توقیت مادامکه دیمکدر
 (کر سنه کاف عجمک ضمی ورائک سکونیه آج معناسنه در) نشوند
 فعل نفی استقبال جمع غائب اولمیه لر دیمکدر) بدارنده بویله طوته لر
 دیمکدر (محصل ترکیب) کلمه جامعه ارپه دن اوچبجسی ابدانک
 صحتی محفظه بیانده در که مادامکه آج اولمیه لر الی طعامه کتورمیه لر
 یعنی اوزاتمیدر حاصلی اجمد بجه طعام یمه لر و چونکه یمه لر یعنی
 آج اولوب یدکری صورته طرق اولمزدن اول الی طعامدن طوته لر

یعنی ال چکوب یدیه لر (شارح مرحوم بو ترکیده اولان جو عی
مفرد مخاطب ایراد ایلش اوده وجه در (رباعی) آن به که زاسباب
مرض پر هیزی * و زنك طیبیان دغل بکریزی * اسباب مرض
لامیه (پرهیزی فعل مضارع مفرد مخاطب اجتناب ایده سین دیمکدر
(ننك نون اولك فتحی و ثانینك سکونیه عار و جنك وجدال معناسنه
دخی کلور کذا فی برهان القاطع) طیبیان دغل بیانیه دغل دال و غین
مجمعه نك فتحیه برقع معنایه کلور اما بونده حرام زاده و ایچی طشنه
اویمز دیمکدر (بکریزی فعل مضارع مفرد مخاطبدر فاجه سین
دیمکدر (محصول بیت) اول یکدر که اسباب مرضدن پرهیز ایده سین
یعنی علتیه بادی اوله جق شیلردن احتراز ایده سین که بری بو طعام
ماده سیدر حرام زاده طیبیلرک یا خود قلب طیبیلرک عارندن یعنی
پنه می خسته اولدک دیوب تعیب اتمه لرندن یا جنک وجدال لرندن
یعنی فلان علتیه یا فلان مرضدر دواسی فلا ندر یا فلا ندر دیو
بحادثه اتمه لرندن جقه سین * نا کشته تھی معده بخوان منشینی *

زان پیش که معده پر کنی برخیزی * نا توصیف نئی (کشته ماضیدن
قسمدر هاء رسمی ترتب ایچوندر اولنججه دیمکدر (تهی بوش دیمکدر
(نا کشته مفعولی و معده فاعلی) (تهی معده اچ دیمکدر) (بخوان با
حرف صله (منشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اوتور میه سین
دیمکدر (زان پیش اندن مقدم دیمکدر) (که حرف بیان (کنی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر ایلیم سین دیمکدر (برخیزی ده بویله در
قالقه سین دیمکدر (محصول بیت) معده تهی اولدجقه سفره طعامه
اوتور میه سین اندن اول که معده بی دوا دوره سین یعنی آجیغوب
طعامه اوتور دیغک وقت معده بی دوا در مزدن مقدم قالقه سین
اگر بویله ایتمز سن بیت سابقک مضمونه مبتلا اولوب محتاج طیبیان
دغل اولور سین (عروض) بور باعینک صدر و ابتدایی اذرب
حشوری سالم عروض و ضرب ابتر که بر مصرعی مفعول مفاعیلین
مفاعیلین فع اولوب هزج اذرب و ابتر اولور * چهارم در نصیحت
زنان که چشم از روی بیکانک دور دارند و روی از چشم نامحرمان
مستور * نصیحت زنان مصدرک مفعولیه اضافتیدر (که حرف بیان

(روی بیکانگان لامیه الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیه دن بدلدن
 (بیکانه یاد معناسنه در) دارند فعل مضارع جمع غائب طوته لر دیمکدر
 (چشم نامحرمان لامیه الف نون ادات جمع) مستور اسم مفعولدرینه
 بردارند مقدر در (محصول ترکیب) درت کله دن دردنجیسی
 نصیحت زنان بیاننده در که زنلر بیکاندرلک بوزندن کوزی اوزاق
 طوته لر یعنی نظرایتمیه لر زیر قوه نظریه شهوانیه میل ایتلک تخمکدر
 بلکه ایتلک محالدر و یوزلر بی نامحرم کوزندن مستور طوته لر یعنی
 نامحرمه یوز کوسترمیه لر زیر حرام قطعیدر (قطعه) زن آن بود که
 بهرکس که نیست محرم او * اگرچه مردم چشمست روی نماید *
 زن آن بود که زن اول اولور که یعنی زن مقبول اولدر که دیمکدر (بهر
 با حرف صله) (هر ادات سور) که حرف رابط صفت (نیست) بونده
 دکدر دیمکدر (محرم او مصدر یمینک مفعولنده در (مردم چشم بیانیه
 (مردم چشمدن مراد بونده محبوبدر (نماید فعل نفی مستقبل کوسترمیه
 دیمکدر (محصول بیت) زن مقبول اولدر که هرکس که انک محرمی
 دکدر یعنی نامحرم اولان کیمسه به اگرچه کوزینک بیکی یعنی
 محبوبی ایسه ده یوز کوسترمیه * بروی هر که ند چفت ویست
 اگرچه بحسن * بود چوماه فلک طاقی چشم نکشاید * بروی با
 حرف صله (هر که هرکس که دیمکدر) (نه چفت ویست تقدیری
 (چفت وی نیست در چفت زوج دیمکدر) (بحسن با حرف ظرف
 (چو ادات تشبیه) (ماه فلک لامیه) (طاق برقاج معنایه کلور اما بونده
 تک معناسنه اولقی جائز در که بودک مفعولی اولور بنجره معناسنه
 اولقیده احتمال وارد در که (چشمه مضاف اولوب) (نکشایدک مفعولی
 اولور) (طاق چشم کوز قباغندن عبارتدر (نکشاید فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب (محصول بیت) هر کیمسه نک یوزینه که انک چفتی دکدر
 یعنی چفتی اولیان کیمسه نک یوزینه اگرچه ماه فلک کبی نک اولورسه
 یعنی فرید دوران اولورسه کوزینی اچیه یعنی نظرایتمیه یا ماه فلک کبی
 اولورسه کوزینک قباغنی اچیه حاصلی کنینک زوجی اولیان کیمسه نک
 یوزینه باقیه اگر ماهتاب کبی محبوب عالمتاب اولورسه ده (عروض)
 بوقطعه بحر مجتث مخبون مخذوفدر که بر مصرعی مفاعیلن فعلاتن

مفاعیل فعلن در تفصیلی کرارا و مرارا بیان اولندی (حکمت) چهار
 کلمه است که چهار پادشاه پرداخته اند که کو یانک تیراست که از چهار
 کان انداخته اند * پرداخته ماضیدن قسمدر ترتیب ایلش معناسنه
 (اندادات جمع) انداخته ده بوبله در آتمش دیمکدر (محصول ترکیب)
 درت کلمه در که درت پادشاه ترتیب ایلش لردر که کو یا براوقدر که
 درت یایدن آتمش لردر یعنی درت کلمه در که حقیقتده برکی * کسری
 گفته است که هرگز پشیمان نشدم از آنچه نگفته ام و بسا گفته که
 از پشیمانی آن در خاک و خون خفته ام * کسری ملوک فارسه اطلاق
 اولنور یعنی او اقلیمه پادشاه اولنره بونده غالباً نوشروان مراد در
 زیر اعلی اولدیغی حالده اکادخی اطلاق اولنور (نشدم فعل نفی ماضی
 متکلم وحده اولدم دیمکدر / نگفته فعل نفی ماضیدن قسمدر) میم
 ضمیر متکلم سو یلمشم یعنی سو یلدیکم دیمکدر (بسا جوق دیمکدر
) گفته اسم مفعولدر سو یلمش معناسنه یا ماضیدن قسمدر قاعده
 سجع اوزره ضمیر متکلم حذف اولنمشر سو یلمشم دیمک اولور (پشیمانی
 یا حرف مصدر) آه اضافه لامیه (خفته ماضیدن قسمدر) میم ینه
 متکلم وحده همزه توسل یا تمشم دیمکدر (محصول ترکیب) درت
 پادشاهک بری که کسریدر یعنی نوشروان دیمش لردر که بروقت پشیمان
 اولدم اول نسته دنکه سو یلمشم یعنی سو یلدیکم نسته دن پشیمان
 اولدم و جوق سو یلمش یا خود سو یلدیکم که انک پشیمانلقه دن
 خاک و خونده یا تمشم یعنی نجالت واضطراب و مشقته دوشمشم یعنی
 چوق کره واقع اولدیکه سو یلدیکم سوزدن نادم اولوب محمل
 و مضطرب اولدم (قطعه) خاش نشین که جمع نشستن بخامشی *
 بهترز گفتی که پریشانی آورد * خامش ایسم معناسنه در (نشین
 امر حاضر مفرد اوتور دیمکدر) که حرف تعلیل (نشستن مصدر
 اوتور مق دیمکدر) جمع نشستن یعنی جمعیتی اوتور مق حاصلی جمعیت
 خاطرله اوتور مق (بخامشی یا حرف مصدر یا حرف سبب) گفتنی
 یا حرف مصدر گفتن مصدر سو یلمکک دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) پریشانی یا حرف مصدر پریشان طاغی (آورد الف ممدوده ایله
 فعل مضارع مفرد غائب آوردن دن یا آوردن دن زیر اضماعدر

البینک ما قبل را اولسه را مفتوح قبل نور (محصول بیت) اسم اوتور
 یعنی ساکت اول زیر خاموشلق یعنی سکوت سببیه جمعیت خاطرله
 اوتور مقی بکر کردر سو یلمکدکن که پریشانلق کتوره حاصلی
 سو یلیوبده پریشان و مکدر و نادم اولدن سو یلیوب جمعیه اوتور مقی
 بکدر و اولی و احرا در * از سر سر بهر پشیمان نشد کسی * بس فاش
 کشته سر که پشیمانی آورد * سر سر بهر پشیمانی سر بهر مکتوم
 و مخفی دیمه دن کاتیدر (کسی یا حرف وحدت) بس باء عربله چوق
 دیمکدر پشیمانی یا حرف مصدر (محصول بیت) مکتوم و مخفی اولان
 سردن یعنی سو یلمن سردن بر کیمه پشیمان اولدی چوق آشکاره
 اولمش سر که پشیمانلق کتورر یعنی آشکاره اولان سر چوق کره
 پشیمانلق ایراث ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج
 و مکفوف مقصور در تته کیم تفصیلی مرور ایلدی * قبصر فرموده
 است که قدرت من برنا گفته بدش از است که برگفته یعنی آنچه
 نگفته ام بتوانم گفت و آنچه گفته ام نتوانم نهفت * قبصر دیورومه
 پادشاه اولره اطلاق اولنور (قدرت من لامیه) نا ادات توصیف نفی
 (بیش زیاده دیمکدر) گفته اسم مفعول لر در (نگفته ماضی منفی دن
 قسمدر میم ضمیر متکلم) گفته ماضیدن قسمدر (نتوانم فعل نفی مضارع
 متکلم وحده) گفت و نهفت ماضی غایب لر اما بونده مصدر
 معنایه در زیر مضارعه مقارن لر در سو یلمک و کزاک معنایه
 (محصول ترکیب) در ت پادشاهدن ایکنجهسی که قبصر در
 بیورمشیدر که بنم قدرتم سو یلممش اوزرینه اندن زیاده رکدر که
 سو یلممش اوزرینه یعنی سو یلمیکم کلامه قدرتم زیاده در سو یلمشدن
 حضرت جامی نو کلامی ایضاح ایدوب بیورر که یعنی اول نسنه که
 سو یلمشم قادرم سو یلمکد یعنی سو یلمیکم کلامی سو یلمکه قادرم
 و اول نسنه بی که سو یلمشم قادر دکم کیرلمکد یعنی سو یلمیکم کلامی
 اخفایه قادر دکم بویه او بجه سو یلمکده اولان قدرتم سو یلمکده
 اولان دن زیاده (بس ایدی عاقل اولان البته قادر اولدیغی نسنه بی
 شلر و لا خلافی کار عاقل دکلدر (قطعه) هر چه افشای آن بود
 دشوار * آخر یفان مکتوب با سانی * افشای آن مصدرک معنایه در

(دشوار دالك ضميمه كوج ديمكدر) حريف باده مصاحبي معناسنه
 بونده مطلقا دوست ديمكدر (الف نون ادات جعدر) مكنونى حاضر
 مفرد (با سانی با حرف مصاحبت) یا حرف مصدر (آسان قولای
 ديمكدر (محصول بيت) هر نسنه كه انك اظهارى كوج اوله يعنى
 هر كلام كه اتى آشكارا يلك مشكل اوله حاصلی اوجنده نيجه مضرات
 مأمول اوله آسانلقه دوستلره سويله يعنى اتى قولابلقه سويله يعنى
 سويلسى قولایدر اما سويله كه مضرتى مأمولدر * كانجه داری
 نهفت بتوان گفت * و بجه كفتى نهفت نتوانى * كه حرف تعلیل
 (داری فعل مضارع مفرد مخاطب طوته سین ديمكدر (نهفت اسم
 مفعولدر) (گفت مصدر معناسنه در) (نتوانى فعل نفي مستقبل مفرد
 مخاطب قادر دكلسين ديمكدر) (قياس نتوانى نهفت ایدی لکن ضرورت
 قافیه ايچون تقديم اولندی) (محصول بيت) بو بيت بيت اوله تعلیلدر
 افشاسی كوج اولان شئی قولابلقه دوستلره سويله زير اول نسنه كه
 كيرلسين سويلكه قادرسين واول نسنه كه سويلدك كيرللكه قادر
 دكلسين (عروض) بو قطعه بحر محبت مخبوندر كه دفعاتله بيان
 اولندی * خاقان چين درين معنی سخن چنان رانده است كه بسيار
 باشد كه پريشانی گفتن سخت تر باشد از پشیمانی نهفتن * خاقان خاء
 محجه ايله تركستان وچين پادشاهنه ديرل اما تركستانده اولوپادشه
 ديرل وقا آن دخی ديرل مرتبه سی دون اولنه خان وقان ديرل چينده
 علی الاطلاق پادشاهه فقور دیدکاری کبی چين برملكتك اسمیدر كه
 حالا كافرستاندر تعريب ایدوب صين ديرل (رانده ماضیدن قسمدر
 سورمش معناسنه) (پريشانی گفتن مصدرك مصدره اضافتیدر) (یا
 حرف مصدر) (سخت قی ديمكدر) (ترادات تفضیل) (پشیمانی نهفتن
 بوده مصدرك مصدره اضافتیدر بانه حرف مصدر) (محصول تركيب)
 درت پادشاهدن بری كه خاقان چيندر بومعنيده يعنى كلام عين
 حكمتده بونجولين سوز سور مشدر كه چوق اولور كه سويلكلك
 پريشانلغی قی دك اولور كيرللك پشیمانلغندن يعنى كيرلله ده پشیمانلق
 از اولور اما سويله ده پريشانلق زياده اولور (قطعه) هر سر سر
 بجهز كه در خاطر افتدت * سرعت مكن بلوح بيانش نكاشتن *

در خاطر افتد در خاطر افتد تقدیرند (بلو ح بیانش بیسانیه (با
 حرف صله (لوح بودند صحیفه معناسنه در) شین ضمیر سر سر بمهره
 راجع در (نکاشتن نونک کسر یله مصدر در نقش معناسنه یعنی یازمق
 (محصول بیت) هر تخفی اولان سرکه سنک خاطر کده واقع اوله یعنی
 خاطر کده طوتدیغک سری عجله ایله انی صحیفه بیانه نقش ایلمکه
 یعنی اظهار بنه نعلیل و شتاب ایتمه * ترسم شود غرامت اظهار آن ترا *
 مشکل ترازندامت پوشیده داشتن * ترسم فعل مضارع متکلم وحده
 قور قرم دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد غائب (غرامت بودند
 عهده سندن کلک معناسنه در (غرامت اظهار آن مصدر لک
 مفعولار بنه اضافتیدر (آن اسم اشارتدر سره (ترا حرف صله
 (ندامت مصدر پشیانلق معناسنه (پوشیده اور تولى دیمکدر اضافت
 مصدرک مفعولانه در (داشتن مصدر در طوتحق معناسنه (محصول بیت)
 قور قرم اوسری آشکاره ایتمک غرامتی یعنی عهده سندن کلسی سکا
 اخفا ایتمک ندامتدن مشکلك اولور یعنی کیرلنک ندامتدن کوچدر
 حاصلی سو یلدیکک شیک عهده سندن کلک سو یلدیکیکک ندامتدن
 مشکلددر (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرب مکغوف مقصور در که
 بر مصراعی مفعول فاعلات مقاعبل فاعلات اولور * ملک هند بدین
 نکته زبان کشاده است که هر حرف که از زبان جسته است دست
 تصرف مرا از خود بسته است و هر چه نکته ام مالک اویم اگر
 خواهیم بگویم و اگر خواهیم نگویم * ملک عربدر پادشاه معناسنه
 (هند معروف) کشاده ماضیدن قسمدر اچش دیمکدر (جسته
 جیم عربنک فتحبله ماضیدن قسمدر صیغرامش معناسنه (مرا را
 ادات تخصیص بنم دیمکدر (بسته اسم مفعولدر بغلنمش معناسنه
 (محصول ترکیب) درت پادشاهدن بری هند پادشاهیدر بو نکته ایله
 اغز اچشدر یعنی بو کونا ترتیب مقال ایلمشدر که هر حرف که اغزدن
 صیغرامشدر یعنی اغزدن چقشدر بنم دست تصرفم کند و سندن
 یعنی او حرفدن بغلنمشدر یعنی او حرفه الم ارمز و هرنه که سو یلمشم
 اکا مالکم اگر استرسم سو یلمم و اگر استرسم سو یلمم (قطعه بخردی
 راز راز فاش ونهان * مثلی نیک بر زبان رفقت * بخرد بانک کسری

وضعیله وناه مجمعه نك سكونيله عاقل ديمكدر (يا حرف وحدت) را
 ادات تخصیص (فاش آشکاره) (نهان گیرنی) (مثلی با حرف وحدت
 بونده تمثیل معناسنه در) (برزبان رفتست دیل اوزره کتمشدر یعنی
 لسانندن جاری اولمشدر) (محصول بیت) (عاقلک فاش نهان سردن
 یعنی سر اخفا و اظهار حقنده برابو مثل لسانندن صادر اولمشدر
 یعنی ابوتمثیل ایلشدر که بیت آتیدر مصراع اولده رازرازنجنس
خطی در * کین چو تیرست مانده در قبضه * وان چو تیرست از کان
 رفتست * کین که این دن مخفدر (که حرف بیان این اسم اشارتدر
 نهانه) (تیر اوق) (مانده ماضیدن قسمدر قالمش معناسنه) (قبضه مطلقا
 آوجه دیرلر توام معناسنه و اصطلاح کما نکشانه بای طوتان اله یعنی
 صول اله و بایک اورته سنه دخی دیرلر بونده مراد بودر) (آن اسم
 اشارتدر فاشه) (چولر ادات تشبیه) (کان بای) (محصول بیت) (عاقلک
 تمثیلنی بیان ایدوب لف و نشر مشوش طریقیله بیورر که بو یعنی
 نهان اولان سر قبضه ده قالمش اوق کیدر یعنی بایده قالمش اوق
 کیدر که هر نه وقت مراد ایدرسن اتارسین و اول یعنی فاش اولان سر
 یابدن کش اوق کیدر یعنی آلمش اوق کیدر که بردخی عودت
 محالدر) (عروض) (بوقطه بحر خفیف مخبون مخذوفر بر مصراعی
 فاعلاتن مفاعلن فعان اولور) (حکایت) (ملک هند بخلیفه بغداد
 تحفهها فرستاد و همراه طیبی فیلسوف بمهارت در طب و حکمت
 موصوف پیش خلیفه بیای خاست گفت که شه چیز آورده ام که
 جز ملوک را نباید و جز سلاطین را نشاید فرمود که آن کدامست
 گفت * ملک هند لامیه (بخلیفه بغدادده بویله) (با حرف صله) (فرستاد
 فعل ماضی) (همراه یولداش دیمکدر بونده بیله دیمکدر) (طیبی با حرف
 وحدت) (فیلسوف حکیم ذوفنون معناسنه اسمدر) (بعضیلر فیلا ایله
 سوفدن مر کیدر دیدیلر فیلا دوستدار معناسنه سوف حکمت معناسنه
 دوستدار حکمت دیمک اولور که لفظ یونانی در علی ای وجه کان حکیم
 معناسنه در) (بمهارت با حرف مصاحبت مهارت معروف) (در حرف
 ظرف) (بیای با حرف صله) (خاست فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر) (که حرف رابط مقول قول) (چیز نسنه دیمکدر) (آورده ماضیدن

قسمدر (بیم ضمیر متکلم) جز ملوک لامیه (نباید فعل نفی مستقبل کرکنز
 دیمکدر بایدن دن یا بایستن دن که سینک حذف قییلندندر) رال ادات
 تخصیص (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب شایدن دن لایق اولمز
 دیمکدر) فرمود فعل ماضی مفرد غائب بیوردی دیمکدر فاعلی متخذه
 خلیفه بغداده راجعدر (آن اسم اشاندز چیزه) کدام قنخی دیمکدر که
 سؤال دن عبارتدر ((محصول ترکیب) هند ملکی بغداد خلیفه سنه هدیه
 کوندردی و بیهل سنجه برطیب فیلسوف وطب و حکمنده مهارتله موصوف
 کوندردی خلیفه حضورنده طیب ایاغه قالدی دیدیکه اوج شی
 کتورشم که ملکلرک غیری به کرکنز و سلطانلرک ماعداسنه لایق
 اولماز خلیفه بیوردیکه اول قنقسیدر طیب دیدی * اول خضابی که
موی سفیدر سیاه گرداند بوجهی که هرگز متغیر نشود و سفید نکرده
 (خضابی یا حرف وحدت خضاب خاء محجه نك کسری وضاء محجه نك
 فتحیه بویه معناسنه که انکله صاج و صقال و یق بو یارل) (که حرف
 رابط صفت) (سفید سینک کسریله فایله و یا ایله لغتدر آق یعنی
 بیاض معناسنه) (گرداند فعل مضارع مفرد غائب صیوررت معناسنه در
 (بوجهی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت وجه تأکید و صفدر
 یعنی برطرز ایله سیاه ایدر که هرگز بر وقت) (متغیر تغیل باندن اسم
 فاعلدر بوز یلیجی دیمکدر) (نشود فعل نفی استقبال مفرد غائب اولماز
 دیمکدر) (نکرده بویه در اولماز دیمکدر) (محصول ترکیب) اوج
 شیدن اولکبسی بر بویه در که بیاض قبلی سیاه ایدر برطرز ایله سیاه
 ایدر که هرگز بوز یلیجی اولماز یعنی بوزلماز و بیاض اولماز * دوم
معجونی که هر چند طعام خورده شود معده کران نکرده و مزاج از
اعتدال نیفتد * خورده شود پنش اوله دیمکدر (کران ثقیل معناسنه در
 کاف محکم کسریله بعض نسخه ده) (کران شدن نکذارد واقع
 اولمشدر ثقیل اولغه قومز دیمکدر) (مزاج طبیعت معناسنه در طبایع
 اربعه دیمکدر) (اعتدال افتعال باندن مصدر در بونده برابر اولمق
 معناسنه) (نیفتد فعل مضارع منفی مفرد غائب دوشمزد دیمکدر) (بعض
 نسخه ده مزاج از اعتدال یرینه و همص را مقوی باشد واقعدر
 مقوی تغیل باندن اسم فاعلدر تقویت و یرجی دیمکدر) (محصول ترکیب)

اوج نسنه دن اینکچسی برمجوند که هر نه وقت طعام بنسه معده
 اغر اولماز بامعده اغر اولغه قومز یعنی دفع ایدر و مزاج اعتدال دن
 دوشمن یعنی حرارت و پروت و رطوبت و بیوست دائما مساوی اولور
 باهضمی مقوی اولور * سوم ترکیبی که پشت را قوی کردانه و رغبت
 مباشرت ارد و از تکرار ان نه ضعف بصیر خیر دونه نقصان قوت *
 (پشت را اادات مفعول پشت باء محکم ضمیله ارقه دیمکدر اما بونده جمیع
 وجود دن گایه یا خود منی دیمک اوله ز بر اصطلاحا حلزنده منی به آب پشت
 دیرل (رغبت میل معناسنه) مباشرت بونده وقاع معناسنه در (ضعف
 بصیر مصدرک مفعولند اضافتیدر) خیر دفعل مضارع مفرد غائب قالغار
 بونده حاصل اولور معناسنه (نقصان قوت مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اوج شیدن او چنچسی بر ترکیبدر که ارقه بی یعنی
 وجودی قوی ایلر بالوازم شهوات نفسانی اولان منی بی قوی ایلر و جماعه
 میل کتور و جماعتک تکرارندن نه ضعف بصیر حاصل اولور و نه قوته
 نقصان یعنی نقدر جماع ایلر سک ایلر هیچ ضرر ترتب ایلر * خلیفه
 لحظه تأمل کرد و گفت من ترا ازین دانا تر کان داشتم و ز برك ترمی پنداشتم
 اما آن خضاب که کفتی سرمایه غرور و پیرایه کذب و زور است
 سیاهی موی ظلمت و سفیدی نور زهی نادان کسی که دران گوشد که
 نور را بظلمت پیوشد * (لحظه یا حرف وحدت همزه حرف توسل
 بر مدت قلیل دیمکدر) تأمل تفعیل بایندن مصدر در دوشمنک معناسنه
 (ترا را اادات مفعول) دانا صفت مشبهه در بیله کن دیمکدر (ترادات
 تفضیل) کان کاف محکم ضمیله ظن معناسنه در (داشتم فعل ماضی
 متکلم وحده دوشتم دیمکدر) ز برك زانک کسر بیله عاقل و صاحب رای
 معناسنه در (می پنداشتم می اادات تأکید پنداشتم فعل ماضی متکلم وحده
 ظن ایلدم دیمکدر) کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب (سرمایه غرور
 لامیه سرمایه رأس مال دیمکدر) پیرایه کذب ده بوبله پیرایه زینت
 معناسنه در کذب معروف (زور عطف تفسیریدر) سیاهی یا حرف
 (آن خضاب مبتدا که رابط مبتدا بالخبر مابعدی خیر) سیاهی موی
 لامیه و مبتدا (ظلمت خبری اادات خبر محذوف) سفیدی یا حرف مصدر
 و مبتدا (نور است خبری جمله سی جمله سابقه معطوف و در) رهی

ادات تعجدر (نادان جاهل دیمکدر) کسی یا حرف تشکیر (درادات
صله) (کوشد فعل مضارع مفرد غائب کوشیدن دن سعی ایده دیمکدر
(که حرف بیان) (نور را اادات مفعول) (بطلت یا حرف مصاحبت
(میوشد فعل مضارع مفرد غائب پوشیدن دن سترایله دیمکدر
(محصول ترکیب) خلیفه بر لحظه دوشندی و دیدی بن سنی بودند
عاقلاً ظن ایدردم و زیاده صاحب رای صانوردم اما اول بویه که
سو بملدک غرورک سرمایه سی و کذب و زورک زیب و زینتیدر قیلک
سیاهلخی ظلمتدراقلخی نوردر عجب نادان شول کیمه که اکا چالشه که
نوری ظلمت ایله اورته یعنی نوری ظلمت ایله سترایتمکه سعی ایده
(قطعه) ابلهی کومیکند موی سفید خود سیاه * از پی پیری جوانی را
همی دارد امید * ابلهی یا حرف تشکیر ایله احق معناسنه (کو
که اودن مخففدر که حرف رابط صفت اوضمیر ابلهه راجعدر) (موی
سفید خود بیانه و لامیه) (پی پس معناسنه صولک دیمکدر) (پیری
یا حرف مصدر) (جوانی ده بویه همی دائماً دیمکدر) (دارد فعل مضارع
مفرد غائب طوتار دیمکدر) (محصول بیت) شول ایله که کند و بیاض
قیلنی سیاه ایله پیر لکدنصره جوانلق امید ایدر دائماً بویسه محالدر
و فاسد خیالدر * پیش دانایان که در بند شکار دولند * کی بود زاغ سیه را
رونق بازسفید * (پیش دانایان لامیه الف نون اادات جعدر) (که
حرف رابط صفت) (بند بونده قید وهوس معناسنه در) (شکار دولت
بجایز لامیه) (کی اادات استفهام) (زاغ قارقه دیمکدر) (سبه سیاهدن
مخففدر) (را اادات صله) (رونق بازسفید بیانه و لامیه بازطوغان دیمکدر
(محصول بیت) دانالر قنده که انلر شکار دولت قیدنده در یعنی دولت
شکاری قیدنده اولان عاقللر قنده سیاه قارقه به بیاض طوغانک رونق
و حلاوتی چن اولور یعنی اولماز (عروض) بوقطعه بحر رملنددر که
یانکز عروض و ضربی مقصوردر بر مصرای فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن اولوب رمل مثن مقصور اولور * و اما آب معجون که
ذکر کردی من ازان قیل نیستم که طعام بسیار خورم و با ن لذت کیرم
چه ازان ناخوشر که هر لحظه بجایی بایدرفت که در و نادیدنی را باید
در و ناشیدنی را باید شنید و نا بوییدنی را باید بویید حکما گفته اند

کرسنکی بیمار یست در مزاج و شراب و طعام آزما ده علاج نادان
 کسی که خود را با اختیار بیمار سازد تا باضطرار بیمار کند * (که حرف
 رابط صفت) ذکر کردی ذکر ایلدک (من ازان قبیل نیدم بن اول
 قبیلدن دکل) (که حرف رابط صفت) خورم فعل مضارع متکلم وحده
 بیم دیمکدر (کیرم فعل مضارع متکلم وحده طوتهیم دیمکدر) (چه نه
 دیمکدر) (بجایی با حرف وحدت و با حرف صله) (باید فعل مضارع
 مفرد غائب) رفت بونده مصدر معناسنه در زیر امضارع معاندر
 (باید رفت کتمک کرک) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (او
 ضمیر جایه راجعدر) (ناحرف توصیف نفی) (دیدن کورمک معناسنه
 مصدر در با حرف نسبت بونلرده نسبت ایسافت معناسنی متضمندر) (را
 ادات مفعول) (باید دید دید مصدر معناسنه در کورمک کرک) (ونا بوییدن
 نادیدنی کبی بوییدن قوفلق معناسنه در) (باید بویید سابقلر کبی قوفلق
 کرک) (ونا شنیدن سابقلر کبی شنیدن اشمک دیمکدر) (باید شنید اولمکیلر
 کبی اشمک کرک دیمکدر) (کرسنکی یا حرف مصدر کاف عجمی هاء
 رسمیدن مبدل کرسنه آج معناسنه در) (بیمار یست سین و تا ادات خبر
 یا حرف مصدر) (بیمار خسته دیمکدر) (کرسنکی مبتدا بیمار یست خبری
 در مزاج خبره متعلقدر) (شراب مبتدا و بونده صودیمکدر مطلق
 ایچلمه که لایق اولان شبنه دیرل) (طعام شرابه معطوف طعام ینجک
 نسنه) (ماده علاج لامیه و خبری) (کسی یا حرف تنکیر) (که حرف
 بیان) (خود را ادات مفعول) (باختیار با حرف مصاحبت) (سازد
 فعل مضارع مفرد غائب دوزه دیمکدر سازیدن دن یا ساختن دن زیرا
 مصدر تائینک ماقبلی خاء معجه اولسه زاء عربی به نقل اولنور) (ناحرف
 انتها) (باضطرار با حرف مصاحبت اضطرار افتعال بابندن مصدر در
 اصلی اضطرار در قاعده صرفیون اوزره افتعالتک تاسندن اولضاد
 اولسه تانی ظایه قلب ایدرل استراستمز دیدجک یرده استعمال اولنور
 (محصول ترکیب) اما اول معجونکه ذکر ایلدک یعنی دیدک ایدیکه
 بر معجوندر کتوردم کفه وقت ینسه طعمی هضم ایتدیر و معدنی
 اعتدالدن دوشرمز بن اول قبیلدن دکل که طعمی بیم و طعامک
 کز تیه لذت طوتم یعنی مثلذ اولم اندن ناخوشرک اندن فنا ندر که

هر لحظه یعنی هر وقت بریر کتمک کرک اوله که انده کورمه سی لایق اولمائی
 کورمک کرک و اشتمه سی لایق اولمائی اشتمک کرک و قوفلمه سی لایق اولمائی
 قوفلمک کرک مراد جای خلادر که معده نک هضمی دفع طبعه بادیدر
 السده خلیه کتمک کرک که انده فضلاتی کورملی و ظرات کونی دنگله لی
 و رایحه کریمه لی قوفلمه لی کار عاقل دکلدر بونلری ارتکاب ایلده دخی
 حکما و عقلا دیمشردر آجلق مزاجده خسته لکدر و طعام و شراب اکا
 ماده علاجد ز بر آجلق ضعف کتورر طعام و شراب انی ازاله ایدر
 نادان شول کیمسه در که اختیار بیه یعنی استکی واراده سبیله کندوی خسته
 ایدمه تا کیم اضطرار ایله یعنی استراستمز تیمار و معالجه ایدمه حاصلی مجبونی
 اکل سبیله آجلق ایراث ایدر آجلق پمارلقدن نوعدر بویه اولنجه
 اختیار بیه کندوی خسته ایش اولور آجلقنده علاجی اکل و شر بدر
 اضطراری یوب ایچمک اقتضا ایدر عاقل اولان علاجه احتیاجدن
احتراز ایدر (قطعه) میکند کسب اشتها خواجه * تابان رخنه
در مزاج کند * می حرف نأ کید (کند فعل مضارع مفرد غائب
کسب اشتها مصدرک مفعولنه اضافتیدر خواجه میکند فاعلی کسب
اشتها مفعول (تاحرف انتها) بان باحرف مصاحبت آن اسم اشارنددر
کسب اشتها یه (رخنه هاء رسمیه کدک معناسنه بونده ضرر معناسنه در
(در حرف صله (محصول بیت) خواجه کسب اشتها ایلر یعنی مورت
اوله جق شی اکل و بلع ایلر تا کیم انکله مزاجنه ضرر ایلر * وانکه آن
رخنه راز پخته و خام * هر چه یابد بان علاج کند * (وانکه اندنصکره
دیمکدر (رخنه راز اادات صله (پخته ماضیدن قسمدر بشمش معناسنه
(خام چیک معناسنه در) یابد فعل مضارع مفرد غائب بولور دیمکدر
(بان با حرف مصاحبت (محصول بیت) اندنصکره اول رخنه یه
بشمشدن و چیکدن هرنه که بولور سه علاج ایدر یعنی آجلق مزاجنه
هرنه بولور ایه بیر و اکل ایدر (عروض) بوقطعه بحر خفیفدن کرارا
و مرارا بیان اولندی * و اما ان ترکیب که فرمودی مباشرت باز نان شعبه
ایست از جنون و از قاعده خرد دورست که خلیفه روی زمین پیش
دخترکی بد و زانو در اید و تملق جا پلوسی نماید * فرمودی فعل مضارع
مفرد مخاطبدر (شعبه بحسب اللغه بوداق معناسنه در بونک کی برده

نوع و جزء معانسه کلور (قاعده خرد بیانیه) که حرف تعلیل (خلیفه)
روی زمین لامیه و بیانیه (پیش دخترکی لامیه یا حرف وحدت کاف
حرف تصغیر (دختر قیز معانسه در) بدوزانو با حرف استعمال بر معانسه
(زانودیز دیمکدر) (در آید فعل مضارع مفرد غائب کله دیمکدر) (تعلق
تفعل بایندن مصدر در) (بالطعنق معانسه در) (چاپلوسی جیم و پاء
بجمله بعضی برای یکپسیده عربی استعمال ایشلر یا حرف مصدر تبصص
معانسه تعلقه عطف تفسیر بدر (نماید فعل مضارع مفرد غائب
کوستره دیمکدر) (محصول ترکیب) و اما اول ترکیب که بیوردک زنان ایله
مباشرت یعنی کثرت جماع جنوندن بر نوعدر و عقل قاعده سندن
دور در که ریوزینک خلیفه سی بر قیز جغزک اوکنده ایکی دیز اوزره
کله و بالطعنق و تبصص کوستره یعنی قیزی ایله نیجه حبله و تسخر
ایلیه (قطعه) ای زده لاف خرد چند بشهوت کیری * کبسوی شاهد
و زنجیر جنون جنبانی * ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای
کس که در (زده ماضیدن فسمدر اورمش معانسه) (لاف خرد بیانیه
وزده نک مفعول صریحی) (چند نیجه دیمکدر) (بشهوت با حرف
مضاحیت سببی متضمن) (شهوت مصدر در آرزو ایتک معانسه) (کیری
فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (کبسوی شاهد لامیه و کیرینک مفعول
صریحی) (کسو کاف عجمک کسریله صاج معانسه در کافک فنی
غلط در) (شاهد محبوب دیمکدر) (زنجیر جنون لامیه) (جنبانی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر اوینادر سین دیمکدر زنجیر جنون اویناتقی
کمال عشق بازلقدن مرتبه جنونه وار مقدن کنایه در) (محصول بیت)
ای عقل لافنی اوران کیمسه یعنی عاقل دین کیمسه نیجه بر شهوت ایله
محبوب صاچنی طوتارسین یعنی اکامیل و محبت ایدرسین و جنون
زنجیرینی اوینادر سین خلاصه شهوت نفسانی آردی صره کررسین بو
پیتده صنعت تضاد وار خرد ایله جنون کبسویه مناسب زنجیر * چه
جنون باشد ازین پیش که پیش زنکی * بنشین بسرزانو و کون جنبانی *
(چه نه دیمکدر) (ازین پیش بودند زیاده دیمکدر زیرا پیش پاء عربیله
زیاده دیمکدر) (که حرف بیان) (پیش زنکی لامیه پیش پاء بجمبله اولک
دیمکدر زنکی با حرف وحدت کاف حرف تصغیر زن معروف برقر یجفک

دیمکدر (بنشینی فعل مضارع مفرد مخاطب در اوتوره سین دیمکدر) سر
 بونده اوج معناسنه در باحرف صله بنشینی به متعلق (کون کاف عربیله
 در معناسنه در (محصولیت) بوندن زیاده جنون نه اولور که بر
 قریحنگ اوکینه دیزا وجهه اوتوره سین یعنی دیز چوکه سین وکوت
 او بناده سین (عروض) بوقطعه بحر رمل مخبوندن بیت اولک صدر
 وابتدای سالم و سائرری مخبون بیت ثانی جبعاً مخبوندن خین ایکنجی
 ساکنی حذفه دیر فاعلاتن فعلاتن فعلات اولور (حکایت) در
 مجلس کسری سدن از حکما جمع آمدند فیلسوف روم و حکیم هند
 و برز جهر سخن بانجام رسید که سخنن چیزها چیست رومی گفت پیری
 و سستی باناداری و تنگ دستی هندی گفت تن بیمار باندوه بسیار برز جهر
 گفت نزدیکی اجل بادوری از حسن عمل همه بقول برز جهر رضا دادند
 (مجلس کسری لامیه) سه تن اوج کیمسه دیمکدر (آمدند فعل ماضی
 جمع غائب کلدیلر دیمکدر بونده شدند معناسنه در) فیلسوف روم لامیه
 (حکیم هنده بویله) (برز جهر حکمان بر ذوفنون کیمس دنک اسیدر
 (رسید فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر) (سخنن چیزها لامیه
 سخت قتی دیمکدر) (ترادات تفضیل یا حرف مصدر) (سست سین اولک
 ضعی و ثانیکن سکونیه کوشک دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (ناداری
 یاینه حرف مصدر نادار فقیر معناسنه در) (تنگ دستی یاینه حرف
 مصدر تنگ دست وصف ترکیبدر الی طار دیمکدر احتیاجدن کنایه در
 (هندی یا حرف نسبت) (تن بیمار یاینه باندوه بسیارده بویله یا حرف
 مصاحبت اندوه غصه معناسنه در) (نزدیکی اجل لامیه یا حرف مصدر
 اجلک یقینلخی) (یا حرف مصاحبت) (دوری یا حرف مصدر دور
 اوزاق معناسنه در) (حسن عمل مصدرک فاعله اضافتدر) (بقول برز جهر
 مصدرک مفعولنه اضافتدر یا حرف صله) (رضادادند رضا ویردیلر یعنی
 راضی اولدیلر دیمکدر) (بعض نسخه ده وازاقوال خود باز آمدند و اقدرد
 یعنی کند و قوللرندن رجوع ایلدیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (کسری تنک
 مجلسنده حکمان اوج کیمسه جمع اولدیلر رومک فیلسوفی هندک حکیمی
 و برز جهر اثنای مصاحبتده سوز اول محله ایرشدیکی نسخه لردن
 قنسی یعنی مشکارکی حاصلی جهاننده کوچلردن کوچ ندر رومی دیدی

پیرلک و کوشکک فقیرلک و محتاجلق ایله یعنی هم فقیر اوله و هم پیر اوله
 زیاده کوچ بودر دیو جواب و یردی هندی دیدی خسته وجوده چوق
 غصه یعنی هم مریض اوله و هم قساوتی اوله زیاده سخت بودر
 دیدی برز جهر اجلک یقینلخی حسن عملدن بعیدلکله ییله یعنی اجل
 قریب اوله و اعمال حسنه بولنجه اصعب بودر دیو جواب ایلدی
 جمله سی یعنی حکیمان سابقان حاصلی روم و هندی بوقوله راضی
اولدی لر و کندی و قوللرندن رجوع ایتدی لر (قطعه) پدش کسری
 زخرد مند حکیمان میرفت * سخن از سخت ترین موج درین لجه غم *
 پدش کسری لامیه پدش باء تحمیله بونده قیت معناسنه در (زخرد مند
 حکیمان ز حکیمان زخرد مند تقدیرنده در (میرفت بونده واقع اولدی
 دیمکدر) سخن میرفتک فاعلی سخت قتی دیمکدر (ترادات تفضیل (یا
 ادات نسبت (نون حرف تأکید (موج بحسب اللغه اضطراب
 معناسنه در بویله بیرلده طالغه معناسنه تخصیص ایدرلرینه بونده
 بعد الاستعاره معنای لغویدر (لجه لامک ضمی و جیمک تشدید یله
 بیوک صو معناسنه در یا دیمکدر (غنه اضافت بیانیه بعض نسخه ده
 موج برینه چیز واقع اولمشدر لکن لجه یه کوره موج نسخه سی
 انتخاب اولندی (محولیت) عاقل حکیملردن کسری نک حضورنده
 یونغم در یانسنده مشکرك اولان موج دن یانسنده دن سوز واقع اولدی
یعنی بویانده بحث اولدی که دنیاده یک مشکل ندر * آن یکی گفت که
بیماری و اندوه دراز * و آن ذکر گفت که ناداری و پیریست بهم *
 که حرف رابط مقول قول (بیماری یا حرف مصدر (اندوه غصه
 معناسنه در (درازه اضافت موصوفک صفتنه در) که ینه حرف رابط
 مقول قوله (ناداری یا حرف مصدر نادار فقیر معناسنه در) پیریست
 سین و تا ادات خبر یا حرف مصدر (بهم بونده مجتمع معناسنه در
 (محولیت) اول بریسی یعنی بویانده قبل و قاله و بحث و جدال
 ایدن حکمادن بریسی که سابقا ذکر اولندیغی اوزره قائل حکیم هنددر
 دیدیکه مشکرك اولان خسته لك و طول دراز قساوت و غصه در
 و اول بریسی که مراد فیاسوف رومدر دیدی مجتمع اوله رق فقیرلک
 و پیرلکدر * سیومین گفت که قرب اجل و سوء عمل * عاقبت رفت

بزجیم سیم حکم حکم * سیوم او چنجی دیمکدر (یا ادات نسبت
 (نون حرف تأکید) که حرف رابط مقول قول (قرب اجل مصدرک
 فاعله در (سوء عمل ده بویه) رفت بونده واقع اولدی معناسنه در
 (ترجیح سیم مصدرک مفعولنه در (حکم حکم فاعله حکم حاکم
 ضمی کافک سکونیه مصدر در (حکم حکم کافک فتحه در یله حاکم
 معناسنه در (محصول بیت) او چنجیسی یعنی بزجهور دیدی که
 اجلک بقینلغی و عملک کوتولیکی یعنی مشکل اولان بودر دینجه
 عاقبت وانجام کار او چنجی نک ترجیحنه واقع اولدی حاکم حکمی
 حاصل کلام کلام ثالثی ترجیح ایلدی (عروض) بوقطعه بحر رمل
 متمددر که صدر وابتدا لر نندن ماعدا مخمونددر عروض و ضربنه
حذف دخی طاری اولمشدر (حکمت) حکیمی را پرسیدند که آدمی زاده
کی بخوردن شتابد گفت توانگر هرگاه که گرسنه شود ودر ویش
هرگاه که ییابد * حکیمی یا حرف وحدت (را ادات صله) پرسیدند
 فعل ماضی جمع غائب (که حرف بیان (آدمی زاده انسان دیمکدر
 (کی فح دیمکدر نه وقت معناسنه (بخوردن با حرف صله خوردن
 مصدر (شتاب فعل مضارع مفرد غائب شتایدن ن ایور دیمکدر
 محله معناسنه (گفت تحتند فاعلی حکیمه راجع (توانگر زنکین دیمکدر
 (گاه کاف عجبیه وقت معناسنه (که حرف رابط صفت (ییابد
 فعل مضارع مفرد غائب یایدن دن بوله دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر حکیمه سؤال ایلدیلر که انسان نه وقت طعامه ایور یعنی محله و شتاب
 ایدر حکیم جوانده دیدی غنی هر وقت که آج اوله یعنی غنی اولان
اجقده یعنی کبی طعامه شتاب ایدر و فقیر هر وقت که بوله یعنی بولدیغی
وقت محله ایلر (قطعه) بخور چند آنکه ننهد خانه عمر * زیشی وکی
 رودر خرابی * بخور بیه تأکید ایلله امر حاضر مفرد در بی یعنی اکل ایلله
 دیمکدر (چندانکه اولقدر که دیمکدر (ننهد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب قومیه دیمکدر (خانه عمر پسانیه بالامیه مراد وجود انساندر
 (یشی یا حرف مصدر یش بیه عریله زیاده معناسنه در (کی یا
 حرف مصدر کم کاف عریله از معناسنه در (در حرف صله (خرابی
 یا حرف مصدر (محصول بیت) اولقدر بی که عمر خانه سی چوققه دن

و از لقیدن خرابه یوز قومیه سین یعنی کثرت اکل سببیه مبتلای مرض
 هائل و کمال جوع سببیه هلاکه قابل اولیه سین اشته بوقدار اکل
و شرب ایله دیو خطاب عام طریقله ملاجعی بند ایدر * اگر دارنده
 هر که که خواهی * و گرداری هر گاهی که بایی * دارنده یا حرف
 خطاب (همزه حرف توسل دارنده اسم فاعل طوبیحی معنای نه
 غنی دیگر (که کاف عجمک فتحیه کاهدن محققدر وقت معناسنه
 (که حرف بیان) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب طلب ایده سین
 دیمک اولور (ناداری یا به حرف خطاب) گاهی یا حرف تکبر (که
 حرف بیان) بایی فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیمکدر
 (محصول بیت) بیت اوله منر بو طدر یعنی اگر غنی ایسک هر وقت که
 طلب ایله سک یعنی اشتها ایله سک نه حد کدن زیاده ونه اکسک تناول ایله
 و اگر فقیر ایسک هر وقت که بوله سین (بینه بوصور قی رعایت ایله
 حاصلی بوا یکی صورته یله حد اعتدالی پیشه ایله دیمک اولور
 (عروس) بوقطعه بحر هرج مسددر که بالکرن عروض و ضری
 محذوفدر که بر مصراع مفاعیلن مفاعیلن فعولن او اب هرج
 مسدس محذوف اولور (حکمت) حکمی یا مسر خود کف باید که
بامداد از خانه بیرون نیایی تا نخست اب بطعام نکشایی زیرا که سری
نخم حلم و برد بلا نیست و کرسنکی مایه خشک مغزی و سبکساری *
 حکمی یا حرف وحدت (با حرف صله) پسر خود بیانیه (باید فعل
 مضارع مفرد غائب) (که حرف بیان) بامداد صباح وقتی دیمکدر
 (بیایی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کلیه سین دیمکدر) تا حرف توقیت
 (نخست ابتدا دیمکدر) بطعام با حرف صله (نکشایی فعل نفی مستقبل
 مفرد مخاطب اچیه سین دیمکدر) زیرا که ادات تعلیل (سری یا حرف
 مصدر) (نخم حلم بجز لایمه) برد باری باء مصدری ایله عطف
 تفسیر بدر که حول معناسنه در (کرسنکی یا حرف مصدر) (مایه
 خشک مغزی بیانیه) (با حرف مصدر) (خشک مغز قوری بیلی یعنی
 لجوج و دیوانه دیمکدر) (سبکسار خفیف با تلی معناسنه عطف
 تفسیر بدر) (محصول ترکیب) بر حکیم کنندی او غلنه دیدی که کرکدر که
 صباح وقتی خانه دن طشره کلیه سین یعنی او یکدر چقیه سین مادامکه

طوداعت طامه چپ سین یعنی طعام یکربکه حاصلی طعام ایتدیکه
 او یکدن چقمیه سین زیر که طوقلق حلم و حورلاکک تخمیدر یعنی
 طوقلق حلمک منشایدر و اجاق لجوج و معاندلکک مایه سیدر یعنی
 اصلیدر (قطعه) خوی خود رازروزه تیرمکن * کرهمه حلم و برد
 باری به * خوی خود بیانیه را ادات مفعول (روزه اورج معناسنه در
 تیر بونده دارغین دیمکدر) مکن فعل نهی حاضر مفرد (که حرف
 ذلیل (محصول بیت) کندی خوبیکی یعنی طبیعتکی اورجدن ناشی
 دارغین ایله زیر اچیمسندن حلم و حورلاک ایودر حاصلی روزه سببیه
 طبیعتک تیر اولسون زیر اخصالک جله سندن و اعمالک مجموع سندن
 حلم اعلادر * چون شود روزه مایه آزار * روزه خواری زروزه داری به *
 مایه آزار لامیه (روزه خواری یا حرف مصدر) روزه خوار وصف
 ترکیدر مقرر معناسنه (روزه داری ده بویله صائم معناسنه
 (محصول بیت) چون اورج آزاره یعنی حدت و غضبه مایه و سبب اوله
 مقررلاک صائم لکن اعلادر (عروض) بوقطعه بحر خفیف مخبون
 و محذوفدر که کرارا و مرارا بیان اولندی * چون کرسنه باشی هراش
 و نان که بینی از طبیعت تو شهوت آن خیزد و با شنایان که نشینی
 طامعه تودر ایشان آویزد * باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین
 دیمکدر (آش الف ممدوده ایله طعام معناسنه در نته کیم ترکیده دخی
 مستعملدر) که حرف رابط صفت (بنی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کورر سین دیمکدر) طبیعت تو لامیه (شهوت آن مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر) خیزد فعل مضارع مفرد غائب قالفار دیمکدر (با شنایان
 یا حرف مصاحبت) که حرف بیان نشینی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوتوره سین دیمکدر (طامعه طمع و حرص دیمکدر) توبه اضافت لامیه
 (آویزد فعل مضارع مفرد غائب تعلق ایدر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 حکیم اوغلنه دیر که چونکه اچ اوله سین هر طعام و اتمکی که کوره سین
 طبیعتکدن اکا اشتها قالفار یعنی میل ایدر و اشتها له یعنی دوستر که
 اوتوره سین یعنی حرصک انلره تعلق ایدر یعنی سنک حرص و طمعکدن
 انلر نجیل اولور لر حاصلی سنک و وضعکدن انلر نجیل اولور لر نجالی
 صاحب طبعه استاد ایدن معنای ترکیب کنند و دن نجیل اولمش (قطعه)

* هر چه یابی بخانه از تو خشک * به کر آن تا حد شمع بخوری * یابی
 فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیمکدر (با حرف ظرف معناسنه
) تر بونده یاش دیمکدر رطب معناسنه (خسک خاء مجمله نك ضمی
 وشین مجمله نك مکنونیه قورودیمکدر یابس معناسنه) تا حرف نهیه
 (حد دالک تشدیدیه بونده غایت معناسنه در ضرورت وزن ایچون
 تخفیف اولمشدر) شمع طوق معناسنه در شینک کسری و باء موحده نك
 فتحیه (بخوری فعل مضارع مفرد مخاطب ییه سین دیمکدر
) (محصول یت) هرنه که خانه ده یعنی اوده بو او ایسک باشند وقورودن
 یکدر که اندن طوقلق حدینه دك ییه سین (حاصلی اوده بولدیگی
 طوینجه بیوب قارنک طوره سین * تا طعم کسان هوس نکئی *
 وز عطای خسان طمع بیری * تا حرف تعلیل (طعام کسان لایمه
) کسان الف ونون ادات جمع خلق معناسنه در (نکئی فعل انفی
 مستقبل مفرد مخاطب ایلمه سین دیمکدر (عطای خسان طعام کسان
 کیدر) خسان اچغلو دنیار دیمکدر (بیری فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر قطع ایده سین دیمکدر (محصول یت) یت اوله مرتبطدر
 خانه ده نه بولور ایسک ییه سین تا کیم خلقک طعامنه هوس ایلمه سین
 دخی دنیار عطا اسندن طمع قطع ایده سین یعنی هر کوردیکک طعامه
 ان اوز اتعبوب و خلقدر طعمه سین (عروض) و قطعسه دخی
 قطعسه سابق کیدر (حکمت) چون میریان بر کار خون نشیند
 و خود را در میان بند طعمه ارجگر حوری به که از نان او و شربت
 از خون خود آشامی به که از خوان او * میریان صاحب مسافر
 دیمکدر (بر کار خوان لایمه) نشیند فعل مضارع مفرد غائب او توره
 دیمکدر (خود را ادات مفعول) میان اورته معناسنه در (بند فعل
 مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر اورته ده کوره نك دائما کندوی
 کورمه دن کتایتدر یعنی هر کلاهی طعام کندونک اولدیفنی اشعار
 ایتک که ترکیده هر بیرده کندوی اورتایه آتاردیو تعبیر ایدر لر (طعمه
 بونده لقمه معناسنه) جگر خود بیانیه (خوری فعل مضارع مفرد
 مخاطب ییه سین دیمکدر) نان او لایمه (خون خود ده بوله کندی
 قانک دیمکدر) آشامی الف ممدوده اباه فعل مضارع مفرد مخاطبدر

یجه سین دیمکدر (خوان اولامیه) (محصول ترکیب) چونکه صاحب
 مسافر سفره نگارنده او توره وکنه بی اورته ده کوره یعنی منت
 ایله کنه جوکر کن لقمه بیه سین یکدرانک اتمکندن وکنه دو قانک
 شربت ایجه سین یکدرانک طعام سفره سندن حاصلی بویه کیمسه نک
 طعامنی بیددن کندی جکر یکی بیکر وسفره سندن صو ایچیکدن
 کندی قانکی ایچیک اولی و احرار (قطعه) هرکه کوید خوان
 ونان من بکش * پای خویش از خوان و دست از نان او * هر که
 هر کس که تقدیرنده در (کوید فعل مضارع مفرد غائب کویددن
 یا علی خلاف قباس گفتن بیه دیمکدر) خوان ونان من مقول قولی
 اضافت لامیه (بکش باء تأکید ایله امر حاضر مفرد در چک دیمکدر
 (پای خویش مفعولی ولامیه (نان اوده بویه او ضمیری هر که ده کی
 کسدن معدوله اولان که به راجع در (محصول بیت) هر کیم که نم
 سغرم و نم اتمکیم دیرسه یعنی نداد نم ایدوب من و تو پنج ایدر سه
 کندی ایاغکی سفره سندن والیکی اتمکندن چک حاصلی نعمتی
 تناول اتمه * تزه کر بوستان خود خوری * خوشترست از بره
 بریان او * تزه و بره شده لری ضرورت وزن ایچوندر (تزه تانک و رانک
 فتحه لریله ترکیده معروفندر و مطلقا یشلک جنسه دخی دیرل
 (بوستان خود لامیه (خوری فعل مضارع مفرد مخاطب (بره
 بانک و رانک فتحه لریله فوزی دیمکدر (بریان اضافت بیانیه
 او به لامیه (محصول بیت) بر تزه بی که کندی بوستانکدن
 بیه سین شوخترکدر بوصفله موصوف اولان کیمسه نک بریان
 فوزوسندن یعنی انک فوزوسنی بیه دن کنه و بوستانکدن تزه بیک
 اولیدر (عروض) بوقطعه بحر زمل مسد سندنر که عروض و ضربی
 محذوفدر (حکمت) پنج چیز است که بهر کس که دادند زمام زندگانی
 خوش دردست وی بهاند * (پنج بش دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت (بهر کس که با حرف صله (که حرف بیان (دادند فعل ماضی
 جمع غائب و یرد لرد دیمکدر (زمام زانک کسر یله یولار و دیرکین معنانه در
 (زندگانی به اضافت بیانیه زندگانی یا حرف مصدر دیرلک یعنی
 بهادت دیمکدر (خوشه اضافت موصوفک صفته اضافتیدر (در

حرف ظرف (دست وی لامیه) (وی ضمیری کسه راجع در نهادند
 فعل ماضی جمع غائب قودیلردیمکدر (محصول ترکیب) بش شبدر که
 هر کیمه به که او بش شبی ویردیلر خوش معیشت دیز کسنی انک الینه
 قودیلر یعنی او بش شبی هر کیمه که موجود اولسه دائما راحت
 و حضورده اولور * اول صحت بدن دیم یعنی سیم سعت رزق چهارم
 رفیق شفیق بنجم فراغت و هر کر از بن محروم کردند در زندگانی خوش
 بروی وی بر آوردند * (صحت بدن مصدرک فاعلنه) (دوم سیم سوم
 (چهارم) بنجم) (بنجم) (یکنجی) اوچنجی دردنجی بشنجی معنایینه در زیر
 اسماء اعدادده ادات فاعل میگرد (سعت وسعت معناسنه در) (رزقه
 اضافت مصدرک فاعلنه در) (رفیق شفیق بیانیه) (فراغت دنیادن ایبا
 دیمکدر) (هر کر هر کس را دیمکدر را ادات مفعول) (کردند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلردیمکدر) (در زندگانی خوش لامیه و بیانیه در قیو
 معناسنه در) (بروی وی لامیه با حرف صله) (بر آوردند قیامش لرد دیمکدر
 (محصول ترکیب) بش شبشک اولکچسی بدنک صحتی یعنی وجودک
 صحیح و سالم اولسی ایکنجیسی جمیع مخلوقاتدن امین اولمقلق اوچنجیسی
 رزقک واسع اولسی دردنجیسی محبتلی به ایداش بشنجیسی فاع البال
 اولوب عالمک کار یله مقید اولمق و هر کیمی که بوندن یعنی بواسیاء
 خسه دن محروم ایلدیلر حاعلی پوشیلر اند بولمقدی خوش دیرلک
 قیوسنی انک یوزینه قبادیلر یعنی دنیاده راحت معاش بولمز (قطعه)
 به پنج میرسد اسباب زندگانی خوش * باتفاق حکیمان شهره در آفاق *
 (به پنج با حرف مصاحبت سببیتی متضمن می رسد می ادات تأکید
 رسد فعل مضارع مفرد غائب رسیدن در ایشور دیمکدر) (اسباب
 زندگانی خوش لامیه و بیانیه اسباب سببک جمیدر) (باتفاق حکیمان
 شهره لامیه و بیانیه با حرف مصاحبت الف نون ادات جمع در) (شهره
 شینک ضمیمه مشهور معناسنه در) (آفاق بونک کی پرده علم دیمکدر
 (محصول یت) بش شبی سببیه خوش دیرلک سببیلری ایشور یعنی
 ایوم معیشت سبیلری بش شبی ایلر ایشور عالمده مشهور اولار حکیملرک
 اتفاقیه یعنی حکما و عقلا انک اتفاقیه در لکه بوش شبی سبیدر * فراغ
 یعنی وصحت و کفای معاش * رفیق خوب سیر همدم نکوی اخلاق *

(فراغِ فراغتِ خلقتِ امور و خصوصه مداخله ایتموب کندی
 حاسه اوله دن کسایتدر (ایمی یا حرف مصدر امینک یعنی جمیع
 مخلوقاتدینی و دنیوی امین اولق صحت صحت بدن تقدیرنده (کفاف
 معش لایمه) (کفاف کائنات کسر یله هر شئیك اعلاسنه دیرلر کفاف معاش
 ایو و پشت دیمکدر ترکیجه کچه جک دیمکدر (رفیق خوب سیر بیانیه
 خوب سیر وصف ترکیبدر کوزل خوبلو دیمکدر رفیق خوب سیر یعنی
 کوزل طبیعتی یولداش (همدم نکوا اخلاق بیانیه نکوا اخلاق وصف
 ترکیبدر ایو و حویلی دیمکدر (همدم نکوا اخلاق ایو و حویلی مصاحب
 دیمکدر که بنه کلام سابقه عطف بیان شکلیدر (محمول یب) حضرت
 جامی بش نشنه بی تعداد ایدوب بیور که فراغ امینک و بدنک صحتی
 و اعلام معاش کوزل سیرتلی یولداش ایو و حویلی مصاحب حاصلی علما
 و حکماک اتفاقیه یو بیش شی بر کیمسه به نضیب اولسه عالمده صفای
 بالله عمر سورر (حکمت) هر نعمت که بمرک زوال پذیرد اتر اورد منده
 در حساب نعمت نکیرد * که حرف رابط صفت (بمرک یا حرف مصاحبت
 مرک ممیک قنچی وراثت سکونیه اولوم دیمکدر اجل معناسنه (زوال
 بونده فنا دیمکدر پذیرد فعل مضارع مفرد غائب پذیردن دن با علی
 خلاف قیاس پذیرفتن دن قبول ایلیه دیمکدر (اثر اادات معنول) در
 حرف ظرف (حساب نعمت بیانیه نعمت صایبسنده دیمکدر) نکیرد
 فعل نفی استقبال مفرد غائب کیریدن دن یا علی خلاف قیاس گرفتن دن
 طوعمزد دیمکدر (محمول ترکیب) هر نعمت که اولوم ایله فنا قبول ایلیه
 یعنی باقیه اولیه اول نعمتی عاقل اولان کیمسه نعمت حسابنده طوعمزد
 یعنی نعمت عدا یلر نعمت باقیه اولدر که کشتی نقد عمرینی اعمال خیره
 صرف بر ثله نامنی قیامته رک زنده ایلیه * غمرا کرچه در از بود چون
 مرک روی نمود ازان درازی چه سود نوح هزار سال در جهان بسر
 رده است امروز پنج هزار سالست که مرده است قدر نعمتی را بود که
 جا رده باشد و ارافت زوال بر گزانه * (دراز دالک کسر یله اوزون
 دیمکدر طویل معناسنه) بود فعل مضارع مفرد غائب اولور سه دیمکدر
 چون حرف تعامیل (نمود فعل ماضی مفرد کوزندی دیمکدر) درازی
 یا حرف مصدر اوزونلق دیمکدر (سود فائده دیمکدر) (هزار سال یک

ییل دیمکدر (بسر با حرف صله) (برده ماضیدر قسمدر ایلتمش دیمکدر
 (بسر برده باشه ایلتمش بونده یاشمش دیمکدر نکایه در) پنج هر رسالت
 بش یک ییلدر (که حرف یان مرده ماضیدن قسمدر اولمش یعنی
 وفات ایلش دیمکدر) قدر بونده اعتبار معناسنه در (نعمتی یا حرف
 تنکیر) را ادات تخصیص (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر
 (که حرف رابط صفت یا حرف بیان) جاود نه ابدی دیمکدر (باشد فعل
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) آنت زوال بیانه فانی اولوق آفتندن
 دیمکدر (کرانه کاف عریض فتحیله کنار دیمکدر بر بونده ظرف اولمقدمه
 محتملدر) محصول ترکیب عمر اگر چه اوزون اولور ایسده یعنی هر قدر
 اوزون اولور ایسه اولسون چونکه اجل یوز کوسره اول اوز ونلقدن
 نه فائده یعنی عمرک اوزون اولمندن فائده یوق حضرت نوح سلوات الله
 علی نبینا وعلیه حضرت تبری بیک ییلی جهانده باشه ایلتمشدر یعنی
 بیک ییل یاشامشدر بوکون بشیک ییلدر که وفات ایلشدر حاصلی
 عمر اوز ونلقنه انتفات اولمسون زیراز مان حیاتک وقت ممات
 اضماف مضاعفدر اماغلن اولمسونکه حضرت نوح عمری حاشا ثم
 حاشا تلف وهبا اوله زیرا بومشیلدن فهم اولنان بودر لکن بونده مجرد
 طوال عمری تمشیلدر شول نعمتک اعتباری اولور که ابدی اوله وقفا بولوق
آفتندن کساره اوله یعنی اول نعمته اصلا زوال وقفا ابرمه (قطعه)
 بتزد مر دانا نعمت آنت * کز وجانت بود جاوید و مسرور * بتزد
 مر دانا با حرف ظرف اضافتکلامیه و بیانه (تزد نونک فتحی وزانک
 سکونیه قیت معناسنه در عربجه عند دیرلر دانا صفت مشبهه در) نعمت
 مبتدا (آنت خبری) (که حرف رابط صفت) اوضمیر نعمته راجعدر
 (جان معروف) (بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (جاوید
 بونده همیشه معناسنه در) (مسرور اسم مفعولدر فر حلتش دیمکدر
 (محصول بیت) مر دانا قتنده یعنی میلن آدمک عندنده نعمت اولدر که
 او نعمتدن سنک جات همیشه مسرور اوله حاصلی عاقل اولان شول
 نعمتی تحصیل ایدر که روحی اندن داعا مسرور اوله * نه سیم وزر که
 چون کورت شود جای * بناند همچو سنکت بر سر کور * انه حرف نفی
 منفی محذوف تقدیری نبود نعمتدر (سیم وزر ماندن عبارتدر) (که حرف

بیان (چون ادات تعلیل) کورت تا خطاب مؤخر جایه مقید در تقدیری
 چون کور شود جایه در (کور کاف بحمیله مرقد دیمکدر) (شود فعل
 مضارع مفرغ غائب اوله دیمکدر) جار یونده مکمل دیمکدر (یمانند باحرف
 تأکید) ماند فعل مضارع مفرغ غائب مانیدن دن یا ماندند ز برامصدر
 دالینک ماقبل نون اولسه اول نون مفتوح قلنور قاله دیمکدر (همچو
 هم ادات تأکید چو حرف تشبیه) (سنگت تا ضمیر خطاب سنگدن مراد
 مزاره علامت ایچون نصب اولنان طاشدر یوتا دخی کوره مصر و قدر
 (برسر کور لامیه مزارک باشی اوزره دیمکدر (محصول بیت) سپم وزر
 نعمت دکدر ز را چونکه سنگ یرک مزار یعنی اوله سین مزار طاشی کی
 مزارک باشی اوزره قالور حاصلی سنگله بیله آخرته کفر مزار طاشی کی
 قالور بلکه مزار طاشی پر از وقت مزارک بکلر لکن مال اصلا سمته که
 اوغرا من نهایت کلام مال دنیا پایدار اولماز (پایدار ولین فسنه یه کوکل
 و یرمک کار عاقل دکدر بویله و آنچه مدام عبادات و طاعات خدایه
 کوشش ایلکدر ز را آخرته بیله کیده جک اودر (عروض) بوقطعه
 بحر هزج مسدس دندر که عروض و ضرینه قصر علی طاری اولمدر که
 مقابیل قالمشدر که بر مصرعی مقابیلن مقابیلن مقابیل اولور که
 یو کا هزج مسدس مقصور دیولر (حکمت) برز جهر را بریدند که
 کدام پادشاه پاکیزه ترکفت آنکه پاکیزه کان ازوی بمن باشند و کنه کاران
 ازوی ترسند * (را ادات مفعول) (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
 صور دیلر دیمکدر) کدام قنقی دیمکدر (پاکیزه پاک دیمکدر ترادات تفضیل
 پاکیزه کان الف نون ادات جعدر کاف عجمی هاء رسمیدن مبدلدر) وی
 ضمیری پادشاهه راجعدر (ایمن امین دیمکدر) (باشند فعل مضارع جمع
 غائب اولورلر دیمکدر) (ترسند بویله قورقهلر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 برز جهره سؤال ایلدیلر که قنقی پادشاه پاکیزه رکدر یعنی عادلردیدی
 اولکه پاکیزه لر یعنی اعمال صالحه ایله متصف اولنلر او پادشاهدن
 امین اوله لر و کنه کارلر یعنی طریق مستقیم خروج ایدنلر اول
 پادشاهدن قورقهلر حاصلی صلحا سایه مرچنده آسوده و راحت
 اوله لر واشقیایم تیغ عدلندن خوف و هراس اوزره اوله لر (بیت)
 شاه آن باشد که روشن خاطر و بخرد بود * بیکوار حال از ویکوید اتراید

نامی صحیفه عالمه زشت یازر یا صورتی زشت نقش ایدرل (عروض)
 بوقطه عینله قطعه سابق کیدر (حکمت) حکیمان گفته اند که
 همچنانکه جهان بعدل آبادان کردد بجور ویران عدل ازناحیت
 خویش بهزار فرسنگ روشنایی دهد وجور از جای خود بهزار
 فرسنگ تاریکی دهد * که حرف رابط صفت (همچنانکه انجیلین که
 دیمکدر (جهان مبتدا) (بعدل باحرف مصاحبت کردد مفعول
 غیر صریحی) آبادان معمور معناسنه صریحی) (کردد فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر نخبند فاعلی مبتدایه راجع جمله سی خبر در
 (بجور ویران بعدل آبادان گبی ینه قاعده سجع اوزره بر کردد تقدیر اولور
 (عدل مبتدا) (ناحیت ناء طویل ایله تصرفات بمحمدنر ناحیه اطراف
 مملکت دیلر ترکیجه بودیارلده سنجاق مثلاً بولی سنجاقی دیدکلری کبی
 مطلق کوی و کنندن عبارتدر) (ازناحیت خویش دهدک مفعول غیر
 صریحی) (بهزار فرسنگ باحرف صله بودک غیر صریحی فرسنگ ایکی
 یک آدم والی یک ایاق بره دیلر عریجه فرسخ) (روشنایی باحرف مصدر
 ایدنلق دیمکدر) (دهد فعل مضارع مفرد غائب ویر دیمکدر) (تاریکی
 باحرف مصدر قرانلق دیمکدر) (محصول ترکیب) حکیملر دیمکدر که
 انجیلین که جهان عدل ایله باران اولور جور ایله ویران اولور عدل
 کندی ناحیه سسندن یعنی اولدیغی شهرک قرا و قصباتندن حاصلی
 شهرک مسنورندن یک فرسخ بره یعنی خارجه ایدنلق ویرد وجور وظلم
 اولدیغی بردن یک فرسخ یر قرانلق ایدر (فصله) بعدل کوش که چون
 صبح آن طلوع * کند فروغ آن برود تا هزار فرسنگی * بعدل باحرف
 صله کوشک مفعول غیر صریحی (کوش فعل امر در سعی ایله معناسنه
 (که حرف بیان) (چون ادات تشبیه) (صبح آن مجاز الامیه تقدیری
 آفتاب صبح آن در آن اسم اشارتدر عدله) (طلوع کندک مفعول صریحی
 و مصدر در طوغغ معناسنه) (کند فعل مضارع مفرد غائب) (فروغ
 فانک ورائک ضمیمه بونده نور و پر تو معناسنه در) (آه اضافت لامیه) (رود
 بآه تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب رویدن دن یا علی خلاف قیاس
 رفتن دن کیدر دیمکدر) (ناحرف انتها) (هزار فرسنگی حذف مضاف
 ایله تقدیری نابر هزار فرسنگی در) (باحرف مصدر یا خود بلا تقدیر

یا حرف نکر اولور (محصول بیت) عدله سعی ایله که عدلاک صباحی
یعنی کنشی طلوع ایله انک ضیا ونوری بیک فرسنگک دیوله دک کیدر
یا خود نیجه بیک فرسنگه کیدر روشننا و پرر * ظلام ظلم چو ظاهر
شود برآید پرر * جهان ربیری و تلخ عبشی و تنکی * ظلام ظلم قحجیه
مصدر در ظلمت معناسنه یعنی قرا کولاق (ظلمه اضافت مصدرک
فاعله در) (چو ادات تعلیل) ظاهر آشکاره دیمکدر و شودک و معنوی
(برآید فعل مضارع حاصل اولور معناسنه (پربونده چوق معناسنه در
پر برآیدک و معنوی صریحی) جهان غیر صریحی زجهسان تقدیرنده (تیری
فاعلی) یا حرف مصدر کاف عجبی هاء رسمیدن مبدل تیره بونده بولانق
قرا کولاق دیمکدر (تلخ عبشی یاء مصدریه ایله وصف ترکیبدر آجی
کنیمک دیمکدر امور معاشده ثقلت چکمه دن عبارتدر) تنکی یابنه
حرف مصدر تنک طار دیمکدر (محصول بیت) ظلمک قرا کولاقی
چونکه ظاهر اولور جهان دن قرا کولاق و تلخ عبشلاک و طاراق چوق
حاصل اولور یعنی عالم غموم و هموم ایله پر اولور (عروض) بوقطعه
بحر مجتدر که مفصلا و مختصر بیان اولمشد (حکایت) درویشی
قوی همت پیادشاهی صاحب شوکت طریقه اختلاط و سابقه
انبساطی داشت روزی از وی نسبت بخود کرانی تفرس کرد هر چند
شجسس نمود آزار جز کثرت تردد و بسیاری آمدش از اسبی نیافت دامن
از اختلاط او در جید و بساط انبساط در نور دید روزی آن پادشاه را
در مری اتفاق ملاقات افتاد زبان بمقالات بکشد که ای درویش موجب
چیزست که از ما بیدی و قدم از آمد شد مادر کشیدی گفت موجب آنکه
دانستم که از سبب نا آمدن سؤال به که از جهت آمدن اظهار ملال *
(درویشی یا حرف وحدت) قوی همت و صف ترکیبدر قوی همتی
دیمکدر (پادشاهی یا حرف مصاحبت و یا حرف وحدت) صاحب
شوکت پادشاهک وصفی قوی همت درویشک وصفی اولدیی کبی
(طریقه اختلاط بیانیه طریقه هاء رسمی علامت عدولدر همزه
حرف توسل اختلاط افعال بایندن مصدر در قرشمق معناسنه اما
بونده مصاحبت و مناد متدن کایتدر) و سابقه انبساطده بویه سابقه
اسکی دیمکدر انبساط افعال بایندن مصدر در بونده ملاطفه

معناسنه در (داشت فعل ماضی مفرد غائب بونده حکایه حال ماضی
افاده ایدر طوتاردی یعنی وار ایدی (روزی یا حرف وحدت (وی
شعیر پادشاهه راجعدر (نسبت بونده متعلق دیمکدر) (باخود یا حرف
صله) (کرانی یا حرف مصدر کران کافی عجمک کسریله اغر دیمکدر
(تفرس تفعل بایندن مصدر در کلک فراستله بیلک حاصلی طرز و طورندن
اکلق دیمکدر (کرد فعل ماضی) (تجسس تفعل بایندن مصدر در
ارایوب ایزلک معناسنه (نمود فعل ماضی مفرد غائب کوسرتدی
دیمکدر (کثرت تردد و بسیاری آمد شد مصدرک فاعلنه اضافت لریدر
تردد کلوب کتمه معناسنه بسیاری یا حرف مصدر (آمد فعل ماضی مفرد
غائب شده بویله اما بونده مصدر معنایه در زیر اینکی ماضی ترکیب
اولنسه اسم مصدر اولور آمد شد کلوب کتمه دیمکدر (ان اسم اشارتدر
(را ادات مفعول (سبی یا حرف وحدت (نیافت فعل نفی ماضی مفرد
غائب بولمدی دیمکدر (دامن اتکدر چیدک مفعولی (از اختلاط او
لامیه و غیر صریحی (در چید فعل ماضی مفرد غائب دوشیردی دیمکدر
و بساط انبساط پیایه بساط دوشک دیمکدر (در نور دیدک مفعولی
در نور دیددوردی بوکدی دیمکدر (روزی یا حرف وحدت (در حرف
طرف (ممر اسم مکاندر اوغراق معناسنه افتاک مفعول فیهی (ملاقات
راست کلک دیمکدر یعنی بولوشقی (افتاد فعل ماضی مفرد غائب
واقع اولدی دیمکدر (زبان دیل دیمکدر (بمقالات یا حرف صله مقالات
مقالهک جمعی سوزلر دیمکدر (بکشاد فعل ماضی مفرد غائب اچدی
دیمکدر (که حرف بیان (موجب بونک کی یرلرده سبب معناسنه در
(بیریدی باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد مخاطبدر کسیدک یعنی منقطع
اولدک دیمکدر (قدم کشیدینک مفعول صریحی از آمد شد ما لامیه
و غیر صریحی (کشیدی فعل ماضی مفرد مخاطبدر چکیدک دیمکدر (گفت
درویش دیدی (دانستم فعل ماضی متکلم وحده بیلدم دیمکدر (از سبب
نامدن سؤال یعنی کلکک سببینه سؤال (به یک معناسنه (که حرف
بیان از جهت آمدن اظهار ملال یعنی کلکک جهتدن ملال
اظهارندن یعنی ینه کلدی دیو ملالات اظهار بیلکدن (محصل ترکیب)
برقوی همتلی درویش بر شوکت وعظمت صاحبی پادشاه ایله مصاحبت

و انبست طریقی و ملاطفه و ملاعبه سابقه سنی طوئاری برکون
 پادشاهن کندویه متعلق براغراق یعنی استئقال اکدی هر تقدیر نجس
 و تفحص ایلدی اکا ترددک کثرتدن و کلوب کتمک چوقلغندن غیری
 بر سبب بوله مدی پادشاه صحبت و منادمتدن اتکنی چکدی یعنی اعراض
 ایلدی و ملاطفه دوشکنی دوردی بوکدی حاصلی انکله انستبتدن
 فراغت ایلدی برکون او پادشاه براوغراقده یعنی یر بول اوزرنده اتفاقا
 ملاقات واقع اولدی پادشاه دیلی سوزه اچدی یعنی سوزه باشلدیکه
 ای درویش سبب ندر بزدن منعطف اولدک و قدمکی بزه کلوب کتمدن
 چکدک درویش دیدی سبب اولدر که یلدمکه کلمه کلاکک سببتدن
 سوال یعنی نیچون کلدک دیو سوال اتمک یکدر کلاکک جهشتدن
ملالت اظهار ایلکدن (قطعیه) بدرویش گفت آن توانگر چرا
بیشم بس از درها نامدی * بدرویش باحرف ضله (توانگر غنی
 معناسنه) چرا نیچون دیمکدر (بیشم باحرف ضله پیش بونده فیت
 معناسنه در بنم ضمیر متکلم و حده بنم فتمه دیمکدر) بس از درها معنای
 لازمی چوقندن بری دیمکدر زیر بس چوق معناسنه در (باء عربیله که
 دیر هاده اولان جمعیتک افاده ابتدایی کثرتی تأکید ایدر دیر دلاک کسریله
 کج دیمکدر ها اادات جمع) نامدی قیاس نیامدی ایدی زیر کلمه کلاک
 اولی همزه اولسه اکا حرف نفی یا نهی یا با داخل اولسه بایه قلب
 اولنور اما بونده ضرورت وزن ایچون تخفیف اولمشدر فعل نفی ماضی
 مفرد مخطب کلدک دیمکدر (محصول بیت) درویشله اولغنی دیدی
 نیچون بنم فتمه چوقندن بروکلک یعنی بنم له مصاحبت و منادمتنه نه
 کلدک حاصلی الفت و انسبتی نه کسدک * بکفتا چرا نامدی پیش من
بسی * خوشترست از چرا امدی * بکفتا باحرف تأکید الف اادات جواب
 یعنی جوابنده درویش دیدی بیتک آخرینه کلنجه مقول قولیدر
 (چرا نامدی لفظ مراد مبتدا) پیش من لامیه (بسی چوق دیمکدر
 خوشترست خبری ترادات تفضیل) از چرا امدی لفظ مراد
 خوشتره متعلق (محصول بیت) درویش توانگره جوابنده دیدی
 چرا نامدی بنم عندهمده چرا امیددن خوشتردر یعنی نیچون کلدک دیمک
 نه کلدک دیمکدن یکدر (عروض) بوقطعه بحر متقارب مثنو کله

روضة سوم

جميع اجزای سالم الا عروض و ضرب محذوف در حذف اخرده اولان
 سبب خفیی اسقاطه دیرل که لن دوشرفعو قالور فعل انک یرینه کلور
 بویه اولنجه بر مصرای فعولان فعولان فعل اولوب متقارب مثنی
محذوف اولور * روضه سوم * در بیان شکفتن شکوفهای باغستان
 حکومت و ایالت که متضمن میوههای نصف و عدالتست * سوم اوچنجی
 دیمکدر شکفتن شینک کسری و ضمی و کاف عربک ضمیمه اچلق دیمکدر
 شکوفه چیمک هاداد جمع شکفتنک شکوفیه اضافتی مصدرک فاعلنه
 اضافتیدر یا خود شکفتن متعدی اولوق دخی احتمالی واردر اچسق
 معناسنه اول وقت اضافت مصدرک مفعولنه اولور (شکوفهای
 باغستان لامیه حکومت بیانیه (حکومت مصدر در حاکمک دیمکدر
 ایالت والیک دیمکدر (متضمن تفعل باندن اسم فاعلدر بحسب اللغة
 قواطع قلی دیمکدر اما بونده مقارن معناسنه در (میوههای اضافتی اسم
 فاعلک مفعولنه در (میوههای نصفه بیانیه نصف نونک و صادک
 فتحه لیه مصدر در انصاف معناسنه (عدالت معروف متضمن مبتدا
 نصف و عدالت خبری جمله سی صفت فقره اولیدر (محصل ترکیب)
 اوچنجی روضه انصاف و عدالت میوه لینه مقارن اولان حکومت
 و ایالت باغستانک شکوفه لرنیک اچلمه سی یا شکوفه لرنی اچسق
 بیاننده در یعنی حکومت و ایالت باغستانک چیمکدری که پادشاهان
 و والیدر انلرک اچلمه سی یعنی سیر و سلوک و سیرت لری بیاننده در که
 اکا انصاف و عدالت میوه لری مقارن یعنی شاهان و ولاته لایق و لازم
 اولان عدل و داد اول شکوفه لری ضمیمه مذکور و معین درینه بونده
 اولان تشبیهات و مجازات ار باینک معلومی (فائده) حکمت در وجود
 سلاطین ظهور نصف و عدالت نه ظهور بصفت عظمت
 و جلالت نوشین روان با آنکه از دین بیکانه بود در عدل و راستی بیکانه
 لاجرم سیر و کائنات علیه افضل الصلوات تفاخرکنان نیکفت
 ولدت اثنای زمن السلطان العادل (حکمت) مبتدا ظهور نصف
 و عدالت خبری (وجود سلاطین مصدرک فاعلنه اضافتیدر
 (ظهور نصفه بویه (نه حرف نفی مضمون ترکیبه مقید در (با
 حرف مصاحبت (صفت عظمت بیانیه (نوشین روان اکا سره دن

بر ملك عادلک اسميدر (با آنکه ائک ايله که ديمکدر) (دين بيکانه بيانیه
 بيانجي ديندن ديمکدر که ز يراوشين روان مجوسي ايدی) (بودادات ماضی
 راستی باحرف مصدر طوغر بلق ديمکدر) (يکانه فريد و بی نظير
 ديمکدر) (لاجرم شبهه سز ديمکدر) (سرور کائنات لاميه کائنات اولوسی
 عليه جار و مجرور مقدم خير) (افضل الصلوات مبتدا) (تفاخر
 تفاعل با بندين مصدر در) (کنان صفت شبهه ایده کن ديمکدر حاصلی
 تفاخر ايدرك ديمکدر) (می اادات حکایه) (گفت فعل ماضی مفرد غائب
 (ولدت مبنی للمفعول نفس متکلم وحده و معتل فادن دنبایه کلدیم ديمکدر
 (انا تاء متکلمی تأکید در جمع نسخدهلر يوله در) (بعض نسخده انا
 ولدت در انا مبتدا ولدت خير در شارح دخی بونسخه بی اختیار ايتشد در
 لاضرر فيه خذ مائت (فی حرف جر ولدت يه متعلق (زمن زانک
 و ميک فتحهلر يله زمانک جمعيدر لفظا مجرور و محلا منصوب مفعول
 فيهيدر ولدتک (السلطان لفظ مجرور مضاف اليه زانک (العادل
 سلطانتک صفتی (محصول ترکیب) پادشاهلرک وجودنده حکمت يعنی
 پادشاه نصبنده حکمت انصاف وعدالتک ظاهر اولسيدر يعنی انلردن
 عدل وانصافک آشکار اولسيدر عظمت و جلالک يعنی کبر و نفوذك
 و سلطنت و شدتک ظاهر و باهر اولسی دکلدر نوشران انکله يله که
 ديندن بيکانه ايدی يعنی مجوسی و آتش پرست ايدی اما عدل و راستی ده
 يعنی عادلنده و طوغر بلقده بی نظير و فريد الدهر ايدی نته کيم
 حکایات بين العوام متعارف و مشهور در شبهه سز کائناتک اولوسی
 صلواتلرک افضل ائک اوزرينه اولسون تفاخر کان بيورر ايدی
 بن سلطان عادلک زماننده طوغدم ز يرا نوشران قرق سکزييل
 سلطنتده عدل و داد ايلدی قرقچي ييله خواجه عالم و مقدر
 بنی آدم دنيايی تشریف بيوردیلر و افندي سکز باشند ايکن نوشران
 فوت اولدی بويله اولدی بخی ثابت (لکن حديثه نظر وار ز يرا
 هر بقدر بو حديث بين الناس توأمر تبه سنده ايسده علی القاری
 موضوعاتک اولنده موضوع در ديو تصریح ايلش و عند المحققين ده
 بويله در (منوی) پير که در عهد نوشين روان * برخ کشت چشم
 و بچراغ جهان * پير و پيامبر و پير و پيامبر بر معنایه در (که

حرف بیان (عهد بونده زمان معناسنه در) نوشین روانه اضافتی
لامیه (رخ با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) رخ بونده وجه معناسنه
(کشتک مفعول غیر صریحی صریحی محذوف تقدیری روشن کشت در
چشم فاعلی) کشتکاف عجمیه فعل ماضی مفرد غائب شد معناسنه
اولدی دیمکدر (چراغ جهان لامیه) (محصول بیت) پیغمبر که نوشروان
زماننده یعنی انک وقت حکومتانده وجه سعادتیه جهانک کوزی
و چراغی روشن اولدی یعنی نوشروان زماننده حضرت فخر کائنات
عالی منور ایلدی حاصلی دنیایی تشریف ایلدی (شعی مر حومک
ویردیک معنی عجب نه کونه ییتدن منفهم و روشن اولور شمعنک چراغیه
معنایی چشم بصیرتله ارامه لی روشن اوله زیرا مصرع ثانیه جهانک
منور چراغی اولدی دیمش عفی الله عنه وعن سیئاته * همی گفت
ازظم ازان سانه ام * که در عهد نوشین روان زاده ام * همی حکایت
حال ماضی استمراری متضمن (گفت فعل ماضی مفرد غائب) ازان
اول اجلدن دیمکدر (ساده پاک دیمکدر) (ام ضمیر متکلم وحده) که
حرف تعلیل (زاده ام ماضیدن قسمدر طوعشم دیمکدر) در عهد
نوشین روان اضافت لامیه ایله مفعول فیهی (محصول بیت) دائماً
دیر ایدیکه ظلمدن اول اجلدن پاک و ظاهر م که نوشروان زماننده
طوعشم یعنی حضرت ملاجائی حدیث سابقک معناسنی نظم ایله
بیورر حدیثک صحتی تقدیری اوزره حضرت کزیده عالم وزیده
بی آدم مجرد خلقی عدله تشویق و تحریص ایچوندیر بوخسه عدالتی
اوله کافرک زماننده طوعمه سببیه دکلدر بلکه خلقی در * چه خوش
گفت آن ناصح نیکخواه * بکوش دل آن ستمکاره شاه * چه خوش گفت
نه کوزل سو یلدی (ناصر اسم فاعلدر نصیحت ایدییجی دیمکدر
(نیکخواه اضافتی بیانیه نیکخواه وصف ترکبیدر ابو استیجی
دیمکدر خیرخواه معناسنه) (کوش دل بیانیه یعنی قلبی قولاغنه) (با
حرف صله) آن ستمکاره اضافت لامیه ستمکار ظالم معناسنه زیرا کار
ادات فاعلدر شاه ستمکاردن بدل یا عطف بیان اولور (محصول بیت)
نه خوش دیدی اول خیرخواه اولان ناصح اول ستمکار و ظالم پادشاهک
قلبی قولاغنه (گفتک مقول قولی بیت آتیدر وزن ایچون ناصحک

معانیده کسره اشباع اوانور * که از ظلمات ظلم اندیشه کن * پی آزمون
 عدل را پیشه کن * که حرف رابط مقول قول (ظلمات ظلم مصدرک
 فاعلنه اضافتیدر (ظلمات قره کولق دیمکدر (اندیشه کن فکر ایله
 دوشون دیمکدر (پی بونده تعلیل ایچوندر که لام جاره معناسنه
 (آزمون تجربه معناسنه اسمدر الف ممدوده ایله (عدل را را ادا
 مفعول (پیشدکن صنعت ایله وعادت ایله دیمکدر ایکی مصراعده
 اولان کنر امر حاضر مفرد در (محول بیت) ناصح پادشاه ظالمه
 یوگونه نصیحت و یروب دیدیکه ظلمک قره کواغندن یعنی شر و ضررندن
 فکر ایله دوشون تجربه ایچون عدلی صنعت ایله یعنی بطر بقی الامتحان
 بر کره عدالت ایله (مصرع ثانیده آزمونک زاسنی و عدل رانک لامنی
 منحرک او قومق کرک تا وزن درست اوله * اگر عدالت از ظلم ناید قره *
 دکر باره بادرره ظلم نه * عدالت تاضمیر خطاب (ناید مصروف) ناید
 نیایدن محققدر فعل ننی مستقبل مفرد غائب کلز دیمکدر (قره فانک
 کسری وقتی و رانک کسری وهاء اصلیه ایله بونده خوش دیمکدر
 (نایدک مفعول صریحی معانی مشترکی ایچندن زیاده لک معناسنی
 اخذ ایدن خوش طبع دکل ایمش (دکر بونده دخی معناسنه در (باره
 بر کره دیمکدر (پایاق) در حرف ظرف (ره ظلم بولینه) نه نونک کسری
 وهاء اصلیه ایله امر حاضر مفرد در قوی دیمکدر پانهک مفعول
 صریحیدر ره غیر صریحی (محول بیت) اگر عدل سکا خوش
 کلز ایسه بر صکره دخی ظلم بولینه ایاق قو یعنی تجربه طریقیله
 عدالت ایله اگر عدالت خوش کلز ایسه یعنی طبعکه ملایم کلز ایسه
 ظلم شروع ایله (عروض) بومشوی بحر متقارب مثنی محسن و فدر که
 مقدمایان و انشد * در توارنج چنانست پنج هزار سال سلطنت
 عالم تعلق بگبران و معان داشت و این دولت در خانه دان ایشان بود
 زیرا که بار عایا عدل میکردند و ظلم روانمی داشتند در خبر است که
 خدای تعالی بد اود علیه السلام وحی کرد که قوم خویش را بکوی که
 پادشاهان عجم را بد نکوبند و دشنام ندهند که ایشان جهان را
 بعدل آبادان کردند تا بندگان من در وی زندگانی میکنند * در حرف
 ظرف (چنانست انجملین در دیمکدر (پنج هزار سال بش یسک ییل

سلطنت

ستر صحیفه اشغریه
 مرآت الدلوسه

بود * (باشد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (که حرف بیان
 روشن خاطر ترکیب مزجی قبیلندندیر آیدین قلبی یعنی منور القلب
 حاصلی آینه کبی احوال عالم انده منکشف ونمایان اوله (بخرد بانک
 کسری و فتحیه و واو معجمه نك سكونيله خردمند معناسنه در عقلی
 دیمکدر روشن خاطر معطوف نیکو انرا اادات تخصیص الف ونون
 اادات جمع (نیکو یا ایلله و یا مز ابو دیمکدر ابولک دیمک اولور) (بدانزاده
 بویه در بدکتو دیمکدر) (بودلر فعل مضارع مفرد غائبلر در) (محصول بیت)
 پادشاه اولدر که قلبی روشن یعنی حققد و کیندن مبرا و پاک و عاقل
 اولوب احوال ناسه کالیه اطلاع حاصل ایده ابولک حالی او پادشاهدن
 ایواوله و کتولک کتو (عروض) بو بیت بحر رمل شمدیر که یالکتر عروض
 و ضربته حذف طاری اولمشدر که بر مصراعی فاعلاتی فاعلاتن
فاعلاتن فاعلن اولوب رمل شمن محذوف اولور (حکایت) حجاج
را گفتند از خدای تعالی بترس و با مسلمانان ظلم مکن بمنبر برآمدوی بغایت
فصیح بود گفت خدای تعالی مرا شما مسلط کرده است اکرم من
بیمر شما بعد از من از ظلم نخواهید درست باین فعل که شمار است خدای
تعالی را جز من بندگان بسیارند اکرم من بیمر یکی بدتر از من بر شما کاردار *
 (حجاج شهوور افاق مغلبه دن بر کیمسه نك لقییدر که ظلم ایلله متعارفدر
 عبدالملک بن مروانک و زراسندندر) (را اادات صله) (گفتند فعل ماضی
 جمع غائب دیدیلر دیمکدر) (بترس با حرف تأکید ترس فعل امر مفرد
 مخاطب قورق یعنی خوف ایلله دیمکدر) (با مسلمانان با حرف صله الف
 نون اادات جمع) (مکن فعل نهی حاضر ایلله دیمکدر) (بمنبر با حرف
 استعلا) (برآمد فعل ماضی مفرد غائب بونده چبقدی دیمکدر) (وی
 ضمیری حجاجه راجعدر) (بغایت با حرف مصاحبت یا حرف ظرف
 بود اادات زمانیه) (مرا بنی دیمکدر) (شما ضمیر جمع مخاطب) (مسلط
 تفعیل باندن اسم مفعولدر بونده حواله معناسنه در) (اگر حرف شرط
 بیمر با حرف تأکید میمرم فعل مضارع متکلم وحده) (نخواهید فعل
 مضارع جمع مخاطب استمرسکن دیمکدر اما بونده مطلقاً نفیدن عبارتدر
 (رست فعل ماضی مفرد غائب بونده مصدر معناسنه در زیرا مضارع
 معاندر) (نخواهد رست بحسب اللغة قور تولیق دیلر سکن دیمکدر اما بویه

برزده قور توله مز سکر دیمک و نور (باین با حرف سبب) که حرف
 رابط صفت (شمار است را ادات تعلیل) سین و تا ادات خبر سزک
 ایچوندر یعنی سزک ایچون اولان فعل سببیه دیمک اولور (را ادات
 تخصیص) بندکان مبتدا (بسیارند خبری بسیار باء عربک کسریله
 چوق دیمکدر (نون و دال ادات خبرک جمعیدر) یکارد فعل مضارع
 مفرد غائب حواله ایلر دیمکدر (محصول ترکیب) حجاجه دیدیلر
 الله تعالی دن خوف ایله و مسلمانلره جور و اذایله منبره چقدی و حجاج
 غایتله یاغایته فصیح ایدی دیدی خدای تعالی بی سزک اوزر یکره
 مسلط ایلمشدر اگر بن اوورسم سز بندن صکره ظلمدن قور توله مز سکر
 یعنی خلاص اوله مز سکر بوفعل سببیه که سزک ایچوندر یعنی
 سزده اولان افعال شنیعه سببیه ظلمدن خلاص اوله مز سکر
 الله تعالی بن بدن غیری قوللری چوقدر اگر بن اوورسم بن بدن
 کوتورک یعنی اظلم برینی سزک اوزر یکره حواله و مسلط ایلر (قطعه)
 خواهی که شاه عدل کند عدل پیشه باش در کار خود که معرکه
 کیردارتست* خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب (که حرف بیان
 (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلیه دیمکدر (عدل مقدم مفعولی
 عدل پیشه وصف ترکیبدر عدل صنعتی دیمکدر (باش فعل امر
 مخاطب اول دیمکدر عدل پیشه مقدم مفعولی (در حرف ظرف
 (کار خود بیانه) (که حرف رابط صفت) (معرکه اسم مکandır جنک
 محلی دیمکدر لکن بونده تجرید اوانوب محل معناسنه در (کیرداره
 اضافتی ظرفک مظروفه در کیردار فرمان دهی معناسنه در سنک
 حکمک جاری و امرک نافذ اولان محلدردیمکدر (شارح بونده استعمالدن
 آشنا اولمده ایچون لغتسه ذاهب اولوب طوت طوت دیمش و حلیمینک
 سلطنت معناسنی موجه کور محبوب معنای اول محله ملایمدر دیدیکی
 اصلا ملایم دکادر تأمل (محصول بیت) دیلرسن که پادشاه عدل ایلیه
 عدل صنعتی اوله کندی ایشتکده که سنک حکمک جاری اوله جق
 برکدر یعنی افعالیکده که انده حکمک جاریدر حاصلی اشله سی الیکده
 اولان افعاله عدالت ایله که پادشاه دخی عادل اولسون و ظم ایلسون
 شاه آینه است هر چه بینی اندرو پرتو فکنده قاعده کار بارتست*

شاه مبتدا (آینه است خبری) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کوررسین دیمکدر (اندر و اندر اودن مخفف انده دیمکدر یعنی آینه ده
 (پرتو شعله معناسنه در) (فکنده ماضیدن قسمدر بر قش یعنی صالمش
 دیمکدر) قاعده کار بارتست پسانه و لامیه کار بار ایش کوج دیمکدر
 (محصول بیت) بیت اولی بیان و تعلیل مقامنده در شاه آینه در
 هرنه که کوررسین انده شعله صالمش سنک ایشک کوجک قاعده سیدر
 یعنی هرنه افعالك وارایسه کرک ظلم و کرک عدل جیعا پادشاهده مرتسم
 اولشدر انک ایچون سن نفسکه ظلم ایدرسین پادشاهدن ظلم مشاهده
 ایدرسین او بالعکس شارح مر حوم بو بیتک معناسنه و اصل اولدیغی
 ویردیکی معنادن معلوم ذوی العتولدر (عروض) بوقطعه بحر
 مضارع ندر که اصلنده مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن ایدی
 ضکره صدر و ابتدایه خرب طاری اولوب اولدن میم و آخردن نون
 دوشر فاعیل اولوب مفعول لفظنه مبدل اولور حشوره کف طاری
 اولشدر که آخر اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط ماقبلک
 حرکه سنک بقاسیله فاعلات مفاعیل اولور عروض و ضربنه قصر
 طاری اولوب آورده اولان سبب ساکنی و فخر کنک حرکه سنی
 اسقاطه دیرل فاعلات اولوب مضارع اخب مکفوف مقصور اولور
 (حکمت) پادشاهی از حکیمی نصیحت طلب کرد حکیم گفت از تو
 مسئله بیرسم بی نفاق جواب کوی زررا دوست میداری یا خصم را
 گفت زررا گفت چونست که آنرا دوست میداری یعنی زررا اینجا
 میگذاری و آنچه دوست نداری یعنی خصم را با خود میبری پادشاه
 بگریست و گفت نیکو پندی دادی که همه پندها درین درجست *
 پادشاهی یا حرف وحدت حکیمی ده بویله در (مسئله یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل) بیرسم بآء تا کیدایله فعل مضارع متکلم وحده
 صوره یم دیمکدر (بی نفاق یعنی قلبکده اولان کبی کوی فعل امر مخاطب
 سویله دیمکدر) زررا را ادات مفعول استفهامی متضمن زیر می دیمکدر
 (میداری می ادات حال داری فعل مضارع مفرد مخاطب طورسین
 دیمکدر) یا حرف عطف او معناسنه تردید ایچو ندر (خصم را زررا
 کبیر (گفت پادشاه دیدی) زررا اتونی) گفت حکیم دیدی (چونست

نیچوندر دیمکدر (که حرف بیان (آزرا ادا ت مفعول (اینجا بو محمله
یعنی دنیاده دیمکدر (میکذاری می ادا ت تا کید کذاری فعل مضارع
مفرد مخاطب ترك ایدرسین دیمکدر (نداری فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب طومن سین دیمکدر (یا خود با حرف مصاحبت کنسندک ایله
دیمکدر (می ادا ت تا کید (بری فعل مضارع مفرد مخاطب ایلترسین
دیمکدر (بگریست بآ تا کید ایله فعل ماضی مفرد مذکر غائب اغلدی
دیمکدر (پندی یا حرف وحدت (دادی فعل مضارع مفرد مخاطب
ویردک دیمکدر (که حرف بیان (همه پندها ها ادا ت جمع جمع پندل
دیمکدر (درین بونده دیمکدر یعنی بو پندده (درج مندرج دیمکدر
یعنی موجود در دیمکدر (محصول ترکیب) بر پادشاه بر حکمیدن نصیحت
طلب ایلدی حکیم دیدی سندن بر مسئله صوره بم کو کلکده اولان کبی
جواب سو یله التونی زیاده سورسین بو خسه خصمی می پادشاه دیدی
التونی حکیم دیدی نیچوندر که اتی زیاده سورسین یعنی التونی بودنیاده
ترك ایدرسین واول نسنه پی که دوست اتخاذا ایترسین یعنی خصمی
کنسندکله یله ایلترسین یعنی کوتوررسین پادشاه اغلدی و دیدی
ایو نصیحت ویردک که جمع نصیحتلر بونده مندرج و مجتمعدر (قطعه)

هزار کونه خصومت کنی بخلاق جهان * زبس که در هوس سیم
وارزوی زری * هزار کونه يك دوراو دیمکدر (خصومت کینک
مفعول صریحی بخلاق غیر صریحی (کنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(بخلق جهان با حرف مصاحبت اضافتی لامیه (زبس که چوقدن
بری که (در حرف ظرف (هوس بونده سودا معناسنه در (سیمه
اضافات بیانیه (ارزو هوسه معطوفدر (زره بیانیه یا حرف خطاب
(محصول بیت) يك دوراو خصومت ایدرسین خلق جهان ایله
چوقدن بری که کو مش سودا سنده والتون ارزو سنده سین یعنی
مال جمع ائتمده سین حاصلی خلق عالم ایله خصومت ایدوب چوقدن
اد خار مال سودا سنده سین * تراست دوست زرو سیم و خصم
صاحب آن * که کیری از کفش آرا بظلم و حمله کری * تراست
سین و نا ادا ت خبر دوسته مقیددر (ترا حرف تخصیص (زرو سیم
مبتدا (دوست خبری تقدیری زرو سیم ترا دوستست (خصم دخی

خصمست تقدیرنده مقدم خبر دشمن مناسبه (صاحب آں اضافت
 لامیه مؤخر متبدا) (آن اسم اشارت در زر و سیمه) (که حرف تعلیل
 گیری فعل مضارع مفرد مخاطب طوئار سین یعنی اخذ و غصب
 ایدر سین) (از کفش مفعول غیر مصریحی کف ایه مناسبه بونده
 ال مراد در) (شین ضمیر صاحبه راجع بدر) (آزا کیرینک مفعولی آن
 اسم اشارت در زر و سیمه) (بظلم با حرف مصاحبت) (حیله کر حیله کاردن
 مخفیه بدر زر کر و کفش کر کی حیله اشلیبی با حرف مصدر) (مخصول بیت)
 زرو سیم سنک دوستکدر و آنک صاحبی یعنی صاحب مال خصمکدر
 یعنی سنک عندکده بویله در زیر صاحب مالک النندن ظلم و تعدی
 و حیله کار لقله اخذ و غصب ایدر سین یعنی صاحب مالک النندن
زور ایله آلور سین * نه مقتضای خرد باشد و نتیجه عقل * که دوست را
 بگذاری و خصم را ببری * نه حرف نفی (باشد مصروف) (مقتضا
 افعال باندن اسم مفعول در) (خرده اضافت فاعله در جمله سی
 باشدک فاعلی مصراع ثانی مضمونی مفعولی) (نتیجه عقل لامیه
 تقدیری نتیجه قیاس عقل) (که حرف بیان) (دوست را بگذارینک
 مفعولی) (خصم را اکا معطوف) (بگذاری بآ استقبالیه ایله فعل
 مضارع مفرد مخاطب ترک ایده سین یعنی براقه سین دیمکدر) (ببری
 بآ استقبالیه عند ظرفی انجام مکسور و عند روستایان مضموم در
 نه کیم بیان اولدی) (بری یا ک فتحیله فعل مضارع مفرد مخاطب
 ایلته سین یعنی کوتوره سین دیمکدر) (مخصول بیت) (نه عقلک
 مقتضاسی در یعنی عقل تجویز ایلز نه قیاس عقلک نتیجه سی در
 یعنی بویله نتیجه و یرمز که دوستی ترک ایده سین یعنی دنباده براقه سین
 و خصمی کوتوره سین یعنی سنک عندکده مال دوستدانی دنباده
 ترک ایدر سین و صاحبی خصمکدرانی برابر کوتورر سین زیر سنک ظلم
 و تعدی ایله ضبط ابتد یکک مائی حضور حقه سنکه مخاصمه
 اینسه کر کدر بویله اولنجه عاقل کاری دکار که دشمنی برابر کوتورروب
 دوستی ترک ایلله محصل کلام ادخار ماله سعی ایتیوب قناعتی پیشه
 قیله سین بویله اولنجه خصما دوست اولور یعنی بالقوه خصم اولجتیلر
 دوست اولورلر (عروض) بوقطعه بحر مجتث مخوند و مخذوفدر که

مکرر و مفصل بیان او اندی که بعد از حذف مفاعیلین و فاعلان مفاعیلین
 فعلان قالور (حکایت) اسکندر یکی از کار دانا را از عمل شریف
 عزل کرد و عمل خسبیس بوی داد روزی آن مرد بر اسکندر درآمد
 و گفت چه گونه می بینی عمل خویش را گفت زندگانی پادشاه دراز
 باد نه مرد بعمل بزرگ و شریف گردد بلکه عمل مجرد بزرگ و شریف
 شود پس در هر عمل که هست نیکو سیرتی می باید و داد و انصاف *
 کار دانا را را ادات مفعول کار دان وصف تر کبیدر ایش بیلچی
 یعنی اهل عمل دیمکدر (از عمل شریف کردک مقدم مفعول غیر
 صریحی اضافتی بیانیه) عزل کردک مفعول صریحی (عمل خسبیس ده
 بیانیه شریف عالی خسبیس الحاق دیمکدر) بوی با حرف وصله (وی
 ضمیری که به راجعند) داد فعل ماضی مفرد غائب و بر دی دیمکدر
 (روزی یا حرف وحدت بر کون دیمکدر) (در آمد در حرف تأکید آمد
 فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر) گفت ده بویله دیدی دیمکدر
 (چه گونه نه دور او یعنی نه شکل) (می بینی می ادات حال بینی فعل
 مضارع مفرد مخاطب کور رسین دیمکدر) (عمل خویش لامیه) (را ادات
 مفعول بینینت مفعولی) (گفت او کار دان دیدی) (زندگانی پادشاه
 لامیه) (یا حرف مصدر پادشاهت عمری) (دراز دالک کسر یله اوزون
 دیمکدر) (باد موقع دعاده امر غائبدر اولسون دیمکدر) (بلکه ادات
 اضرب) (عمل مبتدا) (شود تحتند مبتدایه راجع فاعلیله جمله سی
 خبری) (مرد مفعول غیر صریحی) (بزرگ صریحی) (شود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (در حرف ظرف) (هر ادات سور) (که حرف
 رابط صفت) (هست مقدر مبتدایک خبری تقدیری مرد در هر عمل که
 هست دیمکدر) (نیکو سیرتی یا حرف مصدر) (نیکو سیرت وصف
 ترکیبدر ایو طیبیتلی دیمکدر) (می باید ادات تأکید باید فعل مضارع مفرد
 غائب کر کدر دیمکدر) (داد عدل معنایسته) (محصول ترکیب) (اسکندر
 ایش از لرندن برینی یعنی از باب مناصبیدن برینی بر عمل شریفدن یعنی
 منصب عالییدن عزل ایلدی و بر الحاق منصبی اکا و بر دی یعنی
 منصب اولسیدن دون بر منصبی و بر دی بر کون اسکندر کلدی
 واسکندر کا دیدیکه نه گونه کور رسین کنندی منصبی حاصلی

اعترض طریق بقیله بویه دیدی اول صاحب عمل جواب ویردیکه
انسان منصب سببیه اولو وعالی اولماز بلکه منصب آدم سببیه
اولو وشریف اولور مرد هر عمده که اولور یعنی انسان اولان
اولدیی منصبه ابوطیعتی کرکدر وعدل وانصاف کرکدر (شارحک
ویردیجی معنادن منفهم اولور که در لفظی زائد طوتمش لکن ابوجه
واقف اولمش * اسکندر را خوش آمد عمل ویراوی باز داد *
اسکندر را رادات مفعول (خوش آمد خوش کلدی دیمکدر) عمل ویرا
را رادات تخصیص اضافت لامیه (بوی باحرف صله ایکی وی ضمیر لری
کار دانه راجع در (داد فعل ماضی مفرد غائب ویردی دیمکدر
(بعض نسخده عمل ویرا رینه باز همان عمل را واقعدر بازینه دیمکدر
همان هم ایله آندن مر کدر هم اول دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندره
یومذ کور کلام خوش کلدی وائک عملی نه اکا ویردی یاخودینه
اول عملی اکا ویردی یعنی تکرار اول منصبی ویردی (قطعیه) بایدت
منصب بلند بکوش * تا بفضل وهنر کنی پیوند * بایدت تاضمیر خطاب
بایدک مفعول صریحی (باید فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط
تقدیری کر بایدت (منصب فاعلی) (بلنده اضافت بیانیه) (بکوش
باء تأکید ایله وکاف عربک ضمیمه کوشیدن دن امر حاضر مفرد
چالش دیمکدر) تا انتهاء غایت ایچوندر (بفضل باحرف مصاحبت
فضل فضیلت معنا سنه) کنی بونده اوله سین دیمکدر فعل مضارع
مفرد مخاطب (بفضل کنینک مفعول غیر صریحی) (پیوند صریحی
کنی جمله سی جزاء شرط (پیوند باء محکم فتمی ویا نک سکونیه
وواوک فتحیه اسمدر متصل معنا سنه (محصول بیت) اگر سکا عالی
ویوجه منصب کرکسه سعی ایله تا کیم فضیلت وهنرله متصل اوله سین
حاصلی منصب وجاه سودا سنده ایسک تحصیل هنر ایله * نه بمنصب
بود بلندی مرد * بلکه منصب بود بمررد بلند * نه حرف نفی بوده
مصروف (یا حرف مصاحبت سببیتی متضمن (بود فعل مضارع
مفرد غائب اولور دیمکدر) (بلندی مرد لامیه یا حرف مصدر رفعت
معنا سنه) (بمررد یا حرف مصاحبت استعانتی متضمن) (بمنصب بودک
مفعول غیر صریحی (محصول بیت) انسانک رفعتی منصبه اولماز

بلکه منصب مرد ایله رفیع اولور (عروض) بوقطعه بحر خفیف
 مخبون مقصور در که تکرار تکرار تقریر و بیان تواندی که بعد از حذف
 بر مصراع فاعلاتن مضاعف فعلات اولور (حکمت) سه کار از سه
 گروه زشت آید تندی از پادشاهان و حرص بر مال از داناان و بخل
 از توانگران * گروه بونده طائفه معناسنه در (زشت زانک کسری
 و شین و تانک سکونتر یله چرکین دیمکدر قبیح معناسنه) (آیدک فاعلی
 (تندی یاه مصدری ایله غلظت معناسنه در) (پادشاهان الف نون
 ادات جمع) (حرص عدم قناعتدن عبارتندر) (بر ادات صله) (داناان
 الف نون ادات جمع علما معناسنه) (بخل ضد سخاوتدر) (توانگران
 الف نون ادات جمع اغنیا معناسنه) (محمول ترکیب) (اوچ ایش اوچ
 طائفه دن چرکین کلور یعنی چرکیندر پادشاهلردن غلظت یعنی
 بد خوبلق و عیادن ماله حرص یعنی قناعت ایلبوب حریص اولوق
 حاصلی ادخار ماله سعی و اغنیان بخل یعنی سخاوتله متصف اولوبوب
 بخیل اولوق حاصلی امساک مال و عدم انفاق و اطعام (قطعه)
 * این سه کارست کش نکارد زشت * از سه کس خامه نکارنده *
 (این مبتدا) (سه کارست خبری) (کش کدش دن مخفقددر) (که حرف بیان
 (شین ضمیر سهیه راجعدر) (نکارد فعل مضارع مفرد غائب نکاردن دن
 نقش ایدر معناسنه در) (زشت مفعولی) (خامه نکارنده فاعلی) (از سه کس
 غیر صریحی) (خامه نکارنده لامیه) (خامه قلم دیمکدر) (نکارنده نقاش
 دیمکدر که اسم فاعلدر) (محمول بیت) (بواوچ فعل در که اتی نقاشک
 قلمی زشت نقش ایدر اوچ کیمسه دن یعنی اوچ فعل در که اوچ کیمسه دن
 صادر اولسه ناممقول و ناممقول ثبت و تحریر اولور * تند خووی
 ز پادشاه قوی * حرص دانا و بخل دارنده * تند خووی یا حرف
 مصدر) (تند خووی وصف ترکبیدر غلیظ طبیعتی دیمکدر
 (پادشاه قوی بیانیه) (حرص دانداده بیانیه یعنی مینه که من معناسنه
 (بخیل دارنده ده بویله در) (دارنده اسم فاعل طویچی دیمکدر که
 غنیده مستعملدر) (محمول بیت) (بیت سابقده اولان اشیاء ثلثه بی تکمیل
 و تعداد ایدر پادشاه قویدن غلیظ طبیعتی الک عالم و داندان حرص
 و غنیدن بخل) (حاصلی ایسته بو مذکورات ایله متصف اولان ذواتک

نامی

اون بش صحیفه یوقاری
 مراجعت الزمونه

(سلطنت عالم لامیه) تعلق بفعل بایستن مصدر در (بکبران یا حرف
صله) الف نون ادات جمع (کبر آتش پرسته دیرلر کاف عربک فتحیه
عربیده مجوس دیرلر) مغان الف نون ینه ادات جمع (مغ میک ضمیه
مطلقا کافره اطلاق اولنور) داشت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی
دیمکدر اما بویله یرلرده همان ایلدی معناسنی افاده ایدر (واین دولتدن
میادی غالباً عجم دولتدر زیر اوائل عجم دولتی آتش پرست ایدیلر
) خانه دان صوی صوب معناسنه (ایشانه اضافت لامیه) (وکبران
ومغانه راجع) بود ادات زمانیه (زیرا که ادات) (بارعایا یا حرف صله
رعایا رعبه نك جعی) (میکردند می حکایت حال ماضی) (کردند فعل
ماضی جمع غائب ایلرلر ایدی دیمکدر) (روارنك فتحی ایلله جائز معناسنه
نمی داشتند نون حرف نفی) (می ادات حکایه داشتند فعل ماضی
جمع غائب طوتنزلر دیمکدر) (در خبر است خبرده وارد اولمشدر دیمکدر
) (که حرف رابط) (داود یا حرف صله داود پیغمبران ذیت ندن بر نینك
اسمیدر که سلیمان علیه السلاک پدری وحضرت زبور کا نازل
اولمشدر و آواز لطیف ایلله معروف و نبوت وسلطنتی جمع ایدنلردندر
) (و حی حق تعالی جانبندن بالواسطه یا بلاواسطه کلن احباره دیرلر
) (که حرف بیان) (قوم خویش بیانیه) (را ادات مفعول وصله) (بکوی
امر حاضر مفرد در سویله دیمکدر) (یا شاهان عجم بیانیه) (را ینه
سابق کی) (ید کوتو دیمکدر بونده مذمت معناسنه) (نکوتند فعل نفی
مستقبل جمع غائب سو یلیملر دیمکدر) (ودشنام دالک ضمی وشینك
سکونیه سوکک عربجه سب دیرلر) (ندهند و برمیملر دیمکدر فعل نفی
مستقبل جمع غائب) (که حرف بیان) (جهانرا را ادات مفعول بعدل
یا حرف مصاحبت) (آبادان معبور دیمکدر) (کردند فعل ماضی جمع
غائب ایلدیلر دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (پندکان من لامید) (وی ضمیری
جهانه راجع) (در زندکان یا حرف مصدر دیر یلک دیمکدر) (میکند
ایلبلر دیمکدر فعل مضارع جمع غائب) (محصول ترکیب) (توار ینخده
بونجملین مذکوردر که بش یک ییل عالمک سلطنتی آتش پرستلره
وکافرلره تعلیق ایلدی یعنی سلطنت بو قدر مدت انلرده طور دی
و بودولت یعنی عجم دولتی انلرک خانه داننده ایدی زیر که رعایایه عدل

ایدر لردی وظیفی لایق طوئر لردی یعنی جائز کور مزلردی (خبرده)
وارد اولسد در کده الله عظیم اشان داود پیغمبره وحی ایلمدی که
کنند و قومکده سوله که بحکم پادشاه لرینی مذمت یعنی حق لرنده
ناسزا سولیمه لر وسوکیه لر زیرا که انلر جهانی عدل ایله معمور
ایلمدی لر تا کیم بنم قوللرم انده تعیش ایتمک ایچون (قطعه) عدل
وانصاف دان نه کفر ونه دین * ایچمه در حفظ ملک در کارست *
دان فعل امر مخاطبه لر بیل دیملر اما بونده مجرد خبردن عبارتدر
(نمل حرف نفی لر در) حفظ ملک مصدرک مفعولنه ملک میم ضمیمه
سلطنت معنا سنه (در کارست بحسب اللغة ایشده در دیملر اما
استعمالده ایشه یار دیمک اولور) (محصل بیت) عدل وانصاف بیل
یعنی عدل وانصاف در کفر و دین دکلر اول نسنه که سلطنت حفظنده
ایشه یار یعنی سلطنت و ممالکی محافظه ده عدل لازمه در کفر و دینک
مدخلی بو قدر حاصلی سلطنت عدل ایله حراست اولور کفر و دین ایله
دکل اگر عدل دن صکره دینده اولور سه نور علی نور اولوب اعلا و اولی
اولور * عدل بی دین نظام عالم را * بهتر از ظم شاه دیندارست *
عدل بی دین لامیه کافرک عدلی دیملر (نظام عالم را را حرف تعلیل
لام جار معانیه نظام عالم ایچون دیملر) (بهتر به بانک کسری وهله
اصلیه ایله یک دیملر) (ترادات تفضیل بکرک دیمک اولور) (ظم شاه
دیندار لامیه و بیانیه) (دیندار وصف ترکیبدر مسلمان معنا سنه
(محصل بیت) نظام عالم ایچون یعنی نظام عالم خصوصنده دین سن
کافرک عدلی مسلمان اولان پادشاهک ظلمدن بکرکدر یعنی عدل
کافردن دخی صادر اولسه مستحسندر نه کیم نوشروان کافر ایکن
عادل دیمک جائز اولور و پادشاه زمانه مسلم ایکن عادل اطلاق جائز
دکلر کما نقل من جمیع الفقهاء مکر تأویل ایله اطلاق اوله کما قاله
الشعرانی فی قصاید هم (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر که مکر را
بیان اولنده (حکمت) قرین پادشاه حکیم فکرت پیشه باید نه ندیم
هزل اندیشه زیرا که ازان بدرجات کمال براید و ازین بدرجات
نقصان کراید * قرین پادشاه لامیه (حکیم فکرت پیشه بیانیه فکرت
پیشه وصف ترکیبدر فکر صنعتی دیملر یعنی عواقب اموری بیلور

معناسته (باید فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن یا بایستن دن زیرا
 تانك ما قبل سین اولسه احوال ثلثه سندن سببی حذف قبیلندندر
 کر کدر دیمکر (نه حرف نفی مابعدی جمله سنه مصروفدر) ندیم
 هزل اندیشه بیانیه (هزل اندیشه وصف ترکیبدر مستخراق دوشنبیچی
 دیمکر بونده ده بر باید تقدیری قاعده سجعندندر) زیرا که ادات
 تعلیل (ازان اشارتدر حکیم فکرت پیشه به) بدرجات کمال باحرف
 صله اضافتی بیانیه (درجات درجندک جمعی مقام عالیه ترقی به دیرل
 (برآید فعل مضارع مفرد غائب چقار دیمکر یعنی مترقی اولور
 (وازین اشارتدر ندیم هزل اندیشه به) بدرکات نقصان بدرجات
 کمال کیدر که مقام اسفله تنزله دیرل) کراید فعل مضارع مفرد
 غائب کاف عجمک کسر یله میل ایدر دیمکر کراید ایله برآید فعللرینک
 فاعلاری پادشاهه راجعدر (محصول ترکیب) پادشاهک قرینی
 عاقل ومدبر حکیم کر کدر ندیم بیهوده کولارم دکل زیرا که حکیم
 عاقلدن پادشاه کمال درجه لینه ترقی ایدر چقار و ندیم یافته درآیدن
 نقصان در که لینه تنزل ایدر (قطعه) هر نکته کاید ازلب دانا
 چو کوهر یست * خوش آنکه ساخت کج کهر درج سینه را *
 (کاید اصلنده که آیدر) که حرف رابط صفت (آید فعل مضارع
 مفرد غائب) لب دانا لامیه لب بونده دهان معناستدر (دانا صفت
 مشبهه در عالم معناسته) (چو ادات تشبیه) (کوهر جوهر دیمکر
 (یا حرف وحدت) سین و تبادات خبر) آنکه آنکس که تقدیرنده در که
 حذف و ایصال اولوب که حرفیتدن اسمیته نقل اولندی (ساخت
 فعل ماضی دوزدی دیمکر بونده مطابق اولدی دیمکر) (کج کهر
 بیانیه کج کاف عجمک فتحیله خزینسه دیمکر) کهر کاف عجمک ضمی
 وهانک فتحیله مرادف کوهردر (درج سینه مجازا لامیه درج دلک
 فتحیله حجره معناستدر ضمایه صندوقه معناسته در ایکه سنده ده
 معناده مسامخ واردر (را ادات مفعول) (محصول بیت) هر نکته که
 عالمک اغرنن چقه یعنی سویلدیکی کلامک هر بری بر جوهردر
 خوش اول کیمسه که جوهر خزینته سی ایلدی سینه حجره سنی یاسینه
 صندوقه سنی یعنی علمانک کلام در بار یله درویتی جوهر خزینته سی

ایلدی حاصلی کلاملرینی حفظ ایدوب حرزجان ایلدی * دانای دل از
 جواهر حکمت خزینه است * ازخویشتن مدار جدا آن خزینه را *
 دانادل بونده عالم دیمکدر (جواهر جوهرک جمعی) (مدار فعل نهی مفرد
 غائب) جدا جیمک ضمیمه بعید دیمکدر (خزینه را را ادات مفعول
 (محصولیت) عالم حکمت جواهر لرندن خزینه در کند کدن بعید ایله
 اول خزینه بی یعنی دائمائیس و جلنسک علما و فضلا اولسون حاصلی انلردن
 بر آن منفک اوله (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخر بدر که سایقا مکررا
 بیان اولمشدر (حکایت) بامدادی موبد موبدان باقبادهم عنان مبرفت
 مرکب وی بدفع فضلات قوایم خود را ازدم تاسم بیالود تشویر تمام
 بوی راه یافت * بامدادی یا حرف وحدت بامداد صباح وقتی دیمکدر
 (موبد میمک ضمیمه و باء موحده نک فتحیله دانای مغان و حاکم آتش
 پرستان معناسنه در) موبدان انک جمعی در اضافتله معنی آتش پرستلر
 عالملربنک عالمی دیمک اما بونده قباد قرینه سیله مطلقا دانایان و عالم
 العلماء معناسنه در (قباد قافک ضمیمه نوشروانک باباسی اسمیدر که قرق
 ییل ایران زمینده پادشاهلق ایلشد در و آتش پرستدر (هم عنان هم
 ادات جمعدر عنان دیزکین دیمکدر ترکیجه آت باشی برابر دیرلر (می
 حکایه حال ماضی) مرکب وی موبد موبدانک بندیکی حیوان (بدفع
 فضلات یا حرف سبب دفع فضلات مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 بدفع فضلات بستهله مه سیله (قوایم خود را لامیه (را ادات تخصیص
 قوایم قائمه نک جمعیدر که آبقلری دیمکدر (دم دالک ضمیمه قویرق
 معناسنه عربجه ذنب دیرلر (یا حرف انتها (سم سبتک ضمیمه طرناق
 معناسنه در (بیالود یا حرف تأکید یا همزه دن منقلب الود فعل ماضی
 مفرد غائب بولاشدر دی یعنی آلوده و مر دار ایلدی دیمکدر (تشویر
 تانک فتعی و شبتک سکونیه بحالت معناسنه در (بوی یا حرف صله وی
 ضمیری موبد موبدانه راجعدر (یافت فعل ماضی مفرد غائب
 (محصول ترکیب) موبد موبدان قباد ایله ات باشی برابر بصباح وقتی
 کیدر ایدی موبد موبدانک بندیکی حیوان یسته هله مکله کندی
 آبقلرینی قویر بغندن طرناغنه وارنجه تلویث ایدوب بولاشدر دی
 موبد موبدانه تمام بحالت یول بولدی یعنی خجیل اولدی * دران اثنا

قباد ویرا از آداب همراگی ملوک و همعنائی سلاطین سؤال کرد و گفت *
 (ویرا را ادات صله ضمیر موبد موبدانه را جمعدر) (آداب همراگی
 ملوک لامیله در آداب ادبک جمعیدر همراکب همعنائی کبیدر) (همعنائی
 سلاطین عطف نفسیریدریار حرف مصدر) (معلوم اوله که بویاره
 همزه توسل الحاق ایلمک لازم دکلدز حرکه اضافت یایه ویریلور
 همزه ایله او قوالتر فارسيله توغلی بوقدر) (ملوک ملکک جمعی) (سلاطین
 سلطانک جمعیدر) (کرد و گفت فعل ماضی مفرد غائبدر) (محمصول ترکیب
 اول اثناده یعنی موبد موبداتک هر کی ایاقلربی تلویث ایتدیکی اثناده
 قباد شاه ملوک همراکب بلغنک و سلاطینک همعنائلغنک یعنی پادشاهلر
 ایله آت باشی بر ابر کتمه نک ادیلرندن سؤال ایلدی موبد موبدان
 دیدی * یکی آنست که درشی که بامداد آن پادشاه سواری خواهد کرد
 مرکب خود را چندان علف ندهند که بامدادان موجب تشویر را کب
 گردد قباد استحسان وی کرد و گفت بدین حسن کیاست و صدق فراست
 است که رسیده با آنچه رسیده * آنست اولدر که دیمکدر (درشی در
 حرف ظرف یا حرف تنکیر) (پادشاه با حرف مصاحبت) (سواری یا حرف
 مصدر) (سوار سینگ ضمیه را کب معناسنه در) (خواهند فعل مضارع
 جمع غائب) (کرد بونده مضارع معارن اولدیغندن مصدر معناسنه در
 (مرکب خود بیایه) (را ادات مفعول) (چندان اولقدر دیمکدر) (علف
 حرکتین ایله طوارییه جکی اونه دیرلر) (ندهند فعل نفی مستقبل جمع
 غائب) (موجب بونده سبب معناسنه در) (تشویر اضافت فاعلک مفعوله
 اضافتیدر) (را کبه اضافتی لامیه) (گردد فعل مضارع بونده شود
 معناسنه در اوله دیمکدر) (استحسان وی مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 وی ضمیری موبد موبدانه را جمعدر) (بدین با حرف مصاحبت دال همزه دن
 مبدلدر) (حسن کیاست مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (کیاست کافک
 کسر یله حاققت مقابلیدر که عاقللک معناسنه) (صدق فراستده بویله
 فراست برنسنه بی دقت ایله ادراک ایلمکه دیرلر) (که حرف بیان) (رسیده
 ماضیدن قسمدر یا حرف خطاب و همزه حرف توشیل) (با آنچه با حرف
 مصاحبت) (رسیده ینه سابق کی رسیده با آنچه رسیده یرینه یافته آنچه
 یافته یازان بونسخه فتنه بولمش یلم زیرا جمیع یانمژده اولان نسخهلر

بزم باز دیغمز کبیر لکن معنا صحیح در (محصول ترکیب) موبد موبدان
 آداب هم معنای دن جواب ویرهب دیدیکه بری اولدر که شول کیجه که
 صباح پادشاه ایله سوار اولوق دیلر یعنی پادشاه ایله هم رکاب اوله جقلری
 صباح کیجه سی کند و میر کنه یعنی بنه جکی حیوانه اولدر علف
 ویرمیدلر که صباح بنیجینک خجالتنه سبب اولور یعنی بویله دفع فضلات
 ایتکله قوائن ملوث ایدوب راکی خجیل اوله قبادشاه اکا استخسان
 ایلدی یعنی تحسین ایلدی و دیدی بوز کا و عقلی ایلک کوزلا کبله و بو
 دقت نظرک طوغریله ایله ایرشمش سین اول نسنیه که ایرشمش سین
 یعنی بومر تبه حکمته و جهانده شهرته بوفر است و کیاستله ایرشمش سین
(قطعه) ناخر دمند که بقاعده طبع رود * همه آداب وی افتد زره صدق
 و صواب * ناخر دمند حرف نفی ایله جاهل دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) قاعده طبع لامیه (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر
 دیمکدر) آداب وی لامیه (افتد فعل مضارع مفرد غائب افتیدن دن
 یا افتادن دن زیر مصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه حذف اولور
 دوشر دیمکدر) ره صدق بیایه ره راهدن مخفف زیر اهادن مقدم
 الف واقع اولسه الفک حذف و اشباتی جائز در (محصول بیت) جاهل که
 قاعده طبع اوزره یوریه یعنی مقتضای طبع بی ادراکی اوزره حرکت
 ایله ائک جمیع آبی صدق و صواب یولندن دوشر یعنی طریق
 مستقیمدن بعید اولور حاصلی بر فعلی صوابه اصابت ایلز زیر عقلی
دلالت ایلر * لیک بخرد که بدستور خرد کار کند * شود از حسن کیاست
 ادب آموزد و اب * لیک بونده استناد در (بخرد بآه عربک فنی و کسری
 و خاء مجمله ناک سکونیه عاقل دیمکدر) که حرف رابط صفت بدستور
 خرد لایید با حرف مصاحبت (دستور دالاک فنیله اجازت و اذن معناسنه
 ضمیه و زیر و قانون وقاعده دیمکدر بونده دالاک ضمیه قاعده معناسنه
 اولوق دخی جائز در (خرد خاء مجمله ناک کسریله عقل معناسنه) کار
 کاف عربیه ایش دیمکدر (کنه فعل مضارع مفرد غائب ایله دیمکدر
 شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن دن با علی خلاف
 قیاس شدن دن) حسن کیاست مصدرک فاعلنه در (ادب آموز وصف
 ترکیب در ادب او کردی بی تمکدر و ابه اضافت مفعولنده در (محصول بیت)

جامعك حال و شانی مذکور کیدر لکن ماقول که عقلك ذنبه باقاعده سیه
 ایش ایلبه یعنی افغانی قانون عقله تطبیق ایلبه ذکا سنك کوزلاکنندن
 دوبه ادب ارگردیجی اولور یعنی انسانی تأدیب و تربیه شویله طورسون
 چهار پا و مواشی به دخی تعلیم آداب ایدر (عروض) بوقطعه به بحر
 درمندر که جمیع اجزاسنه خبن طاری اولمشدر الا ایکی صدری
 سالمدر و ایکی عروضنه حذف و ضر بلرینه قصر طاری اولمشدر که
 بریتی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلان فعلاتن فعلاتن فعلاتن
فعلات اولوب رمل بخون مخدرف مقصور اولور (حکمت) مهربان
سلاطین چون کسانی اند که بگوهری بلند بالا میروند اما عاقبت بر لازل قهر
و نوازل دمر ازان کوه بریز خواهند افتاد و شک نیست که افتادن باید
تران سخت خواهد بود و بریز آمدن فروزان سهل تر * مهربان مهربك
 جمعیدر (سلاطین سلطانك جمعیدر اضافتی مفعولك مفعولنه و مبتدا
 چون ادات تشبیه ر کسانی یا حرف تنکیر الفنون ادات جمعیدر) اند
 ادات خبر جمعیدر (که حرف بیان (بگوهری یا حرف صله یا حرف
 وحدت) بلند بانك ضمیمه یو کسك دیمکدر که کوهك و صفیدر) بالا
 یوقرو دیمکدر (می روند می ادات تأکید روند فعلی مضارع جمع غائب
 کیدر ز دیمکدر) بالا میروند یوقرو چقارل دیمکدر (بر لازل قهر
 یا حرف صله اضافت بیانیه لازل زلزلهك جمعیدر) و نوازل دهرده
 بویله نالهك جمعیدر لازل قهر و نوازل دهردن مراد تلونات کونیه
 و قضا اسمائیه در (ازان کوه اول طاغدن) بریز یا حرف صله زیر
 اشاغی دیمکدر (خواهند فعل مضارع جمع غائب دیلرل دیمکدر
 افتاد مضارع مقارن اولدیغدن مصدر در بویله برلرده خواهند
 افتاد دوشبسر لر در دیمك اولور) خواهد شد اولبسر در دیمك اولدیغی
 کی (شك شبهه دیمکدر) که حرف بیان (افتادن بلند تران مصدرك
 فاعلنه) فروز الحق دیمکدر الفنون ینه سابق کی (سپهرتسان رك
دیمکدر (محصل ترکیب) پادشاهلرك مقر بلری شون کیمسه لر کیدر که
یوگسك طاغ چقارل اما عاقبت تلونات کونیه و حوادث دهریه
سببیه اول طاغدن اشاغی دوشسه لر شبهه یوقدر که یوگسکده
اولنلرك دوشمک کی مشكلرك اولبسر در و الحق لرك اشاغی کلمه سی

اساز کرد (مثنوی) بود ایوان قرب شاه والا * بان ایوان سرو بسیار
 با الا * بود بان ضعی و واول فقیله فعل مضارع مفرد غائب در اول
 دیم کرد (ایوان فاعلی) (قربه اضافتی مجازا بیانیه) (قربك شاهه لامیه
 ایوان همزه نك فقیله بویه برلده قصر معناسنه در) (والا عالی
 و یوکسك معناسنه در که بودك مفعول صریحیدر) (بان با حرف صله
 (سرو ضعی حاضر مفرد مخاطب کتمه دیم کرد (بسیار جوق دیم کرد
 زیاد معناسنه دین زیاد خطا ایلش) (بالا یوقرودیم کرد (محصول بیت)
 شاهك قربی ایوانی یوکسك اولور یعنی یوجه در اول ایوانه جوق
 یوقرود کتمه یعنی یوقرودنه هوس اتمه حاصلی مناصب عالی به عروج
 اتمه خیه الامور اوساطهای پیشه قبل که متضرر اولمیه سین * که ترسم
 چون دران ایوان در افنی * رهرا فناده محکم ترا فنی * که حرف تعلیل
 (ترسم فعل مضارع متکلم وحده قوقرم دیم کرد (در حرف تأکید
 (افنی فعل مضارع مفرد مخاطب دوشه سین دیم کرد (هر ادات سور
 (افناده دوشمش دیم کرد (با حرف وحدت همزه حرف توسل (محکم
 قوی معناسنه در (محصول بیت) بیت اوله تعلیل واقع اولم شد که
 تقرب پادشاهه هوس اتمه زیر قورقرم که چونکه اول ایواندن
 دوشه سین یعنی غضب پادشاهه مبتلا اولوب نظر نندن ساقط اوله سین
 هر برد شمشلردن محکم رك دوشر سین یعنی بر مصائبه مبتلا اولور سین که
 هیچ بر کبسه سندن اول اول مصیبه گرفتار اولم شد (عروض)
 بومثنوی بحر هزج مسد سندن که عروض و ضربنه حذف طاری
 اولم شد حذف آخرده اولان سبب خفیفی ساقط قلغه دیر لمفاعیلن دن
 لن دوشوب مفاعی قالور فعولن انك برینه کلور بویه اولجه بر مصراعی
 مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولوب هزج مسدس محذوف اولور
 (حکمت) می باید که پادشاهرا ندیمان منهیان راست کردار برکار باشند
 نا احوال رعایا و کاشتهکان برایشان بوی رسانند * می حرف تأکید باید
 فعل مضارع باید نندن یا بایستن دن که سینی حذف قبیلندن کر کرد
 دیم کرد (که حرف بیان پادشاه را رادات مفعول (ندیمان الف ونون
 ادات جعدر (منهیان ده بویه در منهی میك ضعی ونونك سکونیه
 افعال باندن اسم فاعلدر آنها بدیجی یعنی اعلام ابدیجی دیم کرد

ندیمک منہانہ و منہیاک راست گفتارہ موصوفک صفتہ اخلافکر بدر
 راست گفتار وصف ترکیبدر طوغری سوزلی معناسنہ (راست کردارہ
 بویہ طوغری حملی دیمکدر کردار کاف عربک قحیلہ کرد ایلہ اردن
 مرکب تمل معناسنہ در اسم مصدر در لکن کافک کسری غلط مشہور ر
 (کار حرف استعلا ایلہ ایش اوزرہ یعنی تفتیش و تفتیش اوزرہ) باشند
 اولہل معناسنہ فعل مضارع جمع غائب (تا حرف تعلیل) احوال
 حالک جمعی (رعایاہ اضافت لامیہ رعایا رعیہ نک جمعی) کاستکان
 الف و نون ادات جمع کاف ہادن مبدل کاستہ کاف عجمک ضیلہ اسم
 مقعوالدر حوالہ اولمسلر یعنی حاکمدر دیمکدر (ایشان ضمیر جمع رعایاہ
 راجعدر) بوی با حرف صلہ وی ضمیر پادشاہہ راجعدر (رساند فعل
 مضارع جمع غائب ایشدیرہل دیمکدر الف نون ادات تعدیہ لازمی
 رسند کاور (محصول ترکیب) کر کرد کہ پادشاہہ طوغری سوزلی و صحیح
 عملی انہا و اعلام ایدیچی ندیملر ایش اوزرہ اولہل یعنی امور عالمی تفتیش
 و تمحصدہ اولہل تا کم رعایانک و رعایاہ حاکم و ضابط اولنلرک احوالی
 پادشاہہ ایشدیرہل یعنی اعلام ایدہل حاصلی امور عباد اللہی شاہہ
 اعلام و خبر و بریچی طوغری سوزلی ندیملر لازمدر کہ علی ماہو حقہ
 احوالی اعلام ایدہل * گویند اردشیر بابکان پادشاہ آگاہ بود چون
 ندیمان بامداد بیامدندی بگفتی کہ فلان کس اشب چہ خورده است و
 با فلان زن و کنیزک صحبت داشنہ است و ہر چہ کردہ بودی و گفتی نامردان
 کان بردند کہ از آسمان بوی فرشتہ آید و اورا آگاہی دہد * (گویند
 نقل ایدرلر دیمکدر) اردشیر ملوک پیشیندن ایکی پادشاہک اسمیدر
 تواریخ مجملہ مذکور اولدیغنہ کورہ بری اردشیر اسفندیار بری اردشیر
 بابکان بوندہ بابکان قیدیلہ اردشیر اسفندیار دن احتراز ایتشدرد
 نہ کیم سودی مرحوم گلستان شرحندہ شیخ سعدی قدس سرہ
 حضرت نلرنک درسیرت اردشیر بابکان دیدوکی بردہ علی ماہیہ علیہ
 بیان ایتشدرد (پادشاہ آگاہ بیانیہ آگاہ انقب ممدودہ ایلہ خافک ضدیدر
 (بود ادات زمانہدر) چون حرف تعلیل (بیامدندی با حرف حکایہ
 بیامدند بآء استقبالیہ ایلہ و بآء مبدلہ ایلہ فعل ماضی جمع غائب کلدلر
 ایدی دیمکدر) بگفتی با و یا سابق کی سو یلردی دیمکدر تہمتندہ فاعلی

اردشیره ر جعدر (که حرف ربط مقول قول (فلان الفاظ کایه دندر
 بونده بر شخص معین مراد اولنور (امشب بو کیچه دیمکدر) (ام ایندن
 مبدلدر نه که بیان اولندی (چه نه دیمکدر) خورده ماضیدن قسمدر یمش
 یعنی اکل یش (با حرف مصاحبت) کنیرک کافین عربین ایله جاریه
 دیمکدر (داشت ماضیدن قسمدر طوتمش معناسنه (کرده ده بویله
 ایش دیمکدر (بودی ده (وکفتی ده یالر حکایه حال ماضیلردر (تا
 حرف انتها (کان کاف بحکم ضمیه ظن معناسنه در (بردندی
 یابنه سابقلرکی (بردند فعل ماضی مفرد غائب ایلنورلر ایدی یعنی ظن
 ایلرلر ایدی (که حرف بیان (بوی با حرف صله وی ضمیر اردشیره
 راجعدر (فرشته مطلق ملک دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 او) ضمیر اردشیره راجعدر (راادات صله آگاهی با حرف مصدر
 آگاه) بونده خیر معناسنه در مجازا (دهد فعل مضارع مفرد غائب
 دهیدن دادن دن دکل زیر ادهیدن لغتدر قاعده ده مساعدده وار
 ایکن خلاف قیاسه کتمک خلاف عقولدر (مخصول ترکیب) نقل ایلرلر
 اردشیر بابکان آگاه و متیقظ پادشه ایدی یعنی زیر حکومتده اولان
 رعایا و براینک احوالنه مطلع ایدی چونکه ندیملر صباح وقتی کلورلر ایدی
 اردشیر سو بلردی بو کیچه فلان کیمسه نه یمشدر و فلان عورت و یا جاریه
 ایله صحبت ایشدر و هر نه که ایلد یسه سو بلردی تا خلق ظن ایلر دیکه
 کو کدن ملک کلور و اردشیره خبر و بر حاصلی کمال مرتبه امور ناسه
 اطلاع کلبسی و ارایدی حقیر بومثلک بالایه ربطی در کده قاصر اولدم
 لکن شوقدر ربط ایده بیلدم که اردشیر آگاه اولدیغندن ندیمک
 انتباهنه محتاج دکل ایدی اما اگر پادشا بویله بذاته متیقظ اولماز ایه
 پرموقظدن لازمدر که انتر عقریان وند مادر اما میاد مصتف بو اولدیغنه
 دخی جزم بوقدر نظار ذوی العقولدن التماس اولدر که قصوره نظار
 ایتموب غفورده لر * محمود سبکتکین نیز ازین قبیل بوده است *
 (محمود سبکتکین سلاطین عظامدن برینک اسمیدر ابن لفظی قاعده
 انجام اوزره حذف اولمشدر سبکتکین ده کاف اول عربی و ثانی فارسدر
 نیز دخی دیمکدر (ازین قبیل بو جنس دندر دیمکدر (بوده ماضیدن
 قسمدر ایش معناسنه (مخصوص ترکیب) محمود سبکتکین دخی بو طاقه

و بو جندند بر یعنی پادشاهان آگاهند در رجه الله تعالی (قطع)

چو شهران بودا که هی ز حال سپاه * یکا سپاه ز قهر وی احتراز کند *
(چو حرف تعلیل) شاهرا را ادات تخصیص ایله نبودک مفعولیدر
(نبود فعل نفی مستقبل) آ که هی با حرف مصدر آ که آگاهند مخففدر
قاعده اعجام اوزره نته که بیان اولندی (حال سپاه لامیه) یکا فنی
دیمکدر (قهر وی لامیه ضمیر شاهه راجعدر) احتراز افتعال باندن
مصدر در فنی معناسنه (کشد فعل مضارع جمع غائب ایدر لر دیمکدر
(محصول بیت) چونکه شاهک آگاه فنی اولمیه حال سپاهدن فنی سپاه
انک قهرندن احتراز ایدر لر یعنی سپاه و عسکری بینده پادشاهک
نفوذی اولمز وانک غضب و خشمندن خوف ایلزلر * بقصد ظلم

هراران بهانه پیش آرند * بچنک فسق هراران ترانه سار کند *
بقصد با حرف مصاحبت (ظلمه اضافت بیانیه) هراران بوبله
برده زیاده کثرتدن عبارتدر (بهانه معروف تعلیل معناسنه) پیش به
بجمله اولک معناسنه در (آرند فعل مضارع جمع غائب کتور لر دیمکدر
فاعلی سپاهه راجعدر) بچنک فسق با حرف مصاحبت اضافت
بیانیه (جیم و کاف فارسیین ایله بونده موسیقی سازلندن بر سازک
اسمیدر که خلاج یانیه مشابه در و مطلق ال معناسنه دخی اولور) ترانه
ایرله یعنی نغمه و سرود معناسنه در (ترانه ساز و وصف ترکیبدر

(محصول بیت) بیت اولی ایضاح و بیاندر که پادشاه آگاه اولمز
عسکری اندن خوف ایلزلر ظلم قصد ببله نیجه نیجه بهانه او که کتور لر
یعنی پادشاهلرندن عدم خوفلرندن ناشی ظلم ایتمک نیجه دوایلو بهانه
و علت بولور لر فسق چنکیله نیجه نغمه سازلق ایدر لر با فسق ایله
ترنم و ترانه سازلق ایدر لر حاصلی اسلان فسق و اظهار فجور ایدر لر
بویتده صنایعدن قتی و فرصعت وارد و اندن صکرده برنیهام لطیف
وار که بری چنک لفظنک نیجه و ترانه لفظنک شاب امر د معناسنه
اولمی تأمل تیل (عروض) بوقطعه بحر محبت مخبوندر که مفاعیلن
فعلاتن مفاعیلن فعلات در مقدمایان اولندی (حکمت) ارسطاطالیس

ک وید بهترین پادشاهان آنست که بکر کس ماند که کردا کرد او
مردارنه آنکه مردار ماند که کردا کرد دو کر کس یعنی می باید که وی

از حال حوالی خود آگاه باشد و حوالی وی غافل نه آنکه وی از حال
 خود غافل باشد و حوالی وی از حال وی آگاه * ارسطاطاليس
 همزك قتي وايكي طـ انك مديله بر حكيك اسمـ بدر كه اسكندر كـ
 وزیری ایدی (كويد فعل مضارع مفرد غائب دير ديمكدر) بهترين
 پادشاهان لاميد (به بانك كسری وهاء اصلیه ايله يك ديمكدر) (تر
 ادات تفضیل (يا حرف نسبت نون حرف تا كيد الف نون ادات
 جمع پادشاهلرك يكرکی ديمك اولور (آنست اولور ديمكدر) كه
 حرف بيان (بكر كس يا حرف صله) (كر كس كاف اول عربي وثانی
 فارسی اق بابا دیدكلری قوشدر كه دائماً جيفه بير) كه حرف رابط
 صفت (ماند فعل مضارع مفرد غائب مانیدن دن بكرز ديمكدر
 (كر را كرد چب چوره ديمكدر وايكي كردن مر كدر) (الف توسل
 تركيدر) (اويه اضافت لاميه) (او ضمير كسه راجعدر) (مر دارميك
 ضميمه پاكك ضديدر جيفه معناسنه) كه حرف رابط صفت (نه آنكه
 يعنی نه آنست كه) (مردار يا حرف صله) كه حرف بيان يعنی حضرت
 جامي بوكلامی تفسير ايدوب بيورر) (می بايد می ادات تا كيد) (بايد
 فعل مضارع مفرد غائب) (وی ضمير لری پادشاهه راجعدر) (حال حوالی
 خود لاميه لر در) (حوالی حولی نك جمعيدر اطراف معناسنه) (آگاه
 باشك مفعول صريحی) (بعض نسخه ده با خبر واقعدر آگاه برته
 معنائيه بر در) (حوالی وی لاميه) (حال ويده يويله در) (نه آنكه اويله
 دكل كه ديمكدر) (مخصول تركيب) (ارسطاطاليس در پادشاهلرك
 يكرکی اولور كه كر كسه بكره به كه انك چب چوره سی مر دار يعنی
 جوانی مر دار اولان كر كسه مشابه اولاندر اول دكلدر كه يعنی
 پادشاهلرك يكرکی اول دكلدر كه مر داره بكره به كه انك اطرافي
 كر كس يعنی اطرافنه كر كس مجمع اولان جيفه به بكره ميه) (جامي
 بو تركيبي تفسير ايدوب بيورر كه كر كدر كه پادشاه كندی حواليسنك
 حانیدن آگاه اوله و پادشاهك حواليسي كندندن غافل اوله اويله
 دكل كه پادشاه كندی حواليسنك حالندن غافل اوله و حواليسي
 پادشاهك حانیدن آگاه اوله حاصل كلام پادشاه رعایا وعسكر يدين
 آگاه بعسكری پادشاهك حالندن غافل اوله لی نه كيم جيفه دن

کرکس خبردار وجیفه غافل اما امر بالعکس اولوب کندو جیفه عافل
 اطراف کرکس آگاه اولوق لایق دکلدر (قطعه) پادشه باید که باشد
 همچو کرکس باخبر * زبجه افتادست کردا کردش ازمر دارها *
 پادشه مخفف پادشاهدر (باید و باشد فعل مضارع مفرد غائبه در که
 کرکدر واوله معالیه (که حرف بیان) همچو ادات تشبیه (باخبر
 یا حرف مصاحبت (زانجه اوله نسنه دنکه دیمکدر (افتادست واقع
 اولمدر دیمکدر (کردا کردش شین ضمیر کرکسه راجعدر کردا کرد
 افتادک مفعول فیهی (ها ادات جمع (مخصول بیت) پادشاه کرکدر که
 کرکس کی خبرایله اوله یعنی خبر و آگاه اوله اول نسنه دنکه انک اطرافنده
 واقع اولمدر مردار زدن یعنی کرکس اطرافنده اولان جیفه دن
 آگاه اولدینی کی پادشاه دخی حریفسنده اولان اهلیدن خبر اولوق
 کرکدر * تی چو مرداری که کردش صف کشیده کرکسان *
 تیر کرده برتفع خود برو منقارها * نی مرادف نه (چو ادات تشبیه
 (مرداری یا حرف تکبیر (که حرف رابط صفت (کردش ضمیری
 مرداره راجعدر (کرد کافی بجمک کسریله چوره دیمکدر کشیده نک
 مفعول فیهی (کشیده ماضیدن قسمدر چکمش دیمکدر (کرکسان
 الف نون ادات جمع کشیده نک فاعلی (تیر کسکین دیمکدر (بهر
 ادات تعلیل (تفع خود لایه) برو بر اودر مخففدر (منقار قوش بورنه
 اطلاق اولور (ها ادات جمعدر (مخصول بیت) شول مردار کی
 دکل که یعنی پادشاه شول مردار وجیفه کی اولیه که انک اطرافنده
 کرکس صرف چکمش منقار لینی کنیدی تقبی ایچون تیر ایلش حاصلی
 پادشاهک حاندن رعایا آگاه اولوب مضرنه سعی ایلدر بویله اولوق
 لایق دکلدر (عروض) یوقطعه بحر رمل مشدر که بالکر عروض
 مضرنه حذف طاری اولمدر مستغن عن الباندر * نوشین روان
 روز نوروز با مهر جان مجلس می داشت دید که یکی از حاضران که باز
 و نسبت خویشی داشت جامی زرین در بغل نهاد تعافل کرد و هیچ
 نکفت چون مجلس بر شکست شرابدار گفت هیچ کس بیرون نرود
 تا بحسب کتم که یک جام زرین در می باید نوشین روان گفت بگذار که
 انکس که گرفت باز نخواهد داد و انکس دیند تمامی نخواهد کرد *

نو شین روان معروف (روز نوروز بیابنه نوروز کونی دیمکدر
 معلوم اوله که نوروز ایکیدر) بری کنش برج حله نقل ابتدیکی کوندر
 و بوکونه انجام پیشنده اعتبار اولنوروز بر جلال الدین شاه تختہ جلوس
 ایلدیککی کون بووقسه تصادف اتمکله وقتک حکماسی رأس تاریخ
 اعتبار ایشلردر بوندن صکره پینلرنده عادت قالمشدر (و بریسی
 نوروز خوارزمی در که نصاری و مجوس اعتبار ایدر لراکا نوروز
 خوارزمی دیرلر ترکیجه قزل یمرطه تعبیر اولنوروز اول نوروزدن
 مؤخر درنته کیم سودی مرحوم گلستان شرحنده اسامی شهریه
 وسائر تحقیقاتیه بیان ایشدر اما بونده مهر جان قرینه سیله نوروز
 خوارزمی دیدکری وقت مراددر که بوکونه جشن مغان دیرلر نصاری
 و مجوسک عید اکبریدر ایشته فناوالده (من اهدی بیضه الی المجوس
 یوم النوروز فقد کفر) دیدیککی نوروز بودروهم نوشروانه لایق و مناسب
 اولان نوروزده بودر مجوسی اولق حسبله و هم نوروز جلالی هجرتدن
 درتروزیمش بش سنه سنده اعتبار اولمشدر نوشروان میلادینوینک
 سکرینچی سنه سنده عمری تمام اولمشدر بویله اولتجه نوشروان ایل
 جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقینک بدنی تماماً بشیوز
 اونوز سنه اولور بونده اولان نوروز نوروز عجم اولق محسالاتدن در
 خلاصه بو نوروز فی زمانه اهدا مارتک یکرمی برنجی کونی اولور که
 قزل یمرطه دیرلر (مهر جان مهر کاک معر پیدر و نوده ایکیدر) بری
 مهر کان خاصه (و بری مهر کان عامه بری اون التیمی کون و بری
 یکرمی برنجی کون بو تحقیقاتدن معلوم اولدیککه شارحک کلامی
 راز اباقل بلاکه اندن دون وسافلدر (مجلسدن مراد مجلس باده در
 (می ادات حکایه ماضی) داشت فعل ماضی مفرد طوتاردی دیمکدر
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (که حرف بیاز) یکی
 بری دیمکدر (حاضران الف نون ادات جمع) (که حرف رابط صفت
 (یا حرف مصاحبت) (او ضمیر نوشروانه راجعدر) (نسبت خویشی
 بیابنه) (یا حرف مصدر خویش و اور سمیله بونده خصم دیمکدر) (جای
 یا حرف وحدت جام قدح دیمکدر) (زرین یا حرف نسبت نون حرف
 تأکید التونی یعنی مطلقاً دیمکدر) (در حرف صله) (بغل قوائق دیمکدر

(نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر بونده سرقه دن عبارتدر
) (تغافل مصدر در تفاعل با بنیدن غفلت اظهار ایلک ترکیب
 کور مز لکدن کلک) (کرد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحت شده
 نوشروانه راجع ضمیردر) (نکفت فعل نفی ماضی سو یلیدی دیمکدر
) (چون ادات شرط) (رش کست تمام اولدی دیمکدن کایتدر) (شر ابدار
 یعنی شراب خد شده تعیین اولنان) (نرود فعل نهی غائب کیتسون
 دیمکدر) (تاحرف توقیت) (تجسس تفعل با بنیدن مصدردر بونده ارامق
 معنایسته در) (کنیم فعل مضارع متکلم وحده) (که ادات تعلیل) (در
 حرف تأکید) (می ادات حال) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرکدر
 دیمکدر) (بکناز بآ کید ایلله امر حاضر مفرد ترک ایلله دیمکدر) (که
 حرف بیان) (انکس اول کیمسه دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (گرفت
 طوندی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب یعنی الدی دیمکدر) (باز کرو
 دیمکدر) (نخواهد داد و بر میسر در) (که حرف رابط صفت) (دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (تمام اسم فاعلک مسالغه
 صیغه سیدر فوجی دیمکدر) (نخواهد کرد ایتمیسر در) (محصول ترکیب)
 نوشروان مهر جان ایلله نوروز کونی مجلس طوتاردی کوردیکه
 حاضر لردن بری که کندی ایلله خصم لقی نسبتی وارایدی برالتونلی جامی
 قولتوغنه قودی یعنی قویینه صوفدی و کیرلیدی نوشروان تغافل
 ایلیدی و هیچ سو یلیدی چون مجلس بوزلیدی یعنی آخر اولدی شر ابدار
 دیدی کیمسه طشره کیتسون تا تجسس ایدیم که برجام زرین لازمدر
 نوشروان دیدی ترک ایلله یعنی ارامه که اول کیمسه که الدی ویرمز
 و اول کیمسه که کوردی قوجلیق ایلز مراد کندودر * بعد از چند
 روز آن شخص پیش نوشروان آمد جامه های نو پوشیده و موزهای
 نو در پای کرده نوشروان اشارت بجامه وی کرد که این از انست وی
 نیز امن از موزه برداشت که این نیز از انست بخندید و دانست که او
 بضرورت و احتیاج برگرفته است پس فرمود تا هزار مثقال زر
 بوی دادند * بعد از چند روز نیجه گوندن صکره (آن اسم اشارتدر
) (شخصدن مراد جام زرینی آلان کیمسه در) (پیش بونده قیت
 معنایسته در اضافتی لامیه) (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلیدی دیمکدر

(جامه‌های نویسانه جامه مطلق ثوبه اطلاق اولنور) (ها اادات جمع
 یا اضافه نویسنده نویکی دیمکدر) (پوشیده ماضیدن قسمدر کمیش
 معناسنه) (موزه‌های نوده لامیه) (موزه زاء عربیله مطلقا ایق قابی
 (در پای کرده ایغنده ایاش کمیش دیمکدر نگایه در) (جامه وی
 لامیه) (با حرف صله وی ضمیر شخصی راجعدر) (کرد فعل ماضی مفرد
 غائب ایلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (این اشارتدر جامه به) (از ان
 آن اشارتدر جام زربنه) (وی شخص معهوده راجعدر) (نیز دخی
 دیمکدر) (دامن انک دیمکدر) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (این اشارتدر موزه به) (آن بنه جام زربنه
 (بخندید بآ تا کیدایله فعل ماضی مفرد غائب کوالدی دیمکدر) (دانست
 بوده فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (بویکی فعلک فاعلاری
 فحتمه نوشروانه راجعدر) (که حرف بیان) (او جام زربنه راجعدر
 (را اادات مفعول) (بضرورت با حرف مصاحبت سببی متضمن
 (بر گرفته ماضیدن قسمدر اخذ ایاش المشدردیمکدر) (پس بآه
 بحمله فاء جرانیه معناسنه در) (فرمود فعل ماضی مفرد غائب
 پیوردی دیمکدر) (تا اادات تعلیل) (مثقال بر بیتی در همه اطلاق اولنور
 (بوی با حرف صله) (وی ضمیر شخصی راجعدر) (دادند فعل ماضی
 جمع غائب و یردیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (رنجیه کوندن صکره
 اول جامی آلان شخص نوشروان قته کلدی یکی جامه لر کمیش
 و یکی موزه لر کمیش یعنی باشند ایغنه اثوابی تجدید ایاش نوشروان
 انک جامه سنه اشارت ایلدی یعنی رمز ایله جامدن کنندویه کوستردیکه
 بوجامه اول جامدندر یعنی اشارتی بو کلامی ایما ایلدی اول شخص دخی
 انکنی موزه دن قالدردی یعنی انکنی دیوشردی و موزه لرخی کوستردیکه
 بوموزه دخی اول جامدندر یعنی انکین قالدردی بو کلامی ایما ایلدی
 نوشروان کولدی و ییلدیکه ضرورت و احتیاج سببیه اخذ ایلمشدر
 بویله اولنجیه امر ایلدی پیوردی تا کیم بیک مثقال التون و یردیلر
 (قطعه) (برگاه توجوا کا شود شاه کریم) * معترف باش یا ن وز کرمش
 عذر بخواه * کاه تو لامیه) (چو حرف تعلیل) (معترف افتعال باشند
 اسم فاعلدر اقرار معناسنه) (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر

(بآن با حرف صله) آن کاهه اشارت در (کرمش ضمیری شاهه
 واجعه در) عذر غینک ضمی و ذال مجمله ایله کناهک عفوینه دیر
 (بخواه بآء تأکید ایله و واور سبیل استه معناسنه امر حاضر مفرد در
 یعنی طلب ایله) (محصول بیت) سنک کناهک اوزره چونکه کریم
 اولان شاه آگاه اوله کاهه اقرار ایدیچی اول و اول شاهک کرمندن
 کناهک عفو اوله سنی طلب ایله ذیله * مکن انکار کنه زانکه کاه
 دکرست * بلکه بسیار ازان هم بترانکار کاه * مکن نهی حاضر
 مفرد ایله دیمکدر (انکار کنه مصدرک مفعولته اضافتیدر) (زانکه
 ازانکه دن مخففدر) که حرف بیان (گاه دکر بیانه دیگر یا ایله و یاسر
 غیری معناسنه در) بلکه ادات اضراب ترکیده ده مستعملدر (بسیار یاه
 عریله زیاده معناسنه) (آن کناه اوله واجعه در) هم بونده دخی
 معناسنه در (بتریاک و تانک قحدر یله ترکیده دخی مستعملدر کتورک
 معناسنه بدترک مخففدر) (محصول بیت) کاهی انکار ایله اول اجلدن که
 ضمیری کاهدر یعنی کنهه معترف اولمق اوده برکنهادر بلکه اصل
 کاهدن چوق و دخی کتورکدر کاهی انکار حاصلی انکار کاه اصل
 کاهدن زیاده کاهدر (عروض) بوقطعه بحر رملنددر که صدر
 وابتداسندن ماعدایه خبن طاری اولمدر که ایکنجیده اولان ساکن
 دو شمشدر عروض و ضربیه خبن دمنصره قصر دخی طاری اولمدر
 بر مصراع فاعلاتن فعلاتن فعلاتن اولور (حکایت) مأمون
 خلاصی داشت که ترتیب آب طهارت بمعهده وی بود در هر چند روز افتابه
 یاسطلی کمی شد یک روز مأمون باوی گفت کاش ان افتابه و سطل که
 ازین جای بری هم بمافروشی گفت همچنان کنم این سطل حاضر را بخر
 گفت بچندی فروشی بدو دینار بفرمود تا دو دینار بوی دادند گفت این
 سطل از تو در امان شد گفت اری * مأمون خلفای عباسیه دن هارون
 الرشیدک ارشد اولادی و پدیری برینه خلیفه اولمشدر چوق مناقبات
 عجبه و حکایات غریبه سی وارد در تفصیله حاجت یوقدر (غلامی یا
 حرف وحدت) داشت فعل ماضی بونک کی برلرده مطلقا و اریدی
 معناسنی افاده ایدر (که حرف بیان) ترتیب معروف (آب طهارت اضافه
 مصدر مفعولته) (آب طهارت بیانه بونده ابدست صوبی دیمکدر

با حرف نظرف ر معناسنه (عهده وی لامبه عهده عینک صمی
 و عاک سکونیه بونده کورنگ معناسنه (وی غلامه راجع) بود
 ادات ماضی (هر چند روز هر قیچ کونده یعنی یکی اوج کونده بر دیمکدن
 نکاتدر (آفتابه یا حرف وحدت همزه حرف توسل افتابه همزه نک
 مدیده ابریق دیمکدر افتاره دخی دیرل (با حرف عطف او معناسنه
 یا یوسنه بایازان جمع نسخه له مخالف یازمش سباق دخی یا اقتضا ایدر
 (سطلی یا حرف وحدت) سطل سنک فنجیله بونده لکن معناسنه
 ترکیده تحریف ایدوب سطل دیرل و آلمری عسوار دقیری قابه تعبیر ایدرل
 (کم کاف عجمک ضمیمه ضایع دیمکدر (می شد ادات حکایه ایله
 اولوردی دیمکدر (باوی غلامه) کاش الفاظ تحسرن دندر که ترکیده
 کشکه دیمکده تعبیر ایدرل که حرف رابط صفت (از بن جان بو محمدن
 دیمکدر) بعض نسخه ده از ماضی فعل مضارع مفرد مخاطب
 ایلورسین یعنی الورسین دیمکدر (هم بونده ینه معناسنه (بما با حرف
 صله ماضی غیر متکلم مع الغیر بزه دیمکدر (فروشی فاک و رانک ضمدلریله
 فعل مضارع مفرد مخاطب صانه سین دیمکدر) همچنان یعنی بیوردی بکن
 کبی دیمکدر) کنتم فعل مضارع متکلم وحده ایده بچ دیمکدر (بخر با حرف
 تا یکد خراء عجمک کسریله ال دیمکدر) بچند بچه دیمکدر (بدو دینار
 ایکی التونه دیمکدر) بفرموده تا یکد ایله فعل ماضی مفرد غائب بیوردی
 دیمکدر فاعلی تحتیه مأمونه راجعدر (تا حرف تعلیل) بوی با حرف صله
 (وی ضمیری غلامه راجعدر) دادند فعل ماضی جمع غائب و یردیرل
 دیمکدر) گفت مأمون دیدی (در امان امانده) شد اولدی یعنی سنک
 ایلقا بکن محفوظ اولدی (گفت غلام دیدی اری افعال تصدیق دندر
 یلی او یله اولدی دیمکدر) (محمول ترکیب) مأمون خلیفه نک بر غلامی وار
 ایدی که ایست عمو بی تیبی انک دمنده ایدی یعنی بو خدمته مأمور
 ایدی هر قیچ کونده بر ابریق بالکن ضایع اولوردی پرکون مأمون غلامه
 دیدی کاشکه اول ابریق ولکن که بو یردن الور کتورر سنک یاز دن
 الورسک ینه بزه صانک غلام دیدی بیوردی بکن کبی ایدیم یعنی ینه
 سزه صانهیم بو سطل حاضری آل یعنی الان موجود اولان سطلی
 آل مأمون دیدی بچه صانک غلام دیدی ایکی التونه مأمون بیوردی

استفهامی متضمند محفوظ
 اولدی دیمکدر

تا ایکی التون غلامه ویردیلر مأمون دیدی بوسطل سندن امانده
اولدی یعنی یعنی الکن والمقلع کدن محفوظ اولدی غلام دیدی اوت اولیه
اولدی یعنی محفوظ اولدی (شارح بوسطلی غیر المله دیدی کنی بحجابندن
آلشدن در قصه نک حصه سی کلجک قطعه در که حضرت جامی قدس
سره السامی بیوزر (قطعه) سیم برز خریده تنک مکیر * تابندان
نفس او یار آمد * سیم کومش دیمکدر اما بونده ایچ معناسنه در
(ورخرید عبد مملوک کن کتایه در) (تنک طار معناسنه) (مکیر نهی حاضر
مفرد طوتمه دیمکدر بونده تنک مکیر خست ایله معناسین افاده ایدو
(ناحرف تعلیل) (بدان باحرف مصاحبت دال همزه دن مبدلدر) آن
اسم اشارتدر سیمه (نفس اولامیه اوضمیر زرخریده به راجعدر) (پیار آمد
به) تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب دکنه دیمکدر (محصول بیت)
عبد مملوک اولاه ایچ یعنی احسانی طار طوتمه بذل احسان ایله کیم
اول ایچ ایله انک نفسی راحت بولوب دکنه حاصلی نفسی طالب اولدی یعنی
شبنه ویردی کی صرف ایچکله راحت بولوب دکنه * تن باتلاف مال
ازورده * تا باتلاف جان نیچامد * تن وجود معناسنه مبتدا (باتلاف
باحرف مصاحبت اتلاف افعال باشند مصدر در بونده بذل احسان
معناسنه در دهک مفعول غیر صریحی (ماله اضافتی مفعولانده اضافتدر
(اوضمیر زرخریده به راجعدر) (درده امر حاضر مفرد قورتار دیمکدر
مجازا) (ناحرف انتها باتلاف جان باتلاف مال کی بونده اتلاف اهلاک
معناسنه در) (نیچامد فعل نفی مستقبل مفرد غائب نتیجه ویرمه دیمکدر
(محصول بیت) تنی مالی اتلاف ایله بقده دن قورتار یعنی قولکه بذل
احسان ایله وجودنی خلاص ایله تا کیم اهلاک جان ایله نتیجه ویرمه
یعنی عاقبت الامر جانته خیانت ایلمه یا نمزده اولان شمع شمر خنده
بوقطعه نک بیت ثانیست مک مصراع اولینک شمر خنده معنایه هیچ تعرض
ایلمش اکثری نسخه لریده بویله معلومدر که معنایه واصل اولمش
(حکایت) میان عقیل بن ابی طالب و معاویه دوستی تمام بود و مصاحبت
پروام روزی در راه محبتشان خاری افتاد و پرچهره مودتشان غباری
نشست عقیل اره معاویه بپید و از آمد شد مجلس او پای در کشید معاویه
عذر خواهان بوی نامه نوشت که ای مطلب اعلای بنی عبدالمطلب

تنی افطی درده لفظنه مصروف
اولوب تن درده ملازمت ایله
دیک ملازمت ایله تا کیم اتلاف
ماله ملازمت ایله تا کیم اتلاف
جابه نتیجه ویرمه دیمک اولور
شله

وای مقصد اقصای آل قصبی و ان آهوی نافه کشای عبد مناف وای
منیع مکارم بنی هاشم آیت نبوت در شان شماست و عز رسالت در خانه دان
شما بگشاید آن همه بزرگواری و حلم و بردباری بازای که از رفته پشیمانم
و از گذشت پریشان * میان عقیل لامیه عقیل تصغیر صیغه سیله
حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله عنہک برادر پدر ابی طالب
معروف حضرت رسالت بناهک عمرزندی (معاویه کاتب وحی ایدی
بوجه له نک تفصیلی استین سیر کابلرینه هر اجعت ایلسون قالدیکه
فی زماننا هذرا بر از ملحدی دین و زندیق بد آیین یومعاویه به سب
ایدر لر اعاذنا الله تعالی اصحاب کزینه سب حقه حد و دشمنی قاضی
عیاض کتاب شفا سنک آخرنده بیان ایلمشدر امام علی ایله بحار به سی
خصوصه منده مخطی تعبیر ایده رز زیادیه حسارت بالکلبه جائز دکلدر
وقال دیکه او غلی یزید خینک خباتی سبیلله ینه اکا طمن جائز دکلدر
فریرا یخرج الحی من المیت و یخرج المیت من الحی ایت شریفه سنک
تفسیر بنده بعضی لر حی دن هر اد مؤمن و میتدن هر اد کافر در دیمشدر
معنای لطیف شوبله اولور که کافر دن مؤمن اخراج ایدر و مؤمن دن کافر
اخراج ایدر بویله اولی حق او غلک خباتی پدرینه ایراث ایلرشته اهل
سنت مسلکی بودر اللهم اهدنا وارشدنا الی الصراط المستقیم حالا
بومالا یعنی کاتی طریقت علیه نک جهله و غلاتی خانه دان نبوته محبتدر
دیوترهات ایدر لر خصوصاً حسن ابدالی طائفه سی که دعوا ی محبت
ایدر لر سنت رسول و فرض خدا ایله عمل ایتمزل خذلهم الله تعالی فی
الدارین (دوستی یا حرف مصدر) تمام بونده کامل معانسته بود ایدی
دیمکدر (مصاحبت مفاعله بایندن مصدر در بونده الفت و انس بندن
کایتدر) بر دوام دوام اوزره دیمکدر (روزی یا حرف وحدت) در حرف
ظرف (راه محبتشان محازا بیاتیه و لامیه شان ضمیر جمع غائب) خاری
یا حرف وحدت (افتاد فعل ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر) پر
حرف استعمال یا حرف صلک (چهره معروف اضافت لر سابق کی) غباری
یا حرف وحدت (نشست فعل ماضی مفرد غائب اوتوردی دیمکدر
ببرید یاه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب لازم معانسته کسلدی
منقطع اولدی دیمکدر آمد شد کلوب کتمه دیمکدر کایتدر اسم مصدر

و مصدر مرکب دیرل که ایکی ماضیدن ترکیب ایشیدر (اویه اضافت
لامیه) کشید فعل ماضی مفرد غائب دیمکدر (پای در کشید
اعراضدن نگایه در و منقطع اولسدن عساردر (عذر خواهان وصف
ترکیبی قبیلنددر عذر دیله رل دیمک اولور الف نون علامت وصفدر که
یا کر خواهان صفت مشبهه در (پوی با حرف صله وی ضمیر عقبله
راجعدر) نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر (که حرف
بیان ای حرف ندا) مطلب اعلای بی عبدالمطلب اضافت لری موصوفک
صفته و لامیه لری در مجازا مطلب اسم مکان اسندجک محل دیمک اولور
اعلا یوجه معناسنه بی اصلنده بین ایدی اضافتله نون دوشر عسدر
المطلب حضرت فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم و حضرت علی ک
اکرم الله وجهه جدیدر (مقصد اقصای الفی اضافت لری سابق کی
مقصد دیاجده بیان اولندی صادق کسیر یله اقصا فتح همزه ایله
نهایت و غایت معناسنه درال بونده اولاد و قوم مراد (قصی قافک ضمی
و صادق کسری و یاء مشدده ایله بی محترمک اجداد لرنددر آهوی
نافه کشای عبد مناف مجازا بیانیه و لامیه) آهوی معروف نافه کشای
وصف ترکیبدر مراد مسکلی آهو دیمکدر زیر اسمک یرنوع آهونک
کو بگندن چیر عبد مناف کدلاک اجداد نیدن یرنک اسمیدر (معلوم
اوله که مطلب ایله مطلب واقصی ایله قصی و نافه ایله مناف یدلرند و پنجینس
خط و پنجینس زاید و پنجینس ناقص واردت فکر (منع مکارم بی هشتم مجازا
لامیه و بیانیه و لامیه) متبع اسم مکان اصل صویک قینایوب ظهور
ایشیدکی بره دیرل بونده نیور ید اولنوب انحق ظهور معناسنه در مکارم
عکرمک چعیدر کرملر دیمکدر هشتم ینه اجداد رسول الله دن یرنک
اسمیدر و هم خواجه عالم صلی الله علیه وسلم حضرت تیرینک ظهور
ایشیدکی قبیله نک عملیدر (آیت نبوت لامیه ایت علامت دیمکدر) درشان
شماسیت سزک شانکرده در (عز رسالت لامیه) خانه ان خاء جمعه ایله
اهل بیت معناسنه در (یک فنده دیمکدر) شد فعل ماضی مفرد غائب
رفت معناسنه کتدی دیمکدر (همه بویله برده تا کسد افاده ایدر
پرز کواری یا حرف مصدر اولوق دیمکدر) حلی ردباری انبه یا حرف
مصدر یدبار وصف ترکیبدر حول معناسنه (باز کبرو دیمکدر) آری

فعل امر حاضر مفرد کل دیمکدر (که حرف تعلیل (رفته ماضی
 قسمدر کنش دیمکدر (گذشته ده ماضییدن قسمدر کنش معناسنه
 از رفته پیشانم و از گذشته برایشان عطف تفسیری شکلیدر (بعض
 نسخه ده از گفته واقعدر گذشته یرینه (محصل ترکیب) ابی طالب
 اوغلی عقیل ایله معاویه ینده تمام دوستلق و دوام اوزره الفت و انسبت
 و اریدی برکوب انلک محبتی یولنده بر دیکن واقع اولدی یعنی محبتلرینه
 خلل طاری اولدی دخی مودتلی چهره سنه یا چهره سی اوزره بر غبار
 او توردی حاصلی محبت و مودتلی بروته تبدیل اولدی عقیل
 معاویه دن کسادی وانک مجلسنه کلوب کتمه دن یاغین چکدی یعنی
 مجلسنه وارمدی معاویه عنبر دیلیه رک عقیله برنامه یازدی که ای عبد
 مطلب اولادینک مطلب اعلاسی یعنی فی زمانه جله سنک یوجه مطالبی
 وای قصی انسابنک مقصد اقصاسی یعنی الحاقه عنده جله سنک اعلاسی
 مطالبی و جله نیک نهایت مقاصدی وای عبد منافک نافه مشک اولان
 آهوسی وای هاشم اولادنک کرملر منبعی نبوت آتی سزک شانکرده در
 و رسالت عزتی سزک اهل یتکرده در قنده کتیدی اول بوقدر اولوق و
 حوالکک حلمی کل کل یعنی ینده تشریف ایله کیدندن ناکمز و کچندن پریشان
 یعنی ماضی دن که یتکرده جریان ایلدی نادم و پریشان و پشیمان اولدق
 (رباعی) تاکی هدف ناولک کین خواهیم بود * وز دوزی تو پیدل و دین
 خواهیم بود * تا حرف توقیت (کی کاف عربک فتحیله زماندن سؤادر
 استغهامی متضمن (هدف ناولک کین لامیه و پسایند (هدف فتحین ایله
 اوق نشانده دیر که ترکیده پویه دیمکده تعبیر اولنور (ناولک بونده اوق
 معناسنه در (کین خشم معناسنه در کاف عربک کسر یله (خواهیم بود
 اولیسرم دیمکدر (وز واردن مخفقدرد (دوزی یا حرف مصدر اوز اطلاق
 دیمکدر (تویه اضاعات لامیه (بی دل و دین بونده کال اضطرار
 و ضجرتدن عبارتدر (محصل بیت) یتنه دک یعنی نه زمانه دک غضب
 و خشم اوقینه هدف اولیسرم و سنک اوز اقله کدن مضطرب
 اولیسرم حاصلی بوافراق نه وقتنه دک و نه زمانه دک منتهی اوله جقدر
 * بر روی زمین پیش توام رو زمین * در زیر زمین نیز چنین خواهیم
 بود * روی زمین باینه بر روی دیمکدر (پیش تو لامیه سنک او ککده

دیمکدر (میم ضمیر متکلم بر زمین با حرف ظرف) (زیر زمین) پیانیه براننده
 دیمکدر که مراد آخرت در (نیر دخی دیمکدر) چنین بونجلین معناسنه در
 (محصول یت) بر یوزی اوزره یعنی دنباده یوز یرده سنک حضور کده بم
 یعنی کان تواضعده بم که خاک پاک ایاورم براننده دخی بونجلین اولسرم
 حاصلی دتیا و آخرتده سنک خاک پاکیم (عروض) بور باعی شجره
 اخربند که صدر وابتدا اخرب حشو اولی مکفوف حشونا لری
 سالم عروض و ضرب ازل نه کیم علاك احوالی پیا اولنسی ایدی
 بویله اولنجه بره صراحی مفعول مضاعفی مضاعفین فاع اولور قطعه
 یازان واقف دکل ایمش * عقیل در جواب او بصواب چنین نوشت *
 (محصول ترکیب) عقیل معاویه به جواب باصوابده انجلین یازدیکه
 یا یعنی پوشه در (شعر) صدقت و قلت حقا غیرانی * اری ان لارک
 ولاتانی * صدقت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب سن صادقین
 یعنی طوغری سوبلارک (قلت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب صدقت
 جمله سی اوزره معطوف دیک دیمکدر) حقا مقولی (غیر فتح اوزره
 مبنی یونده ادات استمرار کدر لکن معناسنه معلوم اوله که عند الفراء
 استنادده واقع اولان غیر کله سی مبنی اولور حرف معناسنه اولدیکچون
 که الا معناسنه در بصریون عندنده معربدر اکبر ان کله سنه
 مضاف اولمزه انیه مضاف اولور سه ینه مبنیدر اما مطلقا غیر
 ومثل کله لری ما وان وان حرف فرینده مضاف اولدیخی صورتده فتح
 لوزره یناسیده جائز در مبتداء مخذوف خبری اولوق واره مرفوع
 اولسیده جائز یونده اولدیخی کبی (انی ان حرفدر حروف مشبهه
 بالفعال دن یاء متکلم محلا منصوب اسمی) اری فعل منار ع نفس متکلم
 وحده اصلننده ارأی ایدی یا حرف علت متحرک ماقبلی مفتوح یابی
 الفه قلب ایتدک و همزه بی تالین ایتدک حرکه سنی ماقبلنده رایه ویردک
 اجتماع ساکنین ایچون همزه بی حذف ایلدک اری اولدی ین رأی
 ایدرم دیمکدر فاعلیله جمله سی محلا مرفوع ان نک خبری ان اسم
 وخبر یله تأویل مصدرده غیرک مضاف الیهی (ان حرف ناصب
 مصدریه) (لا اری فعل نفی استقبال نفس متکلم وحده اعلالی
 سابق کبی فاعلیله تأویل مصدرده محلا منصوب اراک مفعولی

(کاف ضمیر خطاب محلا منصوب لا اراک مفعولی سنی کور مملکتی
 دیمکدر) (ولاتانی فعل نفی استقبال مفرد مذکر مخاطب فاعلیه تأویل
 مصدرده محلا منصوب لارایه معطوف (نون حرف وقایه یا ضمیر
 متکلم محلا منصوب مفعولی (محصول بیت) کلامکده صادقین
 وحق دبدک لکن بن سنی کور مملکتی و سن بنی کور مملکتی رأی ایدرم
 یعنی هر نه دید که طوغر یسین اما بنم رأیم دخی بو کونه در * ولست
 اقول سوء فی صدیق * ولکنی اضد اذا جفانی * است فعلدار فعال
 ناقصه دن متکلم وحده بن اولدم دیمکدر ضمیر متکلم اسمی (اقول
 فعل مضارع مکلم وحده تحتده فاعلیه جمله سی است نک خبری
 (سوء لفظا منصوب مقول قول (فی صدیق ای فی حق صدیق یعنی
 بر حذف مضاف تقدیر اوانور یا خود فی لام معنایسته اولمده جائز
 (صدیق صادق فحمله فعل مضارع فاعلدر که دوست معنایسته لفظا
 مجرور محلا منصوب مفعول غیر صریحی اقول نک جمله سی است نک
 خبری (ولکنی لکن حرف استدراک یا متکلم محلا منصوب اسمیدر
 (اضد فعل مضارع متکلم وحده نصر یا بنک مضاعفتدن ایریلورم
 دیمکدر تحتده فاعلیه جمله سی جراء شرط (اذا اسم شرط محلا
 منصوب مفعول فیهیدر اضد نک (جفا فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب
 فاعلی تحتده صدیق را جعفر جمله سی محلا مجرور جراء شرط
 واذنک مضاف الیهی فعل شرط جراء شرط جمله سی خبر لکن در
 (نون حرف وقایه (یا متکلم جفانک مفعولی (محصول بیت) بن دوستم
 حقته یادوستم ایچون کوتوسو یلر اولدم یعنی دوستی ذم وغیبت
 ایلم لکن بن ایریلورم بکا اذیت وجفا ایلدیکی وقته حاصلی دوستم
 حقته اسانت ایلم لکن ایچنورسم مفارقت ایدرم (عروض)
 بو قطعه بحر وافر دندر که مفاعلتن جز ویدر که بونده مدس
 الاجزادریت اولک و ثانیات صدری سالم صدرك خشوی معصوب
 عصب مفاعلتن دن بشبجی مقررکی اسکندر که لاعددر مفاعلت او اور
 مفاعلتان لفظنه تبدیل اولور عروض و ضرب معطوف قطف
 مفاعلتن دن ینه لاهی اسکان و آخرنده سبب خفقی که تن درانی اسقاطه
 دبرل مفاعل قانور فعولانک یرینه کلور و ایدر معصوب ابتدائک

حشوی سالم بویه اولیحه تقطیع اولسه صدقت وقل مفاعلتن ت
 حقانی مفاعیلن رانی فمولان ارا ان لا مفاعیلن اراک ولا مفاعلتن
 ترانی فمولان واست اقو مفاعلتن ل سوء فی مفاعیلن صدیق فمولن
 ولکنی مفاعیلن اضد اذا مفاعلتن جفانی فمولن اولور * یعنی چون
 کریم از دوست برنجید باید که کنج مفارقت گیرد و بکوی مهاجرت
 گراید نه آنکه بیدی میان بندد و بید کوی زبان کشاید * چون
 ادات تعلیل معنای شرطی متضمن (برنجید بآئ کیدایله فعل مضارع
 مفرد غائب طوته دیمکدر) (بکوی باحرف صله کوی کاف عربیله
 محله دیمکدر) (مهاجرت مفاعله بانبندن مصدر در) (تا اسلوب عجم
 اوزره طویل یاز یلور- نه کیم بیان اولندی ایریلیق دیمکدر) (گراید
 فعل مضارع مفرد غائب میل ایده دیمکدر گرایدندن کاف عجمک
 کسریله بعضیلر کاف عربیله دیشلر کذا فی نعمه الله) (نه آنکه
 اول دکل که دیمکدر) (بیدی باحرف صله یا حرف مصدر بد کوی
 بل باغلیه دیمکدر که اصرار دن کایه در) (بندد فعل مضارع مفرد
 غائب بنیدندن) (بید کوی با حرف صله یا حرف مصدر بد کوی
 وصف ترکیبیدر بد سویلیجی دیمکدر) (کشاید فعل مضارع مفرد
 غائب آچه دیمکدر) (محصول ترکیب) حضرت جامی بوقطعه نک
 مضمونندن مستفید اولان حصه بی تفسیر ایدوب پیورر چونکه کریم
 یعنی کریم اولان کیمسه دوستد اینجه یعنی رنجیده خاطر اوله
 کرکدر که مفارقت بوجغنی طوته یعنی مفارقتی اختیار ایلده و مهاجرت
 محله سنه میل ایلده حاصلی رنجیده اولدیغی دوستدن ایریله و سمنه
 وارمیه اولیله دکل که کوتولکه بل باغلیه یعنی عداوته اصرار ایدوب
 مضرت قصد نه اولیه و بد کوی بلغه دل اچیله یعنی ذم و غیبتنده
 اولیه حاصلی اهل کرم بوافعالی ارتکاب الیز (مشوی) چون شود
 یار بانو چنک اندیش * جز جدایی مکیر با او پیش * باتو با حرف
 مصاحبت (چنک اندیش وصف ترکیبیدر بونده رنجیده ایتمه دن
 کایتندر) (جدایی یا حرف مصدر ایریلیق دیمکدر) (مکیر فعل نهی
 مفرد غائب طوته دیمکدر بونده پیش وزن وقفیه ایچون تأخیر
 اولمشدر تقدیری پیش مکیر تفکر ورآی ایتمه دن کایتندر) (با او باینه

مصاحبت ضمیر باره راجع مددر (محصول یت) چونکه یارسنکله جنک
 اندیش اوله یعنی رنجیده ایده انک ایله ابر یلغک غیری رأی ایتمه یعنی
 محاصمه ایده بم باضرر قصدنده اوله بم باذم وغیننده اوله بم دیمه
 همان مفارقت ایله * جد ممکن در خصوصت بسیار * اندکی روی
 آشتی بگذار * جد جیک کسر یله سعی معناسنه در (مکن فعل نهی
 حاضر مفرد ایله دیمکدر) خصوصت مصدر در دشمنانلق معناسنه خاء
 مجزئه ن ضعیله بسیاره اضافت بیانیه (بسیار چوق دیمکدر) اندکی بآفتکیر
 ایله ترکیبده ازاجق دیمکله تعبیر اولنور (روی آشتی بیانی روی بونده طرف
 معناسنه) آشتی الف مودوده یله و شبنک کسر یله صلح معناسنه صلح جانبی
 دیمکدر (بگذار امر حاضر مفرد قو دیمکدر) (محصول یت) خصوصت
 بسیاره سعی ایله یعنی چوق دشمنک ایله ازاجق صلح جانبی قو
 یعنی صلحه بر قالسون زبرا پشیمان اولوق محکمدر (عروض) بوقطعه
 بحر حنیف مددر که قاعلان مفاعله فعلات اولور که بیان اولندی
 * بار معاویه باعذاره اودت نمود و در التماس صلح کسود و صد هزار
 درم بدل صلح فرستاد و بنیاد عهد نهاد * بازینه دیمکدر (باعذار
 یا حرف عمله اعتذار افتعل بایندن مصدر در معاودت مفاعله بایندن
 مصدر در) کسود فعل ماضی مفرد غائب اچدی دیمکدر (در التماس
 صلح لامیه و مصدرک مفعولیه اضاعتیدر) (در قیوم معناسنه در) صد هزار
 یوز بیک دیمکدر (درم مسکوک اچق دن عبارتدر) (بدل صلح لامیه
 (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیمکدر) (بنیاد فعل معناسنه
 (عهده اضافت لامیه بایسانیه) نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی
 دیمکدر (محصول ترکیب) یت معاویه اعتذاره عودت کوستردی
 یعنی تکرار اعتذار و اعتراف ایلدی و صلحه رضا قبولی اچدی
 و یوز بیک اچق صلح بلی ارسال ایلدی و عهده تمیل قودی حاصلی
 صلح و معاوده ایلدی (قطعه) عذر خواهی بکن و عفو طلب شو
 چوند * رخنه در قاعده یاری بازارن قدیم * عذر خواهی یا حرف
 مصدر (عذر خواهه وصف ترکیبدر عذر دلیلیجک دیمکدر اعتذار
 معناسنه) (بکن باد تأکید ایله امر حاضر مفرد ایله دیمکدر) (عفو طلب
 و وصف ترکیبی عفو استیجی دیمکدر) (شو فعل امر فخط اول دیمکدر

(چو ادات تعلیل) فتد فعل مضارع مفرد غائب واقع اوله دیمکدر
 (رخنه بویه پرلده خلل معناسنی افاده ایدر) درحرف طرف (یا حرف
 صله) قاعده یاری یاران قدیم لامیه لر و بیانیسه در (یاری یا حرف
 مصدر در دوستلق دیمکدر) (یاران الف نون ادات جمع) (قدیم اسکی
 دیمکدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقیله پیورر که اعتذار ابله
 یعنی عند دیله و عفو استیجی اول چونکه اسکی دوستلرک دوستلخی
 قاعده سنه یا قاعده سنده خلل واقع اوله یعنی قدیم اولان احسانک
 محبتی قاعده سنده خلل واقع اولورسه اعتذار ابله حاصلی کمال مرتبه
 سعی مصالحه ایدوب باریش و دفع خلل ابله * ورنیاید بهم آن رخنه
 بکفتار زبان * در عمارت کریش کوش بخش زر و سیم * وروا کردن
 مخفف در (نیاید فعل نفی استقبال مفرد غائب کلزسه دیمکدر) بهم بریره
 دیمکدر (بکفتار زبان بیانیسه یا حرف مصاحبت) (در عمارت کریش
 در حرف صله یا معناسنه شین ضمیر رخنه یه راجع در) (یا حرف
 مصدر) (کر ادات فاعل اول رخنه بی تعمیر ایدیجی ایکه) (کوش فعل
 امر حاضر مفرد چالش دیمکدر) (بخش زر بیانیسه یا حرف مصاحبت
 بخش کر بیج دیمکدر) خاهمجه نک کسر یله اما بونده کوچه دن
کابتدر (محصول بیت) اگر اول خلل دیل سوز یله بریره کلزسه یعنی
 عذر دیلکه مودت سابقه مقرر اولمزسه اتی تعمیر ایدیجی ایکه چالش
 التون و کومش کوچه سیله یعنی بذل مال ایدوب مصالحه ابله زیرا
 لایق دکلدر که مدت عمر که قرانیدیغ نک دوستی براند کند کردن
 دور ایتک (عروض) بوقطعه بحر رمل مثنی در که صدر و ابته دادن
 ماعدا مخبوند در عروض و ضربیه قصر دخی طاری اولمزدر که
 بر مصرای فاعلاتن فعلاتن فعلاتن اوور (حکایت) حجاج
در شکار گاهی از لشکریان خود جدا افتاد بتلی برآمد دید که اعرای
نسته و از خرقة خود جنبذ کان می چیند و شران کرد اومی چرند *
 (شکار گاهی یا حرف وحدت) (گاه ادات مکان در شکار محذره
 دیمکدر) (لشکریان الف نون ادات جمع یا حرف نسبت) (شکر وزن
 و معناده عسکر کبدر) (خود اضافه لامیه) (جدا بونده بعید دیمکدر
 (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (بتلی یا حرف صله

(یا حرف وحدت) (تِل تانك فتنی ولامك سكونيله در زیر بولغندہ
 اصل اولان شدہ اولمقدردہ معناسنه) (برآمد فعل ماضی مفرد غائب
 چقدی دیمکدر) (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (کہ
 حرف بیان) (اعرابی یاء اول حرف نسبت یاء ثانی وحدت) (براعرابہ
 منسوب اعراب بریہ دہ ساکن اولان عربہ اطلاق اوانور) (نشسته
 ماضیدن قسمدر اوتور مش معناسنه) (خرقہ خود بیانیہ) (جنبذ کان
 الف نون ادات جمع کاف ہاء رسمیدن مبدل) (جنبذہ جیم عربینک
 ضمی ونونک سکونی ویاک فتحیلہ حشرات ارض جنسنہ دیرلر بوندہ
 مزار کھلہ در) (می ادات استمرار) (چیند جیم عجمک کسریلہ فعل مضارع
 مفرد غائب دوشیرر دیمکدر) (شتران الف نون ادات جمع شتر
 ضم شین ایلہ اشتردن مخفف دوه دیمکدر) (کرد کاف عجمک کسریلہ
 چورہ دیمکدر اویہ اضافت لامیہ اعرابیہ راجع) (چرند فعل مضارع
 جمع غائب اوتلرلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (ججاج برشکار کاغذہ
 لشکر یسندن ایری دوشدی بردیہ چقدی کوردیکہ براعرابی
 اوتور مش وخرقہ سندن کھلہ دوشیرر ودوہ لڑ اٹرافندہ اوتلرلر
 * چون شتران ججاج را بدیدند برمیسنند اعرابی سر بالا کرد خشمناک
 گفت کہست کہ ازین بیابان باجامہای درخشان برآمد لعنت خدای
 بروی باد * را ادات مفعول) (بدیدند فعل ماضی جمع غائب کوردیلر
 دیمکدر باء تا کہد ایلہ) (برمیدند بویلہ اور کدیلر دیمکدر
 (سر بالا کرد باشی قالدردی دیمکدر) (خشمناک ناک ادات وصف
 طرغین دیمکدر) (گفت فاعلی تختہ اعرابی یہ راجعدر) (کہست
 کہر دیمکدر کہ ذوی العقولہ مستعمل اولان کہ ایلہ ادات خبردن
 می کرد) (کہ حرف بیان) (بیابان صحرا معناسندہ) (باجامہای درخشان
 موصوفک صفندہ اضافتیدر) (یا حرف مصاحبت یا توسل اضافت ہا
 ادات جمع) (درخشان صفت مشبہہ بارلق دیمکدر) (برآمد کلدی
 وجہقدی دیمکدر) (لعنت خدای لامیہ وبتہدادر) (بروی کہست دہ کی
 کہ یہ راجعدر) (باد امر غائب جملہ سی دعاء علیہ در) (محصول ترکیب)
 چونکہ دوه لڑ ججاجی کوردیلر اور کدیلر اعرابی باشی قالدردی
 طارغین دیدی یعنی طاریلہ رق دیدی کیمدر بویسباندن بارلق

جامه لاله کلدی یا چغندی لغت او کیمسه نك اوزرینه اولسون
 * حجاج هیچ نکفت و پیش آمد که السلام عليك یا اعرابی گفت
 لا عليك السلام ولا رحمة الله ولا برکاته * نکفت فعل نفي ماضی
 مفرد غائب (پیش باء مجمله قیت معنایسته در) در آمد فعل ماضی
 مفرد عائب کلدی دیمکدر حاصلی ایلر و کلدی (که حرف بیان
) گفت فاعلی اعرابی به راجعدر (لار حرف نفي) (محصول ترکیب)
 اعرابی حجاجه لغت ايله شتم ابدنجه حجاج هیچ سو یلدی یعنی
 شتم جواب و یرمدی و ایلر و کلدیکه السلام عليك یا اعرابی دیدی
 یعنی سلامت سنك اوزر بیکه اولسون اعرابی جوابده دیدی لا عليك
 السلام ولا رحمة الله ولا برکاته یعنی سلامت سنك اوزر بیکه اولسون
 واللهک رحمتی دخی سکا اولسون واللهک برکاتی یعنی خیر کثیری
 سکا اولسون مراد دعاء علیه در * ازوی آب طلید گفت فرود آی
 بذات و خواری آب خور والله من رفیق و نوکر تونیستم حجاج فرود
 آمد و آب خورد * وی ضمیری اعرابی به راجعدر (طلید فعل ماضی
 مفرد غائب استدی دیمکدر) گفت اعرابی دیدی (فرود آی فرود
 اشاغی دیمکدر) آی امر حاضر کل دیمکدر اشاغی این دیمک اولور
 (بذات با حرف مصاحبت) خواری و اور سمیله و باء مصدر یله
 خورلق دیمکدر (خور امر حاضر مفرد یمک و ایچمک معنا سنده
 مشترکدر بونده ایچ دیمکدر) رفیق یولداش دیمکدر (نوکر بونده
 خد متکار دیمکدر) تویه اضافت لامیه (نیستم دکم دیمکدر) فرود آمد
 ایندی دیمکدر (آب خورد صوتیچدی) (محصول ترکیب) حجاج اعرابیدن
 صوت طلب ایلدی اعرابی دیدی ذات و خورلقه اشاغی این صوت ایچ
 والله بن سنك یولداشك و خد متکارك دکم حجاج ایندی و صوتیچدی
 (پس گفت ای اعرابی بهترین مردمان کبست گفت رسول خدا صلی الله
 علیه وسلم برغم تو باز گفت چه میگوئی در حق علی ابن ابی طالب گفت
 از کرم بزرگوار نام وی در دهان نمی گنجد * پس بوند نصکره
 دیمکدر) گفت حجاج دیدی (بهترین به بانك کسری وهاء اصلیه ايله
 ابو دیمکدر ترادات تفضیل یا حرف نسبت نون حرف تأکید بکرکی
 دیمکدر) (مردمانه اضافت لامیه الف نون ادات جمع) (کبست کیمدر

ویمکدر (گفت اعرابی دیدی (رسول خدا لامیه (برغم توسنک
 کور لکه که دیمکدر (بازینه دیمکدر (گفت حجاج دیدی
 (میگوی می ادات حال (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب چه میگوی
 نه دیرسین دیمکدر (گفت اعرابی دیدی (برز کواری یا حرف مصدر
 اولوق دیمکدر (نام وی لامیه وی ضمیر علی رضی الله عنه راجعدر
 (در دهان در حرف صله بامعنا سنه (نمی گنجد فعل نفی حال مفرد غائب
 صغیر دیمکدر (محصول ترکیب) بودند نصکره یعنی اینوب صو
 ایجد کد نصکره حجاج دیدی هر دملک بکری یعنی انسانک افضلی
 کیمدر اعرابی دیدی خدا ناک رسولی صلی الله علیه وسلم حضرت تلریدر
 سنک کور لکه که بنه حجاج دیدی ابی طالب او غلی علی کرم الله وجهه
 ورضی الله عنه حقنده نه دیرسین اعرابی دیدی اولوقی کر مند
 حضرت علینک اسمی اغزه صغیر یعنی قابل وصف دکلدر * پس
 گفت چه میگوی در حق عبدالملک بن مروان هیچ گفت گفت جواب
 من بگوی اعرابی گفت بد می دیت گفت چرا گفت خطایی از وی
 در وجود آمده است که از مشرق تا مغرب از آن پرا آمده است پرسید که
 آن کدام است گفت این فاسق و فاجر حجاج را بر مسلمانان کاشته است حجاج
 هیچ نکفت * می کوی می حرف حال کوی فعل مضارع مفرد مخاطب
 (در حرف ظرف (حق عبدالملک بن مروان لامیه تلر در عبدالملک دولت
 امویه دن مروان بخارک او غلیدر خطبه دن بعضی بدع سابقه بونک
 زماننده قائم شد رفته کیم تواریخده مصر حدرد و حجاجک پادشاهیدر
 (نکفت فعل نفی ماضی مفرد غائب فاعلی تختده اعرایه راجعدر
 (گفت حجاج دیدی جواب من لامیه (بگوی پاء تأکید ابیه امر حاضر
 مفرد سوبله دیمکدر (گفت اعرابی دیدی بد می دیت برکتو ادمدر
 دیمکدر گفت حجاج دیدی (چرا را ادات تخصیص نیچون دیمکدر
 (گفت اعرابی دیدی (خطایی پاء ثانی حرف وحدت (وی ضمیری عبد
 الملکه راجعدر (در وجود در حرف صله در بامعنا سنه (آمده ماضیدن
 قسمدر (خطایی مبتدا آمده است خبری (که حرف بیان یا حرف رابط
 صفت (از حرف ابتداء غایه (مشرق معروف (تا حرف انتهائ غایه
 (یا حرف صله (مقرب معروف (آن خطایه اشارتدر (پرسید فعل ماضی

مفرد غائب سؤال ایلدی دیمکدر تحتند فاعلی حجاجه راجع مدبر
 (که حرف بیان) کدام ادات سؤال در که فتنی معناسنه در (کاشته
 ماضیدن قسمدر حواله ایلش معناسنه) (محصول ترکیب) صکره حجاج
 دیدی نه دیرسین مر واث اوغلی عبدالمک حفته اعرابی هیچ سو یلدی
 حجاج دیدی بنم جوابی سوبله یعنی بکا جواب ویر اعرابی دیدی
 کتوبر آدمدر حجاج دیدی نیچون یعنی بدلیکی نه جهندن اعرابی
 دیدی عبدالمکدن برخطا وجوده کلمشدر که مشرقدن مغربه وارنجه
 اول خطا ن طولمشدر حجاج سؤال ایلدیکه ققبسیدر یعنی نه کره
 خطا و ککنا مدرا اعرابی دیدی بوفاسق وفاجر حجاجی مسلمانره حواله
 ایلشدر حجاج هیچ سو یلدی * ناگاه مرغی پیرید و آوازی کرد اعرابی
 روی حجاج کرد و گفت توجه کسی ای مرد گفت این چه سؤالست که
 میکنی گفت این مرغ مرا خبر داد که لشکری میرسد که سردار ایشان
 تو بی * ناگاه برکله مر کبدر آنسین دیمکله تعبیر اولنور (مرغی
 یا حرف وحدت) (پیرید بآ تا کید ایلله و پاء بحمینک قخبیله اوجدی
 معناسنه فعل ماضی مفرد غائب) (آوازی یا حرف وحدت) (کرد فعل ماضی
 مفرد غائب) حجاج یا حرف صله (چه نه دیمکدن) (کسی یا حرف خطاب
 (گفت فعل ماضی حجاج دیدی) (این چه سؤالست بونه سؤالدر) (که
 حرف رابط صفت) (میکنی فعل حال مفرد مخاطب) (مرا بکا دیمکر
 (خبر داد خبر و بردی) (که حرف بیان) (لشکری یا حرف وحدت
 (میرسد فعل حال مفرد غائب) (پیشوردیمکدن) (که حرف بیان یا حرف
 رابط صفت) (سردار رئیس العسکر معناسنه در) (ایشانه اضافت لامیه
 (تو بی بآ ثانی خطاب سن سین دیمکدر) (محصول ترکیب) آنسین
 بر قوش اوجدی ویر آواز ایلدی یعنی اوندی و اعرابی یوزینی حجاجه
 ایلدی یعنی باقدی و دیدی سن نه کیمسه سین ای ادم یعنی کیمسین حجاج
 دیدی بونه سؤالدر که ایدرسین اعرابی دیدی بوقوش بکا خبر ویردیکه
 بر لشکر ابریشور آنک سرداری سن سین * درین سخن بود که لشکر بان
 وی در رسیدند و بروی سلام گفتند اعرابی چون ان دیدنک وی
 متغیر شد حجاج فرمود تا ویرا همراه ببرند * درین سخن بود یعنی
 اعرابی بوسوزده ایدی) (که حرف بیان لشکر بان وی لامیه در رسیدند

در حرف تا کید رسیدند فعل ماضی جمع غائب ابرشدیلر دیمکدر (وی
 ضمیری حجاجه راجعدر) کفتند فعل ماضی جمع غائب سو یلدیلر
 دیمکدر (محصول ترکیب) اعرابی بوسوزده ایدی که حجاجک عسکرلری
 ابرشدیلر و حجاجه سلام ویردیلر یعنی السلام علیک دیدیلر اعرابی
 چونکه اتی کوردی رنگی متغیر اولدی بوزلدی حجاج بیوردی تا اتی
 برابر ایلتدیلر * چون روز دیگر بامداد کرد مائده بنهاد و مردمان جمع
 آمدند اعرابی را اواز داد چون درآمد کفت السلام علیک ایها الامیر
 حجاج کفت من چنان نمی گویم که تو کفتی و علیک السلام * چون ادات
 تعلیل (روز دیگر ارتسی کون دیمکدر) بامداد کرد صبا خلدی دیمکدر
 (مائده طعام معناسنه) بنهاد فعل ماضی بونده لازم معناسنه که قوندی
 دیمکدر (را ادات مفعول اواز داد چاغردی و دعوت ایلدی دیمکدر
 (آمد کلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه ارتسی کون صبا خلدی
 طعام قوندی و خلق جمع اولدیلر اعرابی چاغردی چون کلدی السلام
 علیک یا امیر دیدی حجاج دیدی بن انجیلین دیم که سن دیدک ایدی یعنی
 سنک کی لاعلیک السلام دیم و علیک السلام * پس کفت طعامی خوری
 کفت طعام تست اگر اجازت می دهی می خورم کفت اجازت دادم
 اعرابی پیش نشست و دست دراز کرد و کفت بسم الله ان شاء الله آنچه
 بعد از طعام پیش آید خیر باشد حجاج بخندید و کفت هیچ سببانی
 که دی روز بر من چه گذشت اعرابی کفت اصلح الله الامر سیری که
 دیروز میان من و تو گذشته است امروز افشای آن مکن * (محصول ترکیب)
 بوند نصکره حجاج دیدی طعام بر مبین اعرابی دیدی طعام سنکدر
 اذن و بر سرک برم حجاج دیدی اجازت و یردم اعرابی ایلر و اوتوردی
 والین اوزاردی یعنی طعامه شروع ایلدی و دیدی بسم الله ان شاء الله
 اول نسنه که طعامد نصکره ظهور ایدر خیر اوله حجاج کولدی و دیدی
 هیچ یاور مبین دوشکی کون بنم اوزریمه نه کچمشدر اعرابی دیدی الله
 امیری اصلاح ایلسون بر سر که دوشکی کون بنم سنکد بینهکده کچمشدر
 بو کون اتی افشا ایلنه * بعد ازان حجاج کفت ای عرابی یکی ازدو کار
 اختیار کن یا پیش من باش تا از آن خواص خود گردانم یا تر پیش عبدالملک
 ابن مروان فرستم و از آنچه اورا گفته اخبار کنم تا مرچه خواهد آن کند

(محصول ترکیب) بوند نصیره حجاج دیدی ای اعرابی ایکی کار دن
 پرخی اختصار ایله یا بنیم قتمده اول تا که سنی کنند و خواص معدن ایلیم
 یا سنی عبد الملك بن مروان قتمه کوندرم و اول نسته دنکه انک ایچون
 سولش ایدک خبر ایلیم تا که هر نه دیلر سه اتی ایلسون یعنی فصل
 یلمور سه اوله ایلسون * اعرابی گفت صورتی دیگر هم می تواند بود
 پرسید که آن کدامست گفت آنکه مرا بگذاری که سلامت بیلزد خود
 باز روم و دیگر نه تو مرا بینی نه من ترا حجاج بخداید و فرمود تا و برا هزار درم
 دادند و بیلانوی فرستادند * صورتی یا حرف وحدت (محصول ترکیب)
 اعرابی دیدی پر غیر صورت دخی اولوق ممکندر حجاج سوال ایلدیکه
 اول فقفسیدر اعرابی دیدی اولدر که بنی ترک ایده سین که سلامت
 گند و بلادیمه کیدم و غیره نه سن بنی کوره سین و نه بن سنی حجاج
 کولادی و پیوردی تا اکا بیک درم ویره لروانی بلادیمه کوندرد (قطعه)
 زمرد باید که بلطف سخن و حسن خطاب * طبع ار باب ستم راز ستم
 بازارد * (بلطف سخن صفتک موصوفه اضافتیدر با حرف مصاحبت
 (حسن خطابده بویه طبع ار باب ستم لامیه و بیانیه (را ادات مقعزل
 (ستم لر بونده ظلم معناسنه (بازارد بحسب اللغه کیر کتور دیمکدر اما
 بویه برلده البقور دیمکدر کنایتدر (محصول بیت) مرد کر کدر که
 لطف سخن ایله و حسن خطاب ایله یعنی کلمات دلاویز و خطاب شوق
 امیر ایله ظلم ار بابک طبعی ظلمدن البقور یعنی مجبول اولدی بنی ظلمی
 ایتدر من بلکه لطفه سزا اولور * هر کریمی که ز احسان و کرم رم
 گردست * بقسون سخن اورا بکرم بازارد * کریمی یا حرف وحدت
 نوعیه (که حرف رابطه صفت (رم رانک فتحیه رمیدن مصدرندن
 امر در بونده کرده لفظیه ترکیب اولوب ماضی مر کبدن قسم
 اولشدر اور کش و نفرت ایلش معناسنه (بقسون با حرف مصاحبت
 فسون افسوندن محققدر (سخنه اضافه بیانیه (بکرم با حرف صله
 (بازاردک تحتنده فاعلی مرده راجعدر کروکتور معناسنه (محصول بیت
 هر پر کریمکه احسان و کرمدن اورا کشدر یعنی کرم و سخاندن نفرت
 ایلشدر حاصلی ممسکدر سخن افسونی ایله اتی اول مرد کرمه کتور
 (عروض) بوقطعه رمل مخبوندر که نیجه کره مرور ایلدی (حکایت)

یزدجرد پسر خود بهرام را در موضعی دید از حرم خود که مناسب نبود
 و پرا فرمود که بیرون رو و حاجب راسی تازیانه بزَن و از در پرده سرای
 دور کن و کسی دیگر را نام برد که ویرا بجای وی بنشان * (یزدجرد
 بآن فحشی و زانک سکونیل و دالاک کسریله عجم پادشاه لریدن برینک
 اسمی بدر که یزد کرد دخی دیرل که بهرام کورک پدری ایدی و هم غایت
 ظالم ایدی آخر الامر اغزیننه آتی دیمه اوروب فوت اولمشدر پسر خود
 بیایه (بهرام را را ادات مفعول) موضعی یا حرف وحدت (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (حرم خود ده بیایه) (ویرا وی
 ضمیری بهرام را راجعدر را ادات مفعول) حاجب پرده دار معانسه (را
 ادات مفعول (سی) اوتوز دیمکدر (تازیانه فحشی معانسته در) (بزَن امر
 حاضر مفرد آوردیمکدر) (برده سرای لامیه سرای حرمندن کک نایتدر
 حرم قیوسندن دیمک اولور سرای قیوسندن دین معنایه نامحرم ایمش
 (نام برد بحسب اللغة آدالت دیمکدر اما بوبله برلده تعیین دن کنایتدر
 (که حرف بیان) (ویرا را ادات مفعول) (وی ضمیری کسی یه راجعدر
 بجای وی لامیه یا حرف صله) (وی ضمیر حاجب اوله راجعدر) (بنشان
 قول امر مخاطب نصب ایله دیمکدر (محصول ترکیب) یزدجرد کندی
 اوغلی بهرامی بر موضعه کوردی حرمندن که مناسب دکل ایدی بهرام
 پیوردیکه طشمر حقیق و حاجبه اوتوز قیچی اور و حرم قیوسندن اوزاق
 ایله یعنی عمل ایله و بر غیری کیمه بی تعیین ایله که اتی انک یرینه نصب ایله
 * بهرام بموجب فرموده پدر عمل کرد اما هنوز سیزده ساله بودند انست
 که سبب غضب وی حاجب چه بود * بموجب با حرف مصاحبت
 (موجب فرموده پدر لامید لر در) (هنوز الان دیمکدر) (سیزده اون اوج
 دیمکدر) (ساله ها، رسمی ادات مقدار سیزده ساله اون اوج ییلاق
 دیمکدر که اون اوج یاشنده) (بود ایدی) (ندانست فعل نفی ماضی مفرد
 غائب بتلیدی دیمکدر) (که حرف بیان) (سبب غضب وی لامیه لر در
 وی ضمیری پدره راجعدر (محصول ترکیب) بهرام باباسنک بو یروغی
 مقتضاسیله عمل ایدی اما الان اون اوج یاشنده ایدی بتلیدیکه پدرک
 سبب غضبی نه ایدی * بعد ازان روزی بهرام بدر پرده سرای آمد
 و خواست که در آید حاجب نومدست بر سینه وی نهاد و نکذاشت که

در آید و گفت بعد ازین ترادین موضع پنجم سی تازیانه ات بزخم از جهت
 خیانتی که بر حاجب پیشین کردی و سی دیگر را از جهت خیانتی که می
 خواهی بامن کنی * (روزی یا حرف وحدت) بدر یا حرف صله (در آید
 فعل مضارع مفرد غائب کیره دیمکدر) دست بر سینه وی نهاد بحسب
 اللغه النی کو کسنه قودی دیمکدر اما یویله محملرده صالیو یرمه دن نکایتدر
 (محصول ترکیب) اندن صکره بر کون بهرام پرده سرایه کلدی
 و دیدل یکه کیره ایکنجی حاجب صالیو یرمیدی و قومدیکه کیره
 و دیدی اگر بوندن صکره سنی بوموضعده کور رسم سکا اوتوز قچی
 اوروزم شول خیانتدن اوتور یکه اسکی حاجبه ایلدک و اوتوز دخی
 اول خیانتدن اوتور یکه بکا ایتک استر سین * این خبر بیرزد جرد
 رسید حاجب دوم را بخواند و تحسین کر و احسان نمود و خلعت
 پوشانید و مرتبه اش بلند کرد داند * پوشانید فعل ماضی مفرد غائب
 الف نون ادات تعدیه کیدردی دیمکدر (محصول ترکیب) بوخبر
 یزد جرده ایرشدی ایکنجی حاجبی جاغردی و تحسین ایلدی و احسان
 کوستری و خلعت کیدردی و مرتبه سین عالی و بلند ایلدی (قطعه)
حفظ شه باید چنان کر آستان او عبور * در ضمیر بنده و آزاد نتواند
گذشت * عبور عینک ضمیمه وزن و معناده مرور کیدرد (محصول بیت)
 پادشاهک حفظی انجلین کر کرد که ائک آسمانندن کچمک بنده و آزادک
 ضمیر بنده کچمک ممکن اولیه یعنی حریم پادشاه اورتبه محفوظ اولقی
 کرک که بنده و آزادک و عبید و احرارک قلبه کچمک سوداسی دخی
 خطوط ایلید کمال محافظه دن نکایتدر * در حریم حرمت عرش که
 سر دولست * مرغ نتواند پرید و باد نتواند گذشت * در حریم حرمت
 عرش در حرف ظرف ثین ضمیر پادشاهه را جعدر اضافت لری بیایند (که
 حرف رابط صفت) دواته اضافت لامیه (پرید فعل ماضی بونده
 مصدر معنایه در زیر مضارع مقارندر) گذشت ده پرید کیدرد
 (محصول بیت) پادشاهک عز حرمتی حریم بنده که دولت سریدر
 قوش اوچمه قادر اولیه و روز کار کچمید قادر اولیه یعنی پادشاه
 حرمته یار و اغیار محرم اولملی (عروض) بوقطعه بحر رملنددر که
 عروض و ضربی مقصور بر مصرعای فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

فاعلات اولور (حکایت) وزیر هر مزین شاپور بوی نامه فرستاد که
 یازر کانان در بازار جواهر بسیار آورده اند و آنرا بصد هزار دینار
 از رای پادشاه خریده ام شنیده ام که پادشاه آنرا نمی خواهد اگر
 راستست فلان بازار کان بصد هزار دینار سود می خرد * وزیر هر مز
 لایمه (هر مز هانک ضمیمه در) شاپور بای عجمیله پادشاهک اسمی در
 نسل یافتن بو هر مز نو شروانک اوغلی هر مزک غیر بدر (بوی یا
 حرف صله) وی ضمیر هر مز را جعدر (بازر کانان در یا بیانیه) بار
 بونده یوک معنای در (جواهره اضافت بیانیه) و آنرا را آلات مقبول
 آن اسم اشارت در بازار جواهره (بصد هزار سود) با حرف مقایله
 یوز بیک التون فائده مقایله سنه (خرد فعل ماضی مفرد غائب الور
 دیگر خریدن (محصول ترکیب) شاپورک اوغلی هر مزک وزیر
 هر مز نامه ارسال ایلامیکه در بازار کانلری جواهر بوی جوق
 کنور مشلر در و اول یوکلری پادشاه ایچون یوز بیک دیناره صاتون
 المشم ایستد مکه پادشاه اتی استمر اگر صحیح ایسه فلان بازار کان
 یوز بیک التون فائده ایله صاتون الور * هر مز جواب نوشت که
 صد هزار دینار و صد هزار چندان پیش ما قدری ندارد چون
 ما بازار کافی کنیم پادشاهی که کند و بازار کانان چه کند * چندان
 اولقه بدر دیگر (پیش ما لایمه پیش قیمت معنای در) قدری یا حرف
 تنکیر (بزرگانی با حرف مصدر) کنیم فعل مضارع متکلم مع الغیر
 (پادشاهی یا حرف مصدر که کنیم دیگر) (کنند فعل مضارع جم
 غائب اولر دیگر) (محصول ترکیب) هر مز وزیر جواب یازدیکه
 یوز بیک و اولقه بدر یوز بیک یعنی یوز بیک که یوز بیک بزم قیمتی قدری
 یوز بدر یعنی بی حاصلدر چونکه بز بازار کانلق ایلام پادشاه خلق کنیم
 ایلمون و بازار کانلر نه ایلمون یعنی نه یایسونلر نه کاره مباهرت
 ایلمونلر (قطعه) نه طور منصب شاهان بود که بیع و شرا * بقصد
 کسب معاش خود اختیار کنند * نه حرف نفی بوده مصرف
 (طور منصب شاهان لایمه لردر طور اسلوب وقاعده معنای در
 (که حرف بیان) بیع و شرا الم صاتم دیگر (بقصد کسب معاش خود
 بیانیه لردر (محصول بیت) شاهانک منصبی طوری اولر که یعنی

لایق دکلدر که الم صاعی کنندی معاشی کسی قصدینه اختیار ایلملر
 شان پادشاهه مناسب دکلدر * چوشاه یدشه کند کار تاجران جهان *
 تو خود بکر که دکر تاجران چه کار کنند * کار تاجران جهان
 لامیه لر در (تو خود بکو انصاف ایله مجلنده استعمال اولنور) که
 حرف رابط (محصول بیت) چونکه پادشاه تاجر لک کارنی صنعت
 ایلمه سن سوبله که یعنی انصاف ایله غیر تاجر لره ایلسونلر (عروض)
 یوقطعه بحر نخت نخبون مقصور در که وزنی مفاعله مفاعله
 فعات اولور مکر رایان اولندی (حکایت) امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه
 در وقت خلافت خود در مدینه منوره دیواری کل میکرد یهودی پیش
 وی تظلم کرد که حاکم بصره بصد هزار درم ارمن متاعی خریده است
 بود ادای ثمن آن فعل می کند فرمود که کا عد پاره داری گفت
 بی سفالی برداشت و بر آنجا نوشت که شکایت کنندگان ارتویی حسابند
 و شکر بکران نمایان از وجبات شکایت بیهیز یا از مسند حکومت
 برخیز و در آخر نوشت که کتبه عمر بن الخطاب نه بران مهری زد
 و نه بران طماری رقم کرد اما چندان صورت عدالت و هیبت سیاست از وی
 در خاطر ها نسته بود که * دیواری یا حرف وحدت (کل کافی
 بحکم کسر یله چامور دیمکدر) (میکردی ادات حکایه) (کرد فعل
 ماضی مفرد غائب ایلمدی دیمکدر) پیش وی لامیه وی ضمیر حضرت
 عمره راجعدر (تظلم کرد اظهار مظالمیت ایلمدی دیمکدر) (که حرف
 بیسان) (متاعی یا حرف وحدت) (خریده ماضی بدن قسمدر) (ثمن بها
 دیمکدر) (آنه اضافت لامیه) (تعلیل بهانه معناسنده مستعملدر) (پاره
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب) (سفالی یا حرف وحدت) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب
 قادر دی دیمکدر) (بر آنجا اول بیره یعنی بیغال پاره به دیمکدر) (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر) (کنندگان الف نون ادات
 جمع) (کاف هاء رسمیدن مبدلدر) (کننده اسم فاعل ایدیچیلر دیمکدر
 (شکر کران الف نون ادات جمع شکر کرار وصف ترکیبدر شکر
 ادا ایدیچیلر دیمکدر) (موجبات سبیلر دیمک) (بیهیز یا تا کسد ایله
 امر حاضر مفرد در اجتناب ایله دیمکدر) (برخیز فاعل معناسنه امر)

حاضر در (زد فعل ماضی مفرد غائب اوردی دیمکدر) چندان
اولقدر دیمکدر (صولت بونده شدت معناسنه در) نشسته ماضیدن
قسمدر (محصول ترکیب) امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه کند و خلافتی
و قنده مدینه منوره در دیواره چامور ایلردی یعنی دیوار پیاردی
بر یهودی الک حضورنده تظلم حال ایلدیکه حاکم بصره یوز بیک
در همه بر متاع المشدر بهاسنی داده بهانه ایلر حضرت عمر پیوردیکه
بر کاغذ پاره وارمی یعنی بر پارچه کاغذ وارمی یهودی دیدی یوق
بر سقسی پاره سی قالدردی واکا یازدیکه سندن شکایت اید یجیلر
حسابسزدر لر و شکر ادا اید یجیلر نایاب یعنی یوق شکایت سبیلرندن
اجتناب ایلر یامسند حکومتدن قالی و آخرنده یازدیکه کتبه عمر بن
الخطاب یعنی یونی عمر بن الخطاب یازدی نه الک اوزرینه مهر
اوردی نه بر طغرا رقم ایلدی اما اولقدر عدالتی صولاتی و سیاستی هیبتی
اندن خاطر لده اوتورمه شدیکه * چون آن سفال راجهاکم بصره داد
ووی سوار بود از اسب فرود آمد وزمین ببوسید ووجه یهودی را تمام
ادا کرد ووی سوار ایستاده بود * بحاکم باحرف عمله (وی ضمیر حاکمه
راجعدر) فرود آمد ایندی دیمکدر شارح مرحوم فرود آمد برینه
پیاده شد یازمش یانمزده اولان نسخه لده یوقدر (بوسید بآئید ایلر)
فعل ماضی مفرد غائب اویدی دیمکدر (وجه یهودی لایمه وجه بونده
نشدن عبارتدر) وی ضمیر یهودی به راجعدر (ایستاده ماضیدن قسمدر
طورمش دیمکدر) ججع نسخه لده ووی سوار ایستاده بود عبارتی
وارد الاشاره مرحوم واقف اولمش (محصول ترکیب) چونکه
اول سفالی حاکم بصره به ویردی وارل سوار ایدی آندن ایندی
ویر اویدی و یهودیک ثمنی تمام ادا ایلدی و یهود سوار طورمش
ایدی حاصلی بلا تخلف اول ساعت ادا ایلدی (قطعه) چون بود
شاهرا عزو سیاست * کشد از دست کستانخان ذیلی * بود فعل نفی
مستقبل مفرد غائب اولیه دیمکدر (شاهرا را ادات تخصیص شاهک
دیمکدر) عز بونده هیبت و شوکت معناسنه اولمق اولی در (کستانخان
الف نون ادات جمع) کستانخان دیسزدیمکدر (ذیلی یا حرف مصدر
محصول یت) چونکه شاهک هیبتی و سیاستی اولیه ادیسز لر آندن

خوراق و حقارت چکر * چور بزد شیر را دندان و ناخن * خورد
 از رو بهان لنگ سیلی * ریزد فعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدی
 بیننده مشترک در بونده لازم معناسنه دو کوله دیمکدر زیریدن
 یار یخن دن تنه کیم دیساجده واقع اولان قطعه ده تفصیل اولندی
 (شیر را ادات تخصیص شریک دیمکدر) دندان دیش (ناخن خام
 معجمه اماله فتح ایله طرنق دیمکدر) خورد فعل مضارع مفرد
 غائب خوردن دن یا خوردن دن زبرا مصدر دایمک ماقبلنده
 یار نودن در واقع اولسه مضارع مفتوح قبل نور (رو بهان الف نون
 ادات جمع در) روبه و روباه دلکو دیدگری جانورک اسمی در (لنگ
 لفظنه اضافت صفتیه اضافتی در) سیلی سله معناسنه (محمولیت)
 چونکه ارسلانک دیشی و طرنانی دوکله طوپال دلکولر دن سله بر
 یعنی ادائی اندیده زبون اولور سیاستی اولین پادشاه دخی ضعیفان
 مشقت و زحمت چکر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس محذوف در
 بر مصرعی مفاعیلین مفاعیلین فعولان اولور (حکایت) جوانی را
 بدزدی گرفتند خلیفه حکم کرد که دستش بپزند تا ازال مسلمانان
 کوتاه شود جوان بنالید و گفت ای خلیفه * جوانی یا حرف وحدت
 (را ادات مفعول) بدزدی یا حرف مصاحبت (یا حرف مصدر
 خرسزاق ایله دیمکدر) گرفتند فعل ماضی جمع غائب طوتدیلر
 دیمکدر (دستش شین ضمیری جوانه راجع در) بپزند تا کید ایله
 فعل مضارع جمع غائب کسلر دیمکدر (تا حرف تعلیل) مال مسلمانان
 لایمه (بنالید فعل ماضی مفرد غائب ایکلدی دیمکدر) (محمول ترکیب)
 بر جوانی خرسزاق ایله طوتدیلر یعنی تهمت سرقه ایله اخذ ایلدیلر
 خلیفه حکم ایلدیکه البنی کسه لر تا کیم مسلمانلرک مانندن قصه اوله
 جوان ایکلدی یعنی او و فریاد ایلدی و دیدی ای خلیفه بعض نسخه ده
 ای خلیفه پرینه ای خداوند واقع در (یت) مرا بدست چپ و راست
 چون خدا راست * روا مدار که ماند چیم جدا از راست * مرا بجی
 دیمکدر (بدست چپ بپایه) (یا حرف مصاحبت صول ال دیمکدر
 یسار معناسنه) راست چپ اوزره معطوف صاغ دیمکدر بيمين
 معناسنه (چون ادات تعلیل) (آراست الف ممدوده ایله فعل ماضی

مفرد غائب بزه دی دیمکدر (روا مدار جائز کورمه معناسنه فعل
 نهی در) که حرف بیان ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر
 (جدا ایرو دیمکدر (محصول یت) بی صول و صاخ ال ایله چونکه
 خدا تزیین ایلدی جائز کورمه که صولم صاغدن ایرو قاله یعنی ابرلخی
 روا کورمه (عروض) بوییت بحر محجشدند که مخبون مقصود در که
 بر مصراع مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن اولور * خلیفه فرمود که
 دستش ببرد که این حدیث از حدود خدای تعالی مماهله دران
 مسلمانی نیست * ببرد باء تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد قطع ایلیک
 دیمکدر (که حرف تعلیل (حدیث سین و تا ادات خبر یا حرف تنکیر
 (حد جاء مهمله نك فتحی و دال مشدده ایله بحسب اللغة غضب
 معناسنه در لکن بونده حد شرعی در که مثلاً زانی و زانیه بعد الاثبات
 یوز دکنک و سارق و سارقیه قطع و عدا سفک دم ایدنه قصاصه
 و بونلک ایشالی کی ینه حقیقتده غضب الهیدر (حدود حدک جمعیدر
 (خدایه اضافی لامیه (مماهله مفاعله بابتدن مصدر در مساجحه معناسنه
 کچک یعنی ترک ایلیک دیمکدر (مسلمانی یا حرف مصدر (محصول ترکیب)
 خلیفه یوردیکه قطع ید ایدک زیرا بو الله تعالی نیک حد دلندن
 برحد در بونده مهلت و یرمک مسلمانلق دکلر * مادرش همراه بود
 برخاست گفت ای خلیفه این فرزند منست بدست یاری روز شب می آرم
 و از دست یاری وی روز و شب می خورم * مادر آ تا دیمکدر والده
 معناسنه (شین ضمیر جوانه راجعدر (همراه بود یله یعنی یانده
 ایدی دیمکدر (برخواست فعل ماضی مفرد غائب فاعل دی دیمکدر (فرزند من
 لامیه (بدست یاری وی لامیه (با حرف مضاجبت (دست یاری تانک
 سکر نیله باردیم دیمکدر معاونت معناسنه (روز شب کچه بی کوندزه
 می آرم کتوررم (از دست یاری وی لامیه (دست یار بونده اض فته الی
 امکی دیمکدر (میخورم بیرم (محصول ترکیب) والده سی بیله ایدی
 فاعل دی و دیدی بو بنم فرزند مندر بونک معاونت و یارد نیله کچه بی
 کوندوزه کتوررم یعنی کچه بونکله اکتورم و بونک الی اسکندن برم
 یعنی او علوم قرانور بن برم (قطعه) فرزند بود چو جان بخشای * برجان
 من ستم رسیده * چو ادات تشبیه (بخشای باء تا کید ایله بغشله

دیمکدر (بر حرف صله) جان می ستم رسیده لامیه و پیانیه ستم رسیده
 مرکب در ظلم ایر شمش دیمکدر (محصول بیت) اوغل جان کی اولور
یغسله بن ستم کورم شک جانی * سر رشته روزیم کف اوست * میسند که
 آن شود بریده * (سر رشته بونده مجاز اسبب معناسنه در (روزی به
 اضافت لامیه (روزی یاه اصلیه ایله رزق معناسنه در (بیم ضمیر متکلم
 (کف آوج دیمکدر اما بونده مطلق الدن کایتدر (میسند فعل نهی
 حاضر مفرد بکنه دیمکدر اما بویه برلرده لایق کورمه مقاضده مستعملدر
 (که حرف بیان (آن اشارت بر کفه (بریده اسم مفعولدر کشش معناسنه
 (محصول بیت) بنم قسمتک سبی امک الی در لایق کورمه که اول ال
 کشش اوله شارح نسخه سنده میسند یرتبه مگذار یازمش او یله
 نسخه کورم دک وهم مرحوم معنی جانبین کلیسا ترک ایلش (عروض)
 بوقطعه بحر هزج میمند که صدر و ابتدا اخر بخر معلوم حشور
 مقبوض قبض که بشنجی ساکنی حذفدر مفاعیلن قالور عروض
 مقصور مفاعیل قالور ضرب مخدوف فعول اولور بر مصرعی مفعول
 مفاعیلن مفاعیل یا فعول اولور * خلیفه گفت دیشش برید که من این
 کلاه ازوی درغی گذارم و کلاهکاری ترک حداین بر خود روانی دارم *
 (دیشش شین جوانه راجع) که حرف تعلیل (غی گذارم فعل
 نفی حال متکلم وحده عفوایلم دیمکدر (و کلاهکاری ترک حداین
 پیانیه و لامیه در کلاهکاری یا حرف مصدر بونک حدی ترک کلاهکاری
 دیمکدر (محصول ترکیب) خلیفه دیدی البی کسی ز بر این بو کلاه ای اندن
 عفوایلم و بو حدی ترک کلاهکاری کنیدی اوزریمه جائز طوغم
 * مادرش گفت ای خلیفه این راهم یکی ازان کاهان شمار و ازان
 معاصی انکار که همواره ازان استغفاری می کنی و آمرزش خواهی خلیفه را
 خوش آمد و حکم خلاصی فرمود * (هم دخی دیمکدر) یکی ازان کاهان
 اول کاهلردن بری (شمار امر حاضر مفرد صای دیمکدر) (معاصی
 معصبتک جمیدر کاهلر معناسنه) (انکار امر حاضر مفرد در فتح همزه
 ایله ظن ایله معناسنه بونده فرض ایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (همواره دائماً دیمکدر) (می کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایدرسین
 دیمکدر) (آمرزش الف ممدوده ایله و میل ضمیه اسم مصدر در بار لغتی

معناسته آمرزیدن (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) خلاصی
 با حرف مصدر (بمعنی نسخه ده و گفت بگذاریدش واقع در و حکم
 خلاص فرمود برین و به ضمه و حکم خلاص فرمود بگذارشتن وی
 دو شمشیر در (محمول ترکیب) والده سی دیدی خلیفه بوئی دخی اول
 کما علمدن صای و اول معاصیدن عد و فرض ایله که دائما اندن
 استغفار ایدرسین و بار لغتقی طلب ایلرسین خلیفه به خوش کلدی
 و خلاصه حکم پیوردی یانی یاغک دیدی یا خلاصه حکم پیوردی
 انی تر که خلاصه عفو ایلدی (قطعه) ای خوش آن دانا که پیش
 شاه دم * کاه قهر از نکته خوش میرند * (ای حرف ندا دم مصراع
 ثانیه میرندک مفعول صریحی) کاه وقت معناسته در (خوش فتح
 خایله در (محمول بیت) ای خوش اول عاقل و عالم که شاه قنده
 قهر وقتند خوش نکته دن دم اوره یعنی کلمات دلفریب و سخن عجیب
 ایله لب کشا اوله * نکته چون آب می آرد لطیف * شاهرا آبی بر
 آتش میرند * (نکته یا حرف وحدت همزه حرف توسل) چون ادات
 تشبیه شاهرا را ادات تخصیص (آب بر آتش زدن تسکین حرارت
 و غضبه مصطلح در (محمول بیت) بر نکته صوکی لطیف کتوره
 یعنی لطیف بر نکته دلفریب سومیله شاهک غضبن تسکین ایدر
 (عروض) بوقطعه بحر رمل مسدود در جمیع اجزای سالم عروض
 و ضرب محذوف اولنجه بر مصراعی فاعلان فاعلان فاعلان اولور
 (حکایت) کاهکار یرا پیش خلیفه آوردند خلیفه بفتوی مستحق آن
 شده بود فرمان داد * (محمول ترکیب) بر کاهکاری خلیفه فتنه
 کنوردیلر خلیفه شول فتوی ایله که اکامستحق اولش ایدی یعنی فتوی
 موجب بخت لایق اولدیغی جزایه فرمان ویردی (بعض نسخه ده بفتوی
 یرینه بعقوبتی و اقدر حاصلی مستحق اولدیغی عقوبته فرمان ایلدی
 * گفت ای امیر المؤمنین انتقام بر کاه عدالت و تجاوز ازان فضل
 بویایه همت امیر المؤمنین ازان عالی ترست که از آنچه بلند ترست تجاوز
 نماید و با آنچه فرو ترست فرود آید خلیفه را سخن وی خوش آمد کاه وی
 عضو فرمود * (تجاوز تفاعل باندن مصدر در (تجاوز نماید کاه دیگدن
 کما بتدر یعنی ترک ابد) (فرود آید بوده تنزلدن عبارت در (محمول ترکیب)

نگار کار دیدی ای مؤمنان امری نگارم انتقام عدل در واندن حکمت
 فضل در و امیر المؤمنین همی در جسدی اندن عالیر کدر که عالیرک اولان
 نسنه دن کجه یعنی ترک ایده و اول نسنه که اشاعیر کدر تنزل ایلده حاصلی
 اعلا دور کن اسفله تنزل همت پادشاهدن دوندر خلیفه یه انک
 سوزی خوش کلدی انک کناهنی عفو پیوردی (قطعه) * عفو
 از کاه فضل بود انتقام عدل * زان تاباین ز چرخ برین تازه بین رهست *
 (زان از اندن مخفدر آن اسم اشارتدر عفو) (تأخرف انتهاز باین باحرف
 صله این اشارتدر انتقام برین عالی معناسند) (تأخرف انتها) (محصول بیت)
 نگاهدن عفو فضل اولور انتقام عدل اولور فضلدن عدله چرخ
 بریندن زمینه دك بول واردر یعنی بینداری بین السماء والسمکدر که
 فضل سماه همسر وعدل زمینه برابردر * کی فضل را کذارد و دارد
 بعدل روی * دانا که از تفاوت این هر دو کهست * (محصول بیت) (چق
 فضلی ترک ایدر وعدله یوز طو تار عالم که هرایکینک تفاوتدن اگاهدر
 یعنی یو ایکسینک تفاوتدن آگاه اولان فضلی براغوب عدله توجه ایلز
 (عروض) بوقطعه بحر مضارعند در صدر و ابتدای اخب که مقول
 او اور حشور مکفوف که فاعلات مفاعیل اولور عروض و ضری
 مقصور که فاعلات اولوب بر مصرای مقول فاعلات مفاعیل فاعلات
 اولور * کودکی ازین هاشم بابی ازار باب مکارم بی ادبی کرد شکایت
 بعمش بردند خواست که تاویرا ادب کند گفت ای عم من کردم آنچه
 کردم وعقل من بامن نبود تو بکن آنچه میکنی وعقل بائست * کودکی
 باحرف وحدت برچو جق دیمکدر (بابی باحرف صله) (محصول ترکیب)
 بی هاشمدن برچو جق کرم صاحب لرندن برینه یعنی اکرای واجب
 اولیرک برینه ادب سزک ایلدی عیسنه شکایت ایلدیلر یلمدیکه اتی
 تأدیب ایلده دیدی ای عم بن ایلدم اونسنه بی که ایلدم یعنی نه ایندمسه
 بن ایلدم وعقل من ایلده دکل ایدی سن ایلده اول نسنه بی که ایلرسین یعنی
 ایده جککی ایت وعقلک سنکله در (قطعه) (کرسفیه بی بحکم نفس وهوا
 نه بوفق خرد کند کاری * سفیهی یا حرف وحدت بحکم نفس باحرف
 مصاحبت اضماقت مصدرک فاعلنه در (بوفق خردده بویه در
 وفق بونده اقتضا معناسنه در) (کاری یا حرف تنکیر) (محصول بیت)

در بر سفيه نفس و عيون حكيميله عقل مقتضاست بعد دكل ريش ايلرسه
 يعنى بر سفيه عفته موافقت ايتوب هوا و هوسنه تابع اوله رق ايش ايلرسه
 * بر نفس و هوا چ غلبه است * جز راه خرد مړوبارى * مى و فعل
 نهى حاضر مفرد كتمه ديكر (بارى ياء اصليله ايله ادات تمديد تركيده
 دجى استعمال اولنور (محصول بيت) سنك اوزر يكه چونكه نفس
 و هوا غلبه دكلر بارى عقل بوليك غيرى يه كتمه حاصل قطعه نفس
 و هوا به تيميله بر سفيه بر ايش ايلدى مقتضاي عقل اوزره دكلر
 چونكه سنك نفس و هواك غلبه دكلر عقل مقتضاست چى عمل ايله يعنى
 عفو ايله (عروض) يوقطه بحر خفيف سندر كه كندينه خين ايله حذف
 طارى اولمندر كه بر مصراعى فاعلان متاعلى فعلن در (حكايه)
 زنى را از جماعت كه بر حجاج خروج كرده بودند پيش وى آوردند حجاج
 باوى سخن ميگفت و وى سر در پيش انداخته بود و نظر در زمين
 دوخته جواب وى ميداد و نه بوى نظر ميگرد * زنى با حرف وحدت (را
 ادات مفعول زن مطلقا نسيابه اطلاق اولنور مؤخر آوردندك مفعولى
 (كه حرف رابط صفت) پيش وى حجاجك گفته (آوردند فعل ماضى
 جمع غائب كاتور دليل ديكر (بارى اوزره) مى گفت مى ادات حال
 ماضى سويلردى ديكر (وى ضمير زنه راجعدر) (سر در پيش
 انداخته باشنى او كنه بر ايش يعنى اكش ايدى) (و نظر در زمين دوخته
 نظرى زمينه ديكرش ايدى قاعده جمع اوزره بر بودن مقدر در يعنى بره
 بقدرى حاصلى بوايكى فقره عدم التماثلن كك نابتدر (جواب وى
 لاميه مى ارينه حكايه ايچوندر (محصول تركيب) بر زنى شول جاعتدنگه
 حجاج اوزر خروج ايلش ايدى حجاجه خروج ايليلردن بر زنى
 حجاجك حضورينه كاتور دليل حجاج اكا سوز سويلردى و اول باشنى
 او كنه اكش ايدى و نظريه زمينه ديكرش ايدى نه اكا جواب وى رايدي
 نه اكا نظرايدردى حاصلى بوزينه دخی بقدرى * يكي از حاضران باوى
 گفت امير سخن ميگويد و دواز وى اعراض ميكني گفت من از خداى
 تعالى شرم مى دارم كه بمردى نظر كنم كه خداى تعالى بوى نظر نمى
 كند * باوى با حرف صله وى ضمير زنه راجعدر (مى ارادات تا كيد
 (كه حرف بيان) (بمردى با حرف صله يا حرف تكبير) (كه حرف رابط

صفت (محصول ترکیب) حاضر لدن بری نه دیدی امیر سوز سو بلروسن
اندن اعراض ایدرسین زن دیدی بن الله تعالین حیا ایدر که بر سر
نظر ایدیم که اکا خدای تعالی نظر ایلز یعنی الله تعالینک نظر ایتدیک
آدمه نظر ایتدیکدن حیا ایدرم (قطعه) روی ظالم مین که بر رویست *

ز دوزخ در یست بکشاده * روی ظالم لامیه (مین نهی حاضر کورمه
دیمکدر) که حرف تعلیل (دوزخ جهنم دیمکدر (دری یا حرف وحدت
سین و تادات خبر بر قبور دیمکدر (بکشاده بآ تا بکشد ایله آحق
(محصول بیت) ظالمک یوزن کورمه زیر اسنک یوز یکه اول ظالم
جهنم آحق بر قبور یعنی ظالم جهنم آجلش قو مشابه سنده در
* سوی اوتا کشاده شد ز خدا * نظر رحتی نیفتاده * سوی اولامیه او
ضمیر ظالمه را جعدر (تا حرف انتها) کشاده شد ماضی مجهول معناسین
افاده ایدر که آجلش اوله دیمک اولور (ز خدا مر ا ع ثانیه می هوند
(نظر رحتی یا حرف وحدت نظر رحت بیانیه (نیفتاده ماضی مفیدن
قسمدر واقع اولمشدر دیمکدر (محصول بیت) انک جای آچله لیدنبرو
حاصلی ظلمه ابتدا ایدلین بر والله دن پر رحت نظری واقع اولمشدر
بو قطعه بحر خفیفه دندر نیجه که عمل وازا حیفیه بیان اولندی (حکایت)
اسکندر را گفتند یچه یافتی از دولت و سلطنت و وسعت با مملکت
یا صغرسن و جدات عهد گفت یا ستمات دشمنان تا از غائله دشمنی زمام
تافتند و از تعاهد دوستان تادر قاعده دوستی استحکام یافتند * گفتند
فعل ماضی جمع غائب دیدیلر دیمکدر (یچه یا حرف مصاحبت سببیتی
متضمن نه سببه دیمکدر (یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولرک دیمکدر
(دوات سلطنت بیانیه و او عطف ایله دخی نسخته در) (وسعت مملکت
لامیه مملکتک بیوکلکی دیمکدر (یا حرف مصاحبت) (صغرسین مصدرک
فاعله اضافتیدر یا شیک کو چکاکله دیمکدر (جدات عهد دخی
مصدره فاعله در) (جدات تازه لک معناسنده در) (عهد زمان و وقت
معنا لرنده مستعملدر که صغرسنه عطف تفسیر واقعدر) (استمالت با
حرف مصاحبت) (استمالت استفعال بایندن مصدر در بر کیمه نیک قلبنی
کشدویه بای وجه کان میل ایدرمک (دشمنانه اضافتی مفعولنه در
(تا حرف تعلیل) (غائله دشمنی بیانیه یا حرف مصدر غائله شر و فساد

وفته معناسنه در (زام دیزکین دیمکدر بونده مجازدر) (ناهند فعل
 ماضی جمع غائب چو ردیلر دیمکدر) (تعاهد دوستان استمالت دشمنان
 کیدر اعرابده واکا معطوف اولده) (تعاهد تفاعل باندن مصدر در
 پیمان معناسنه) (استحکام استفعال باندن مصدر در قوت معناسنه
 (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) اسکندر
 دیدیلر نه ایله بولدک اول نسنه بی که بولدک سلطنت دولتدن و مملکتک
 یوکک کندن یعنی بوقدر دولتی نه سبیله بولدک سنک کو چکلکی و وقتک
 تازه لکله ییله حاصلی وقت شبابکه بویله دولته نه ایله واصل اولدک
 اسکندر دیدی دشمنلره استمالت ایله یعنی دشمنلرک قلوبنی جلب ایله
 تا کیم دشمنلک غائله و فساددن دیزکین چو ردیلر و دوستلره تعاهد
 ایله تا کیم دوستلقده قوت بولدیلر حاصلی بویایکی ماده ایله وسعت
 مملکته مالک اولدم دیو جواب ایلدی غائله مهلاک معناسنه در دین
 معنا بی هلاک ایلش عی عنسه (بیت) بایدت ملک سکندر چون وی
 از حسن سیر * دشمنلارا دوست کردان دوستلارا دوستر * باید فعل
 مضارع مفرد غائب (تضمیر خطاب و مفعول بونده بر معنای شرط
 ملحوظدر سکا کر که دیمکدر) (ملک سکندر لامیه بونده دولت
 و سلطنتدن نکاتدر) (چون حرف تشبیه) (حسن سیر مصدرک فاعلنه
 اضافتدر اخلاق حسنه دیمکدر) (از بونده صلحه معناسنه اولق
 دناس بدر) (کردان امر حاضر در صیرورت معناسنی مقضمن ایله یعنی
 تحویل ایله دیمکدر را زادات مفعول) (محصول بیت) سکا هلاک سکندر
 کر که یعنی دولت و رفعت لازم ایسه اسکندر کی حسن سیرت و اخلاق
 حمیده ایله دشمنلری دوست ایله و دوستلری دوسترک ایله یعنی دشمنلرک
 دشمنبتنی از الایدوب دوستلقه تحویل ایله و دوستلری دوستلقده قوی
 و ثابت ایله (بو بیت بحر هزج دندر که بودخی نیجه کره بیان اولدری
 (حکایت) روزی اسکندر با سرهنگان خویش برنشسته بود یکی از
 ایشان گفت حق سبحانه و تعالی ترا یکی بزرگ داده است زبان بسیار کن
 تا فرزدان تو بسیار و یادگار تو ندر جهان تمام * روزی با حرف
 وحدت با حرف مصاحبت) (سرهنگان خویش بیایه) (سرهنگ بونده
 جانش دیمکدر) (با حرف تأکید) (نشسته ماضی در بودادات

ماضی (ملکی یا حرف تشکیک) داده ماضیدن قسمدر (زنان بسیار کن چوق
 اولن تاهل ایله دیمکدر ز برارن کن اولن دیمکدن نکایتدر بو اصطلاحی
 بیلین زلره چوق ایله دیمش ظاهر بو که کثرت بجاعت معناسنه اخذ
 ایتش عفی عنه تا حرف تعلیل (فرزندان تو لامیه سنک اوغلارک دیمکدر
) یادگار توده بویه (بماند بآ تا کید ایله قاله دیمکدر (محصول ترکیب)
 پرکون اسکندر کندو چاوشلریله او نورمش ایدی انلردن پری دیدی
 حق سبحانه و تعالی سکا اولوعلک یعنی سلطنت عظیم و برمشدر چوق
 اولن نا که اوغلارک چوق اوله و سنک یادگارک جهانده قاله * اسکندر
 گفت یادکاری مر داندر جهان نه فرزند اوست بلکه سنتهای خوب
 و سیرتهای نیکوست نیکو نبود انکس که بر مر دان جهان غلبه کرده است
 زبان بروی غلبه کند * (محصول ترکیب) اسکندر جوابنده
 دیدی آدمک یادکاری جهانده اولادی دکلدر بلکه کوزل عادت و طوری
 وایو خلق و رو شیرداریو اولماز شول کیمسه که جهان مر داری اوزره
 یعنی خاق نامه غلبه ایلش ایکن طائفه نسا انک اوزرینه غلبه ایلده حاصلی
 هر نقد رمالک دوات و سلطنت ایسه ده زانک غلبه سی سبیله زمره
 مر داندن تعداد اولمز مغلوب زندر (قطعه) چو نیست پیش پدر این قدر
 یقین که بسیر * زخیل بی خردان است باخرد مندان * چو ادات تعلیل
 (پیش پدر لامیه) پیش بونده قیت معناسنه در (قدر مقدار معناسنه
) که حرف بیان (بسر مصرع ثانیه مر هون مبتدا) خیل خاء معجمه نك
 غفتمیله عربیده آت معناسنه در فارسیده غلبه و عسکر و طا ئفه معناسنه
 (محصول بیت) چونکه یوقدر پدرک قشده اول قدر یقین که یعنی
 باباده اولقدر علم یقین حاصل دکلدر که اولاد عقل سیرل طائفه سند نمی
 یا خود عقلی لر دیمدر حاصلی بوایکی طائفه نك قننی سندن اوله جفی
 پدرک معلومی اولمادیسه * بسست بسیرت نیکو حکیم را فرزند *
 زیون زن چو شود برامید فرزندان * بسست کافیدر دیمک اولور
 (سیرت نیکو بیسایه) (را ادات مفعول) (زیون زن لامیه) (چه شود
 استفهام انکاری معناسنی متضننر) (امید فرزندان بیایه) (محصول بیت)
 حال اولاد معلوم اولمادیسه حکیمه اولاد سیرت حسنه و عادت مستحسنة
 کافیدر یعنی عاقل اولان شخصی اخلاق حمیده و خیرات و یادگار دن

هر کرمی کابد از و در وجود* (محصول بیت) کریم کبیر اول کیمسه در که
 جزا ایچون دکلدر هر کرم که کله اندن وجود یعنی اندن وجوده
 کان کرم جزا و اجر و عوض ایچون اولین کیمسه در سخنی و کریم
 * انکه بود پهر ثنا و ثواب* بیع و شرا کیرنه احسان وجود آن
 کرمه اشارت در (محصول بیت) اول کرم که وصف جیل و ثواب
 جزیل ایچون اوله آلم صاتم طوت احسان وجود دکلدر (عروض)
 بوقطعه بحر سر یعدند در که اصلی مستفعلمن مستفعلمن مفعولات در
 اولاصدر و ابتدا و حشورینه طی طاری اولمشدر که طی در دنجی
 ساکنی حذفه دیرل فا و شوب مستعملن قالوب مقتعلمن انک بدانه
 کلور اما عروض و ضربه طی دن صکره وقف دخی کلمشدر که وقف
 مفعولات دن تابی ساکن فیلغه دیرل طی ایله ده و او ساقط اولور
 مفعلات اولوب فاعلات لفظنه تبدیل اولور بویله اولنجه سریع
 مطوی موقوف اولور که بر مصرای مقتعلمن مفعلمن فاعلات اولور
 (قطعه آخری) هر که مقصودش از کرم آنست* که بر آرد به عالم آواره*
 آنست لفظنک مشار الیهی مصراع ثانی مضمونیدر (محصول بیت)
 هر کیم که انک مقصودی اولدر که عالمه آواره حاصل ایلیه یعنی
 نام و شان صاحبی اوله* باشد از مصر جود و شهر کرم* خانه او برون
 دروازه* مصر جود مجازا بیانیه شهر کرده بویله و بر بریله عطف
 تفسیر یدر (خانه او لامیه) دروازه بونده قلعه قیوسی معناسنه در
 (محصول بیت) جود و کرم شهرندن اول کیمسه نک خانه سی قلعه
 قیوسندن طشره اولور یعنی جود و احسان شهرندن دکلدر حاصلی
 عالمه صیت احسان منشرا ولسون دیو انعام ایدن کیمسه جو مرد
 دکلدر (عروض) بوقطعه بحر خفیفند در معلوم (حکایت) جوادی را
 بر سیدند که از آنچه بمحتاجان می دهی و بر سائلان می ریزی هیچ
 در باطن خود رعوتی و بر فقیران بار منتی بازی بانی* جواد جیمک فنی
 و و اوک تخفیفیه جو مرد دیمکدر (یا حرف وحدت) را ادات مفعول
 (که حرف بیان) دهی فعل مضارع مفرد مخاطب و بر سرین دیمکدر
 (می را حرف استمرار) ریزی دهی کبیر بونده احسان ایدر سین
 دیمکدر (باطن خود پیائیه یا لامیه) رعوتی یا حرف تنکیر (رعونت

به لقیق معانسه در (سارح سر حوم تکبر معانسه آلمش کر چه تبع
 ایندیکر لغتده یو معنی یوقدر لکن عامه ناسک بینده یو معنی شایعدر
 تدبر (یار بونده یوک معانسه در (مت باشه قاقق یا تعداد نعم ایلک
 بر تو بخنی بر تبیهی در محالزنده مفصلاً میندر (حتی سودی علیه
 المرحه دیاجه کلاستنده غایت تفصیل ایلشدرد (یا بنه تنکیر ایچوندر
 (باز حرف تأکید می حرف استمرار (بابی فعل مضارع فرد مخاطب
 یواور مبین دیمکدر (محصول ترکیب) بر جومرده سوال ایلدیلرکه
 اول نسنه دنکه محتاج لره ویررسین واسه بنلره احسان و بذل ایدرسین
 هیچ کند و باط مکه یعنی درونکده بر صاقلیق یعنی نقصانیت و یا خود
 کبر و فغرایه من ایتکلک یوکی یعنی ثقلنی یواور مبین * گفت هیهات
 حکم من در گوش بخشش حکم آن کفلیر است که در دست طبابخ
 است اگر چه طبابخ هر چه می دهد بر کفلیر نمی گذرد اما کفلیر بخود
 کان دهندکی نمی برد * هیهات اسماء افعالندردر بعید اولدی معانسه
 یعنی یو فکر بنم خ طرمدن بعید اولدی (حکم من لایه حکم بونده
 مثال معانسه در بنم مثالم دیمکدر) کوشش بخشش مصدرک مفعولانه
 اضافتدر بعضی نسخده و او عطفله واقعدر (کوشش اسم مصدردر
 بخشش ده بوبله شین اول لک کسر یله اگر مفتوح اولسه شین ثانی
 ضمیر اولور (تفکر انعامه سعی دیمکدر) کفلیر کافک فقی فانک سکونی
 لام وزا یله کچه دیمکدر اما کاف و راه مهمله یله کفکیر کوکیر دیدکتری
 کچه به مشابه دلکلی نسنه در (که حرف رابط صفت) دست طبابخ
 لایه طبابخ مبالغه صیغه سی اوزره اشجی دیمکدر (دهد فعل مضارع
 مفرد غائب ویر دیمکدر) کان دهندکی ییانه یا حرف مصدر کاف
 هاء رسمیدن مبدل (کان ظن دیمکدر) دهندده اسم فاعل ویریمی
 دیمکدر جمله سی ویر یجیلاک ظنی دیمک اولور (نمی برد فعل مضارع
 منفی مفرد ایلتمز دیمکدر (محصول ترکیب) جواد دیدی بنم مثالم
 انعامه سعیده یا خود سعیده و انعامده اول کچه مثالیدر که اشجینک
 النده در یعنی اشجینک النده اولان کچه کییدر اگر چه اشجی هرنه
 ویرسه کچه اوزره کچر یعنی کچه واسطه سیله ویر اما کچه کندویه
 ویر یجیلاک ظنی ایلتمز یعنی منعم بنم دیمز حاصلی خدای متعالک رزقنی

قولله ایصالده کچه کی آتم دیمک اولور حقیقتده بویه در (قطعه)
 کرچه روزی از کف خواجست روزی ده خداست * برسر روزی
 خوران خوش نیست ز و منت نهی * روزی یاه اصلیه ابله رزق
 دیمکدر (کف بونده مطلقا الدن کلاه در) کف خواجه لامید خواجه
 بویه یرلده انعام صاحبی دیمکدر (روزی ده وصف ترکیبی در رزق
 ویریحی دیمکدر) روزی خوارده بویه رزق بیچی دیمکدر منع علیه
 اولان فقرادن عبارتدر انف نون ادات جمعدر (زواو دن مخفدر
 از بونده من اجلیه معناسنه) نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویه سین
 دیمکدر یا نمرده بولان نسخنه زو واقعدر شارح کر یا زمش کرچه
 معنی جهتدن اصحدر امانادر اولدیغندن اعتبار ایلمک (محصول بیت)
 اگرچه رزق صاحب انعامک الدندر رزق ویریحی خدادار یعنی
 ظاهرده افندی النیدن تقسیم اولور اما حقیقتده رزاق خدادار منع
 علیه اولان فقراتک باشنه خوش دکلدر که انعامدن ایچون منت
 قویه سین حاصلی انعامکی لایق دکلدر که باشنه قافه سین یا خود
 فقراتک باشنه اگر منت فورسن خوش دکلدر زیر انعام سنک دکل
 خدا نکلدر * نیست اوجز کاسه و کفلیر دیک رزق را * به که باشد
 کاسه و کفلیر از منت نهی * نیست دکلدر دیمکدر (اوضمیری خواجه به
 راجعدر) دیک چوملک دیمکدر اضافتی بیانیه (تهی بوش دیمکدر
 (محصول بیت) خواجه رزق چوملکنک کاسه و کفلیرینک غیری
 دکلدر اعلا در که کاسه و کفلیر منتدن بوش اوله یعنی منع واسطه
 اولقی حسبیلله بعینه کچه کبیر صاحب ادراک اولان کیمسه کندوی
 کچه منزله سنده بیایوب فقرایه من و تو بیخ ایلمز (عروض) به قطعه
 بحر رمل مثمن مخذوفدر * صوفی دیگر بر صفت کرده صفتی از روی
 شناسایی و معرفت آورده فرمود که فلان کس سفره آرست نه سفره دار
 و خود را شریک سفره میدارد نه دایک سفره می شمارد با سائر
 خورندگان یکسانست بلکه در نظر خود طفیل ایشانست * صوفی
 یاه ثانی حرف وحدت (دیگر بر یا حرف وحدت) را ادات مفعول
 (صفت کرده وصف ایلمش دیمکدر) صفتی یا حرف تنکیر بردورلو
 وصف دیمکدر (روی بونده جهت معناسنه در) شناسایی یاه ثانی

مصدریه (شناسا صفت مشبهه بلیحیلاک دیکدر علیم معناسنه
 معرفت عطف تفسیری شایدر هر نفس در فرق واریاده (آورده
 کتور مش دیکدر که صفتی کله سنه معناسه می بو طدر (فرمود فعل
 مانعی مفرد (که حرف بیان (فلان الفاظ کلیه دندر (سفره آروصف
 ترکیب در سفره کنوری می نعم دیکدر (سفره دارد بویه سفره طوئجی
 مالدار دیکدر (شریک اورنای دیکدر (سفره به اضافتی مجازا بیاینه
 تقدیر شریک نشستهکان سفره دیکدر (می ادات استمرار) دارد فعل
 مضارع مفرد غائب (ملیک صاحب معناسه در (سفره به اضافت
 بیاینه (شمارد فعل مضارع مفرد عد ایدر دیکدر (خورند کان
 یلیجیلر دیکدر (یکسان رابر دیکدر مساوی معناسه (طفیل ضم طاء
 مهمله وفتح قایله دعوت اولان کیمسه به تابع اولوب یله کیده نه دیرلر
 (ایشان خورند کانه راجعه در (محصول ترکیب) بر صوفی برغیری بی
 وصف ایلمش علم و عرفان جهته دن وصف ایلمش یعنی عالمانه و عارفانه
 مدح و توصیف ایلمش پیورمش که فلان کیمسه سفره آر معنیه در
 و مطعم در سفره دار و مقول دکلر و کندوی اهل سفره نک اورنای
 طور سفره صاحبی عد ایلمش ساز یلیجی مسافرن ایله برابر بلکه کندو
 نظرنده انلرک طفیل و تابعی عد ایدر (قطعه) چون بهمان سرای
 خویش نهد * خواجه خوان از برای درویشان * بهمان سرای
 باحرف عمله معنیک خانه سندن عبارتدر (خویشه اضافت بیاینه
 (نهد فعل مضارع مفرد قویه دیکدر (خواجه فاعلی (خوان
 مفعولی (از برای ادات تعلیل (محصول بیت) چونکه کندو بهمان
 سراینه خواجه درویشلر ایچون سفره قویه * طفل راهست اگر نمی
 داند * خویشتن را طفیلی ایشان * طفل راه بیاینه طالب مبتدی
 معناسه در که ترکیبه عجمیدر دینلور (نمی داند بیلزسه دیکدر فعل
 مضارع منفی (را ادات مفعول (طفیلی ایشان لامیه (محصول بیت)
 بیت سابقه می بو طدر خواجه انعام و اطعامه مبادرت ایتد که
 طفل راهدر اگر کندوی انلره طفیل بیلزسه بو بیتده صنعت اشتقاق
 وارد که طفل ایله طفیل (یوقطعه) بحر خفیف مخبون و مقصور در
 بالدفعات بیان اولاندی (بعض نسخه ده بیت ثانیته مصراع اولی

او چو طفلست اگر غمی داند واقع اولشد در که معنی ینه اولیکی کیدر
 (حکایت) اعرابی بنزدیک امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه آمد
 و خاموش بنشست ذل فقر و فاقه برجین اوطاهر بود حضرت امیر
 از وی پرسید که چه حاجت داری شرم داشت که بزبان گوید بر زمین
 نوشت که سرد فقیرم حضرت امیر او را در حلقه عطاداد و غیر از آن هیچ
 چیز را مالک نبود * (اعرابی با حرف نسبت) (بنزدیک با حرف صله
 نزدیک عند معناسنه در ترکیحه قیت دیرل) (امیر) اضافت بیانیه (کرم
 تفعلیل با بندن فعل ماضی بونده امر معناسنه در) (الله فاعلی) (وجه
 مفعولی) ضمیر جناب علی به راجع در (بوالقصاب حضرت علی به
 مخصوص در زیر جناب حق وجه سعادتن پوته سنجده ایلمکدن مضمون
 ایتمکله تکریم ایشدر زیر اصبی ایکن شرف اسلام ایله مشرف اولشد در
 (آمد فعل ماضی کلدی دیمکدر) بنشست باء تأکید ایله فعل ماضی
 او توردی دیمکدر اذل ذال معجمه مک ضمیمه و لام مشدده ایله خوراق
 معناسنه در (فقره اضافتی بیانیه) (فاقه عطف تفسیر یدر) (برجین او
 لایه) (جین ناصیه معناسنه آیین دیمکدر) (بود ادات ماضی) (وی
 ضمیر اعرابی به راجع در) (پرسید فعل ماضی سؤال ایلدی دیمکدر) (که
 حرف بیان) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب طوئارسین دیمکدر
 یویله یرلده اکثر یا وارد دیمکدن نکاتندر) (شرم اوتانغی حجاب کبی
 داشت فعل ماضی طوئردی دیمکدر) (که حرف بیان) (بزبان با حرف
 الاصاق) (بگوید یا حرف تأکید گوید فعل مضارع سویلیه دیمکدر
 نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر) (مرد فقیر بیانیه) (میم
 ضمیر متکلم و حده) (اوینه اعرابی به راجع در) (را ادات مفعول) (حله
 بونده مطلقاً ثبوت معناسنه) (عطاداد احسان و یردی دیمکدر) (را
 ادات مفعول) (نمود فعل نفی ماضی مفرد غائب دکل ایدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر اعرابی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه حضور ینه
 کلدی و خاموش و ساکت او توردی و فقر و فاقه خورانی ناصیه سنده
 ظاهر و هویدا ایدی حضرت امیر یعنی جناب علی اندن سؤال
 ایلدی که نه حاجتک واردر یعنی حاجتک ندر حجاب ایلدی که لسانیه
 سویلیه یا اوزره یاردیکه مرد فقیرم یعنی فقره مبتلا آدمم حضرت علی

اکا ایکی ثوب احسان ایلدی واندن غیری هیچ نسنه یه مالک دکل
 ایدی حاصلی مالک اولدینی نسنه یی اعرابی به وردی * اعرابی یکی را
 رداساخت و دیگر را ازار کردو بایستاد و چندیت مناسب حال در
 کال فصاحت و بلاغت بریده انشا کرد حضرت امیر را بسیار
 خوش آمد سه دینار دیگر که از حق شاهزادها امیر المؤمنین حسن
 و امیر المؤمنین حسین رضی الله عنهما در پیش ایشان بود آنها را
 عط' داد * رالادات مفعول (ردا رانک کسر یله اوسته کلمن نسنه یه
 دیرلر) ساخت فعل ماضی مفرد غائب دوزدی معناسنه بویه لرده
 ایلدی دیمکر (ازار همزه نك کسر یله ایچه کلمن نسنه یه دیرلر) بایستاد
 باحرف تاء کید ایستاد یا یله و یاسز طور دی دیمکر (مناسب حال
 بیانبه کال فصاحتده بویه لر) برحرف استعلا (بدیهه بردن به دیمکر
) انشا ایجاد معناسنه در (رالادات مفعول) که حرف بیان (حق
 شاهزاده لامیه) (ها ادات جمع) (پیش ایشان ده لامیه انلرک قتده
 دیمکر) (بوادات ماضی) (آنهاسته دیناره اشارتدر) (مخصول ترکیب)
 اعرابی حضرت علینک ویردیکی ثوبک برینی رد او برینی آزار ایلدی
 و طوردی یعنی قائما توقف ایلدی و بر قاجیت حاله مناسب کال
 فصاحت و بلاغته بداعه انشا ایلدی حضرت امیر خوش کلمدی
 اوج دینار دخی که شاهزاده لر امیر المؤمنین حسن و امیر المؤمنین حسین
 حقندن انلرک قتده ایدی تلری و وردی یعنی حسین افندیلر بمزک
 حقندن اوج دینار دخی و وردی * اعرابی آنها را گرفت و گفت ای امیر
 المؤمنین مرا تو نکرترین اهل بیت من کرانیدی و برفت حضرت امیر
 گفت شنیدم از حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم که فرمود قیمه
 کل اری ما یحسونه یعنی قیمت هر کس بقدر آن چیز نیست که و برای آراید
 از خمس افعال و بدایع اقوال * (ازارا ادات مفعول آن مبلغه اشارت
) گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوندی یعنی ایدی دیمکر (توانکر
 غنی معناسنه در) (ترادات تفضیل) (با حرف نسبت) (نون حرف تاء کید
 که جمله سی تفضیلده مبالغه افاده ایدر) (اهل بیت اضافه ییانبه
) (منه لامیه) (کردانیدی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدی دیمکر
 صبروروت معناسنی افاده ایدر) (برفت باء تاء کید یا یله فعل ماضی مفرد

غائب گندی دیمکدر (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشدیم دیمکدر)
 (حضرت رسالت اسنادده محازدر که رجل عدل کبی سرور عالم حضرت
 محمد صلی الله تعالی علیه وسلمدن عبارتدر) (که حرف بیان) (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر حدیث شریف مقولی) (قیمت
 مصدر بهامعنائنه مبتدا) (کل مضاف الیهی وادات سور) (امرء
 لفظنه مضاف امرء همزه وصلک کسر یله رجل معنائنددر) (ما اسم
 موصوف محلا مرفوع خبری) (بحسن فعل مضارع افعال باندن نحتنه
 فاعلی امرء راجع در جمله سی محلا مرفوع مانک صفتی احسان ایدر دیمکدر
 کرک فعل کرک قولا) (ضمیر ظاهر مفعولی مایه راجع یعنی ملاجعی
 تفسیر ایدر) (قیمت آخرینده تا کرد اولان مصادری بحجم کلامی بیننده
 استعمال ایلسه تابی طویل یازرله اوقورلر) (هر کسه اضاعتی لایمه) (بقدر
 آن چیزست اول نسنه مقدار نجه در) (که حرف رابط صفت را
 اادات مفعول) (آراید فعل مضارع مفرد الف ممدوده ابله برز دیمکدر
) (محاسن علی خلاف قیاس حسنک جمیدر) (افعال فعلک جمعی فعللرک
 کوزلرندن دیمکدر) (بدایع بونده محازا محاسنه عطف تفسیر ایدر
) (محصول ترکیب) (اعرابی اول مبلغی الدی ویدی ای امیر المؤمنین
 بنی بنم اهل بیتک غنی رکی قیلدک وگندی حضرت امیر دبدی اشدیم
 حضرت رسالتدن صلی الله علیه وسلم که پیوردی) (قیمت کل امری
 مایحسنه) (یعنی هر کسک قیمتی اول شی قدر در که کدوی اشرلر کوزلرندن
 و سوزلرک لطیفلرندن بر نه حاصلی قولا وفعلا احسان ایتدیکی قدر در
 و الحاصل هر قدر اخلاق حیدره ابله متصف اولوب اکرام قوی
 و انعام فعلی ایدر سه کندونک درجه و بهاسی و بر دیکی و ایتدیکی نسنه
 مقدار نجه در یو حدیث ابو بکر و عمر رضی الله عنهما حقلمرنده وارد
 اولمشدر دیو روایت اولنور) (قطعه) (قیمت مردنه از سیم و زراست *
 قیمت مرد بقدر و هیزمت * قیمت مرد لایمه) (نه اادات سلب معناده
 خبره مقیدر) (محصول بیت) (انسانک قیمتی سیم وزردن دکلدر انسانک
 قیمتی قدر و هیز ابله در * ای بساینده از کسب هیز * قدرش از خواجه
 بسی پیشترست * ای حرف ندا منادی محذوف) (بسا چوق دیمکدر
) (که حرف بیان) (کسب هنرمصدرک مفعولنه اضافیدر) (شین ضمیر

(دیگر بر اادات مفعول غیر یسنی دیمکدر یعنی قرصک برینی دخی
 رینداخت باء نأ کید و یا منقلبہ ایله آندی دیمکدر) (آزا آن قرصه
 اشارتد را اادات مفعول) (هم دخی دیمکدر) (محصل ترکیب) عبد الله
 ابن جعفر دن رضی الله عنهما روایت و نقل ایدر لکه برکون مفره
 عزیمت ایلش ایدی بر قومک اغا جلعنده نزول ایلدیکی برسیاه غلام
 اول نخاستانک محافظی ایدی حضرت عبد الله کوردیکه اوج
 قرس اتمک اکا آریق طریقہ له کتوردیلر حاصلی قوت یومبه سنی
 ویردیلر اول محله برکاب حاضر اولدی اول غلام برقرصی کلک
 اوکنه اندی کلب ییدی صکره برینی دخی اندی تی دخی کلب
 ییدی صکره برینی دخی اندی انی دخی ییدی * عبد الله رضی الله عنه
 ازوی پرسید که هر روز قوت تو چیست گفت آنچه دیدی گفت چرا
 بر نفس خود ایشار نکردی گفت وی درین زمین غریب است چنین
 مکان می برم که مسافتی از دور آمده است و کرسنه است فخواستم که
 ویرا کرسنه گذارم پس گفت امری وز چه خواهی خورد گفت روزه
 خواهم داشت * ازوی اعرانی دن دیمکدر (پرسید فعل ماضی مفرد
 غائب سؤال ایلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (قوت تو لامیه سنک
 از یغک دیمکدر) (چیت ندر دیمکدر) (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 کوردک دیمکدر) (بر اادات صله) (نفس خود بیانیه) (ایشار ثاء مثله ایله
 اختیار معناسنه در) (نکردی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب ایلدک
 دیمکدر) (وی ضمیر کلبه راجعدر) (زمین ارض معناسنه) (غریب
 وطنندن ابرو اولنه دیرلر) (چنین بونجملین دیمکدر) (کأن کاف عجمک
 ضعیله ظن معناسنه در) (می برم فعل مضارع متکلم وحده ایلتورم
 دیمکدر) (اما بویله برلرده ایلرم معناسنه مستعملدر) (مسافتی یا حرف
 تنکیر) (مسافه مکان بعید معناسنه در) (اما مطلق مکان معناسنه اولمق
 فهم اولتور) (دور اوزاق دیمکدر بعید معناسنه) (آمده ماضیدن قسمدر
 کلش دیمکدر) (کرسنه کاف عجمک ضمی و رانک سکونیه له وسین
 مسمیه نک کسر بله آج دیمکدر) (فخواستم فعل نفی ماضی متکلم وحده
 استم دیلم دیمکدر) (وی ضمیر کلبه راجعدر) (رالر اادات مفعول
 گذارم فعل مضارع متکلم وحده ترک ایدم براغم دیمکدر) (پس

صکره دیمکدر (کفتک فاعلی عبد الله راجع در (امروز بوکون
 دیمکدر که این روزدن منتقلدر با آلا ده بیان اولندی (خواهی فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرسن دیلرسن دیمکدر (خورد بونده مصدر
 معنای در که مضارع معارنددر (خواهی خورد بواجلندن ترکیب
 اولنوب یلسن کرک معناسنی متعیندر (کفت فاعلی غلامه راجع در
 (روزه اروج دیمکدر (خواهی مضارع متکلم وحده (داشت ینده
 مصدر معناسنه در که خواهی معارنددر بودخی طوتسم کرک دیمک
 اولور (محصول ترکیب) عبد الله رضی الله عنه اندن سؤال ایلدی که
 هرکون سنک وظیفهک ندر غلام دیدی اول نسنده در که کوردک یعنی
 کوردیک اوج قرص نان عبد الله دیدی نیچون کندو کندو نفسکه
 اختیار ایلدی غلام دیدی اول کلب بوزمینده غریبدر بونجیلین
 ظن ایدرم که مکان بعیددن کلمه در و آج در استسم که انی آج براغم
 صکره عبد الله حضر تیری دیدی بوکون نه یلسن کرک غلام دیدی
 اوج طوتسم کرک * عبد الله باخود کفت که همه خلق مرا در سخا
 ملامت می کنند وین غلام از من سخنی ترست آن غلام را و نخلستان را
 و هر چه در انجا بود همه را بخیرید پس غلام را آزاد کرد و آنها را
 بوی بخشید * با حرف صله (باخود کندو یه یعنی کندو کندو یه
 (کفت دیدی) که حرف بیان (همه خلق جمیع مخلوق) مرا را ادات
 مفعول بنی دیمکدر (در سخا سخا ده) (لامت تعیب معناسنه در) (کند
 فعل مضارع جمع غائب ایدر دیمکدر (را را ادات مفعول) (همه را
 جمله سنی دیمکدر) بخیرید بآ کید ایله فعل ماضی مفرد غائب الی
 دیمکدر (کرد فعل ماضی مفرد غائب) آنها همه یه اشارتدر بوی غلامه
 (بخشید فعل ماضی مفرد غائب باغشایی دیمکدر (محصول ترکیب)
 حضرت عبد الله بن جعفر رضی الله عنهما کندو کندو یه جمیع خلق
 بنی سخا ده تعیب ایدر به غلام بدن سخنی رکدر اول غلامی و اعلمنی
 و هر نه که اول بخنده ایدی جمله سنی صاتون الی صکره غلامی آزاد
 ایلدی و انلری غلامه بغشایوب احسان ایلدی (قطعه) نفس سک
 رایک دولقمه نان * بسک نفس هر که کرد ایشار * نفس سک لامیه
 (را ادات مفعول کلمیک نفسی دیمکدر) (با حرف مصاحبت

(یک دو لقمه نان برای یکی اکثراً لقمه سیاه دیمکدر) (سک نفس بیانیه
 نفس کلی دیمکدر) (هر که هر کیمسه که دیمکدر) (ایثار بالاده کی کی اختیار
 معناسنه در) (محول بیت) (کلبث نفسی برای کی لقمه یله نفس کلی اوزره
 هر کیمسه که اختیار ایلدی * کر بود بنده فی مثل شاید * خواجکا زرا
 بند کیش اقرار * فی المثل فرضا معناسنه استعمال اولنور) (خواجکا زرا
 را ادات صله) (الف نون ادات جمع در) (کاف هاء رسمیدن مبدل
 (بندر کیش شین غمیری مصراع اولده کی بنده به راجع در) (با حرف
 مصدر در کاف یه هاء رسمیدن مبدل) (محول بیت) (اکر اول کلبث
 نفسی کندی نفسی اوزره ترجیح ایلین فرضا بنده اولور سه اصحاب نعم
 انک قوللغنه اقرار یعنی احرار ا کاف اول اولغنه اقرار ایلسه لایق در
 (عروض) (بوقطه بحر خفیف مخبون مقصور و یا خود محذوف در که
 کرارا ذکر اولندی) (حکایت) (در مدینه عالمی بود عامل و در جبع
 علوم دینی کامل روزی گذرش بردار تخاصین افتاد کنیز کی دید
 مغنیه که بحسن صوت غیرت ناعید بود و بحمال صورت حیرت خورشید
 شفته جمال و فریفته رلف و خال او شد از سماع غنائش رخت هستی
 بسکرای نیستی برد و با سماع نوایش از مضیق بخردی براه فسحت
 سرای بیخودی سپر * عالمی یا حرف وحدت) (که حرف بیسان) (عامل
 اسم فاعل عامل بعلمه تقدیر بنده) (دینی یا ادات نسبت) (روزی یا حرف
 وحدت) (گذرش شین ضمیر عالمه راجع در بعضی نسخه ده مرورش
 واقع در معنای او غراغی دیمکدر) (دار عریذ خانه معناسنه) (تخاصینه
 اضافت لامیه) (تخاص فصح نون ایله قول و قراوش صاتیجی یعنی اسیرجی
 دیمکدر) (یا و نون ادات جمع در) (عاملی اسیرجی لردار بنده یعنی اسیر
 بازار بنده) (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (کنیز کی
 یا حرف وحدت کنیزک جاریه معناسنه کاف لر بحجمیدر) (دید فعل ماضی
 مفرد غائب کوردی دیمکدر) (مغنیه اسم فاعل مفرد مؤنث تخی ایدیجی
 دیمکدر یعنی ابرلیجی خواننده دیمکله تعبیر اولنور) (که حرف بیسان
 (بحسن صوت یا حرف مصاحبت) (یا حرف ظرف اضافت مصدرک
 فاعله در کوزل صداده یا کوزل صدا ایله دیمکدر) (غیرت ناهید
 بونلر رفیع کله در که ترکیب اولند قدده و وصف افاده ایدر مثلاً رشک ماه

حیرت خور شید غیرت رضوان کبی یونلرک جله سی کما ن نکایتدر
 (ناعبد زهره دید کلری یلدیزه دیرلر یعنی زهره حسن صوت ایله
 مشهور جهان ایکن یونک صدا سندن غیره ککاور زیر زهره به
 نغنی اسنادی معروف ر (بود ادا ماضی) بحسب حال صورت بحسن
 صوت کبی کوزل صورتده یا کوزل صورت ایله دیمکدر (حیرت
 خورشید غیرت ناهید کبی یعنی کنش لمعاندده شهرت شعار ایکن
 یونک حسنه حیران اولور دیمکدر (شیفته دیوانه دیمکدر) بحاله
 اضافت مفعولنه در (فریفته بحسب الله الدائم معناسنه در اما
 اصطلاحده عاشق ده استعمال اولنور (زلفه اضافت ینته مفعولنه در
 (خال ک دیمکدر) اویه لایمه که کنیز که راجعدر (شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیمکر فاعلی عالم (سماع مصدر اشتک معناسنه
 (غنایه اضافتی مفعولنه در) شین خمیر کنیز که راجعدر (رخت هستی
 بخارا بیانیه رخت قاش معناسنه در) هستی یا حرف مصدر وارلق
 دیمکدر وجود معناسنه (یا حرف صله) صحرای نیستی ده بخارا بیانیه
 یوقلق صحرای معناسنه دیمکدر (برد فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (یا حرف مصاحبت) (استماع مصدر در اشتک معناسنه) (نوازش
 شین خمیری کنیز که راجعدر) نور قاج معنایه کلور اما بونده فن موسیقی ده
 بمقام مخصوصک اسمیدر که پنجکاه خانه سیله حسبنی خانه سی مایینه
 پرده کبر و پنجکاه خانه سندن اغازه ایدوب بعدده اشاغی کیدوب
 اول پنجکاه و جارگاه و سکا، خانلرک سیرایتد پروب دوگاه خانه سنده
 قرار ایدر و ینته موسیقی سازی پرده لرندن بر پرده نک اسمیدر اما مراد
 اولکیدر (مضیق بخردی موصوفک صفتده اضافتیدر) مضیق مکان
 مضیق یعنی طار موضع دیمکدر (بخرد بانک قیقی و خالک سکونیه عقل
 دیمکدر) (یا حرف نسبت) (فسحت وزن و معناده وسعت کیشدر) (فسحت
 سرای مریکاتنددر سرای واسع معناسنه یعنی اوجی بوجانی یوق
 پنجودی یا حرف مصدر پنجود کند و سزدیمکدر پراه فسحت سرای
 یرینه راه فسحت بسرای دین غلط ایلش عفی الله عنه (سپرد فعل
 ماضی سبک کسر یله قدیم بصدای دیمکدر) (محول ترکیب) مدینه ده
 بر عالم واریلیمکامل و دینه منسوب اولان جمیع علومده کامل یعنی

فقه و اعتقاد ده فاضل بر کون او غراغی یعنی بولی اسیر جبار خانه
دوشدی بر جاریه کوردی خوشنده که کوزل صداده یا خود کوزل
صدایله غیرت ناهید و کوزل صورتده یا کوزل صورت ایله حیرت
خورشید انک جهانده دیوانه و زلف خانده عاشق اولدی نغمه سنی
اشتمکدن ناشی و اراق متاعنی یوفلق صحرا سنه ایلمدی یعنی گمندن
یکجوب واله و حیران اولدی و انک نواسنی اشتمک ایله عقل طار اغندن
ببخوداق سرای واسعی یوانه قدم باصدی یعنی کندی حاصلی
ازدل و جان عاتیق افکیده و نالان اولوب دائره عقلمدن عالم جنونه
قدم باصدی لمرجه الفقیر (دشت جنون عالم انک نهایی) از قاف
عشق و ملک سخندر بدایتی (قطعه) خوبی روی و خوبی آواز *
می برد هر یکی بنهادل * خوبی یا حرف نسبت رویه اضافتی بیانیه
کوزل یوزلی لک دیمکدر (خوبی آوازده بویله کوزل صدای دیمکدر
(می حرف تا کید) برد فعل ماضی مفرد غائب ایلتور دیمکدر بویله
برلرده آتور دیمکدر که فتح با ایله بریدن یا ضم با ایله بردن مصدرندن
مشقدر که نون مصدرک ماقبلی بار نمودن را اولده نفس را مفتوح قیلنور
اندن صکره قطع معناسنه اولان ضم با ایله بریدن مصدرندن مشتقه مشابه
اولسون ایچون بآک ضعی قتحه تبدیل اولنور (هر یکی هر بری دیمکدر
(بنته یا لکز دیمکدر) دل بآک مفعول صریحی (محصول بیت) کوزل
یوزلی لک و کوزل صدای لک هر بری یا لکز باشلی باشنه کوکل آتور
یعنی هر بری جذب دلدہ مستقدر * چون شود هر دو جمع در یک جا *
کار صاحب دلان شود مشکل * هر دو هر یکی سی دیمکدر که مراد
صدای خوب ایله وجه لطیفدر (در یک جابر محنده دیمکدر) کار صاحب
دلان لامیه (محصول بیت) چونکه هر یکی سی بر محنده جمع اوله
صاحب دللرک حانی مشکل اولور (عروض) بوقطعه بحر خفیفه ندر که
اجزای اصلیه سنه حذف و خین طاری اولوب قاعلاتن مفاعلتن
فاعلتن اولمشدر که تفصیلی مرور ایلمدی * لباس دانی بیفکند و یلاس
رسوایی پوشید و خلیع انذار در کوی بازار مدینه می کردید دوستان
بلامت او برخاستند اما هیچ سودنداشت زبان حالش باین کلمه متکلم
بود و باین ترانه مترنم * لباس دانایی مجازا بیانیه (با حرف نسبت

(میفکند باو تا کید ایله فعل ماضی بر اقدی دیمکدر) پلاس رسوایی ده
 یحجازا بیانیه (با حرف نسبت بوا یکی اضافت حقیقت اولمقدمه محملدر
 پلاس کهنه و رتاق جامه یه دیرل (پوشید فعل ماضی مفرد غائب کیدی
 دیمکدر) خلیع العذار یولاری صبر لمش دیمکدر که آزاده لکده
 مستعملدر که باشی بوش دیمک اولور ننه کیم ترکیده دخی بر شیئه ابتلا ایله
 سر سری کزنه یولار سبز دوه کی کز دیرل خلاصه سر کرد انلقدن
 نکاتیدر (کردید فعل ماضی جکزی نور دی دیمکدر) خاستند فعل ماضی
 جمع غائب فاعلیدر یعنی با سلدیلر (سود اسی دیمکدر) نداشت فعل
 نفی ماضی طوقدی یعنی اولمدی دیمکدر (زبان حال بیسانیه (شین
 ضمیر عالمه راجعدر) (با حرف مصاحبت) متکلم اسم فاعل مفرد
 سولیمچی دیمکدر (بود ادا ت ماضی مفرد) ترانه ایرلیق معناسنده در
 (مترنم اسم فاعل ایرلیچی ایدی دیمکدر که قاعده سجع اوزره بود
 تقیر اولور) (محصول ترکیب) عالمک لباسنی بر اقدی و رسواییق
 پلاسنی کیدی و سر سری واله و حیران کوی یاز رمدینه جکزند
 دولاندی دوستلر انی ملائمته فاعلیدر اما هیچ اسی یعنی فاعله اولمدی
 عالمک زبان حال بولک ایله متکلم و یوترانه ایله مترنم ایدی که رباعی
 آتیدر (رباعی) زین کونه که جلوه آن دلاویز کند * عاشق ز بلا چه
 کونه پرهیز کند * زین زان مخفف تا کید ایچوندن معنای اصل بنسند
 اولمقدمه محملدر (که حرف رابط دلاویز وصف ترکیبدر کو کل
 تعلق اتیدیر چی دیمکدر که محبوبه اطلاق اولور) کند فعل مضارع
 (دلاویز فاعل) جلوه مفعولی (پرهیز اجتناب معناسنده در) (محصول یدت)
 یو کونه یا نوعدن جلوه یی اول دلاویز ایلله یعنی حسن صورت و حسن
 ادا نوعندن اول محبوب جلوه یه آغاز ایلله عاشق بلا دن نه دور او
 پرهیز و اجتناب ایدر یعنی ایده من استغفام انکاری معناسی چه لفظندن
 معنفهم در * بادست ملامت کسان در کوشم * لیکن بادی که آتشم
 تیر نکند * بادیل دیمکدر هوا معناسند (سین و تا ادا ت خبر (ملا مت
 کسان لامیه وائف نون ادا ت جمع) کوش قواقی دیمکدر (میم ضمیر
 متکلم وحده) (لیکن ادا ت استدر الک) بادی یا حرف تکیر (که حرف
 بیان) آتشم میم ضمیر متکلم وحده (تیر کسکین دیمکدر شد تلی معناسنه

(محصول بیت) هوادر یعنی بی معنادار و بی حاصل در خلقت ملامتی
 بنم گوشده یعنی لوم و تو بختری قولانغه کیرمز لکن بریلدر که آتشی
 کسکین ایدر حاصلی ناس بنی لوم ایتدیکه حرارت عشق تسکین اولمز
 کسکین اولوب علوانور (عروض) بور باعی شجره اخر بدن در که
 صدر وابتدالزندن میم و نون دوشوب فاعیل قانور مفعول به تبدیل
 اولنور حشو اوللرندن بشنجی سا کن اولان یادوشوب مفاعیل اولوب
 مقبوض اولور وحشو ثانی لرنندن یا کز نون دوشوب مکشوف اولوب
 مفاعیل قانور وعروض وضر بدن ایکی سبب خفیف بدن دوشوب
 مفاعیل فاعیل لفظیه تبدیل اولوب محبوب اولور جمله سی مفعول
 مفاعیل مفاعیل فعل اولور * این قصه بعد الله جعفر رضی الله عنهما
 رسید صاحب کنیزك را طلبید و بجهل هزار درم کنیزك را خرید
 و فرمود تا بهمان صوت که آن عالم بسمع آن گرفتار شده بود تغنی کرد
 پرسید که این را از که آموختی گفت از فلان مغنیه او را نیز طلب کرد *
 رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر (صاحب کنیزك
 لامیه) را ادات مفعول (طلبید فعل ماضی مفرد غائب استدی دیمکدر
 (بجهل هزار با حرف مقابله) چهل هزار قرق بیك دیمکدر (را ینه
 ادات مفعول) خرید فعل ماضی مفرد غائب ایدی دیمکدر (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر (تا حرف تعلیل) با حرف
 مصاحبت (همان بعضیلرمی گ و بعضیلرمی در دیر که ینه معناسی
 افاده ایدر) که حرف رابط صفت (بسمع آن ای ایشتمکه دیمکدر
 (گرفتار طوتقون دیمکدر که بویله پرلده عاشقده استعمال اولنور) که
 کیم دیمکدر (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب او کردند دیمکدر
 (نیز دخی دیمکدر (محصول ترکیب) بوقصه یعنی عالمک سلمه بند
 زلف دلارا اولدیغی عبدالله بن جعفر رضی الله عنهما حاضر تلیزینه
 ابرشدی جاریه نك صاحبی استدی طلب ایلدی و قرق بیك در همه
 جاریه بی ایدی و پیوردی تا کیم ینه اول صوت ایلکه که عالم ای ایشتمکه
 گرفتار اولمش ایدی تغنی ایلدی عبدالله حاضر تلیز صورتیکه
 یعنی کیم بدن او کردند جاریه دیدی فلان مغنیه بدن ای دخی طلب
 ایلدی یعنی استادی اولان مغنی بی * بعد زان عالم را بخواند و گفت

می خواهی که آن صوت را که شیفته آن شده از استاد آن کنیزک بشنوی گفت بلی آن مغنیه را فرمود تا بآن تغنی کرد عالم بخود بقتاد چنانکه تصور کردند که مکر بمرد عبدالله جعفر رضی الله عنه گفت دیدیم که ما بکستن این مرد درگاه افتادیم * بعد از آن بودند صکره دیمکدر یعنی جاریه بی الوب و استادی طلبیدن صکره (را ادات مفعول بخواند فعل ماضی مفرد غائب باء تأکید ایله بودند دعوت ایلدی دیمکدر) می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهام معناسنی متضمن استر بسین دیمکدر (که حرف بیان (را ادات مفعول) که حرف رابط صفت) شیفته آن لامیه حیران معناسنه در (شده یا حرف خطاب همزه حرف توسل اولمش سین دیمکدر) (بشنوی باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب ایشیده سین دیمکدر) (بلی ادات تصدیق (را ادات صله) فرمود فعل ماضی مفرد غائب (تا حرف تعلیل) (بخود کند و سز دیمکدر که غشی ده استعمال اولنور باغینلق دیمکدر) (یفتاد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (چنانکه انجیلین که دیمکدر) (نصور تفعل باندن مصدر در که ظن معناسنه استعمال اولنور) (کردند فعل ماضی جمع غائب) (که حرف بیان) (مکر بودند گاه معناسنه مستعملار) (بمرد باء تأکید ایله فعل ماضی اولدی دیمکدر) (دیدید فعل ماضی جمع مخاطب و استفهام معناسنی متضمن کوردیکرمی دیمکدر) (که حرف بیان) (ماضمیر متکلم مع الغیر بر دیمکدر) (بکستن این مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (با حرف سبب) (افتادیم فعل ماضی متکلم مع الغیر واقع اولدق دیمکدر) (مخصول ترکیب) جاریه بی آلوب و مغنیه بی طلب ایتدکد نصکره عالمی دعوت ایلدی و دیدی استر بسین اول صدایی که انک حیرانی اولمش ایدک اول جاریه نك استادندن ایشیده سین عالم دیدی بلی استرم اول مغنیه به بیوردی تا کیم اول صوت ایله تغنی ایلدی عالم بخود دوشدی انجیلین که ظن ایلدیلر که گاه اولدی عبدالله بن جعفر رضی الله عنهما دیدی کوردیکرمی که بر بومردک اولمسی سبیلله کشاده واقع اولدق * بعد زین فرمود تا آب بر روی وی زدند بخود باز آمد یاوی گفت ماندانسه بومیم که تودر عشق آن کنیزک باین مرتبه رسیده باشی گفت والله

آنچه پنهانست پس از آنست که آشکاره شد * تا ادات تعلیل (بر
 حرف صله) روی وی بیایند (زند فعل ماضی جمع غائب اوردیدر
 دیمکدر) بخود با حرف صله کنندویه دیمکدر (باوی عالمه گفت دیدی
 ندانسته نون حرف نفی ندانسته ماضیدن قسمدر بلمش دیمکدر
 بودیم ماضی متکلم مع الغیر ایدک دیمکدر که ندانسته بودیم بلمش
 ایدک دیمک اولور (که حرف بیان) عشق آن لامیه (رسیده ماضیدن
 قسمدر) باشی فعل مضارع مفرد مخاطب رسیده باشی ایرشمش
 اوله سین دیمک اولور (آنچه اون نسنه که دیمکدر) پنهانست کبرلورد
 (پیش باء عربی ایله زیاده دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب)
 اندنمکره یعنی عالم بایلدق نصرکه عبدالله حضرت نوری پیوردی
 تا کیم یوزینه صو اوردیدر کبرو کنندویه کلدی عالمه دیدی بز
 بلمش ایدک که سن اول جاریه ک عشقنده بومر تبهیه ایرشمش اوله سین
 یعنی بورتبه عاشق اولدیغکی بلمدک عالم دیدی والله اول نسنه که کبرلورد
 اندن زیاده در که آشکاره اولدی یعنی آشکار اولوب کوردیکزدن
 کورمدیکز زیاده در * پرسید که خواهی که آن صوت را از ان کنیزک
 بشنوی گفت دیدی که چون آنرا از دیگری شنیدم که عاشق اونستم
 برمن چه گذشت حال من چه کونه شود اگر انرا از اب و دهان معشوقه
 خود بشنوم پرسید که اگر وی را یبنی شناسی بگریست و گفت *
 (خواهی و بشنوی مضارع مخاطب در استریمسین واشیدره پسین
 دیمکدر) دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب کوردک دیمکدر (که حرف
 بیان) از دیگری غیر بسندن دیمکدر (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده
 ایشتم دیمکدر) (که حرف بیان) نیستیم دیمکدر (گذشت فعل ماضی
 مفرد غائب بگری دیمکدر) (بشنوم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم
 وحده ایشتم دیمکدر) (یبنی باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 کوررسین دیمکدر) (شناسی ده بویله بیلورم پسین دیمکدر) (بگریست
 باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اغلدی دیمکدر فاعلی تخنده
 عالمه راجعدر) (محصول ترکیب) عبدالله حضرت نوری سؤال ایلدیکه
 استریمسین که اول صدایی اول جاریه دن ایشیده سین عالم دیدی
 کوردک که چون انی غیر بسندن ایشتم که انک عاشق دکلیم بنم اوزریمه

نه کجری یعنی بنده ظهور ایدن حالی مشاهده ایلدک بنم حال نه کونه اولور
اگر مشوقک اغزندن و در داغندن ایشیدم یعنی اگر محبوبم دلنشدن
ایشیم دخی نه کونه حالات غریبه ل ظهور ایدر نعبد الله سؤال
ایلدیکه اگرانی کور رسک بیلور مبسین عالم اغلدی و دیدی مقولی بو
یتدر (یت) * کفتی که شناسی که برد از تودل و دین * والله که در آفاق
جزا ورا نشناسم * کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیدک دیمکدر (که
حرف بیان (شناسی فعل مضارع مفرد مخاطب بیلور مبسین دیمکدر
(که ذوی العقولده مستعمل اولان اسمدر کیم دیمکدر (برد فعل مضارع
مفرد غائب ایلور دیمکدر (دل کوکل (دین مذهب معناسنه در اما
بو یله مقاملرده کمال تعشقندن عبارتدر که اصطلاح اولمشدر (که حرف
بیان (جزا ورا انک غیری بی دیمکدر (نشناسم فعل نفی مستقبل متکلم
(محصول بیت) دیدک که بیلور مبسین کیم الدی سندن دل و دینی یعنی
سندن دل و دینی آلان محبوبی بیلور مبسین دیو سؤال ایلدک والله که
آفاقده یعنی عالمده انک غیری بی یلم * فرمود تا کنیزک را بیرون آوردند
و تسلیم وی کردند و کفت این مر تراست والله که دروی بکوشه چشم
نکاه نکرده ام عالم در دست و پای عبدالله جعفر افتاد و کفت * با حرف
تا کید (فرمود فعل ماضی مفرد فاعلی عبدالله راجعدر تا ادات
تعلیل (را ادات مفعول (بیرون آوردند چقا ردیلر دیمکدر (تسلیم وی
مصدرک مفعولنه اضافتیدر (وی ضمیری عالمه راجعدر (کردند فعل
ماضی جمع غائب (کفت عبدالله بن جعفر دیدی (این کنیز که اشارتدر
(مرادات تحقیق (این مر تراست تحقیق بوسنکدر دیمکدر (والله او
حرف قسم (که حرف رابط قسم (در حرف صله کنیز که دیمکدر
(بکوشه چشم با حرف مصاحبت کوشه چشم بیانیه (نکاه نکرده ام
نظر ایلشم دیمکدر (در دست درینه حرف صله (پای عبدالله
اضافتی بیانیه (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
(محصول ترکیب) عبدالله بن جعفر بیوردی تا کیم جاریه بی چقا ردیلر
و عالمه تسلیم ایلدیله و عبدالله دیدی بوجاریه سنکدر یعنی سکا هبه
ایلدیم والله کوز او جبهه اکا نظر ایلشم یعنی ظن ایلکه هوسنی آلدی
اندنصکره بکا احسان ایلدی او یله دکل بلکه کوز او جبهه دخی نظر

یلدم عالم عبدالله بن جعفرک الیه وایغنه دوشدی ویدی مقولی
 بور باعید (رباعی) آیم ز کرم بروی کار آوردی * وز موج قراق بکنار
 آوردی * آیم میم متکلم (اب بر روی کار آمد دیرل اصطلاح در برایش
 مراد اوزره صورت باغلسه (اوردی فعل ماضی مفرد مخاطب
 (بکنار آوردی خلاص ایلدک دیمکدن کایتدر (محصولیت) کر مکدن
 ایشیه صورت بغلدک یعنی بنی بر مراد ایلدک و بنی فراق موجندن
 خلاص ایلدک حاصلی معشوقه وصلت ایله شاد کام ایلدک مصراع
 اولک معناسی شارح اصطلاحات عجمدن بیخبر اولمغه ایشک یوزینه
 آب کتوردک یعنی بنی عرض و وقاره ایرشدردک دیمشک ابی سو بلمش
 وضودن معنی ویرمش * صبرم بدل زغم فکار آوردی * خوابم بدو
 چشم اشکبار آوردی * صبر مبتدا (میم ضمیر متکلم) دله مقید در
 فکاره مربوطدر صبر بدل زغم فکارم تقدیرنده در (فکار فاک کسری
 و کافی عجمله مجروح معناسه در (چشم اشکبار موصوفک صفیه
 اضافتدر اشکبار کثرت کریه دن کایه وصف ترکیبدر (محصولیت)
 غدن مجروح اولان کوکله صبر کتوردک کثرت کریه به مبتلا اولان
 کتوزومه انجاء کتوردک حاصلی بکا هر جهنمه راحت و بردک دل
 لفظی غمه مضافدر دیمش شارح مرحوم لکن زاء مفرده وار ایکن
 اضافه مانعدر هر تقدیر زائد اختیار ایلدک تعبیر محسنه دکدر
 (عروض) بور باعی اخرب مقبوض سالم ایتدر که مفعول مفاعیلن
 مفاعیلن فع اولور که زحافاتنی بیان اولندی (پس دست کنیرک رابکرفت
 و بخانه خود روان شد عبد الله غلامی رافرمود که چهل هزار درم
 بکبر و برو و بدیشان بده تا بجهت فکر معیشت غباری برخاطر ایشان
 نشیند و بفرغت خاطر از یکدیگر متمتع شوند * دست کنیرک بیانه
 (را ادات مفعول) (بکرفت بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوتیدی
 دیمکدر) و بخانه خود باصلا اضافه اضافت لامیه (روان شد کندی دیمکدر
 (غلامی را یا حرف وحدت را ادات مفعول (فرمود فعل ماضی) که
 حرف بیان (چهل جیم عجمک کسر به فرق دیمکدر) (چهل هزار
 فرق یک دیمک اولور بکبر بآء تأکید ایله امر حاضر مفرد در طوت دیمکدر
 (برو دخی بویه در کیت دیمکدر) بدیشان با حرف صله دال همزه دن

منقلب ایشان ضمیر کنیزك ايله عالمه راجعدر (بده باء تأ كبد ايله امر حاضر ویر دیمكدر) (تا حرف تعلیل) (بجهت باحرف مصاحبت جهت بونده سبب معناسنه در) (فكره اضافتی بیانیه) (فكرك معبشته ده بویه) (غباری یا حرف وحدت غبار توز دیمكدر كدردن نگایه در) (نشنند فعل نفی مستقبل اوتورمیه دیمكدر) (از یکدیگر بری برندن) (متمتع تفعل بابندن اسم فاعلدر فائده مند معناسنه) (محول ترکیب) پس کنیزكك النی طوتدی و کندی خانه سنه کندی عبدالله برغلامه پیوردیکه قرق بیک انچه طوت یعنی آل و کیت وانلره و برناکیم معبشت فکر سببیه انلرك خاطرینه برکدر اوتورمیه یعنی فراغ بالری کالده اولوب تشویش معبشت دخی اولسون و فراغت خاطر ايله برندن فائده مند اوله زهی سخاوت (حکایت) عبدالله جعفر را در عهد معاویه از خزانه بیت المال هر سال هزار درهم می دادند چون نوبت بیزید رسید آنرا بیج هزار درهم رساند ملامش کردند که این حقوق همه مسلمانانست چرا بیک کس می دهی * (محول ترکیب) عبدالله بن جعفر معاویه زمانده بیت المال خزینه سندن هر ییل بیک انچه ویرلایدی چونکه نوبت بزیده ایرشدی انی بش بیک انچه ایرشدردی ملامت ایلدیلرکه بوجیع مسلمانلرك حقلر بدر نیچون برکیمسه ویررسین * گفت من این را بمحتاجان مدینه میدهم زیرا که وی هیچ از ارباب حاجات دریغ نمی دارد و پنهان از وی کسی را همراه وی بمدینه فرستاد تا نفخس احوال اونماید در مدت یکماه همه را صرف کرد چنانچه کویند بقرض محتاج شد * (محول ترکیب) بزید اول لائمه جوانده دیدی بن بود راهمی مدینهك محتاجلرینه ویرم زیرا که عید الله ارباب حاجاندن هیچ دریغ ایلز و عبدالله بن کیرلی برکیمه بی اول لائمه بولدش اوله رق مدینه ایرسال ایلدی تا کیم انک احوالی تفحص کوستره یعنی تفحص ایلوب ارایه برآی مدته مجموعنی صرف بخرج ایلدی انجملین که دیرلر قرضه محتاج اولدی یعنی دین انچه المغه محتاج اولدی (قطعه) دکر بدست کریم اوفتد جهان چه یکسر * جهان باشد صدبار از جهان هم بیش * (بدست با حرف صله) (کریمه اضافتی بیانیه) (اوفتد واو ايله افتد کبی فعل مضارع مفرد غائب دوشه دیمکدر) (یکسر

براو غوردن یعنی جمله بتون دیمکدر (جهان چه باشد جهان نه اولور
 ص) بار یوز کره دیمکدر (هم دخی دیمکدر) بیش بآء عربیله زیاده
 دیمکدر (محصولیت) اگر کریک ننه دوشمرسه مجموع مالم یعنی مال
 جهانی کریمه و برسه لر جهان نه اولور یعنی مان جهان لاشی در یوز کره
 جهانند دخی زیاده حاصلی یوز جهان مانند دخی زیاده و برسه لر
 ینه لاشی کبدر میل و رغبت ایلمز و اعتبار ایز * چرا شود دل درویش
 ریش ازان حسرت * چو هست کبسه جودش خزینه درویش
 (چرا نیچون دیمکدر) شود فعل مضارع اولور دیمکدر (دل درویش
 لامیه) ریش یاره دیمکدر (هست لفظی درویش لفظنه مقیدر
 درویشست تقدیرنده در) کبسه جود مجازا بیانیه (خزینه درویش
 لامیه) (محصولیت) نیچون اولور درویشک کوکلی یاره اول حسرتدن
 یعنی درهم و دینار حسرتدن درویشک کوکلی نیچون یاره اولور
 یعنی اولمز چرنکه کریک چودی کبسه سی درویش نیچون خزینه در
 حاصلی کریم و جو مرد وار یکن فقرا محزون و مکدر اولمز (عرض)
 بوقطعه بحر محبت بخونددر که بر مصرای مفاعیلن فاعیلن مفاعیلن
 فعلات اولور (حکایت) خلیفه بغداد در موکب حشمت و شوکت خود
 میراند دیوانه پیش وی رسید و گفت ای خلیفه عنان کشیده دار که
 در مدح توسته بیت گفته ام گفت بخوان بخواند خلیفه را خوش آمد *
 (موکب میم فنی و کافک کسر یله زینتلی آه بتلره دیرل) حشمت
 حاکم مله نك فتحیله خدم معناسنه در (شوکت معلوم بونلرک اوجی
 دخی بونده سلطنت معناسنه در) (خوده اضافت لامیه) (می ادات
 حکایه ماضی مفرد سوررایدی دیمکدر) (دیوانه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل) پیش وی لامیه انك گفته دیمکدر (عنان دیرکین دیمکدر
 (کسیده ماضیدن قسم چکمش معناسنه) (دار امر حاضر طوت دیمکدر
 اما عنان کشیده دارآت باشین چک دیمکدن عبارتدر) که ادات تعلیل
 (مدح نولامیه) سه اوج (گفته ام فعل ماضی متکلم وحده درن قسمدر
 دیشم دیمکدر) (گفت خلیفه دیدی) (بخوان بآء تا کیدایله امر حاضر
 مفرد اوقی دیمکدر) (بخواند فعل ماضی مفرد غائب اوقودی دیمکدر
 ا) (محصول ترکیب) بغداد خلیفه سی کنندی سلطنت و شوکتی سورردی

یعنی کان شوکت ایله کیدردی بر دیوانه انک قننه ایرشدی ویدی
ای خلیفه آت باشن چک زیراسنی مدحده اوج یت سویشم خلیفه
دیدی اوقودر ویش اوقودی خلیفه به خوش کلدی * دیوانه چون
آزا دید کف مر اسه درم عنایت کن تاروغن وخرما خرم و سیر
بخورم خلیفه فرمان داد تا هر بیتی هزار درم بوی دادند * تا حرف
تعلیل (روغن یاغ دیمکدر) (خرم خاء معجه نک کسریله فعل مضارع
متکلم وحده الایم دیمکدر) (سیر کسر صریح ایله طوق معناسنه در
جوع مقابلی کسر مجتهدله ایله صارم ساق معناسنه کلور بونده
ایکی سی دخی قابلدر بلکه معنای ثانی الیقدر هر تقدیر شارح معنای اوله
ذاهب وار یسه ده) (بخورم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم وحده
یم دیمکدر) (محصول ترکیب) دیوانه انی چونکه کوردی یعنی یتلرین
خلیفه به خوش کلدی بکین کوردی ویدی بکا اوج درهم کرم ایله
فاکیم یاغ وخرما آلم و طوق یم یعنی طوینبه یم یاخود صارم ساق یم
خلیفه فرمان ایلدی فاکیم هر بیتی مقابله سنده بیک درهم اکا و بره یعنی
ویرمه فرمان ایلدی (قطعه) چون ذل فاقه زور کند بر سخوری *
کرم مدح پادشاه سخاوت کند رواست * ذل مصدر در (فاقه به اضافتی
مفعولنه در فاقه فقر دیمکدر) (سخوری یا حرف وحدت) (ور لفظی
ادات فاعل یا نسبت خلاصه شاعر دیمکدر) (سخاوتده بویه جو مرد
دیمکدر) (روا جائز معناسنه در) (محصول یت) چونکه فقر خورانی
شاعره غلبه ایله اگر جو مرد پادشاهک وصفی ایدرسه روا و جائز در
* مدوح چون کرم بود کر ز شعرا و * هر بیت را خزانه کوهر
کنند سزا ست * مدوح اسم مفعول مدح اولمش دیمکدر یعنی
اوکلش (را اادات مفعول) (محصول یت) مدح اربان چونکه کریم اوله
اگر انک یعنی شاعرک شعرندن هر بیتی خزانه کوهر ایله لایقدر
(بعض نسخه ده کند برینه دهد واقعدر اول وقت یت راده کی را
صله اولور معنی هر بیتنه کوهر خزانه سی ویرسه سزادر) (عرض)
یو قطعه بحر مضارع اخرب مکفوف مقصور در که بر مصرعی
مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات او اور) (حکایت) ابراهیم بن سلیمان
بن عبد الملك بن مروان کوید که دران وقت نوبت خلافت از بنی امیه

بنی العباس انتقال یافت و بنی العباس بنی الامیه را می کرفتند
 و می کشند من بیرون کوفه بر بام سرایی که بحرا مشرف بود نشسته
 بودم علمهای سیاه از کوفه بیرون آمد در خاطر من جنان افتاد که
 آن جماعت بطلب من می آیند * ابراهیم بن سلیمان بن عبد الملک
 بن مروان بونلر با جمعهم امویه خلفا هستند در تفصیلی توار یخده در
 استبان مرا جعت ایلمسون (گوید فعل مضارع گویندن یا علی خلاف
 قیاس گفتن دن نقل ایدر دیمکدر) (که حرف رابط مقول قول یافت
 فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر) (می حکایه حال ماضی) (گرفتند
 فعل ماضی جمع غائب طوتارل دی دیمکدر) (می کشند بویه
 اولدرل دی دیمکدر) (بیرون کوفه لامیه) (کوفه عراق عربده بر شهر
 عظیم ابدی الآن خرابدر) (بام طام دیمکدر) (سرایی با حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) (بحرا با حرف صله) (مشرف بونده ناظر
 معناسنه در) (بود ادات ماضی) (نشسته بودم اوتورمش ایدم) (که
 حرف بیان) (علمها ها ادات جمع علم بیراق دیمکدر) (سیاهه اضافت
 بیانیه) (آمد فعل ماضی کلدی دیمکدر) (در حرف صله) (خاطر من
 لامیه) (افتاد فعل ماضی واقع اوردی بونده کلدی دیمکدر) (بطلب من
 لامیه) (با حرف صله) (می ادات تأکید) (آیند فعل مضارع جمع
 غائب کلورل دیمکدر) (محصول ترکیب امر و انک اوغلی عبد الملک
 اوغلی سلیمانک اوغلی ابراهیم نقل ایدر که اول وقت که نوبت خلافت
 بنی امیه دن بنی عباسه انتقال ایلدی و بنی عباس بنی امیه بی طوتارل دی
 وقتل ایدرل دی بن کوفه نك طشره سنده بر سر انک طائمه که
 صحرا یه ناظر ایدی اوتورمش ایدم یعنی صحرا یه ناظر بر سر انک طائمه
 اوتورر ایدم که سیام بیراقلر کوفه دن طشره چقدی بنم خاطر یه
 انجولین کلدیکه اول جماعت بنی طلبه کلورل یعنی انلرک بنی اراد قتری
 خاطر یه خطور ایلدی * از بام فرود آمدم و متکروار بکوفه در آمدم
 و هیچکس را نمی شناختم که پیش وی پنهان شوم بدر سرای بزرگ
 رسیدم در آمد دیدم که مردی خوب صورت سوار ایستاده و جچی
 از غلامان و خادمان کرد او در آمده اند سلام کفتم تو کبستی
 و حاجت تو چیست * فرود آمدم فعل ماضی متکلم و حده ایندم

دیمکدر (متکثر تفعل باندن اسم ماعلدر تبدیل دیمکدر) و ارادات
 قسبه (بکوفه با حرف صله (در آمدم فعل ماضی متکلم وحده گیردم
 دیمکدر) نمی شناختم نون نافیه می ادات حال (شناختم فعل ماضی
 متکلم وحده) اکلز بمنز ایدم دیمکدر (پیش وی لامیه پیش قیت
 ماسنه در) پنهان گیر لو (شوم فعل مضارع متکلم وحده اولم دیمکدر
 بدر سرای بزرگی لامیه لر در) با حرف صله با حرف وحدت بر بکارک
 سرایی قیوسنه دیمکدر (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایرشدم
 دیمکدر) در آمدم گیردم (دیدم کوردم) که حرف بیان (مردی یا
 حرف وحدت) ایستاده ماضیدر قسمدر دورمش دیمکدر (جعی با
 حرف وحدت) کرد کاف بحکم کسیله چوره دیمکدر (در آمدند
 بونده جمع اولش لر دیمکدر) تو کبستی سن کیسین دیمکدر (حاجت
 تو چیست سنک حاجتک ندر) (موصول ترکیب) طامدن ایندم و تبدیل
 صورت کوفه یه گیردم هیچ کیسه بمنز ایدم که انک قتنده ~~ک~~ بر نام
 بر بکارک سرایی قیوسنه ایرشدم کوردم که بر کوزل صورتلی مرد بش
 طور و بر جمع اطرافنه جمع اولش لر سلام علیک دیدم دیدی سن
 کیسین و حاجتک ندر بعض نسخه ده متکثر یرینه متعکّر واقعدر
 شارح دخی انی اختیار ایلش چندان مناسب دکل * کتم مردی ام
 کر یخت که از خصمان خودی ترسم بمنزل تو پناه آورده ام مرا
 بمنزل خود در آورد و در حجره که نزدیک حرم وی بود بنشانده * مردی
 یا حرف وحدت (میم متکلم همزه حرف توسل) کر یخت فاجعین
 دیمکدر (که حرف رابط صفت) خصمان الف نون ادات جمع نخوده
 اضافت لامیه (می ادات تأکید) ترسم فعل مضارع متکلم وحده
 قرقرم دیمکدر (با حرف صله) منزل تو لامیه (پناه صغنه معناسنه
 اسمدر) آورده ماضیدن قسم (میم ضمیر متکلم همزه حرف توسل) پناه
 آورده ام صغتمشم دیمکدر (در آورد کنزوردی دیمکدر) (در حرف
 ظرف) حجره یا حرف وحدت همزه توسل حجره او طه دیمکدر (که
 حرف رابط صفت) (تزدیک یقین دیمکدر) بنشانده بآ تأکید ایله فعل
 ماضی متعدی الف نون ادات تعدیه نه کیم بیان اواندی اوتورندی
 یعنی اسکان ایلدی دیمکدر (موصول ترکیب) سن کیسین دیوسوال

این نجده دیدم قاجغبین برآدم که خصم لم مدن قور قرم سنک منز لکه
 صد غنم بنی منز لکه کتوردی و بر حیره ده که انک حرمه یقین ایدی
 او توردی یعنی کشدی حرمه یقین بر او طه ده بنی اسکان ایلدی
 * چند روز اینجا بودم به بهترین حال هر چه دوستری داشتم از طعام
 و مشرب و ملابس همه پیش من حاضر بود از من هیچ نمی پرسید
 هر روز یک بار سواری شد و بازی آمدیک روز ازو پرسیدم که هر روز
 ترائی بینم که سواری شوی و بزودی آبی بچه کاری روی گفت *
 چند روز رفیج کون دیمکدر (اینجا اول محله (بودم اولدم (به بهترین
 باحرف ع صاحب (به هاء ملغوظی و باء مکسوره ایله ایو دیمکدر
 (ترادات تغضیل یا حرف نسبت نون حرف تأکید (حالی یا حرف
 وحدت (می ادات حال ماضی (داشتم فعل ماضی متکلم وحده طو ترایدم
 دیمکدر (مطعم مطعم جمعی که مصدر می در یه جکر دیمکدر
 (مشرب به بویه ایچه جکر دیمکدر (ملابس ده بویه کیه جکر
 دیمکدر (پیش من لامیه بنم فتمه دیمکدر (نمی پرسید سؤال ایلدی
 معنائسه فعل نفی ماضی مفرد غائب (یک بار بر گره دیمکدر (سوار شدی
 سوار اولوردی (باز بونده ینسه دیمکدر (می آمد کلور ایدی دیمکدر
 (پرسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال ایلدم دیمکدر (بنم فعل مضارع
 متکلم وحده کورورم دیمکدر (می شوی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اولور سین دیمکدر (زود تیز دیمکدر (می آیی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کلور سین دیمکدر (می روی ده بویه کیدرسین دیمکدر (محصول ترکیب
 یر قاج کون اول سرایده اولدم بر ایورک حال ایله که هر نه دوسترک
 طو تردم یعنی استدیکم و سودیکم به جکر دن و کیه جکر دن بتون بنم
 فتمه حاضر ایدی یعنی بدن برشی دریغ ایتمز ایدی بدن هیچ سؤال
 ایلدی یعنی بنم کیم اولدیغم سؤال ایلدی هر کون بر گره سوار اولوردی
 و ینسه کلوردی بر کون ندن سؤال ایلدم که هر کون سنی کوررمکه سوار
 اولور سین و تیز کلور سین نه ایشه کیدرسین جوابنده دیدی * ابراهیم
 ابن سلیمان پدر مرا کشته است شنیده ام که درین شهر پنهان شده است
 هر روزی روم بامید آنکه شاید ویرایا بم و بقصاص پدر خود برسانم *
 (بقصاص پدر خود لامیه و یائیه باحرف صله (برسانم باء تأکید ایله

فعل مضارع متکلم وحده ابرشدره بم دیمکدر (محصول ترکیب)
 اول مرد دیدی ابراهیم بن سلیمان بنم بابای قتل ایشدر اشنده که
 پوشه رده گیر لشدر هر کون کیدرم اول ابرشدر ایله که اوله که انی بولم
 وکندو پدرم قصاصنه ابرشدره یعنی بابامک قاتی اندن آوب قتل
 ایدم * چون اینرا شنیدم از ادبار خود در تعجب ماندم که مرا قضا
 بمنزل کسی انداخته است که طالب قتل منست از حیات خود سیر آمدم
 آن مرد را از نام وی و نام پدری پرسیدم دانستم که او راست می گوید *
 (اینرا را ادات مفعول) شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشنده
 دیمکدر (ادبار بد بخت معانسته استعمال اولنور) خرده اضافت لامیه
 (ماندم فعل ماضی متکلم وحده قائدم دیمکدر) (که حرف بیان) قضا
 جناب حقن کلن مصائبه دیرل بمنزل کسی با حرف صله اضافت لامیه
 یا حرف وحدت (انداخته ماضی دین قسم در آتمش دیمکدر) (که حرف
 بیان) (طالب قتل اسم فاعل مفعولاه اضافیدر) (قتل من لامیه
 حیات خود لامیه) (سیر آمدم حسب لغه طوی کسک دیمکدر لکن
 ناید لکنه استعمال اولنور) (مرد را ادات صله) (نام وی لامیه) (دانستم
 فعل ماضی متکلم وحده یلدم دیمکدر) (می گوید فعل مضارع مفرد
 غائب سوبلر دیمکدر) (محصول ترکیب) چون بونی شستم یعنی بوی کلام
 مو حش سموم او اوقده کندو دبا مدن لجه کاسکه بنی قضاء
 آکمی بر کیمه نک منزله آتمشدر که بم قتل طابندر کندو حیاتندن
 نایید و سایوس اولدم و اول مرده کسو آندن و بابایی آندن سؤال
 ایلدم که ایل مرد طوعری سوبلر * کفتم ای جوانمرد ترا دغه
 من حقوق بسیارست واجبست بر من که ترا بر خصم تو دلالت کنم و این
 راه آمد شد را بر تو کوتاه کرانم ابراهیم بن سلیمان ضحی خون پدر خود
 از من بخواه باور نکرد * ترا را ادات تخصیصی (دغه بونده بیون
 معانسته در) (نه اضافت لامیه) (که حرف بیان) (ترا را ادات صله
 خصم تو لامیه) (کنم فعل مضارع متکلم وحده یلدم دیمکدر) راه آمد
 شد بیانیه آمد شد مصدر می کیدر کلوب کتم معانسته (را ادات مفعول
 خون پدر لامیه بابا کل قاتی دیمکدر بخوره باد تأکید ایله امر حاضر
 مفرد استه دیمکدر) (باور نکرد اینغدی دیمکدر فاعلی مرده را جعفر

(محصول ترکیب) - ایدم ای جو انمرد سنک بنم بویغده حقارک چوقدر
 واجد در بنم اوزیمه سکا خیمکی دلالت ایلیم و بو کلوب کتمه یولانی
 سکا نصد ایلیم ابراهیم بن سلیمان بنم با اکل قابی بدن استمارل مرد
 اینامدی * گفت همانا که از حیات خود تنک آمده می خواهی که ازین
 محنت خلاص شوی کتمه لا والله که من او را کشته ام و نشانها کفتم
 دانست که راست می گویم تنک او برافروخت و چشمان وی سرخ شد
 زمانی سردر پیش انداخت بعد زان گفت زود باشد که پیدر من رسی
 و خون توان تو خواهد من زینهارای داده ام ترا باطل نکنم برخیز و بیرین
 رو که بر نفس خود ایمن نیستم مبادا که گزند ی بتورسانم پس هزار دینار
 عطا فرمود بر گرفت و بیرین رفتم * همانا بگزر دیمکدر (که حرف بیان
 حیات خود بیانیه) تنک طار دیمکدر (آمده یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل مجعوی اوصافش سین دیمکدر) خواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استرین دیمکدر (که حرف بیان) تنک اولامیه (برافروخت
 بر حرف تأکید افروخت فعل ماضی مفرد غائب پارلادی دیمکدر
 چشمان وی لامیه) سرخ شد قزاردی دیمکدر زمانی یا حرف وحدت
 پیش اولک دیمکدر (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر
 سردر پیش انداخت فکر و اندیشه دن عبارتندر (زود تیز دیمکدر
 باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) پیدر من یا حرف صله
 اضافت لامیه (رسی فعل مضارع مفرد مخاطب ایر بشور سین دیمکدر
 خون خود لامیه) خواهد فعل مضارع مفرد غائب استر دیمکدر یا خود
 امر غائب معنایسته استرسون دیمکدر خواهید بدن یا خواستیدن زیر امصدر
 تائی سینی ده ناداله قلب اولند قد نصکره سین یا حذف اولنور یا یایه
 قلب اولنوب یا مایه قلب اولنور بونده هابه قلب اولنمشر (زینهارای
 یا حرف وحدت زینهار بونده امان دیمکدر (داده ماضیدن قسمدر
 بیم ضمیر متکلم همزه حرف توسل) برخیز امر حاضر فاتی دیمکدر
 (رویه یویله کیت دیمکدر) که حرف تعلیل (نفس خود لامیه) مبادا که
 اولمیه که (گزند ی یا حرف وحدت) گزند کاف محکم ضمیه صله ضرر
 دیمکدر (رسانم فعل مضارع متعدی متکلم وحده ایرشدریم دیمکدر
 (برگرفتم قبض ایلدم دیمکدر) (محصول ترکیب) اول مر دیدی بگز که

کنند و حیانت کردن اوصافش سین استر سنکه بوختن خلص
 اوله سین بن دیدم لاوالله یعنی بویله دیدیکین کبی دکل که بنانی
 اولدر مشتمل و نشانلری سویلد بیلدیکه طوغری سویلم انک یوزی
 یارلادی و کونلری قزلدی حاصلی اثار غضب ظاهر اولدی بر زمان
 تفکر ایلدی بوندن صکره دیدی تیر اولور که بنم بابامه ارشور سین یعنی
 یقینده سنکه اجل موعودک کلور فوت اولور سین و بابامه ملاقی
 اولور سین قانی سندن استر بنم دعوا مه حاجت یوق یا خود استسون
 یعنی قانی سندن طلب ایلسون بن بر امان که و پرشم سکا باطل ایلم
 قالی و طشره کیت زیرا کند و تقسمه امین دکل اولمه که سکا بر ضرر
 ایرشدرم پس یک اتون عطا بیوردی قبض ایلدم و طشره کیتدم
 (متنوی) جو انگردا جو انگردی بیاموز * زمردان جهان مردی بیاموز *
 (جو انگردا الف حرف ندا ای جو انگرد دیمکدر) (جو انگردی با حرف
 مصدر جو انگردا کی دیمکدر) بیاموز بآء تأکید ایله امر حاضر مفرد
 اوکرن دیمکدر (مردان جهان لامیه جهانک مردارندن دیمکدر
 (مردی یا حرف مصدر مردانکی دیمکدر) (محصول بیت) ای جو انگرد
 جو انگردا کی اوکرن یعنی ای دعوا ی سخا و لطف و کرم ایدن کیسه
 جو انگردا کی بویله بذل جان ایله در مردان جهانندن مردانکی اوکرن
 تعلیم ایله * درون از کین کین جوان نکهدار * زبان از طعن بد کو یان
 نکهدار * کین کین جوان بیانیه کین جو وصف ترکیبدر الف و نون
 ادات جمع طالب کین اولناره کیندن دیمکدر (نکهدار حفظ ایله دیمکدر
 (طعن بد کو یان بیانیه بد کو وصف ترکیبدر کتو سویلمی دیمکدر الف
 تون ادات جمع کتو سویلمی بیلره طعنندن دیمکدر (محصول بیت)
 طالب کین اولناره کین ایتمدن یعنی سنک بدخواه لریکه بغض و عداوت
 و کین ایلمدن درونکی حفظ ایله بد کولره طعن ایلمکدن دینکی حفظ
 ایله حاصلی جو انگردی بیان ایدوب بیورر که دوست و دشمنه حقد
 و کین ایلمدن باک و یار و اغیاره طعن و ذم ایتمدن دینکی حفظ ایله
 دیمک اولور * نکوبی کن بان کو باتو بد کرد * گزان بدرخنه در اقبال
 خود کرد * نکوبی یا حرف مصدر ایلاک دیمکدر (بان یا حرف صله
 (کو که اودن مخفف) (که کیم دیمکدر) (باتو یا حرف صله (کران که

اراندن مخففدر (که حرف تعلیل بدرخنه کتو کدک دیمکدر) اقبال خود
 بیانه (محصولیت) ایلاک یله اول کیمیه که اوسکا بد ایلدی زیر
 اول بدرخنه بی سکند و اقبالنه ایلدی یعنی اناک ایلدیکی بدلاک بته
 کندویه عائددر غیره مضردکدر* چو آیین نکوکاری کسی ساز* نکردد
 بانو جز آن نیکو بی بار* (جنودات تعلیل) آیین نکوکاری بیانه آیین لف
 ممروده یله رسم و عادت دیمکدر نکوکار وصف ترکیبدر یا حرف مصدر
 ایواشلایک دیمکدر (کنی فعل مضارع مفرد شاطب ایلدین سین دیمکدر
 (ساز مفعولی بونده صنعت معناسه در (نکردد فعل نفی مستقبل
 ایلز دیمکدر) باتو یا حرف صله (نکو بی یا ثانی حرف مصدر ایلاک
 دیمکدر باز بونده رجوع معناسه در (محصولیت) چونکه ایو
 اشلایکی صنعت ایلدک یعنی دما قولاً و فعلاً و عملاً لطف و احسان
 ونسرت یلدک سکا ول ایلدن غیری رجوع ایلز یعنی بته اول کرم
 سکا عائددر (بعض نسخه ده بومصراع نکردد جز توان نیکو بی باز
 واقع اولشد و بته سأل بردر) عروض) بوشنوی بحر هزج مدس
 مقصوردر که یا نکر عروض و ضربنه قصر طاری اولوب بر مصرعی
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن ولسدر (حکایت) شی در مسجد جامع مصر
 آتش افتاد بسوخت مسلمانانرا توهم آن ندکه از نسارا کرده اند
 بمکافات آن آتش در خاهای ایشان انداختند و بسوختند سلطان
 مصر جماعتی را که آتش در خانه ایشان انداخته بودند بگرفت
 در یکجا جمع کرد و بفرمود تا بعدد ایشان رقمها نوشتند در بعضی
 کشتن و در بعضی دست بریدن و بعضی تازیانه زن* بی یا حرف
 وحدت (مسجد جامع عالم خاصه اصافیدر یا خرد مسجد جمعه
 وعید مراددر) مصرع اضافت لامیه (افتاد فعل ماضی مفرد دوسدی
 دیمکدر) بسوخته بویه یاندی دیمکدر (مسلمانانرا ذات تخصیص
 الف نون ادات جمع) از اول آتشی کرده اند ایلسدر بمکافات آن
 یا حرف صله اضافت لامیه (مکافات جزا معناسه) آتش مبتدا
 (نداختند خبری) خانه ایشان لامیه ها ادات جمع (ایشان ضمیر
 جمعی نصاریه را جعدر) سوختند فعل ماضی جمع ثانی یا فیدر دیمکدر
 (جماعتی یا حرف وحدت) را ادات مفعول (که حرف رابط صفت

(انداخته ماضیدن قسمدر) بودند ادات جمع ماضی اتمش ایدیلر
 دیمکدر (بگرفت باء تأکید ایله طوتدی دیمکدر) (درحرف طرف) (یکجا
 برره دیمکدر) (بعدد ایشان باحرف ظرف یاخود مقدار معناسنی متضمن
 اضافت لامیه) (رقعهها هادات جمع رقعہ بونده کاغد معناسنه در
 نوشتند فعل ماضی جمع غائب یازدیلر دیمکدر) (کشتن مصدر در
 قتل ایلک معناسنه) (بریدن بانک ضمیله مصدر در کسمک معناسنه
 (تازیانه قجی دیمکدر) (زدن مصدر در اورمق معناسنه) (محصول ترکیب)
 برکیجه مصرك جمع مسجدینه آتش واقع اولدی یاندی مسلمانلره
 اول توهم اولدیکه یعنی اولیه توهم وطن ایلدیلر که انی یعنی اول آتش
 فطنی نصارا ایلش لردر انک مجازانه آتشی انلرک اولرینه اتدیلر
 ویاقدیلر مصر سلطانی بر جماعتی که آتشی انلرک اولرینه اتمش
 ایدیلر یعنی نصارا خانه لرینه آتش اتوب یقان جماعتی طوتدی و برره
 جمع ایلدی و یوردی تا اول جماعتن عددی مقداری کاغد یازدیلر
 بعضی کاغده قتل ایلک و بعضی بنده الن کسمک و بعضی بنده
 قاجی اورمق * و آن رقعهارا ایشان افشاندند بر هر کس رقعۀ که
 افشاد باوی بمضمون آن معامله کردند رقعہ که مضمون آن کشتن
 بود بر کسی افتاد گفت من از کشتن باکی ندارم امامادری دارم و جزمین
 کمی ندارد در پهلوی وی دیگری بود که در رقعۀ وی تازیانه زدن
 بود وی رقعۀ خود را بان کس داد و رقعۀ ویرا گرفت و گفت من مادر
 ندارم این را بجای بکشند و از ابجای این تازیانه زدند * رقعهارا
 ادات مفعول کاغددری دیمکدر) (برایشان اول جماعت اوزرینه
 (افشاندند فعل ماضی جمع غائب صادریلر ط غندیلر دیمکدر
 (رقعۀ یا حرف وحدت همراه حرف توسل) (که حرف رابط صفت
 (یاری با حرف صله وی ضمیری کسمه راجع در) (مضمون آن با حرف
 مصاحبت اضافت لامیه) (آن رقعہ به ایشان زدند یعنی اول رقعہ نک
 ایچنیده نه یازدیده انکه دیمکدر) (معامله مفاعله باندن مصدر
 بونده ثلاثی معناسنه در که عمل دیمکدر) (بر کسی یا حرف وحدت
 (باکی یا حرف مصدر بانک باء عربیله قورقو معناسنه در که قورقق
 دیمک اولور) (ندارم فعل نفی مستقبل طوتعم دیمکدر اما بویله برلرده

مجرد نفیدن عبارتند (باکی ندارم قورقم دیمک اولور (مادری
 یا حرف وحدت مادر نه دیمکدر (درم فعل مضارع متکلم وحده
 طورتارم دیمکدر او نده مجرد اثباتن عبارتند (مادری دارم برانام
 وارد دیمک اولور (جز من بنم عیری (کسی یا حرف وحدت (ندارد
 ندارم کی نفیدن عبارتند (در حرف ظرف) پهلوی وی لامید پهلوی
 یان دیمکدر (وی ضمیر مادریه راجعدر (دیگری یا حرف وحدت
 (رقعه خود لامیه را ادا مفعول (با آن یا حرف صله آن کسه
 اشارتند (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر (رقعه و یرا
 لامیه (را ادا مفعول وی کسه راجعدر (بگرفت باء تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب طوتدی والدی دیمکدر (بگشتند باء تأکید ایله فعل
 ماضی جمع غائب اولور دیلر دیمکدر (زنده بویله اور دیلر دیمکدر
 (محصول ترکیب) و اول کاغذی اول جمعک اوزرلینه صاحب دیلر
 و طاعت دیلر یعنی قرعه ایلدیلر هر بر کیمسه نک اوزرینه بر کاغذ که
 دوشدی انا اول کاغذک مضمونیه عن ایلدیلر یعنی کاغذنده قتل
 واقع اولانی قتل ایله را ان کسمک اولانک الی کسه قاجبی اولور
 یاز بلی اولانه قاجبی اوره لر بر کاغذ که انک مضمونی قتل ایدی بر کیمسه
 اوزره دوشدی دیدی بن قتلدن قورقم اما برانام وارد و بندن غیری
 کیمسه سی یوقدر بو کلامی دین آدهک اننده بر غیریسی وار ایدیکه
 انک کاغذنده قاجبی اور مق ایدی اول آدم کندی کاغذینی اول کیمسه
 و یردی وانک کاغذینی الیدی و دیدی بنم انام یوقدر بونی یعنی انام
 یوقدر دیو کاغذینی تبدیل ایدنی قتل ایلدیلر و اول انام وارد دیدنی
 انک برینه قاجبی اور دیلر (مثنوی) بسیم وزر جو انمردی توان کرد *
 خوش انکس کو جو انمردی بجان کرد * بسیم یا حرف مصاحبت
 سببی متضمن (جو انمردی یا حرف مصدر (کرد بونده مصدر
 معناسنه در زیر ترانده بوی مضارع ملحوظدر (کو که اودن
 مخففدر (که حرف رابط صفت او کسه راجعدر (بجان یا حرف
 مصاحبت (کرد فعل ماضی مفرد غائب (محصول یت) متون و کش ایله
 جو انمردلک ایلک ممکندر خوش اول کیمسه در که جو انمردلکی جان ایله
 ایلدی یعنی مال ایله سخاوت ایدر چوق بو انور لکن دوست بولنه

جان فدا ایدن نایابدر * بجان چون احتیاج یار بشاخت * حیات خود
 فدای جان او ساخت * بجان باحرف صله (احتیاج یارلامیه (یار
 یونده دوست معناسنه در (بشناخت باء تأکید بیدایه فعل ماضی
 مفرد غائب اکلیدی دیمکدر (حیات خود بیانیه (فدای جان او بیانیه
 ولامیه (اوضه گیری یاره راجعدر (ساخت فعل ماضی مفرد غائب
 ایلدی دیمکدر (محصول بیت) جانه چونکه دوستک احتیاجی اکلیه
 کندی حیاتی انک جانه فدا ایلده حاصلی احبابی وجودی من وجه
 کندودن زیاده لزومی فهم وادراک ایلدیکی کبی برینه جانی فدا
 ایدندر جواتمرد (عرض) بوشنوی بحر هزج مسدس مقصوردر که
 بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن اولور (حکایت) اصمعی کوید
 که با کریمی آشنایی داشتم که همواره بتوقع کرم واحسان بدرخانه وی
 می رقتم یکبار بدرخانه وی رسیدم در بان نشانده بود مرا منع کرد
 از آنکه بروی در آیم * اصمعی فصیحی عربدن بر کیمسه نک منحصی در که
 لغت عریده بعضی یتلریله اسنشه ایدر لر (کوید نقل ایدر دیمکدر
 (که حرف رابط مقول قول (با کریمی باحرف مصاحبت یا حرف
 وحدت (آشنایی یا حرف مصدر (داشتم فعل ماضی متکلم وحده
 ملوتاردم یعنی وار ایلدی دیمکدر (که حرف بیان (همواره و همواره
 دائم دیمکدر (بتوقع باحرف مصاحبت (توقع تفعیل بایندن مصدردر
 امید معناسنه (کر مه اضافت مفعولانه در (بدرخانه وی بیانیه
 ولامیه (باحرف صله (در قیو) وی کریمه راجعدر اول کریمک خانه سی
 قیوسنه دیمکدر (می ادات حال ماضی (رقتم فعل ماضی متکلم وحده
 (یکبار بر کره دیمکدر ((بدرخانه وی سابق کبی (رسیدم فعل ماضی
 متکلم وحده (در بیان قیوچی دیمکدر زیرا بان لفظی ادات فاعلدر
 (نشانده ماضیدن فمدر وضع ایش معناسنه (بود ادات ماضی
 (مرا بنی دیمکدر (بر حرف استعلا) وی ضمیری کریمه راجعدر (در آیم
 کیریم دیمکدر (محصول ترکیب) اصمعی نقل ایدر که بر کریم ایلده آشنایی
 وار ایدیکه دائما کرم واحسان امیدله انک خانه سی قیوسنه کیدر ایدم بر کره
 انک خانه سی قیوسنه ایرشدم قیوچی وضع ایش ایدی بنی منع ایلدی شول
 شیدنکه انک اوزرینه کیریم یعنی یانده وارمغه بنی منع ایلدی حاصلی

ایچرو قوعدی * بعد از آن گفت ای صمعی سبب این منع کردن من از در
 آمدن وی تنک دستی و ناداریست که پیش آمده است من این بیت را
 بنویشتم و بدریان دادم تا بوی رساند * بعد از آن بودند فصرکه (سبب این
 منع کردن من بنم منع ایلا کلا کملک سبی) در آمدن وی و مصدرک مفعولانه در
 وی ضمیری کریمه راجع در (تنک دستی یا حرف مصدر تنک دستی
 و صغ ترکیب در ترکیحه زو کورت دیمکدر) (نادارده بویه فقیر دیمکدر
 (یا بنه حرف مصدر (سین و تا ادات خبر (که حرف رابط صفت
 (ویرا را ادات تخصیص (وی بنه کریمه راجع در (پیش آمده است
 قته کلمه در (این بیت را را ادات مفعول (بنویشتم باء تأکید ایله
 فعل ماضی متکلم و حده یازدم دیمکدر (بدریان یا حرف صله (زادم
 فعل ماضی متکلم و حده و یردم دیمکدر (تا حرف تعلیل بوی یا حرف صله
 وی کریمه راجع در (رساند فعل مضارع مفرد غائب ایشدیره دیمکدر
 (محصول ترکیب) در بان بنی منع ایند کد فصرکه دیدی ای صمعی بنم منع
 ایلا کلا کملک سبی اکا کیرمه دن یعنی انک یا بنه کیرمه سنی منع ابتدا یکمک
 سبی زو کورت تنک و فقیر لکدر که انک قته کلمه در یعنی اکا عارض اولان
 فقر در دینجه بنده بوی بنی یازدم و قبوجیه و یردم که اول کریمه ایشدیره
 (شعر) اذا کان الکریم له حجاب * فا فضل الکریم علی اللئیم *
 (اذا اسم شرط (خافض لشرط و منصوب بجوابه سکون اوزره مبنی
 محلا منصوب مفعول فیه در جوابی اولان فا فضل جمله سنی محلا منصوب
 فعل ناقص الکریم اسم مرفوعی (له کریمه عائد ضمیر ایله جار مع الجر و
 ظرف مستقر مقدم خبر (حجاب مؤخر مبتدا جمله سنی محلا منصوب
 کاننک خبری کاننک اسمی و خبری جمله سنی اذ انک شرطی (حجاب
 یونده مانع معناسنه در (فا فاء جزایه (ما ماء موصول محلا مرفوع
 مقدم خبر (فضل مؤخر مبتدا جمله سنی اذ انک جوابی (الکریم مضاف
 الیهی (علی اللئیم فضله متعلق (لئیم دنی و الحاق معناسنه در
 (محصول بیت) کریم کنند و ایچون حجاب ساعدلدر اولد یغنی و قته یعنی
 کریمک کند و یه دخوله مانع حاجب و در بانی اولد یغنی و قته لئیم
 اوزره کریمک فضلی ندر * بعد از زمانی برآمد ورقعه رادر آورد که
 بر پشت وی نوشته که * زانی یا حرف وحدت (برآمد کلدی دیمکدر

(در آورد کتوردی) پشت وی لامیه وی رقعہ بہ راجعدر (نوشته
ماضیدن قسمدر یازمش دیمکدر) (کہ حرف بیان (محصول ترکیب)
برزماند نصکرہ در بان کلدی و کاغدی کتوردی کہ انک ارقہ سندنہ
یازمشکہ (بیت) اذا کان الکریم قلیل مال * تستر بالحجاب عن الغریم *
(اذا کان الکریم سابق کی) (قلیل لفظاً منصوب خبریدر کان نک
مال مضاف الیهی) (تستر تفعل بابندن فعل مضارع فاعلی تختندہ
کریمہ راجعدر جملہ سی اذا نک جوابی) (الحجاب وعن الغریم
ایکی سیدہ تستریہ متعلق (محصول بیت) کریمک مالی از اولدیغی وقتندہ
حجاب ایله غریمندن تسترایدر یعنی سائیدن و وار دیندن کندوی مختفی
و ممنوع قیلر (عروض) بو ایکی بیت عربی بحر وافر دندر کہ اصلی
درت کرہ مفاعلتن در اولابر جزوی حذف اولوب مجزوفلمشدر و صدر
و ابتدالینہ عصب طاری اولمشدر کہ عصب مفاعلتن دن حرف
خامسی اسکانہ دیرل لام ساکن قنوب مفاعلتن اولوب مفاعلتن لفظنہ
تبدیل اولنور حشور سالم عروض و ضربنہ قطف طاری اولوب
قطف فاصلہ صغرائک اخردن بر متحرک و بر ساکننی حذف و بر متحرکی
اسکانہ دیرل مفاعل قالوب فعولن لفظنہ تبدیل اولنور بویله اولنجہ
بر مصراعی مفاعلتن مفاعلتن فعولن اولوب وافر معصوب و مقطوف
اولور * و همراه رقعہ صرہ پانصد دینار دروی باخود کفتم هرگز
قصہ ازین غریبتر بمن نکذشته است این را تحفہ مجلس مأمون
خواهم ساخت پیش وی رقتم گفت از یکجای رسی ای اصمعی کفتم از
پیش کریمترین کسی از احیای عرب پرسید کہ کہست کفتم مردی کہ مرا
از علم و مال بہرہ ور ساخته است * همراه بیله دیمکدر کہ همراه رقعہ
کاغذ ایله بیله دیمکدر (صرہ یا حرف وحدت ہمزه حرف توسل
صرہ کہبہ دیمکدر) پانصد بشیوز دیمکدر دروی صرہ دہ (قصہ
یا حرف وحدت ہمزه حرف توسل) نکذشته ماضی منفیدن قسمدر
یکہما شدردیمکدر (تحفہ مجلس مأمون لامیہ لدر تحفہ ہدیہ دیمکدر
(خواهم ساخت ایلمیسم دیمکدر) (وی ضمیر مأمونہ راجعدر) (از یکجا
قندن) (می رسی فعل مضارع مخاطب ایرشور سین دیمکدر) (کریم
ترین کسی بیانیہ یا حرف وحدت) (احیا فتح ہمزه ایله حبک جمعیدر

قبيله لر ديمكدر (عربه اضافت بيانيه) كبست كيدر ديمكدر (مردى
يا حرف وحدت) (كه حرف رابط صفت) (مرايى ديمكدر) (مال خود
بيانيه) (بهره نصب مغنايسه در) (ورادات نسبت بهره ورنصبيلي
ديمكدر) (ساختمه مانع بن قسمدر سين و تادات خبر ايشدر ديمكدر
(مخصوص تركيب) دخی کاغد ايله بيله برکيسه كه انده بشيوزاتون وار
ايدى ارسال ايلدى كندى كندى كندى ديدم هر بر وقت بوندن غر بيرك
برقعه بنم اوزر يمه واقع اولمشدر بونى مأمونك مجلسنه هديه ايليم
يعنى بو حكايتى مأمونه نقل ايديم مأمون قتله كيتدم مأمون قتلدن
ايريشور سين يعنى زهدن كلور سين اى اصمعى ديدى بن ديدم عرب
قبيله لرندن بر كر يمرك كيمسه نك قتلدن كلورم سؤال ايلديككه كيدر
ديدم بر آدم كه بنى كندو علمندن ومانندن نصيبلي ايلدى يعنى بنمه
جواب ايله بنى اسكات و ملزم واحسانيله مغتنم ايشدر * و آن
رقعه و صرة ويرا بر زمين نهادم چون صرة را بديد نك وى برآمد
و گفت اين بمهر خزانه منست مى خواهى كه انكس را طالب كنم كتم
اى امير المؤمنين والله كه من شرم ميدارم كه بجهت بعضى كاشكان
تو خوفى بخاطر وى راه يابد * صرة ويرا را ادا ت مفعول اضافت
لاميه (نهادم فعل ماضى متكلم و حده قودم ديمكدر چون حرف
تعليل) (را ادا ت مفعول) (بديد بآ كيدايله فعل ماضى مفرد) (نك وى
لاميه) (برآمد بونده متغير اوادى ديمكدر اين صرة يه اشارتدر) (بمهر
خزانه منست لاميه لر در) (با حرف مصاحبت) (كه حرف بيان) (را
ادا ت مفعول) (شرم ميدارم اوتانورم ديمكدر) (كه حرف تعليل) (با
حرف مصاحبت) (جهت بونده سبب ديمكدر) (كاشكان الف نون
ادا ت جمع كاف هاء رسميدن مبدل) (كاشته كاف عجمك ضمليه تركيبه
مباشر ديد كلريد) (تويه اضافت لاميه) (خوفى يا حرف وحدت
(بخاطر وى لاميه با حرف ضله) (راه يابد يول بويله) (مخصوص تركيب)
وانك كاغدى بنى و صرة سنى يره قودم چونكه صرة بنى كوردى رنگى
بوزلدى متغير اوادى و ديدى بو صرة بنم خزنه نك مهربيله در
استر كه اول كيمه بنى طلب ايدم ديدم اى امير المؤمنين والله كه بن
اوتانور كه سنك بعضى مباشر لر يكك سيبيله انك خاطر ينه برخوف

بول بوله * مأمون یکی از خواص خود را گفت که همراه اصمعی برو
 چون آن مرد را بینی بگوی امیر المؤمنین نرایی طلبد بی آنکه تفرقه
 بخاطر وی رسد * برواء تأکید ایله کیت دیمکدر امر حاضر در
 (بینی بواء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب گوره سین دیمکدر
 (بگوی بواء تأکید ایله امر حاضر در سوبله دیمکدر (می طلبد فعل مضارع
 استر دیمکدر (بی ادات سبب تفرقه تفعیل بایندن مصدر در تشویش
 معناسنه (محصول ترکیب) مأمون خواصندن برینه دیدیکه اصمعی
 ایله بیله کیت چون اول مردی کوره سین دیکه امیر المؤمنین سنی
 استر او بیله دکل که 'نک' خاطر ینته تشویش ایریشه یعنی قور قتمق سزین
 دعوت ایله * چون آن مرد حاضر آمد مأمون باوی گفت تو آن شخص
 نیستی که دی روز یش ما آمدی و اظهار فقر و فاقه کردی این صره را
 بتو دادیم تا صرف معاش خود کنی بیک بیت شعر که اصمعی پیش تو
 فرستاد آترا بوی گفت والله که در اظهار فقر و فاقه که دی کردم
 دروغ نکتم لیکن نخواستم که قاصد ویرایاز کردانم مگر امیر المؤمنین مرا باز
 گردانید پس بفرمود تا هزار دینار بوی دهند * چون ادات تعلیل (باوی
 یا حرف صله وی مرده راجع در (نیستی بواء خطاب ایله دگلسین دیمکدر که
 استغفاهی متضمن (که حرف رابط صفت (دی روز دونکی کون دیمکدر
 (پیش ما لامیه بزم قتمزه دیمکدر (آمدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 کلان دیمکدر (اظهار فقر مصدرك مفعولند در (فاقه فقره عطف
 تفسیر یدر (که حرف رابط صفت (تا حرف تعلیل (دی دون (کردم
 ایلمد دیمکدر (دروغ بیان (نکتم سو یلدم (لیکن ادات استدرک
 (نخواستن نون نافی و واور سمیه فعل نفی ماضی متکلم وحده دیله مدم
 دیمکدر (قاصد ویرا را ادات مفعول قاصد بیک والچی معناسنه (وی
 اصمعی به راجع در اضافت لامیه (باز بونده کیر و دیمکدر (کردانم
 چو یردم دیمکدر (مگر شاید معناسنه در (چنانکه انجملین که
 (محصول ترکیب) چونکه اول مرد کریم حاضر اولدی مأمون
 اکا بدی سن اول شخص دگلسین که دونکی کون بزم قتمزه کلانک
 و فقر و فاقه اظهار ایلمد بومره بی سکا و یردم تا کیم کند و معاشکه
 صرف ایلیه سین بریت شعره که اصمعی سنک قتمکه ارسال ایلدی

اكا اول صره بی ویردك دیوتعریض ایدتجه اول مرد سخنی دیدی
والله که دون ایلدیکم اظهافرق و فاقه ده یلان سو یلدم لکن دیلدم که
انک قاصدی کیرو چوریم یعنی قاصدی بوش کوندرمک نفسه کوچ
کلادی اوله که امیر المؤمنین انک کبی بنی کیرو چوریه یعنی بن قاصدی
نه کونا چوردمسه امیر المؤمنین دخی بنی او یله چوریه حاصلی ضمنا
احسان طلب ایلدکر بویله اولتجه مأمون پیوردی تا کیم یلک التون
اكا ویردیلر شارحک بوتخله ویردیکي معنایه نظر اولتجه زیرامکر
لفظنک شاید معناسنه اولدیغنی ادراک ایدممش * اصمعی گفت ای
امیر المؤمنین مرا نیز درین عطا بوی ملحق کردن فرمود تا هزار
ویرانیر تکمیل کردند و آن مرد را از زمره ندیمان خود گردانید *
(محصول ترکیب) اصمعی دیدی ای امیر المؤمنین بنی دخی بوعطاده
اكا ملحق ایله مأمون پیوردی تا اكا یلک التونی تکمیل ایلدیلر یعنی
النده اولان بشیوزی بیکه دولدر دیلر و اول مرد سخنی بی کندو
ندیملری زمره سندن ایلدی (قطعه) کف صاحب کرم چون بی درم
ماند * زناداری شمر کردد یبندد * کف صاحب کرم لایمه و بیسانیه
(کف ال دیمکدر) چون ادات تعلیل (بی درم اجه سز) ماند فعل
ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (ناداری یا حرف مصدر) (نادار
فقیر دیمکدر) (شمر ضم شین ایله فعل امر حاضر مفرد صای دیمکدر
(محصول بیت) کرم صاحبک الی چونکه اجه سز قالدی فقیر لکندن
عد ایله اکر قبوی بغلرسه یعنی باب احسانی قیادیغی بخندن ناشی
ظن ایله بلکه کمال فقرندن در دیو اعتقاد ایله * ولی در بستن مدخل
ازانست * که همیان درم راسر یبندد * ولی ادات استدراک (بستن
مصدر در بغلرق معناسنه) (مدخل ضم میم ایله افعال بایندن اسم
فاعل در بخنده استعمال اولور) (که حرف بیان) (همیان درم بیسانیه
همیان کبسه دیمکدر) (را ادات تخصیص) (محصول بیت) کرم یلک
حال و شانی مذکور کی لکن بخیلک قیو قیامسی اندن ایچوندر که
اجه کبسه سنک باشی باغبر یعنی ممسک جمع مال ایچون قیوسین
بند ایدر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس مخذوفدر که عروض
و ضربنه حذف کلوب بر مصرعی مقاعیلن مقاعیلن فعولن اولمشدر

(حکایت) حاتم را رسیدند که هرگز از خود کریمتر دیدی گفت بلی
 روزی در خانه غلامی یتیم فرود آمدم ووی ده سر کوسفند داشت
 فی الحال يك كوسفند بکشت و پخت و پیش من آورد مرا قسطه از وی
 خوش آمد بخوردم و کفتم والله این بسی خوش بود آن غلام بیرون
 رفت و يك يك کوسفند را می کشت و آن موضعی را پخت و پیش من
 آورد و من ازان آگاه نی* کریمتری یا حرف وحدت دیدی فعل
 ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن کوردیکی دیمکدر (بلی ادات
 تصدیق) (روزی یا حرف وحدت) (در حرف صله) (خانه غلامی یا
 حرف وحدت اضافت لامیه) (یتیم غلامک صفتی) (فرود آمدم ایندم
 دیمکدر) (وی غلامه راجعدر) (ده سر ارون باش) (کوسفند قیون) (داشت
 بفعل ماضی مفرد اثباتدن عبارتندر) (فی الحال چایبحق دیمکدر) (بکشت
 بآء تأ کیدایله فعل ماضی مفرد یونده بوغزالدی دیمکدر) (پخت یا حرف
 تأ کید پخت بآء مجمله فعل ماضی مفرد غائب بشوریدی دیمکدر
 (پیش من بنم او کیمه) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر
 (صرا بکا) (قطعه یا حرف وحدت همزه حرف توسل برپارچه دیمکدر
 (وی کوسفنده راجعدر) (بخوردم بآء کیدایله فعل ماضی متکلم وحده
 یتیم دیمکدر) (این قطعه به اشارتدر) (بسی چوقی دیمکدر) (خوش بود
 خوش او اور) (آگاه نی خیردکلم دیمکدر) (محصل ترکیب) (خاتمہ سؤال
 ایله بیلر که هیچ بروقت کندکدن کریمک کوردیکی دیدی بلی کوردم
 برکون بر یتیم غلامک او یتیمه ایندم یعنی مسافر اولدم و آک اون باش
 قیونی و ارایدی فی الحال بر قیون بوغزالدی و بشوردی و بنم او کیمه
 کتوردی بکا اندن برپارچه سی خوش کلدی یتیم و دیدم والله بو
 چوق خوش او اور یعنی قیونک بو موضعی پک ابو او اور اول غلام
 طشره کتیدی و بر بر قیونلری بوغزالدی و اول موضعی یعنی بنم
 بکنندیکم موضعی بشوردی و بنم او کیمه کتوردی بن اندن خیردکلم
 یعنی قیونلری بوغزالدیغندن آگاه دکل ایندم* چون بیرون آمدم که
 سوار شدم دیدم که بیرون خانه خون بسیار ریخته است رسیدم که
 این چیست گفتند وی همه کوسفند آن خود را کشت و برا ملامت
 کردم که چرا چنین کردی گفت سیحان الله ترا چیزی خوش آمد که

من مالک آن باشم و در آن بخیلی نکنم این زشت سیرتی باشد
 در میان عرب * (محصول ترکیب) چونکه خانه دن طشره کلام که
 سوار اولم کورد مکه اویک طشره سنه چوق قان دو کلشدر سؤال
 ایلدم که بونه در دیدیلر اول بتون کنیدی قبولیر یی بوغرلادی بنده
 اول غلامه ملامت ایلدم که نیچون بو بخیلین ایلدک غلام دیدی
 سبحان الله سکا پرسنه خوش کله که بن اکا مالک اولم و انده بخیلک
 ایدم بو عرب پیونده چرکین و فسا طبعی لک اولور * پس خاتم را
 پرسیدند که تودر مقابله آن چه دادی گفت سه صد شتر سرخ موی
 و پانصد کوسقند گفتند پس تو کریمتر باشی گفت هیهات وی
 هر چه داشت داد و من از آنچه داشتم از بسیار اندکی بیش ندادم *
 پس بونده صکره دیمکدر (خاتم را را حرف صله) سه صد اوجیوز
 دیمکدر (شتر سرخ موی پیانیه) سرخ موی و صف ترکیبدر قزل
 قلا و دیمکدر بویله دوه عرب و عجم پیئنده یک مقبولدر (پانصد بشیوز
 دیمکدر) باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بوندن صکره خاتمه سؤال ایلدیله که سن انک
 مقابله سنده نه ویردک دیدی اوجیوز قزل قلی دوه و بشیوز قیون
 ویردم دیدیلر بویله اولنجیه سن کریمک اولور سین دیدی هیهات
 یعنی او کرم قنده بنم کرم قنده اول غلام نه سی واریسه ویردی و بن
 مالک اولدیغم نسنه دن ازینی ویردم زیاده ویردم حاصل کلام
 اول مالک اولدیغمی بذل ایلدی بن مالک اولدیغمک اقلنی ویردم
 (قطعه) چون کدایی که نیم نان دارد * بتامی دهد زخانه خویش *
 چون حرف تعلیل (کدایی یا حرف وحدت یر فقیر دیمکدر) نیم نان
 یا حرف وحدت یردیم اتمک دیمکدر (دارد اوله معناسنددر که اشیاتدن
 نکایددر) بتامی بالتام دیمکدر (دهد ویره دیمکدر) خانه خویش
 پیانیه (محصول بیت) چون یر فقیر که یردیم اتمکی اوله بالتام کنیدی
 خانه بندن ویره یعنی انی ضیافت و بذل و احسان ایلیم * بیشترزان
 بود که شاه جهان * بدهدیمی از خزانه خویش * بیشتر بآه عربیله
 ادات تفضیل ایلله زیاده رک دیمکدر (بدهد بآه تا کیدایله فعل مضارع
 مفرد ویره دیمکدر) (محصول بیت) فقیر یردیم اتمکی ضیافت اتمه سی

اندن زیاده رك اولور كه شاه جهان كندی خزینه سندن بار بسنی و بره
حاصلی پادشاه نصف خزینه سین انعام واحسان ایتمه سندن فقیرك
مالك اولدیغنی یارم اتمکی ویرمسی احسن درو عند العقلا مقبولدر
(عروض) بوقطعه بحر خفیفندركه اصلی فاعلاتن مستفعلن
فاعلاتن مستفعلن ایدی اولابحر و قبلتوب بر جرئی حذف
اولمشدر و صدری سالم وابتداله خبن طاری اولمشدر كه
ایكجی ساكنی حذف ایله فاعلاتن اولمشدر حشوره دخی خبن
كلوب سین دوشوب متفععلن اولوب مفاععلن لفظنه تبدیل قلمشدر
عروض و ضربته خبن دنصكره قصر دخی كمشدر كه خبن ایله الف
قصر ایله سبب خفیفك ساكنی حذف و متحرکی اسكان اولمشدر فاعلات
اولور كه برینتی فاعلاتن مفاععلن فاعلاتن مفاععلن فاعلات اولوب
خفیف سدس مخبون مقصور اولور (حكایت) شاعری بتوقع فائده
بدرخانه معنی زائده آمد چند روز انجاید بحال بار نیافت از باغبان
وی التماس کرد كه چون معنی بیاغ در آید بر کار آب بنشیند مرا آگاه
کن چون آن وقت رسید باغبان و برا آگاه ساخت شاعر این بیت را
پرتخته پاره نوشت و باب داد * شاعری یا حرف وحدت (بتوقع
فائده یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت همزه حرف توسل (توقع
تفعل یا بنندن مصدر در امید معناسنه فائده به اضافت مفعولانده در
(بدرخانه معنی زائده یا حرف صلّه اضافت لایمیه قاعده اعجام اوزره
ابن افطی حذف اولمشدر معنی بن زائده استخیم عربدن پر کیمسه نك
اسمیدر) بحال بار مصدرك مفعولانده در بار اجازت معناسنه در (باغبان وی
لایمیه باغبان یاغجی دیمکدر) وی کریمه راجعدر (التماس بونده رجا
معناسنه در) بیاغ یا حرف صلّه آگاه کن خبر ایله دیمکدر اتخته پاره
یا حرف وحدت همزه توسل (محصول ترکیب) پر شاعر فائده امید ایله
معنی بن زائده نك خانه سی قیوسنه کلدی پر قاج کون اول محمله اولدی
یعنی قیوسی اطرافنده دولانندی اجازه بحال بوله مدی حاصلی معنی
خانه سینه کریمکه طریق بوله مدی معنی باغچسندن التماس ایلمدیکه
چونکه معنی باغچه کله و صویك کارینه اوتوره بکا خبر ویر چونکه
اول وقت ایرشدی یعنی معنی باغچه صوکارنده اوتوردی باغبان

شاعره خبر ویردی شاعر بوییتی برتخته پاره سته یازدی و صویه و یردی
 یعنی صوبک اقدیسنه صالی و یردی (شعر) ایاجود معن ناج معنا
 بحاجتی * خالی الی معن سواک شفیع * ایاحرف ندا جود لفظا
 منصوب مفعولیدر مقدر ادعونک (معن جودک مضاف الیهی) (ناج
 امر حاضر مفرد در مفاعله باشند ناجی یناجی مناجاة دن ناج کلور
 سرا سوبله که دیرلر (معنا مفعول صریحی) (بحاجتی باحرف صله
 یا حرف متکلم حاجت مفعول غیر صریحیدر) (فا مانافیه) (لی یاء متکلم
 الیه ظرف مستقر مقدم خبر) (الی معن ظرف مستقر متعلق) (سواک
 مبتدا خبر معناسنه کاف خطاب مضاف الیهی) (شفیع خبری مبتدا
 و خبر جمله سی ماناک مؤخر اسمی) (محصول بیت) ای معنک جودی
 سن معنه خفیه حاجتی سوبله بنم ایچون سندن غیر شفیع اولمدی
 شاعر معنک سخاسنی بر شخص معین منزله تنزیل ایدوب دیر که ای
 جود بنم سندن غیر شفیع بنم جود بنم حاجت و مقصود پی معنه
 سن سوبله (عرض) بوییت بحر طویلند که اصلی فعولان مفاعیلن
 فعولان مفاعیلن ایدی صدر و ابتدائی سالم عروض مقبوض قبض که
 بشبجی ساکن حذف اولوب مفاعیلن اولمشدر ضرب مخذوف حذف
 آخردن سبب خفیی اسقاط مفاعی قلوب فعولان پرینه کلمشدر بویله
 اولنجه وزنی فعولان مفاعیلن فعولان مفاعیلن فعولان مفاعیلن
 فعولان اولوب طویل مقبوض مخذوف اولور * چون تخته پاره پیش معن
 رسید بفرمود تا آرا بگرفتند چون آرا بخواند شاعر را طلبید و دیده
 زر بوی داد و آن تخته پاره را در زیر بساط خود نهاد و روز دوم آن چوپرا
 از زیر بساط بیرون کرد و بخواند شاعر را طلبید و صد هزار درم
 دیگر بوی داد و در روز سوم بهمین دستور عمل کرد شاعر بترسید که
 مباد ایشان شود و داده را بستاند بگر بخت * پیش معن لامیه (بخواند
 باء تأکید الیه فعل ماضی مفرد اوقودی دیمکدر) (طلبید ده بویله
 استدی دیمکدر) (ده بدره اون بدره دیمکدر که بدره اون بیکه اطلاق
 اولنور) (بوی باحرف صله وی شاعره راجعدر) (چوب بونده اول
 تخته پاره دن عبارتدر) (زیر بساط بیانیه زیر آلت معناسنه در بساط
 دوشمه دیمکدر یعنی مندر) (بیرون کرد چبقار دی) (بهمین باحرف

مصاحبت (همین هم ایله این دن مرکبدرینه بو دیمک اولور) دستور
 قاعده معنائه (بترسید بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب قورقدی
 دیمکدر) مبادا اولمیه دیمکدر و داده را و پردیکنی (بست تاند آله دیمکدر
 فعل مضارع مفرد غائب) بگریخت بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 قاجدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه تخته پاره معنک اوکنه
 ایشدی یوردی تا کیم انی آله ل چونکه اول بیت اوقودی شاعری
 استدی و اون کره اون بیک التون شاعره و پردی و اول تخته پاره بی
 کند و مندری التنه قودی و اینکچی کونی اول تخته بی مندر التندن
 چبقاردی و اوقودی و شاعری استدی یوز بیک درهم دخی و پردی
 اوچنجی کون یته اول قاعده ایله عمل ایلدی یعنی یته چبقاردی اوقودی
 و احسان ایلدی شاعر قورقدی که اولمیه که پشیمان اولده و پردیکنی
 آله و بوخوفدن ناشی قاجدی * چون روز چهارم باز آن چوب پاره را
 بیرون کرد و شاعر را طلبید و یافت فرمود که در ذمه کرم من واجب
 بود که ویراچندان عطا دهم که در خزینه من یک دینار و درم نماند
 اما ویرا حوصله آن نبود * باز یته دیمکدر (را ادات مفعول) یافت
 بوله مدی دیمکدر (حوصله معده دیمکدر بویله برلرده قبلک عدم
 تحملندن عبارتدر تور کیجه ایچنه صغشمدی دیرل) (محصول ترکیب)
 چونکه در دنجی کون اولدی یته اول تخته پاره بی چقاردی و شاعری
 استدی و بولامدی یوردی که بنم کرم ذمتده واجب ایدی که اکا اول قدر
 عطا و یرم که بنم خزینه مده برالتون براچه قالمیه امانده اول حوصله
 اولمدی یعنی بو قدر انعامی کوکلی آلمدی و تحمل ایذه مدی (قطعه)
 کبست اهل کرم انکس که چو سائل بدرش * آورد آن قدر امید که
 در دل کجید * کبست کیمدر دیمکدر (اهل = کرم بیانیه) (چو حرف
 تعلیل) بدرش با حرف صله شین ضمیر اهل کرمه راجعدر اهل کرمک
 قیوسنه دیمکدر (آورد الف ممدوده و فتح را ایله فعل مضارع مفرد
 غائب کتوره دیمکدر آوردندن یا آوردندن زیرا مصدر دالینک
 ما قبلنده را اولسه حذف نصکره را مفتوح قلنور) (که حرف رابطه صفت
 در حرف ظرف) (کجید فعل مضارع مفرد غائب صغه دیمکدر
 کجیدن دن) (محصول بیت) بویته سؤل وجواب صنعتی وار که

کند و کدویه سؤال ایدوب اهل کرم کیمدر دیروینه کند و جواب
 و بر که اول کیمسه در که چونکه سائل اهل کرم قیوسنه اول قدر
 امید کتوره که کرکنه صغه یعنی حوصله سی آلدیغی قدر احسان مأمول
 ایلوب قیوسنه کله * بکشاید کف احسان و بخشد چندان *
 که نه در حوصله همت سائل کیمدر * بکشاید با، تأکید ایله فعل
 مضارع مفرد غائب اچه دیمکدر (کشایدن دن یا کشودن دن زیرا
 مصدر دالی واویده و االف و بایه تعویض اولنور اما کشادن دن
 مشتق اولماز) کف احسان بیانیه کف ال دیمکدر (بخشد با، تأکید
 ایله فعل مضارع مفرد بخشیدن دن بغشله دیمکدر) که حرف رابط
 (نه حرف نفی کیمدر مصروف) حوصله همت مجازا بیانیه (همت
 سائل لامیه (محصول یت) سائل امید احسان ایدنجه اهل کرم
 احسان الینی آچه و اول قدر بغشله که سائلک همتی حوصله سنه صغیه
 حاصلی سائل اول کرمه اینا غیوب کوکلی المیه (عروض) بوقطعه
 هزج مخبون الاجزادر عروض و ضربنه حذف دخی کلوب فاعلان
 فعلان فعلان اولور (حکایت) اعرابی بتهنیت قدوم کریمی
 از رؤسای عرب را قصیده گفت و بروی خواند و در آخر گفت *
 (تهنیت قدوم کریمی با حرف صله با حرف وحدت اضافت لامیه
 رؤسا رانک ضمی و همزه نك فتحیه فصحا و زتنده رئیسک جمعیدر
 عربیه اضافت بیانیه) را حرف تخصیص (قصیده با حرف وحدت
 همزه حرف توسل (محصول ترکیب) بر اعرابی عرب رئیسک لرندن
 پر کریمک قدومی تهنیه سنه یعنی تبریکه بر قصیده سویلدی و کریمه
 او قودی و اخرنده دیدی (شعر) امددالی بدا تعود بطنها * بذل
 النوال و ظهرها التقبیل * امدد امر حاضر مفرد اوزات دیمکدر (الی
 جار مع المجرور امدده متعلق بکا دیمکدر (یدام مفعول صریح امدد
 (تعود فعل یا بنسبتن فعل ماضی عادت ایلدی دیمکدر (بطن
 فاعلی) (ها ضمیر مؤنث یده راجع در بطنک مضاف الیهی) (بذل
 منصوب مفعول به صریح) (تعود النوال بذلک مضاف الیهی) (نوال
 انعام و کرم مضافه در) (ظهرها بطنهایه معطوف) (التقبیل الف
 شعبه تقبیل تقبیل یا بنسبتن مصدر در او بطنک مضافه و بذل اوزره

معطوف که حرف واحد ایله عامل واحدك معمولی اوزره عطف
 قیلند ندر (محصول بیت) سن بکا برال اوزات که انك بطنی یعنی ایچی
 انعام واحسان بدله وارقه سی اوپلمکه عادت ایدنمش در یعنی بنم
 جاتیمه بو اوصاف ایله موصوف اولان الی اوزات دیو ضمنی طلب
 احسان ایدر (عروض) بوییت بحر کامل مسددر که صدر وابتداسنه
 اضمار کلوب ناساکن قیلنوب متفاعلن اولوب مستفعلن لفظنه تبدیل
 اولنمشدر حشور سالم عروض سالم ضربنه اضماردن ماعدا قطع دخی
 کلمه در قطع آخرد اولان وتك ساکنی اسقاط متحرکی اسکنانه
 دیرل معمولی اولوب تقطیعی امددالی مستفعلنی یداعو متفاعلن
 و دبطنها متفاعلن بذل النوا متفاعلن ل و ظهرها متفاعلن تقبیل
 مفعولان اولوب کامل مسدس مضمر مقطوع اولور * یعنی دراز کن
 بسوی من دستی را که کف وی عادت کرده است بخشش زر و مال
 و پشت او بتقبیل اهل حاجت و سؤال * یعنی ملاجای بوییتی ترجمه
 ایدوب دیر که (دراز کن اوزات) بسوی من با حرف صله اضافت
 لامیه بنم جاتیمه دیمکدر (دستی یا حرف تنکیر) را ادات مفعول
 (کف وی لامیه انك آوجی دیمکدر) کرده است ایلنمشدر دیمکدر
 (بخشش زر با حرف صله یا خود مصاحبت) بخشش اسم مصدر در
 زیر ماقبلی مکسور شین علامت مصدر اولدیغی بیان اولنمندی
 اضافت مفعولنه (پشت اولامیه انك ارقه سی دیمکدر) بتقبیل با حرف
 صله یا مصاحبت (اهل حاجتیه اضافت مصدرک مفعولنه در) سؤال
 حاجت اوزره معطوف (محصول ترکیب) شاعریت ایله مراد ایدر
 بنم جاتیمه شول الی اوزات که انك آیه سی التون و مال و یرمکه عادت
 یا و یرمک ایله عادت ایدنمشدر وانك ارقه سی اهل حاجت و سؤاله
 اوپلمکه و یا اوپولمک ایله عادتیمشدر * آن کریم دست بسوی وی
 دراز کرد چون پیوسید بروجه طیب گفت موبهای لب نودست مرا
 بخراشد اعرابی گفت پنجه شیریناز از خار درشت خار پشت
 چدریان * سوی وی لامیه با حرف صله (دراز کرد اوزانندی دیمکدر
 (پیوسید یاء تا کد ایلله اوپدی دیمکدر فاعلی تاختنده اعرابی یه راجعدر
 (بروجه طیب لطیفه طریقه دیمکدر نگایه در بعض نسخه ده کریمک

کلامی که مویهای لب تودست مرا بخراشید در مصراع ایلمش
 و حقیقت رمل بخون وزینله موزوندر اما جوانی موزون اولمديغندن
 ظنم بو که موزون تصادف ایلشد در هر نقدر عباره جامینک ایسه ده
 شاعر طر فتندن موزونه موزون جواب ویرلک احسن در (مویهای
 لب تو لامیه لر در یا ادا ت جمع سنک دوداغک قیللری دیمکدر
) دست مراده لامیه بنم الیمی (بخراشید باء تا کیدایله فعل ماضی
 مفرد غائب طرملادی دیمکدر) پنجه شیرزبان لامیه شیرزبان دارلمش
 ارسلانه دیرلر (را ادا ت صله) خار دیکن دیمکدر (درشت قتی دیمکدر
 یعنی سرت) خار پشت کرپی دید کلری جا نور در اضافت لری بیایزه
 ولامیه (زیان ضرر معناسنه در) (محصول ترکیب) اول کریم الینی
 ائت جانبینه اوزاندی چونکه اعرابی اوپدی لطیفه طریقیله کریم
 دیدی سنک دوداغک قیللری بنم الیمی طرملادی اعرابی دیدی دارغین
 ارسلانک پنجه سنه کرینک سرت دیکندن نه ضرر* آن کریم رایان
 کله بسیار خوش آمد گفت این کله پیش مر ازان قصیده خوشترست
 بفرمود ناویرادر برابر قصیده هزار درم دادند ودر برابر آن کله سه
 هزار درم* کریم را ادا ت صله (بسیار چوق دیمکدر) خوش آمد خوش
 کلدی (پیش من بنم فتنه) (ازان قصیده اول قصیده دن خوشترست
 خوشترکدر) (ناحرف تعلیل) (ویرا اعرابی یه) (برابر قارشو معناسنه در که
 عریجه مقابله دیرلر) (قصیده یه اضافتی لامیه) (محصول ترکیب) اول
 کریمه بوکله چوق خوش کلدی و دیدی که بوکله بنم فتنه او قصیده دن
 خوشترکدر بیوردی تا کیم اکا قصیده مقابله سنده بیک درم ویردیلر
 واول کله مقابله سنده اوج بیک درم ویردیلر (قطعه) آنرا که
 بمدحت زفلک سر گذراندند* چون نیست سخندان بود از جمله فروتر*
 آنرا که انکس را که تقدیرنده در اول کیمسه نک که دیمکدر (بمدحت
 باحرف مصاحبت) (مدحت نشدت وزنی اوزره مدح معناسنه در
) (گذراند فعل مضارع متعدی یکو ررلر دیمکدر) (سر مفعول فاعلی
 محذوف عالمان یا شاعراندر) (چون حرف تعلیل) (نیست دکلدر
 دیمکدر) (سخندان وصف ترکیبی سوز بیلجی دیمکدر) (فروتر الحقی
 دیمکدر) (محصول بیت) اول کیمسه نک که مدح ایله شاعر لر باشی

فلک کن کچور لر یعنی مدخنده اطرا و مبالغه ایدر لر و وصف بلیغ
ایر لر چونکه سخندان - کدر جله سندن اچق اولور یعنی انلرک
وصف و مدح لرینی بیلیوب قدر ینه رعایت ایتزه سه فلکده اولنلرک
جمله سندن دنی در * دانی که سخندان که بود آنکه بداند * بدرا زنکو
بازنکو و رانکو * دانی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن
بیلو: مبین دیمکدر (که حرف بیان که کیم دیمکدر) بود فعل مضارع
مفرد غائب اولور دیمکدر (آنکه انکس که تقدیرنده اول کیمسه که
دیمکدر) بداند باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب بیله یعنی
فرق ایده دیمکدر (بدرا مفعولی باز دخی دیمکدر (محصول یت)
یلور مبین که سخندان کیم اولور یعنی سخندان کیم اولدیغنی
یلور مبین اول کیمسه در که کونی بی ایودن دخی ایوی ایور کدن
فرق ایده حاصلی هر سخندان مرآت کالی فرقی ایدوب اگا کوره
رعایت ایده (عروض) بوقطعه بحر هر چند در که صدر و ابتدا اخب
حشو اول و ثانی لر مکفوف عروض و ضرب محذوف بویه اولجیه
بر مصراع مفعول مفاعیل مفاعیل فعول اولوب هرج اخب مکفوف
محذوف اولور * روضه پنجم در تقریر حال بلبلان چن عشق و محبت
و حرقت بال پروانگان انجمن شوق و مودت * پنجم بشجی دیمکدر
(در حرف ظرف (تقریر حال بلبلان چن عشق مجازا لامیه لر در
(تقریر مصدر در تفعیل بایندن بونده نقل و حکایه معناسنه (حال
معروف (بلبلان الف نون ادات جمع (بلبل معروف (چن معلوم
(عشق کذلک (محبت عشق اوزره معطوف (حرقت بال پروانگان
انجمن شوق مجازا لامیه لر در حرقت یا نطق معناسنه (بال قنات دیمکدر
(پروانگان الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن مبدل پروانه معروف
(انجمن جمعیه دیرلر (شوق معروف (مودت محبت معناسنه شوق
اوزره معطوف بونده اولان تشبیهات کثیره دخی اهلتک معلومی
از جمله عشق و محبتی کمال وسعت و زیننده چنه تشبیهاتش و عشاقی
فرط عشق سندن ناشی فریاد و فغان ایتده بلبله بکرتش و ینه شوق
و مودتی کفت و کونک کترنده انجمنه مشابه قیلش و کمال حرقتده عشاقی
پروانه دیش و دست و پایا نغله کشی عملدن قالدیغی ایچون بالکن

پروبالنی یا نقش (موصول ترکیب) بشبخی روضه عشق و محبت چشک
 بلبلرینک حالتی تقرر و شوق و مودت جمعینک پروانه لریک قنادینک
 یا غمسی بیاتنده در حاصلی اهل عشق فریاد و فغانی و انوار قولی
 قنادی بانوب عملدن کسبلوب واله و حیران اولاری بیاتنده در
 * از مقبسات مشکوة نبوت این حدیث که من عشق و عفت و کتم
 خات مات شهیدا یعنی هر که در جاذبه عشق آویزد و با لطایف عشق
 امیزد و دران طریقۀ عفت و کتمان پیش گیرد چون بمیرد شهید میرد
 و شرط عفت و کتمان از برای آنست که چون بمیل طبع و هوای نفس
 آلوده باشد و در وصول بآن وسایط توسل جویند و اظهار کنند
 از قبیل شهوات نفس حیوانیت نه از فضائل روح انسانی * مقبسات
 افعال باندن اسم فاعل در جمع مؤنث (اقتباس بر کیمس نک مومندن
 شعله المی و آتشیدن آتش المی و کسب نورایمک بونده مجازا معنای
 اخیر مراد در و مقدم خبر مابعدینه اضافت معنونه در (مشکوة قندیل
 معنونه در) نبوته اضافت مجازا بیانه سین و تا ادات خبر (این حدیث
 مبتدا (که حرف بیان) من اسم موصول و مبتدا (عشق فعل ماضی
 تحتیده فاعلی منه راجع در جمله سی منک صله سی (عف فعل ماضی
 مفرد غائب ضرب بابنک مضاعفند عفت ایلدی یعنی صلاح
 و پرهیز ایلدی دیمکدر (کنم فعل ماضی مفرد غائب عشق یا عف
 اوزره معطوف اظهار ایلدی (خات فاء تعقیبه ایله فعل ماضی نصر
 بابنک اجوف و او یسندن سابق ماضیلر اوزره معطوف در اولدی
 دیمکدر (مات سابق کبی فاعلی تحتیده منه راجع جمله سی خبر مبتدا
 (شهیدا مات نک فاعلندن حالدر (هر که هر کیمسه که دیمکدر
 (جاذبه چکیچی معنونه) عشقه اضافت لامیه (آویزد فعل مضارع
 مفرد غائب آویزیدنن یا آویختن دن زیرا مصدر تائی خائی ده ناداله
 قلب اولندقدن صکره خا زایه قلب اولنور تعلق ایده دیمکدر (با
 حرف مصاحبت (لطایف عشق لامیه لطایف لطیفنک جمیدر
 (آییزد عینله آویزد کبی قریشه دیمکدر (آن عشقه اشارتدر
 (طریقۀ عفت بیانه) پیش کرد بحسب اللغة او کینه طوته دیمکدر
 اما بویه یرلده حالت ایینه دیمکدر (چون ادات تعلیل (بمیرد بآ

تا کید ایلله فعل مضارع مفرد غائب میریدن باعلی خلاف قیاس
 مردن (شرط عفت لامیه) (از برای ادات تعلیل) (که حرف بیان
 چون ادات تعلیل) (بمیل با حرف مصاحبت) (طبعه اضافت لامیه
 (هوای نفس ده بویه هوا ارزو معناسنه در) (آلوده بولشمش دیمکدر
 (با آن با حرف صله آن عشقه اشارتدر) (وسایط واسطه نك جمعیدر
 مراد هوا وهوسدر) (توسل تفعل بابندن مصدر در انتساب معناسنه
 (جویند فعل مضارع جمع غائب طلب ایدر دیمکدر) (واظهار کنند
 آشکاره ایدر) (قبیل جنس و مقوله معناسنه در) (شهوات نفس حیوانی
 لامیه و بیانیه شهوات شهواتك جمعیدر) (یا حرف نسبت سین و تا
 ادات خبر) (نه حرف نفی) (فضائل روح انسانی لامیه و بیانیه فضائل
 فضیلتك جمعیدر) (یا حرف نسبت ادات خبر مقدر در) (محصول ترکیب)
 مشکوه نبوت مقتبس لرندن در بوحدیث یعنی نور الانوار اولان حضرت
 محمد صلی الله تعالی علیه وسلمدن افاضه نور ایدن اصحاب کزین
 رضوان الله تعالی علیهم اجمعین حضرت لرندن میویدر بوحدیث
 شریف که شول کیمسه که عاشق اوله و عفت و پرهیز و صلاح اوزره اوله
 و کتم و ستر ایلوب اظهار ایلیمه و بو حال اوزره وفات ایلیمه شهید
 اولدیغی حالده اولور بوحدیث شریف ایدر مراد ایدر هر کیمسه که
 مقتضای آسا چکیجی اولان عشق جاذبه سنه تعلق ایدر و عشق
 لطایفه قریب و اختلاط ایلیمه و اول عشقه عفت و کتمان یوانی
 عادت ایدینه حاصل کلام کمال پرهیز اوزره اولوب آه و افغان و شکایت
 ایتوب کتم عشق ایلیمه چونکه اوله شهید اوله عفت و کتمان شرط
 اولمی اندن ایچوندر که چونکه طبیعتك میلی و هوای نفس سبیل
 بولشمش اوله حاصل اریزه خلاف شرع حرکت کیر و وصوله
 اول واسطه له امتثال و انتساب ایلیمه و اظهار ایلیمه نفس حیوانتك
 استکری مقوله سندن در روح انسانی فضیلت لرندن دکلدر بونده
 عشق مراتب ثلثه سنه اشارت واردر زیر اول دماغ انسانده
 حاصل اولان حرارت اگر قلبی ماسوای محبوب بدن یا تکلیفه اعراض
 ایدر بوب دماغ در وفکری اول اولورسه اکا عشق حقیقی درلر
 اگر غرض و عوضدن خالی اوله رق کندی کبی برنخ اوقه افکنده

ایدوب ینه ذکر و فکری اول محبوب اولورسه اکا عشق مجازی دیرلر که
 اون انجاز قطرة الحقیقة دیدکلری در که بالاخره حقیقه واصل
 اولور زیرا اول محبوب بر واسطه در قالدیغی کی محبوب حقیقی یه
 منتهی اولور و اگر اول عوض غرضله اولورسه اکا ظرفای عجم
 عشق باز دیرلر ترکیجه غلامباره و زنباره و محبوب دوست وزن دوست
 دیدکلر بدر که حرمان و ندامتدن و عذاب و عقابدن غیرى نتیجه
 و برمن (قطعه) آن عشق را که منقبت خاص آدمیست * هر جا که
 هست عفت و ستر از او زمست * عشق را اادات تخصیص (که حرف
 رابط صفت) منقبت مصدر میبدر خصالت معناسنده استعمال اولور
 (خاصه اضافت بیانیه خاصک آدمه لامیه) یا حرف نسبت (اوازم
 لازمک جمیدر) (محصول بیت) اول عشق که انسانک خاص اولان
 خصالتی در هر یرده که اوله یعنی زده اولورسه اولسون بی آدمه
 مخصوص اولان خصالت عشق عفت و ستر از او مندن در * عشق که
 هست شهوت طبع و هوای نفس * خاصیت طباع سباع و بهائمست *
 عشق یا حرف تکبیر (هست اادات خبردر که هوای نفسه مقید اولور
 (شهوت طبع لامیه) (هوای نفس ده بویله) (خاصیت طباع سباع ده
 بویله) (خاصیت خاصه معناسنه در) (طباع طایک کسر یله طبیعتک
 جمیدر) (سباع سبک کسر یله سبک قبی و بانک ضمیه اولان سبک
 جمیدر) (بیمیه حیوانه دیرلر) (بهائم سباعه معطوف بهمیه نک جمیدر
 نقطه قادر اولیان حیوانه دیرلر عطف تفسیریدر) (محصول بیت)
 شول عشق که طبع استکی و نفسک ارزو و میلی سبیلله در بویله
 اولان عشق جانوار و وحوشک طبیعتلرینک خاصه سیدر (عروض)
 بوقطعه بحر مضارعندر که صدر و ابتدا اذرب حشولرجه مکفوف
 عروض و ضرب مقصور بر مصراعى مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات
 اولوب مضارع اذرب مکفوف مقصور اولور (حکایت) میان
 دو خردمند سخن عشق میرفت یکی گفت خاصیت عشق همیشه
 بلاور بخت و عاشق همه وقت محنت کش و بلاسج دیگرى گفت
 خاوش باش همانا که توهر کز آشتی بعد از جنک ندیده و چاشتی
 وصال بعد از فراق نچشیده هیچکس در عالم از صافی دلان عشق

پیشه لطیف تر نیست و از کران جانان دور ازین اندیشه کثیف تری *
 میان دو خرد مند لایمه ایکی عاقلک بیننده دیمکدر (سخن عشق
 پیانیه عشق سوزی دیمکدر (میرفت می ادات حکایه ماضی کبدری
 دیمکدر یعنی واقع اولوردی دیمکدر (یکی بری دیمکدر) خاصیت عشق
 لایمه (همیشه دائما دیمکدر (رنج مشقت دیمکدر (مخت کش
 وصف ترکیبدر زجت چکیچی دیمکدر (بلا سنج وصف ترکیبدر
 بحسب اللغة بلا طاریجی دیمکدر اما استعمالده کمال مختدن عبارتدر
 (خاموش باش سکوت ایله یعنی صوص دیمکدر (همانا که بکزر که
 معناسنه در) هرگز هیچ بروقت آشتی الف ممدوده ایله بارش مقش معناسنه در
 (ندیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل کور ممش سین دیمکدر
 (چاشنی لذت دیمکدر وصاله اضافت پیانیه یا لایمه (فراق ابر یلق
 دیمکدر (نچشیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل طانماش سین
 دیمکدر هیچ کس هیچ کیمه دیمکدر (صافی دلان عشق پیشه موصوفک
 صفته اضافتیدر صافی دل وصف ترکیبدر نظریف معناسنه الف
 نون ادات جمع عشق پیشه وصف ترکیبدر (کران جانان دور
 موصوفک صفتنه کران جان وصف ترکیبدر زاهد ربا کار ده
 مستعملدر که ترکیبده قباصوفی دیرل الف نون ادات جمع (کثیف
 غلیظ معناسنه در (نی حرف نفی ادات خبر قاعده جمیع اوزره مقدردر
 (موصول ترکیب) ایکی عاقلک بیننده عشق سوزی واقع اولوردی یعنی
 فن عشقه عشق حقیقتدن مباحثه اولوردی بری دیدی عشق
 خاصه سی دائما بلا و مشقت در و عاشق هر وقت مخت چکیچی و مبتلای
 مختدر اول بری دیدی صوص بکزر که سن اصلا جنکدن صکره
 صلیبی یعنی بوزوشد قدن صکره بارشده بی صکور ممش سین
 و ابر یلق قدن صکره وصلت جاشنی سنی طانماش سین هیچ کیمه عالمده
 عشق صنعتلی اولان ظرفادن لطیفک یوقدر و بواندیشه دن دور
 اولان تقلا دن غلیظک یوقدر (قطعه) پرتو شاهد عشقت جمال
 دل مرد * کی کند میل جمال آنکه بدل نیست جیل * پرتو شاهد
 عشق لایمه و پیانیه پرتو شعله دیمکدر شاهد محبوب معناسنه در
 (جمال دل مرد لایمه لر در جمال کوزلک معناسنه) (بی چن را کند ایار

(میل جهان مصدرک مفعولنه در) (انکه انکس که تقدیرند در) (بدل
 یا حرف ظرف) (نست دیکدر دیکدر) (جمل کوزل معناسنه در
 (مخصوصیت) شاهد عشق شعله سیدر آدک کوکلک کوزلاکی
 یعنی عشق دل با سبیله انسانک کوکلی پر نور اولور جهله حق میل ایدر
 اول کیمسه که کز کلنده کوزلک یوقدر یعنی روشن دل و اهل حال
 اولوب کوکلی کوزل اولین جهاله میل ایتمز * کر برین قاعده حجت
 طلبد نادانی * حجت بس بود الجنس الی الجنس میل * کر حرف شرط
 (برین قاعده بوقاعده اوزره دیکدر) حجت دلیل معناسنه در (طلبد
 فعل مضارع مغرد غائب استرسه دیکدر) (نادانی یا حرف وحدت
 برجاهل دیکدر) (حجت دلیل دیکدر مصدر فاعلنه مضایف) (بس بود
 یتزدیکدر) (الجنس مبتدا) (الی الجنس مؤخر میل به متعلق) (ویمیل
 فعل مضارع مغرد غائب میل ایدر دیکدر فاعلله جهله سی مبتدایک
 خبری) (مخصوصیت) (اگر بوقاعده اوزره یعنی برتو عشق شعله
 باش اولینجه و کوکلنده کوزلک اولین جهاله میل و محبت ایتمد یکی
 قضیه اوزره دلیل استرسه برجاهل دلیل الجنس الی الجنس میل کلامی
 کافیدر یعنی جنس جنسه میل ایدر ظریف ظریفه عارف عارفه
 عالم عالمه عاشق عاشقه صوفی صوفیه زاهد زاهده چرکین چرکینه
 کوزل کوزله بویه اولینجه عاشق کوکلی کوزل اولسه کوزله میل
 ایتمزدی (عوض) بوقطعه بحر رملندر که صدر و ابتدای زدن ماعدا
 مخبون عروض و ضرب مخبون و مقصور بر مصراع فاعلاتن فعلاتن
 فعلاتن فعلات اولوب رمل مخبون مقصور اولور (حکایت) وقتی
 صدیق اکبر رضی الله عنه در ایام خلافت خود در کوچهای مدینه
 می گشت و بر در خانه خانه می گذشت ناگاه بخانه رسید و از آن آواز
 کریمه شنید که زنی بیاتی می خواند و از دیده سرشک کرم می راند
 مضمون بیت انکه * وقتی یا حرف وحدت بروقت دیکدر (صدیق اکبر
 یار غار حضرت رسول ابو بکر رضی الله عنه در وجه تسمیه خبر
 معراجی اولا بلا توقف تصدیق ایتمد یکچوندر) (در ایام خلافت خود
 لامبه و بیابانه کنده خلافتی زمانده دیکدر) (کوچه های مدینه لامبه
 (کوچه سوافاق دیکدر ها اات جمع) (می ادا حکایه) (گشت

كاف عجميك فتحيله فعل ماضى طولانوردى ديمكدر (بردر خانه خانه
 اولك قبوسى اوزره ديمكدر شارح واقف اولمش (مى گذشت كچردى
 ديمكدر) ناگاه انسىزىن (بخند باحرف صله همزه حرف توسل
 براوه ديمكدر) رسيد فعل ماضى مفرد غائب اير شدى ديمكدر
 (وزان خانه اول اودن) كريبه اغله معناسنددر (شنيد فعل ماضى
 مفرد غائب اشدى ديمكدر) كه حرف پيران (زنى يا حرف وحدت
 برقرى ديمكدر) بيتى يا حرف وحدت (مى اداك حكايه) خواند
 سكون نون ايله فعل ماضى مفرد غائب او قوردى ديمكدر (سرشك كرم
 بيانه سرشك كوز ياشى معناسنددر سبنك وراك كسره لريله) (كرم
 كاف عجمك فتحيله صيحق ديمكدر) ميراندى خواند كچى سورردى
 ديمكدر لکن بونده رعایت سبعه همچون مير يخت برينه كلسددر كه
 دو كوردى ديمكدر (مضمون بيت لامبيه انكه آنست كه تقدردنده در
 (محصول تركيب) بروقت صديق اكبر رضى الله عنه كندوك
 خلافتى زمانده مدينه ك سوقا لرى دولانوردى و كوردى و خانه خانه
 قبولى اوزره كچردى يعنى شهرى حفظ و جاي ايدردى انسىزىن
 براوه اير شد كه اول اودن اغله آوازي اشدى و برخا تون بر بيت
 او قوردى و كوزدن صيحق كوز ياشى دو كوردى مضمون بيت اولد كه
 (ربانى) اى طلعت تو بخوبى از ماه فرون * پيش مه طلعت
 تو خورشيد زبون * اى حرف ندا منادى محذوف اى كه ديمكدر
 (طلعت تو لامبيه سنك طلعتك ديمكدر طلعت وجه معناسنددر
 (بخوبى باحرف ظرف يا حرف مصدر كوزلا كده ديمكدر) (فرون
 افزوندن مخففدر زباده و ارتق معناسند) پيش مه طلعت تو لاميله در
 مه طلعت وصف تركيبدر آي چهره لى ديمكدر (خورشيد كوش
 ديمكدر) (زبون عاجز ديمكدر) (محصول بيت) اى محبوب سنك و جهك
 كوزلا كده آبدن زباده سنك مه طلعتك قتنده كوش عاجز يعنى
 اندنده حسنك ممتاز * زان پيش كه دايه برابم شير نهاد * بر ياد لب
 لعل تو مى خوردم خون * زان پيش كه ان مقدم كه ديمكدر (دايه
 معروف) (برابم بمن دود اغيمه) (شير سوت) نهاد فعل ماضى مفرد غائب
 قودى ديمكدر يعنى ويردى (بر حرف مصاحبت) (ياد لب لعل تو

لامبه و بیانه و لامبه سنک اهل کبی اولان دوداغک ذکر کی ابله دیمکدر
 (می اذات حکایه) خوردم فعل مضارع متکلم وحده ایچر ایدم
 دیمکدر زیر خوردن بیکله ایچمک پیشده مشترکدر (خون فان
 معناسنه در) (محصول بیت) اندن مقدم که دایه بنم اغزیمه سوت
 قودی یعنی بکا دایه سوت و یرمزدن مقدم سنک اهل کبی اولان لبلک
 ذکر یله فان ایچردم حاصلی تا ازادن برو عشقکله مبتلای آه و فغان
 اولشمکدر دیو بو مضمونی سو بار و اغلردی (عروض) بور باعی
 شجره اخرج اوزانندنر صدر و ابتدا اخرج حشور مقبوض حشو
 ثانیه لم مکفوف عروض و ضرب اهتم اهتم آخرده اولان ایکی سبب
 خفیفک برینی و برینک ساکننی اسقاط و متحرکنی اسکنه دیرل مضاعف
 فالور فعول لفظنه تبدیل اولنور که بر مصرعای مفعول مضاعف
 مضاعیل فعول اولور * سماع این بیت در دل صدیق رضی الله عنه
 اثر کرد در را بکوفت صاحب بیت بیرون آمد ازوی پرسید که آزادی
 یابنده گفت بنده فرمود که این بیت را در هوای که میخواندی و این
 اشک کرم از برای که میراندی گفت ای خلیفه پیغمبر بروضه منوره
 وی از من بگذر * سماع این بیت بوییتی اشمکک (در حرف ظرف
 دل صدیق لامبه) (اثر کرد تا اثر ابدی دیمکدر) (در را قبوی) (بکوفت
 باه تا کید ایله و کاف عربیله فاعلی دیمکدر استعمالزده چالادی
 دیمکله تعبیر اولنور) (صاحب بیت لامبه بیت شکرک صاحب دیمکدر
 شارح مرحوم بیت ده ایهام وار دیمش حقیقت فهم اولنور لیکن
 ایهام طرفینه معانده مساع و از ایسه اوور بونده ایسه سیاقنده بنده
 لفظی ایهام مانعدر زیرا بنده صاحب خانه اوله مز (بیرون آمد
 چقدی دیمکدر) (وی ضمیری صاحب بیت راجعدر) (پرسید فعل ماضی
 مفرد فاعلی صدیقنه راجعدر) (آزادی یا حرف خطاب استفهامی
 متضمن آزاد الف ممدوده ایله حر معناسنه در حر مبین دیمکدر یا
 حرف تردید عربیده او کبی) (بنده یا سابق کبی همزه حرف توسل
 قول مبین دیمکدر) (گفت صاحب بیت دیدی) (بنده بنده ام تقدیر بنده در
 فرمود که صدیق رضی الله عنه بیور دیکه) (را اذات مفعول) (در
 حرف ظرف) (هوا محبت و عشق معناسنه در) (هوای که لامبه که کیم

دیگر در (میخواندی اوقودك) (از برای که در هوای که کبیر
 کچن ایچون) (میراندی سوردك یعنی دوكدك) (گفت صاحب بیت
 دیدی) (خليفة پیغمبر بیانیه) (بروضه منوره وی لامیه لر در با حرف
 قسم اروضه تربه شریف معناسنه در) (وی ضمیر پیغمبره راجع در
 (ازمن بگذار استعمالر رنده بنی ترك ايله یعنی صالی ویر معناسنه در
 (محصول ترکیب) بو بیتي اشتملك صدیقه رضی الله عنھك کوکلنده
 تأثیر ایلدی قانیری چالیدی بیت شعرك صاحبی چقدی اندن صدیق
 رضی الله عنه سؤال ایلدی که حرءسین یا خود بنده می دیدی بنده یم
 صدیق رضی الله عنه بیوردیکه بو بیتي کیمك عشقنده اوقودك
 و بو صیغاتی کوز یا شنی کچدن ایچون دوكدك دیدی ای پیغمبر
 خليفة سی پیغمبرك منور اولان روضه سی حرمتہ بی صالی ویر یعنی
 بنی کندی حالیه قو * فرمود که ازین مقام کام برن دارم تا سردل ترا
 بر سر نیارم کنیرك آه سرد ازل بر آورد و یکی از جوانان بنی هاشم را
 ذکر کرد صدیق رضی الله عنه بمسجد رفت و خواجه آن کنیرك را
 طلبید و ویرا بخرد و بهای وی تمام بداد و پیش معشوقش فرستاد *
 فرمود که صدیق رضی الله عنه بیوردیکه (ازین مقام بومقامدن
) کام کاف عجب لہ ادم دیگر در (برن دارم قاندرم یعنی ادم اتم) (تا
 حرف انتها) (سردل ترا لامیه لر در را ادات مفعول) (بر سر نیارم
 باشه چقد بقی یعنی اکملدی) (آه سرد صوق آه) (بر آورد که توردی) یکی
 بر بنی (جوانان بنی هاشم لامیه الف نون ادات جمع) (بنی اصلنده بنین
 ایدیکه جمع در اضافتله نون دوشر) (را ادات مفعول) (بمسجد با حرف
 صله) (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیگر در) (خواجه آن کنیرك
 لامیه خواجه بونده صاحب معناسنه در) (را ادات مفعول) (طلبید فعل
 ماضی مفرد غائب استدی دیگر در) (ویرا را ادات مفعول) (وی ضمیری
 کنیرك) (راجع در) (بخرد باء تأکید ايله فعل ماضی مفرد غائب اندی
 دیگر در) (بهای وی لامیه جاریه نك بهاسنی) (بداد باء تأکید ايله فعل ماضی
 مفرد غائب و یردی) (و پیش معشوقش لامیه شین ضمیر کنیرك) (راجع در
 کنیركی معشوقی قتنه) (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی
 دیگر در) (محصول ترکیب) (صدیق رضی الله عنه بیوردیکه بومقامدن

آدیم ایتم تاسنك كوكلك سرنی اكلدیجه كنیرك سوق آه كتوردی
 یعنی آه ایلدی و هاشم اولادلی جوانلرینك برنی ذکر ایلدی یعنی
 عارفه سی کیمه اولدیغن بیان ایلدی صدیق رضی الله عنه میجره
 كندی و اول كنیركك مولاسنی استدی یعنی چاغرتدی و جاریه یی
 صاتون آلدی و بهاسنی تمام و یردی وانی معشوقی قتنه کونردی
 (قطععه) دلا بشاهد کامت که چغت داند ساخت * جزانکه از همه
 کام زمانه فرد آید * دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر (بشاهد کامت
 باحرف مصاحبت تا حرف خطاب اضافت لامیه کام کاف عربیله
 مراد دیمکدر سنی مرادك محبوبیله دیمك اولور (که کیم دیمکدر
 (داند ساخت دوزه ییلور یعنی ایده ییلور دیمکدر شارح تواند معناسنی
 و یردیکنه قادر اوله ییله ممش (انکه انکس که تقدیرنده در (از همه کام
 جمله مراددن فرد آید و حید اوله یعنی مستغنی اوله (محصول بیت) ای
 کوکل سنی مرادك محبوبیله کیم چغت ایده ییلور او کیمسه نك غیری که
 زمانه نك جمله مرادندن مستغنی اوله حاصلی جهان مرادندن ال حکمندن
 غیری سنی مرادینه کیم ایرشدیرر یعنی ایرشدیره مز * بدرد کار بر آید
 و کتر آن نیست * بنال تامل اعل دل بدرد آید * بدرد باحرف
 مصاحبت (بر آید فعل مضارع مفرد حاصل اولور دیمکدر (کر کردن
 مخفف بدر (ترا حرف تفصیص سنك دیمکدر (آن درده ایشا بر در
 (بنال بآ تا كجید ایله امر حاضر در ناله دندن ایكله فریاد ایله دیمکدر
 (تا حرف تعلیل (اهل دلی یا حرف وحدت اهل دل پونده صاحب
 کرم دیمکدر (بدرد آید باحرف صله درده کله یعنی متأثر اولوب مرحت
 ایلیه (محصول بیت) درد ایله ایش حاصل اولور یعنی درد عشق محبوبه
 ربط قلب ایله مراد حاصل اولور و اگر اول درد سنك یوغه سه فریاد ایله
 تا کیم بر صاحب کرم متأثر اولوب مرحت ایلیه (عروض) بوقطعه
 بحر بحرنددر جمیع اجزاسنه خبن کلد کد نصکره عروض و ضربنه
 حذف دخی کلد بدر مفعول فلاتن مناعلان فعلان اولور (حکایت)
 كنیرك مغنیه که بحسن غنا موصوف بود و بلطف نوا معروف جمال
 بی بدل داشت و حسن بی حلال روزی در مظهر خواجه خود سازی
 می نواخت و غزلی می پرداخت نوجوانی که در دل هوای او داشت

و در سر سودای او در زیر منظره ایستاده بود و کوش هوش بر آواز نهاده
 در دقت اشعار وی تأمل می کرد و از لذت الحان او تمایلی می نمود *
 مغنیه کنیزك صفتیدر (بحسن غنا یا حرف مصاحبت کوزل تغنی
 ایله دیمکدر) بلطف نواده بویله نوا بونده صدادن عبارتدر لطیف
 صدا ایله دیمکدر (داشت فوعل ماضی طو تر ایدی دیمکدر) خلل
 نقصان معناسنه (بونده ده داشت مقدر در قاعده سجع اوزره) روزی
 یا حرف وحدت بر کون دیمکدر (در حرف ظرف) منظر معسدر میمی
 نظر معناسنه (منظر خواجه بیانیہ کنند و افندی می نظر نده یعنی
 حضور نده دیمکدر) شارح منظری قصر معناسنه اخذ ایلش اکن
 بز واقف اوله مدق (سازی یا حرف وحدت می ادات حکایه) نواخت
 نونک ضمیله فعل ماضی مفرد غائب ساز چالاردی دیمکدر بونده تجرید
 اولنوب چالاردی دیمکدر (وغزلی یا ینته حرف وحدت پرداخت پاه
 عجمیله فعل ماضی مفرد غائب مجازا تغنی ایلردی معناسنه در) نوجوانی
 یا حرف وحدت نوجوان تازه بکت معناسنه در (که حرف رابط) دردن
 کوکلده (هوای اولامیه او ضمیر کنیز که راجع سدر) سودای اوده
 بویله در (زیر منظره پنجره نك التند) ایستاده بود دور مش ایدی
 (و کوش هوش عقلی قولاغنی) (بر حرف صله) نهاده ماضیدن قسم
 قومش ایدی (دقت اینجه فکره دیرل) (اشعاره اضافت مصدرک
 مفعولانه در) وی یه اضافت لامیه انک اشعارینه دقتده (تأملی یا حرف
 تنکیر وحدت دکل) (تأمل تفعل با بندن مصدر در دوشتمک معناسنه) (می کرد
 ایلر ایدی) (وازلذت الحان او سابق کی انک تغنی سنک لذت و جلاوتندن
 دیمکدر) (تمایلی یا حرف تنکیر وحدت دکل تمایل بونده حرکت واضطراب
 معناسنه در) (می نمود کوستر ایدی) (مخصوص ترکیب) بر مغنیه جاریه که
 کوزل تغنی ایله وصف نمش و لطیف صدا ایله معروف او یله بی نظیر جمال
 و نقصان سز حسنی وار ایدی بر کون کند ی مولاسی حضور نده ساز
 چالاردی وغزل ایرلاردی بر تازه بکت که کوکلنده انک محبتی و باشنده
 سوداسنی طوناردی یعنی جاریه یه علاقه نامه سی وار ایدی پنجره نك
 التند دور مش و عقلی قولاغنی قومش ایدی حاصلی دکلر ایدی انک
 اشعارینی دکلده. تأمل ایلردی و انک تغنی سی لذتندن حرکت واضطراب

کوسزردی (بیت) حرم آن دلدادۀ محروم از دیدار دوست * کز پس
 دیوار حرمان کوش بر گفتار اوست * حرم قوتلو مناسبه در (دلدادۀ
 محروم مصوفک صفتۀ اضافتیه در دلدادۀ وصف ترکیبیدر عاشق مناسبه
 (از محرومۀ متعلق (دیدار دوست لامبۀ دیدار کورمک مناسبه اندام
 مصدر در) که حرف رابط (ز پس دیوار حرمان محروم و ملق دیواری اردندن
 دیمکدر (کوش قواق دیمکدر (کفتار اولامبۀ (محصل بیت)
 مبارک اول دوستک دیدارندن محروم اولان عاشق که محروم ملق دیواری
 آردندن قولغی انک گفتارینه اوله یعنی دیدار محبوبدن محروم اولان
 عاشق نه طالعیدر (عروض) بویت رمل مقصود در * ناکاه خواجه
 سمر از منظره فرو کرد جواز دید نزدیک خودش خواند و با خود بیک مائده
 نشاند هر دم از هر جا باوی خبری می گفت و هر لحظه در هر هنر باوی
 کههری می سفت جوان با خاطر فارغ از همه خبر کوش با خواجه داشت
 و چشم بر کنیرک هر چه آن بغمزه سؤال می کرد این با بر و جواب می داد
 و هر چه آن بطره کره می بست این بشکر خنده می کشاد * ناکاه
 آنسزبن دیمکدر (فرو کرد اشاغی ایادی یعنی اکدی (جواز را ادات
 مفعول (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (نزدیک خودش
 اتی کنندی یانته دیمکدر که شین جوانه راجع در (خواند و اور سمبله
 فعل ماضی چاغردی دیمکدر (با خود با حرف مصاحبت (بر حرف
 ظرف (مائده سفره دیمکدر (نشاند فعل ماضی متعدی مفرد اوتوردی
 دیمکدر (هر دم هر وقت (از هر جا هر بدن (باوی با حرف صله انکله
 دیمکدر (خبری با حرف وحدت خبر بونده سوزدن عبارت در (می ادات
 حکایه (لحظه هر آن (در حرف ظرف (هنر معروف (کههری یا حرف
 وحدت کههر جوهر مناسبه در (می ادات حکایه (سفت فعل ماضی
 مفرد غائب دلردی دیمکدر (با حرف مصاحبت (خاطر فارغ بیاتیه
 (از همه خبر مجعوعی سوزدن دیمکدر (کوش قواق با حرف صله (داشت
 فعل ماضی طوتوردی دیمکدر (بر حرف صله (کنیرک جاریه ینه
 برداشت مقدردر (هر چه هر نسنه که (آن جاریه به اشارت در (با حرف
 مصاحبت (غمزه کوز اوجینه دیر (می کرد ایلردی دیمکدر (این جوانه
 اشارت در (با حرف مصاحبت (ابرو قاش دیمکدر (می داد و بر ایدی

دیمکدر (وهر چه هر نسنه بی که دیمکدر) اوضمیر کنیز که راجع در
 (باحرف مصاحبت) طره آئنده اولان صاچه دیرلر که حالا اگر آدده
 و بعضی عر بانه عادتدر اما بونده محلی مراد در که آن دیمکدر (کره
 عقده معناسنه دوکم دیمکدر) می بست باغلر ایدی (این جوانه اشارتدر
 (باحرف مصاحبت) شکر خنده ترکیب توصیفدر طلی کولمک معناسنه
 (می ک شاد آچاردی (محصول ترکیب) آنسزین خواجه باشی
 پنجره دن اشاغی اکدی یعنی باقدی جوانی کوردی انی کندی یانه
 دعوت ایلدی و کندو ایله بر سفره ده اوتورتدی هر وقت هر یردن
 اکا سوز سوز یلردی یعنی افواهی کونا کون سوز سوز یلردی و هر ساعت
 هر هنزه بر جوهر دلردی یعنی فنون شتاده مباحثه ایدردی جوان
 مجموع سوزلردن فارغ خاطر ایله خواجه یه قولق و کوزی جاریه یه
 طوتاردی حاصلی صورت ظاهرده کرچه دکلر ایدی اما قولاغنه
 کبرمزدی بلکه کوزی دائمجا جاریه ده ایدی هر نسنه بی که جاریه
 کوز اوجیلله سؤال ایدردی جوان قاشیلله جواب و یردی و هر
 نسنه بی اول طره سیله دوکم باغلردی یعنی صورت خین جبین کوستردی
 اول شکر خنده ایلله آچاردی ما حاصل اشارتله سوز یلشوردی (مثنوی
 * چه خوشتر از وصال آزد و عاشق * برغم دشمنان باغم موافق * چه
 خوشتر چیست خوشتر تقدیرنده استقهام انکاری متضمن اعلا اولان
 ندر یعنی اندن اعلا بوقدر دیمک اولور (وصال آن بیانه (برغم دشمنان ده
 بویله دشمنلرک بورنی قیراسنه و کورلوکنه دیمکده استعمال اولور
 (باهم بری بریله دیمکدر (موافق او یغون (محصول بیت) ندر اعلا
 اول ایکی عاشقک وصالندن دشمنلرک کورلوکنه بر برینه موافق اوله
 یعنی بر بریله دشمن کورلوکنه موش و مطابق اولان ایکی عاشقک
 وصالندن اعلا می بوقدر * بهم از چشم و ابرودر فسانه * کار و بوسه را
 جو یان بهانه * بهم باهم کیمیدر (از بونده مصاحبت معناسنه در
 (فسانه حکایت و مثل معناسنه در اما بونده گفت و کوردن عبارتدر
 (کار قوجق معناسنه در (بوسه معروف (جو یان صفت مشبهه در
 استکللی معناسنه (بهانه معروف (محصول بیت) اول ایکی عاشق بر بریله
 کوز و فاش ایلله گفته کورده یعنی رمز و اشارتده صار یلوب او بشمکه بهانه

استثنای (عروض) بودنوی هزج مسدس محذوفدر که یالکز عروض
 و ضربنه حذف طاری اولشدر که بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن
 فعولن اولور * چون صحبت مقامی شدخواجه چنانکه دانی بضرورت
 بعضی حاجات انسانی قدم برداشت و آن هر دو آرزومند مشتاق را
 بهم بگذاشت مجلس خالی گشت و دواعی مواصلت از جانبین متوالی
 کنیزك زبان بگشاد و در مخاطبه آن جوان این صدادرداد که * چون
 حرف تعلیل (مقامی تفاعل با بندن اسم فاعلدر اوزانیچی دیمکدر
) مقامی شد اوزادی دیمکدر (دانی پیلورسین دیمکدر) چنانکه دانی
 انجلین که پیلورسین دیمکدر که ذکر مستهجن اولان محملارده استعمال
 اولور (بضرورت بعضی حاجات انسانی با حرف مصاحبت سبیتی
 متضمن یا حرف نسبت اضافتله بیانیه و لامیه انسانه منسوب اولان
 بعضی حاجاتله ضرورتی سببیه دیمکدر بونده قضاء حاجت مراددر
) قدم برداشت حسب اللغة ایاق قالدر دی دیمکدر اما بویله پرلرده
 قالمقدن کلیدر (آرزومند آرزولی دیمکدر) مشتاقه اضافت صفتیه در
 (را ادات مفعول) بهم سابقله کبی (بگذاشت بآید ایلله فعل
 ماضی مفرد غائب ترك ایلدی دیمکدر یعنی براقدی دیمکدر) گشت
 فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (دواعی صیغه منتهی الجموع
 اوله رق حادثله و سبیلر دیمکدر) مواصلته اضافت مفعولنه در مواصلت
 مفاعله با بندن مصدر در و صلتلشحق دیمکدر (متوالی تفاعل با بندن
 اسم فاعلدر تعاقب و تنایع ابدیچی دیمکدر) ینه قاعده سجع اوزره
 برگشت مقدر در (بگشاد بآید ایلله آچدی دیمکدر) و در مخاطبه
 آن جوان اول جوانك قارشوشونده در حرف نأکید (محصول ترکیب)
 چونکه صحبت اوزادی خواجه انجلین که پیلورسین انسانه منسوب
 اولان بعضی حاجاتله ضرورتی سببیه قالقدی و اول ایکی مشتاق
 اولان آرزو لیلری بر بریله براقدی مجلس خالی اولدی و وصلتلشحق
 حاشه و سبیلری ایکی جا بندن تنایع و تعاقب ایلدی و صاله مانع
 و مزاحم قالدی جاریه دل آچدی و اول جوانك قارشوشونده بو صدایی
 ویردی یعنی چاغردی و سویلدی (قطعه) بخزایی که آشکار و نهان *
 بنده اوست آدمی ویری * بخزایی با حرف قسم یا حرف وحدت

(آشکار معروف) نهان گیر او (بنده اولامیه سین و تا ادات خبر
 (آدمی و پری معروف (محصول بیت) برخدا حقچون که سرا و علانیه
 انسان و جن انک بنده سیدر به یتمه شارحک و پردیکی معانده رابطه
 یوقدر * که زهر کس که در جهان بینم * پیش من از همه عزیزتری *
 (که حرف رابطه قسم) زهر کس که هر کیمسه دنگه (در حرف ظرف
 (بینم فعل مضارع متکلم وحده کورورم دیمکدر (پیش من لامیه
 (از همه مجموعندن (عزیزتری یا حرف خطاب عزیزرکسین دیمکدر
 (محصول بیت) آدمی و پری ~~کنندویه~~ بنده اولان حق جل و علایه
 قسم ایدرم که هر کیمسه دن که جهانده کورورم بنم قدمه مجموعندن
 عزیزرکسین یعنی عالمده موجود اولوب کوزدکلر بک جمله سندن بنم
 چندمده عزیز و محترمین (عروض) بوقطعه بحر خفیف مخبون
 مخذوفدر که بر مصراعی فاعلان مفاعیلن فعالات اولور * جوان
 چون این نکته را کوش کرد فریاد برآورد که * (جوان مبتدا) فریاد
 برآورد خبری (چون حرف تعابیل (را ادات مفعول (کوش کرد
 ایشتدی دیمکدر (فریاد برآورد بحسب اللغه فریاد قالدردی دیمکدر
 اما استعمالده فریاد ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) جوان چونکه
 بونکنه بی اشتدی فریاد ایلدیکه * رباعی * ای آنکه مرادیده و دل
 منزل تست * حسن همه خوبان جهان حاصل تست * ای آنکه ای
 انکس که تقدیرنده در (مرا بنم دیمکدر (منزل تست لامیه (حسن همه
 خوبان جهانده بویه (حاصل تست لامیه (محصول بیت) ای شول
 کیمسه که بنم کوزم و کوکلم سنک منزاکدر مجموعی جهان کوزلر بک
 حسنی سنک حاصلکدر یعنی انلرده اولان حسن و آن سنده وار که جامع
 حسن عالم و مستجمع آن عالمسین * کرهست دلم مائل تونست عجب *
 سنکست نه دل دلی که نه مائل تست * هست بونده ایسه معناسین
 افاده ایدر (دلی یا حرف وحدت) که حرف رابطه صفت (حرف نفی
 ادات خبره مصروف تقدیری مائل تونست در (محصول بیت) اگر
 کوکلم سکا مائل دکلدر یعنی محمل تعجب دکلدر طاشدر کوکل دکل
 بر کوکل که سکا مائل ایسه عجب دکلدر یعنی سکا مائل اولمیان کوکل طاش
 کیدر (عروض) بور باعی شجره اخب اوزانندن اخب محبوب

مفکوفدر که بر مصراع مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولور * باردیکر
کنیرک گفت که در جهان همین ارزودارم که دست در میان یکدیگر کنیم
وازاب و دهان یکدیگر شکر خوریم * باردیکر بر کره دخی دیمکدر
(همین انجیق بو دیمکدر) دست در میان یکدیگر کنیم الیز بر بریمزک
باینه ایلیم لم صاریله لم دیمکدن کایه در (ازاب و دهان یکدیگر
شکر خوریم بر بریمزک اغزندن دوداغندن شکر ییدلم بوده او پوشه لم
دیمکدن کایتدر (محصول ترکیب) بر کره دخی کنیرک دیدیکه جهاند
انجیق بو آرزوی طوتارم که بر بریمزله صاریله لم و بر بریمزک اغزندن
دوداغندن او پوشه لم * جوان گفت من نیز این آرزودارم اما چه
کنم خدای تعالی می گوید الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدوا الا
المتقین * نیز دخی دیمکدر (الاخلاء لفظا مرفوع مبتدا اخلاء
خلیلاک جمعیدر دوستلر دیمکدر) (یومئذ مفعول فیه) (بعضهم مبتدا
ثانی) (لبعض عدوه متعلق) (عدو خبر مبتداء ثانی مبتداء ثانی جمله سی
خبر مبتداء اول) (الالمتقین الاخلا دن مستثنا) (محصول ترکیب) جوان
دیدى بندخی بو آرزوی طوتارم اما نه ایلیم خدای تعالی بیورر دوستلر
قیامت کونده بعضیسی بعضیسنه عدودر متقین دن ماعدا یعنی عالم
فناده بر برینی اضلال ایدن دوستلر آخرتده دشمن اولور الله فی الله دوستلر
دکل * یعنی فردای قیامت دوستی دوستلر بزرگ دشمنی برآید مکر دوستی
پرهیز کاران که بردوستی برافزاید نمی خواهم که فردا بنای محبت ما خلل
کیرد و دوستی ما بدشمنی بدل گردد این بگفت و دامن صحبت بگذاشت
و بدین ترانه راه رفتن برداشت * دوستی دوستان لایمه یا حرف مصدر
را ادات مفعول دوستلرک دوستانی دیمکدر (برنک دشمنی یا حرف صله
اضافت لایمه یا حرف مصدر دشمنلرک رنکده دیمکدر) (مکر ادات
استثنا) (دوستی یا نه مصدریه) (پرهیز کارانه اضافت لایمه) (برافزاید
فعل مضارع مفرد ارتار دیمکدر) (کردد فعل مضارع اولور دیمکدر
صیورت معناسنه دامن صحبت بیایه) (بگذاشت فعل ماضی براقدی
دیمکدر) (ترانه ایرلیق معناسنه اسم مصدر در) (راه رفتن بیایه) (بر
حرف تأکید) (داشت طوتدی دیمکدر) (محصول ترکیب) جناب
حق جل و علا بو آیه مراد ایدر یارین قیامت کونده دوستلرک

دوستلخی دشمنك رنگنه كلور یعنی دشمن اولور الا پرهیز کارلک
 دوستلخی که در ستم اوزره زیاده اولور استم که یارین بزم محبت خلط طوته
 و دشمنلغه مبدل اوله بونی دیدی و صحبت اتکنی بر اقدی و بوتزانه ایله
 کتمک بولینی طوندی یعنی قطعه اتی مضمونی سویلرک کندی که بور باعیدر
 (رباعی) این عشق دوروزه را دلا باز گذار * کز عشق دوروزه بر نمی
 آید کار * عشق دوروزه بیسانیه (ها ادات مقدار) (را ادات مفعول
 بویکی کونلک عشقی دیمکدر که مدت قلیلدن عبارتدر) (دلا الف حرف
 ندا) (باز گذار ترک ایله دیمکدر) (کز که ازدن مخففدر) (که حرف تعلیل
 بر حرف تأکید) نمی آید حاصل اولمز دیمکدر (کار ایش معناسنه در
 (محصول یت) بویکی کونلک عشقی ای کوکل ترک ایله یعنی عالم فئاده
 اولان عشقی و ازکل زیرایکی کونلک عشقندن نسنه حاصل اولماز
 * زان سان عشقی کزین که در روز شمار * با آن کیری قرار در روز
 قرار * زان سان انجیلین دیمکدر (عشقی با حرف وحدت) (کزین
 امر حاضر مفرد کاف بحکم ضمیمه اختیار ایله بکن دیمکدر) (روز شمار
 یوم حساب معناسنه قیامتدن عبارتدر) (با حرف مصاحبت) (آن عشقه
 اشارتدر) (کیری فعل مضارع مفرد مخاطب) (قرار مفعولی) (دار قرار
 آخرت دیمکدر) (محصول یت) (انجیلین بر عشقی اختیار ایله که قیامت
 کوننده انکله قرار طوته سین یعنی بر عشقی اختیار ایله که آخرتده ده
 انکله اوله سین) (عروض) (بور باعی شجره آخر بدندر که صدر و ابتدا
 اضراب حشو اولمز مقبوض ثانیله مکفوف عروض و ضرب ازل
 بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فاع اولور (حکایت) یکی از
 دانشمندان کوید که وقتی مجلس می داشتم و در زمین دل مستمعان
 تخم ارادت می کاشتم پیری ملازم مجلس می بود و از وظیفه ملازمت
 تخلف نمی نمود اما دائم آه می زد و اشک می ریخت و یک لحظه آه
 و اشک از هم نمی کسبخت روزی در خلوت اورا طلبیدم و از وی
 موجب آزار پرسیدم گفت من هر دی بودم که غلامان و کنیز کان
 می خریدم و می فروختم و وجه معاش خود را از بیع و شرای اندوختم
 روزی غلامی صغیر * دانشمند دانش اسم مصدر در (منید ادات
 نسبت عالم ده مستعملدر الف نون ادات جمع) (که حرف رابط) (وقتی

یا حرف وحدت (می ادا) حکایه (مجلسدن مراد مجلس علم و وعظ در
 (زمین دل مستعان) در پیایه و لامیه (نخم ارادت پیایه) می
 ادا حکایه (کاشتم فعل ماضی متکلم وحده اگر ایلم دیمکدر) پیری
 یا حرف وحدت (ملازم مجلس لامیه ملازم مداوم معناسنه در
 (وظیفه ملازمت مجازا پیایه) تخلف تفعل بابندن مصدر در بویه
 برلرده ترکدن کلاسه در (می از مجموعی ادا حکایه) ازهم بری برندن
 (نمی کسیخت کاف عربینک ضعیله فعل نفی ماضی مفرد غائب اولمزدی
 دیمکدر یعنی ایرلمزدی (روزی یا حرف وحدت) اورا پیری (طلبیدم
 فعل ماضی متکلم وحده چاغردم دعوت ایلمدم (وازی پیردن
 (موجب آرا کریه نک سبب) پرسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال
 ایلمدم دیمکدر (مردی یا حرف وحدت مرد در جل) (معناسنه در
 (بودم ایلمدم) (که حرف بیان زوجه سبب معناسنه) (معاش کچمه
 معناسنه در) (خوده اضافت لامیه) اندو ختم فعل ماضی متکلم وحده
 قرانوردم دیمکدر (روزی و غلامی یاری وحدت) (صغیر غلامک
 صفتی) (محصول ترکیب) عثمانن بری دیرکه بروقت مجلس طوناردم
 یعنی وعظ و نصیحت و تدریس ایلمدم و دکلینلرک کرکلی زمیننه
 ارادت نخمی اکردم بر پیر مجلسه ملازم ایلمدم و وظیفه ملازمتدن
 تخلف کوستر مرزدی حاصلی هر مجلسمرده بوانوردی بری ترک
 ایرلمزدی اما دائما آه ایرلمزدی و کوزیائی دو کوردی و برخطه
 آه واشکی بری برندن ایرلمزدی برکون خلوتنه ای دعوت ایلمدم یعنی
 تنهاریه چاغردم و اول آه و کریه نک سببندن سؤال ایلمدم دیدی
 بن برجل ایلمدم که کولهلر و جازیهلر الورددم و صتارددم و کندیو معاشکم
 سبب بیع و شرادن قرانوردم برکون برکوچک غلام (یت) بلب چو
 سکر ناب و برخ جو ماه منیر * هنوز سکر اورا نشسته دایه زشیر *
 بلب با حرف ظرف (چو ادا تشبیه) (سکر ناب پیایه سکر سین مضمومه
 و کاف مشدده ایله عربیدر شین مفتوحه و کاف مخفف ایله فارسیدر
 بونده عربی اولق اولی در زیر فارسی به شده یا قشمر غیر مشدده ده
 وزنه کلز) ناب خالص و صافی معناسنه در) برخ بلب اوزره معطوف در
 (هنوز الا آن دیمکدر) (سکر اورا) (را حرف تخصیص) (سکر دن مراد

تشیبه سابق قرینه سبله دوداق مراد در (نشسته نون نافیه و شین
مضمومد ایله ماضی منفییدن قسمدر بیقماش دیمکدر) دایه معروف
(شیر سود دیمکدر) (محصول بیت) غلام صغیری وصف ایدوب دبرکه
دوداقده شکر کبی و یکاقد ماه منیر کبی الا انک لبنی دایه سوددن
بیقه مش حاصلی آه سی سودی اغزنده قوقر * بسیصد دینار بخیریدم
وذر تربیت او بسی سال رنج کشیدم چون شیوه دلبری و دلداری
بیا موخت و چهره شوخی و عیاری برافروخت یوسف وار یازارش
پردم و پر خریداران شمائل و اخلاقش بر شمر دم ناکاه دیدم که درزی
اهل صلاح نازنین سواری بلکه درخانه زین زبیا نکاری آنجا رسید
و بکوشه چشم آن غلام را دید خود را از باری در انداخت و در پهلوی
او منزل ساخت پرسید که چه نام داری و از کدام دیاری چه هست
می دانی و کدام کار توانی کرد * بسیصد دینار با حرف صله بسیصد
او جیوز دیمکدر) بخیریدم بآه تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده اندم
دیمکدر (در حرف ظرف) تربیت او مصدرک مفعولیه اضافتیدر
انی تربیده (بسی سال چوق سنه) (رنج زحمت) کشیدم فعل ماضی
متکلم وحده چکدم دیمکدر (چون ادات تعلیل) شیوه دلبری یا حرف
مصدر اضافت لامیه یا بیانیه (دلداری دلبری کیدر دلدار دلبر
محبو بلره وصف طریقه علم اولشددر) شیوه ناز و کوزل حرکت
معنا سنه در (بیا موخت بآه تا کید ایله فعل ماضی منفرد غائب او کردند
دیمکدر) چهره شوخی و عیاری شیوه دلبری و دلداری کیدر (شوخی
پونده کوزل معنا سنه در مجازا عیارده بویله) برافروخت بر حرف تا کید
پارلادی دیمکدر یعنی شعله لندی (وار ادات تشبیه یازارش با حرف
صله شین غلامه راجعدر) (پردم فعل ماضی متکلم وحده ایلتدم
(بر حرف صله) خریداران الف نون ادات جمع آلیجیلر یعنی مشتری بلره
دیمکدر) شمائل حسن صورت دیمکدر (اخلاق خلقت جمعیدر) (پر
حرف تا کید) شمر دم فعل ماضی متکلم وحده تعداد ایلتدم (درزی
اهل صلاح بیانیه لردر) زی بآه مشدده ایله کسوت و قیافت معنا سنه در
(سواری یا حرف و جدب) نازنینک صغیتدر (بلکه ادات اضراب
(درخانه زین اگر خانه سنده دیمکدر) (زبیا یقشقلی دیمکدر) نکاری

یا حرف وحدت (نکار کوزل معناسنه در) (انجا اول محله رسید)
 فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (بکوشه چشم با حرف
 مصاحبت اضافت پیانیه (رالر ادات مفعول) (بارکی باء عربی و کاف
 بحمله ایو آن معناسنه در) (انداخت فعل ماضی مفرد اتدی دیمکدر
 (پهلوی وی لامیه پهلویان دیمکدر) (ساخت فعل ماضی دوزدی
 دیمکدر) (داری فعل مضارع مخاطب) (چه نام داری نه اد طولنارسین
 یعنی ادک ندر) (کدام قنغی دیمکدر) (دیاری یا حرف خطاب قنغی
 دیاردنسن) (چه هنرمی دانی نه هنریلورسین) (وکدام کارمی توانی کرد
 قنغی ایشتی ایشلکه فادرسین دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول غلام
 صغیری اوجیوزالتونه الدم وائی ترییده چوق زجت جکدم چونکه
 دلبلك و دلدارلق حرکت واسلوخی اوکرنندی و عیارلق و کوزللك
 سپهره سی شعله لندی یعنی حسن جمال صاحبی اولدی یوسف کی
 بازاره ایلندم و مشتریله انک شمائل و اخلاقنی تعداد ایلندم ناکه
 کوردنکه اهل صلاح کسوتنبده بر سوار نازنین بلکه اگر خانه سنده
 بر یاقشقلی محبوب اول محله ایرشدی و کوز اوجیله اول غلامی کوردی
 کندی اتندن ایندی و غلامک یاننده منزل دوزدی حاصلی
 او توردی سؤال ایلدیکه ادک ندر و قنغی دیاردنسن نه هنریلورسین
 و قنغی کاری ایلکه فادرسین * آنکاه روی بمن آورد و ازمن وی
 سؤال کرد گفتم اگر چه در حسن و جمال یکدینارست اما بهای وی
 هزار دینار کامل عبارت هیچ نکفت و از حاضران در نهفت دست
 بدست غلام برد و چیزی بدست وی سپرد بعد از رفتن انرا وزن
 کردم صد دینار بود روز دوم و سوم همین دستور عمل کرد و همین
 معامله پیش آورد و مبلغ آنچه ب غلام داده بود بسصد دینار رسید *
 (آنکاه بونده اندنصرکه دیمکدر) (روی آوردک مفعول صریحی) (بمن
 یا حرف صله یوزینی بکا کتوردی یعنی بکا نوجه ایلدی) (ثمن وی
 لامیه ثمن بها معناسنه در وی) (صغیری علامه راجعدر) (در نهفت
 کیر لیجه دیمکدر) (بدست غلام لامیه یا حرف صله) (برد فعل ماضی
 مفرد غائب ایلندی دیمکدر) (بدست وی بدست غلام کی) (سپرد فعل
 ماضی مفرد غائب اصمرلدی دیمکدر اما بونده و یردی دیمکدر

(بعد از رفتن ~~که~~ تند کند نصکره) (آن چیزه اشارت در) (را ادات مفعول
 همین هم ایله ایندن من کبدرینه بودیمکدر) (دستور داتک ضمیمه قانون
 واسلوب دیمکدر) (پیش آورد عادت ایلدی دیمکدر) (بغلام باحرف
 صله) (داده بود و برمش ایدی) (رسید ایشدی) (محمصول ترکیب) (غلامک
 اسم و رسمنی و صنعت و هنرنی سؤالند نصکره بکا توجه ایلدی و غلامک
 بهاسندن سؤال ایلدی دیدم حسن و جالده برالتوندر اما انک بهاسنی
 کامل العیار بیک التوندر هیچ سوییادی و حاضر لر دن کیز لیجه الینی
 غلامک الینه ایلندی یعنی اوزاتدی و برسنه انک الینه و یردی
 کتند کند نصکره انی وزن ایلدم یوز التون ایدی ایکنجی و اوچنجی
 کون ینه بواسلوبی عل ایلدی وینه بومعامله بی عادت ایلدی و غلامه
 و یردیکی مبلغ اوجیوز دیناره ایشدی * باخود کفتم مایه آن غلام را
 بتمام ادا کردیمانا که اورا باین غلام تعلیق خاطری شده است و برادای
 آنچه کفتم قدرت ندارد چون وی روان شدومن نیز بی وقوف در عقب
 وی بشتافتم چند آنکه خانه ویرا یافتم چون شب درآمد برخواستم آن
 غلام را بجامهای نفیس بیاراستم و بنویها خوش معطر کردانیدم
 و بدر خانه آن جوان رسانیدم در بکوفتم * باخود گندومه (کفتم
 دیدم) (مایه آن غلام را رادات مفعول) (مایه اصل دیمکدر اضافت
 لامیه غلامک سر مایه سنی) (بتمام تماما دیمکدر) (ادا کرد ادا ایلدی
 همانا که بکزی که دیمکدر) (اورا را حرف تخصیص انک دیمکدر
 باین غلام باحرف صله) (شده ماضیدن قسمدر اولمش معناسنه
 بر حرف صله) (ادای آنچه لامیه اول نسنه انک اداسنه دیمکدر
 قدرت ندارد قدرتی یوقدر دیمکدر) (روان شد کتدی دیمکدر
 من نیز بن دخی) (بی وقوف اکلمک سزین) (بشتافتم فعل ماضی متکلم
 وحده سیکرتدم دیمکدر) (خانه ویرا را ادات مفعول اضافت لامیه
 یافتم بولدم دیدمدر) (چون حرف تعلیل) (در حرف تأکید) (آمد
 کتدی دیمکدر) (برخاستم فعل ماضی متکلم وحده قانقدم دیمکدر) (را
 ادات مفعول) (بجامه نفیس بیانه باحرف مصاحبت) (ها ادات جمع
 نفیس اعلا دیمکدر) (بیاراستم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده
 یزددم دیمکدر) (بنویهای خوش جامهای نفیس کی) (معطر کردانیدم

فوقتدم دیمکدر (بدرخانه آن جوان لامیه لر در) یا حرف صله
 (رسانیدم فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایرشدرم دیمکدر) در قیو
 دیمکدر (بگوفتم بآ تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده دوکدم دیمکدر
 (محصول ترکیب) کند و کندومه دیدم غلامک سرمایه سنی تمام
 ادا ایلدی بکزر که انک بو غلامه تعلق خاطری اولمشدر یعنی علاقه
 ایلشدروسو بلبیکم شیء ادا یه قدرتی یوقدر یعنی استدیکم بیک التونی
 ویرمکه قدرتی یوقدر چون اول جوان کتدی بندخی اکتمک سزین
 انک عقبنده سکر تدم حاصلی آردیصره تعقیب ایتدم اول قدر که انک
 خانه سنی بولدیم چونکه کجه کلدی یعنی اولدی قانقدیم اول غلامی نفیس
 جامه لر ایله بزه دم و کوزل قوقول ایله فوقتدم و اول جوانک خانه سی
 قیوسنه ایرشدم قنوی دوکدم * بکشاد و بیرون آمد چون مار ایدید
 مبهوت شد و انالله وانا الیه راجعون گفت پس پرسید که شمار اچه
 آورده است و بمن که راهمونی کرده است کتم بعضی از ابنای
 ملوک این غلام را خریداری کردند و بیع بچیری قرار نیافت ترسیدم که
 امشب قصد این غلام کنند ویرا بتوسپارم تا امشب در پناه تو ایمن
 خواب کند * بکشاد بآ تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب آچدی
 دیمکدر (بیرون آمد چقدی دیمکدر) چون حرف تعلیل (مارا اادات
 مفعول بری دیمکدر) بدید بآ تا کید ایله کوردی دیمکدر (مبهوت اسم
 مفعولدر کمال حیرت واضطراب ایله کلامه قادر اولمقد استعمال اولنور
 (شمارا شما ضمیر جمع خطاب را اادات مفعول سزنی دیمکدر) چه آورده
 است نه کتورمشدر (بمن یا حرف صله بکادیمکدر) که کیم دیمکدر (راه
 نمون وصف ترکیبدر یول کو ستریمی معنایسته) یا حرف مصدر (ابناء
 ایتک جمعدر) ملوک اضافت بیانیه (را اادات صله) خریدار وصف
 ترکیبدر آلجی معنایسته) یا حرف مصدر (کردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلدیلر دیمکدر) بیع صانی یعنی بازارلق (بر حرف استعلا) چیز نسته
 دیمکدر (یا حرف وحدت) نیافت فعل نفی ماضی مفرد بولندی دیمکدر
 ترسیدم ماضی متکلم وحده قورقدیم دیمکدر (که حرف بیان) امشب
 بو کجه (قصد این غلام مصدرک مفعولاندر) کند فعل ماضی جمع
 غائب ایلدیلر دیمکدر (وی ضمیری غلامه راجعدر) را اادات مفعول

(تو با حرف صله) (سپارم فعل مضارع متکلم وحده) اصراریم دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) (پناه تو لامیه سنک حفظ کنده) (خواب کند او یویه
 (محصول ترکیب) اول جوان قیو بی آچدی و چقدی چونکه پزی کوردی
 متحیر و مبهوت اولدی انا لله وانا الیه راجعون دیدی یعنی بومصیبت
 محملنده استعمال اولنان کلام شریفی او قودی سؤال اولنور محبوبک تشریف
 مصیبت دکل بلکه مسرت عظمادر نه گونه استرجاع اولنور جوابنده
 دیتلور که خلاف مأمول اولان مسرتک فجأسی دخی مصیبتدر حتی
 شاد مرک یونده ظهور ایدر هلا که مؤیددر دخی نیجه نیجه مضراتی
 وارددر که دعاء فخر عالم صلی الله علیه وسلمده اعوذ بالله من فجأة الخیر
 واقع اولشدر صکره سؤال ایلدیکه سزنی نه کنور مشدر یعنی نه سبب
 اولدیکه کلدیکز حاصلی نه روزگار اتدی و بکا کیم یول کوستر یجیلک
 اینکشدیر یعنی بنم خانه مه کیم دلالت ایلدی دیدم ملوک اولدرندن
 بعضی بو غلامه ایجیلق ایلدیلر و بازارلق رشی اوزره قرار بولدی
 قورقدم که یو کیجه بو غلامه قصد ایلدیلر غلامی سکا اصراریم تا کیم
 سنک حفظ کنده امین ایویه * کفت توهم درای و بازی باش کفتم می اهرم
 مهم ضروری در پیش است که اینجائی تو اتم بود غلامی ابوی گذاشتم
 و من برکشم چون یخانه رسیدم و در یستم و برسر پستر بنشستم دران
 اندیشه که امشب میان ایشان چون بگرزد و مصاحبت ایشان بر چه
 قرار گیرد ناگاه شنیدم که آوازدر برآمد و غلام از عقب آوازدر آمد
 لرزان و گریان * کفت جوان دیدی (هم دخی دیمکدر) (توهم سندخی
 (در حرف تأکید) (آی الف ممدوده ایله آمدن یا خود آیدن) مصدردن
 امر در کل دیمک (با حرف مصاحبت) (وی ضمیری غلامه راجعدر
 (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (را حرف تخصیص) (مهم ضروری
 موصوفک صفت اضافه افتی قبیلنددر) (یا حرف نسبت ترک اولغیه جق
 ایش) (در پیش است حسب اللغة فتمده در دیمکدر اما مجرد اثباتدن نهایه در
 وارددر دیمک اولور) (که حرف رابط) (اینجا یو محمله) (تمی توانم بود
 اولغیه قادر اولم هم دیمکدر) (را دات مقعول) (یوی با حرف صله جواته
 دیمکدر) (بگذاشتم یاء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده) (از قدم دیمکدر
 بر گشتمده یویه دوندم دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (یا حرف صله

(رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایرشدم دیمکدر (بیشتم باء تأکید ایله
 بغلدم دیمکدر (پستر باء بحرف صله کسر ایله دوشک دیمکدر (بحرف صله
 (سر پستر لامیه) بیشتم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده اوتوردیم
 دیمکدر (دران اندیشه که اول فکده که (امشب بوکیچه (میان ایشان
 لامیه (چون روم ضمیمه ادات استفهام نیجه دیمکدر (بکزرد باء
 تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب طوئار دیمکدر (آوازدر بیسانیه
 قیوسی (برآده ظاهر اولدی (عقب آواز لامیه (در آمد کیدی
 ارزان و کیران صفت مشبهه در تریه رک و اغلیه رق دیمکدر
 (محصول ترکیب) جوان دیدی سن دخی کل و غلام ایله اول
 دیدم بنم ضروری ایشم وارد که بوراده اولغه قادر اولم هم خلاصی
 اکا براقدم و بن دوندم چونکه خانه ایرشدم و قیوی بغلدم و دوشک
 او جو نه اوتوردیم اول فکده که یعنی اتی فکر ایدر دمکه بوکیچه
 انلرک بینی نیجه بکر و صحبت لری نه اوزره قرار طوئر نا گاه قیو اوازی
 ظاهر اولدی و غلام آوازک ار دندن تریه رک و اغلیه رق کیدی
 * کفتم تراچه بوده است و در صحبت آن جوان چه رونموده است که
 بدین حالی آبی غلام گفت ان جوان مر دیمرد و جان بیجانان سپرد
 کفتم سبحان الله آن چه کونه بود گفت چون تو برفتی و مر انخانه
 درون برد و برای من طعام آورد چون طعام خوردیم و دست بیشتم
 از برای من پستر انداخت و مشک و کلاب بر من زد و مر انخوابانید *
 ترا حرف صله سکا دیمکدر (چه بوده است نه اولمشدر (در حرف
 ظرف (صحبت آن جوان لامیه (چه رونموده است نه واقع اولمشدر
 (که حرف بیان) با حرف مصاحبت (می آبی فعل مضارع مخاطب
 کلور سین (بمرد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (بیجانان با حرف صله (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصمرا دی
 (سبحان الله محل تعجبده استعمال اولنور (چه کونه بود نه کونه
 اولدی دیمکدر (چون حرف تعلیل (برفتی باء تأکید ایله فعل ماضی
 مفرد مخاطب کتدک دیمکدر (مرا را ادات مفعول (با حرف صله
 (خانه درون او ایچی دیمکدر (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلندی
 دیمکدر (برای من بنم انچون (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی

دیمکدر (چون حرف تعلیل) خوردم فعل ماضی متکلم وحده یدم
 دیمکدر (بشستم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده یدم دیمکدر
 (از برای من بنم ایچون دیمکدر (یستر دوشک دیمکدر (انداخت
 فعل ماضی مفرد غائب اتدی دیمکدر (زد فعل ماضی مفرد غائب
 آوردی دیمکدر اما بونده سوردی معناسنه در (مرا را ادات مفعول
 (بخورایانید باء تأکید ایله فعل ماضی متعددی مفرد غائب یا توردی
 دیمکدر (محصول ترکیب) غلامی بویله لرزان و کریمان کورنجه دیدم
 سکا نه اولمشدر و اول جوانک سخیننده نه یوز کوستر مشدر حاصلی
 دیمکدر بر منافسه می واقع اولدی یا خود یار و اغیاردن بر کیمسه مانع می
 اولدی که بحالیه کلور سین غاتم دیدی اول جوانمرد اولدی و جانی
 جانانه اصمردی دیدم سبحان الله نه کونه اولدی دیدی چونکه سن
 کتدک بنی اوک ایچنیه ایلندی و بنم ایچون طعاهم کتوردی چونکه
 طعاهمی یدم و الم یقه دم بنم ایچون دوشک اتدی یعنی دوشادی و بنم
 اوزریمه مشک و کلاب سوردی و بنی یا توردی * بعد اران آمد
 و انکشت بر رخساره من نهاد و گفت سبحان الله این چه خوبست
 و چه محبوب و مرغوب و چه ناخوشست انچه نفس من میخواهد و در
 هوای آن می گاهد و عقوبت خدای تعالی از همه سخت ترست و گرفتار
 یا آن از همه کس بد بخت تر بعد از آنکه گفت ان الله و انالیه راجعون *
 انکشت همزه فتنی نوک سکونیه و کاف محکم ضمیه پارمی دیمکدر
 (رخساره یکلق دیمکدر (منه اضافت لامیه) نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی دیمکدر (نفس من لامیه) می خواهد فعل مضارع مفرد
 غائب استر دیمکدر (هوای آن ده لامیه هوا هوس معناسنه در (گاهد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده اضطراب چکر معناسنه در (عقوبت
 خدای لامیه) از همه فجور عنیدن (سخت ترست مشکل کدر) گرفتار
 وصف ترکیب در طوقون دیمکدر (با آن با حرف صله آن هوای نفسه
 اشارت در (محصول ترکیب) اندن صکره یعنی بنی بویله اغزان و اکرام ایله
 یا توردقون صکره کادی و پارمغن بنم یگانم اوزره قودی دیدی
 سبحان الله بونه کورلدر و نه محبوب و مرغوبدر و نه کوتودر اول
 نسنه که بنم نفسم استر و انک هوسنده اضطراب چکر والله تعالی نک

عقوبی مجموعندن مشکلر کدر واکا گرفتار اولوب طوقون اولان
مجموع ناسدن بد بخت رکدر بوندن صکره انا لله وانا اليه راجعون
دیدي * دیگر باره انکنت بر خساره من نهاد و کفت کواهی
می دهم که این بغایت جلیست و بنهایت آمال و امائی دلیل اما عفت
و پاکی ازان اجلیست و ثواب موعود بر آن از همه در جلال اکمل
پس بیفتاد چون اورا بچنانیدم مرده بود و پی بحیات جاودانی برده *
دیگر باره بر کره دخی دیمکدر (کواهی یا حرف مصدر کواه کاف
بجمل ضمیمه شاهد دیمکدر (می دهم فعل مضارع متکلم وحده
و یریم دیمکدر بونده ایدرم دیمکدر مستعملدر (که حرف بیان (این
غلامه اشارتدر (بغایت یا حرف مصاحبت (جلیل کوزل دیمکدر
(بنهایت یا حرف صله (آماله اضافه لایه آمال املک جمعیدر
استکدر دیمکدر (امائی یا مصدریه ایله عصمت معناستدر در (دلیل
معروف (عفت معروف (پاکی یا مصدریه ایله عطف تفسیریدر
(اجل اسم تفضیل کوزلک دیمکدر (ثواب موعود بیاتیه موعود اسم
مفعول وعد اولشم دیمکدر (یران بر حرف صله آن عفت و پاکی یه
اشارتدر (جبال کوزلک (اکمل اجل کی کامل رک دیمکدر (پس صکره
دیمکدر (بیفتاد یا تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
(چون حرف تعلیل (اورا جوانی (بچنانیدم یا تأکید ایله فعل ماضی
متکلم وحده اوینا ایدم دیمکدر یعنی دیرتدم (مرده بود اولمش ایدی
(پی پایدن مخففدر (بحیات جاودانی یا حرف صله اضافه بیاتیه یا
حرف نسبت (برده ماضیدن قسمدر ایلتشم دیمکدر (مخصول ترکیب)
بر کره دخی بنم یکا عیمه پارمق قودی و دیدی شهادت ایدرم که
بوغایت کوزلدر وارزولک و عصمت و پرهیز کارلک نهایتیه دلیلدر
یعنی زهد و تقوی یو که تحمل ایلمز نهایت بولور اما عفت و پاکلک
ارزوی نفسانیدن کورتر کدر و اول یا کلکه وعد اولان ثواب
مجموعندن کوزلکده اکلدر بوندن صکره جوان دوشدی چونکه
انی دیرتدم و حرکت ایتدر دم اولمش و قدمی ایدی حیاته ایلتشم
* بیرکنت که این همه کریفه من بر یاد آن جوانست که هرگز عفت
و نظافت و لطیف و ظرافت وی از خاطر من غائب نمی شود و حسن

شمائل واطف شمائل اواز نظر من نمی رود تاباشم این راه خواهیم
 سپرد و چون میرم بدین حال خواهیم مرد* که حرف بیان (کریه من
 لامیه) یاد آن جوان ده بویله اول جوانک یادی ایله دیمکدر (که
 حرف تعلیل) عفت پاکک (نظافت ده بویله) لطف و ظرافت معروف
 (ویه اضافت لامیه) شمائل اوصاف معناسنه در (شمائل بونده طرز
 و طور دیمکدر) تا حرف توقیت (باشم معناده اولم دیمکدر اما استعمالده
 صاغ اولم دیمکدر) سپرد سبک کسریله فعل ماضی مفرد بونده
 مصدر معناسنه در زیر مضارع معنارند ایاق باصمق استرم (چون
 حرف تعلیل) (مرد سپرد کی) (محصول ترکیب) پیرد پدیکه بو بنم
 مجموعی کریه م اول جوانی ذکرایله در یعنی خاطریمه کلدیکه اغلام
 زیرا بروقت انک عفت و نظافتی و لطف و ظرافتی بنم خاطرمدن
 غائب اولم وانک کوزل اخلاق و لطیف طرز و طورری نظرمدن کتمز
 مادامکه صاغ اولم بویله ایاق باصمق استرم یعنی بو طریقته سالک
 اولمخی ارزوایدیم و چونکه اولم بو حال ایله وفات اینک استرم (قطعه)
 یار چون رفت آن بخوبی از همه عالم فزون* در فراقش از همه عالم
 فزون خواهیم کریست* چون حرف تعلیل (رفت فعل ماضی مفرد
 کندی دیمکدر) آن بخوبی از همه عالم فزون حشود یارک صفتیدر
 ر بخوبی با حرف ظرف یا حرف مصدر فزون زیاده دیمکدر (شین
 ضمیری یاره راجعدر) (خواهم کریست اغلام کبرک دیمکدر
 (محصول بیت) مجموع عالمدن کوزلکده زیاده اولان یار چونکه
 کندی انک فراقنده مجموع عالمدن زیاده اغلام کرک* ریزد اکنون
 خون دل از کونه زردم بخاک* چون روم در خاک هم زین کونه
 خون خواهیم کریست* ریزد فعل مضارع مفرد لازمه متعددی
 یکننده مشترکدر دو کیلور دیمک اولور (اکنون الآن دیمکدر) خون دل
 بیانه خون قان دیمکدر (کونه رنگ معناسنه در اما بونده لون انسانی
 اکثر یا چهره اظهر اولدیغندن چهره معناسنه در) زرده اضافت بیانه
 (هم ضمیر متکلم) (با حرف صله) (چون حرف تعلیل) (روم فعل مضارع
 متکلم وحده) (زین کونه تشبیهده مستعملدر بونک کی دیمک اولور
 (محصول بیت) کوکل قانی دو کیلور الآن بنم صاری چهرمدن

طیراغ چونکه طیراغ کی دم یعنی فوت اولام بونک کی اغلسم کرک
 حاصلی الان دینانه نه شکل قان اغلسمم آخترده قان اغلسم کرک
 (عروض) بوقطعه رمل متمد که یالکز عروض و ضربند قصر
 کلوب فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولمشد (حکایت) جوانی
 سلیل نام از سلاله کرام در قبائل عرب بکمال ادب مشهور بود و در پند
 شیران و معرکه دلیران از ضعف و سستی دور و در دل از دختر غم هوایی
 داشت سراز و سوسه عشق اوسودایی عمرها رنج طلب برد تا بمطلوب
 رسید و ضربت عشق خورد تا بحال معشوق بدید هنوز در بزم وصال
 جای کرم نکرده بود و از جام وصال جرعه بدش نخورده عزیمت آتش
 برخواست که از آن منزل در جای دیگر مقام کند و در موطن تازه تر
 آرام گیرد * جوانی یا حرف وحدت (سالاه ضم سین ایله نسل
 معناسنه در) (کرامه اضافت صفتنه در) (قبائل عرب بیانه قبائل
 قبیله نک جمعیدر) (بکمال با حرف مصاحبت) (یشه بآء عربیله مبدیه
 معناسنه در) (شیرانه اضافت لامیه) (معرکه دلیران ده بویله شیر روم
 کسریله ارسلان دیمکدر الف نون ادات جمع) (معرکه اسم مکاندر
 جنک یری دیمکدر) (دلیر بهادر دیمکدر الف نون معروف) (ضعف ده
 معروف) (سستی یا حرف مصدر سست کوشک معناسنه در که ضعفه
 عطف تفسیری واقع اولمشد) (دور اوزاق معناسنه در) (دختر عم
 بیانه دختر قز دیمکدر عم معروف) (هوایی یا حرف وحدت هوا سودا
 معناسنه در) (داشت معلوم که مجرد اثبات ایچوندر) (وسوسه عشق
 بیانه) (سودایی یا حرف وحدت) (عمرها اادات جمع عمرسنه دن
 عبارتدر) (رنج طلب بیانه) (برد فعل ماضی مفرد ایلندی یعنی چکندی
 دیمکدر) (نا حرف انتها) (بمطلوب با حرف صله) (رسید فعل ماضی
 ابرشدی دیمکدر) (ضربت تا اسلوب عجم اوزره طویل یا زیلور کوتک
 دیمکدر اما بویله برلرده مختده مستعملدر) (عشقه اضافت لامیه خورد
 فعل ماضی مفرد یدی دیمکدر) (نا حرف انتها) (جمال معشوق لامیه
 بدید بآء تا کید ایله فعل ماضی مفرد کوردی دیمکدر) (هنوز الان
 دیمکدر) (بزم وصال بیانه) (کرم کافی محکم فتحیله صحیح دیمکدر
 نکرده فعل ماضی منفیدن قسمدر) (جای نکرده نک مفعولی) (بود ادات

ماضی یرنی اصیحق ایلمش ایدی یعنی ایصتماش ایدی دیمکدر (جام
وصال بیانیه جام قدح دیمکدر) جرعه یا حرف وحدت همزه توسل
جرعه چمک ضمیمه دیده قلان تورتیه دیرل (پیش بیه عربیله زیاده
معناسنه در (نخورده ماضی منفیدن قسمدر ایچمماش دیمکدر قاعده
سجیع اوزره بود مقدردر) عزیمت آن مصدر لشفاعلنه در (شین ضمیر
جوانه راجعدر جوانه اول عزیمت دیمکدر) (محصول ترکیب) سلیل نام
برجوان سلاله کرامدن عرب قبیله لزندن کال ادب ایله مشهور ایدی
وارسلانلر همیشه سنده و بهادرلر عرکه سنده ضعیف و کوشکلاکدن دور ایدی
حاصلی بهادرلقده غایت دلاور ایدی و کواکلنده عجمسی قزندن هوا سی
وانک باشنده و سوسه عشقندن سودا سی وار ایدی حاصلی عجمی قزیننه
عاشق ایدی نیجه سنه ل ارامق زحمتی چکدی تا کیم مطلوبه ایرشدی
و عشق کوتکنی بدی رنج و مشقت چکدی تا کیم معشوقه کجالی
کوردی یعنی مطلوبه واصل اولوب جمال محبوبی کور نیجه دل نیجه
زحمت و مشقتلر چکدی هنوز وصال بر نمیده یرنی ایصتماش ایدی
و وصال جانندن بر جرعه زیاده ایچمماش ایدی حاصلی بر وفق دلخواه
کامن آمدن اکا اول عزیمت ظاهر اولدیکه اول منزلدن غیری برده
مقام ایلیه و نازه رله بر موطنده قرار طوته حاصلی تبدیل مکان ایلیکه
عزیمت ایلدی * آن ماه رادر عماری نشاند و عماری رابان راه که دلش
میخواست براند چون یک مرحله بیرید پیمای خوش و منزل دلکش
رسید نزول کرد و عماری رافرو د آورد ناکاه دید که از یک جانب سی سوار
آشکار شدند بر خاست و سلاح بر بست و در خانه زین نشست چون
نزدیک آمد دانست که دشمنان وی اند بمقابله و مقتله ایشان مشغول
گشت و بیشتر ایشان را کشت اما زجهای کاری خورد به پیش دختر
عم بار گشت و گفت * را ادات مفعول (در حرف صله) (عماری عینک
کسریله اورتولو محفه به دیرل عربیه دهخی اطلاق اولنور) (نساند
فعل ماضی مفرد بندردی دیمکدر) (را ادات مفعول) (با حرف صله) (که
حرف رابط) (شین ضمیر جوانه راجعدر) (می حرف محاکبه) (خواست
فعل ماضی مفرد دیلر ایدی دیمکدر) (براند بیه تا کید ایله فعل ماضی مفرد
قطع ایلدی دیمکدر) (با حرف صله) (جای خوش موصوفک صفتیه

اضافتی در (مزل دلکش ده بویه دلکش وصف ترکیب سدر کوکل
 چکینی مفرح معناسنه) رسید ایشدی (بول گرد ایشدی) (را ادات مفعول
 فرو آورد ایشدردی) (سی سوار اوتوز آتلی) (برخاست قافقدی) (بر بست
 بغلدی) (در حرف صله) (خانه زین پیانیه زین اگر دیمکدر) (نشست
 فعل ماضی مفرد غائب اوتور دی دیمکدر) (دانست ییلدی) (که
 حرف بیان) (دشمنان وی لایمه) (اند ادات جمع خبر) (کشت اولدی
 دیمکدر کافک فتحیله) (پیشتر بلاء عربیله چوق معناسنه در) (ایشانه
 اضافت لایمه ایشان سی سواره راجعدر) (را ادات مفعول) (کشت
 کاف عربیله فعل ماضی مفرد اولدردی دیمکدر) (زحم یاره) (ها
 ادات جمع) (کاری بیه نسبی ایلله مؤثر دیمکدر) (زحهای کاری مؤثر
 ومولم یاره لر دیمک اولور) (خورد فعل ماضی مفرد ییدی دیمکدر) (با
 حرف صله) (پیش قیت دیمکدر) (باز کشت دوندی دیمکدر
 (محصول ترکیب) نیت سفر ایلدی واول ماهی محنه بی بندردی و مخفی
 اول بوله که استدی ایدی سوردی یعنی مر ادا یلدیکی محله روانه اولدی
 چونکه بر مر حله قطع ایلدی برخوش محله و مفرح منزله ایشدی
 و ایشدی و مخفی ایشدردی ناکاه کوردیکه بر جانبیدن اوتوز آتلی آشکار
 اولدی لر قافقدی و سلاحی بغلدی و اگر خانه سنه اوتوردی چونکه
 یقین کلدیلر بیادیکه انک دشمن لر بدر انلرک مقابله و مقاتله سنه مشغول
 اولدی و انلرک اکثر یسنی قتل ایلدی اما مؤثر زحمر ییدی دختر عمت یانه
 رجوع ایلدی کلدی و دیدی (رباعی) آمد ز عدو بکشتن من خبری *
 بنشین که بیعت بحسرت نظری * بکشتن من با حرف صله کشتن بونده
 لازم معناسنه در اضافت فاعل نه در بنم اولمکله که دیمکدر) (یا حرف وحدت
 (بنشین بیه تأکید ایلله امر حاضر مفرد اوتور دیمکدر) (که حرف
 تعلیل) (بنیم فعل مضارع متکلم وحده) (تا حرف خطاب سنی کورهیم
 دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (یا حرف وحدت) (محصول بیت) (عدودن
 بنم اولمکله که بر خبر کلدی خبردن مراد جراحه سدر اوتور که سنی
 بر حسرت نظریله کورهیم * ریزم خونت که نا چو خونم ریزند *
 تا که زلفت کام نکیرد دگری * ریزم فعل مضارع متکلم وحده
 دو کرم دیمکدر) (خونت مفعولی) (که حرف بیان) (تا حرف تعلیل

(چو ادات تشبیه) (خونم ریزندك مفعولی) (ریزند فعل مضارع جمع غائب) (تا که ادات تعلیل) (کام مراد) (نکیرد فعل مضارع منفی طرتمبه یعنی آلمیه دیمکدر) (محصول بیت) سنك فانکی دو کرم تا کیم بنم قائمی دو کدکاری کبی تا که سنك لبکدن غیر یسی مراد آلمیه حاصلی بندن صکره یاد ال دمسون ایچون سنك فانکی دو کرم (عروض) بور باعی شجره اُخر ب اوزانندن اُخر ب مقبوض مکفوف مجبوریدر که بر مصراعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور * دختر کت والله اگر تو خون من نریزی من خون خود خواهم ریخت و با خون تو خواهم آیمخت اما آن به که تو پیش دستی و این عقده از دل خود بکشایی سلیل برخواست و این ترانه آغاز کرد که * خون من لایمه (خون خود ده بویله) (ریخت و آمیخت ماضیلردر مصدر معنایه کیشلردر دو کسم کرک قارشدرسم کرک دیمک اولور) (پیش دست وصف ترکیبیدر الی ایلری دیمکدر) (یا حرف مصدر تقدم و سبقت دیمک او اور) (نمایی فعل مضارع مفرد مخاطب کو سترسین دیمکدر) (بعض نسخه ده کنی واقعدر ایلیمه سین دیمکدر عقده اصطلاحانده مشکل دیمکدر) (را ادات مفعول) (بکشایی بآء تأکید ایلیمه فعل مضارع مفرد مخاطب آچه سین دیمکدر) (برخواست فعل ماضی قالدی دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب) قیز دیدی والله اگر سن بنم قائمی دو کرسك بن کسندو قائمی دو کسم کرک وسنك قانك ایلیمه قارشدرسم کرک اما اول اعلادر که سن سبقت و تقدم ایدم سین و بو مشکلی کو کلبکدن آچه سین یعنی بکا یاد ال دو قتمق مشکلی دفع ایدم سین سلیل قالدی و بو ترانه به آغاز ایلدی که (بیت) از کشتی نادرست این چرخ درشت * بنکر که مرا چه سان بخاك آمد پشت * کشتی کاف عربك ضمیمه کورش دیمکدر (نادرست اضافت صفتنه در) (نا حرف توصیف نفی درست بتون و صحیح دیمکدر) (این چرخه اضافت موصوفه در چرخك درشته صفتنه درشت درست و زننده ناهموار دیمکدر) (بنکر بآء تأکید ایلیمه امر حاضر مفرد باقی دیمکدر) (که حرف بیان) (مرا را حرف تخصیص) (چه سان نه نك کبی یعنی نه کونه) (بخك با حرف صله) (شت آرقه دیمکدر) (محصول بیت) بو ناهموار اولان چرخك صحیح و طوغری اولین کورشندن باقی که نه کونه ارقه بره کلدی

حاصلی بوجرخ کج رفتار بی نه گونه مغلوب و زبون ابلدی (بعض
 نسخه ده کستی برینه کستن واقع اولشدر دوغٹک مناسبه در کافک فتحبله
 یعنی چرخک نا هموار دواندن * آن کر ویم این نقد حیاتست بمشت *
 امروز بدست خود همی باید کشت * آن کر آن کس که از نقد برنده در
 (بیم ضمیر متکلم حیاته مصروف (نقد معروف (حیاته اضافت بیانیه
 (بمشت باحرف ظرف مشت آوج دیمکدر (بدست خود بیانیه (با حرف
 مصاحبت (باید کشت اولدرسم کرک دیمکدر (محصول بیت) اول
 کیمسه که بنم نقد حیاتم الگ الگ الگ در یعنی بنم سبب حیاتم اولان کیمسه بی
 بوکون ک: دو مالله اولدرسم کرک (عروض) بور باعی ینه شجره
 اخرب اوزانندن اخرب مقبوض سالم مجبوبر * پس برکلو بی که
 آن اززه کر بیان رشک می برد واز غیرت عقد حائل اشک می ریخت
 یک تیغ براند و آن شمع جهان افروز را یک دم بنشانند و روی خالک آود
 خود را در خون او مالید و بان سرخ روی باز دیگر روی دران سیه روزان
 آورد و چند تن دیگر را سر برداشت و آخر سر بنهاد و چون قوم سلیل
 ازین واقعه خبر یافتند جامه دران رموی کاک بشتافتند و آن هر دو
 کست را بر مقبره قبیله بردند در یک قبر بخت سپردند * کلو بی باحرف
 وحدت کلو کاف عجمبله بوغزدیمکدر (ره کر بیان لامیه زه زانک کسر یله
 وهای اصلیه ایله بوغزه متصل اولان قیتندر (رشک حسد دیمکدر
 رمی ادات حکایه (برد بونده ایلردی دیمکدر فاعلی تحته سلیله
 راجعدر (غیر عقد حائل لامیه و بیانیه (عقد حائل تعویذ ایچون
 تعلیق اولان حائلک اپی وقیتانی و زنجیری هرنه ایسه مراد در
 حائل باغٹک غیبتندن دیمکدر (می ریخت دو کرایدی (براند فعل
 ماضی مفرد اوردی دیمکدر (یک دم باحرف صله برنفسده دیمکدر (روی
 خالک آوده خود بیانیه و لامیه خالک آود و وصف ترکیبدر طراغه بوشمش
 دیمکدر (را ادات مفعول (خون اولامیه اوضمیری دختره راجعدر
 (مالید فعل ماضی مفرد غائب سوردی دیمکدر (با حرف مصاحبت
 (سرخ روی وصف ترکیبدر قرل یوزلی یعنی قانلی یوز ایله دیمکدر
 (بار دیگر برکه دخی زدر حرف صله (سیه روز وصف ترکیبدر قره
 کونلی بدبخت دیمکدر الفنون ادات جمع آورد فعل ماضی مفرد غائب

کتوردی دیمکدر (چندتن دیگر را حرف تخصیص بر قیج تک دخی
 (سر باشی) برداشت قالدردی یعنی کسدی دیمکدر (و آخر عاقبت
 (سر بنهاد باش قودی یعنی فوت اولدی) (بعض نمخنده بکذاشت
 واقعدر ترک ایلدی دیمکدر بونسخه دخی اعلادر زیر برداشته سیمکدر
 (یافتند فعل ماضی جمع غائب بوالدیله دیمکدر) (جامه دران صفت
 مشبهه در اثوابن بیرته رق) (موی کلان ده بویله قبلانی یعنی صاچن
 وصقالن بویله رق) (بشتافتند بآئین کیدایله فعل ماضی جمع غائب
 سکر دیله دیمکدر) (کشته کافک ضمیله اولمش دیمکدر) (رادات سفعول
 (برحرف صله) (مقبار مزارلق دیمکدر قبیلله به اضافت لامیه) (بردند
 فعل ماضی جمع غائب ایلندیله دیمکدر) (دریک قبر برقبیره) (بخاک طپراغه
 (سپردند اصمردیلر) (محصول ترکیب) صکره یعنی بوترانه و بور باغی بی
 اقودقدنصکره اول بر بوغز که سلیل انی بقه نک زهندن رشک ایدردی
 یعنی قسقه نوردی و حائل باغنه غیرتندن اشک دوکر اغلردی حاصلی
 انلردن قسقه نورکن برطیغ اوردی و اول جهانی شعله لندریچی شمع
 برنفسده سویوندردی و کندونک طپراغه بونشمش یوزخی دخترک قاننه
 سوردی و اول قانلی یوز ایلله سییه روزانه یوز کتوردی یعنی ینه توجه
 و اقدام ایلدی و برقاج کیمسه نک باشی کسدی و عاقبت باشی بر اقدی
 چونکه سلیک قومی بو واقعه دن خبر آدیلهر اثواب بیرته رق و صاج
 و صقال بویله رق قوپه ره رق سکر دیلهر و اول ایکی مقتولی قبیلله نک
 مزار لغنه ایلندیله و برقبیره طپراغه اصمردیلر حاصلی ایکپسنی برقبیره
 دفن ایلندیله (قطعه) هر دو راز بر زمین از سرعت بردند * تانه
 در روز جزا خوار و درم برخیزند * رادات مفعول (سر عزت بیانبه
 عزت اوچندن یعنی عزت ایلله دیمکدر) (بردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلندیله دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (نه حرف نفی خیزنده مصروف
 (درم دالک کسری و ژاء محکم فتحیله غصه لودیمکدر) (برحرف تأکید
 (خیزند فعل مضارع جمع غائب قالقدل دیمکدر) (محصول یت) هر
 ایکپسنی برالته عزت ایلله ایلندیلهر تا کیم روز جزا ده خور و غصه لو
 قالقبیلر * درته خاک بیک بسترشان جا کردند * تا بهم شاد بخشند و بهم
 برخیزند (ته تانک کسری و هاء ملفوظه ایلله دیب و آلت دیمکدر) (بیک

با حرف ظرف یستر دوشك (شان خمیری جمع) کردند فعل ماضی
 جمع غائب (تا حرف تعلیل) بهم برابر (بخشیدند بآئید) تا کید ایله فعل
 مضارع جمع غائب یا ته لر دیمکدر (بهم سابق کنی) (برخیزند اسبق
 کنی) (محصل بیت) طیرق اننده انلره برنوشکده بر ایلدیلر تا کیم برابر
 ساد یا ته لر و برابر قانقلر (عروض) بوقطعه بحر رملندر صدر
 و ابتدا سالم حصور مخبون که ثانی سا کنی حذف اولمش عروض و ضربنه
 اصل که سبب آخر دوشوب و تد قطع اولمش یعنی و تدک سا کنی دوشوب
 مافلنک عتحرکی سا کن اولمش بر مصرای فاعلاتن فعلاتن فعلاتن
 فعلن اولمش (حکایت) جوانی با کمال ادب باشد ملقب بردختی
 قبيله از مهران قبيله جیدانام عاشق شد و رابطه و داد و قاعده
 اتحاد میان ایشان مستحکم گشت آن راز را از نزدیک و دور می پوشیدند
 و در اخفای آن حسب المقدور می کوشیدند اما بحکم آنکه گفته اند
 (جوانی با حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) کمال ادب پیانیه
 (باینه حرف مصاحبت) (اشترقیع همزه ایله علم رجل در) (بر حرف
 صله) (دختری یا حرف وحدت) (قبيله کوزل دیمکدر) (مهران
 قبيله لامیه) (مه جیم کسری و هاء اصلیه ایله اولو دیمکدر) (جیدا
 جیم قتی و یانک سکونیه علم مرأه در) (رابطه و داد لامیه) (قاعده
 اتحاد و بویه) (داد و وارک کسریه محبت معناسنه در) (اتحاد افعل باندن
 مصدر در برلشمک معناسنه) (میان ایشان لامیه) (مستحکم قوی دیمکدر
 (گشت فعل ماضی مفرد اولدی دیمکدر) (آن راز را رادات مفعول اول
 سری دیمکدر) (نزدیک یقین) (دور اراق دیمکدر) (می ادات حکایه
 (پوشیدند فعل ماضی جمع غائب اورترلر دیمکدر) (اخفای آن لامیه انی
 کیرلمده) (حسب المقدور قادر اولدیغی قدر دیمکدر) (می کوشیدند
 سعی ایدرلر دی دیمکدر) (محصل ترکیب) (برجوار کمال ادب ایله اشتریه
 ملقب قبيله اولولردن جیدانام کوزل بر قیزه عاشق اولدی و محبت
 رابطه سی و برلشمک قاعده سی انلرک اراسنده قوی اولدی اول سری
 اوزاقدن و یقیندن اورترلر دی وانی اخفاده قادر اولدقلری قدر
 سعی ایدرلر دی حاصلی عشق و محبت لربنی کمال مرتبه ستره سعی
 ایدرلر دی اما اول سبیدن که دیمشدر (بیت) عشق سر یست که گفتن

نتوان * بدو صد پرده نهفتن نتوان * عشق مبندا (سریست خبری
) با حرف وحدت (که حرف رابط) گفتن نتوان سو یلک ممکن دکل
) با حرف ظرف یا حرف مصاحبت (دو صد ایکی یوز) نهفتن نتوان
 کیرلک ممکن دکل (محصول بیت) عشق بر سر در که سو یلک ممکن
 دکل که عاشق دائما سترینه سعی ایدر یا خود عشق دیدگری شی
 لسان ایله تعبیر ممکن دکلدر ایکی یوز پرده دروننده یا خود ایکی یوز
 پرده ایله کیرلک ممکن دکل اطوار و اوضاع ندن معلوم اولور (عروض)
 بو بیت عینله قطعه سابق کبیر * عاقبت راز ایشان بروی روز
 افتاد و سر ایشان از نشیمن کون با نجهن بروز آمد میان دو قوم ایشان
 جنکها انکبخنه شد و خونها ریخته گشت قوم جید اخیمه توطن اران
 دیار برکنند و بار اقامت بدیار دیگر افکنند چون شد اید فراق
 متمادی شد و دواعی اشتیاق متقاضی گشت روزی اشر با یکی
 از دوستان خود گفت هیچ توانی که بامن بیایی و مرادر زیارت جیدا
 مددکاری نمایی که جان من در ارزوی وی بلب رسیده و روز من در
 مفارقت او شب انجامیده * راز ایشان بیانه (بروی روز افتاد
 فاش اولدی دیمکدر) کایتدر (سرایشان لامیه انلک سری دیمکدر
 نشیمن کون مجازا بیانه نشیمن اوتراق دیمکدر) کون کاف و ممیک ضمه لایه
 کیرلک معناسنه عربدر خفا اوتراغندن دیمکدر (با حرف صله
) انجهن بروز مجازا بیانه انجهن جمعیت معناسنه در (بروز وزن و معناد
 ظهور کبیر) میان دو قوم ایشان لامیه لدر (جنکها ها اادات جمع
) انکبخنه شد فویدی دیمکدر (خونها جنکها کی) ریخته گشت
 دوکلدی دیمکدر (خیمه توطن بیانه) برکنند فعل ماضی جمع غائب
 قالدر دیمکدر (بار اقامت مجازا بیانه) بار یوک دیمکدر (با حرف
 صله) افکنند فعل ماضی جمع غائب برافندیلر دیمکدر (شاید فراق
 بیانه) شاید شدلک جمعی فراق ایرولق (متمادی شد اوزادی
) دواعی اشتیاق بیانه (دواعی داعیه نک جمعیدر اشتیاق استکری
 دیمکدر) متقاضی طالب دیمکدر (روزی با حرف وحدت با حرف صله
) دوستان خود بیانه (که حرف بیان) توانی فعل مضارع مفرد
 مخاطب قادر پسین دیمکدر (با حرف مصاحبت) بیایی باه تأکید ایله

فعل مضارع مفرد مخاطب کله سین دیمکدر (مرارا حرف صله بکا
 دیمکدر) (در حرف ظرف) (زیارت جیدا لامیه) (مدد کاری یا حرف
 مصدر کار ادا ت فاعل مدد جیلاک دیمکدر) (نمایی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کو ستره سین دیمکدر) (جان من و ارزوی من لامیه لر در) (بلب
 رسیده دوداغه ایرشمش) (روز من و مفارقت اوده لامیه لر در) (انجامیده
 نهایت بولش دیمکدر) (محصول ترکیب) عاقبت انلرک رازی فاش
 اولدی و انلرک سری خفا اوتراغنددن ظهور ججه بنه کلدی و انلرک
 ایکی قومنک اراسنده جنکرقو پدی و قانلر دو کلدی جیدانک
 قبیله سی توطن خیمه سنی اول دیاردن قانلر دیلر حاصلی ترک دیار
 ایلدیله واقامت بوکنی غیر ی دیاره بر اقدیلر یعنی دیار آخردن توطن
 ایلدیله چونکه ایرلیق شدنلری متمد اولدی و اشتیاق استکری طالب
 اولدی بر کون اشتراک کنندی دوستلرندن برینه دیدی هیچ قادر مبین که
 بنم ایله کله سین و بکا جیدایی زیارتده مدد جیلاک یعنی یاردم ایده سین که
 بنم جانمانی ارزوده دوداغیمه ایرشمش یعنی هلاکم قریب اولدی و بنم
 کوندزم انک مفارقتنده کیجه به نهایت بولشدر خلاصه مفارقتنه
 تحمل قالدی * گفت سمعا و طاعة هر چه میگوید بنده ام و هر چه
 فرمائی بآن شتابنده هر دو برخاستند و راه حلها بسیار استند یک روز
 و یک شب و یک روز دیگر تاشب راه بریدند تاشب بآن دیار رسیدند
 در شب کوهی نزدیک بآن قوم فرود آمدند و راحله بخوابانیدند
 اشتراک دوسترا گفت بزخیر و این شتر کم شده راسراغ کتان باین قبیله
 بکند و با هیچ نام من مبرمکم کنیز کی فلانه نام که داعی کوسفندان
 و محرم رازهای پنهان و بیست سلام من با و برسان و ازوی خبر جیدا
 بپرس و موضع فرود آمدن ما اورا نشان ده * سمعا و طاعة مفعول
 مطلق لر در (میگوید فعل مضارع مفرد مخاطب سویلر سین دیمکدر
 (فرمائی بیورر سین دیمکدر) (بآن یا حرف صله) (شتابنده اسم فاعل
 بیلیجی دیمکدر) (برخاستند فعل ماضی جمع غائب قانلر دیلر دیمکدر
 (راحله ها ادا ت جمع راحله زاد راه و پنک دیمکدر) (بسیار استند
 بآء تأکید ایله فعل ماضی جمع غائب حاضر لر دیلر دیمکدر) (یک روز
 و یک شب بر کون و بر کیجه) (و یک روز دیگر تاشب بر کون دخی

اخشامه دك (بريدند فعل ماضی جمع غائب قطع ايلديلر ديمكدر
 (با حرف تعليل) با آن با حرف صله (رسيدند فعل ماضی جمع غائب
 ايرشديلر ديمكدر) شعب طاغك صحن يوللرينه دپرلر (كوهی يا حرف
 وحدت) با آن با حرف صله (فرود آمدند فعل ماضی جمع غائب
 نزول ايلديلر) بخوابانيدند فعل ماضی متعدی جمع غائب ياتورتديلر
 ديمكدر) دوسترا را ادات صله (برخيز فعل امر حاضر مفرد) شتر كم شده
 پيـانـبه كم شده ضايع اولمش ديمكدر (سراغ سبك ضميمه بونده
 مطلوب معنا سنده در) كان صفت مشبـهـه مطلوب ايله رك ديمك
 اولور (باين با حرف صله) بكذار اوغره ديمك معنا سنده امر حاضر در
 (با حرف صله) نام من لاميه (مهر فعل نهی حاضر ايلتمه ديمكدر
 (نام من مبر كچمه به آدیمی سويله ديمكدر كايه در) مكر ادات استثنا
 (كنيز كي يا حرف وحدت) فلانه الفاظ كايه دندر (كه حرف بيان
 راعي چوبان ديمكدر) كوسفندانه اضافت لاميه (محرم رازهای
 پنهان وی لاميه و پيـانـبه و لاميه لدرر جيدانك كيرلي سرلرينك محرمي
 ديمكدر) سلام من لاميه (باو با حرف صله او كنيز كه راجعدر) برسان
 بـاء تا كيد ايله فعل امر متعدی ايرشدر ديمكدر (وی ينه كنيز كه
 عائددر) خبر جيد لاميه (پيرس بـاء تا كيد ايله امر حاضر مفرد صور
 ديمكدر) (وموضع فرود آمدن ما بزم قونديغيز موضعي) (اورا كنيز كه
 نشان ده علامت وير) (محصول تركيب) اول دوست ديري سمعا و طاعة
 هر نه سويلر سن بنده يم و هر نه بيوررسن يلجي يم هر ايكنسي قالدیلر
 و يول از يغني و يوكني حاضر ايلر بر كون و بر كچمه و بر كون دخی
 اخشامه دك يول قطع ايلديلر تا كيم كچمه اول دياره ايرشديلر
 بر طاغك صحن يولنده اول قومه يقين اينديلر و راحله نري ياتور ديلر
 اشتراول دوسته ديدی قالدی و اول ضايع اولمش دوه يي طلب ايدرك
 يوقبيله يه اوغره عمر بنده دوه مقبول اولديغندن سويديكي شيلريني
 دوه يه تشبيه ايدرلر و بنم اسمي كچمه يه سويله الاشول بر كنيز كه
 سويله كه فلانه ادلی كه جيدانك قيونلرينك چوباني و كيرلي سرلرينك
 محرمي در بنم سلامي اكا ايرشدر و انندن جيدانك خبر يي صور و بزم
 اينديكيز موضعي نشان وير * آن دوست كويد من برخاستم و با آن قبيله

درآمد اول کسی که مرایش امد آن کنیزك بود سلام اشتر رسانیدم
و حال جید را پرسیدم گفت شوهر روی بروی تنك گرفته است و در
محافظت وی آنچه ممکن است بجای آرد اما موعده شما آن درختانست که
در عقب فلان پشته است باید که وقت نماز خفتن اینجا باشید من زود
برگشتم و آن خبر را باشتر رسانیدم هر دو برخاستیم و آهسته راحلها
می کشیدیم تا وقت موعود بموعده معهود رسیدیم * پشته دپه دیمکدر
نماز خفتن یسوی نمازی معناسند در (باشید فعل مضارع جمع مخاطب
اوله سکن دیمکدر (محول ترکیب) اول دوست دیر یعنی نقل ایدر
بن فالقدم و اول قبیله به کلام اول کپسه که بنم قتیبه کلدی اول
کنیزك ایدی اشترك سلامی ایرشدردم و جیدانك حالی صوردم
دیدید جیدانك قوجه سی جیدایه طار طوتمشدر وانی محافظه ده
اول شی که ممکندر بر بنه کنور حاصلی کالبه حفظ و حراست ایدر
اما سزك موعده یکنز اول انخلو در که فلان دپه نك عقبنده در کر کردر که
یسو وقتنده اول برده اوله سکن بن تیر دوندم و اول خبری اشتره
ایرشدردم هرایکیمز قالفندق و یواش یواش بوکلری چکدک تا وعد
اولسان وقتندك وعد اولسان معهود یره ایرشدك (رباعی) بودیم
در انتظار با کر به وآه * بنشسته براه بار کز ره ناکاه * بودیم فعل ماضی
متکلم مع الغیر (در حرف ظرف) (با حرف مصاحبت) کر به اغمه
(بنشسته با حرف تأکید) (ها ادات ترتیب) براه با حرف ظرف (که
حرف بیان) (زره ناکاه بیت ثانیه مروهوند (ناکاه انسزین دیمکدر
(محول بیت) یاریوانده او توروب کر به وآه ایله انتظارده اولدق که
یولدن انسزین * آواز حلی و بانك خلخال آمد * یعنی خبرید که
آمد آن چارده ماه * آواز حلی لامیه حلی حانك ضمیمه سیم وزردن
مصنوع زینت نسایه دیرلر (بانك خلخالده لامیه بانك سس دیمکدر
(خلخال قر بلرک یا قلر بنه طایق قلری شیرد) خبرید فعل مضارع
جمع غائب قالفکنز دیمکدر (که حرف تعلیل) (چارده ماه آیک اون
دردی دیمکدر بدر معناسنه (محول بیت) یولدن انسزین حلی
صداسی و خلخال سسی کلدی یعنی قالفکنز که اول آیک اون درد
کلدی حاصلی آواز حلی و خلخال لسان حاله بوکلایمی سویلر

(عروض) بور باعی شجره اذرب اوزاندند که صدر وابتدا اذرب
 حشو اولر مقبوض ثانیله سالم عروض و ضرب ازل که مغاعیلن دن
 میم و سبب خفیفک بری و سبب آخرک ساکنی حذف و متحرکی اسکان
 فاع قالور بویله اولجده بر مصراعی مفعول مغاعیلن مغاعیلن فاع
 اولور بیت ثانیته مصراع ثانیته زحاف آخرله معالدر تدبر
 * اشتر از جای بچست و استقبال کرد و سلام گفت و دست پوشید
 من روی از ایشان برناقم و بجانب دیگر شتافتم مرا آواز دادند که
 باز آی که هیچ ناشایستی در میان نیست و جز گفت و کو بی بر سر زبان
 فی من باز آمدم و هر دو بنشستند و با هم سخنان از گذشته و آینده
 در پیوستند * بچست بانه تا کیدایله و چمک فخیله فعل ماضی مفرد
 غائب صیغردی دیمکدر (پوشیده فعل ماضی مفرد غائب اویدی
 دیمکدر (ناقم فعل ماضی متکلم وحده چویردم دیمکدر (شتافتم ده
 بویله سکر کردم فاجدم دیمکدر (مرا را ادات مفعول (آواز دادند
 چاغردیلر دیمکدر (که حرف بیان (باز آی دون دیمکدر (ناشایستی
 نا حرف نفی یا حرف نسبت لایقلی اولمیان دیمکدر (سرزبان دل اوچی
 دیمکدر (نی بوق دیمکدر (باز آمدم دوندم (بنشستند فعل ماضی
 جمع غائب او توردیلر دیمکدر (گذشته ماضیدن قسمدر یکمیش دیمکدر
 (آینده اسم فاعل کلیجی دیمکدر (در پیوستند فعل ماضی جمع غائب
 اولاشدر دیلر دیمکدر (محصول ترکیب) اشتر برندن صیغردی و استقبال
 ایلمدی و سلام سویددی وال اویدی بن یوزیمی انلردن چویردم
 و خیری جانیه فاجدم بنی چاغردیلر دون که هیچ لایقلی اولمیان آورته ده
 یوقدر و دل اوچی ایله گفت و کوندن غیر یوق حاصلی بیتمزده فعل
 شمع یوقدر کیمه دیدیلر بن دوندم و هر ایکبسی او توردیلر و بر بویله
 سوزلری یکمیشدن و کچلکدن اولاشدر دیلر * در آخر اشتر گفت که
 امشب چشم آن دارم که با من باشی و چهره امید مرا بنساخن
 مغارفت نخراشی جیدا گفت لا والله این بهیج گونه مبر نیست و کاری
 بر من ازین دشوارتری می خواهی باز آن واقعه های پیشین پیش آید
 کردش ایام بتازکی ابواب شداید و آلام بر من بکشداید اشتر گفت
 والله که ترا نمی گذارم و دست از دانت نمی دارم (مصراع) هر چه آید

کویا و هر چه خواهد گویشو * در آخر گفت و کونک آخرنده یعنی
 نهایت کلامده دیمکدر (چشم بونده امید معناسنده در چشم آن دارم که
 انی امید ایدرم که دیمکدر (بامن با حرف مصاحبت بمله دیمکدر
 (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر (چهره امید
 مجازا بیانیه امید (هر الامیه (بناخن با حرف مصاحبت (ناخن
 طریق دیمکدر (مفارقه اضافه بیانیه (نخرایشی فعل ننی مستقبل
 مفرد مخاطب طرمله مبه سین دیمکدر (بهیج کونه با حرف مصاحبت
 هیچ برنوعله دیمکدر (کاری با حرف وحدت برایش دیمکدر (دشوار
 مشکل دیمکدر (نی یوق دیمکدر (میخواهی فعل مضارع مفرد
 مخاطب استفهامی متضمن استر مبین دیمکدر (بازینه دیمکدر (واقعهای
 پیشین بیانیه پیشین یاء نسبه و نون تأکید ایله اسکی دیمکدر (پیش آمد
 قتمیزه کله (کردش کافک کسر یله اسم مصدر در (ایامه اضافه
 لامیه ایامک دونوشی (بتازکی با حرف مصدر (با حرف مصاحبت
 تازه لک ایله حاصلی یکیدن دیمکدر (ابواب شاید مجازا بیانیه ش تله
 قبولی (رمن بکا) بکشاید باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 آنچه دیمکدر (نمی گذارم براقم دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد
 غائب کلورسه دیمکدر (کویا کلسون (خواهد استر سه (گویشو
 اولسون شبنک قتمیزه (موصول ترکیب) نهایت کلامده اشترا دیدی
 بویکجه انی امید ایدرمکه بمله اوله سین و نیم امید چهره می ابر باق
 طرناغبله طرمله مبه سین جیدا دیدی لا والله بویکجه برنوعله مبه
 د کلد و بکا بوندن مشکراک برایش یوقدر استر مبین اول اسکی
 واقع قتمیزه کله و ایامک دونوشی یکیدن شدت و مشقت قبولی
 آنچه اشترا دیدی لا والله سنی براقم و سنک تککدن الیمی حکیم
 هر نه کلورسه کلسون و هر نه استر سه اولسون (عروض) بومصرع
 رملندرد که یالکز عروضی محذوفدر * گفت این دوست ترا طاقت
 آن دارد که اهرجه من بکویم بجای آرد من برخاستم و گفتم هر چه
 نوکوی جنسان کنم و هزار منت بر جان خود نهم و اگر چه جان من
 در سر آن رود و جامه های خود را بیرون کرد و گفت این را بپوش
 و جامه های خود را بمن ده * سر بونده اوج معناسنده در (در سر آن

انك اوجنده ديمك اولور (محصول تركيب) جيداً دیدی بوسنك دوستنك
 اكا طافتي وارميدر كه هرنه كيم بن سويليم يرينه كتوره بن قالمقدم
 وديدم هرنه سن سويلرسن انجلين ايليم وكنندوجانم اوزره هزارمنت
 قويم واكرچه بنم جانم انك اوجنده كيدر سهده جيداً كندي
 جامه دريني چيقردی و دیدی بوزی وكندي جامه دريني بكا و بر
 * پس گفت برخيز و بخمة من درای و در پس پرده بنشين شوهر من
 خواهد آمد و قدحی شیر خواهد آورد و خواهد گفت اين آشام نست
 بستان و تو در گرفتن تعجيل مكن و انك تعالی پيش كبر آرا بدست
 تو خواهد داد يا بر زمين خواهد نهاد و پرود تابامداد ديكر نخواهد آمد
 هر چه گفت چنان كردم * پس صكره ديمكدر (برخيز فعل امر قالي
 ديمكدر (بخمة من لاميه باحرف صله بنم چادر يمه) درای فعل امر
 مفرد كبر ديمكدر (در پس پرده پرده اردنده) بنشين بآ تا كيد ايله
 فعل امر در او تور ديمكدر (شوهر من لاميه بنم قوجام ديمكدر
 (خواهد آمد كلسه كر كدر) قدحی باحرف وحدت (شير سوت ديمكدر
 (مخ خواهد آورد كتور سه كر كدر) خواهد گفت ديسه كر كدر (آشام
 نست لاميه سنك ايچه جك كدر ديمكدر (بستان بآ تا كيد ايله فعل
 امر آل ديمكدر و كلام شوهر دندر (گرفتن مصدر درز بونده المق
 معناسنه) تعجيل مكن بجله ايله (انك ازاجق ديمكدر (تعالی باحرف
 وحدت فعل بونده ناز واستغنا معناسنه در (پيش كبر شروع ايله
 ديمكدر) آتارا اداات مفعول (بدست تو لاميه باحرف صله سنك اليكه
 (خواهد داد و ير سه كر كدر) يا حرف ترديد (با حرف صله) خواهد نهاد
 قوسه كر كدر (پرود بآ تا كيد ايله فعل مضارع مفرد غائب كيدر
 ديمكدر) تا حرف انتها (بامداد ديكر ايرنسي صباح ديمكدر) نخواهد آمد
 كلسه كر كدر (محصول تركيب) بوندن صكره جيداً دیدی قالي و بنم
 چادر يمه كبر و پرده اردنده او تور بنم قوجام كلسه كر كدر و بر قدح
 سوت كتور سه كر كدر و بوسنك ايچه جك كدر آل ديسه كر كدر
 سن اني آمده بجله ايله و ازاجق ناز واستغنايه شروع ايله اول قدحی
 سنك اليكه و ير سه كر كدر يا خود ير سه قوسه كر كدر و قوجام كيدر
 تا ايره سي صباحه لك كلسه كر كدر هرنه دیدیسه او بله ايلدم * چون

شوهروی قدح شیر آورد من ناز درازیش کرتم وی خواست که
 بر زمین نهد و من خواستم که از دست وی بستانم دست بر قدح آمد
 و سر نکون شد و شیر همه بر بخت در غضب شد و گفت این بامن
 ستیزه میکند دست دراز کرد و از آن خانه نازبانۀ از جرم کوزن از پس
 کردن تاپشت دم بریده و بنیر وی سر پنجه شدت و جلادت
 بر هم پیچیده * چون حرف تعلیل (شوهروی لامیه) قدح شیر
 ظرفك مظلوفه اضافتیدر (اورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی
 دیمکدر) بر قدح بر حرف صله قدح دیمکدر (سر نکون شد باش
 اشاعی اولدی) بر بخت باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دو کلدی
 (در غضب شد غضبده اولدی دیمکدر اما استعمالده غضبه کلدی
 دیمکدر) بامن با حرف مصاحبت (ستیزه عناد معناسنه در) دراز کرد
 اوزاندی (نازبانۀ با حرف وحدت همزه حرف نوسل بر قچی دیمکدر
 (جرم جیم عجمك فتحیه) کون دیمکدر) کوزن کافك فتحیه و واولك
 سکونیه کیک دید کلری جانور در (از پس کردن کردنی اردندن یعنی
 اوموز باشندن دیمکدر) تا حرف انتها (پشت دم قو پروغی ارقه سنه دك
 (بریده ماضی بدین قسمدر کسملش دیمکدر) بنیر وی با حرف مصاحبت
 (نیروی سر پنجه شدت پیانیه لدر نیر و قوت و زور معناسنه در
 سر پنجه ال معناسنه در) شدت الینك قوتیه دیمکدر (جلادت شدته
 عطف تفسیر بدر) بر هم بری برینه دیمکدر (پیچیده اسم مفعول بو کلمش
 دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه جیدانك قوجه سی کلدی قدح
 شیری کتوردی بن ناز درازۀ شروع ایلام اول دیلدیکه بیر قویه
 و بن دیلدیکه انك الندن الام الم قدحه کلدی و باش اشاعی اولدی
 و سوت بتون دو کولدی غضبه کلدی و دیدی بو بمله عناد ایدر
 الین اوزاندی و اول خانه دن کیک کونشدن بر قچی که کیکک اوموز
 باشندن تا قوبرق صوفته دك کسملش حاصلی طویلنی بیاندر و شدت
 و جلادت الی قوتیه بری بریله بو کلمش (قطعه) در سطریری نمونۀ افعی *
 در درازی قرینه ثعبان * در حرف ظرف (سطیری با حرف مصدر
 سطریر سبتك کسری و طانك فتحیه) بوغون دیمکدر تا ایله ستر دخی
 دیرلر (نمونۀ افعی لامیه نمونۀ اورنك دیمکدر) افعی سیاه قازی یلاننه دیرلر

(در درازی در سطری کبی اوزونلقده دیمکدر (قرینه شعبان لامیه
 قرینه بونده شبیه معناسنه در (شعبان اژدر) (محصول بیت) تازیانه پی
 وصف ایدوب دیرکه یوغنلقده ییلانک اورنکی یعنی قاز ییلانی قالنلقده
 اوزونلقده اژدرک شبیهی حاصلی غایت قالدین واوزون * بود تصویر مار
 صنعت او * لوح تصویر اوتن عربان * بود ادات ماضی ایدی
 دیمکدر (تصویر مار مصدرک مفعولنه در ییلان تصویری ایدی
 دیمکدر) (صنعت او لامیه اوزمیری تازیانه راجعدر) (لوح تصویر او
 بیانه ولامیه (تن عربان بیانه (محصول بیت) اول تازیانه نک صنعتی
 ییلان تصویری یا بقی ایدی انک تصویر تخته سی جیلاق وجود
 یعنی هر ضرباتیه وجود انسانده افای تصویر ظاهرا ولوردی
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر اولاجز و قیلنشددر و صدر وابتدا
 سالم حشور مخبون عروض و ضرب اصل صل فاعلاتن دن سبب آخر
 حذف ورتد قطع اولوب فاعل قالور فعلن لفظنه تبدیل اولنور
 فاعلاتن مفاعیلن فعلن اولور * برداشت و پشت مرا چون شکم طبل
 برهنه ساخت و چون طبال روز جنگ بضربات متعاقب و نقرات
 متوالی بنواخت نه مرا ازهره فریاد که می رسیدم که آواز مرا بداند
 و نه طاقت صبر که می اندیشم که پوست برتن من بدراند بر آن شدم که
 برخیزم و بخنجر خنجره اورا ببرم و خون اورا برزم باز \equiv کفتم فتنه
 بیای خواهد شد که نشاندن آن از دست هیچ کس نیاید صبر کردم
 تا مادر و خواهر روی آگاه شدند آمدند و مرا از دست او کشیدند
 و ویرا بیرون بردند * برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی یعنی
 الدی (پشت مرا لامیه بنم ارقه می دیمکدر (چون ادات تشبیه
 (شکم طبل لامیه طبلک قرنی کبی دیمکدر (برهنه بانک ضمیمه جیلق
 دیمکدر) (ساخت فعل ماضی مفرد غائب دوزدی یعنی ایلدی دیمکدر
 (چون پنه ادات تشبیه (طبال روز جنگ لامیه و بیانه جنگ کونک
 طارچسی کبی دیمکدر) (بضربات متعاقب بیانه با حرف مصاحبت
 ضربات ضربه نک جمیدر متعاقب تفاعل باندن اسم فاعلدر
 تعاقب ایدیچی معناسنه (نقرات نونک فتحیه نقره نک جمیدر نقره
 باش پرمغی اورته پارمغه اورمدن حاصل اولان ضوئه دیرلر بونده

تجربید اولنوب ضربه کبی اورمقی معناسنه در (متوالی وزن و معناده
 متعاقب کیدر) (نواخت نونک ضربه فعل ماضی مفرد غائب او خشنادی
 یعنی آوردی دیمکدر) (زهره فریاد فریاده خدم دیمکدر کرچه زهره
 اصل لغتده اود دیمکدر) (که حرف تعلیل می ترسیدم می ادات حکایه
 ترسیدم فعل مضارع متکلم وحده قورقرا ایدم دیمکدر) (که حرف
 بیان) (بداند فعل مضارع مفرد غائب بیله دیمکدر) (می اندیشیدم
 می ترسیدم کبی دوشونوردیم دیمکدر) (پوست دری منه اضافت لامیه
 (بدانند بام تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب بیرته دیمکدر) (بر
 حرف استعلا) (شدم ماضی متکلم وحده اولدم دیمکدر) (برخیزم
 فعل مضارع متکلم وحده قالم دیمکدر) (بخنجر با حرف مصاحبت
 خنجر معروف) (خنجره او لامیه خنجره هاء رسمیه بوغاز دیمکدر
 (بیرم بام تا کیدایله فعل مضارع متکلم وحده کسم دیمکدر) (خون او
 لامیه انک قانی دیمکدر) (برزم بیرم کبی دوکم دیمکدر) (بارینه دیمکدر
 (بیای با حرف ظرف) (خواهد شد اولتی استرفتنه ایاقلنور دیمکدر
 کایتدر) (که حرف رابط) (نشاندن آن اضافت مفعولنه درآی اوتورتمقی
 (از دست کس لامیه هیچ کیمسه نک الندن) (نیاید کلز معناسنه فعل
 نفی مستقبل) (تا حرف انتها) (مادر انا) (خواهر قیر قرنداش دیمکدر
 (آگاه شدن طویدیلر) (آمدند کلدیلر) (کشیدند چکدیلر) (بیرون
 آوردند چیقردیلر) (محصول ترکیب) (طوتدی یعنی قچی بی الدی و بنم
 ارقه می طاول قرنی کبی جملق ایلدی و جنک کونینک طاولچبسی کبی
 بربری اردنجه ضربه لرله و متوالی اورمه لرله اوردی حقیقتده مهترل
 بیننده جنک حربی دیرلر بر اصولدر چابک چابک ضرب ایدرلر و فقرات
 فن موسقیده تنه ننی بله لالی بوالفاظلردن کایه در و بوکا مناسب
 نواخت نغمه ایله ساز چالغیه دخی دیرلر حاصلی بویله جنک حربی
 چالار کبی دو کرایدی نه بنم فریاده خدم وارزیرا قورقرا ایدم که
 سسمی بیله ونه صبره طاقتم وارزیرا دوشنوردیم که دریمی بیر ترانک
 اوزریندا اولدم که یعنی مراد ایلدم که خنجر ایله انک بوغازنی کسم وانک
 قانی دوکم ینه دیدم فتنه ایاقلنور که تی اوتورتمقی هیچ کیمسه نک الندن
 کلز صبر ایلدم تا کیم اناسی وقیر قرنداشی دویدیلر کلدیلر و بی انک

النذن چکدیلر وانی جقار دیلر * ساعتی برنیامد که مادر جیدا درآمد
 برکان آنکه من جیدایم من بکریه درآمد و ناله برداشتم و جامه
 درسر کشیدم و پشت پروی کردم گفت ای دختر از خدای بترس و کاری که
 خلاف طبع شوهرست پیش مکبر که یک مواز شوهر تو خوشتر از هزار
 اشتراشتر خود کست که تو از برای وی محنت کشی و این شربت جشی
 برخاست و گفت خواهر ترا خواهم فرستاد تا امشب دمساز و همراز
 تو باشد و برفت * ساعتی با حرف وحدت (برنیامد فعل نفی ماضی
 مفرد یکدی دیگدر) که حرف بیان (مادر جیدا لامیه) درآمد فعل
 ماضی مفرد غائب کیردی دیگدر (برکان آنکه اول ظن ایله که) جیدایم
 میم ضمیر متکلم (بکریه با حرف صله) درآمد فعل ماضی متکلم و حده
 کلدیم دیگدر (برداشتم ده بویله قالدر دم دیگدر) کشیدم ده بویله
 چکدم دیگدر (در حرف صله) درسر باشم دیگدر (بروی اکا
 دیگدر) بترس باء تأکید ایله امر حاضر مفرد قورق دیگدر (کاری
 با حرف وحدت) که حرف رابط (خلاف طبع شوهر لامیه لر در
 قوجا کک طبعیتک مخالفیدر) پیش مکبر شروع ایله (که حرف
 تعلیل (شوهر تو لامیه) خود تأکید) کست کیدر دیگدر (که
 حرف بیان) از برای وی انک ایچون (کشی فعل مضارع مفرد
 مخاطب چکر سین دیگدر) چشی ده بویله طاز سین دیگدر) برخاست
 فعل ماضی مفرد قالدی دیگدر (خواهر ترا لامیه را ادات مفعول
 سنک قیز قیزنداشک) خواهم فرستاد یوللاسم کرک (تا حرف
 تعلیل (دمساز موافق معناسنه) همراز سر داش دیگدر (تویه
 اضافت لامیه) محصول ترکیب) بر ساعت یکمدی که جیدانک اناسی
 کیردی اول ظن ایله که بن جیدایم بن کریه یه کلیم و ناله و افغان قالدر دم
 واثوایم باشم چکدم و ارقه می اکا ایلدم دیدی ای قیز اللهدن قورق
 و برایش که قوجا کک طبعیتک مخالفیدر شروع ایله زیر سنک
 قوجا کدن بر قیل خوشر کدر هزار اشته مندن اشترا خود کیدر که سن
 انک ایچون محنت چکه سین و بو شرعی طاهه سین قالقدی و دیدی سنک
 قیز قیزنداشکی یوللاسم کرک تا کیم بو کیجه سکا موافقت و سر داش
 اوله و مادر جیدا کندی * و بعد از ساعتی خواهر جیدا آمد و کریه

بر گرفت و برزنده من دعاء بد کرد باوی سخن نکفتم در پهلوی من بخفت
 چون قرار گرفت دست دراز کردم و دهان و براسخفت بر گرفت و کفتم که
 خواهر تو با شترست و من بجای وی این همه محنت کشیدم این را پوشیده
 دارا کر نه هم شما فضیحت می شوید و هم من اول وحشت تمام بروی
 راه یافت و آخران وحشت بموانست بدل شد تا صبح آن قصه را می گفت
 و می خندید * بعد از ساعتی با حرف وحدت بر ساعتد نصکره (خواهر
 جیدالامیه (بر گرفت فعل ماضی مفرد بونده اثباتدن عبارتدر (گریه
 گرفت اغلادی دیمکدر (بر حرف صله (زننده اسم فاعلدر اور یچی
 دیمکدر (منه اضافت مفعولنه در بکا اورانه دیمکدر (دعاء بد معروف
 (باوی با حرف صله (پهلویان دیمکدر (منه اضافت لامیه (بخفت
 باء تأکید الیه یادی دیمکدر (چون حرف تعلیل (قرار گرفت ساکن
 اولدی (دست دراز کردم الیمی اوزاتدم (دهان وی لامیه (را ادات
 مفعول انک اغزینی (سخن بگرفتم پک طوتدم (که حرف بیان
 (خواهر تو لامیه با حرف مصاحبت (بجای وی لامیه (با حرف صله
 انک یرینه دیمکدر (کشیدم فعل ماضی متکلم وحده چکدم دیمکدر
 (این را را ادات مفعول بونی یعنی بوسری (پوشیده اسم مفعول
 اور تلمش دیمکدر (دارا امر حاضر مفرد طوت دیمکدر (پوشیده دار
 کیرله دیمک اولور (اگر نه اگر پوشیده نداری تقدیرنده در اگر
 کیرلر ایسک (هم شما هم سز (فضیحت رسوای دیمکدر (می شوید فعل
 مضارع جمع مخاطب اولور سکز دیمکدر (وخشت اور کک معناسنه در
 (راه یافت بولدی (و آخر عاقبت (بموانست با حرف صله موانست
 مفاعله بایندن مصدر در انسیت لشمک (بدل شد میدل اولدی
 (تا حرف انتها (را ادات مفعول (می را ادات حکایه (گفت و خندید
 ماضی مفرد غایبدر سویلردی و کولردی دیمکدر (محمول ترکیب)
 بر ساعتد نصکره جیدانک قیر قزنداشی کادی اغلادی و بکا اورانه
 بد دعا ایلدی اکا سوزسو یلدم بنم یانمده یادی چونکه ساکن اولدی
 ال اوزاتدم وانک اغزینی ک و حکم طوتدم و دیدم که سنک قیر قزنداشک
 اشتزایله در و بن انک یرینه بوجیغ بخنی چکدم بوسری کیرله اگر
 کیرله مزسک هم سز رسوای اولور سکز و هم بن ابتدا و خشت تمام بول

بودی و عاقبت اول وحشت انسته مبدل اولدی صبا حدك اول قصه بی
 سویلردی و کوردی * چون صبح بد میدجید در آمد چون مارا بدید
 رسید و گفت و یحک این کبست در پهلوی تو کفتم خواهر تو و این نیک
 خواهریست مرا پس گفت که وی اینجا چون افتاد کفتم این را ازوی
 پرس که فرصت تنک است جامه خود بر گرفت و یا شتر پیوستم و هر دو
 سوار شدیم و در راه در آمدیم در اتشای راه این قصه را باوی بگفتم
 پشت مرا بکناد و جراحتهای تازیانه را بدید و عذر خواهی بسیار کرد
 و گفت حکما گفته اند یار از برای روز محنت باید و اگر نه روز راحت یار کم
 نیست * چون ادات تعلیل بد میداد تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 ظاهر اولدی دیمکدر (چون ادات تعلیل (مارا بری دیمکدر (بدید
 باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (بترسیده بویله
 قورقدی دیمکدر (و یحک برکله ترجمدر عذابده دخی استعمال اولنور
 خلاف مأمول برایشک ظهورنده تعجب محالده استعمال اولنور نته کیم
 رکیده الله جزا و یرسون دیدکری کی و یحک ده عینی ایله بویله در
 ترجمه ده و عذابده ده احتمالی وار شارح شرح ایده ممش (این کبست
 بو کیدر (پهلوی تولا میه (خواهر توده بویله در (نیک خواهریست
 ایوقیز قورنذاشدر (مرا ادات صله مرا سکا دیمکدر (چون نیجه
 دیمکدر روم ضمیمه (این را را ادات مفعول بونی دیمکدر (ازوی خواهر دن
 (پرس صور (که حرف تعلیل (تنکست طاردر (جامه خود لامیه
 (بر گرفتیم بونده الدم دیمکدر (باشتر با حرف صله (پیوستم فعل ماضی
 متکلم وحده اولشدم دیمکدر (شدیم متکلم مع الغیر اولدق دیمکدر
 (درره در حرف صله (در آمدیم ماضی متکلم مع الغیر کیدرک دیمکدر
 (اتشای راه بیانه یول ارا سنده (را ادات مفعول (با حرف صله (وی
 اشتره راجعدر (پشت مرا ادات مفعول اضافت لامیه بنم ارقی دیمکدر
 (بکناد باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد آجدی دیمکدر (جراحتهای
 تازیانه بیانه ها ادات جمع قیچی یارملینی (بدید کوردی (عذر خواه
 وصف ترکیبی یا حرف مصدر (بسیاره اضافت بیانه چوق عذر
 دیلیجیلاک دیمکدر (کم نیاید اکسک اولماز دیمکدر (محصول ترکیب)
 چونکه صباح ظاهر اولدی جیدا کلدی چونکه بری کوردی قورقدی

ویدی الله جزا ویرسون به کیمدر سنک یانکده دیدم سنک قیر قیر نداشتک
 و بوسکا بی قیر قیر نداشتدر پس دیدیکه اول بوغله نیجه دوشدی
 دیدم بونی اندن صور زرا فرصت طاردر ائوایم الدم واشتره اولشدم
 و هر ایکین سوار اولدق و بوله کیردک ائشای را عده بو قصدی اگا
 سولدم بنم از قومی آجیدی و قیچی بارملرخی کوردی و جوق عذر
 دیلمیکه ایلدی ویدی حکما دیملردر دوست محنت کونی ایچوندر
 یوخسه راحت کوننده یار اکسک دکل (قطعه) دلا کر آیت روزی
 غمی پیش * چو یاری باشدت غمخوار غم نیست * دلا الف حرف ندا
 ای کوکل دیمکدر (آیت سکا کلورسه) روزی یا حرف وحدت برکون
 دیمکدر (غمی یا حرف وحدت نوعیه) پیش قیت دیمکدر (چو
 ادات تعلیل (باری یا حرف وحدت بر دوست دیمکدر) (باشدت سکا
 اولورسه) (غمخوار بارلک صفتی و وصف ترکیبدر قایریمی یعنی اعانت
 ایدیجی و اجی ییمی دیمکدر (محصول بیت) ای کوکل اگر برکون سنک
 قنکه برغم کلورسه چونکه بر دوست غمخوارک اوله عم یوقدر * برای
 روز محنت یار باید * و کرنه روز راحت یار کم نیست * روز محنت بیانیه
 باید فعل مضارع مفرد غائب کر ~~در~~ دیمکدر (و کرنه یوخسه
 دیمکدر) (روز راحت بیانیه) (کم نیست اکسک دکلدر) (محصول بیت)
 محنت کونی ایچون کرکدر دوست یوخسه راحت کوننده دوست
 اکسک دکل (عروض) بو قطعه بحر هزج مسددر که یالکز عروض
 و ضربی مخدوف مقاعیلن مقاعیلن فعلون اولور (حکایت) وقتی
 رشید بکوفه رسید وز بروی بنحاس بر آمد غلامی بروی عرض کردند
 چون آهنگ غنا کردی مرغ از هوا در آوردی خبر اورا برشید رسانید
 بفرمود تا اورا بخربند چون از کوفه عزیم رحلت کردند شنیدند که
 در روز اول می کرست وحدی کان می گفت * وقتی یا حرف وحدت
 رشیددن مراد هارون رشیددر (بکوفه یا حرف صله) (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ایشدی دیمکدر) (وز بروی لامیه) (بنحاس یا حرف صله بنحاس
 اسیر بازاری دیمکدر) (غلامی یا حرف وحدت) (بر حرف صله) (که
 حرف رابط) (چون حرف تعلیل) (آهنگ غنا بیانیه آهنگ قصد و شروع
 دیمکدر) (کردی یا حرف حکایه ایلیه ایدی دیمکدر) (مرغ را را ادات

مفعول (در آوردی یا حرف حکایه ایندردی دیمکدر) خبر اولامیه
 اوضیری غلامه راجعدر (را ادات مفعول) برشید با حرف صله (رسانید)
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب فاعلی وزیره راجعدر ایرشدردی دیمکدر
 (بفرمود فاعلی رشید) تا حرف تعلیل (اورا غلامی) بنجریدند فعل
 ماضی جمع غائب آیدیلر (چون ادات تعلیل) (عزم رحلت مصدرک)
 مفعولانده در کوچکه نیت دیمکدر (در حرف ظرف) (روز اول بیسانیه
 می حرف حکایه) (گریست فعل ماضی مفرد اغلردی) (وحدی کنان
 وصف ترکیبدر نغمه ایله دوه سوره رک دیمکدر بونده تجرید اولنوب
 تغنی ایده رک دیمک اولور (می گفت دیر ایدی (محصول ترکیب)
 بروقت رشید کوفه یه ایرشیدی یعنی کلدی وزیری اسیر بازارینه کیردی
 بر غلام اکا عرض ایلدیلر چونکه غنایه شروع وقصد ایلیمه ایدی
 قوشی هوادن ایندردی غلامک خبرینی وزیر رشیده ایرشدردی
 رشید بیوردی تا کیم انی الدیلر چونکه کوفه دن کوچکه نیت ایلدیلر
 اشدیلر که اولسکی کونده اغلردی و تغنی ایدرک دیر ایدی (قطعه)
 آنکه ریزد بی کنه خوغم بتغ هجر یار * به که از خون چو من شوریده
 حالی بگذرد * آنکه آنکس که تقدیرنده در (ریزد فعل مضارع مفرد
 فائب دوکر دیمکدر) کنه نگاهدن مخفف (خوغم بنم قائمی دیمکدر
 (بتغ هجر یار) با حرف مصاحبت سببیتی متضمن اضافت بیانه و لامیه
 یارک هجری قلیجی ایله دیمکدر (به ایو) که حرف بیان (خون چو من
 شوریده حالی) یا حرف وحدت شوریده حال وصف ترکیبدر قریشق
 حاللی دیمکدر (چو ادات تشبیه بنم کبی بر قریشق حاللی نک قانندن
 ابودر که دیمک اولور) بگذرد بآ تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 بکده دیمکدر (محصول بیت) اول کیمسه که بی کنه بنم قائمی هجر یار
 قلیجی ایله دوکر اعلا در که بنم کبی بر شوریده حالک قانندن بکده
 * من که از یک روزه هجران اینچنین رقتم زد دست * وای جان من اگر
 ماهی وسالی بگذرد * (که حرف بیان) یک روزه هاء رسمی حرف
 مقدار بر کو نلک دیمکدر (اینچنین بونجیلین دیمکدر) رقتم فعل ماضی
 متکلم وحده کتدم دیمکدر (جان من لامیه) ماهی وسالی یازی
 وحدت (محصول بیت) بن که بر کو نلک هجران دن بونجیلین الدن کتدم

وای بنم جانم اگر برای و بریل بکرسد (عروض بوقطعه رمل مثنوی که
یادکر عروض و ضربی شد قدر که بر مصرای فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن فاعلاتن اولور * این خبر برشید رسید و پرا احضار فرمود
و از جان وی استفسار نمود دانست که در کوفه به عشق کسی گرفتارست
ترحم کرد و پرا آزاد ساخت و زیر گفت حیف باشد که چنین خوش
آوازی آزاد کند رشید گفت در یغ باشد چنین بلند پرا پانده گیرند
(محصول ترکیب) بوخبر یعنی غلامک آه و فغانی رشیده ایرشیدی غلامی
احضار بیوردی و انک جان من استفسار کوسستردی یعنی صورتی
یبلدی که کوفه ده بر کیمسه نك عشقه گرفتار در ترحم ایلدی انی آزاد
ایلدی و زیر دیدی حیف اولور که یعنی یاز قدر که بونجیلین خوش
آوازی آزاد اید لرشید دیدی در یغ یعنی یاز قدر که بونجیلین بلند
پروازی بنده طوته لر (رباعی) ای آنکه ترادولت شاهی هوسست
و آزادی بندکان ترادست رسست * آنکه بنه انکس که تقدیرنده در
ترا (احرف تخصیص سنک دیمکدر) دولت شاهی یا حرف مصدر
اضافت یانبه (آزادی یا حرف مصدر بندکانه اضافت یانبه) ترا
سابق کی (دست رس و وصف ترکیبیدر قدرت معناسنه) (محصولیت
ای اول کیمسه که سنک شاهلی دولتی هوسک وارد یعنی پادشاهلقده
دوام سلطنت آرزو و هو سک وارد در دخی قولار از ادایتم که قدر نك
وار در * آزاد کن آزا که بود بنده عشق * کان دلشده را بندگی
عشق بسست * آزار ادات مفعول (که حرف رابط) (بود فعل مضارع
مفرد اوله دیمکدر) (بنده عشق لایمیه) (که ادات تعابیل) (دلشده وصف
ترکیبیدر کوکلی کتمش معناسنه عاشقده استعمال اولنور) (را ادات صله
بندگی عشق لایمیه یا حرف مصدر کافی هله رسمیه دن مبدل) (بسست
کافیدر) (محصول بیت) آزاد ایله اول بنده بی که عشقک قولی اوله
زیر اول دلشده به عشقک بنده یکی کافیدر) (عروض) (بور باعی هزج
آخر بندر که صدر و ابتدای خرب حشول جمله مکفوف عروض و ضرب
اهتم بر مصرای مفعول مفا عیل مفا عیل فاعول اولور * حکایت
خوب روی که هزار دانا از سودای اوشید بود و هر لحظه بر سر کوش
از آمد شد سودایان هزار غوغا نوبت خوبی سر آمد و نکبت زشتی از بام

و در درآمد عاشقان بساط انبساط باز چیدند و پای اختلاط در کشیدند *
 خوب روی) یا حرف وحدت خوب رو محبوب معناسنه وصف ترکیبدر
 (که) حرف رابط (دانا عاقل و عالم معناسنه در) سودای اولامیه انك
 سودا سندن دیمكدر (شیدا دلی دیمكدر) (بود ادات ماضی) (هر لحظه
 هر آن دیمكدر) (بر سر کویش شین ضمیر خو برویه راجعدر) (بر حرف
 صله انك محله سی او جنبه) (آمد شد کلوب کتمه دیمكدر) (سودا یانه
 اضافت لامیه سودا بیان الف نون ادات جمع یاء ثانی حرف نسبت
 سودا الیلر دیمكدر) (نوبت خوبی بیانیه یا حرف مصدر) (سر آمد نهایت
 یوادی دیمكدر) (نکبت زشتی نوبت خوبی کی نکبت ادبار معناسنه در
 (بام طام) (در قیو دیمكدر) (درآمد کیردی دیمكدر) (بساط انبساط مجازا
 لامیه انبساط رغبت معناسنه در) (باز حرف تأکید) (چیدند فعل ماضی
 جمع غائب دوشیر دیلر) (پای اختلاط ده مجازا لامیه اختلاط نسبت
 معناسنه در) (در کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکیدیلر دیمكدر
 (محمصول ترکیب) (بر محبوب که يك دانا انك سودا سندن دلی ابدی و هر
 لحظه انك محله سنه سودا الیلر کلوب کتمه سندن هزار غوغا و لوردی
 کوزلاک نوبتی نهایت بولدی و چیرکنك ادباری طامدن و قیودن
 کیردی عاشق لر رغبت بساطینی دوشیر دیلر و اختلاط و انسبت ایاغنی
 چکیدیلر * بایکی از ایشان کفتم این همان یارست که پار بود همان چشم
 و ابروی بجاست و همان لب و دهان برقرار قامت ازان بلند ترست و تن
 ازان نیر و مندر تر این چه وقاحت و بی شرمیست و بی وفایی و بی آزاری
 که دامن صحبت ازودر چیدی و پای ارادت ازودر کشیدی * یا حرف
 صله (یکی از ایشان انلردن بر یسنه) (همان هم ایله آندن مر کیدر ینه اول
 دیمكدر) (یارست دوستدر) (که حرف رابط) (پار باء محمیله بیلدر
 دیمكدر کچن سنه معناسنه) (همان سابق کی) (بجاست یا حرف ظرف
 یرنده در دیمكدر) (همان ینه سابق کی) (برقرار ثابت معناسنه در) (قامت
 بوی معناسنه) (ازان اولیکی دن) (بلند بونده بویلو دیمكدر) (نیر و قوت
 معناسنه) (مند ادات نسبت قوتلی دیمكدر) (وقاحت ادب سزلاک
 معناسنه در) (بی شرمی یا حرف مصدر شرم او تائق بی شرمی حیا سزاق
 وفاخته عطف تفسیر یدر) (بی وفایی یا حرف مصدر و فاسزاق) (بی آزاری

یا حرف مصدر (آزرم الف محدود و ز ن ک فخیله حرمت و ادب
معنا سینه در بی آزری حرمت سزلک دیمکدر) که حرف تعلیل (در چیدی
فعل ماضی مفرد مخاطب دیوشردک دیمکدر) پای ارادت مجازا بیانیه
(در کشیدی چکدک دیمکدر) (مخصول ترکیب) اول روکردان اولان
افزاده لردن برینه دیدم بویینه اول دوستدر که بکن سینه ایدی یعنی
بیلدر اولان محبوب بکردر ینیه اول کوز و فاش یرنده در وینه اول دوداق
واغز ثابتدر بوی اولکیدن بوییلور کدر و وجود اولکیدن قوتلور کدر
بونه ادب سزلکدیر و حیا سزلک در و وفاسزلقدر و حرمت سزلکدیر که انک
صحنیدن انک دوشیردیک یعنی روکردان اولوب اجتناب ایتدک و ارادت
ایاغنی اندن چکدیک * کمت هیهات چه میکوی که آنچه دل من می برد
و هوش من می ر بود روحی بود در قالب تناسب اعضا و نعومت بدن
و لطافت جلد و ملائمت آوازدهیده چون آن روح ازین قالب مفارقت
کرد با قالب مرده چه عشق بازم و بر کل پڑ مرده چه نغمه آغازم *
(میکوی فعل مضارع مفرد مخاطب سویلرسین دیمکدر) که حرف
بیان آنچه اول نسنه که (دل من لامیه) (می حرف حکایه) (بر فعل ماضی
مفرد) (دل من می برد بنم کوکلی الوردی دیمکدر) (هوش من ده لامیه
(می ادات حکایه) (ر بود فعل ماضی مفرد غائب) (هوش من می ر بود
بنم عقلیمی قاپاردی) (روحی یا حرف وحدت) (بود ادات ماضی قالب
لامک فخیله در) (تناسب اعضا مصدرک فاعلنه در اعضا نک او یغونلغی
دیمکدر نعومت بدنده بویله بدنک یومشقلغی) (لطافت جلدده بویله
جلد دری دیمکدر) (ملائمت آوازده بویله) (دمیده ظاهر اولمش معنا سینه
ماضیدن قسمدر) (در قالب تناسب اعضا الی آخره بو وصف لردمیده نک
منعول فیه بدر) (چون ادات تعلیل) (مفارقت کرد آیرلدی) (با قالب با حرف
مصاحبت) (قالب مرده بیانیه) (عشق بازم عشق او ینادم دیمکدر
(کل پڑ مرده بیانیه پڑ مرده وصولمش دیمکدر) (مخصول ترکیب) اول کیسه
دیدی هیهات نه سویلرسین اول نسنه که بنم کوکلی الوردی و بنم عقلیمی
قاپاردی تناسب اعضا و نعومت بدن و لطافت جلد و ملائمت آواز
قالبده ظاهر اولمش پر روح ایدی چونکه اول روح بوقالبدن مفارقت
ایلدی اولمش قالب ایله نه عشق او ینادم وصولمش کل اوزره نه ترنم

و تفتی ایدم (رباعی) کل رفت ز باغ خار و خس را چه کنم * شه نیست
 بشهر در عسس را چه کنم * رفت فعل ماضی مفرد غائب ~~کندی~~
 دیمکدر (خار و خس جور خوب دیمکدر را اادات مفعول (چه کنم
 نیلیم دیمکدر (بشهر یا حرف ظرف (در ظرفیتی تأکید در (عسس
 کیکه بیکجی سینه دیرلر (را اادات مفعول (محصول بیت) باغدن
 کل کندی جور جوپی نیلیم شهرده پادشاه یوقدر عسسی نیلیم
 * خوبان قفسند و حسن و خوبی طوطی * طوطی جو پیرید قفس را
 چه کنم * خوبان الف نون اادات جمع و مبتدا (قفسند خبری
 (خوبی یا حرف مصدر کوزللك دیمکدر (حسن خوبی عطف
 تفسیریدر و مبتدا (طوطی خبری) بعض نسخه ده حسن خوبان
 واقع اولمشدر اضافله مصراع ثانیده اولان طوطی مبتدا (پیرید
 خبری چو اادات تعلیل (پیرید بآء تأکید بآء فعل ماضی مفرد
 اوچدی دیمکدر (را اادات مفعول) بعض نسخه ده چوپرید من قفس را
 واقع اولمشدر (محصول بیت) محبوبلر قفسدرلر و حسن خوبی
 طوطی دریا محبوبلرک حسن طوطیدر طوطی چونکه اوچدی قفسی
 نیلیم یا طوطی چونکه اوچدی بن قفسی نیلیم (عروض) بور باعی
 شجره اخاب اوزانندن در که صدر و ابتدا اخاب حشو اوللر مقبوض
 ثانیلر سالم عروض و ضرب مجرب بره صراعی مفعول مفاعله مفاعله
 فعل اولور (حکایت) دلارامی که رونق جالش رفت بود وظلمت
 ریش صفحه رویش گرفته طالبانرا از مصاحبت خود صبور می دید
 و عاشقانرا از موامالت خود نفور دانست که حجاب ایشان موی
 چندست که بر عارض و زخمندان دمیده و از ان دام بی اندام مرغ
 دل ایشان رنیده * دلارامی یا حرف وحدت دلارام و وصف ترکیبدر
 کوکل کلاندرچی معناسنه محبوبه اطلاق اولنور که حرف رابط (رونق
 جالش لامیه شین ضمیر دلارامه راجعه در (جهان کوزللك رونق فر
 دیمکدر (رفت ماضی بدن قسمدر کتمش دیمکدر (بود اادات ماضی
 (ظلمت ریش لامیه (ریش کسره صریحیه صقل دیمکدر لحیه
 معناسنه (صفحه رویش لامیه شین دلارامه راجعه در (صفحه صحیفه
 معناسنه (گرفته ماضی بدن قسمدر طومش دیمکدر (طالبانرا اادات

مفعول (مصاحبت خود لامیه) (صبور مبالغه وزنی اوزره اسم فاعل در
صبر ایدیی معناسنه) (می ادات حکایه) (دید فعل ماضی مفرد غائب
کورر ایدی دیمکدر) (عاشقانا طالبانرا کی) (مواصلت خود لامیه
(نغور فتح نون ایله مبالغه اوزانندن در نفرت ایدیی معناسنه) (دانست
فعل ماضی مفرد غائب ییلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (حجاب ایشان
لامیه حجاب مانع ایشان ضمیر جمع طالبان و عاشقانه راجع در) (موی
چند ست برقچ قیلدر) (که حرف رابط) (عارض عریدر یکاق دیمکدر
عجم فتح راء ایله اوقورل) (زنخدان چکه دیمکدر) (دمیده ماضیدن
قسمدر ظاهر اولمش معناسنه) (دام بی اندام موصوفک صفتنه اضافتیدر
دام طوزاق بی اندام قیافتسز دیمکدر) (مرغ دل ایشان بیانیه
ولامیه) (رمیده ماضیدن قسمدر اورکش معناسنه) (موصول ترکیب)
برکوکل اکلندر یی محبوب که کوزلکی نلک رونقی کتمش ایدی وصفل
ظلمتی بحیفه روینی طومش ایدی طالبلرینی کندی مصاحبندن
صبر ایدیی کوردی و عاشقلرینی کندی مواصلتندن نفرت ایدیی
کوردی ییلدی که انلرک مانعی برقچ قیلدر که یکاق و چکه اوزره
ظاهر اولوب بتمشدر و اول اندامسن طوزاقدن انلرک کوکلی قوشی
اورکشدر * حجامی را طلب کرد و گفت که از بی یاری بچان آمده ام
و از بی خریداری بفغان بیا و این حجاب را بردار و این دامرا از هم
بردر حجام مردی ظریف بود و طبعی لطیف داشت پاکی میراند و این
قطعه میخواند * حجامی یا حرف وحدت حجام بر برده مستعملدر) (را
ادات مفعول) (طلب کرد چاغردی دیمکدر) (که حرف بیان) (بی یاری
یا حرف مصدر دوست سر لقدن دیمکدر) (بچان آمده ام یا حرف
صله جانه کلشم دیمکدر اما بو کلام مشقت چکدم و مضطرب اولدم
دیمیک محله استعمال اولنور) (تکیم ترکیده جانیمه کار ایلدی و جانم
جقصدی دیرل) (بی ادات سلب) (خریداری یا حرف مصدر خریدار
وصف ترکیبدر مشتری معناسنه مشتری سر لکدن دیمکدر) (بفغان
یا حرف صله فغانه کلشم دیمکدر) (آمده ام تقدیر اولنور قاعده سجع
اوزره) (حجاب را ادات مفعول حجاب مانع دیمکدر) (از پیش او کدن
یعنی اره دن) (بردار فعل امر حاضر قادر دیمکدر) (دامرا را ادات

مفعول (از هم بری برند) (بردر امر حاضر مفرد آید و یرت دیکدر
 (مردی یا حرف وحدت ظریف صفتی) (بود ادا ت ماضی) (طبعی
 یا حرف وحدت (لطیف صفتی) دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بویه برارده اثبات معناسین افاده ایدر (یا کی یاه اصلیه ابله استره
 دیکدر (می ادا ت حکایه (راند فعل ماضی مفرد سورر ایدی دیکدر
 (می خواند ده بویه او فور دی دیکدر (محصول ترکیب) (بربری طلب
 ایلدی ویدی دوشسر لقدن جاغم چقدی و مشتریسز لکدن
 فغانه گلشم کل و بومانعی ارادن قالد و بوطوزاغی بری برند آیدر
 یرت یعنی پاره پاره ایدوب طاغت بربر ظریف آدم ایدی و برابطیف
 طبعی و ارایدی اوستره بی سورردی و بوقطعه بی او فوردی (قطعه)
 * نوبت خوبی امر دچوسر آمدان به * که پی عشوه بنا کوش و ذقن
 متراشد * نوبت خوبی لامیه نوبت بونده وقت معناسنه در یا حرف
 مصدر (امرد) اضافتی لامیه امر دهمزه نک فتحی و میم سکونیه
 مویدن عاری اولان تازه (جو ادا ت تعلیل) (سرآمد نهایت بولدی
 دیکدر مستعملدر (آن به مصراع ثانیه مرهوند ر) (که حرف بیان
 (پی ادا ت تعلیل) (پی عشوه عشوه ایچون دیکدر) (بنا کوش قواق دبی
 (ذقن چکه معناسنه عریدر) (تراشد فعل نهی حاضر تراش ایلسون
 دیکدر فعل مضارع مثبت یازان تراش ایده ممش (محصول یت) (خو بلک
 وقتی چونکه نهایت بولدی اول ایدر که عشوه و ناز ایچون بنا کوش
 و ذقنی تراش ایلسون یعنی تراش ایلسه اعلا و رعنا اولور * لوح عارض
 چوشد از موی تراشیده داشت * چو بسایست که جز صفحه دل
 نخر اشد * لوح بونده صفحه معناسنه در (عارضه اضافت بیانیه
 (جو ادا ت تعلیل) موی تراشیده بیانیه تراشیده اسم مفعولدر تراش
 اولمش دیکدر (درشت قتی دیکدر) (شدک مفعولی) (چو بسایست
 وصف ترکیبدر دور پی معناسنه یاه ثانی وحدت سین و تاداد خبر
 (که حرف رابط صفت) (صفحه دل بیانیه) (نخر اشد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب طرمله مز دیکدر (محصول یت) (یککای صفحه سی چونکه
 تراش اولمش قیلدن یعنی اوقبل سبیله قتی اوله بردور پی در که کوکل
 صفحه سنک غیری طرمله مز بویه اولنجیه تراش ایتمدن ایتمسی

اولادر (عروض) بوقطعه رمل نخبون نمند که صدر و ابتدادن
 ماعدیه خبن طاری اولمش وعروض و ضربنه خبن دن ماعدا حذف
 دخی کلمه بر مصرای فاعلاتن فعلاتن فعلان اولور (حکایت)
 عاشق که از دهشت حبیب دلتک بود و از وحشت رقیب پای در سنک
 آرزوی برد که کی باشد که آن ساده روی ریش بر آورده باشد
 و پندار حسن از سر بیرون کرده تابی نخاشی در خدمت او توانم بود
 و بی تکلف از صحبت او توانم آسود * عاشق یا حرف وحدت (که حرف
 رابط (دهشت حبیب لامیه دهشت حیرت معناسنه در حبیب محبوب
 دیمکدر) دلتک وصف ترکیبدر کوکلی طار دیمکدر ثقلت ده مستعملدر
 (بود ادات ماضی) (وحشت رقیب ده لامیه وحشت خاء مهمله نک
 سکونیه تنها قالمق معناسنه در لازمیه مصطلح اولوب قور قق
 معناسنه مستعملدر خاء مجع اولور سه زالت معناسنه در (پای در سنک
 اضطرابده مستعملدر) (می برد ایلتر یعنی ایلر ایدی) (که حرف رابط
 (کی چن دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد اولور دیمکدر) (که حرف
 بیان) ساده روی وصف ترکیبدر امر د معناسنه (ریش بر آورده باشد
 صقلی کلمش اوله) (پندار باء محکم کسر یله ظن دیمکدر) (حسنة اضافتی
 بیانیه) (از سر باشند) (بیرون کرده جقارمش اوله) (تا حرف تعلیل
 (بی نخاشی قور قوسن) (خدمت اولامیه) (توانم بود اولمغه قادر اولم
 (بی تکلف زچشمز) (صحبت اولامیه) (توانم آسود راحت ایتکه
 قادر اولم) (محصول ترکیب) بر عاشق که محبوبک حیرتندن ثقلنده ایدی
 و رقیبک قور قوسنندن یا خود رقیبک زالتنندن مضطرب ایدی
 آرزو ایلر ایدیکه چن اولور که اول محبوب ساده روی صقالنه و کوزلک
 ظنی باشندن جیمقه حاصلی بوسودادن فارغ اوله تا کیم قور قوسن
 انک خد متنده اولمغه قادر اولم وزچشمز انک صحبتندن آسوده
 و راحت اولم * شنیدم که چون آرزوی او بر آمد و تازکی جمال آن
 پسر بسر درآمد او نیز چون دیگران از راه تمنای او بنشست و دیده
 از تماشای او در بست باوی گفتند این خلاف آنست که می گفتی
 گفت من چه دانستم که این صید بجوی بخواد کریخت و این قید
 بجوی بخواد کسخت * شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشتم

دیمکدر (که حرف بیان) چون ادات تعلیل (ارزوی او لامید) برآمد
 حاصل اولدی (تازکی یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن مبدل جاله
 اضافتی فاعلنه در جالک کوزلکی دیمکدر) آن پسر و اضافتی لامیه
 (پسر در آمد با حرف صله نهائیه ایدی دیمکدر) (اونیز او دخی
 دیمکدر) (چون ادات نشبیه) دیگران الف نون ادات جمع غیر یلری کبی
 دیمکدر (راه تمنای او بیانیه و لامیه انک ارزوسی یولندن دیمکدر
 زیرا تمناسک معناسنه در) (بنشست بآ تآ کیدایله فعل ماضی مفرد
 غائب اوتوردی دیمکدر) (تماشای او مصدرک معنولنه در انی سیر
 ایتکدن) (در بنست قیادی دیمک معناسنه) فعل ماضی مفرد غائب در
 (باوی با حرف صله وی عاشقه راجعدر) (گفتند فعل ماضی جمع
 غائب دیدیلر دیمکدر) (خلاف آن لامیه) (که حرف بیان) (می کفی
 سویلر ایدک) (چه دانستم نه بیلم دیمکدر) (که حرف بیان) (صید
 آو دیمکدر) (بحوی با حرف مصاحبت یا حرف وحدت) (حوی
 هاء مهمله و هاء هوز ایله هوی دخی دیتلور که اور کتمک محبندده دیرلر
 بخواهد کر یخت قاچسه کرک) (قیید باغ دیمکدر بند معناسنه
 بحوی با حرف مصاحبت) (یا حرف وحدت موی قبل دیمکدر
 بخواهد کس یخت اوزولسه لکر کرکدر) (محصول ترکیب) (ایشندم که
 چونکه انک ارزوسی حاصل اولدی یعنی محبوبک یاننده مانع و مزاحم
 قلمدی و اول پسرک جالک تازه لکی نهائیه ایدی اودخی یعنی
 اول عاشق دخی غیر یلری کبی انک ارزوسی یولندن اوتوردی و کوزینی
 انی سیر ایتکدن قیادی حاصلی اوده سار عشاق کبی روگردان
 اولدی اکا دیدیلر بو انک خلا فیدر که سویلردک یعنی بی تماشای
 الفت ایدم دیر ایدک شمدی اعراض ایدر سین دیدی بن نه بیلم که
 بو صید بر حوی ایله قاچسه کرک یعنی پراور کندی ایله بو صید دلک
 قاچا جغنی نه بیلم و بو قید بر قیل ایله اوزلسه کرک یعنی بند دلک
 قبل قدر جزئی شی ایله اوریله جگنی نه بیلم (قطعه) (در لغت خوانده
 ام که ریش پرست * پیش دانشور لغت پرداز * خوانده ام ماضی متکلم
 و حده دن فسمدر اوقومشم دیمکدر بعض نسخه ده دیده ام واقعدر
 کورمشم دیمکدر) (که حرف بیان) (ریش صقال دیمکدر و مبتدا

(پرست خبری پر باء عجمك فتحيله قنات معناسنه در) پيش دانشور
 لغت پرداز لاميه و بيانيه (پيش قيت معناسنه در) دانش اسم مصدر در
 ورا ادا ت نسبت دانشلى ديمكدر عالم معناسنه (لغت پرداز وصف
 تركيبى در لغته زينت و يريجي ديمكدر) (محصول بيت) لغتده او قومشم
 يا كورشم كه صقال قناتدر لغت بزه ييجي عالمك قتنده يعنى دانشور
 لغت قتنده صقال قناتدر ديو كوردم واو قودم * ليكن آن پر كز و
 بو كر عدم * مكنند مرغ نيكوبى پرواز * ليكن ادا ت استدرلك
 (آن پراول قنات) (كزو كه از اودن مخمفدر) (كه حرف رابط) (از حرف
 صله اول قنات ايله ديمكدر) (بو كر با حرف صله و كر واو ك فتحيله يووه
 ديمكدر آشيان معناسنه) (عدمه اضافت بيانيه) (مرغ نيكوبى بيانيه
 يا حرف مصدر) (پرواز ميكند) مصرف ميكند پرواز او چار ديمكدر
 (محصول بيت) صقال قناتدر ليكن اول قناتدر كه انك ايله اولك
 و كوزلك قوشى عدم يووه سنه او چار حاصلى مرغ حسنى ديار عدمه
 طـيران ايتدر (عروض) بوقطعه بحر خفيفدندركه بر مصرفى
 فاعلاتن مغايعلن فعلن دراز احبى مكررا بيان اولدى (قطعه) ديكر
 * رونق حسن تورفتست اى پسر * از نهال خشك سر سبزى مجوى *
 (رونق حسن تولايه زردر سنك حسنك فرى) (رفتست كمتشدر) (نهال
 خشك بيانيه قورى فدان ديمكدر) (سر سبزى يا حرف مصدر يا شرمق
 تازه ثوب يشلمك معناسنه در) (مجوى نهى حاضر مفرد استمده ديمكدر
 (محصول بيت) سنك حسنك رونق و فرى كمتشدر اى اوغل قورى
 فدانن تازه لىمك طلب ايله حاصلى شمدنصكره جوانلق مأـولنده
 اولوب استغنا ايله * خط سبزت باسياهى ميزند * حرف پندار جمال
 از دل بشوى * خط سبزت بيانيه و لاميه سنك تازه صقالك ديمكدر
 (باسياهى با حرف صله يا حرف مصدر سياهلغه ديمكدر) (ميزند فعل
 مضارع مفرد غائب اورر ديمكدر سياهلغه اورمق چو غلهدن كياه در
 (حرف پندار جمال لاميه و بيانيه كوزلك ظنك حرفى) (بشوى
 باء تا كيد ايله فعل امر حاضر مفرد يقيه ديمكدر) (محصول بيت) سنك
 تازه صقالك چو غانور كوزلك ظنك حرفى كوكلكدن يقيه محوايله حاصلى
 محبو بلاك و تازه لك خاطر يكه دخی خطور ايدوب كلمسون * يك دو

مویت کز زخندان سرزده * کرده یکسانت به پیران دوموی * یک دو
 برایکی دیمکدر ناضیم خطاب (زخندان معروف) (کز که ازدن مخفف
 (سرزده) ها حرف ترتب اوج اوروب یعنی اوج کوسزوب دیمکدر (کرده
 ماضیدن قسمدر (یکسانت لامیه یکسان برابر دیمکدر (با حرف
 مصاحبت (پیران دوموی بیانیه دوموی قرغل دیمکدر قیر صفالی
 معناسنه (موصول بیت) برایکی قبل سنک زخندانکدن اوج کوسزوب
 سنی قیر صفالی پیرایله برابر ایش (عروض) بوقطعه بحر رمل مسددر
 یالکز عروض و ضربی محذوف بر مصراعی فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 اولور (حکایت) درویشی به عشق جفا کبشی گرفتار شد بسر راهی
 میدوید و اشکی میریخت و از وی بچشم مرحمت هرگز نکاهی نمی
 دید با و گفتند معشوق تو همواره همخانه مستانست و همخوابه می
 پرستان بادر و ایشان یار نیست و بامعتقدان جزیر سرانکار نی طالب او
 همچو او می باید و مصاحب او همچو او می شاید هیچ ازان بهتر نیست
 که دامن ازودر چینی و بی کار خود نشینی درویش چون این نصیحت
 بشنید بخندید و گفت * درویشی یا حرف وحدت (بعشق جفا کبشی
 با حرف صله یا حرف وحدت اضافه لامیه جفا کبش وصف ترکیبدر
 جفا مذهبی دیمکدر زیر کبش مذهب دیرل (گرفتار شد طوندی
 دیمکدر) (سر راهی با حرف ظرف یا حرف تکبیر بول باشند دیمکدر
 (می) حرف حکایه در (دوید دالک فتحیله فعل ماضی مفرد غائب
 یلردی دیمکدر) (اشکی بیانه حرف تکبیر) (میریخت ده می دوید کی
 دو کردی دیمکدر) (از وی ضمیر جفا کبشه راجعدر) (بچشم مرحمت بیانیه
 با حرف مصاحبت) (هرگز بروقت دیمکدر) (نکاهی با حرف وحدت
 (نمی دید کورمزایدی دیمکدر) (با و با حرف صله او در ویشه راجع
 (گفتند دیدیلر) (معشوق تو لامیه) (همواره دائما دیمکدر) (همخانه
 مستان لامیه همخانه اودش وهم بزم دیمکدر) (همخوابه می پرستان لامیه
 همخوابه یتاق دش دیمکدر کمال انسبتدن عبارتدر می پرست وصف
 ترکیبدر شرابه طبعی سرخوش ورنده معناسنه (بادر و ایشان با حرف
 مصاحبت) (بامعتقدار با حرف صله معتقد افتعال باندن اسم مفعولدر
 اعتقاد اولتش معناسنه اهل الله دیمکدر) (براز معناسنه) (سرانکار

انکار سودا سندن (فی ادات سلب یوق دیمکدر) طالب اولامیه (همچو او
اوده بویه) هم ینسه دیمکدر (چو ادات تشبیه) باید کرکدر (مصاحب
اوده لامیه) همچو او سابق کی (می شاید می باید کی) (بهتر اعلارک
دیمکدر) که حرف بیان (در حرف تأکید) چینی فعل مضارع مفرد
مخاطب دوشیره سین دیمکدر (پی ادات تعلیل صله دخی اولور) کار خود
بیانیه بنشینی بیه تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب او توره سین
دیمکدر (چون ادات تعلیل) بشنید بیه تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
اشندی دیمکدر (بخندید ده گفت ده بویه در لر کولدی و دیدی دیمکدر
(محصول ترکیب) بدر ویش برجغامذهلی محبوبه طولمدی یول باشند
یلردی و کوز یاشی دو کردی و محبوبدن مرحت کوز یله بروقت نگاه
و التفات کورمزدی اول عاشقه دیدیلر سنک معشوقک دائماستان ایله
هم برم القدر و رند و سرخو شلر ایله نسبت کشدر درویشلر ایله دوست
دکدر و اهل الله انکار سودا سندن غیری یوقدر انک طالابی ینه انک کی
کرکدر و انک مصاحبی ینه انک کی لایقدر هیچ اندن اعلارک یوقدر که
اندن انک دوشیروب اعراض ایده سین و کندو کارک ایچون پاکندو
کاریکه او توروب ایشکه مشغول اوله سین درویش چونکه یونصیحی
ایستدی کولدی و دیدی (قطعه) درد عشقت مرا بهره زجانان نخورم
غصه کر زود کری حسن نچل یند * درد عشق بیانیه مرا ادات
صله بهره نصیب معناسنه در (نخورم فعل فی مستقبل یم دیمکدر) کر
ادات شرط (زو از اودن مخفف اندن دیمکدر) دیگری یا حرف وحدت
بر غیر یسی دیمکدر (تجمل تفعیل باندن مصدر در و حسنه عطف
تفسیر بدر) یند فعل مضارع مفرغائب کورسه دیمکدر (محصول یت
درد عشقتدر سکا جانانندن نصیب غصه یم یعنی قساوت چکنمدر کر اندن
بر غیر یسی حسن و تجمل کورسه یعنی کوز انک کورسه حاصلی التفات
و نعمانه مصدر از لورسه غم یم زیرا بوده بدر لو درد عشقتدر
* اوکستان جالست سجب نیست کزو * خارکش خار برد طالب کل کل
چیند * او محبوبه راجعدر (اوکستان جال بیانیه) کنو که از اودن
مخففدر (که حرف رابط از او و کستاندن دیمکدر) خارکش وصف
ترکیبدر او نچی ده مسعمیلدر لکن ینه بونده خار کندو معنای حقیقستدر

کش استمه معناسنه اولتجد دیکن استیان دیمکدر (خار برت دیکن ایلتر
 (طالب کل اسم فاعلاک مفعولنه اضافتیدر) چیند فعل مضارع مفرد
 غائب دوشیرر دیمکدر (محمصول بیت) اول محبوب کوزلاک کاستنایدربحجب
 دکدر که اندن دیکن استیان دیکن آکوز کل طالی کل دوشیرر حاصلی
 کل انا، یترشح بمافیہ (عروض) بوقطعه بحر رمل مثنیٰ محبوبدر صدر
 وابتدادن ماعداسند خبن طاری اولمشدر عروض وضر بنه حذف
 دخی کلوب فاعلاتن فعلاتن فعلان اولمشدر * خوب رو ویرا
 کمند ارادت بحلقه درویشان کشید و چون نقطه مرکز در دایره
 صوفیان آرامید * خو بروی یا حرف وحدت (را ادات مفعول
 (خو برو وصف ترکیبدر کوزل یوزلی دیمکدر) کمند ارادت مجازا
 بیانیه (یا حرف صله) حلقه درویشان لامیه (کشید فعل ماضی مفرد
 غائب چکدی دیمکدر) چون ادات تشبیه (نقطه مرکز بیانیه مرکز
 پرکارک ثابت اولدینی ایاغک برینه دیرلر بونده اورته دن عبارتدر) دایره
 صوفیان لامیه (آرامید فعل ماضی مفرد غائب قرار ایلدی دیمکدر
 (محمصول ترکیب) برخو بروی ارادت کمندی درویشان حلقه سنه
 چکدی یعنی انرا ایله محبت و انست ایلدی و مرکز نقطه سی کی
 صوفیلر دایره سنده قرار ایلدی (قطعه) شدرخش قبله خدا جویان *
 از خدا روی خود درو کردند * قبله خدا جویان لامیه خدا جو
 و وصف ترکیبدر طالب خدا معناسنه الف نون ادات جمع (روی خود
 بیانیه) در او در حرف صله او محبوبه راجعدر اکر دند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (محمصول بیت) انک یکاغی طالب خدا
 اولان درویشان قبله سی یعنی محمل توجهی اولدی اللهدن
 کند و یوزینی اگا ایلدیلر یعنی طالب خدا ایکن راغب وصل
 یار اولدیلر * فوط پوشان بران شکر گفتار * چون مکس بر شکر
 غلو کردند * فوط پوش وصف ترکیبدر فوطه کیجی معناسنه
 درویشدر کایتدر (شکر گفتار طلی سوزلی دیمکدر) چون ادات تشبیه
 (مکس سکک) (محمصول بیت) درویشان اول شکر گفتار اوزرینه
 شکره سکک غلو ایدر کی غلو ایلدیلر (عروض) بوقطعه بحر
 خفیفندر که بر مصراع فاعلاتن مفاعیلن فلان اولو (از احرف ماعوم

* هر کس او را خاصه خود میخواست و خود را در نظر قبول اومی
 آراست تا عاقبت درین کشاکش میان ایشان خلاف افتاد و زراع
 خلعت * او را را ادات مفعول اتی دیمکدر (خاصه خود کندینه
 مخصوص (می ادات حکایه (خواست فعل ماضی مفرد غائب
 استردی دیمکدر (خود را کندینه دیمکدر (را ادات مفعول (در
 حرف صله (نظر قبول او بیایه و لامیه انک قبولی نظریده دیمکدر
 (می آراست می خواست کی بزیادی دیمکدر (تا حرف انتها) عاقبت
 اتی تا کید ایدر (کشاکش غوغاده مستعملدر (میان ایشان لامیه
 (خلاف افتاد مخالفت واقع اولدی (خواست قالدی یعنی ظاهر اولدی
 دیمکدر (محصول ترکیب) درویشلردن هر کس کندینه مخصوص
 استردی یعنی هر کس بنم اولسون دیرایدی و کندینه انک قبولی نظریده
 بزدی تا کیم عاقبت بو غوغاده انلرک بیننده مخالفت واقع اولدی
 و تزاع ظاهر اولدی (قطعه) نیست دور از عشق بازان کوفتن
 بر یکدکر * چون دم از عشق یکی معشوق نیکوروزند * نیست دور
 بعید دکلدر دیمکدر (عشق بازان الف نون ادات جمع عشقباز
 محبوب دوست معناسنه وصف ترکیبدر) کفتن قافق واورمق
 معناسنه مصدر در (بر حرف صله) یکدکر بری برینه دیمکدر (چون
 ادات تعلیل (از عشق یکی معشوق نیکور و ابو یوزلی بر معشوق
 عشقندن دیمکدر (زند فعل مضارع جمع غائب او ره لر دیمکدر
 (محصول بیت) بعید دکلدر محبوب دوستلردن بری برینه قافق واورمق
 چونکه ابو یوزلی بر معشوق عشقندن دم او ره لر یعنی بر محبوبه
 علاقه ایدن عاشقار بیننده غوغا و زراع اولسه بعید دکلدر * طائفان
 کعبه را چون شوق سازد تیز کام * جای آن دارد اگر بایکدکر پہلو
 زنند * طائفان کعبه اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر (را ادات صله
 (چون ادات تعلیل (سازد فعل مضارع مفرد غائب دوزه دیمکدر
 بونده کتوره دیمکد اولور (تیز کام اصل لغتده چاپغین حیوانه دیرلر
 بونده مطلق سرعتله یوریمکدر زیرا طائفان کعبه یه هروله سنتدر که
 تیز تیز یورلر بر قیافت مخصوص اورزه بونده مراد اولان اولدر
 (جای آن دارد انک یریدر یعنی اولسه جا زردر دیمکد محمله استعمال

اولنور (ا ک ر ادات شرط) با حرف مصاحبت (یکدیگر بری بریله
 دیمکدر) (پهلویان دیمکدر) (رتند فعل مضارع جمع غائب اوررلر
 دیمکدر) (محصول یت) کعبه یی طواف ایچیجیلره چونکه هروله
 شوق ویره اکر بری برینه یان اوررلر سه جائزدر (عروض) بوقطعه
 رمل میمندر که یالکر عروض و ضربنه حذف طاری اولمشدر بر مصراع
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور * پیرخانقاه که اونیز اران
 نمد کلاهی داشت ودران دعوی هر دم بخود کواهی آن پسر را
 طلبید و زبان نصیحت کشید که ای فرزندان جند و جوان دلنبد
 باهر کس چون شیر و شکر میامیز و بر یسمان فریب هر نا کس در میاویز
 تو آینه خدائمانی دریغ باشد که باهر پی سرو پا چهره کشایی *
 پیرخانقاه لایمید پیر بونده شیخ دیمکدر خانقاه تکیه دیمکدر (که حرف
 بیان) اونیز اودخی دیمکدر (نمد کیچ، دیمکدر که کلاه یبارلر) (کلاهی
 با حرف وحدت) هر دم هر وقت دیمکدر (بخود با حرف صله
) (کواهی با حرف مصدر شهادت معناسنه) (پسر را را ادات
 مفعول) (طلبید فعل ماضی مفر د غائب استدی دیمکدر) (زبان
 نصیحت بیانیه) (کشید فعل ماضی مفر د چکدی دیمکدر اما بونده
 سجع ایچون کشاد معناسنه کلشدر) (که حرف بیان) (فرزند
 ارچند موصوفک صفت اضافتیدر) (جوان دلنبده بویله فرزند
 اوغول دیمکدر) (ارچند ارج قیمت معناسنه مند ادات نسبت قیتلو
 دیمکدر) (جوان تازه) (دلنبد وصف ترکیبیدر کوکل باغلیجی دیمکدر
) (با حرف مصاحبت) (چون ادات تشبیه) (شیر سوت دیمکدر) (میامیز
 نهی حاضر مفرد قرشمه دیمکدر) (بر یسمان فریب هر نا کس بیانیه
 ولامیه با حرف صله) (بر یسمان ایپ دیمکدر) (فریب الدامق و مکر
 و خدعه معناسنه در) (ناکس دنی و الحق دیمکدر) (میامیز فعل نهی
 حاضر مفرد اصله دیمکدر) (آینه خدائمانی با حرف خطاب اضافت
 بیانیه خدائما وصف ترکیبیدر خدا کوستریجی دیمکدر) (بونده حذف
 مضاف تقدیر اولنور آینه صنع خدائمانی دیمکدر) (دریغ حیف دیمکدر
) (که حرف بیان باهر با حرف صله) (بی سرو پا ادانی معناسنه تور کجه
 ایلسر دید کلری کشایی فعل مضارع مفرد مخاطب آچد سین دیمکدر

(محصول ترکیب) نکیه نك شیخی اودخی اوکیجه دن کلاه طوتاردی
یعنی اوده بوسودایه مبتلایدی و اول دعواده هر وقت کنند و به
شهادت ایدردی (یعنی اسلوب و روشندن اودخی عشق باز اولدیغی
اگلاوردی پسری طلب ایلدی و نصیحت دینلی اجدی و دیدی
ای قیتیلی اولان اوغول و کوکل بند ایدی جوان هر کس ايله شیر
و شکر کپی قرشمه یعنی انسبت و مخالطت ایتمه و هردنی نك مکر و خدعه
آینده آصلمه یعنی الدائم سن جناب حقه صنع و قدرتی آینه سی سین
یازق اولور که هرادانی و ارازله چهره اچه سین حاصلی کشف راز
ایدوب یوز و بره سین (رباعی) هر لحظه عنان بچنک اغیارمه *
در خلوت خاص عامه را بازده * هر لحظه هر وقت دیمکدر (عنان
دیزکین معناسنه در) در بچنک اغیار لامیه باحرف صله (خلوت خاص
بیانیه) (را ادات صله) (بار اجازت معناسنه) (محصول بیت) هر وقت
اغیارك انسه دیزکین و برمه (یعنی رخصت و برمه خلوت خاصکه
عامه یه اجازت و برمه حاصلی هر کس سیر نعمک و سیراب آب کر مک
اولسون * رخسار تو هر آت صفات زده است * هر آت صیقل را
بر نکار مده * رخسار تو لامیه سنک یکاغک دیمکدر (هر آت عریدر
آینده معناسنه) (هر آت صیقل را را ادات مفعول صیقل بونده
مصیقل معناسنه در صیقل لشمش آینه ی دیمک اولور بر نکار باحرف
صله رنکار برمائی بویه در که اگا جنکار دیرل (مده بونده مقابل ایلمه
معناسنه در) (محصول بیت) سنک رخسارک صاف و مصفا آینه در
آینه مصیقلکی رنکاره مقابل ایلمه زیرا عکس ایدوب ترشبت نمایان
اولور یا خود جنکاره بی یامه که ملوث اولور یا خود رنکار پاس معناسنه
اولوب پاسلند رمه دیمک دخی اولور (عروض) بور باغی شجره اخب
اوزانندن در که صدر و استبد اخب حشو اولور مقبوض ثانیله مکفوف
عروض و ضرب مجبوب بر مصرای مفعول مقاعلمن مقاعیل فعل اولور
* چون آن شیرین پسر این نصیحت شنید بروی تلخ آمد روی ترش
کرده برخاست و بیهانه از خانقاه بیرون رفت و چند روز نیامد
پیر و مریدان از غم مفارقت او بجان آمدند و از ازم مهاجرت او بغض
بالاس مرثه کوهر عجز واضطرار سفتند و باسان افتقر و زبان

اعتذار گفتند * چون ادات تعلیل (شیرین طبعی دیکدر) (شنید
 فعل ماضی مفرد غائب اشدی دیکدر) (بروی بر حرف صله وی
 جوازه راجعدر) (تلخ آچی دیکدر) (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی
 دیکدر) (ترش اشدی دیکدر) (کرده هاء ترتب ایله ایلوب دیکدر
 (برخاست فعل ماضی مفرد قانقدی دیکدر) (بهانه باحرف مصاحبت
 (یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (بیرون رفت چیقدی دیکدر
 (چندر روز برقاج کون) (نیامد فعل نفی مستقبل مفرد غائب کلدی
 دیکدر) (غم مفارقت اولامیه لردر) (بجان آمدند جان کلدیلر یعنی
 تحمل ایده مدیلر) (الم مهاجرت اوده لامیه لردر) (بغغان یا حرف صله
 قاعده مجمع اوزره آمدند مقدردر) (بالماس مرثه یا حرف مصاحبت
 اضافت مجازا لامیه مرثه کرپک) (کوهر عجزده بویله) (سغند فعل ماضی
 جمع غائب دلدیلر دیکدر) (بالسان افتقار یا حرف مصاحبت) (افتقار
 احتیاج معنایه در اضافت بیانیه) (زبان اعتذارده بویله اعتذار عذر
 دیلک) (محصول ترکیب) چونکه اول شیرین پسر بونصیحتی اشدی
 اگالچی کلدی یوزنی آکسیدوب قانقدی و برهانه ایله تکیه ددن طشره
 چقدی و برقاج کون کلدی انک پیری و مریدی ارونلق غمندن
 مضطرب اولدیلر و مهاجرت المنندن فغانه کلدیلر مرثه الماسیله عجز
 واضطرار کوهرینی دلدیلر حاصلی اغلدیلر و احتیاج و تذلل اسانیله
 راعتذار زبانیله دیدیلر) (یت) باز آکه برتو هیچکس حکمی ندارد
 ای پسر * باهر که خواهی می نشین و زهر که خواهی میگذر * باز
 کبر و دیکدر) (آهمزده ممدوده ایله امر حاضر مفرد کل دیکدر) (که
 حرف بیان) (بر حرف صله) (هیچکس هیچ کیسه دیکدر) (حکمی
 یا حرف تنکیر) (ندارد بونده یوقدر دیکدر) (باهر که یا حرف مصاحبت
 هر که کله دیکدر) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استرسن دیکدر
 (می نشین امر حاضر مفرد اوتور دیکدر) (میگذرده بویله کج دیکدر
 (محصول یت) کبر و کل که سکا هیچ کیسه نک حکمی یوقدر هر که کله
 استرسن اوتور و هر کبدن استرسن کج یعنی استمدیکلک ایله کورمش
 استمدیککله کورشمه (عروض) و یت رجز شمن سالم در که بره صراعی
 درت کره مستغلقن اولور (رباعی) هر چند فریب عقل و خصم دینی *

باز که دل شکست را تسکینی * هر چند هر قدر دیمکدر (فریب عقل
 بیانیسه عقلی الدایمی دیمکدر) خصم دینی ده بویله یا حرف خطاب
 دینک خصمی ایسک (باز آ که ینه کل که دیمکدر) (دل شکسته بیانیسه) را
 ادات مفعول قیرق کوکله دیمکدر (تسکینی یا حرف خطاب تسکین
 تفعلیل باندن مصدر ساکن قلمق معناسنه) (محصول بیت) هر قدر که
 عقلی الدایمی و دینک خصمی ایسکده ینه کل که قیرق کوکله تسکین
 و راحت رس سین * این بس که بلا و محنت مایینی * باما بطفیل دیگران
 بنشین * این بس که بویتر که دیمکدر (محنت مالا میه بینی فعل مضارع
 مخاطب کور رسین) (باما یا حرف مصاحبت بزم ایله دیمکدر) (بطفیل
 یا حرف مصاحبت مابعد ینه اضافتی لامیه) (بنشین بآء تأکید ایله
 فعل مضارع مفرد غائب او تور رسین دیمکدر) (محصول بیت) بویتر که
 بزم بلا و محنتی کور رسین بزم ایله غیر یلرک طفیلی ایله او تور رسین یعنی
 بزه بودرد بتر که بلز و محنتی کور رسین بزم ایله او تور مقمر ادایلسن
 غیر یلرک طفیلی ایله حاصلی و ساطتیه او تور رسین (عروض بور باعی
 شجره اذرب اوزاتنددر که صدر و ابتداء اذرب حشو اوللر مقبوض
 ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتر بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن
 فع اولور * آن جوان اعتذار در و یشانرا استماع فرمود از شیوه
 تند خوبی گذشت و بصحبت آن تنها ماندگان مهجور و فراق دیدگان
 رنجور باز گشت * اعتذار در و یشان لامیه در و یشلرک عذر دیلسنی
 دیمکدر (استماع اشمک دیمکدر اما بونده قبول معناسنه در) (استماع
 فرمود قبول بیوردی) (شیوه تند خوبی بیانیسه تند خو وصف ترکیبیدر
 سرد خوبی دیمکدر یا حرف مصدر) (گذشت فعل ماضی مفرد یکدی
 دیمکدر) (بصحبت آن تنها ماندگان لامیه یا حرف صله تنها مانده
 یا الکر قالمش معناسنه وصف ترکیبی در الف نون ادات جمع) (مهجوره
 اضافتی موصوفه در) (مهجور آیرلش بعید اولش معناسنه در) (فراق
 دیدگان وصف ترکیبی فراق کور مشلرد دیمکدر) (رنجوره اضافتی
 موصوفه در رنجور خسته دیمکدر) (باز گشت رجوع ایلدی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اول جوان در و یشلرک اعتذار بینی قبول
 بیوردی سرد خوبی اقی شیوه سندن یکدی اول مهجور اولان یا الکر

قللشرك و رنجور اولان آبرواق كور مشارك صحبته رجوع ايلدى
 (قطع) بعد از چهار چیز ز جانان چهار چیز * خوشتر بود
 ز راحت و راحت پس از عذاب (محصول بیت) جانان در درت
 نسنه دنصكره درت نسنه زیاده خوشرك او اور عذاب دنصكره راحت
 رجندن یعنی عذاب عقبیده اولان راحت و رجندن خوشرك و اعلادر
 جانان طرفندن کلان درت نسنه دنصكره درت نسنه که بومذکور اندر
 * وصلی پس از فراق و وفائی پس از خلاف * صلیحی پس از نزاع
 و رضائی پس از عتاب * یار تنکیر ایچوندر (محصول بیت) فراقدن
 صكره وصل و مخالفتدن صكره وفاق یعنی او یغونلق و غوغا و نزاعدن
 صكره بارشقی و عتاب و غضبیدن صكره خوشدل اولق (عروض)
 بو قطع بحر مضارعنددر اصلندم فاعیلن فاعلاتن مفاعیلن
 فاعلاتن در اولصدر و ابتدایسته خرب عالی طاری اولوب مفعول اولمش
 حشور مکفوف اولوب فاعلات مفاعیل اولمش (عروض) و ضربه
 قصر کلوب فاعلات اولمش که بر مصرعی مفعول فاعلات مفاعیل
 فاعلات اولوب مضارع اخب مکفوف مقصور اولور * روضه ششم
 در وزیدن نسایم ملاطفات و رواج مطایبات که غنچه لهارا بخنداند
 و شکوفه دلهارا بشکفاند از حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم آرند که
 فرموده است که مؤمن مزاح کن و شیرسخن باشد و منافق ترش رو کره
 بارو * ششم التبی دیمکدر (در حرف ظرف مدخولی مقدر در تقدیری
 در بیان وزیدن الخ (وزیدن اسمک دیمکدر هبوب معناسنه) (نساءه
 اضافتی لامیه نسائم نسیم جمیدر روزگار دیمکدر یل معناسنه
 (ملاطفاته اضافتی بیانیه ملاطفات ملاطفهك جمیدر لطیفه لشیمک
 معناسنه) (روایح مطایبات نسایم ملاطفات کی لفظاً و معنی) که حرف
 رابط (غنچه لب بیانیه) (ها ادات جمع) (را ادات مفعول دودقلر
 غنچه سی دیمکدر) (بخنداند بآئ کیدایله فعل مضارع متعدی مفرد غائب
 کولدر دیمکدر) (شکوفه دلها ده بیانیه) (ها ادات جمع) (را ادات مفعول
 کولدر چیچی دیمکدر) (بشکفاند بآئ کیدایله فعل مضارع متعدی
 مفرد غائب آچار دیمکدر) (حضرت رسالت روضه اسبقده تفصیل
 اولندی حضرت محمد صلی الله علیه و سلم در) (آرند فعل مضارع مفرد

غائب کنور لر یعنی نقل ایدر لر دیمکدر (که حرف بیان فرموده است
بیوزمشددر) (که حرف بیان مؤمن معروف (مزاح کن وصف ترکیبدر
لطیفه ایدیمی دیمکدر) (شیرین سخن ده بویله طنلی سوزلی دیمکدر
(منافق معروف) (ترش رو وصف ترکیبی اکشی بوزلی دیمکدر) (کره
دوکم) (برابر و قاش اوزره کره برابر و غضوب وتند خوی دیمکدر کنایتدر
(محصول ترکیب) (التجی روضه لطیفه لشمک روز کارینک و مطایبات
رواچنک اسمی بیاننده در که دودقلر غنجه سنی کولدر و کولالر
چیکر کنی آچار حاصلی طرز ملاطفه و طور مطایبه بی بیلدر حضرت
رسالت صلی الله تعالی علیه وسلمدن نقل ایدر لر که بیوزمشددر مؤمن
لطیفه ایدیمی و طنلی سوزلی اولور منافق اکشی بوزلی وتند خوی
اولور * و امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه گفته است
که هیچ باک نیست اگر کسی چندان مزاح کند که از حد بد خوئی
و دائرة ترش رویی بیرون آید و رسول صلی الله علیه و سلم مرعوز را
گفت که عجایز به بهشت در نیایند این مجوزه بگریه در آمد فرمود که
خدا ی تعالی ایشانرا جوان گرداند و خو بر ترا آنچه بودند برانگیرد آنکه
به بهشت بر د * باک نیست قورقو بوقدر دیمکدر (اگر ادات شرط) کسی
یا حرف وحدت (چندان اولقدر دیمکدر) (مزاح همیک کسر به لطیفه
دیمکدر) (که حرف رابط) (حد بد خوئی لامبه بد خو یلق غایتندن
دیمکدر) (دائرة ترش رویی ده بویله اکشی یوزلیک دائرة سندن) (بیرون
آید طشیره کله یعنی چیتقه دیمکدر) (مر ادات صله رای نأ کیددر
(مجوزه قوجه قاری دیمکدر) (که حرف بیان) (عجایز مجوزک جمعیدر
(با حرف صله) (بهشت جنت دیمکدر) (در نیایند فعل مضارع جمع غائب
کیرمزلر دیمکدر) (بگریه با حرف صله) (در آمد کلدی دیمکدر) (فرمود بیوزدی
دیمکدر) (ایشانرا ادات مفعول) (گرداند فعل ماضی مفرد غائب ایلر دیمکدر
تحویل معنایند) (برانگیرد فعل مضارع مفرد غائب حشر ایدر دیمکدر
آنکه) (اول وقت دیمکدر) (با حرف صله) (بهشت معروف) (بد فعل
مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (و امیر المؤمنین
علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه دیمشددر خوف بوقدر یعنی ضرر
و برمز اگر بر کیمسه اولقدر لطیفه ایده که بد خو یلق حدندن و ترش

رویلق دآره سندن جبقار نجه یعنی بدخویلق دآره سندن جبقار مق
 ایچون لطیفه ایدر سه ضرر ویرمز و رسول صلی الله علیه وسلم
 بر عجزه به دیدیکه عجزه لر جسته کیرمزلر بو عجزه کریه به کلدی یعنی
 اغلدی سعادتله بیوردیلر که الله تعالی انلری جوان ایلرودنیاده
 اولدقلرندن کوزلرک حشر ایدر اول وقت جسته ایلروداخل ایدر
 حاصلی جناب فخر عالم بو کونه لطیفه بیوردقلری ثابتدر * و مرزنی را
 از انصار گفت بشوهر خود پرس که در چشم وی سفیدی واقعست
 آن زن بسرعت واضطراب تمام پیش شوهر خود رفت شوهر از وی
 سبب اضطراب پرسید آنچه حضرت فرموده بودند باز گفت گفت راست
 فرمود در چشم من سفیدی هست و سیاهی هست اما نه بیدی * (مر
 ادا ت صله) زنی یا حرف وحدت (را ادا ت صله مری تأکیددر) انصار
 فخر کائنات مدینه به تشریف لرنده اتباع ایدوب اعانت ایدنلره دیرلر
 (بشوهر) یا حرف صله شوهر زوج معنسانه در (خوده اضافت لامیه
 پرس) امر حاضر مفرد سؤال ایله دیمکدر (چشم وی لامیه) سفیدی
 یا حرف مصدر بیاضلق دیمکدر (واقعست واقعدر) بسرعت
 یا حرف مصاحبت (پیش شوهر زوجی قتنه دیمکدر) سفیدی (سیاهی
 یاری مصدریه لدر) نه حرف نفی (بیدی یا حرف مصاحبت یا حرف
 مصدر) محصور ل ترکیب (وانصار ددن بر زنه حضرت فخر عالم
 صلی الله تعالی علیه وسلم دیدی کندی روجه که صور که انک کورنده
 اق واقعدر بو بر کلامدر که طرفینی مشتمل یعنی کورنده اق او امسی
 بر کورک کندی آغی اول خاتون علت معنسانه ظن ایدوب سرعت
 واضطراب تمام ایله زوجی قتنه کندی زوجی اندن اضطرابک سببی
 سؤال ایلدی اول کلامی که حضرت بیورمش ایدیلر سو بیلدی زوجی
 دیدی طوغری سو بیلشدر بنم کورنده بیاضلقده وار سیاهلقده
 واردر اما کو تو لکله دکل یعنی عیبه مؤدی اولان بیاضلق دکل بلکه
 کورنده موجود اولان بیاضلقدر (قطعه) کر مقبلی مزاح کند
 عیب او مکن * شعلست آن بقاعده عقل و دین مباح * کر حرف
 شرط (مقبلی یا حرف وحدت مقبل صاحب اقبال دیمکدر) عیب او
 انی تعیب (مکن نهی حاضر مفرد ایلد دیمکدر) شغلی یا حرف وحدت

شغل بونده اکلجہ دیمکدر (آن مزاحہ اشارتدر) بقا عده عقل یا
 حرف ظرف اضافت بیانہ (مباح معروف) (محصول بیت) اگر بر مقل
 لطیفہ ایدرسہ تعیب ایله اول لطیفہ برا کلجہ در کیم عقل و دین
 قاعده سنده مباحدر * دل آینه است کلفت جدر نک آینه * آن
 ر نک راجہ صیقل امکان یجز مزاح * دل مبتدا (آینه است خبری
 کلفت) (کافک ضمیلہ مشقت معناسنه مصدر در) (جدہ اضافتی
 فاعلنہ در جدہ لطیفہ مقابلی کر جک دیمکدر) (ر نک پاس دیمکدر
) (آینه یہ اضافت لامیہ) (را دات مفعول) (صیقل معروف) (امکانہ اضافت
 بیانہ) (یجز مزاح لطیفہ نک غیری دیمکدر بعض نسخہ دہ چہ ممکن
 صیقل واقعدر لکن وزن ایچون مضاف او قوعلی حقیقتہ مضاف
 د کلد ریتہ معنی بر در (محصول بیت) کو کل آینه در جدک مشقتی
 آینه نک پاسیدر اول پاسہ نہ امکان صیقلی لطیفہ نک غیری یعنی
 لطیفہ نک غیر یلہ اول ر نک ی ایچق قابل امکان دکلدر (عروض) بوقطعہ
 بحر مضارع دندر عینلہ انفا ذکر اولنان کیدر (حکایت) روزی اصمعی
 بر مائدہ ہارون حاضر بود ذکر پالودہ کردند اصمعی گفت بسیاری
 از اعرابی باشند کہ ہر کر پالودہ ندیدہ باشند و نشنیدہ ہارون گفت یدین
 دعوی کہ کردی گواہی بکرزان واکرنہ در و غست * روزی یا حرف
 وحدت بر کون دیمکدر (بر مائدہ ہارون بر حرف صملہ اضافت لامیہ مائدہ
 طعام دیمکدر) حاضر بود حاضر ایدی (ذکر پالودہ مصدرک مفعولنہ در
 کردند) فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (بسیاری چونی دیمکدر
 باشند) فعل مضارع جمع غائب اولور لر دیمکدر (کہ حرف رابطہ صفت
 ہر کر) (بروقت دیمکدر) (ندیدہ ماضی منفیدن قسمدر) (ندیدہ باشند
 کور ممشلر در) (نام او لامیہ پالودہ یہ راجعدر) (نشنیدہ ایشتمشلر در
 بدین) (یا حرف صملہ دال ہمزہ دن منقلب) (کہ حرف رابطہ صفت) (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) (گواہی یا حرف وحدت
 بر شاہد دیمکدر) (بکرزان بلاء تا کید ایلہ امر حاضر مفرد ادا ایلہ دیمکدر
 گواہی بکرزان شاہد کتور یعنی یشہ اقامہ ایلہ دیمک اولور) (واکرنہ
 یوخسہ دیمکدر) (دروغ بلان دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر کون اصمعی
 ہارونک مائدہ سنده حاضر ایدی یعنی یلہ طعام ایدر لر دی پالودہ ذکر تی

ایلرلر دی یعنی پالوده کیمین سویلرلر دی اصمعی دیدی اعرایییدن
 چوغی اولور یعنی چوق ~~کیمسه~~ واردر که بروقت اصلا پالوده
 کورمشلردر وایشتمشلردر هارون دیدی بودعوايه که ایلدک برشاهد
 افامه ايله یوخسه یلاندر * اتفاق روزی هارون بشکار بیرون رفت
 و اصمعی یاوی بود دیدند که اعرایی حالی از بادیه می رسید هارون باصمعی
 گفت که ویرا پیش ما آر اصمعی پیش وی رفت که امیر المؤمنین ترامی
 خواند اجابت کن گفت مؤمنانرا امیری می باشد اصمعی گفت آری
 اعرایی گفت من بوی ایمان ندارم اصمعی ویرا دشنام داد و گفت یا ابن
 الزانیه اعرایی در غضب شد و کریان اصمعی را بگرفت و هر سومی کشید
 و دشنام می داد هارون میخندید * روزی باحرف وحدت (بشکار
 یا حرف صله (بیرون رفت چقدی دیمکدر (یاوی باحرف مصاحبت
 وی ضمیر هارونه راجعدر (دیدند فعل ماضی جمع غائب کور دیلر
 دیمکدر (که حرف بیان (حالی یا حرف نسبت در که کنندی حائنده
 دیمکدر شارح بو حاله واقف اوله نمش (بادیه معروف (می رسید
 فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (باصمعی یا حرف صله (که
 حرف بیان (ویرا را ادات مفعول وی ضمیر اعراییه راجعدر (پیش ما
 لامیه بزم قیمته دیمکدر (آرام حاضر مفرد کتور دیمکدر (پیش وی
 لامیه اعراییه کفته دیمکدر (رفت کتدی دیمکدر (که حرف بیان
 ترا (را ادات مفعول (می خواند فعل مضارع مفرد غائب چاغرا ستر
 دیمکدر (اجابت کن قبول ايله دیمکدر (مؤمنانرا را ادات تخصیص
 امیری (یا حرف تنکیر (می باشد اولور می (آری اوت دیمکدر (بوی
 یا حرف صله (وی امیره راجعدر (ندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده
 نفیدن عبارت (ویرا را ادات صله (وی اصمعی به راجعدر (دشنام داد
 سوگدی دیمکدر یا ابن الزانیه ای ولد زنا یعنی اورسی اوغلی دیمکدر
 (در غضب شد غضب ده اولدی یعنی دارلدی (کریان بقه دیمکدر
 اصمعی به اضافت لامیه را ادات مفعول (بگرفت باء تأکید ايله
 فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر (هر سوه جانبه دیمکدر (می کشید
 ادات حال ايله چکرودی معناسنه فعل ماضی مفرد غائب (دشنام
 می داد سوکردی معناسنه در (می خندیده بویه کولردی دیمکدر

(مخصول ترکیب) اتفاقاً بر کون هارون شکاره چقدی و اصمعی هارون ایله
ایدی یعنی برابر ایدیلر کوردیلر که بر اعرابی کندی و حائده بادیه دن ایرشدی
هارون صمعی به دیدی آئی بزم قیتمزه کتور اصمعی اعرابی قشقه کتدی که
امیر المؤمنین سنی استرجاغر دعوت ایدر اجابت ایله دیو اعرابی دیدی
مرئ ملک امیری اولور می اصمعی دیدی اوت او اور اعرابی دیدی بن اکا
ایمان ایلم اصمعی اکا سوکدی و دیدی ای ولد زنا اعرابی غضبه کلدی
و اصمعی ان یقه سین طو تدی و هر جانبه چکردی و سو کردی هارون
کولردی (بعد از ان پیش هارون آمد و گفت ای امیر المؤمنین چنانچه
این مرد کجانی می برد داد من از وی بستان که مرا دشنام داده است
هارون گفت دودرم بوی ده اعرابی گفت سبحان الله مرا دشنام
داده است و مرا دودرم دیگر بوی می باید داد هارون گفت آری
حکیم من چنین است روی با صمعی کرد و گفت یا ابن الزنا بتین
روان باش و بحکم امیر المؤمنین چهار درم بمن ده هارون از خنده
بیش افتاد * یدش هارون لامیه هارونک قشقه دیمکدر (چنانچه انک
کبی که دیمکدر (کجانی ظن معناسنه در (داد من بنم عدلی می یعنی حتمی
(بستان بیه تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد آل دیمکدر (که ادات
تعلیل (مر را ادات صله بکا دیمکدر (دشنام داده است سوکندر
(دودرم ایکی درهم (بوی با حرف صله وی اصمعی به راجعدر (ده
دالک کسر یله و هاء اصلیه ایله امر حاضر مفرد ویر دیمکدر (مر را
ادات صله (دیگر دخی دیمکدر (بوی با حرف صله وی اصمعی به
راجعدر (می باید داد ویر مک کرک دیمکدر ز براماضی مضارعه مقارندر
(اری اوت دیمکدر (حکیم من لامیه (چنین است بونجلین در (با صمعی
با حرف صله (یا ابن الزنا بتین اصمعیک سو بیلدیکی کلامک تنیه سیدروهم
تغلب قبیلندندر ز را زنده کثرت فساطرفندن اوادیغندن مذکر مؤنثه
محمول اولور الزانیة و الزانی آیت کریمه سنده تقدیمک وجهی کبی شارح
کلامی اغودر (روان باش کیت دیمکدر بحکم امیر المؤمنین با حرف استعلا
اضافه لایمه چهار درم درت درهم بمن با حرف صله (یده بیه تا کید ایله
فعل امر در ویر دیمکدر (خنده کولمک معناسنه (بیش با حرف استعلا
ارقه سی اوزره دیمکدر افتاد دوشدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب

(محصول ترکیب) بودند نصیره یعنی سوکشوب چکشید بکند نصیره اعرابی
 هارونك گفته کلدی ویدی بونك ظن ابتدیی کی ای امیر المؤمنین
 یعنی بن یسلم لیکن بوا میر المؤمنین دیور بونك ظنی کی ای مؤمنك امیری
 بنم حقیقی اندن آل که بکا سوکشدر هارون دیدی اکا ایکی درهم ویر
 اعرابی دیدی سبحان الله بکا سوکشدر و بکا ایکی درهم دخی اکا ویرمك
 کر کردر یعنی هم بکا سوکشون هم بن ایکی درهم ویره یم بونه حکمدر
 دیدی هارون دیدی اوت بنم حکم بونجیلین در یوزینی اصمعی به ایلدی
 ویدی ای ایکی زانینك اوغلی ییقن کیت و امیر المؤمنینك حکمی اوزره
 بکا درت درهم ویر هارون کولمکدن آرقه سی اوزره دوشدی * پس
 ویراهمهرا یردند چون بقصر هارون در آمد و آن عظمت وشوکت
 بدید و مجلس هارونرا مشاهده کرد و در چشم وی بسیار بزرگ نمود
 پیش آمد و گفت السلام عليك یا الله هارون گفت خاموش باش چه
 میگوئی گفت السلام عليك یا بنی الله گفتند و یحك چه میگوئی وی
 امیر المؤمنین است گفت السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون گفت
 و عليك السلام * ویرا اادات مفعول وی اعرابه راجعدر (همراه
 بیله بردند فعل ماضی جمع غائب ایلندیلر یعنی کتوردیلر دیمکدر) چون
 اادات تعلیل (بقصر هارون باحرف صله اضافت لامیه) (مجلس
 هارونرا اادات مفعول اضافت لامیه) (درحرف صله) (چشم وی
 لامیه) (بسیار چوق دیمکدر) (بزرگ اولو دیمکدر) (پیش آمد ایلرو
 کلدی دیمکدر) (و یحك بالاده تفصیل اولندیغی کی الله جزا ویرسون
 دیمکدر) (چه میگوئی نه سویلرسك دیمکدر) (محصول ترکیب) بودند نصیره
 یعنی اصمعی به شتم نصیره اعرابی بی بیله کتوردیلر چونکه هارونك
 قصرینه کیردی اول عظمت وشوکتی کوردی و هارونك مجلسنی مشاهده
 ایلدی و اعرابینك کوزینه چوق اولو کورندی ایلرو کلدی ویدی
 السلام عليك یا الله هارون دیدی سکوت ایله نه سویلرسین دیدی
 السلام عليك یا بنی الله دیدیلر الله جزا ویرسون نه سویلرسین اول
 امیر المؤمنین در دیدی السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون دیدی و عليك
 السلام (پس ویرا نشانند و مائده کشیدند و از هر چیزی بخوردند در آخر
 بالوده آوردند اصمعی گفت امید میدارم که وی نداند که بالوده چیست

هارون گفت اگر چنین باشد تریک بدره بدهم پس اعرابی دست دراز کرد
 پالوده را خوردن گرفت بوجهی که بان می مانست که هرگز نخورده است
 هارون از وی پرسید که این چه چیز است که می خوری * و بر اادات مفعول
 وی اعرابیه را جعدر (بنشانند بآئید کیدایله فعل ماضی متعدی جمع غائب
 او تور تیلر دیمکدر (کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکیدیلر دیمکدر
 (چیزی یا حرف وحدت (بخوردند بآئید کیدایله فعل ماضی جمع غائب
 ییدیلر دیمکدر (آوردند بویله کتور دیلر دیمکدر (میدارم متکلم
 وحده ایشاندن عبارتدر) امید میدارم امید ایدرم دیمک اولور) وی
 اعرابیه را جعدر (نداند فعل نفی مستقبل مفرد غائب بتلر دیمکدر
 (که حرف بیان (بدره اون بیک التونه دیرلر (بدهم بآئید کیدایله فعل
 مضارع متکلم وحده ویرهیم دیمکدر (دست دراز کرد ال اوزاندی
 دیمکدر (پالوده را را اادات مفعول (خوردن گرفت بیکه باشلدی
 دیمکدر (بوجهی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت (که حرف
 رابط (بان یا حرف صله (می اادات حکایه (مانست فعل ماضی مفرد
 غائب بکزر ایدی دیمکدر (که حرف بیان (نخورده ماضی منغیدن
 قسعدر بیه مش دیمکدر (از وی اعرابیدن (پرسید سؤال ایلدی) که
 حرف بیان (می خوری فعل حال مفرد مخاطب بیرسین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بوندن صکره یعنی اعرابینک سلامنی الدقیدن صکره
 او تور تیلر و طعام چکیدیلر و هر برنوع شیدن ییدیلر آورده پالوده
 کتور دیلر اصمعی دیدی امید ایدرم که اعرابی بتلر که پالوده ندر
 هارون دیدی اگر بویله اولور سه سکا بر بدره ویرهیم بوندن صکره
 اعرابی ال اوزاندی پالوده بی بیکه باشلدی بوجهی صله که اکا بکزر
 ایدیکه اصلا بیه مشدر هارون اندن سؤال ایلدیکه بونه شیدر که
 بیرسین * گفت سوکنند با آن خدای که ترا بخلافت مکرم کرده
 است که من نمی دایم که چه چیز است اما خدای تعالی در قرآن می گوید
 وفا کهه و نخل و رمان نخل نزدیک ما هست بآن می برم که این درمانست
 اصمعی گفت ای امیر المؤمنین اکنون دوبدره بر تو واجب شد زیرا که
 وی همچنانکه پالوده را نمی داند ما را نیز نمی داند هارون بفرمود
 نا اصمعی را دوبدره دادند و اعرابی را چند آنکه غنی شد * سوکنند آند

معناسنه یمین دیمکدر (پان باحرف صله) که حرف رابط (ترا را ادات
مفعول) بخلاف باحرف مصاحبت (کرده است ایلشدر) که حرف
پیان (نمی دانم بلم دیمکدر) که حرف بیان (چه چیز ست نه شیدر
(فاکله یمش معناسنه در (نخل خرما) رمان رانک ضعی میک تشدیدیه
انار دیمکدر (زیک ما لامیه بزم فتمیزده دیمکدر) هست واردر دیمکدر
(کمان می بزم ظن ایدرم دیمکدر) که حرف بیان (اکنون الا آن
دیمکدر (محصول ترکیب) اعرابی دیدی اول خدای تعالی به
اند ایچرم که سنی خلافت ایله مکرم ایلشدر که بن بلم که نه شیدر
اهاخدای تعالی قرآنده پیورر (وفاکله ونخل و رمان) نخل که خرما در
بزم فتمیزده واردر ظن ایدرم که بواناردر اصمعی دیدی ای امیر المؤمنین
الا آن سنک اوزر بکه ایکی بدره واجب اولدی زیرا که اعرابی پالوده بی
بلدیکی کبی رمای دخی بلز هارون بیور دی تا کیم اصمعی به بیکرمی
درت بیک التون ویردیله و اعرابی به اولقدر که غنی اولدی (قطعه)
کبست دانی کریم آنکه زبند * نیست آ که خزانه درمش * کبست
کبدر دیمکدر مقدم خبر (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب بیلورمبیین
دیمکدر (کریم مبتدا) آنکه انکس که تقدیرنده در اول کیمسه در که
دیمکدر (بند باغ) (خزانه درمش لامیدر) (محصول بیت) (کریم کبدر
بیلورمبیین اول کیمسه در که بنددن یعنی مهر و مقاحدن آگاه دکلدر
انک اجنه خزینه سی یعنی مهور و مسدود دکل * هرچه آید بروجه
جد چه هرل * همه گردد بهانه کرمش * (محصول بیت) اکا
هرنه کلورسه جد اولسون هرل اولسون مجموعنی کردنه بهانه ایلر
(عروض) بوقطعه بحر خفیفند که اصلی فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن
مستفعلن در اول مجز و قیلنوب بر جزئی حذف اولمشدر صدر و ابتدا
سالم خوشینه خبن کلوب ایکنجی ساکن که سپندر دوشوب مستفعلن
قالوب مفاعیلن لفظنه تبدیل اولنور عروض و ضربی خبن دن صکره
حذف دخی کلوب فعلن اولمشدر بر مصرعای فاعلاتن مفاعیلن
فعلن اولور (حکایت) خلیفه روزی چاشت میخور دیره بریان پیش
وی نهاده بودند اعرابی از بادیه در رسید و برایش خواند اعرابی بنشست
و بشره تمام در خوردن ایستاد خلیفه گفت چه می شری که چنان

این بره را از هم می دری و بر غبت می خوری که کو بیاید در اوترا بسرو
 زده است اعرابی گفت این خود نیست اما تو بچشم شفقت چنان
 در روی می نگری و از دریدن و خوردن بدی بری که کو بیاید مادر
 اوترا شیر داده است * روزی یا حرف وحدت (چاشت قوشلق
 طعمای دیمکدر) (می ادات حکایه) (خورد فعل ماضی مفرد غائب
 پرایدی دیمکدر) (بره بریان بریان بر قوزی دیمکدر ز براره قوزی دیمکدر
 بانگ و رانگ فخر لایله و هاء رسمیه) (پیش وی لامیه انک او کینه دیمکدر
 (نهاده بودند قومش ابدیلر) (وی را را ادات مفعول آنی دیمکدر
 (پیش خواند قننه) (بناغردی) (بنشست باه تا کیدایله فعل ماضی مفرد
 غائب اوتوردی دیمکدر) (بشیره با حرف مصاحبت شره شین دجه انک
 کسری و هاء اصلیه ایله حرص دیمکدر) (تمامه اضافتی لامیه) (بعض
 نسخیه بره را تمام واقع اولمشدر لیکن چندان مناسب دکلدر) (در
 حرف صله) (خوردن مصدر در بیک معناسنه) (ایستاد فعل ماضی مفرد
 غائب طور دی دیمکدر) (می ادات حال ماضی) (شدی فعل ماضی مفرد
 مخاطب) (چه می شدی نه اولیور سین دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بره را
 ادات مفعول) (می ادات حال) (دری فعل مضارع مفرد مخاطب
 پیرتر سین دیمکدر) (می خوری ده بویله پیرتر سین دیمکدر) (که حرف
 رابط) (کو بیاید ادات تشبیه) (پدر او لامیه انک پدری دیمکدر) (ترا ادات
 صله سکا دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (سرو سینک ضمی ایله بویوز
 دیمکدر) (بسرو زده است سوو مشدر و طوس اور مشدر دیمکد اولور
 بچشم شفقت) (با حرف مصاحبت اضافت لامیه شفقت مصدر در
 محبت معناسنه) (می نگری سابق افعال کبی بقیه یور سین دیمکدر
 (دریدن مصدر در پیرتر معناسنه) (خوردن ده بویله بیک معناسنه
 (می بری ده سابق کبی ایلرور سین دیمکدر) (بدی بری کوتو کور یور سین
 دیمکدر) (شیر داده است سوت ویر مشدر) (محصول ترکیب)
 خلیفه بر کون قوشلق طعمای پیردی بر بریان قوزی او کونه قودیلر
 اعرابی بادیه دن ایر شدی کلدی آنی خلیفه قننه دعوت ایلدی
 اعرابی اوتوردی و تمام حرص ایله بیکلکه دور دی یعنی باشلدی
 خلیفه دیدی نه اولیور سین که انجلین بوقوزی پی بر بردن آیدر

بیرترسین و رغبت ایله بیرسین که کوییا انک پدری سکا طوس اور وب
 سوسمشدر اعرابی دیدی بود کلد را ماسن محبت کوزیله انجلین
 قوزویه بقرسین وانی بیرتوب یجه بی ~~ک~~کونو کورر سین که کویا انک
 آنه سی سکا سوت ویرمشدر (قطعه) خواجه برمال خود آن کونه
 رحیم است و شفیق * که بچشم شفقت می نکرد در همه چیز * بر حرف
 استعمال (مال خود لامیه) آن کونه اول طرزه دیمکدر (نکرد فعل مضارع
 مفرد غائب بقر دیمکدر) (محصول بیت) صاحب مال کند ی مالی
 اوزره اول طرزه رحیم و شفیق در که محبت کوزیله بقر جمع شده
 حاصلی مالنه اولان حرصی یاندر شارح غالباً کونه لفظنی که او نه دن
 مخفف ظن ایدوب معنایی خواجه کند ی حالی اوزره اولقدر شفیق
 و رحیم دیکدر و مالی حال یازمش بیتک معناسنه چشم شفقت ایله نظر
 ایدوب بقره مش * گرفتد در بره و پیش وی اندک خطری * بغدادشان
 بدهدن مادر و فرزند عزیز * که حرف شرط (فید فعل مضارع
 مفرد غائب دوشرسه دیمکدر) (در حرف صله) (بره معروف) (میش
 قیون دیمکدر وی به اضافت لامیه) (اندک از دیمکدر) (خطری یا حرف
 وحدت برضمر) (دیمکدر) (با حرف صله) (شان ضمیر جمع بره و پیشه
 راجعدر) (بدهدن با تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب ویردیمکدر
 (محصول بیت) (خواجه نیک مالنه اولان شفقتنی بیان ایدوب دیر که
 اگر انک قویونه قوزیسنه برضمر واقع اولورسه انلره فدایه ویر
 آنه سنی و عزیز اولادینی) (عروض) (بوقطعه رمل میخوند که صدر
 و ابتدادن غیری به خبن کلشدر عروض و ضربه حذف دخی کلوب
 فاعلاتن فاعلاتن فعلان فعلان اولمشدر (قطعه آخر) (ن المثل کر خواجه
 نان و بره بریان نهد * پیش تو برخوانا کر روزی شوی مهمان او *
 (فی لمثل مثلاً دیمکدر) (کر حرف شرط) (نهد فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر) (پیش تو برخوان مصراع اولک تماتیدر
 پیش تو لامیه) (خوان سفره دیمکدر) (روزی یا حرف وحدت) (شوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب اولورسن دیمکدر) (مهمان اولامیه مهمان
 مسافر دیمکدر) (محصول بیت) (مثلاً اگر صاحب مال وجاه سنک او که
 سفره اوزرینه اتمک و قوزی بریانی قویه اگر برکون اکاهجهان

اولورسك يعنى مهمان اولديغك كون سكا طعام چيقاررسه * كركنى
 صدر رخنه در دندانك از سنك ستم * به كه از دندانك افتد رخنه در
 دندان او * كرك حرف شرط (كنى فعل مضارع ايلرسين ديمكدركر) (رخنه
 كرك مضمر معنسه) (در حرف صله) (دندان ديش ديمكدركر) (شين ضمير
 خواجه به را جعدر) (سك ستم بيانيه ستم بونده جور و اذيت
 معنسه در) (كه حرف بيان) (رخنه) (يا حرف وحدت همزه حرف
 توسل) (درينه حرف صله) (نان اولاميه) (موصول بيت) (بيت سابقه
 مربوطدر كه اگر بركون مسافر اولديغك وقته اگر جور و اذلاشدن
 خواجه نك ديشنه يوز ضرر ايدرسك ايور كدر كه سنك ديشكدن
 انك اتمكنه بر ضرر واقع اوله حاصل اتمكنه ديش اورمه دن ديشنى
 يوز كره قيرمق اولى و احراذر * و ر خورد از دست تو صد زخم بر پهلو
 و پشت * به كه پر سازى تهيكاه خود از بريان او * و روا كردن مخمفدر
 (خورد فعل مضارع مفرد غائب بيرسه ديمكدركر) (دست تولااميه
) (پهلويان ديمكدركر) (پشت ارقه ديمكدركر) (كه حرف بيان) (پر سازى
 طولده و ره سين ديمكدركر) (تهيكاه ناك كسريله بوش بوكر معنسه
 بونده قارن ديمكدركر) (خوده اضافت لاميه) (بريان اوده لاميه
) (موصول بيت) (وا كرسنك الكدن ارقه مى ويانى اوزره يوز زخم بيرسه
 انك بريانه دن كندى قارتى طويورمه دن يكدر) (عروض) (بوقطعه
 بحر رملد ند عروض و ضربنه قصر طارى اولوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلات اولمشدر) (مطاييه) (پهلول را كفتند ديوانكان
 بصره را بشمار كفت از ناحيت شمار بير ونست اكر كوييد عاقلانرا
 بشمارم كه معدودى چند بيش نيست * را ادات صله) (ديوانكان
 الف نون ادات جمع) (كاف هاء رسميه دن منقلب) (بصره يه اضافى
 لاميه) (را ادات مفعول) (بشمار باء تا) (كبيد ايله فعل امر حاضر مفرد
 صاى ديمكدركر) (ناحيه اطراف ديمكدركر) (بعض نسخه ده حيز واقعدر
 مكان معنسه) (و بعض نسخه ده حد واقعدر جمله سى مجازا نهايت
 معنسه در) (شماره اضافت بيانيه) (كوييد فعل مضارع مخاطب) (بشمارم
 صايرم ديمكدركر) (كه حرف تعليل) (معدودى يا حرف وحدت) (چند
 قاج ديمكدركر) (معدودى چند بر قاج معدود ديمك اولور) (بشمار باء

عربیله زیاده دیمکدر ((محصول ترکیب)) پهلوه دیدیلر بصره یك
 دیوانه لرینی صای دیدی صای نهایتندن طشیره در یعنی لایحه
 ولایحهی در صایلز اگر دیرسکن عاقللری صایه رم زیرا پرتاچ معدوددر
 زیاده دکلدر دیمک استرکه سزك دیوانه عدایتد وککز عاقل عاقل عد
 ایند وککز دیوانه در (قطعه) هرکه عاقل یینی اورا بهره ایست *
 نقد وقت از مایه دیوانکی * هرکه هرکس که تقدیرنده در (یینی
 فعل مضارع مفرد مخاطب کورر سین دیمکدر) (اورا را حرف
 تخصیص اونک دیمکدر) (بهره ایست سین و تادات خبر یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل) (بهره نصیب و خصه معناسند در) (نقد وقت
 لامیه وقت نقدی دیمکدر نقد پشین دیمکدر ویره سی مقابله سی
 حال حیاتی دیمکدر عبارتدر) (مایه اصل معناسند در) (دیوانکی یا حرف
 مصدر کافی هاء رسمیدن مبیدل (محصول یت) هرکمی که عاقل
 کورر سین انک حصه سی وارددر حال حیاتنده دیوانه لك سرمایه سندن
 یعنی عاقل عدایتد بیک البته دیوانه لکدن بر سرمایه سی وارددر عقل
 معاندند * می زید از آفتاب حادثات * شادمان در سایه دیوانکی * می زید
 می ادا ت حال زید زانک کسری و یانک فتحیله فعل مضارع مفرد غائب
 در یلور کچور دیمکدر) (آفتاب حادثات لامیه آفتاب بونده حرارتدن عبارتدر
 حادثات ظهورات یومیه در) (شادمان مسرور دیمکدر) (سایه دیوانکی
 مجازا لامیه دیوانه لك سایه سنده دیمکدر) (محصول یت) (البته
 هر عاقلک دیوانه لك سرمایه سنده حصه سی وارددر زیرا حادثات
 آفتاب حرارتدن دیوانه لك سایه سنده مسرور کچور مع هذا
 عاقل احوال عالمی مشاهده ایتدیکه نیجه واله وحیران اولمز (عروض)
 بوقطعه رمل مسد سدر بالکز عروض و ضربنه حذف کلتدر که
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولمشدر (مطایبه) فاضلی بیکی ازدوستان
 صاحب راز خود نامه نوشت شخصی در پهلوی اونسته بود بکوشه
 چشم نوشته ویرای خواند بروی دشوار آمد بنوشت که اکر نه
 در پهلوی من دزدی ز بمرزدی ننشسته بودی و نوشته مرا نمی
 خواندی همه اسرار خود بنوشتمی آن شخص گفت والله که ای مولانا
 من نامه ترا مطالعه نکردم و نخواندم گفت ای نادان پس این را که

می کوئی از یکجائی کوئی * فاضلی یا حرف وحدت (یکی یا حرف
صله برینه دیمکدر) دوستان صاحب راز موصوفک صفتیه اصفیدر
(راز سر دیمکدر صاحب راز سر دش دیمکدر) خوده اضافت بیانیه
(نامه یا حرف وحدت همزه حرف توسل نامه مکتوب وتند کره
معناسنه در) نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی (شخصی یا حرف
وحدت) پهلوی او لامیه (نشسته ماضیدن قسمدر اوتورمش دیمکدر
(بکوشه چشم یا حرف مصاحبت اضافت بیانیه کوزاوجیهله دیمکدر
(نوشته ویرا اادات مفعول اضافت لامیه انک یازدیغی دیمکدر
(می اادات حکایه) خواند واورسمیه فعل ماضی مفرد غائب اوقوردی
دیمکدر (بروی پر اادات صله وی ضمیر فاضله راجه در) دشوار آمد
کوج کلدی (نوشت بآء تأکیدایله فعل ماضی مفرد غائب یازدی
دیمکدر) که حرف بیان (اگر اادات شرط) نه حرف نفی (پهلوی من
لامیه) دزدی یا حرف وحدت دزد خرسز دیمکدر (زن بمزد پوزونک
دیمکدر) (نشسته ماضی منفیدن قسمدر) بود اادات ماضی یا حرف
حکایه اوتورمش اولیدی (نوشته مرا لامیه) (را اادات مفعول بنم
یازدیغی) (غنی خوانندی یا حرف حکایه اوقومیه ایدی دیمکدر
(همه مجموعی معناسنه در) اسرارخود لامیه (نوشتی یا حرف تأکید
یا حرف حکایه) (نوشتم فعل ماضی متکلم وحده یازار ایدم دیمکدر
(نامه ترا لامیه را اادات مفعول) (مطالعہ معروف) (نکردم فعل ماضی
منفی متکلم وحده) (نخواندم بویله) (بس بویله ایسه دیمکدر) (این را
را اادات مفعول بونی دیمکدر) (از یکجا قنیدن) (می کوئی سویلر سین
دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب) (برفاضل کندی سر داشتارندن
برینه مکتوب یازاردی بر شخص انک یانده اوتورمش ایدی کوزاوجیهله
انک یازدیغی اوقوردی اول فاضله کوج کلدی یعنی انفعالی ایلدی
یازدی که اککر یا نمده خرسز پر پوزونک اوتورمش اولیدی و بنم
یازدیغی اوقومیه ایدی مجموعی کندی اسراریمی یازار ایدم اول
شخص دیدی والله که ای مولانا بن سنک نامه کی مطالعه ایلدم
واوقومدم فاضل دیدی ای جاعل او یاه ایسه بونی که سویلر سین
قنیدن سویلر سین یعنی مطالعه ایدردیو یازدیغی ندن بیلدکه

سوبلدك (قطعه) هر آنكس که دزدیده بر سر مرید * شود مطلع
 شایدش خواند دزد * که حرف رابط (دزدیده او غرلین دیمکدر
 (سر مرید لامیه) شایدش اکا لایقدر دیمکدر (خواند بونده مصددر
 معناسنه در شایده مقارن اولد یغیچون (دزد خواندك مفعولی
 (محصول بیت) هراول کیمسه که او غرلین آدمک سرینه مطلع اوله
 اکا خرسز دیمک لایق وشایاندر * بر آن کار اگر مرید دارد طلب *
 همین پس که نامش نهی زن بمزد * بر آن کار بر حرف صله اول ایشه
 دیمکدر (مزد میمک ضمیمه که امعناسنه اجرت دیمکدر (دارد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده اثباتدن عبارتدر (بس باء عربله
 یتر دیمکدر (شین ضمیر کسه راجعدر (نهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر (محصول بیت) اول ایشه اجرت
 استرسه یعنی اسراره مطلع اولغه اجرت طلب ایدرسه انجق
 بویت که انک آدینه زن بمزد قویه سین یعنی زن بمزد دیمک اکا اجرت
 کافیدر (عروض) بوقطعه بحر تقار بدندر که یا انکر عروض و ضربنه
 قصر کلوب فعولن فعولن فعول اولشدر (حکایت)
 مستی از خانه بیرون آمد و در میان راه بیفتاد و فی کرد و آب و دهان خود را
 بیالود سکی بیامد و از آب سیدن گرفت پنداشت که آدمی است که آنرا
 پاک می کند دعای کرد که خدای تعالی فرزندان ترا خد متکار تو
 گردانند بعد زان سک پای برداشت و بر روی بول کرد گفت بارک الله ای
 سیدی آب کرم آوردی تاروی مرا بشویی * مستی یا حرف وحدت
 (بیرون آمد چیقدی دیمکدر (میان راه بیایه بول اورته سی دیمکدر
 (بیفتاد باء تأکید ایله و همزه دن منقلب یا ایله ماضی مفرد غائب
 دوشدی دیمکدر (فی کرد قوصدی دیمکدر (اب و دهان خود لامیه
 کندی اغرنی و دوداغنی دیمکدر (بیالود باء تأکید ایله و همزه دن
 منقلب یا ایله فعل ماضی مفرد غائب بولاشدردی دیمکدر (سکی یا حرف
 وحدت (بیامد کندی) (بسیدن مصدر در یا لامق معناسنه (بسیدن
 گرفت مریدر بالامغه باشلدی دیمک اولور (پنداشت فعل ماضی
 مفرد غائب ظن ایلدی دیمکدر (که حرف بیان (آدمی یا حرف
 نسبت که حرف رابط (آن مسته اشارتدر (می کرد ایلردی دیمکدر

(که حرف بیان) فرزندان ترا لامیه را ادات مفعول سنك اولادریکی
 دیمکدر (خدمتکار توده لامیه سکا خدمتچی) گرداند ایلله (پای برداشت
 ایاق قاندردی) (بر حرف صله) (روی وی لامیه انك یوزینه) (بول
 معروف) (سیدی یا حرف متکلم عربی) (کرم کاف بحکم فتحیه
 صیحا ق دیمکدر) (اب کرم صیحا ق صو کتوردک) (آوردی فعل ماضی
 مفرد مخاطب صحت کتوردک دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (روی مرا لامیه
 را ادات مفعول بنم یوزیمی دیمکدر) (بشوی باء تأکید ایلله فعل مضارع
 مفرد مخاطب یفرسین دیمکدر) (محصول ترکیب) بر مست سرخوش
 اوندن چیقدی و بول اورته سنده دوشدی و قوصدی و اغرنی و دوداغنی
 بولاشدردی بر کلب کلدی وانی بالامغه باشلدی سرخوش ظن ایتدی که
 آدمیدرانی پاك ایدر دعا ایلر دیکه الله تعالی سنك اولادریکی سکا
 خدمتکار ایلسون یعنی مطیع و منقاد اولسون نر وسکا بغشلاسون
 اند نصیره کلب یاغنی قاندردی و انك یوزینه ایشددی سرخوش دیدی
 بارک الله ای بنم افندم صیحا ق صو کتوردک بنم یوزیمی بیقه مقی ایچون
 (قطعه) شراب خورده چو برخو یشتن روادارد* که سبلت از قی ناپاک
 می بیالاید* خورده ها حرف ترتب شراب ایچوب دیمکدر (چو
 ادات تعلیل) (بر حرف صله) (خو یشتن و اورسمیله کندی دیمکدر
 (روا جائز معناسنه در) (دارد فعل مضارع مفرد غائب طوتار دیمکدر
 (که حرف رابط) (سبلت بیق معاسنه در) (قی ناپاک موصوفک صغته
 اضافتیدر ناپاک می دار دیمکدر) (میه اضافتی لامیه می شراب دیمکدر
 (بیالاید باء تأکید ایلله و یاء منقلبه ایلله فعل مضارع مفرد غائب بولاشدیره
 دیمکدر) (محصول بیت) شراب ایچوب چونکه کندی نه جائز کوره که
 میک ناپاک اولان قیئدن بیغنی بولاشدیره* سک از مثنائه که ابریق آب
 کرم آرد* که غسل سبلت ناپاک او کند شاید* (مثنائه سدلک قاووغی
 دیمکدر) (ابریق آب کرم بیانیه لدر صیحا ق صو ابریقی دیمکدر) (آرد
 فعل مضارع مفرد غائب) (که حرف تعلیل) (غسل غین مجهمه ک
 فتحیه بیقه مقی معناسنه عربی) (سبلمه اضافتی مفعولنه در) (سبلمک
 ناپاک موصوفک صغته ناپاک) (اویه لامیه) (شاید لا یقدر دیمکدر
 (محصول بیت) کندی بوحالت ناپسندیدی لایق کورن کیمسده

کلب اگر مثانه سندن صیحا ق صوا پر یغی کتور رسه انک مردار بیغی
 بقمه بق ایچون لایقدر (عروض) بوقطعه بحر محبت مجنونند
 مکر را تفصیل اولندی مفاعلن فعلا تن مفاعلن فعلن اولشدر
 (مطایبه) قاضی بغداد بعزیمت مسجد آذینه پیاده بیرون آمد
 مستی پیش وی رسید وی را بشناخت گفت اعزک الله ایها القاضي
 روانباش که تو پیاده روی انکه بطلاق سوکنند خور ده که قاضی را
 پر کردن خود سوار کند قاضی گفت پیش آی ای ملعون چون بر کردن
 او سوار شد روی باز پس کرد که بتک تیز روم یا آهسته گفت میان این
 و آن اما باید که رم نکنی و نلغزی و بیای دیوار نزدیک روی تاز مزاجت
 روندگان مأمون باشیم * قاضی بغداد پیانه بغداد قاضی سی دیمکدر
 بعزیمت (با حرف صله عزیمت قصد معناسنه در) (مسجد به اضافت
 معنونه در) (مسجد آذینه به پیانه آذینه همزه ممدوده ایله جمعه
 دیمکدر) پیاده (بیرون آمد جقدی) مستی با حرف وحدت (پیش وی
 لامیه انک قته) (رسید ایشدی) (وی قاضی به راجعدر) (را ادات مفعول
 بشناخت) بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اکلری دیمکدر (اعزک
 فعل ماضی مفرد بونده دعا موقعی اولد یغندن امر معناسنه در
 عزیز ایلسون دیمکدر) (کاف خطاب مفعول) (الله فاعلی) (ایها لفظی
 مفصلا کتب فحویه لرده ذکر اولمشدر) (نداء تعظیمدر) (القاضی
 منادی ای قاضی دیمکدر) (روانباشد جائز اولمز) (که حرف بیان) (روی
 رانک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیمکدر) (آنکه اول
 وقت) (بطلاق با حرف صله طلاق معروف) (سوکنند اند دیمکدر
 سوکنند خورده که) (اند ایچدی که) (قاضی را را ادات مفعول) (کران خود
 لامیه) (سوار کنند بندیره دیمکدر) (آی فعل امر حاضر مفرد کل دیمکدر
 پیش آی) (فتحه کل دیمک اولور) (چون ادات تعلیل) (کردن اوده
 لامیه) (روی باز پس کرد اردینه باقدی دیمکده مستعملدر) (که حرف
 بیان) (بتک با حرف مصاحبت) (تک چند یان اصطلاحنده ناقل
 دید کلری یور دیمکدر) (تیز معروف) (روم فعل مضارع متکلم وحده
 یا) (حرف تردید) (آهسته یواش دیمکدر) (میان این و آن بونکله انک
 اورته سی این آهسته به اشارتدر آن تکه اشارتدر) (باید که کرکدر که

رم نکنی) اور کیده سین (نلغری قائمه سین (پای باحرف ظرف پای
 دیب معنای در پای دیوار لامیه (ها اادات جمع) (نزدیک یقین دیکدر
 روی) فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیکدر (تا حرف تعلیل
 مزاجت) غلبه معنای در (روندگاه اضافت لامیه روند اسم فاعل
 کید یچی دیکدر کاف هاء رسمیدن مبدل الف فون اادات جمع (ما مون
 باشیم) امین اوله لم دیکدر (محصول ترکیب) بغداد قاضی سی جمع
 مسجدینه عزیمته پیاده چقدی بر سر خوش قتنه ایر شدی قاضی بی
 پیلدی دیدی الله سنی عربی ایلسون ای قاضی لابق دیکدر که سن پیاده
 کیده سین اول وقت یعنی عقبیده طلاقه اند ایچدی یعنی شرط
 ایندیکه قاضی بی کردنی اوزره بندیره قاضی دیدی قتمه کل ای ملعون
 چونکه کردنی اوزره سوار اولدی سر خوش یوزی زوندی و باقدیکه
 ناقل الله تیرمی کیدم یوخه آهستدی دیدی بونکله انک اورتیه سنده
 اما کرکدر که اور کیده سین و سور چوب قائمه سین و دیوار دیننه
 یقین کیده سین تا کیم کید یحیلرک غلبه سندن امین اوله لم * گفت
 بارک الله ایها القاضی تو خود قاعده سواری نیکومی دانسته چون
 قاضی بمسجد رساند فرمود تا ویرادر زندان محبوس کنند گفت
 اسلمک الله ایها القاضی این سرای کسی است ترا از مذلت پیاده کی
 برهاند و بر کوبی توتن درد دهد و بعزت سواری بمسجدت رساند قاضی
 بخندید و ویرا بگذاشت * خود اادات تا کید (قاعده سواری پیایه
 یا حرف مصدر) نیکوایومی حرف تا کید (دانسته یا حرف خطاب
 همزه حرف توسل دانسته اسم فاعلدر بیلمی سین دیکدر) (جون
 اادات تعلیل) قاضی را (را اادات مفعول) (مسجد یا حرف صله) (رساند
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایر شدی دیکدر) (تا حرف تعلیل
 وی) (سته راجعدر) (را اادات مفعول) (سرای کسی لامیه) (یا حرف
 تکثیر شول کیمه نیک لایقیدر دیکدر است نهام معنای سنی متضمن
 ترا) (را اادات مفعول) (مذلت پیاده کی صفتک موصوفه اضافتدر
 یا حرف مصدر کاف هاءن مبدل) (برهاند باء تا کید الله فعل ماضی
 متعدی مفرد غائب قور ناردی دیکدر) (بر کوبی تو لامیه یا حرف صله
 یا حرف مصدر سنک بنکله که دیکدر) (تن در دهد بذل وجود ایلنه

بعزت سواری) با حرف مصاحبت عزت سواری مذلت پیاده کی کبی
 بمسجدت) با حرف صله تا حرف خطاب (محمصول ترکیب) مست دیدی
 بارک الله ای قاضی یعنی ماشاء الله سن آتی لق قاعده سنی اعلا بیلجی سین
 چونکه قاضی بی مسجد ابرشدردی یوردی تا کیم سرخوشی زندانده
 محبوس ایله لر دیدیکه الله سنی اصلاح ایلسون ای قاضی بوشول
 کیمسه نك لایق و جز اسمیدر که سنی پیاده لك مذلتدن قورتاردی وسکا
 بنکله بذل وجود ایلدی وسوار لق عزتیه سنی مسجد ابرشدردی
 حاصلی سکا بونجیلین اعزاز ایده نك سراسی بومیدر قاضی کولدی
 وانی ترك ایلدی (قطعه) مستی بقصد عربده جون راه کیردت *
 باو برفق کارکن ای کاردان حکیم * مستی یا حرف وحدت (بقصد
 عربده با حرف مصاحبت اضافت بیانیه چون ادات تعلیل) راه کیردت
 راحت کیردت تقدیرنده سننک یولکی طوتار دیمکدر (باو یا حرف
 مصاحبت او مسته راجعدر) برفق با حرف مصاحبت رفق رانك
 کسر یله یو مشعلق دیمکدر ملایمت معناسنه (کارکن ایش ایله) کاردان
 ایش بیلجی معناسنه وصف ترکیبدر (محمصول یت) بر سر خوش
 عربده قصد یله چونکه سننک یولکی طوته انك ایله ملایمت و اصف ایله
 ایش ایله ای ایش بیلجی حکیم و عاقل یعنی دائما کو کلنجه کیت مخالفت
 ایله * مویست عرض خردمند خرده دان * میسندش از کشاکش
 ناخردان دونیم * (موی یا حرف وحدت بر قیلدر دیمکدر) عرض
 عینک کسر یله ناموس معناسنه (خرد منده اضافتی لایه خرد مندک
 خرده دانه موصوفک صفت خردمند عاقل دیمکدر خرده دان وصف
 ترکیبدر خرده بیلجی دیمکدر یعنی اینجه فکرلی معناسنه (میسند
 نهی حاضر مفرد بکنه دیمکدر یعنی روا کورمه دیمکدر مستعملدر
 شین ضمیر عرضه راجعدر) کشاکش ناخردان لامیه کشاکش غوغا
 نا حرف نفی بخرد عاقل الف نون ادات جمع عقلسز لر دیمک اولور
 دونیم ایکی پارچه دیمکدر (محمصول یت) خرده دان اولان عاقلک
 عرضی بر قیلدر اول قبل کبی اولان عرضی جاهلارک کشاکشسندن
 ایکی پارچه ایله یعنی جاهلارله غوغا و نزاع ایدوب عرض و وقار کی
 شکست ایله (عروض بو قطعه بحر مضارعند که اصلی مغایرین

فاعلاتن مقاعیلن فاعلاتن در صدر و ابتدایه خرب طاری اولوب
اولندن مبعم آخرندن فون ساقط اولوب فاعیل قالب مفعول لفظنه
تبدیل اولمشدر حشور مکفوف اولوب فاعلات مقاعیل اولمشدر
عروض و ضرب مقصور اولوب فاعلات اولمشدر * مطابقه چولاھی
در خانه دانشمندی و دیعتی نهاد چون يك چندر وزیر آمد بان محتاج
شد پیش وی رفت دید که بر در سرای خود پر مسند تدریس بنشست
و جعی از شاگردان پیش او صف بست گفت ای استادیان و دیعت
احتیاج دارم گفت ساعتی بنشین تا از درس فارغ شوم چولاھ بنشست
مدت درس او دیر کشید و وی مستعجل بود و عادت آن دانشمند آن بود
که در وقت درس کفتن سر خود می جنبانید چولاھ را تصور
این شد که درس کفتن همان سر جنبانیدن است گفت ای استاد
بر خیز و مرا تا آمدن نائب خود گردان تا من بجای تو سر می جنبانم
و و دیعت مرا بیرون آور که من تجلیل دارم دانشمند چون بشنید
و بخندید و گفت * چولاھی یا حرف وحدت بر بر طوقیچی دیمکدر
(خانه دانشمندی یا ینه حرف وحدت اضافت لامیه دانشمند عالم
دیمکدر) و دیعتی یا حرف وحدت و دیعت امانت دیمکدر (نهاد
فعل ماغی مفرد غائب قودی دیمکدر) (يك چندر وزیر فتح کون
پر آمد یکدی دیمکدر) (بان یا حرف صله آن و دیعت اشارتدر
پیش وی لامیه وی دانشمند راجعدر) (رفت فعل ماضی مفرد
غائب کتدی دیمکدر) (دیده بویله کوردی دیمکدر) (که حرف
پیان) (بر حرف ظرف) (در حرف تأکید) (سرای خود یا ینه بر حرف
استعلا) (مسند تدریس پیانیه مسند محل اعلا دیمکدر) (تدریس
درس او قفق) (نشسته حاضرین قسم او تور مش معناسنه) (جعی یا
حرف وحدت) (پیش او لامیه اوضم دانشمند راجعدر) (بست
حاضرین قسمدر بغامش دیمکدر) (بان یا حرف صله) (ساعتی یا
حرف وحدت ساعت مدتدن عبارتدر) (بنشین بآء تأکید ایله فعل امر
حاضر مفرد او تور دیمکدر) (تا حرف انتها) (شوم فعل مضارع متکلم
وحدده اولم دیمکدر) (بنشست بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
او تور دی دیمکدر) (مدت درس او لامیه در) (دیر کشید اوزاق چکدی

یعنی اوزادی (مستعمل استعمال بایندن اسم فاعلدار استعمال ایدینی
 دیمکدر) (عادت آن لامیه) (که حرف بیان) (وقت درس بیانیه) (سر خود
 لامیه کسدی باشی دیمکدر) (می حرف حکایه) (جنبانید فعل ماضی
 مفرد غائب اوینادردی دیمکدر) (چولاهرا را ادات صله) (تصور
 فکر معناسنه) (تصور این شد که او فکر اولدی که یعنی بویله ظن
 ایلدی که) (درس گفتن درس اوقوتقی دیمکدر) (همان انجق معناسنه
 جنبانیدن مصدر کر اویناتقی دیمکدر) (برخیز فعل امر حاضر
 مفرد قاتی دیمکدر) (می را را ادات مفعول) (تا حرف انتها) (تا آمدن
 کلنجه قدر دیمک اولور) (نائب خود اسم فاعلک مفعولانه اضافتیدر
 کندینه نائب یعنی وکیل) (کردان فعل امر حاضر مفرد ایلله دیمکدر
 تا حرف تعلیل) (بجای تو لامیه با حرف صله سنک یریکه) (می جنبانم
 فعل مضارع متکلم وحده اوینادم دیمکدر) (و دیعت می لامیه
 را ادات مفعول) (ببرون آور چقار دیمکدر) (که حرف تعلیل
 محصول ترکیب) (برچولاه بر عالمک خانه سنده پرامانت قودی چونکه
 چقاج کون یکدی اول امانته محتاج اولدی دانشمند قتنه کتدی
 کوردی که کتدی اوند درس ارقتمق مسندنده اوتورمش و شاگردلردن
 بر جمع انک او کنده صف باغلمش چولاه دیدی ای استاد اول امانته
 احتیاجم واردر دانشمند دیدی بر ساعت قدر صبر ایلله تا کیم درسدن
 فارغ اولم چولاه اوتوردی عالمک درسی مدتی اوزادی و چولاه مستعمل
 ایدی و اول دانشمندک عادی اول ایدی که درس اوقوتقه وقتنده
 کتدی باشی اوینادردی چولاه اول تصور اولدی که درس اوقوتقی
 انجق باش اویناتقدردیدی ای استاد قاتی وینی سن کلنجه کندیکه
 نائب ایلله تا کیم بن سنک یرکده باش اوینادم و بنم امانتی چقار که
 بن تجیل ایدرم چونکه عالم ایشندی کوالدی و دیدی (قطعه)
 فقیه شهر زند لاف آن مجلس عام* که آشکار و نهان علوم می داند*
 فقیه شهر لامیه فقیه عالم فقه دیمکدر لکن یونده قیاصوفی جاهل
 معناسنده در ترکیجه کوی فقهی دیرلر (زند فعل مضارع مفرد غائب
 اورز دیمکدر) (لاف آن لامیه آن مصراع ثانی مضمونه اشارتدر
 مجلس عام لامیه با حرف طرف عام عوام دیمکدر جهلادن عبارتدر

(که حرف بیان) داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 (محصول یت) شهرک فقهی جهلا مجلسنده اول لافی اور که
 علوم آشکار و نهانی یلور یعنی بتدیکم علم بود در دیولاف و کذا فایدر
 * جواب هر چه از پرسشی آن بود که بدست * اشارتی بکنند یا سمری
 یچنباند * پرسشی فعل مضارع مفرد مخاطب سؤال ایدر سین دیمکدر
 (بدست یا حرف مصاحبت) اشارتی یا حرف تنکیر (سری ده بویله
 (محصول یت) هر نسنه نک جوابی که اندن سؤال ایدر سین یعنی
 اندن سؤال اولسان هر شیئه جواب اول اولور که ال ایله اشارت ایله
 یا باش اویناده حاصلی علم دید کوری شی بویکی شی ایله اولور
 ظن ایدر (عروض) بوقطعه بحر محشدر که مفاعلاتن مفاعلاتن
 فعلات اولور (مطایبه) ناینبانی در شب تار یک چراغی در دست و سبوی
 بردوش در راهی می رفت فضولی بوی رسید و گفت ای نادان
 روز و شب پیش تو یکسان است و روشنی و تاریکی در چشم تو برابر
 این چراغ را فائده چیست ناینبان بخندید و گفت این چراغ نه از
 بهر خود است از برای چون تو که ورد لان یخرد است تا بمن پهلوی
 نزنند و سبوی مرا نشکند * ناینبانی یا حرف وحدت ناینبان کور
 دیمکدر (شب تار یک بیانیه تار یک قرانلق دیمکدر) چراغی یا حرف
 وحدت بر چراغ دیمکدر (سبوی ده بویله بردستی دیمکدر) بر حرف
 ظرف (دوش او موز دیمکدر) راهی یا حرف وحدت بر یولده (می
 ادات حکایه) رفت فعل ماضی مفرد غائب کیدزایدی دیمکدر (فضولی
 یا نه حرف وحدت بر فضول دیمکدر) فضول دیواوز رینه لازم
 اولمیجق شبهه قاریشانه دیرل (بوی یا حرف صله وی ضمیری ناینبانیه
 راجعدر) نادان جاهل دیمکدر (پیش تو لامیه سنک فنکده) یکسان است
 برابردر (روشنی یا حرف مصدر ایندلق دیمکدر) تاریکی ده بویله
 قره کواقی دیمکدر (چراغ را را حرف تخصیص بوی چراغک دیمکدر
) از بهر ادات تعلیل (کوردل وصف ترکیبدر کور کلی کور جاهل
 معناسندهدر) یخرد عقل من دیمکدر (تا حرف تعلیل) بمن یا حرف صله
 (نزنند فعل نفی مستقبل اور میه لر دیمکدر) نشکند ده بویله قیر میه لر
 دیمکدر (محصول ترکیب) بر کور قره کواقی کیچده انده بر چراغ

واو موزنده بردستی یواده کبدر ابدی بر فضول اکا ایشدی و دیدی ای
 جاهل کیجه کوندز سنك قتكدر بر در و آیدنلق وقره کولق برابر در
 بو چراغك فائده سی ندر کور کولدی و دیدی بو چراغ کندم ایچون
 دکلدر سنك کی عقلسز قلبی کور لر ایچوندر تا که بکایان اورمیه لر
 یعنی خاتمیه لر و بنم دستیمی قیرمیه لر (قطعه) حال نادانزیه از نادان
 نمی داند کسی * کرچه در دانش فزون از بو علی سبنا بود * حال
 نادان لامیه را ادات مفعول جاهلک حالی دیمکدر (نمی داند فعل
 نفی حال مفرد غائب بیلر دیمکدر) کسی با حرف وحدت بر کیسه دیمکدر
 (دانش اسم مصدر علم معناسنه) فزون زیاده دیمکدر (بو بودن
 محفدر ابو علی سبنا حکمادن بر کیسه نك اسمیدر حکمتده شفا نامنده
 اولان کتابك مؤلفیدر اهل حکمت یلنده شیخ دیمکله معروفدر
 (محصول بیت) جاهلک حالی جاغلدن ایو کیسه بیلز اگر چه علمده
 ابو علی سبنادن زیاده اولورسه یعنی ابو علی سبنادن زیاده علم ورشدی
 اولورسه ده جاهلک حالی بیلز الاینه کندی کی جاهل ییلور * طعن
 ناینامزن ای دم زینبایی زده * زانکه ناینا بکار خویشتن یلنابود *
 (طعن ناینام مصدرک مفعولنده در کوره طعن دیمکدر) مزن نهی حاضر
 مفرد اورمه دیمکدر (ای حرف ندامادی محذوف ای کس که دیمکدر
 (دم نفس) یینایی با حرف مصدر کور ییجیلکدن دیمکدر (زده
 ماضیدن قسمدر اورمش دیمکدر (دم زدن دعوا ایتکده مستعملدر
 (زانکه اول اجلدنکه دیمکدر) بکار خویشتن لامیه با حرف ظرف
 کندی ایشنده دیمکدر (محصول بیت) کوره طعن اورمه یعنی ایله
 ای کور ییجیلکدن دم اوران کیسه اول اجلدنکه کور کندی ایشنده
 کور ییجیلدر یعنی کور هر امورنده بصیرت اوزره در لکن بصیرت
 ایدرکن افعالنده بصیرت اوزره اولمز سین (عروض) بو قطعه بحر
 رمل مثنوی که یانکر عروض و ضربنه حذف کلوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن اولمشدر (مطایبه) عمرولیت یکی از لشکریان خود را
 دید که براسب لاغر نشست * عمرولیت قاعده اعجام اوزره عمروین
 لیث دیمکدر که ملوک ماضیه دن بریتك اسمیدر (یکی برینی دیمکدر
 (لشکریان خود لامیه کندو عسکر لرندن دیمکدر) دید فعل ماضی

مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان (اسب لاغریانیه لاغر
آریق دیمکدر (نشئت ماضیدن قسمدر اوتورمش معناسنه بونده
بشمش دیمکدر (محصول ترکیب) عروبن لبث کندی عسکرلرندن برنی
کوردیکه برآریق ضعیف آه بشمش (قطعه) زین لاغراسبکی که همانا
نیافته است * جزاز عظام جوهر ترکیب اونظام * زین بونده انجیلین
دیمکدر (اسبکی اسب آت کاف حرف تصغیر یا حرف وحدت) (که حرف
رابط صفت) همانا بکزر که دیمکدر (نیافته ماضی منفیدن قسمدر
بولمش دیمکدر (عظام عظمک جمیدر کاکلر دیمکدر (جوهر ترکیب او
لامیلدر جوهر بونده اصل دیمکدر (محصول یت) انجیلین برضعیف
آریق آت جوغز که بکزر که الک ترکیبک اصلی کاکلردن غیری نظام
بولمشدر یعنی نشأت ککدن غیری وجودند ترکیب حاصل اولمش
پورته ضعیف آت ابدی * همپو خر عزیر عظام آمده بهم * لیکن
هنوز گوشت نرویده 'وعظام * هم حرف تاکید (چون ادات تشبیه
(خر عزیر بیانیه (آمده ماضیدن قسمدر کلمش دیمکدر (بهم بریره
دیمکدر (لیکن ادات استدرک (گوشت ات دیمکدر لجم معناسنه (نرویده
ماضی منفیدن قسمدر بشمش دیمکدر (محصول یت) حضرت
عزیرک اشکی کبی کاکلر بریره کلمش یعنی مجتمع اولمش لکن اللان دخی
کاکلردن ات بشمش قسمه عزیر معلوم (عروض) بوقطعه بحر
مضارعنددر که مفعول فاعلات مقابیل فاعلات اولمشدر (قطعه)
آخر * لاغراسبی که کر بجوی * ر گوشت در و نشان نیابی * اسبی
یا حرف وحدت نوعیه (که حرف رابط صفت) (کر حرف شرط
(بجوی بآئ کیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب استرسن دیمکدر
یعنی ارارسن دیمکدر (نیابی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب بوله مزسین
دیمکدر (محصول یت) برآریق آت که کر ارارسن تدانده نشان
و علامت بوله مزسین * از سرتاسم کرش بکازی * جز پوست
براستخوان نیابی * تا حرف انتها اسم سینک ضمیمه طرنقی دیمکدر (کر
اکردن مخفف حرف شرط) (شین ضمیر اسبیه راجعدر (بکازی بآه
تأکیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب صویه سین دیمکدر (پوست
دری دیمکدر (محصول یت) باشندن طرناغنه ک اگر آتی صویارسن

كنه اوزرنده دریدن غیري بویه مرسين (عروض) بوقضه بحر هزج
 اخرب مقبوض محذوف در كه مفعول مفاعله فعل اول مشدر لكن
 بيت اولك مصراع اولنده قاعده شعر اوزره سكته واردر * كفت
 لغت بر اشكر يان من باد كه هرديار و درم كه بايشان دادم فروج
 زنان خود را فربه ساختند و مرگوبان خود را از كرسكي بكداختند
 آن شخص بشنيد و كفت والله اي امير! كز نظر استبصار بفرج زن من
 كاري انرا از سرين اسب من لاغر تر شماري عمر واث ازين سخن
 بخنديد و او را چيزي انعام كرد و كفت برو هر دو مرگوب خود را
 فربه كن * بر حرف صله (اشكر يان من لاميه) باد امر غائب مفرد
 اولسون ديمكدر (كه حرف تعليل) كه حرف رابط (بايشان با حرف
 صله ايشان ضمير جمع اشكر يانه راجعدر) دادم فعل ماضي متكلم وحده
 و يردم ديمكدر (فروج فرجك جمعدر) زنانه اضافتي لاميه (خوده ده
 بويه) را اذات مفعول (فربه سمن ديمكدر) ساختند فعل ماضي جمع
 غائب دوزديلر ديمكدر (فربه ساختند سمرتديلر ديمك اولور) مرگوبان
 خود را لاميه (را اذات مفعول كندی بنكر بني ديمكدر) كرسكي
 يا حرف صدر كاف هاء ر سمندين مبدل كرسنه كاف بحكم ضميله آج
 ديمكدر آچلقدن ديمك اولور (سكتد خستد بانه تا كيه يله فعل ماضي
 جمع غائب اريتديلر ديمكدر) نظر استبصار بيابيه استبصار استفعال
 يابندن مصدر در دقتدن عبارتدر (فرج زن من لاميه) در (كاري
 كاف بحكم ضميله فعل مضارع مفرد مخاطب حواله ايدرسين ديمكدر
 (انرا اذات مفعول آني ديمكدر) سرين سبتك ضميله او بيلوق معنا سنده در
 (اسبه اضافت لاميه) منده بويه (لاغر تر اريتد ديمكدر) شماری
 مفرد مخاطب عد ايدرسين ديمكدر (محصول تركيب) عمرو بن ابث
 آني بويه كورنجه ديدى رحمتدن بعد ارقى بنم عسكر بيلر ديمك
 اوزرنده اولسون ريرا هر اچقه والتون كه المره و يرد كندى قريترينك
 فرج لر بني سمرتديلر بنكر بني آچلقدن اريتديلر اول شخص اشتمدى
 و ديدى والله اي امير! كز دقت نظر بني بنم قريتمك فرجنه حواله
 ايلرسن بنم آتيمك او ياوغنددر ارقى لك عد ايدرسين حاصلي او بوندن
 ضميفدر عمرو بن ابث بوسختدن كوردى و انكار مقدر ايشي انعام

ورنه بجه طمع ایله که اندن کو کل مراد اله کله حاصل اوله * که کسی
 رکبسه که بجه بند ازار * بدوستی خدا و رسول نکشاید * کره دوکم
 دیمکدر باغ مراد در کشایک مفعولی (کشای فعل امر حاضر مفرد
 آج دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بند ازار لامیه ازار اصل لغته ایچه
 کیلن توبه دیرلر بونده طون دیمکدر بند ازار اوچقور دیمک اولور
 بدوستی) (با حرف صله یا حرف مصدر دوستلغنه دیمکدر) (خدایه
 اضافتی لامیه) (نکشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب آچیز دیمکدر
 (محصول بیت) (کبسه دن باغی آج یعنی ایچه ویز را بجه اوچقوری
 خدا و رسول دوستلغنه آچیز (عروض) بوقطعه بحر محتمل مجبورند که
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن اویشددر * مطایبه منظومه *
 گفت مملو که بمالک خویش * کز قفایش گرفت راه فساد * (مملو که
 اسم مفعول مفرد مؤنث در جاریه معناسنه) (و گفت فاعلی یا حرف
 وحدت همزه حرف توسل) (بمالک خویش لامیه یا حرف صله مالک
 صاحب معناسنه در) (کز که اذن منفرد که حرف رابط) (قفا اکسه
 دیمکدر بونده دهر مراد در شین ضمیر مملو که به راجعدر) (گرفت
 فعل ماضی مفرد طو تندی دیمکدر) (راه فساد بیانه فساد یو اینی
 دیمکدر مراد مباشر تدر) (محصول بیت) (بزجار به کندی مولی سانه
 دیدی که اکسه سندن فساد یو اینی طو تندی یعنی دیرندن مباشرت
 مراد ایدن افندی سانه دیدی کلامی بیت آتیدر * ترک این فعل کل که
 جائز نیست * پیش دین پیشکان شرع نهاد * (ترک این فعل مضمر که
 مفعولنه اضافتیدر) (که حرف تعلیل) (پیش دین پیشکان لامیه دین
 پیشه و صف ترکیبیدر دین صنعتی متقی دیمکدر) (دین طاعت معناسنه در
 کافی هاء رسمیدن مدبل الف نون ادات جمع) (شرع نهاد و صف ترکیبی
 یعنی طریق حق اوزره کیدیجی دیمکدر یا خود یو مذکورلر دن مراد
 ائمه دین اوله) (محصول بیت) (مملو که دیدی بوقعی ترک ایله زیر اجائر
 دکلدر طریق حق اوزره سندن متقیلرک یا خود ائمه دینک فتنده
 * گفت خاموش که شیخ دین مالک * بچنین عبس رخصت ماداد *
 گفت فاعلی مالک راجعدر) (خاموش فعل امر حاضر مفرد صوص
 دیمکدر) (که حرف تعلیل) (شیخ دین لامیه) (ما بکدن مراد امام

مانکر (بجین عیش با حرف صله یونجلین ذوق دیمکدر) (رخصت
 مصدر در اذن معناسنه) (ما متکلمه اضافت مقعوله در بزه اذن
 دیمکدر) (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر) (محصل بیت)
 مالک دیدی موصوف که دینک شیخی امام مالک یونجلین ذوق بزه رخصت
 و یردی فی الحقیقه مذهب مالکینک براز غلاتی مالک رضی الله عنه
 افزایدرلر و بوائت کریمه بی تعمیم ایدوب استدلال ایدرلر (یسارکم
 حرب لکم فأتوا حرتکم انی شئتم) بهتان صریح و کذب فضیح در
 زیر اول محل محل حرب دکدر * گفت مسکین ززیر او که خدات *
 در زد و کیر مالک اندازاد * گفتک فاعلی مملوکه که در) زیر اولامیه
 انک التذین دیمکدر (که حرف بیان) (خدات خداترا تقدیرنده در
 خداسنی دیمک اولور) (در حرف صله) (زد و کیر کاف بحمله مصدر
 مرکب انوا عندند که معنای لغویسی اور وب طریقه استعمالده حکم
 معناسنه در) (مالک جهنمه موکل اولان ملک اسیدر) (اندازاد
 فعل امر غائب آتسون دیمکدر) (محصل بیت) مسکین جاریه انک
 التذین دیدیکه الله سنی مالک حکمنه آتسون یعنی جهنمه القا
 ایلسون شارح و یردیک معنایی ویره مدم وهم مالک اول صاحب
 ثانی امام مالک ثالث خازن جهنم اولسنده صنعت تجنيس واردر
 (عروض) بوائیات بحر خفیفه ندر که فاعلاتن مفاعلاتن فعلات
 اولشدر * فاضلی که صورت قبیح و هیئات کریه داشت بفرزدق
 رسید و یرادید که روی وی بجهت مرضی زرد شده بود و گفت
 تراجه بوده است که رنگ تو چنین زرد شده است گفت چون ترا دیدم
 از نکاهان خود اندیشیدم رنگ من زرد برآمد گفت در وقت دیدن
 من چرا از نکاهان یاد کردی گفت ترسیدم که خدای تعالی مرا عقوبت
 کند و همجو تو مسخ کرداند * فاضلی یا حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت) (قبیح صفت مشبهه در چرکین دیمکدر) (صورت قبیح
 موصوف صفت اضافه تیدر) (هیأت کریه ده بویه عطف تفسیر بیدر
 داشت و اریدی دیمکدر) (بفرزدق یا حرف صله) (فرزدق شعری
 عربدن برینک اسیدر) (رسید فعل ماضی مفرد یرشدی دیمکدر) (ویرا
 را ادات مفعول) (وی فرزدقه راجعدر) (دید فعل ماضی مفرد غائب

کوردی دیمکدر (که حرف بیان) روی وی لایه انک یوزی دیمکدر
 (بجهت مرضی یا حرف مصاحبت اضافت یبایه یا حرف وحدت
 جهت بونده سبب معناسنه در) زرد شده بود صرارش ایدی دیمکدر
 (ترادف صله سکادیمکدر) چه بوده است نه اولمشدر دیمکدر (که
 حرف تعلیل) رنگ تو لایه سنک رنگ (زرد شده است صرار مشدر
 دیمکدر) (چون ادات تعلیل) ترارا ادات مفعول سنی دیمکدر (دیدم
 کوردم دیمکدر) (کنا همان خود لایه کند یمک کنا هلمردن اندیشیدم
 فعل ماضی) تکلم وحده دوشوئدم دیمکدر (رنگ من لایه بنم رنگم
 دیمکدر) (زرد بر آمد صراردی دیمکدر) (وقت دیدن من یبایه
 و مصدرک مفعول اضافه اضافتیدر) چرائیچون دیمکدر (یاد خاطر دیمکدر
 کردی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر یاد کردی خاطرینه
 کتوردک دیمک اولور (ترسیدم قورقدیم دیمکدر) (که حرف بیان) مرا
 بکادیمکدر (عقوبت عذاب معناسنه در) (همچو تو سنک کبی دیمکدر
 مسخ تبدیل صورت دیمکدر) (مخصول ترکیب) بر فاضل که چرکین
 یوزی و کریمه های فی و زایدی فرزدقه ایرشیدی یعنی ملاقی اولدی
 فاضل فرزدقی کردیکه بر مرضی سببیه انک یوزی صرارمش ایدی
 دیدی سگاه اولمشدر که سنک رنگ بونجولین صرار مشدر فرزدقی
 دیدی چونکه سنی کوردم کندی کنا هلمردن دوشوئدم یعنی خوف
 ایلدیم بنم رنگم بونجولین صراردی فاضل دیدی بی کوردیکک وقت
 نیچون کندی کنا هلمز کدن خاطر یکم کتوردک دیدی قورقدیم که
 الله تعالی بکاء عقوبت ایلیه و سنک کبی تبدیل صورت ایلیه یعنی کنا هلمریمه
 عذاب بویله کریمه صورته تبدیل ایله ایلمسندن خوف ایدرم (قطعه)
 * چون رخ زشت تو بیند دل من * عقدا صرار کنه فسح کند *
 (چون ادات تعلیل رخ زشت موصوفک صفته اضافتیدر رخ بونده
 یوز معناسنه در) زشت چرکین دیمکدر (تویه اضافت لایه سنک چرکین
 یوز یکی دیمکدر) (بند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر) (دل من
 لایه بنم کوکلم دیمکدر) (عقدا صرار یبایه عقد در کم دیمکدر صرار
 مصدر در مصرع اولی معناسنه) (کنهه اضافتی مفعولنه در) (فسح
 بونق معناسنه مصدر در) (مخصول یت) چونکه سنک چرکین

یوز یکی کوره بنم کو کلم ~~کنانه~~ مصر اولمق دو یکی یوز یعنی ارتکاب
 معاصیدن بعید اولور * زانکه ترسم که رشومی نگاه * قهر ایزد چو
 توام مسخ کند * زانکه اول سیدنکه دیمکدر (ترسم فعل مضارع
 متکلم وحده قور قزم دیمکدر) (که حرف بیان) شومی یا حرف مصدر
 شوم نامبارک دیمکدر (کنانه اضافه لامیه (قهر ایزد لامیه (چو
 ادات تشبیه (چو توام بن سنک کبی دیمکدر (محصول یت) ~~کنانه~~
 عقوبتی یوز ارم اول سیدنکه قور قزم کنانه نامبارک کنندن الله تعالی سنک
 قهری بنی سنک کبی مسخ ایلیمه (عروض) بوقطعه رمل نخبوند ندر که
 فاعلاتن فاعلاتن فعلاتن اولمشدر (مطایبه) وهم این فاضل گوید که
 بادوستی در راه ایستاده بودم سخن می گفتم زنی آمد در برابر من ایستاد
 و در روی من نظری کرد چون نظر کردن وی از حد در گذشت غلام را
 گفتم پیش آن زن رو و پیرس که چه میجوید و غلام باز آمد که گوید
 چشم من نگاه عظیم کرده بود میخواستم که ویرا عقوبتی کنم هیچ عقوبت
 زیادت از آن نیافتم که با این زشت رو نظر کنم * هم بنه دیمکدر
 (این بوم مناسنه در) (گوید فعل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر
 (که حرف بیان) (بادوستی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت بردوست
 ایله دیمکدر) (ایستاده ماضیدن قسمدر دورمش) (بودم ایدم دیمکدر
 (می گفتم سویلر ایدم (زنی یا حرف وحدت (برابر من لامیه بنم برابرده
 دیمکدر ایستاد ماضی مفرد غائب دوردی دیمکدر) (در روی من) (در
 حرف صله اضافه لامیه بنم یوزیمه (می کرد حرف حکایه ایله ایلردی
 دیمکدر) (چون ادات تعالی) (نظر کردن وی) (نظر ایل کلکی) (از حد
 حددن دیمکدر) (گذشت کجی) (غلام را را ادات صله غلامه دیمکدر
 (پیش آن لامیه انک قننه دیمکدر) (رو فعل امر حاضر مفرد کبت
 دیمکدر) (پیرس ده بویه بآ تا کید ایله) (صور دیمکدر) (چدمی جوید
 نه استر دیمکدر) (باز آمد دوندی دیمکدر) (که حرف بیان) (می گوید
 سویلر دیمکدر) (چشم من لامیه بنم کوزم دیمکدر) (کرده بود ایلش
 ایدی دیمکدر) (می خواستم فعل ماضی متکلم وحده دیلدم دیمکدر
 (که حرف رابط ویرا ادات مفعول ضمیر چشمه راجعدر) (عقوبتی
 یا حرف وحدت) (نیافتم فعل نفی ماضی متکلم وحده بوله مذم دیمکدر

(که حرف بیان من معنیست با حرف صله) زشت رو و وصف ترکیب در
 چرکین یوزلی دیمکدر (محصول ترکیب) وینه بو فاضل دیر که بدو ستم
 یله بولده دورمش ایدم و سوز سو یار ایدم بر قری بهم رابرده دوردی
 و بنم یوزیمه نظر ایلردی چونکه انک نظر ایلکلکی حددن بجدی
 غلامه دیدم اول قرینک فتنه کیت و صور که نه استر غلام دوندی که
 دیر یعنی قری سوزیلر که بنم کوزم عظیم پرنگاه اشلمش ایدی دیار که
 اگا پر عقوبت ایلیم بوندن زیاده عقوبت بوله مدم که بو چرکین
 یوزلی نه نظر ایلیم یعنی بولک یوزینه باقه دن زیاده کوزیمه عقوبت
 بوله مدم حاصلی کوزیمه عقوبت ایچون بولکا نظر ایدرم دیوزن جواب
 و پردی (قطعه) نامه مردم چشم ز کنه شسته نشد * کرچه از کریمه
 دوسه دیار بر آتش کردم * نامه مردم چشم بجاز لامید مردم چشم کوز
 بیکی دیمکدر نامه نامه اعمال دیمکدر (شسته اسم مفعولدر) (شسته نشد
 بیغمی دیمکدر) (دوسه دیار ایکوز کره دیمکدر) (شین ضمیر مردم
 چشمه راجعدر) (کردم فعل ماضی متکلم وحده ایلدم دیمکدر
) (محصول یت) کوزم بیکیکنک نامه اعمالی کنه دن بیغمی اگر چه
 غلامه دن ایکوز کره آتی پر اب ایلدم حاصلی نیجه کره اشک چشم ایله
 یقه دم پاک اولدی * تارهدن آتش فردای قیامت امروز * بنظر در
 رخ زشت تو عذابش کردم * با حرف تعلیل (رهد فعل مضارع مقدر
 غائب رهندن قورتیله دیمکدر) (آتش فردای قیامت لامبه لدر
 قیامت ارته سنک آتشدن دیمکدر) (امروز بوکون دیمکدر ممتدا
 بنظر با حرف صاحب سببی متضمن) (در حرف صله) (رخ زشت تو
 بیانیه و لامید سنک چرکین یوزیکه دیمکدر) (شین ضمیر چشمه راجعدر
) (کردم فعل مضارع متکلم وحده ایلیدیم دیمکدر) (محصول یت)
 قیامت ارته سنک آتشدن قورتولسون ایچون بوکون سنک چرکین
 یوزیمه نظر سببیه اگا عذاب ایلیم (عروض) بو قطعه دخریل
 مخبون مشتمل فاعلان فعلان فعلاتن فعلن اولشد (مطایبه)
 جاحظ گوید هرگز خود را چنان نجل ندیدم که روزی مر ازنی
 بگرفت و بدکان استار پخته کرد که همچین من متخیر شدم که آن چه
 بود از آن استار رسیدم گفت مرا فرموده بود که تمالی بر صورت شیطان

برای من بساز من کفتم نمی دانم که بر چه شکل می باید ساخت ترا آورد که بدین
 شکل * جا حظ فصیحی عرب بدن پرینک لقبیدر (که حرف بیان هر کز اصلا
 دیمکدر) خود را اادات مفعول کنند یعنی دیمکدر (نجل صفت مشبهه در
 اوتانغن دیمکدر ندیدم فعل نفی ماضی متکلم وحده کور مردم دیمکدر که حرف
 بیان) روزی یا حرف وحدت (مرار اادات مفعول بنی دیمکدر (زنی
 یا حرف وحدت) بگرفت فعل ماضی مفرد طوتدی دیمکدر
 (بد کان استاد لامیه) یا حرف صله (ریخته کرد و که جی دیمکدر که
 تصاویر کونا کون دوزر (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلندی یعنی
 کتوردی دیمکدر) (که حرف بیان) همچنین بونجلین دیمکدر
 (آن چه بود بونه اوله دیمکدر) (مرار اادات صله) (فرموده ماضیدن
 قسمدر) (فرموده بود که بیورمش ایدی که دیمکدر) (تمثال صورت
 مضاسنده در) یا حرف وحدت (صورت شیطان پیانیه) (برای من
 بنم ایچون دیمکدر) (بساز بآ کید ایله فعل امر حاضر مفرد دوز
 یعنی باب دیمکدر) (نمی دانم فعل نفی حال متکلم وحده بیلم دیمکدر
 (که حرف بیان) بر چه شکل نه شکل اوزره دیمکدر) (می باید ساخت
 دوزمنک کرک دیمکدر) (ترا اادات مفعول سنی دیمکدر) (آورد فعل
 ماضی مفرد کتوردی دیمکدر) (که حرف بیان) (بدین شکل بوشکل
 اوزره دیمکدر) (محصول ترکیب) جا حظ دیر که اصلا کنند یعنی انجلین
 نجل کور مردم که بر کون بنی برقری طوتدی واستاد دوکه جی دکانه
 کتوردی که بونجلین بکااشته بویله یاب دیدی بن مختیر اولدم که
 بونه اوله اوله استاددن صوردم دیدی بکا بیورمش ایدی که بنم ایچون
 شیطان صورتی اوزره بر صورت دوز بن دیدم بیلم که نه شکل اوزره
 دوزمنک کرک سنی کتوردی که بوشکل اوزره یعنی سنی بکا نمونه طریقله
 کتوردی (قطعه) بوالعجب روی و کونه داری * کس بدین روی
 و کونه نتوان کرد * بوالعجب بوا بودن مخفیدر عرب ابوکله سنی
 برشیک کثرتده استعمال ایدر) کونه یا حرف وحدت (همزه حرف
 توسل) کونه رنگ ولون مضاسنده در (داری فعل مضارع مفرد مخاطب
 سنک واردر دیمکدر) یا حرف ظرفی (دال همزه دن منقلب بو یوزده
 دیمکدر) (توان کرد اولیسر در دیمکدر) (محصول یت) عجب لردن

عجب بوزك ورنكك واردر كېلسه بويوزده وبورنكده اوليسر در
يعني كېسه ده بويله صورت مستفحه وبويله رنك مستكرهه بوقدر
كردك شد معناسنه اولدينين بيلين بوالعجب معنايه تصدى ايلاش
* بهر تصوير صورت شيطان * جز رخت را نمونه نتوان كرد *
بهر ادات تعليل (تصوير صورت مصدرلك مفعولنه اضافيدر) صورت
شيطان بـ انبه شيطان صورتني تصوير ايچون ديمكدر (رخت را
را حرف تخصيص (نمونه اورنك ديمكدر (محصل بيت) شيطان
صورتني تصوير ايچون سرك رحكك غيري اورنك اوليسر در (عروض)
بوقطعه بحر خفيف مخبوندركه فاعلان مفاعلين فعلات اولمشدر
(مطابقه) شخصي زشت رويي راديد كه از كاهان استغفار كرد
ونجات از آتش دوزخ ميطلبيد گفت اي دوست بدين رويي جر
بدوزخ بخيلي مي كني وآزا از آتش دريغ مي داري * شخصي يا حرف
وحدت (زشت رويي ده يا حرف وحدت) زشت رو وصف تركيبدر
جر كين يوزلي ديمكدر (را ادات مفعول (ديد فعل ماضي مفرد غائب
كوردي ديمكدر) كه حرف بيان (مي حرف حكايه (ميگرد ايلردي
ديمكدر (نجات خلاص معناسنه در (آتش دوزخ بيانبه دوزخ
جهنم ديمكدر (مي ادات حكايه (طلبيد فعل ماضي مفرد غائب
استردى ديمكدر گفتك فاعلي شخصه راجعدر (بدين يا حرف
صاحب دال همزدن منقلب (رويي يا حرف تنكير بويوز ايله
ديمكدر (بدوزخ يا حرف صله جهنم ديمكدر (بخيلي يا حرف مصدر را
مخبرلك ديمكدر) ميكني فعل مضارع مفرد مخاطب ايلرسين ديمكدر
(آزا را ادات مفعول آن رويه اشارتدر (دريغ حيف ديمكدر (مي
ادات نا كيد (داري فعل مضارع مفرد مخاطب طوئارسين يعني
ايلرسين ديمكدر (محصل تركيب) بر شخص بر جر كين يوزلي بي
كوردي كه كاهان رندن يار لغفق طلب ايلردى و جهنم آتش نندن
خلاص استرايدى اول شخص ديدى اي دوست بويوز ايله جهنم
نيچون بخيلك ايلرسين و اول يوزي آتشندن دريغ ايلرسين (قطعه)
چون نه بيني تور وي خود زان رو * بر كسان ناخوشست و نى بر تو *
(چون) ادات تعليل (نه بيني فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب كورمزين

دیمکدر (روی خود لامیه سنک یوز یکی دیمکدر) (زان و اول وجه دن
 دیمکدر) (برکسان بر حرف صله خلقه دیمکدر) (ناخوش بونده چرکین
 دیمکدر) (نی حرف نفی) (برینه حرف صله) (محصول بیت) (چونکه
 سن کور مز سین کند یکی اول سبدن خلقه چرکیندر سکا دکل یعنی
 کندک کور مدیکک ایچون ابو و خوش کلور * کر بدین رودر آشت
 فکنند * حیف بر آشتست نی بر تو * (که حرف شرط) (بدین
) (با حرف مصاحبت) (بدین رو و یوز ایله دیمکدر) (در حرف صله
 آشت) (تا حرف خطاب منی آشه دیمکدر) (فکنند فعل مضارع
 جمع غائب براغور لسه دیمکدر) (حیف یازق دیمکدر) (بر حرف صله
) (محصول بیت) (اگر بو یوز ایله سنی آشه براغور لسه یعنی جهنم
 قور لسه حیف آشه در سکا دکل) (عروض) (بوقطعه بحر خفیفنددر که
 فاعلاتن مفاعیلن فعلمن اولمشدر) (مطایبه) (زشت روی پیش طیب
 رفت که بر زشت ترین جایی دملی بر آورده ام طیب تیز در روی وی
 نکر ست گفت دروغ میگوید اینک روی ترا می بینم بروی هیچ دنبلی
 نیست * زشت روی) (یا حرف وحدت بر چرکین یوزلی دیمکدر) (پیش
 طیب لامیه طیب فتنه دیمکدر) (زشت ترین ترادات تفصیل
 یا حرف نسبت نون حرف تأکید) (جایی یا حرف وحدت) (دمل تشدید
 میم ایله تحریفاندندر که اصلی دنبلدردمالده دیر ز دمل ده دیرلر چبان
 دیمکدر) (یا حرف وحدت) (بر آورده ام فعل ماضی متکلم و حده
 چیقار مشم دیمکدر) (در حرف صله) (روی وی لامیه) (نکر ست نونک
 کسر یله فعل ماضی مفرد غائب باقدی دیمکدر) (دروغ یلان دیمکدر
 کذب معنا سنه) (می گوئی سویلر سین دیمکدر) (اینک آشته دیمکدر
 روی ترا) (لامیه) (را ادات مفعول سنک یوز یکی دیمکدر) (می بینم فعل حال
 متکلم وحده کور برم دیمکدر) (دنبل چبان) (یا حرف وحدت) (محصول
 ترکیب) (بر چرکین کیمسه طیب فتنه کیتدی که چرکین رک بر محله
 بر چبان چقاردم مرادی عورت یریدر طیب تیرانک یوزینه باقدی
 دیدی یلان سویلر سین آشته سنک یوز یکی کور برم اوزرنده هیچ
 چبان یوقدر زشته محلی وجهی اولدینین اشعار در) (قطعه)
 ز زشتست که سلطان شرع نپسندد * که عضو هاء فرود از نکر

برهنه کنی * زشتی یا حرف مصدر (که حرف بیان (سلطان شرع
 مجازا بیانیه مرا - کتاب الله یا رسول عظامدر (ندیدند فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب بگنیز یعنی اذن و رمز دیکدر (که حرف بیان (عضو هاء
 فرود موصوفه صفت در (عضو معروف هاء ادات جمع فرود اشاعی
 دیکدر (کر بل دیکدر (برهنه بانك ضمیمه جیلاق دیکدر (کنی
 فعل مضارع مفرد مخاطب ایلیه سین دیکدر (محصول بیت) حرکتین
 اکیدن ناشی در که سلطان شرع اذن و رمز که بیلدن اشاعی اولان
 عضولری جیلاق ایلیه سین یعنی اول اعضایی کشفه اذن و رخصت
 اولدیغی حرکتین اکیدن ناشیدر * چور ویت از همه جازشت تربود
 چه عجب * که رویشی و جای دگر برهنه کنی * (جو ادات تعلیل
 ویت) سنك يوزك دیکدر (همه جادن مراد عضولدر (زشت تر
 حرکتینك (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیکدر (چه عجب
 نه عجب استفهام معنایی وارد یعنی عجب دکل (که حرف بیان
 پیوشی) بآ تا کیر ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اورده سین یعنی ستر
 ایله سین دیکدر (رو مفعولی (جای دیگر رویه معطوف غیری
 برینی دیکدر (برهنه کنی جیلاق ایلیه سین (محصول بیت) چونکه
 سنك يوزك مجیع عضولدن حرکتین دیکدر عجب دکلدر که یوزیکی
 اورده سین و غیری بریکی آچه سین یعنی اعضایی مستوره لك ستری
 مشروع اولدیغی حرکتین اکیدن ناشی ایسه سنك يوزك زیاده
 حرکتین لایق اولان یوزیکی ستر ایدوب سائرینی آچار ایسه لك محل
 معجب دکلدر (عروض) بوقطعه بحر بحث مجنوندر که مفاعله
 فعلاتن مفاعله فعلن اولمشدر (مطایبه) شخصی برك ييني زنی را
 خواسته تکاری می کرد و در تعریف خود می گفت که من مردی ام از
 خفت و سبککاری دور و بر احتمال مکاره صبور زن گفت اگر تو بر احتمال
 مکاره صبور نبودی این بینی را چهل سال نتوانستی کشید * شخصی
 یا حرف وحدت (برك ييوك دیکدر (بینی بآ اصلیه ایله برون
 دیکدر برك ييني بونی بیوك ديمك اولور (زنی یا حرف وحدت
 (را ادات صله) خواستکاری مرا کدر خواسته ایله آردن هاء رسمی
 کافه تبدیل اولوب خواستکار اولمشدر استمه کنور یی دیکدر

طالب معناسنه در خواستارده بو معناسده در (یا حرف مصدر) می کرد
ایلایدی دیمکدر (تعریف خود مصدرک مفعولنه در کندی
تعریفده) (میگفت سویلایدی دیمکدر) که حرف بیان (مردی
یا حرف وحدت) همزه حرف توسل (میم ضمیر متکلم بر آدمم دیمکدر
(خفت مصدر در خفیف لك معناسنه) (سبکبار وصف ترکیبدر
خفیف یوکلای دیمکدر خفیف معناسنه مستعملدر) (یا حرف مصدر
خفته عطف تفسیری واقع اولشددر) (خفت و سبکباری هر شیشه منفعل
یا و اب و کور دیکنه میل ایدن هوا و هوسنه تابع شخصه دیرلر ترکیجه
یعنی صوفی خفیف العقل دیمکدر ((دور بعید معناسنه) (احتمال مکاره
مصدرک مفعولنه در احتمال افتعال بائیدن مصدر در یوکلنک معناسنه
مکاره مکروهک جمعیدر مکروه کوکلک قبول ایتدیکی شیشه دیرلر
(صبور مبالغه و زلزلنددر زیاده صبرایدی دیمکدر (نبودی فعل نفی
ماضی مفرد مخاطب اولمیه ایدک دیمکدر) (بنی را را اداات مفعول
بورنی دیمکدر) (چهل سال قرق سنه دیمکدر) (توانستی فعل نفی
ماضی مفرد مخاطب قادر اواز ایدک دیمکدر) (کشید فعل ماضی مفرد
بونده مصدر معناسنه در) (توانستی ده پوی مضارعت اولدیغندن
چکمکه قادر اوله مز ایدک دیمکدر (محصول ترکیب) بر یوک بورونلی
شخص بر خاتونه طالعک ایلدی یعنی نکاحله الملق مراد ایلدی
و کندی تعریفده دیرایدی که بن بر آدمم که خفت و سبکبار ائندن
دور و مکروهلری یوکلنککه صبور یعنی اولور اولمز شیشه انفعال ایلیم
و فارغ کنش زن دیدی اگر سن مکروهلره صبور اولمیه ایدک بو بورنی
قرق بیل چکمکه قادر اوله مز ایدک یعنی بواذایه تحمل ایدن هر شیشه
تحمل ایدر (قطعه) ازین بزرک تو بار یست برهمه * تاکی بهرزه
روی سوی این و آن نهی * یعنی بزرک تو موصوفک صفت و لایه سنک
یوک بورنکدن دیمکدر) (بار یست سین و اداات خبر) (یا حرف وحدت
(بار یوک دیمکدر) (برهمه تقدیری برهمه خالقدر) (تا حرف انتها) (کی
لحن دیمکدر) (بهرزه با حرف مصاحبت) (هرزه باطل و عبت دیمکدر
(سوی این و آن لامیه سوی جانب معناسنه در) (نهی فعل مضارع
مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر) (محصول یت) (سنک یوک اورنکدن

مجموع خلق اوزره يوك يعني ثقلت واردر نيجه به دك باطل ايله يعني
 عبت بيره اونك بونك جاننده يوز قويه سين يعني توجه ايده سين
 حاصلی سنك انك منفور عالم ايكن نيجه برخلقه توجه ايدوب ثقلت
 ويرسين * هر لحظه سجده تونه از بهر طاعتست * باركران يني
 خود بر زمين نهی * هر لحظه هروقت ديمكدر (سجده) تو لاميه
 سنك سجدهك ديمكدر (نه حرف نني) بهر ادا تعلقيل (طاعت عبادت
 معناسنه در) باركران يني خود لاميه باركران آغريوك ديمكدر
 (محصول ييت) هر وقت سنك سجدهك عبادتن ايچون ديمكدر
 كندی بور نوكل آغريوك يني قومق ايچوندر (عرض) بوقطعه
 بحر مضارعند ركه مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن اولور (ظريفي)
 شخصي را ديد كه موی بسيار پر روی اودمیده بود گفت اين موی هارا
 بكن پيش از انكه روی توستر گردد * ظريفي و شخصي ياري وحدت
 ايچوندر (را ادا ت مفعول) كه حرف بيان (موی بسيار چوق قبل
 ديمكدر) روی اولاميه دمیده ماضی قسمة ر ظاهر اولمش اولومش
 ديمكدر (بود ادا ت ماضی ایدی ديمكدر) موبها را ادا ت مفعول ها
 ادا ت جمع قبلری ديمكدر (بكن باء تا كيد ايله و فتح كاف عريله
 فعل امر حاضر مفرد قوپار ديمكدر) پيش از انكه اندن مفرد مكه
 (روی تو لاميه كرد فعل مضارع مفرد غائب اوله ديمكدر
 (محصول تركب) بر ظريف بر شخصي كورد يكده يوزی اوزره چوق
 قبل ظاهر اولمش ایدی يعني يوزنده قبل جو غالمش ایدی دیدی
 بوقبلری قوپار اندن مقدم كه سنك يوزك باش اوله يعني يوزك
 باشك كي اولمزدن مقدم قوپار (قصد) خواجه هر روز اگر بموچينه
 * از رخ خود نه موی بر كريد * بموچينه (با حرف مصاحبت
 بموچينه جنبسته ديمكدر نه حرف نني) بر كيرد فعل مضارع مفرد
 غائب قوپره ديمكدر حرف نني يوكا مصروف اولديغندن قوپرميه
 ديمكدر (محصول ييت) خواجه هر كون اگر جنبسته ايله يكاغسندن
 قبل قوپاروب بولميه * چند روزی جو بگذرد بروی * رویش
 از موی حكيم سر كيرد * چند روزی با حرف وحدت بر قاچ كون
 ديمكدر (چو ادا ت تعلقيل) بگذرد باء تا كيد ايله فعل مضارع مفرد

غائب دیمکدر (بروی انک اوزرینه دیمکدر) رویش شین ضمیر
خواجه به راجعدر (حکم سر بیانیه باش حکمی) (کیرد فعل مضارع
مفرد غائب طوتر دیمکدر) (محمول یت) بر قاج کون چونکه انک
اوزرینه سکرسه یعنی قیلارینی قوباروب یولمز سه یوزی قبلدن باش
حکمی طوتار یعنی باشی کی اولور (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر
که فاعلان مفاعیلن فعلن اولور * مطایبه معاویه وعقیل بن
ابی طالب باهم نشسته بودند معاویه گفت ای اهل شام هیچ شنیده اید
قول الله تعالی انجا که می گوید (تبت یا ابی لهب وتب) گفتند آری گفت
ابولهب عم عقیل است عقیل گفت ای اهل شام هیچ شنیده اید قول الله
تعالی انجا که می گوید (وامرأه حانۀ الخطب) گفتند آری حانۀ الخطب
عمر معاویه است * باهم برابر نشسته بودند اوتور مش ایدلر شنیده اید
جمع حاضرین فمعدر الشمش مبرکز دیمکدر (قول الله لامیه
الله تعالی تبت قولی دیمکدر) انجا که اول محمله که (می گوید پیورر
تبت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه هلاک اولدی دیمکدر) (یدایک
نشین سبدر اصلی بدانیدی ابی به اضافه نون ساقط اولوب ید
قالور حالت رفیع در الفحایله تبت فاعلی ابکی الی دیمکدر ابکی الدن
مراد دانددر) (ولاتلقوا بادیکم الی التهلکة) ده اولدی تی کی یدادن
مراد بعضی حقیقتنه جل ایلدیلر (وقتا که رسول الله علیه السلامه
(وانذر عشیرتک الاقرین) نازل اولدی سه اقاری جمع وانذار
ایلدی ابولهب دیدی تبالک الی هذا دعوتنا یعنی حاشا ثم حاشا خصمران
سکا اولسون بونک ایچونمی بزی دعوت ایلدک وبرطاش الدیکه اته
یوسوره نازل اولدی وایکی الیه طاش الدیغیچون المری هلاک اولدی
یاخود یدادن مراد دنیا و آخرتدر (ابی لهب عبدالمطلبک اوغلیدر
اذای رسول علیه السلامه قصد ایدردی کنیه سیله ذکر اولمشدر
شهرتندن ایچون یاخود اسمی عبد العزی اولدیغندن استکراها
کنیه سیله ذکر اولندی تب اخبار بعد اخباردر یاخود تب کسندن اخباردر
تب مذکر اولور فی کنندندن اخباردر) (گفتند فعل ماضی جمع غائب
دیدیلر دیمکدر) (آری ادات تصدیق اوت دیمکدر) (عم عقیل لامیه
(وامرأه امرأه قاری دیمکدر اسمی ام جملله در حربک قزیدر

ابو سغیانک همشیره سی او اوارسیه سی نیک فاعلی اوزرینه معطوفدر
 ضمیر ابی لهب را جعدر (حاله مبالغه ایله اسم فاعل مفرد مؤنث
 یوکلینی دیمکدر) الحطب اودون دیمکدر حطب جهنم مراد در
 زیر ابولهب قاریسی رسول الله مغیلان دید ~~کلمه~~ دیکتی دوکر
 ایدی مبارک قدم شریفلرینه باتوب اذا اولسون ایچون اول سبیدن
 جزا من جنس العمل اوله رق مجاز تیه اخبار اولندی وحقیتده
 ابی لهبی دخی عام پدیده سباع پاره لشدر تفصیلی سیرلده واردن
 حراد اید نلر نظر ایلسونلر (عمه معاویه لامیه عم بابانک ارکک
 قرنداشنه عمه قیر قرنداشنه دیرلر (محصول ترکیب) معاویه وعقیل
 ابن ابی طالب برابر اوتورمش اید یلر معاویه دیدی ای اهل شام
 هیچ ایشتمش می سکر الله تعالی نیک قولینی اول محمله که بیورر (تبت یدای
 ابی لهب ونب) یعنی ابی لهب کندی یاخود ایکی الی هلاک اولدی
 یاخود دنیا و آخرتی تلف وخسران اولدی دید یلر اوت یسلورن
 دیدی ابی لهب عقبات عمی سبیدن عقیل دیدی ای اهل شام هیچ
 ایشتمش می سکر الله تعالی نیک قولینی که بیورر (وامرأته حاله الحطب)
 یعنی ابولهبک امرأه سی بقینده جهنم اودونی حمله لکنه ایر شور
 دید یلر اوت یسلورن دیدی حاله الحطب معاویه نیک عمی سبیدن (قطعه)
 چون نیست در تو منقصی عیب دیگری * کردن با آن نه قاعدهء مرد
 باهشت * چون ادات تشبیه (چون نیست یوق کی دیمکدر) منقصت
 نقصان وقصور معنا سنده یا حرف وحدت (عیب دیگری غیرینی
 تعیب دیمکدر) کردن ایملک معنا سنده (یا آن یا حرف مصاحبت
 آن منقصه اشارتدر) نه حرف نفی (قاعدهء مرد لامیه) مرد باهش
 هوشدن مخفقد عقل دیمکدر باهش عقلایی دیمکدر (محصول بیت)
 سنده بر نقصان یوق کی غیرک عیبی اول نقصان ایله ایملک عاقل آدمک
 قاعده سی دکلدر حاصلی سنده اولان عیب ایله غیرینی تعیب ایملکک
 کار عاقل دکلدر (شارح چون تشبیه اولدیغنی بکرده مدیکندن
 جمیع نسخه ره مخالف هست یازمش عفی الله عنه * او خامشت
 از تو و از عیب تو چرا * کو یا کنی بعیب خود آرا که خامشت *
 او دیگره را جعدر (خامش خاموشدن مخفف ساکت دیمکدر) عیب تو

لامبه (چراغی چون دیمکدر) کو یا صفت مشبهه سو بلیجی دیمکدر
 (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلبه سین دیمکدر) (کو یا کنی
 سو بیدر سین دیمک اولور) (بعیب خود لاسه) (یا حرف صله) (آزا
 را ادات مفعول) (که حرف رابط) (محصول بیت) اول کیمسه سندن
 و سنک عیبکدن خاموشدر نیچون کندی عیبکه اول کیمسه بی خاموشدر
 سو بیدر سین (عروض) بوقطعه بحر مضارع ندر که مفعول
 فاعلات مفاعیل فاعلات اولور (مطایبه) علوی بی باشخصی در اثنای
 خصوصت گفت مرا چون دشمن میداری و حال آنکه تو مأموری
 با آنکه در هر نماز بر من صلوات فرستی و بگوئی اللهم صل علی محمد
 و علی آل محمد گفت من الطیبین الطاهرین نیز میگویم تو از آل بیرونی *
 علوی بی یاه اول نسبت ثنی وحدت (باشخصی یا حرف مصاحبت
 یا حرف وحدت) اثنای خصوصت بیانه (خصوصت خصم لقی یعنی
 غوغا و مجادله ایلک دیمکدر) (مرا را ادات مفعول بی دیمکدر) (چون
 روم ضمیمه نیچه دیمکدر) (میداری طو تار سین دیمکدر) (آنکه اوله که
 دیمکدر) (مأموری یا حرف خطاب مأمور سین دیمکدر) (با آنکه با
 حرف صله اکا دیمکدر) (بر من بنم اوزیمه) (فرستی فعل مضارع
 مفرد مخاطب فاک کسر یله ارسال ایلبه سین دیمکدر) (و بگوئی .
 بویه دیه سین دیمکدر) (اللهم میم مشدده ندا مقامنده در یا الله بیک
 اولور) (عمل فعل امر حاضر مفرد مخاطب سن صلوات از آل ایلبه
 دیمکدر) (علی محمد حضرت محمد اوزره) (و علی آل محمد دخی محمد صلی
 الله تعالی علیه وسلم آل و اولادی اوزیمه) (صلوات و رحمت نزال ایلبه
 آل لفظی برفاج معناده مستعملدر بونده فائک مرادی اولاد معناسنه
 اولاد یقیدر) (گفت فاعلی شخصه راجعدر) (من حرف تبعیض) (الطیبین
 طیبک جمعیدر کوزلر یعنی اخلاق ذمیه دن بالکلیه پاکر) (الطاهرین
 طاهرک جمعیدر محو ثلثدن پاکر دیمکدر) (نیز دخی دیمکدر) (میگویم
 سو بیدر دیمکدر) (ازان اندن دیمکدر) (بیرونی یا حرف خطاب طشره سین
 یعنی خارج سین دیمکدر) (محصول ترکیب) بر علوی بر شخص ایلبه
 غوغا و مجادله ارسالنده دیدی بی نیچه دشمن طو تار سین و حال بو که
 سن مأمور سین اکا که هر نمازده بنم اوزیمه صلوات ارسال ایلبه سین

و دینہ سین اللہم صل علی محمد و علی آل محمد یعنی یا اللہ تسکن محمدہ
 و محمدہ آل اوزرہ صلوة اتزل ایلہ دیو صلوة ارسال ایدر سین خصمی
 دیدی من الطیبین الطاہرین دخی دیرم سن اندن خارج سین یعنی
 بن آل محمد طیبین و طاہرین مراد ایدرم سن خارج قالور سین دیدی
 (قطعہ) ی کہ زآل نبی می شمیری خویش را * هست کواہت بران
 پائی ذات وصفات * (ای کہ ای کس کہ تقدیر ندہ در) آل نبی لامیہ
 می) ادات حال (شمیری شہنک و میک خمبلہ فعل مضارع مفرد مخاطب
 صایر سین دیمکدر) خویش را را ادات مفعول کنندیکی دیمکدر
 هست) ادات خبر ذات وصفاتہ مقید در (کواہت تا حرف خطاب
 کواہ شاہد دیمکدر سکا شاہد دیک اولور (بران انک اوزرینہ دیمکدر
 (پائی ذات لامیہ یا حرف مصدر ذاتک پاکلی دیمکدر) (محصول بیت)
 ای کیسہ کہ کنندیکی اولاد نبی دن صایر سین انک اوزرینہ یعنی
 بود عواہ سکا شاہد ذات وصفاتک پاکلی دیمکدر یعنی ذات وصفاتک پاک
 اولمسیلہ شرافتی اثبات ایدر سین والا اثبات ایدہ مر سین * چون تودم
 از طیبین می زنی و ز طیبیات * کو صفت طیبین یا سمت طیبیات * (چون
 ادات تعلیل (دم نفس دم اور مقادعان کتاہ در) می حرف حال
 زنی) فعل حال مفرد مخاطب اورر سین دیمکدر (کو قنی دیمکدر
 صفت طیبین) بیانہ یا حرف ترید (سمت اسلوب عجم اوزرہ تا طویل
 یازیلور) سمت سینک کسریلہ علامت معنا سنعدر (طیبیہ اضافت بیانہ
 (محصول بیت) چونکہ سن طیبیات و طیبین دن دم اورر سین قنی طیبین
 صفتی یا خود طیبیات علائقی (عروض) بوقطعہ بحر منسرحند کہ
 اصلی مستفعلن مفعولات مستفعلن مفعولات ایدی صدر وابتدایہ
 وحشو ثانیہ طی طاری اولمسدر طی در دخی دہ واقع اولان ساکنی
 حذف دیرل مستفعلن دن فاساقط اولوب مستفعلن قاور مستفعلن لفظنہ
 تبدیل اولنور حشو اولیہ عروض وضرینہ طبدن صدکرہ کسف دخی
 کتشدرد کسف مفعولاتن ناک حذفنہ دیرل مفعول اولور طی ایلہ
 در دخی ساکن کہ واورد وشر مفعلا قالور فاعل لفظنہ تبدیل اولوب
 بر مصرعی مفعول فاعلن مستفعلن فاعلن اولور کہ منسرح مطوی
 مکسوف اولور (ہوزن بحر جزدن اولق احتمالی وار در جزد کہ

مستفعلن در درت کره طی ایله مفععلن او لور رفع ایله فاععلن او اور
رفع ایکی سبب خفیف متعاقب جمع اولان جرده رینی جذفه دیرلر
تفععلن قابور فاععلن لفظنه تبدیل اولور رجز مطوی مرفوع دیرلر
(مطایبه) مدعی خود را بصورت علویان آراسته بدعوی آن نسب
عالی برخاسته * (مدعی اکثر یا دعوای کذب ایده نه دیرلر) (خود را
را ادات مفعول کنندینی دیمکدر) (بصورت علویان پیانیه باحرف
مصاحبت یا حرف نسبت الف نون ادات جمع علویلر صورتیه دیمکدر
آراسته) مانعیدن قمعدر بزه مش معناسنه (بدعوی آن نسب عالی
پیانیه و موصوفک صفتیه اضافتین با حرف صله) (برخاسته قالمش
دیمکدر) (محصول ترکیب) بر مدعی کندویی علویلر صورتیه بزه مش
یعنی اول دیارده شرفا علامتی نه ایسه اکاکیر مش و اول عالی اولان
نسب دعواسنه قالمش (یت) در دعوی وی عیان نه از صدیق فروغ *
بردوش کبسون کوهان دروغ * (در دعوی وی انک دعواسنده
دیمکدر) (عیان آشکاره دیمکدر) (نه حرف نفی یوق دیمکدر) (صدق
مصدر در دو غرق معناسنه) (فروغ پارلق معناسنه در) (بردوش
او موزی اوزره دیمکدر) (کبسون الف نون ادات جمع کبسو
صاح بولکی که بو حوالده مشایخ طریقتده نمایاندر انجمنده علامت
سیادت ایش بوراده دستار خضرا اولدینی کی) (کوهان شاهد لر
دیمکدر) (دروغء اضافت پیانیه یلان شاهد لر ی دیمکدر
(محصول یت) انک دعواسنده عیان و آشکار صدقین فروغ یعنی
علامت یوق حاصلی سوزی صادق اولدینی دعواسنده ظاهر
او موزی اوزره صاح بلوکری یلان شاهد لر ی (عروض) بوییت
بحر هن چندر که صدر و ابتدا اخرب حشوا و لیر مقروض ثانیلر
مکفوف عروض و ضرب مخدوف بر مصرعی فاعول مفاععلن مفاعیل
فعلن او اور * بر صاحب دنی برآمد از جای بچست و ویرا صدر نشاند
و خود در صف نعلان نشست هر چه طلب داشت زیادت ازان
عطا کرده در وقت خروجش ادب مشایعه بچی آورد اصحاب گفتند
ما این شخص ای شایم نسب وی ازین نسب دور ست و دعوی
وی دین صورت کذب و زور ست نه پدرش را ازین خاندان بویست

ونه مادرش را درین خانواده روی * بر حرف صله (صاحب دل
 اهل الله معانست در (یا حرف وحدت (بر حرف تأکید (آمد
 فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر (بحسب پاء تأکید الیه فعل ماضی
 مفرد غائب صیغره دیمکدر (ویرا را ادات مفعول آتی دیمکدر (بر
 حرف صله (صدر کوشه دیمکدر (ناساز فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب او تور تندی دیمکدر (خود کنندی دیمکدر (صف صیره دیمکدر
 (فعال فعلک جمعیدر پاپوشلق دیمکدر (نشست فعل ماضی مفرد غائب
 او تور دی دیمکدر (طلب داشت استدی دیمکدر (زیادت تا اسلوب
 عجم اوزره طویل یازمشدر (عطا کرد ووردی دیمکدر (وقت خروج
 بیانیه شین ضمیر مدعیه راجعدر (ادب مشایعه بیانیه مشایعه مفاعله
 بایندن مصدر در مسافری برابر چیقرمغه دیرل (بچسای آورد برینه
 کتوردی دیمکدر (این شخص را را ادات مفعول پوش شخصی دیمکدر
 (می ادات حال (شناسیم فعل مضارع متکلم مع الغیر یلورز دیمکدر
 (نسب وی لایه (دعوی وی ده بویه (کذب وزور عطف
 تفسیر یدر (نه حرف نفی (پدرش را را ادات تخصیص انک باباسنک
 (این خاندان بوخاندان رسولدن (بویی یا حرف وحدت بر قوفی دیمکدر
 (مادرش را پدرش را کیدر انک اناسنک دیمکدر (خانواده نسب عالی
 دیمک (روی یا حرف وحدت پر یوز دیمکدر (محصول ترکیب (اول
 مدعی بر صاحب دله کلدی صاحب دل یردن صیغره دمی کوشه یه
 او تور تندی و کنیدیسی پاپوشلقده او تور دی یعنی اشاغی او تور دی هر نه
 استدی ایسه استدی گندن زیاده و یردی انک چیقاجق وقتنده یعنی
 کیدر کن ادب مشایعه دینی برینه کتوردی اصحاب دیدیلر بز پوش شخصی
 یلورز انک نسبی علویلاک نسبندن اوزا قدر و بوصورنده انک دعواسی
 یلاندر نه انک باباسنک بوخاندانندن بر قوقوسی واردر یعنی زره مقداری
 مناسبی یوقدر ونه اناسنک بونصب عالیده یوزی واردر یعنی وجهه ما
 تعلقی یوقدر (قطعیه) مادرش شهر کرد و خانه کناست * پدرش
 دیک بند و دویک تراش * مادرش ضمیر مدعیه راجعدر انک اناسی
 دیمکدر (شهر کرد وصف ترکیبدر شهر دولانیچی یعنی جرار دیمکدر
 کرد کاف عجمک فتحیه در (خانه کداده بویه اود بلیجیسی دیمکدر

(پدرش مادرش کی بابایی دیمکدر) دیک بند وصف ترکیبدر
 چو ملکچی دیمکدر (دوک تراش ده بویله ایک یویتی یعنی ایکچی
 دیمکدر (محصول بیت) نیک اناسی شهر دولایچی جرار و او دیکچیسی
 بابایی چو ملکچی و یکجیدر غالباً بدیده بواصتاف از ازل ناسدن
 اولق محمددر یا خود شرفا و باب حرف اولق قانونلرتدن دکلدر
 * آن یکی از قبیلۀ ارزال * و بن دکر از طویله او باش * آن یکی
 اول بریسی دیمکدر که مادریه اشارتدر (قبیلۀ ارزال لامیه) (ارزال
 رزیک چه میدر رز بلار یعنی دتی و بد اصلار قبیلۀ سیدن) (این دکر
 بودخی دیمکدر که پدره اشارتدر (طویله او باش لامیه طویله ترکیده
 تحریف ایدوب طاوله دیرلر (او باش فتح هیزه ایله ایسمزدیو تعمیر
 ابتدکاری طائفه در (محصول بیت) اول بریسی یعنی مادری رز بلار
 قبیلۀ سندن و بودخی یعنی بابایی ایسمزلر طاوله سندن حاصلی
 ایکبسی دخی سمو بسزدر دیوشیخه اعلام ایلدیله (عروض) به قطع
 بحر خفیفندر فاعلاتن مقاعطن فعلات اولشد * صاحب دل گفت
 آنچه ما کردیم نه لایق صادقان خانواده است بلکه فراخور مدعیان
 از راه افتاده است * آنچه اول تسنه که دیمکدر (ما ضمیر متکلم مع
 الغیر یز دیمکدر) کردیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایلدک دیمکدر (نه
 حرف نفی) (لایق صادقان این خانواده لامیه لدر) (بلکه ادات اضراب
 (فراخور مدعیان لامیه فراخور در خور کی لایق معناسنه در (از راه
 افتاده مدعیانک صفی (از راه افتاده بولدن دوشمش دیمکدر غریب
 معناسنه (محصول ترکیب) صاحب دل دیدی اول تسنه که ترا ایلدک
 بوخاندانک صادقلرینک لایق دکلدر یعنی حقیقتده بونسب عالی په
 منسوب اولنله اکرام بویله اولماز و انله اکرام حدیمزدن دکل بلکه
 بو اکرام بولدن دوشمش غریبلرک لایقیدر (قطعیه) هر کس زخاندان
 نبوت نصیب یافت * تعظیم او وظیفه هری نصیب نیست * هر کس
 کس بونده اهل الله وسعادتلو دیمکدر گلستانده (ناکس بتزیت تشود
 ای حکیم کس (ده اولدیغی کی نه کیم ترکیده آدم اولمزدیدکاری کی که
 او کلامده بو معنایه در تفکر تنل علی ما هو المقصود (خاندان نبوت
 بیانه (نصیب حصه دیمکدر) یافت فعل ماضی مشردعائب (تعظیم او

مصدر ك مفعولته در اك تعظیم دیمكدر (وظیفه هر بی نصب لایمه
 وظیفه بونده مراد معناسند در ته ایم ترکیده ده شایعدر که نه وظیفه
 دیرل (بی نصب بی نواسعادتسز دیمكدر) (محصولیت) عرسعادتلو
 نبوت خاندانیدن نصب و حصه بولدی حاصلی آن رسوله اکرام
 ایله فیضیاب اولدیلاکاکا تعظیم هر سعادتسزك وظیفه بی دکلدر
 وظیفه مقدر معناسنده اولور رزفك لازمیدر اول وقت معنا خاندان
 نبوتن سعادتیار فیضیاب اولور لاکا تعظیم سعادتسزك مقدری
 دکلدر زیر تعظیم ایسه سعادتلی اولش اولور * هست او غریب
 دهر پراه مجش * کرمان و ملک و جاه بیازی غریب نیست * هست
 ادات خبر دهره مقدر در دهر دنیا دیمكدر (غریب دهر لایمه
 (پراه مجش با حرف ظرف شین ضمیر آن رسوله راجعدر) (جاه منصب
 دیمكدر) (بیازی بانه اکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اویناده سین
 دیمكدر غریب بونده مجیب معناسند در) (محصولیت) آل رسول بو عالمك
 غریبیدر انك محبتی بولنده اگرمان و ملک و جاه اویناده سین عجب
 دکلدر (عروض) بوقطعه بحر مضارعند که مفعول فاعلات
 مفاعیل فاعلات اولور (مطایبه) خلیفه اعرابی از بادیه طعام
 میخورد در آن اثنا نظرش رلقمه وی افتاد مویی مجش وی درآمد گفت
 ای اعرابی آن موی را از لقمه خود دور کن اعرابی گفت برمانده کسی که
 چند آن در لقمه خورنده نکرد که مویی را بیند طعام نتوان خورد
 دست باز کشید و سو کند خورد که دیگر برمانده وی طعام نخورم *
 با اعرابی با حرف مصاحبت (بادیه چول دیمكدر) (می ادات حکایه
 (خورد فاعل ماضی مفرد یرایدی دیمكدر) (در آن اثنا اول اثنا
 (نظرش شین ضمیری خلیفه راجعدر) (حرف صله) (لقمه وی لایمه
 انك لقمه سته (افتاد دوشدی دیمكدر) (مویی با حرف وحدت بر قبل
 دیمكدر) (مجش وی با حرف صله اضافت لایمه) (وی ضمیری خلیفه به
 راجعدر) (درآمد کردی دیمكدر) (موی را ادات مفعول (لقمه خود
 لایمه) (دور کن بعید ایله یعنی قویار دیمكدر) (در حرف ظرف) (مانده کسی
 لایمه با حرف تنکیر مانده طعام سقره می دیمكدر) (که حرف رابط
 صفت (چندان اولقدر دیمكدر) (در حرف صله) (لقمه خورنده لایمه

خورنده ییچی دیمکدر (نکرد نونک کسری و کافک قحیله فعل مضارع
 مفرد غائب بقه دیمکدر) که حرف بیان (مویی یا حرف وحدت
 را اادات معقول) بپند فعل مضارع مفرد غائب **کوره** دیمکدر
 (توان خورد یمک کرک دیمکدر) خوردماضیدر لکن مضارعه مقارن
 اولی حسدیه مصدر معناسنه کیشدر (باز کشید کپرو چکای دیمکدر
 (سوکند اند معناسنه در) خورد فعل ماضی اند ایچدی دیمکدر (که حرف
 بیان (دیگر بردخی دیمکدر (پرمائده وی پر حرف استعلا اضافت لامیه
 انک سفره سی اوزره دیمکدر (نخورم فعل نفی مستقبل متکلم وحده یمیم
 دیمکدر (محصول ترکیب) خلیفه بادیه دن راعرابی ایله طعام میرایدی
 اول ائنده خلیفه نک نظری انک لقمه سنه دوشدی برقیل کوزینه کیردی
 یعنی ایلشیدی دیدی ای اعرابی اول قبلی کندی لقمه کن قو پار آیر
 اعرابی دیدی شول کیمه نک سفره سنه طعام یمک کرک که اول قدر
 ییچی نک لقمه سنه بقه که برقیلی کوره یعنی لقمه ده برقیلی کوره چک قدر
 لقمه بقان کیمه نک سفره سنه طعام یمک کرک دیدی وایینی
 کپرو چکدی واند ایچدی که بردخی انک سفره سی اوزره طعام یمیم
 (قطعه) چومیربان بنهد خوان مگرم آنبه * که از ملاحظه میسران
 کار کند * (چو اادات تعلیل) میربان صاحب مسافر دیمکدر (بنهد
 یا تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قورسه دیمکدر (آنبه اول
 اعلادر) (که حرف بیان (ملاحظه خاطر کلن شی دیمکدر (میهمانه
 اضافت لامیه (کار **ککند** بیان چاوه یعنی اول ستملره او غرامیه
 (محصول بیت) چونکه اوصاحبی اگرام سفره سی قویه اول اعلادر که
 مسافرنک خاطرینه کله چک شیدن یان چیره * نه انکه برسر خوان لقمه
 لقمه اورا * بریز چشم بپند بدل شمار کنند * (نه حرف نفی) (آنکه اول
 دکا که دیمکدر (برسر خوان سفره باشنده دیمکدر) لقمه لقمه اورا
 انک هر لقمه سی دیمکدر (بریز چشم یا حرف مصاحبت کوز آنبه
 یعنی کوز اوجیله دیمکدر (بپند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر
 (بدل یا حرف مصاحبت کو کلی ایله (سمار کند سایه دیمکدر
 (محصول بیت) صاحب خانه مسافر معبر اوله جق ایشی ایلدن
 احتراز ایده اوله دکا که مسافر باشنده انک هر لقمه سی کوز اوجیله کوره

کو کلی ابله صایه یعنی قاج لقمه یه ابدی کنی ته داد ایلده (عروض) بوقطعه
 بحر بحث مجنوندر که مفاعیلن فعلا تین مفاعیلن فعلا تین اولمشدر
 (مطایبه) جچی نشسته بودند و سخن کال و نقصان رجال در پیوسته
 یکی از ان میان گفت هر که دو چشم بینا ندار دینم مردست و هر که
 در خانه عروس زیماندار دینم مردست و هر که وقوف بر سباحهت دریای
 ندار دینم مردست ناینبانی در مجلس حاضر بود که زن نداشت
 و سباحهت نمی دانست بآلک بر روی زد که ای عزیز عجب مقدمه آوردی
 و مرا از دایره مردی چنان دور انداختی که هنوز نیم مردی درمی باید
 تا نام هیچ مردی بر من شاید * جچی یا حرف وحدت (نشسته
 ماضیدن قسمدر اوتور مش دیمکدر) بودند ادات ماضی جمع غائب
 ایدیلردیمکدر (سخن کال پیانیه) نقصان رجال لامیه رجال پونده
 ناسدن عبارتدر یعنی خلق کالی و نقصانی سوزینی (در پیوسته
 اولمشدر مش دیمکدر) قاعده سجع اوزره بودند مقدر در (یکی بری
 دیمکدر) از ان میان اول اورتیه دن یعنی انچیلرندن پری دیمکدر
 (هر که ار هر کس که تقدیرنده در) بینا صفت مشبهه در کورچی دیمکدر
 ندارد لر (نقی دن عبارتدر اولیه دیمکدر) نیم یارم دیمکدر (نیم
 مرد است) یارم آدمدر (در خانه اوده دیمکدر) عروس زیبا موصوفک
 صفتنه در (عروس پونده کلین دیمکدر زیبا یافت قلی دیمکدر) (وقوف
 خبر معناسنه در) (بر حرف سله) سباحهت دریای مظر وفک نارفه اضافتدر
 سباحهت یوزمک (ناینبانی یا حرف وحدت) نیند کوردیمکدر (در مجلس
 مجلسده) حاضر بود حاضر ایدی (که حرف بیان) (ندامت اذک
 نقی دن عبارتدر بوق ایدی دیمکدر) نمی دانست اون حرف نقی
 می ادات حکایه (دانست فعل ماضی مفرد غائب یلمازیدی دیمکدر
 بآلک) چاغریق (بروی اکادیمکدر) (ز فعل ماضی مفرد غائب آوردی
 دیمکدر) بآلک زد یک چاغردی دیمک اولور (که حرف بیان) (مقدمه
 یا حرف وحدت همزه حرف توسیل) مقدمه کلام مدله دیرار
 آوردی (فعل مضارع مفرد مخاطب کتور دک دیمکدر) (مرا بانی
 دیمکدر) (دایره مردی پیانیه) یا حرف مصدر ادلاک دایره سندن دیمکدر
 (چنان انجیلین دیمکدر) (اندختی فعل مضارع مفرد مخاطب آندک دیمکدر)

(که حرف رابط (هنوز الان دیمکدر) (در حرف تا کبد) می باید فعل
 حال مفرد غائب کرکدر دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (نام هیچ مردی بیانه
 یا حرف مصدر هیچ مردک نامی) (برمن بکا دیمکدر) (شاید فعل
 مضارع مفرد غائب لایق اوله دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر جمع یعنی
 بر الای کمسه اوتور مش ایدیلر و خلقک نقصان و کالی سوزینی
 اولشدر مش ایدیلر ارا لرندن بری دیدی هر کمسه که ایکی کورر
 کوزی اولیه یارم آدمدر و هر کمسه که اونده یقشقلی کلنی اولیه یارم
 آدمدر و هر کمسه که در یاده یوزمکه و قوفی اولیه یارم آدمدر بر کور
 مجلسده حاضر ایدی که قاریسی یوق ایدی و یوزمکه بیتلر ایدی
 ا کای یعنی بو کلای سوبلینه پک چاغردی که ای عزیز بچجب پر کلام مدال
 کتوردک و بی آدمک داره سندن انجیلین اوزاق ایتدک که الان
 یارم آدمک کرکدر تا کیم بکا هیچ مردک نامی لایق اوله یعنی یارم
 آدمک اولیدی نام آدم اولمق زمره سنه داخل اولوردی) (قطعه)
 چنان ز پایه مردی فتاد خواجه برون * ز بس فسردکی وخام ریشی
 و سردی * چنان انجیلین دیمکدر (ز پایه مردی بیانه یا حرف مصدر
 پایه مرتبه معناسنه در مردک مرتبه سندن دیمک اولور) (فتاد فعل
 ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (فسرددن تخفف) (برون طشره
 دیمکدر) (بس چوق دیمکدر) (فسردکی یا حرف مصدر کاف هاء
 رسمیدن مبدل) (فسرده فانک و سبنک ضمه لایله حسب اللغه طوکش
 دیمکدر استعما لررنده جاهل دیمکدر) (خام ریشی وصف ترکیبدر یا
 حرف مصدر) (حسب اللغه یاره سی اوکمدق یا خود تازه صقاللی
 دیمکدر) (اما استعما لررنده بی تدبیر دیمکدر) (سردی یا حرف مصدر
 سرد صووق دیمکدر) (محصول بیت) (انجیلین آدمک مرتبه سندن
 خواجه طشره دوشدی چوق جاهل کندن و بی تدبیر لکنندن
 و صوق اغندن یعنی بویله اخلاق ذمیمه دن ناشی خواجه آدمک
 مرتبه سندن انجیلین یعنی اول مرتبه خارج قالدی * که کر هزار
 فضیلت رسد ز مردانش * قدم برون نههد از حدود نامردی *
 که حرف رابط) (کر حرف شرط) (فضیلت آرتعلق معناسنه در
 رسد فعل مضارع مفرد غائب ایشورسه دیمکدر) (مردان بونده

اهل الله معناسته در (نهد فعل مضارع منفی مفرد غائب قویه من
 دیمکدر) (حدود صنور دیمکدر) (حدود نامردی بیانیه یا حرف مصدر
 (محصول بیت) (خواجه آدمک رتبه سندن بر مرتبه خارح قالدی که
 اگر اهل الله بدین یک فضیلت ایریشورسه یعنی انلک نظر کیمیا اثرینه
 مظهر اولور سده قدمی طشره قویه من نامردک حدودندن حاصلی
 بهره منند و برخوردار اوله من زیرا کنده تا مردک یک دکل نیجه
 یک در (عروض) بودخی قطعه سابق کبی بحر محشدر که مفاعیلن
 فعلا تن مفاعیلن اولور (مطایبه) بهلول بهارون رشید در آمدیکی
 از وزرا گفت بشارت باد مرزا ای بهلول که امیر المؤمنین ترا بر سر کرده
 و خناز بر سر دار گردانید بهلول گفت کوش بمن دار و فرمان من بجای
 آر که از جمله رعایای منی * بهلول مجازیب خدا دن بذات پاکک
 اسمیدر (بهارون با حرف صله) (در حرف تأکید) (آمد فعل ماضی
 کلدی دیمکدر) (بشارت مرده معناسته) (باد امر غائب مفرد اولسون
 دیمکدر) (مرارا ادات صله) (مرزا سکادیمکدر) (که حرف بیان (ترا ادات
 مفعول (سر بونده مقیم در) (قرده اسم جنس در میونله دیمکدر
 (خناز بر خنزیرک جمعیدر) (بر سر کرده و خناز یرمبون و خنزیرل اوزره
 دیمکدر) (سردار رئیس دیمکدر) (یعنی با حرف صله بکا دیمکدر) (دار
 امر حاضر مفرد طوت دیمکدر) (فرمان من لامید بنم فرمانمی (بجای
 یا حرف صله) (آر فعل امر حاضر مفرد کتور دیمکدر) (که حرف تعلیل
 (جمله رعایای منی لامیه لردر) (یا حرف خطاب سن بنم رعایا الیمک
 جمله سندن بعضی سین دیمکدر) (محصول ترکیب) (بهلول هارون
 رشیده کلدی و زیردن یری دیدی مرده اولسون سکای بهلول که
 امیر المؤمنین سنی کرده و خناز یر اوزره سردار و امیر نصب ایلدی بهلول
 دیدی قولانگی بکا طوت و بنم فرمانمی بریده کتور یعنی اطاعت ایله
 بنم رعیت الیمک جمله سندن یری سین (قطعه) (شهر یار کاو خرم
 دهی مرده * رعیتی که بود خاص شهر یار توری * شهر یار کاو بیایه
 کاو او کوز دیمکدر یا حرف مصدر) (شهر یار پادشاه دیمکدر) (با حرف
 مصاحبت) (خراشک دیمکدر میم ضمیر متکلم وحده) (دهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب و بررسی دیمکدر) (مرده مفعول به صریحی (رعیتی

یا حرف وحدت نوعیه (خاص شهر یار لامیه ورعیتی نك صفتیدر
 (تویی یا حرف خطاب سن سین دیمکدر (محصول بیت) بکا اوکور
 واشك پاد شاهانی ایله مرده ویرر سین شول بر رعیت که پاد شاهه
 مخصوص اوله سن سین یعنی بنی انلره پادشاه اولدك دیو تبشیر ایدر سین
 پادشاهك خاص رعیتی سن سین * شمار لشکر یا نم زخوك و خرس کنی *
 * نخست کس که در آید درین شمار تویی * شمار صابی دیمکدر (لشکر یانه
 اضافت لامیه (یا حرف نسبت الف نون ادات جمع ميم ضمیر متکلم
 بنم عسکر لر يمک صابیسنی دیمکدر (خوك خنزیر خرس ایود دیمکدر
 (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلر ايسك دیمکدر (نخست اولتبی
 دیمکدر (که حرف رابط (در آید فعل مضارع مفرد غائب کلمه
 دیمکدر (درین شمار بوصابی ده دیمکدر (تویی سابق صکی
 (محصول بیت) بنم عسکر لر يمک صابیسنی خنزیردن و آيودن ایلر سین
 یعنی سردار اولد يغك لشکر بونلر در دیر سین صابی ده اول کلن کیمسه
 سن سین یعنی رئیساری و سرلوحه لر ی سن سین بونده بر غیری اطافت
 دخی وار که مصراع اولده خوك و خرس دیو تعداد اولمشدر اول کلن
 خوکدر طکوز سین ديمک اولور (عروض) بوقطعه سابق لر کبی
 مجتهد ندر معلوم (مطایبه) توانکری در عهد یکی از ظالمان بمرد
 وزیران ظالم پسر ویرا طلب کرد و پرسید که پدر توجه کذا داشت
 گفت از مال و منال چنین چنین واز وارثان وزیر کبیر ایده الله سبحانه
 و این فقیر و حقیر را وزیر بنمید و فرمود که میراث ویرا بد و نیم
 کردند بنی را بوی گذاشت و بنی را برای پادشاه برداشت * توانکری
 یا حرف حدث (توانکر قدرتی معناسنه در غنی ديمک (عهد وقت
 دیمکدر (عهد یکی برینك وقتنده دیمکدر (ظالمان الف نون ادات
 جمع (بمرد بلاء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (وزیران ظالم اول ظالمك وزیر ی دیمکدر (پسر وی لامیه (را ادات
 مفعول (طلب کرد استدی (و پرسید سؤال ایلدی (که حرف بیان
 (پدر تو لامیه سنك باباك دیمکدر (چه گذاشت نه ترك ایلشد در
 (مال و منال اتباع من دوجه الفاظنددر با خود منال مانال دن مخففدر
 هر صورتده معنا بردر (چنین چنین شو بو ديمک محلده تعداد دن

عبارت در حق دیکدر (را ادات مفعول) بخندید بآئید آید الیه
 فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیکدر (فرموده بویله بیوردی
 دیکدر) که حرف بیان (میراث وی لامیه) (را ادات مفعول) دید و نیم
 کردند (با حرف صله ایکی به بولدیلر دیکدر) (نمی یا حرف تنکیر
 (را ادات مفعول) اریسنی دیکدر (بوی یا حرف صله ضمیر پسر)
 راجع در ان گذاشت فعل ماضی مفرد غائب یراقدی دیکدر (پرای
 ادات تعلیل) برداشت فعل ماضی مفرد قاندری دیکدر (محصل
 ترکیب) برغنی ظالمردن یرینک وقتند وفات ایلدی اول ظالمک وزیر
 غنی ثاوعلی استدی و صورتیکه سنک بایک نه ترک ایلشد دیدی
 مال و مناندن یا خود ماندن وائل اولدیغی شیدن شو بو یعنی فلان
 فلان و وارثردن وزیر **ک**یر الله سبحانه و تعالی انی تایید ایلسون
 و بن فقهیر و حقیری یراقدی وزیر کولدی و بیوردیکه انک میراثی
 ایکی به بولدیلر باریسنی اوغلانیه یراقدی و باریسنی پادشاه ایچون
 قاندری زعمجه احسان ایلدی (قطعه) ظلم پدشه وزیر تشناسد*
 جز حق پادشاه مال یتیم* ظلم پدشه وصف ترکیب در ظلم صنعتی دیکدر
 (نشانده فعل نفی مستقبل مفرد غائب اکلز دیکدر) (حق پادشاه لامیه
 پادشاهک حق دیکدر) (مال یتیم ده بویله یتیم مالی دیکدر) (محصل
 یت) (ظلم صنعتی اولان وزیر پادشاهک حقیقک غیری بیلز مال یتیمی
 یعنی سؤال ایلسه لر پادشاهک حقیق در دیر غیری اکلز و بیلز
 * عدل داند اگر پر دیتام* فضل داند اگر کند بدونیم* عدل
 داندک مفعول صریحی عدل بیلور یعنی زعم فاسدنده عدلدر
 (اگر حرف شرط) (پرد فعل مضارع مفرد غائب ایلورسه یعنی
 الورسه) (یتام تمامیه دیکدر) (فضل ارتقی دیکدر) (کند بدونیم ایکی به
 یولورسه دیکدر) (محصل یت) (عدل زعم ایدر اگر تمامیه الورسه
 یعنی زعمجه عدالت ایلدم میری به خدمت ایلدم دیر اگر ایکی به
 یولورسه فضل بیلور یعنی زعمجه کرم ایلدم لطفا و عنایه و ترخا
 مالک نصقنی و بر دم دیر (عروض) (بو قطعه بحر خفیفه دند که
 فاعلان مفاعیلن فعلن اولور) (مطایبه) ترکی را گفتند کدام دوست
 داری غارت امر و یا بهشت فردا گفت آنکه امر و ز دست بغارت

کشایم و هر چه یایم بر یایم و فردا یا فرعون با آتش در آیم * ترکی یا حرف
 وحدت ترك تاتار دیمکدر (را ادات صله) (کدام فغنی دیمکدر
 غارت امری و ز لامبه یو کونکی یغما دیمکدر) یا حرف تردید (بهشت فردا
 یارنکی جنت دیمکدر) (فردا یارین دیمک اولور) (آنکه انی که دیمکدر
 امری و یو کون دیمکدر) (بغارت یا حرف صله) (کشایم فعل مضارع
 متکلم وحده آچام دیمکدر) (یایم ده بویله بولم دیمکدر) (بر یایم ده
 یاء تا کیس دایله بویله قاپام دیمکدر) (با فرعون با حرف مصاحبت
 (با آتش با حرف صله) (در آیم فعل مضارع متکلم وحده کیرم دیمکدر
 (مخصوص ل ترکیب) بر ترکه دیدیلر قغنی یی دوست دو ترسین یعنی
 سورسین یو کونکی یغمای می یا خود یارنکی جنتی ترك دیدی انی که
 یعنی انی سورم که یو کون یغمایه ال آچم و هر نه یو اورسم قاپام و یارین
 فرعون ایله آسسه کیرم یعنی یو کون دویه دویه یغما ایدیم ده یارین
 جهنمده یا نرسم یا نه یم مانع دکل دیو جواب ایلدی (قطعه)
 آن شنیدستی که ترکی وصف جنت چون شنید * گفت یا واعظ که
 اینجا غارت و تاراج هست * آن شنیدستی یاء خطاب ایله استفهامی
 متضمن اوله رف انی اشتدکی دیمکدر (که حرف بیان) (ترکی یا حرف
 وحدت) (وصف جنت لامبه) (چون ادات تعلیل) (شنید فعل ماضی
 مفرد اشتدی دیمکدر) (با واعظ یا حرف صله) (که حرف رابط) (اینجا
 اول محمله یعنی جنده) (غارت و تاراج عطف تفسیر یدر یغما معناسنه
 هست استفهامی متضمن وار می در دیمکدر) (مخصوص یت) (آنی
 اشتدکی که بر ترك وصف جنتی چونکه اشتدی واعظه دیدی که اول
 محمله غارت و تاراج وار می در یعنی جاپول اولور می * گفت فی کفنا
 بتر باشد دوزخ آن بهشت * کاندرو کوه یود از غارت و تاراج
 بدست * گفت فاعلی واعظه راجع در (نی ادات سلب یوق دیمکدر
 (بتر بدردن مخفف در کونورک دیمکدر) (که حرف رابط) (اندر او انده
 دیمکدر) (کوه کوتاهدن مخفف در) (مخصوص یت) (جنده یغما وار می در
 بدینجه واعظ دیدی یوق ترك دیدی جهنم دن کوتورک اولور اول
 جنت که انده غارت و تاراجدن ال قصه اوله یعنی جنده تاراج اولینجه
 جهنم دن بتر ایش (عروض) یوق قطعه یحر رمل متین مقصود در که

فاعلاتن فاعلاتن فاعلات اولور (مطایبه) کدایی بردرسرای
 چیزی خواست کتخدای خانه از درون آواز داد که معذور دار که
 خانگیان اینجا نیستند کدا گفت من پاره نان میخواهم نه مباشرت
 با خانگیان * کدایی یا حرف وحدت کدا دینجی دیمکدر (درسرای
 لامیه یا حرف وحدت سرا او دیمکدر) در قیو براوک قیوسنده دیمکدر
 (چیزی یا حرف وحدت برنسنه دیمکدر) خواست و اور سمله فعل
 ماضی مفرد استدی دیمکدر (کتخدای خانه لامیه کتخدا صاحب
 معنائنه در اولک صاحبی دیمک اولور) از درون ایچرودن (آواز داد
 سس و پردی دیمکدر) که حرف بیان (معذور دار معذور طوط دیمکدر
 (که حرف تعلیل) خانگیان الف نون ادات جمع خانگی یا حرف نسبت
 کاف هاء رسمیدن مبدا اهل بیت مراد در شه کیم ترکیده او اوشقلری
 دیدکاری کی (اینجا بونده دیمکدر) نیستند یوقدرل (پاره نان بیانه اتمک
 پاره سی) میخواهم فعل حال متکلم وحده استرم دیمکدر (نه حرف نفی
 مباشرت بونده فعل شنیعدن یعنی قرباندن کلیه در) با خانگیان
 یا حرف مصاحبت (محصول ترکیب) بردینجی براوک قیوسنده برنسنه
 استدی یعنی شبثا لله دیدی حاصلی دینسندی او صاحبی ایچرودن
 سس و پردیکه معذور طوط که او اوشقلری بونده یوقدر غایب
 مرادی بواوله که سکا برنسنه جک ویرردم لیکن قاب جاق برینی
 بتمیم دیمک ایلده دفع اید جک ایتمش دینجی دیدی بن برپاز چه اتمک
 استرم سنک او اوشقلر که مباشرت و مجامعت استتم (قطعه) چون
 کدا بردرسرات رسد * هر چه داری بده بهانه مکن * چون ادات
 تعلیل (بر حرف صله) در سرات لامیه لردر تاضمیر خطاب سنک سرات
 قیوسنه دیمکدر (رسد ایریشه دیمکدر) داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب اثباتدن عبارتدر واریسه دیمکدر (بده باء تأکید ایلده امر حاضر
 مفرد ویر دیمکدر) (مکن نهی حاضر ایلده دیمکدر) (محصول بیت)
 چونکه دینجی سنک اولک قیوسنه ایریشه هر نه واریسه ویر بهانه ایلده
 یعنی نه ویر جک ایسک ویر بهانه سابق کی ناچجا تعلیل ایلده * تا نیاید
 بخاطرش چیزی * پیش اوذ کراهل خانه مکن * تا حرف تعلیل (نیاید
 فعل نفی مستقبل مفرد غائب کلیه دیمکدر) (بخاطرش) با حرف صله

شین کدایه راجعدر (پیش اولامیه انک قشده دیمکدر) (ذکر اهل خانه
 مصدرک مفعولنه و پیانبه خانه اهلنی ذکر دیمکدر) (محصول بیت) هرنه
 و بر راسک و بر بهانه ایله تا کیم خاطرینه برنسته کلیه انک قشده اهل
 خانه بی ذکر ایله یعنی اهل خانه بی ذکر ایدرسن خاطرینه شیء آخر کلور
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفه در فاعلاتن مفاعیلن فعلن اولور (رباعی)
 کس در حرم سفله ناپاک سیر * چون نان نیود نهفته از چشم بشر *
 کس کاف عربک ضمیمه فرج زن دیمکدر (حرم سفله لایمه سفله ناپاک سیر
 هر صوفک صفتنه) (ناپاک سیر وصف ترکیبدر مریدار طبیعتی دیمکدر
 (چون ادات تشبیه) (نیود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر
 (نهفته کنز لور دیمکدر) (چشم بشر لایمه) (بشر آدم دیمکدر) آدمک
 کوزندن دیمک اولور (محصول بیت) مریدار طبیعتی اولان اچغاک
 حرممنده فرج ایتمک کبی ناسک کوزندن کبرنی و مستور اولمز یعنی اتمک
 فرجندن دخی زیاده مستور و مخفیدر * از خانه او توقع نان بتراست *
 * کنز خاکبایان توقع چیز ذکر * خانه اولامیه انک خانه سندن دیمکدر
 (توقع تفاعل بایندن مصدر در امید مفاصلند) (ناه اضافت مفعولنه در
) که حرف بیان (توقع چیز توقع نان کبی) (چیز ذکر بونده فرجندن
 تکایه در) (محصول بیت) انک خانه سندن اتمک امید بی بتردر که اهل
 بیتندن فرج امید یتمدن یعنی امید فرج قابل امید نان قابل دکل
 (عروض) پور باغی شجره خربندر که صدر و استدا اخرج
 اولار مقبوض ثانیله مکفوف عروض و ضرب محبوب جب آخرده
 اولان ایکی سبب خفیی بردن اسقاطه دیرل مفاقالوب فعل لفظنه تبدیل
 اولور بر مصراعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور (بومحمله اوزان
 رباعی بی تعدد ایدم تا کیم طالبین کوردکده قطعه ایله رباعی بی
 فرقه قدرتی اوله (اولا شجره اخرج وزن لری اون ایکیدر) (اولکی)
 ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ اخرج ۲ سالم ۳ اخرج
 ۴ اتم (ایکینجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ اخرج ۲ سالم
 ۳ اخرج ۴ محبوب (اوجینجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در
 ۱ اخرج ۲ سالم ۳ اخرج ۴ اتم (در دینجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول
 ۴ فاعدر در ۱ اخرج ۲ سالم ۳ اخرج ۴ ازل (بشینجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن

۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ ا خرب ۲ مقبوض ۳ سالم ۴ ازل (التبجی)
 ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ ا خرب ۲ مقبوض ۳ سالم
 ۴ ابتر (یدنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فعل در ۱ ا خرب
 ۲ مقبوض ۳ مکفوف ۴ محبوب (سکرنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین
 ۴ فاعول در ۱ ا خرب ۲ مقبوض ۳ مکفوف ۴ اهتم (طقوزنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فعل در ۱ ا خرب ۲ مکفوف ۳ مکفوف ۴ محبوب
 (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاعول در ۱ ا خرب
 ۲ مکفوف ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین
 ۴ فاع در ۱ ا خرب ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ابتر (اون ایکنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ ا خرب ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ازل
 (ثانیا) شجره ا خرم دخی اون ایکسدر (اولکی) ۱ مفعول ۲ مفعول
 ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ ا خرم ۲ ا خرم ۳ ا خرم ۴ محبوب (ایکنجی)
 ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفعول ۴ فاعول در ۱ ا خرم ۲ ا خرم ۳ ا خرم
 ۴ اهتم (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفعول ۴ فاع در ۱ ا خرم
 ۲ ا خرم ۳ ا خرم ۴ ابتر (دردنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفعول
 ۴ فاع در ۱ ا خرم ۲ ا خرم ۳ ا خرم ۴ ازل (بستنجی) ۱ مفعول
 ۲ فاعلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ ا خرم ۲ اشتر ۳ سالم ۴ ابتر (التبجی)
 ۱ مفعول ۲ فاعلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ ا خرم ۲ اشتر ۳ سالم
 ۴ ازل (یدنجی) ۱ مفعول ۲ فاعلین ۳ مفاعیلین ۴ فعل در ۱ ا خرم
 ۲ اشتر ۳ مکفوف ۴ محبوب (سکرنجی) ۱ مفعول ۲ فاعلین ۳ مفاعیلین
 ۴ فاعول در ۱ ا خرم ۲ اشتر ۳ مکفوف ۴ اهتم (طقوزنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفعول ۳ مفاعیلین ۴ فعل در ۱ ا خرم ۲ اشتر ۳ مکفوف ۴ اهتم
 (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفاعیلین ۴ فاعول در ۱ ا خرم ۲ ا خرب
 ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفاعیلین ۴ فاع در
 ۱ ا خرم ۲ ا خرب ۳ سالم ۴ ابتر (اون ایکنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول
 ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ ا خرم ۲ ا خرب ۳ سالم ۴ ازل مجموعی بکرمی در تدر
 بو اوزادن ماعدا ابو قدر (مطایبه) معلی را پس بیمار شد و عسرف بر موت
 کشت گفت غسال بیارید تا ویرا بشوید گفتند هنوز نمرده است گفت
 بای نیست آن زمان که از غسل وی فارغ شوید بخواد مرده * معلی

یا حرف وحدت معلوم بوده مکتب خواجه سی دیمکدر (راادات
 شخصیت) پس چوچی دیمکدر (پیشد حسنه اولدی) مشرف
 میکن ضعی و سینگ سکونله ناظر معناسنه در بونده قریب معناسنه در
 بر حرف صله (کست کاف محکم فتحیه اولدی دیمکدر) (غسال مبالغه
 وزنی اوزرینه اولویقه ییچی دیمکدر) (بیارید بآء تأکیدایله فعل
 امر حاضر جمع مخاطب کتورک دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (وی ضمیر
 پسر) راجعدر (راادات مفعول) (بشویید فعل مضارع مفرد غائب
 شویدن دن یاشستن دن زیر مصدر تائینک ماقبلنده خسشف ن
 سین معمله نك ماقبلی مضموم اولسه سین حذف اولوب ماقبلنسک
 حرکه سی اشباع اولندقه و او حاصل اولور شویید اولور یقه به دیمکدر
 (نمرده اولمشدر) (باکی نیست خوف یوقدر) (که حرف رابط) (غسل
 غین معمله نك فتحیه یقه مق معناسنه مصدر در) (ویه اضافت لامیه
 (شویید فعل مضارع جمع مخاطب اولور سکرز دیمکدر) (بخواهد مرد
 اولسه کرکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) بر معملک پسری خسته اولدی
 وموته قریب اولدی معلوم دیدی اولویقه ییچی کتورک تا کیم آنی یقه به
 دیدلر هنوز اولمشدر دیدی قورقو یوقدر اول زمانکه یقه مقدر
 فارغ اولور سکرز اولسه کرکدر حصه کال جهلنی بیاند که جنازه
 نه کونه غل اولور وینه غسل اولور خبر واکاهی اولدیغن تلمیجدر
 (قطعه) هر که در کار خویش پیش از وقت * بنماید بحکم طبع شتاب *
 (هر که هر کس که تقیرنده در) (کار خویش بآینه کندی ایشنده
 دیمکدر) (پیش از وقت وقتندن اول دیمکدر) (بنماید فعل حال مفرد
 غائب کوستره دیمکدر) (بحکم طبع لامیه) (با حرف صاحب شتاب
 عجله معناسنه در) (محصول بیت) (هر کیمسه که کندی ایشنده وقتندن
 اول طبیعتک حکمیه عجله کوستره * بخورد روزه ناسیده بش *
 * میکشد موزه ناسیده بآب * بخورد روزه فعل حال مفرد غائب
 بر دیمکدر روزه اورج دیمکدر صوم معناسنه (ناحرف نفی) (رسیده
 هاء رسمی ترتب در یتشمیوب دیمکدر یعنی یرشدن) (بش) (با حرف صله
 می کندی خورد کی چکر دیمکدر) (موزه جزمه دیمکدر) (بآب
 با حرف صله محصول بیت) (وقت سنز ایش کورن کیمسه نك حالی

کجاست به ابرشیدن اورج بر وصویه ابرشیدن چرمه چکر یعنی
 اخوانی بویه در حاصلی جمیع کاری فاسد در (عروض) بوقطعه
 بحر حقیقتند که فاعلان مفاعیلن فعلن در * مطایبه پسر معلى را
 گفتند چه بلا احق گفت اگر من احق نبودم ولد زنا بودم *
 (پسر معلى لامیه یا حرف وحدت) را ادات صله بر مکتب خواجده سنک
 او غلنه دیکدر (چمنه معناست در) (بلا بونده زیاده لکده مستعمل در
 ترکیب اولد یعنی کبی احق یا حرف خطاب احق سین دیکدر (نبودی
 یا حرف حکایت ماضی نبودم فعل نفی ماضی متکلم وحده اولیه ایدم
 دیکدر (ولد زنا بیانه زنا اولادی دیکدر) بودم نبودم نك ممتبی
 اولور ایدم دیکدر (محصول ترکیب) بر مکتب خواجده سی او غلنه
 دیدیلر نه بلا احق سین جوانده دیدی اگر بن احق اولیه ایدم ولد زنا
 اولور ایدم یعنی الولد سرایه در بابام احق اولدیغدن سری بنده ده
 ظاهر اولشدر (قطعه) عیب مادر بود افرزندى * خلق و خویش
 نه بوقف پدرست * عیب مادر مصدرک معوانه در آتایه عیب دیکدر
 (ار حرف شرط) فرزندى یا حرف وحدت براوغل (خلق خا عجمه نك
 ضمیمی و لاسک سکونیه طبیعت معناست در) خوی عطف تغسیریدر
 رنه حرف نفی سین و ناغیه مصر و فدر (بوقف پدر لامیه یا حرف
 طرف و فقی او یغون دیکدر اسلوب معناست (محصول بیت) آتایه
 عیب اولور اگر براوغل خلق و خویده باباک او یغور لغنده دکلدر
 یعنی بابایه اولار موافق اولمزه آتایه عیبدر * کوش استر که درازست
 کواست * کش نه اسبست پدر بلکه خرسست * کوش استر لامیه
 قاطرک قولایى دیکدر (که حرف بیان) درازست اوزوندر (کواست
 سین و نا ادات خبر کوا کراهدن مخفف شاهد در دیکدر (کش
 که اش دن مخففدر) که حرف بیان شین غمیر استر راجعه در پدر
 معبددر پدرش تقدیرنده رنه حرف نفی (اسبست آتدر) (محصول بیت)
 قاطرک دروغی اوزوندر شاهددر که ات بااسی آت دکل بلکه استدر
 یعنی بابایى آت اولدیغه قولایى اوزونلغی شهادت ایدر (عروض)
 بوقطعه بحر رمل مسدس نخوندر که فاعلان مفاعیلن فعلن اولور
 (مطایبه) از معلى پرسیده که تو بکتری باوردر گفت من بکتر

اما چون یکسان دیگر روی بگذرد با من برابر خواهد شد * از معنی
 یا نه حرف وحدت بر معنی دیگر (پرسیده فعل ماضی جمع غائب
 صورت دیگر دیگر) (بزرگتری بزرگ اولو ترادات تفضیل یا حرف خطاب
 استفهامی متضمن سنی می پیوسته دیگر (یا حرف نزدیک (برادر تو
 لامیه سنک قرن داشت دیگر (چون ادات تعلیل (یکسان بر سه
 دیگر (بگذرد با تا کیدایه فعل مضارع مفرد غائب چه دیگر
 (با من یا حرف مصاحبت (برابر مساوی معناسنه در) خواهد شد اولسه
 کر کر (محصول ترکیب) بر معنی صورت دیگر که سنی می پیوسته
 برادر کی دیدی بن بزرگتر اما چون که بر پیل دخی کچر سه بنم ایله برابر
 اولسه کر کر بود دخی حبلی هبنق ایتمش (قطعه) (چو هیچ چیز نشد
 حاصلت چه پرسه * که روزگار فلان در چه چیز میگذرد * چو ادات
 تعلیل (هیچ چیز هیچ نه دیگر (نشد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 اولدی دیگر (حاصلت تاضعیر خطاب سنک حاصلت یعنی فائد
 دیگر (چدی پرسه نه سؤال ایدر سین) که حرف بیان (روزگار فلان
 لامیه روزگار بونده عمر معناسنه در (در حرف ظرف) چه نه شده
 (میگذرد دیگر دیگر (محصول ترکیب) چون که هیچ نه فائد
 اولدی نه سؤال ایدر سین که فلان عمری به شیده یکشدر یعنی
 نه مقدار هر و ایدر * شمار عمر کسان میکی نمی دانی * که در مقابل
 عمر تو نیز نمی گذرد * شمار عمر کسان لامیه ل در الف نون ادات جمع
 خلق عمرینک صابی سنی دیگر (میکی ایلر سین دیگر (نمی دانی
 فعل نفی حال مفرد مخاطب ایلر سین دیگر (که حرف بیان (در
 حرف ظرف) عمر تو لامیه سنک عمرک دیگر (نیز دخی دیگر
 (محصول بیت) خلق عمرینک صابی سنی ایلر سین ایلر سین که مقابل
 سنک عمرک دخی کچر حاصلی اول سؤال ابتدایک وقتی محل آخر
 صرف ایله (عروض) (بقطعه بحر بحر شد در مقابل فعلاتن مقابلن
 فعلن اولور (مطابقه) بخاری بر موت مشرف بود شخصی که از دهانش
 بوی ناخوش می آمد بر باین وی بسته بود سر نزدیک وی می برد
 و تلقین شهادت می کرد و در روی وی نفس می زد هر چند که بیمار
 روی خود را می تافت و می خنجد بیشتر می کرد و سر نزدیک تروی می برد

چون کار بر بیمار تک آمد گفت ای عزیز می گذاری که من خوش و پاکیزه
 بمیرم یا می خواهی که مرگ مرا ببرد چه اران ناپاک تر نیست یا ناپاک
 بیماری یا حرف وحدت (بر حرف صله) (موت اولوم) مشرف میمکن شخصی
 و شین معیّنك سكونيله و تخفیفه بونده قریب معناسنه در (شخصی
 یا حرف وحدت بر شخص دیمکدر) که حرف رابط صفت (دهانش
 شین ضمیری شخصه راجع در دهان آغز دیمکدر) بوی ناخوش
 چرکین قوقو (می اذات حکایه) آمد فعل ماضی مفرد غائب کلور
 ایدی دیمکدر (بر حرف استعلا) باین یصدیق دیمکدر بونده بائی
 اوجی دیمکدر (وی ضمیر بماره راجع در) نشسته ماضیدن قسمدر
 اوتورمش دیمکدر (بود اذات ماضی مفرد ایدی دیمکدر) (تزدیک یقین
 وی) بماره راجع در (می اذات حکایه) برد فعل ماضی مفرد غائب
 ایلتوردی دیمکدر (تلقین شهادت مصدرک معقولنه در شهادتی تلقین
 دیمکدر) (می کرد سابق کی ایلر ایدی دیمکدر) (در حرف صله) (روی وی
 لایمه بیمارک یوزینه) (می زد اوور ایدی دیمکدر) (هر چند هر نفسدر
 دیمکدر) که حرف بیان (روی خود لایمه) (را اذات مفعول) (می ناغت
 سابق کی چویر ایدی دیمکدر) (وی ضمیر شخصه راجع در) (الحاج
 ابرام معناسنه در زور دیمکدر) (می کرد ده سابق کی ایلر ایدی دیمکدر
 تزیک تر) یقین رك دیمکدر (چون اذات تعلیل) (بر حرف صله
 تنك آمد) طارکادی (می حرف حال) (گذاری فعل مضارع مفرد
 مخاطب استفهامی تضمین ترك ایدر مبین دیمکدر) (که حرف بیان
 پاکیزه) پاک دیمکدر (بمیرم بیه تأکید ایله فعل مضارع متکلم وحده اولم
 دیمکدر) (می خواهی می گذاری کی در استر مبین دیمکدر) (مرک مرا
 لایمه را اذات مفعول بنم اولوم دیمکدر بمرجه با حرف مصاحبت
 هر نه ایله دیمکدر) (ناپاک نیست مردار بوقدر دیمکدر) (بیالایی
 بیه تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب لازمه تعدی بیننده مشترکدر
 بونده متعدیدر بولا شیره سین دیمکدر) (مخصوصون ترکیب) برخسته
 موه قریب ایدی بر شخص که آغزندن قیج قوقو کلور دی یعنی اغزی
 قوقاردی جسمهك باشی اوجنه اوتورمش ایدی باشی بیمارک یا نه
 ایلتوردی و شهادتی تلقین ایدردی و یوزینه نفس اوور ایدی یعنی

اوقور و افلایدی هر قدر که بیمار یوزنی چو بر ایدی اول شخص
 ابرام ایدردی و باشین یقین رک کتور ایدی چونکه ایش بیمار طار
 کلدی یعنی ثقلت باصدی دیدی ای عزیز ترک ایدر مبین که بن خوش
 و پاکیزه قوت اولام یا خود استر مبین که بنم اولوم هر سنه ایله که
 اندن مردار یو قدر بولاشدیره سین یعنی بنی مردار لدن مرداره
 بولاشدیره رقی اولدی بکمی استر سین (قطعه) در جهان اهل فضل
 نایبند * کوش بر هر فضول نتوان کرد * (در حرف ظرف جهانده
 دیمکدر) (اهل فضل فضیلت صاحبی) (نایب بولمز نادر دیمکدر
 (نون دال ادات جمع خبر نادر لر دیمکدر) (بر حرف صله) (فضول
 مبالغه وزنی اوزره هر شبهه قاریشان کیمسه یه دیرل) (نتوان کرد ایلمک
 کرک دیمکدر) (محصول بیت) (جهانده فضیلت صاحبی نادر در
 هر فضوله قولاق طو تمیق کرک * هر که بوی ریادمد زلبش * نفسش را
 قبول نتوان کرد * هر که هر کس تقدیرنده در) (بوی ریابجازا پیسانیه
 دمد) (فعل مضارع مفرد غائب دیمیدندن ظاهر اولور دیمکدر
 (را ادات معقول) (محصول بیت) (هر کیمسه که ریاقوقوسی دوداغندن
 ظاهر اوله یعنی مرایی اوله ائک نفسی قبول ایلمک کرک) (عروض
 بوقطعه بحر خفیفنددر که فاعلاتن مفاعلتن فعلن در) (مطایب مردی
 یشخصی رسیده و آغاز کله کرد که رو باشد که مانعی شناسی و رعایت حق
 من نمی کنی آن شخص میران ماند و کنت ازینها که تومی کو بی من خبر
 ندارم گفت پدرم مادر من را خواسته کاری کرده بوده است اگر ویرا
 میخواست من و تو برادری بودیم آن شخص مغت این خویشی
 است که سبب آن می شود که من از تو میراث می برم و تو از من میراث
 می بری * مردی و شخصی یاری وحدت با حرف مصاحبت آغاز اسم
 مصدر در باشلق معنای کله به اضافت مفعولاندر کله کافی مجمله مک
 کسر یله شکایت دیمکدر) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 (که حرف بیان) (رو جائز دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب
 استفهامی متضمن اولور می دیمکدر) (که حرف بیان) (مرا را ادات
 معقول بنی دیمکدر) (منی شناسی فعل نفی حال مفرد مخاطب بتلبه سین
 دیمکدر) (رعایت حق مصدر مک مفعولاندر) (حق من لامبه) (منی کنی

نمی شناسی کبیر ایلیمه سین دیمکدر (مانند فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر ازینها اادات جمع بونلردن دیمکدر) که حرف بیان (میگوی
 سویلرسین دیمکدر) خبرندارم خبرم یوقدر (مادر ترا لایمه را اادات
 مفعول) خواستکار مقدا بیان اولندیغی اوزره طالب معناسنه در
 یا حرف مصدر طالبک دیمک اولور (کرده ماضیدن قسمدر ایلش
 معناسنه) بوده اادات ماضیدن قسمدر ایش معناسنه طالبک ایلش
 ایش دیمکدر (وی را اادات مفعول وی مادره راجعه در می اادات حکایه
 (خواست فعل ماضی مفرد غائب آله جق ایدی دیمکدر) (من و تو بن
 و سن می اادات حکایه) (بودیم اادات ماضی متکلم مع الغیر اولور ایدک
 دیمکدر) خویشی یا حرف مصدر خویش واور سیمه خصم دیمکدر
 که حرف رابط بسبب ان یا حرف مصاحبت (می حرف تأکید) شود
 فعل مضارع مفرد اولور دیمکدرم فعل مضارع متکلم وحده ایلش
 یعنی آلم دیمکدر (بری فعل مضارع مفرد مخاطب آله سین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر آدم بر شخصه ابرشدی یعنی ملاقی اولدی و شکایته
 آغاز ایلدیکه جائز اولور می که بی سیمه سین رعایت ایلیمه سین و بنم
 حقه رعایت ایلیمه سین اول شخص حیران قالدی و دیدی بونلردنکه
 سن سویلرسین یعنی سنک سویلدیکک سورلردن خبرم یوقدر اول
 آدم دیدی بنم پدرم سنک والده که طالبک ایلش ایش یعنی نکاح
 ایله آلمق مراد ایلش ایش اگر والده کی آلایدی بن و سن برادر
 اولوردق اول شخص دیدی بو برخصمقدر که اول شیه سبب اولور که
 بن سندن میراث آلورم و سن بندن میراث آلور سن یعنی بو خصمق انک
 ایچوند (قطعه) کان خام طمع آن بود که بر همه خلق * فریضه
 است که باوی شوند احسان سنج * کان خام طمع لامیه خام طمع ترکیب
 مزجیدر پیهوده مأمول ایدک کیمسیه اطلاق اولور کان کافی عجمک
 ضمیمه ظن دیمکدر خام طمعک ظنی دیمکدر آن بود که ول واور که دیمکدر
 (بر حرف استعمال) (خلق مخوق معناسنه در) (فریضه فرض و لازم
 معناسنه در) (که حرف بیان) (باوی یا حرف صله وی خام طمع
 راجعه در) (شوند فعل مضارع جمع غائب اولور دیمکدر) (احسان سنج
 و سبب ترکیبدر حسب لایحه احسان طلی دیمکدر بعدر کان احساندن
 کانیدر) (محصول بیت) (خام طمعینک ظنی اول اولور که مجموع

مخلوق اوزرینه فرزند که اکا احسان اید بی اوله لر زعمجه
 کندیه احسان چله خلق واجبه ذمتدر (چوخامی طبع او پختگی
 نرسد * قندز تنک دلی در مضیق سخت ورنج * چو ادات تعلیل (خامی
 طبع لامیه خام چیک دیمکدر با حرف مصدر طمعک خاملغی (پختگی
 با حرف صله بخته بشمش دیمکدر کافی ها، رسمیدن مبدل یا حرف
 مصدر پیشکینلکه دیمکدر (نرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ایرشیمیه
 دیمکدر) قند فعل مضارع مفرد غائب افتد دن مخفف دوشر دیمکدر
 (تنک دل وصف ترکیبدر طار کوکالی دیمکدر ثقلندن عبارتدر (یا
 حرف مصدر (مضیق مصدر می طار لاق دیمکدر (مخته اضافت
 مفعولنده در (رنج مخته عطف نفس پیریدر (محصول بیت) چونکه
 انک طمعنک خاملغی پیشمشلکه ایرشیمیه یعنی بو فکر فاسد دن روکردن
 اولیوب اصلاح اولیه کرکل ثقلندن ناشی سخت ورنج طار لغنه دوشر
 حاسلی بود عوای یهوده بی گرم و سرد فلیکی چکدرک ترک اتمزسه
 عمری اولدجه تختدن خلاص اولماز (عروض بو قطع به بحر
 مجتهدندر که مفاعلهن فعلا تن مفاعلهن فعلات اولور * مطایبه کوز پشتی
 را گفتندی خواهی که خدای تعالی پشت ترا چون دیگران راست گرداند
 یا آنکه پشت دیگران چون تو کوز گرداند گفت آنکه همه را چون من
 کوز گرداند تا بآن چشمی که ایشان در من نکدر بسته اند من نیز بهمان
 چشم در ایشان نکرم * پشتی یا حرف و خدت کوز پشت قنبور دیمکدر
 (را ادات صله (می خواهی فعل ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن
 استریمسین دیمکدر (که حرف بیان پشت ترا لامیه را ادات مفعول
 سنک آرقه کی دیمکدر (چون ادات تشبیه (دیگر عیری دیمکدر (الف
 نون ادات جمع غیر یلر کی دیمکدر (راست طو غری معناسنه در (کرداند
 فعل مضارع مفرد غائب ایلیه دیمکدر (یا حرف تردید (آنکه انی مبدل
 دیمکدر (پشت دیگران لامیه غیر یلرک آرقه سنی دیمکدر (چون ادات
 تشبیه (چون تو سنک کی دیمکدر (کوز کاف مجمله اکری دیمکدر بونده
 قنبور معناسنه در (تا حرف تعلیل (یا آن با حرف مصاحبت (چشمی
 یا حرف تشکیر (که حرف رابط ایشان اندر دیمکدر (در حرف صله
 ز نکدر بسته ماضیدن قمبر باقش دیمکدر اند ادات جمع (من نیز

بندخی (همان چشم با حرف مصاحبت اول کوز دیمکدر (در حرف
 صله (نکرم فعل مضارع منکلم وحده بقایم دیمدر (محصل ترکیب)
 بر قنبره دیدار استریمین که الله تعالی سنک آرقه کی عسیر یلر کی
 طوغری ایله یا خود آنیمی استریمین که غیر یلرک آرقه سنی سنک کی
 قنبره ایله دیدی انی استریمکه جمله بی بی کی قنبره ایله تا کیم شول
 کوز ایله که اناریکا یا قشردر بندخی همان اول کوز ایله انلره بقیم یعنی
 بکا ناس چشم حشرات واستهزا ایله نظر ایدرلر بده اوله نظر ایدیم
 (قطعه) خوش آنکه خصم یعنی که طعنه توزند * بر غم وی زچنان
 عیب رسته بنشین * آنکه اولکه دیمکدر (خوش آنکه خوشدر اولکه
 دیمکدر (خصم زندک فاعلی) یعنی مفعول غیر صریحی با حرف
 مصاحبت (با حرف وحدت) طعنه مفعول صریحی زند فعل مضارع
 مفرد غائب اور دیمکدر بر غم وی لامیه با حرف مصاحبت خصمک رغبته
 (از چنان عیب انجلین عیبیدن دیمکدر (رسته رانک فتنی و هاء ترتب ایله
 قورتولوب دیمکدر (بنشین یا تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوتوره سین دیمکدر (محصل یت) خوشدر اولکه خصم سکا بر عیب
 ایله طعنه اوره انک رغبته انجلین عیبیدن قورتیلوب اوتوره سین یعنی
 خصم سنی طعن ایتدیکی عیبیدن خلاص اولمق خوشدر * وزین
 نشستن بی عیب خوشتر آن باشد * که مبتلا شد اورا بعیب خود بینی
 * وزین نشستن بی عیب بو عیبسن اوتورمقدن دیمکدر (خوشتر
 خوشترک) باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (که حرف
 بیان) مبتلا شده مبتلا اولمش دیمکدر (ینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کور سین دیمکدر) بعیب خود لامیه با حرف صله (اورا را
 دات مفعول انی دیمکدر (محصل یت) بو عیبسن اوتورمقدن
 اخوشترک اول اولور که فی کندی عیبکه مبتلا اولمش کوره سین یعنی
 عیبیدن خلاص اولمق اعلادر اما سنی تعیب ایدمق اول عیبه مبتلا
 اولمش کورمک دخی اعلادر (عرض) سابقلر کی مجتدر * مطایبه
 شخصی نماز گذار دو بعد از نماز بدعا آغاز کرد و در دعای خود در
 بهشت در آمدن و خلاص ز آتش دوزخ خواست برزی در قفای
 او ایستاده و دوازدهم شنبه می گفت خداوند امری را انجام می خواهد

شريك كردان چون آن شخص آنرا بشنيد گفت خداوند مرا برادر
 برکش و بزخم تازیانه بمیران پیرزن گفت خداوند مرا پیامبر زواری
 آنچه می طلبید نگاه دار آن شخص روی باز پس کرد که این عجب ناراست
 حکمست و ناپسندیده قسمتی که در راحت و آسودگی بامن انباز و در
 فرسودگی از من ممتاز * شخصی یا حرف وحدت (کزارد زاء هوز
 ايله وراء مهمله نك سكونيله فعل ماضی مفرد غائب ادا ايلدی ديمکدر
) بعد از نماز نماز دهنصکره (بدعا با حرف صله دعایه) آغاز کرد
 یا شلادی ديمکدر (دردعای خود لاميه كندی دعاسنده ديمکدر
) در حرف صله (در آمدن کيرمك) آتش دوزخ لاميه جهنمك
 آتشندن ديمکدر (خواست واورسميله فعل ماضی مفرد غائب استدی
 ديمکدر) پیرزنی یا حرف وحدت بر قوجه قری ديمکدر (فقای اولاميه
 انك آر دنده ديمکدر) ایستاده ماضیدن قسمدر دور مش ديمکدر
 بود) ادات ماضی ایسی ديمکدر (آن را را ادات مفعول آنی ديمکدر
 می شنید) ادات حکمايه ايله دکلردی ديمکدر (می گفت ده بويله
 سويلردی ديمکدر) خداوند الف حرف ندا یا الله ديمکدر (مرا را
 ادات مفعول بی ديمکدر) در آنچه اول نسنده (می خواهد واورسميله
 وادات حال ايله فعل حال مفرد غائب استر ديمکدر) شريك اورتاق
 ديمکدر (کردان فعل امر مفرد مخاطب يله ديمکدر) چون ادات تعلیل
 اثر) را ادات مفعول (بشنید بآئ کید ايله فعل ماضی مفرد غائب
 ايشندی ديمکدر) بردار بر حرف صله (دار صلب ایچون یا پلان
 اخشابده مستعملدر) برکش امر حاضر مفرد چك ديمکدر (بزخم
 تازیانه) بیانیه با حرف مصاحبت قهچمی یاره سويله ديمکدر (بمیران
 بآئ کید ايله فعل امر حاضر متعدی مفرد اولدر ديمکدر) بیامرز
 بآئ کید ايله فعل امر حاضر مفرد صقله و یار لغه ديمکدر (می طلبید
 فعل حال مفرد غائب استر ديمکدر) نگاه دار حفظ ايله ديمکدر
 روی باز پس کرد) یوزینی اردینه چو بردی ديمکدر (که حرف بیان
) ناحرف توصیف نفی (راست طوغری ديمکدر ناراست یا ککش ديمک
 اولور) حکمی یا حرف تنکیر (ناپسندیده نامقبولی ديمکدر) قسمتی
 یا حرف تنکیر (که حرف تعلیل) آسودگی یا حرف مصدر در

راحت) عطف تفسیر بدر (با من با حرف مصاحبت بنم ایله دیمکدر
 انباز) اورتاق معناسنه در (یا حرف خطاب) فرسودگی یا حرف
 مصدر بونده محنت معناسنه در (ممتاز اورو دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر شخص نماز ادا ابدلی و نماز دن مسکره دعایه باشلدی و د عاسنده
 جنته گیرمک وجهنم آتشدن خلاص استدی بر قوجه قری انک اردنده
 دورم شایدی و اول دعایی د کوردی و دیرایدی یا الله بنی انک استدی
 شیده شریک ایله چونکه اول شخص قرینک دیدیکی کلامی استدی
 دیدی یا الله بنی داراغا جنته چک و قجی یاره سبیل اولدر قوجه قری
 دیدی یا الله بنی یار لعه واستدی شیدن بنی حفظ ایله اول شخص
 یوزینی اردینه چوریدی که بونه عجب یا کاش حکمدر و نه نامقبول
 قسمدر که راحت و آسوده لکده اورتاق و محنتده آبر و ممتاز سین
 (قبضه) نه منصف باشد آن طامع که کامی * چوبابی از خدا انباز کردد *
 نه) حرف نفی (باشده مصر و قدر) منصف افعال باندن اسم فاعلدر
 انصاف ایدیچی دیمکدر (طامع طمع ایدیچی دیمکدر) که حرف رابط
 صفت (کامی یا حرف وحدت کام مراد دیمکدر) چوادات تعلیل
 یابی) فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیمکدر (انباز اورتاق
 دیمکدر) کردد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (محصول یت)
 منصف اولمز اول طمع کار که چونکه الله تعالیدن بر مراد بوله سین
 اورتاق اولور * و کردد راه ناکامی نهی کام * هم از کام نخستین باز کردد *
 (کر حرف شرط) در حرف صله (راه ناکامی بیانبه ناکام مراد سر
 نامراد دیمکدر) نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر
 هم) بونده دخی دیمکدر (بو کاملر آدیم معناسنه در) نخستین لفظنه
 اضافت بیانبه نخستین اولکی دیمکدر (باز کردد رجوع ایدر دوز
 دیمکدر) (محصول یت) و اگر نامرادلای یولینه آدیم قویه سین یعنی
 ادباره توجه اید سین دخی اولکی آدیمدن دوز حاصلی وقت اقبالده
 شریک اولوب زمان ادبارده انیس اولمین طمع کار منصف دکلدر
 کرچه طمع جلست انسانده مرکوز در لکن انصافانه حرکت اولی در
 (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدسند که یا لکز عرض و ضرب
 محذوفدر که مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولمشدر * زنی از شوهر خود

شکایت پیش قاضی برد که مرا يك لحظه فارغ نمی گذارد نه در خلا
 و نه در ملا نه در وقت خیر کردن و نه در وقت نان پختن و نه در وقتی روزه
 دارم و نه در وقتی نماز می گذارم شوهرش گفت ترا برای این خواسته ام
 زن گفت ایها القاضی حسبه لله تعیین کن که در شبان و روزان چند
 بار بامن نزدیکی کنند تا من بدانم و خود را بآن راست گیرم قاضی گفت
 ده بار زن گفت طاق این ندارم گفت نه بار ~~ک~~ گفت طاق این
 نیز ندارم همچنین می گفت تا پنجم بار رسانید زن گفت طاق این نیز
 ندارم * زنی با حرف وحدت (شوهر خود لامیه) (پیش قاضی قاضی قته
 دیمکدر) (برد فعل ماضی مفرد غائب ایتدی دیمکدر) (که حرف بیان
 (مرا را ادات مفعول (يك لحظه بر آن دیمکدر) (فارغ بونده راحت
 دیمکدر) (نمی گذارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قومز دیمکدر) (نه لر
 مجموعی حرف نفی (خلا بوش دیمکدر) (ملا طلو دیمکدر) (خیر کردن
 خور ايلك یعنی بوغورمق دیمکدر) (نان پختن اتمك بشورمك) (وقتی
 یا حرف وحدت (روزه اورج دیمکدر) (دارم فعل مضارع متکلم
 وحده طوتارم دیمکدر) (گرام ده بویله ادا ایدرم) (ترا را ادات مفعول
 (برای این بونك ایچون دیمکدر) (خواسته ام المشم دیمکدر) (ایها ای
 حرف نداها حرف تنبيه (حسبه لله الله رضا سیمچون دیمکدر مستعملدر
 (تعیین کن تعیین ايله دیمکدر) (که حرف بیان) (شبان روزی یا حرف
 وحدت برکون برکجه ده دیمکدر) (چند بار قاچ کره دیمکدر) (باشن
 با حرف صله بکا دیمکدر) (نزدیکی یا حرف مصدر یغیلقی دیمکدر
 (کنند ایلله دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بدانم بآه ایلله فعل مضارع
 متکلم وحده بیل دیمکدر) (خود را را ادات مفعول کنندیمی دیمکدر
 (بآن با حرف صله) (راست گیرم طوغری طوتایم دیمکدر) (ده دالک فیتی
 و بآه اصلیه ايله اون دیمکدر) (بار کره معناسته اون کره دیمک اولور
 (طاق این مصدرک مفعولنه در بوکا طاق دیمکدر) (ندارم نفی
 متکلمدن عبارتدر) (نه بار طقوز کره دیمکدر) (طاق این نیز بوکا دخی
 طاق دیمکدر) (همچنین بونجه لاین دیمکدر) (تا حرف انتها) (پنج بار
 با حرف صله بش کره به دیمکدر) (رسانید فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب ایرشدردی دیمکدر) (محصول ترکیب) (برقاری کنندی قوجاسندن

حضور قاضیه شکایت ایلدی که بنی بر لحظه راحت قوم نه بوشده
نه طلوده نه خور یوغور مقی وقتیده نه اتمک بشورمک وقتیده ونه
بر وقت اورج طوتارم ونه بروقت نماز ادا ایده یلورم زوجی دیدی
بن سنی بونک ایچون المشم زن دیدی ای قاضی الله ایچون کیچمه
وکوندز بکا قاج کره یقینلاک اید فحک تعیین ایله تا کیم بن یلم وکندمی
اکا طوغری طوتام یعنی اکا کوره حاضرالم قاضی دیدی اون کره
زن دیدی بوکا طاقتم یوقدر قاضی دیدی طقوز کره زن دیدی
بوکا دخی طاقتم یوقدر بونجولین سویلیدی یعنی سکزی ویدی بی
والتی بی تکلیف ایلدی اولدی تا کیم بش کره به ایرشدردی زن دیدی
بوکا دخی طاقتم یوقدر * قاضی گفت وای بر تو نمی خواهی که این
مسکین راهیج بهر باشد زن گفت راضی شدم مرد گفت ای قاضی
بفرمای تا کسی را کفیل خود کند زن گفت اینک قاضی مسلمانان کفیل
منست قاضی گفت ای زانیه میخواهی که ازوی بگریزی و مرا دردست
وی اندازی تا آنچه به یاتو کند بامن کند برخیز و بیرون رو که لغت
خدای بر تو باد * وای ادا ندیده (بر حرف صله) نمی خواهی فعل
نفی حال مفرد مخاطب استفهامی متضمن استر مبین دیمکدر (که
حرف بیان را ادا ت تخصیص بهره نصب معنائنه در) باشد فعل
مضارع مفرد اوله دیمکدر (شدم فعل ماضی متکلم وحده اولدم
دیمکدر) بفرمای بآئید ایله فعل امر مفرد مخاطب ایله دیمکدر
(تا حرف تعلیل) کسی را با حرف وحدت را ادا ت مفعول (کفیل خود
فاعله دفعوانه در) کند فعل مضارع مفرد غائب ایله دیمکدر
(اینک استنه دیمکدر) قاضی مسلمانان لامیه مسلمانلر قاضی سی دیمکدر
(کفیل من ده بویله بنم کفیم دیمکدر) میخواهی فعل مضارع
مفرد مخاطب استفهامی متضمن استر مبین دیمکدر (بگریزی
بآئید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب بآئید ایله دیمکدر) مرا
بنی دیمکدر (در حرف صله) دست وی لامیه (اندازی فعل
مضارع مفرد مخاطب آتاین دیمکدر) تا حرف تعلیل (آنچه
اول نسنه بی که دیمکدر) باتو با حرف صله سکا دیمکدر (بامن ده
بویله بکا دیمکدر) (برخیز فعل امر مفرد مخاطب فایق دیمکدر) (رویه

بویه کیت دیمکدر (که حرف بیان) باد فعل امر غائب مفرد اولسون
 دیمکدر (محصول ترکیب) زن بش کره دن دخی نکول ایدنجه قاضی
 دیدی وای سکا استمر می سین که یومسکینک هیچ نصیبی ارله زن دیدی
 راضی اولدم مرد دیدی ای قاضی امر ایله تاکیم برکیمسه بی کند ویه
 کفیل ایلیمه زن دیدی اشته مسلمانلرک قاضیسی بکا کفیلدر قاضی
 دیدی ای زانیه استمر می سین که اندن قیاسن و بی انک الینه اتاسین
 تاکیم اول نسنه که سکا یلر ایدی بکا ایلیمه قالیق وطشره کیت که
 الله تعالی نیک لغتی سنک اوزر یکه اولسون (قطعه) در واههای نفس
 کفیل کبسی مشو * ترسم که باهزار عزیزی شوی ذلیل * در حرف ظرف
 (وام بور) دیمکدر دین معناسنه (ها ادات جمع) (نفسه اضافت لامیه
 بعض نسخه ده وایه های نفس واقع در وایه لذت معناسنه) (کفیل
 کسی فاعل مفعولانه در یا حرف وحدت) (مشو نهی حاضر مفرد اوله
 دیمکدر) (ترسم فعل مضارع متکلم وحده قور قورم دیمکدر) (که حرف
 بیان) (یا حرف مصاحبت) (عزیزی یا حرف مصدر) (شوی فعل مضارع
 مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (محصول بیت) (نفس بور جلزنده
 یا خود لندین نفس خصوص صندیه برکیمسه یه کفیل اوله قور قورم که هزار
 عزیز لکله یعنی یوقدر عزتک واریکن ذلیل وحقیر ورسوای اوله سین
 * تن در دهد بمحبکی آید چو وقت کار * هر پاک دامن که شود خبه را
 کفیل * تن در دهد بذل وجود ایلر دیمکدر لکن رضا ویرر دیمکده
 مستعملدر (بمحبکی) (یا حرف صله یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن
 مبذل خبه لکه دیمکدر) (آید فعل مضارع مفرد مخاطب کله دیمکدر
 جوادات تعلیل) (وقت کاریش وقتی دیمکدر ایشیدن مراد کفالتدر
 پاک دامن یا حرف تنکیر پاک دامن صالح معناسنه در) (که حرف رابط
 صفت) (را ادات صله) (محصول بیت) (خبه لکه رضا ویرر چونکه وقت
 کله هر پاک دامن که خبه یه کفیل اوله حاصلی خبه یه کفیل اولان صالح
 کفالت وقتی کلدیکی وقت خبه لکه رضا ویرر) (عروض) (بوقطعه
 بحر مضارع اخر در که مفعول فاعلات مضاعف فاعلات اولور
 (مطایبه) پیری که کام جوانی رانده بود واز قوت کامرانی مانده
 کنیز کی صاحب جمال خرید بو وقت فرشتش در کار کنیند هر چند

ویرحریص بود اما آنش مساعدت نمود باصکنیزك گفت لطفی بنای
 و دست عنایت بکشای و باندك مالش این خفته را برخیزان و این
 مرده را برانگیران * پیری یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت
 کام مراد دیمکدر مابعدینه اضافت لامیه رانده ماضیدن قسمدر
 سورمش دیمکدر (بود ادات ماضی (قوت نگارانی ده لامیه یا حرف
 مصدر کامران وصف ترکیبدر مراد سورچی دیمکدر (مانده ماضیدن
 قسمدر قالمش معناسنه قاعده سجع اوزره ینه بر بود مقدردر (کنیزکی
 یا حرف وحدت بر جاریه دیمکدر (خرید فعل ماضی مفرد غائب آلدی
 دیمکدر (بوقت فرصتش یا حرف ظرف اتی فرصت وقتنده دیمکدر
 (در حرف صله (نگار قوجاق دیمکدر (کشید فعل ماضی مفرد غائب
 چکدی دیمکدر (هر چند هر قدر دیمکدر (حریص فعل معیّل بمعنی
 فاعله در حرص ایدیحی دیمکدر ((بود ادات ماضی (آلش الك آتی
 یعنی ذکر (مساعدت تا اسلوب عجم اوزره طویل یازمشدر (نمود
 فعل نفی مستقبل مفرد غائب کو سترمدی دیمکدر (باکنیزك یا حرف صله
 (لطفی یا حرف وحدت (بنای بآه تا کیدایله فعل امر مفرد مخاطب
 کو ستر دیمکدر (دست عنایت بیانیه (بکشای بنای کی آج دیمکدر
 (باندك یا حرف مصاحبت (مالش اسم مصدر در یا حرف وحدت
 براومق یعنی صیغه حق دیمکدر (خفته ماضیدن قسمدر باتمش دیمکدر
 (را ادات مفعول (برخیزان فعل امر متعدی مفرد مخاطب قالدرد دیمکدر
 (مرده اولمش دیمکدر (راینه ادات مفعول (برانگیران برخیزان کی
 بونده معنای لازمی ایله در احیایله معناسنه در (محول ترکیب)
 بر پیر که جوانلق مرادینی سورمش ایدی و مراد سور یجیالك قوتندن
 قالمش ایدی حاصلی اولدن اشوب یور توب پیر اولمش ایدی بر صاحب
 جمال جاریه آلدی آتی فرصت وقتنده آغوشنه چکدی هر قدر پیر
 حریص ایدی اما آتی مساعده کو سترمدی یعنی حرکت ایتدی جاریه به
 دیدی بر اطف ~~کو~~ ستر یعنی اطف ایله و عنایت آینی آج و ازاجق
 صبغامق ایله بو باتمش قالدرد و بو اولوی احیایله (قطعه) چورشته
 آلت من سخت سست * بمالش یاری ده ای نکوزن * چو ادات
 تشبیه (رشته اهلك دیمکدر (آلت من لامیه (سخت قتی دیمکدر (سست

کوشک دیمکدر سین تا ادات خبر قتی کوشکدر دیمک اولور (بمالش
 باحرف مصاحبت صیغه مقله دیمکدر ((یاری یاه ثانی حرف وحدت
 اول حرف مصدر بر یاردم دیمکدر (ده دالک کسری ویای اصلیه ایله
 فعل امر مفرد مخاطب ویردیمکدر بونده ایله معناسنه در (نیکو اعلا
 دیمکدر (محصول بیت) اپلک کبی بنم آتم قتی کوشکدر صیغه مق ایله
 بر یاردم ایله ای اعلازن یعنی بر عیقل ایله صیغه * غالی تامر رشته
 بانکشت * نیارد رفت در سوفار سوزن * غالی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب او ویه سین دیمکدر (نا حرف تملیل) (سر رشته لامیه سر بونده
 اوج معناسنه در اپلک اوجنی دیمکدر (بانکشت باحرف مصاحبت
 آنکشت پارمق دیمکدر (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اولمز
 دیمکدر (رفت بونده مصدر معناسنه در زیر امضار عه مقارندر (در
 حرف صله (سوفار سوزن لامیه سوفار ایکنه نک کوزیدر سوزن ایکنه
 دیمکدر (محصول بیت) اپلک اوجنی پارمقله او و متبجه ایکنه نک
 کوزینه کچمکه قادر اوله مز (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس
 محذوفدر که مقاعیلن مقاعیلن دعوان اولور * کنیزک هر چند دست
 جنباید بجای نرسید وهر چند مالش دادکاری نکشاد شنیدند که این
 ایات می گفت ولیکن ازان پیری نهفت * هر چند هر قدر دیمکدر
 (جنباید فعل ماضی مفرد غائب او ینتادی دیمکدر (بجای باحرف صله
 یا حرف وحدت بریره دیمکدر ((نرسید فعل نفی ماضی مفرد غائب
 ایرشمدی دیمکدر) مالش جلا معناسنه دخی مستعملدر (داد فعل ماضی
 مفرد غائب ویردی دیمکدر (کاری یا حرف وحدت برایش دیمکدر
 (نکشاد فعل نفی ماضی مفرد غائب آچه مدی دیمکدر (شنیدند فعل
 ماضی جمع غائب اشتدیله دیمکدر) که حرف بیان (ایات بیتک جمعیدر
 (می ادات حکایه (می گفت سویلر ایدی (می نهفت کیزلر ایدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) جاریه هر قدر که ال او ینتادی بریره ایرشمدی یعنی
 ایش باشاره مدی وهر قدر که صغه دی یا خود جلا ویردی برایش
 قح ایده مدی اشتدیله که بویتلری سویلردی لکن پیردن کیزلردی
 (قطعه) بمنزل نارسیده آلت پیر * بسان لاشه لاغر بنحسب * بمنزل
 یا حرف صله (نا حرف نفی) (رسیده هاسی ترتب ایچوندر ایرشمدی دیمکدر

(آب پیرلامیه) اسان ادات تشبیه مابعدیه اضافتی بیانیه (لاشد لا غرده
 بیانیه ضعیف اش دیمکدر) (بخسید باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد
 غائب یا نور دیمکدر) (محصول بیت) برك آتی منزله ایر شمعوب یعنی
 مقصود بنه اولوب آریق اش کی یا نور * بزور دست چون خیرانی
 از جای * چوداری دست از و دیگر بخسید * بزور دست لامیه
 یا حرف مصاحبت ال زور یله دیمکدر (چون روم ضمیمه ادات
 استفهام نیجه دیمکدر) (خیرانی فعل مضارع مفرد مخاطب قالد در رسین
 دیمکدر) (چو ادات تعلیل) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب بونده
 چکه سین دیمکدر) (دست مفعول به صریحی) (دیگر بنه دیمکدر
 (محصول بیت) ال زور یله نیجه برندن قالد در رسین چونکه البنی اندن
 چکر سین بنه یا نور یعنی کند و کند و به دور مغه قادر دکل (عروض)
 بوقطعه بحر هزج مسدس مخدوف در که مفاعیلن مفاعیلن فاعولن در
 (مطایبه) شخصی برجوسی ده درم دعوی کرد قاضی پرسید که کواه
 داری گفت فی گفت سو کندش دهم گفت سو کند ویرا چه اعتبار *
 (شخصی یا حرف وحدت) (بحرف استعلا) (جوسی علم جنس در غایت
 ایله عیار اولان شخصه دیرل) (ده دالک قتی وهاء اصلی ایله اون
 دیمکدر) (کواه داری شاهدك واری دیمکدر) (فی ادات نفی بوق
 دیمکدر) (سو کندش سین ضمیر جوسی به راجع در اکا آند دیمکدر
 (دهم فعل مضارع متکلم وحده ویرم دیمکدر) (سو کند ویرا
 لامیه) (را ادات ضمه وی بنه جوسی به راجع در) (چه ادات استفهام
 (محصول ترکیب) بر شخص بر حبله کار آدم اوزر بنه اون درم
 دعوی ایلدی قاضی سؤال ایلدیکه شاهدك واری دیدی بوق
 قاضی دیدی اکا یمین ویرم دیدی انک یمنه نه اعتبار یعنی
 اعتبار بوقدر (قطعه) هر لحظه خور دهرار سو کند دروغ *
 زان کونه که اعراب در بادیه دوغ * دوغ ایران دیمکدر (محصول بیت)
 هر لحظه بیک یلان اند ایچر یعنی یلان بره هر آنده بیک یمین ایدر
 انک کی که چواده اعراب ایران ایچر یعنی اعراب ایرانیه مبتلا اولوب
 هر بار ایحدیکی کی بوده یمنی چوق ایدر (عروض) بوییت رباعی
 اوزانندندر که صدر و اتسد الخرب حشوا ولر مقبوض ثانیلر الخرب

عروض و ضرب اهتم که مفعول مفاعله مفعول فعل اولور * جوحی
 گفت ای قاضی مسلمانان در محله ما امامی هست پرهیز کار و راست
 گفتار نیکو کرد اروی را بطلب و بجای من سوگو کنند تا خاطر این
 مرد قرار گیرد * مسجد محله ما لامیه بنم محله مرگ مسجد بنده دیمکدر
 (امامی یا حرف وحدت بر امام دیمکدر) پرهیز کار راست گفتار نیکو
 کردار و صفه ترکیب در متقی و طوغری سوزنی و ابو عملی دیمکدر
 وی امامه راجعدر (بطلب بآء تأکید ایله فعل امر استه دیمکدر
 (بجای من لامیه با حرف صله بنم یریمه دیمکدر) (سوگو کنند یمین دیمکدر
 (ده دالک کسری و هاء اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطب و یر دیمکدر
 (تا حرف تعلیل (خاطر این مرد لامیه بو آدمک خاطری دیمکدر
 (محصل ترکیب) جوحی دیدی ای مسلمانان قاضی بنم محله مرگ
 مسجد بنده بر امام وارد در متقی و طوغری سوزنی و ابو عملی صالح
 انی طلب ایله و بنم یریمه یمین و یر تا کیم بو آدمک خاطری قرار طویه
 (مطایبه) اعرابی شتری کم کرده سوگو کند خورد که چون بیاید بیک درم
 بفر و شد چون شتر را یافت از سوگو کند خود یشیمان شد که به در کردن
 شتر آویخت و بانک زد که که می خرد شتر بیک دانک و کر به بصد درم
 اما بی یکدیگر نمی فروشم شخصی آنها رسید و گفت چه ارزان بودی
 این شتر اگر این فلان در کردن نداشتی * اعرابی یا حرف وحدت
 (شتری ده بویه شتر ده دیمکدر) (کم کرد ضایع ابلدی یعنی غیب
 ابتدی دیمکدر) (که حرف بیان (چون ادات تعلیل (بیاید بآء تأکید
 ایله فعل معلول مضارع مفرد غائب بوله دیمکدر یا پیدیدن یا باغیدن ز بر
 مصدر تا اینک ما قبل بنده فا اولسه مضارع ده بایه قلب اولنور و فتحه
 ایله تحریک اولنور (بیک درم با حرف مقابله بر در هم مقابله سنه دیمکدر
 (فرو شد فعل مضارع مفرد غائب فرو شدند یا فروختن علی
 غیر قیاس (چون ادات تعلیل (شتر را ادات مفعول (یافت فعل
 ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر) (کر به یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل (در حرف صله (کردن بیون دیمکدر) (آویخت فعل
 ماضی مفرد غائب لازم له متعدی بیننده مشترکدر بونده لازم معانسه در
 آصدی دیمکدر) (بانک زد چاغردی دیمکدر) (که حرف بیان (که

اسم در کیم دیمکدر (می ادات تأکید) خرد فعل مضارع مفرد غائب
 خریدندن آلود دیمکدر (بیک دانت با حرف مقابله دانت دنت دیمکدر
 چکر دنت معنای نه (بعض فسخه ده بیک درهم واقعدر و مقامه افسیدر
) بعد درم با ینه مقابله بوز درهم مقابله دیمکدر (بی یکدیگر بری
 برنسر یعنی بشقه بشقه دیمکدر) نمی فروشم فعل مضارع متکلم و حده
 صاعقم دیمکدر (شخصی یا حرف وحدت اینجا اول محله دیمکدر
) ارزان اوچوز دیمکدر (بودی یا حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
) (قلاده آتارک بویته بغلدقلری شبهه دیرلر) (نداشتی فعل نفی ماضی
 مفرد) یا حرف حکایه اولیه ایدی دیمکدر (محصول ترکیب) بر اعراب
 بر دوه ضایع ایلدی و آندایچدی که چونکه بوله یعنی بولدیغی کبی بر درهم
 مقابله سنه صاته چونکه دوه بی بولدی کندی بپیندن پشیمان اولدی
 برکدی بی دوه نك کردانه آصدی و چاغردیکه کیم الور دوه بردنکه
 یا بر درهم و کدی بوز درهمه اما بری برنسر بشقه بشقه صاعقم بر
 شخص اول محله ایرشدی و دیدی نه اوچوز اولور ایدی بو دوه نك
 اگر بو قلاده کردانده اولیه ایدی (اول وقتدیر و عرب پیننده ضرب
 مثل قالمشدر که اول الملعونه فی عنقه ادرلر بو قصه به میندر (قطعه)
 * لیم اگر بشتربخشدت عطا مستان * که این زعادت اهل کرم برون
 باشد * لیم الحق و دنی دیمکدر (اگر ادات شرط) (بشتر یا حرف مصاحبت
) (بخشد فعل مضارع مفرد غائب بغشلسه دیمکدر) (تاضمیر خطاب
 مفعول صریحی) (عطا احسان معنای نه در) (مستان نمی حاضر مفرد
 آله دیمکدر) (که حرف تعلیل) (این عطایه اشارتدر) (عادت اهل کرم
 لامبده و بیانیه کرم ار بابنک عادتندن دیمکدر) (برون باشد خارج
 اولور دیمکدر) (محصول یت) (بد اصل و خسب اگر دوه ایله سکا
 احسان بغشلسه یعنی بر دوه احسان ایدرسه الهه زیرا بو احسان
 یعنی لیم احسانی کرم ار بابنک عادتندن خارج اولور یعنی کرم
 استخیا به بکره من * قلاده که زمت بکردنش بندد * هزار بارز بارشز
 فزون باشد * قلاده یا حرف وحدت همزه حرف توسل (که حرف
 رابط) (بکردنش یا حرف صله شین ضمیر شتره راجعدر) (بندد فعل
 مضارع مفرد غائب باغلد دیمکدر) (هزار بار بیک کره دیمکدر) (بارشتر

بیانیه دوه یوکی دیمکدر (فزون ارتق دیمکدر) محصول پیت (برقلاده که
 متندن انک کرده باغلر بیک کره دوه یوکنسندن زیاده اولور یعنی
 لیمیک احسانی شول اسلوب اوزره درکه ویردیبکی احسانک اوزرینه
 منتر قور که یعنی تکلیف ما لایط اقلر ایدر که بیک دوه او منتی چکه من
 (عروض) یوقطعه بحر مجتشدندر که مغاعلن فعلاتن مغاعلن فعلن
 اولور (مطایبه) اعرابی شتری کم کرد بانک زد که هر که شتر مرا بمن آرد
 مرا وراست دوشتر خروار باوی گفتند هیبهات این چه کارست که
 شتر باری به از دو خروار است گفت لذت یافت و جلالت و جودانرا
 نچشیده آید معذورید * اعرابی باحرف وحدت (شتری ده بویه) (کم کرد
 سابق کی کافک ضمیمه) (بانک زد فقره سابقه کی کی) (که حرف بیان
 (هر که هر کس که تقدیرنده در (شتر مرا لامیه را ادات مفعول بنم
 دوه می دیمکدر (بمن باحرف صله بکا دیمکدر (آرد فعلی مضارع
 مفرد آریدن دن کتوره دیمکدر (مرا ادات تحقیق (اورا را حرف
 تخصیص انک ایچون دیمکدر (دوشتر خروار ایکی دوه یوکی دیمکدر
 خروار خاوه جمعه نیک فتحیمه یوک معناسنه در) باوی باحرف صله (وی
 ضمیر اعرابی به را جعدر) هیبهات اسماء افعال دن بعد اولدی دیمکدر
 (این چه کارست بونه ایشدر دیمکدر (شتر باری باحرف نسبت یوک
 دوه سیدر (به ابو دیمکدر (ادات خبر بونده مقدر در واستفهامی
 متضمندر ایومیدر دیمک اولور (لذت یافت لامیه یافت بونده مصدر
 معناسنه در) جلالت و جودانده بویه جلالت طیلی اق دیمکدر و جودان
 بولمق معناسنه در (را ادات مفعول (نچشیده آید قسم ماضیدن جعدر
 طاعمش سکن دیمک اولور (معذورید معذور سکن دیمک اولور
 (محصول ترکیب) براعراب بردوه ضایع ایلدی چاغردی که هر کیم
 بنم دوه می بکا کتوره تحقیق ایکی دوه یوکی انک ایچوندر اکا دیدیلر
 هیبهات بونه ایشدر نه محب کار در که یوک دوه سی یوکیدن ایومیدر
 دیدی بولمقلک لذت و جلالت طاعمش سکن معذور سکن (قطعه)
 کم شده کرچه حقیرست مگوی * که عنان از طبلش نافه به * کم شده
 ماضیدن قسمدر ضایع اولمش دیمکدر (کرچه اگر چه دیمکدر
 حقیرست اچقدر ایسه ده (مگوی نهی حاضر مفرد دیمه دیمکدر)

(که حرف بیان) تافته بونکک معناسنه در (محصول بیت) ضایع اولان
اگر چه الحق ایسه ده دیجه که انی ارامه دن دیزکین بونکک اعلادر
یعنی ضایع اولان حقیر در ارامه دیجه * هست در قاعده خرده شناس *
لذت یافتن از یافته به * هست ادات خبر مصراع ثانیده به لفظنه
معید در (در حرف ظرف) قاعده خرده شناس بیانیسه خرده شناس
وصف ترکیبدر خرده بیلیبی دیمکدر مدقق معناسنه (لذت یافتن
لامیه بولمفلنگ لذتی دیمکدر (یافته اسم مفعولدر بولمشم دیمکدر
(محصول بیت) مدقق و محقق قاعده سنده بولمفلنگ لذتی بولمشدن
یکدر یعنی یتک بولمدن لذتی شی اولمز هر تقدیر حقیر اولور سه
اولسون (عروض) بوقطعه رمل سدس مخجون محذوفدر که
فاعلاتن فعلاتن فعلن اولور (مطایبه) طیبی را دیدند که هرگاه
بکورستان رسیدی وردادر سر کشیدی از سبب آتش سؤال
کردند گفت از مردگان این کورستان شرم همی دارم بر هر که
میکندم ضربت من خورده است و در هر که میکنم از ضربت من مرده
است * طیبی یا حرف وحدت (را ادات مفعول (دیدند فعل ماضی
جمع غائب کوردیلر دیمکدر (که حرف بیان (هرگاه هر وقت دیمکدر
(بکورستان یا حرف صله کورمزار دیمکدر ستان ادات کثرتردر
مزارق دیمک اولور (رسیدی فعل ماضی مفرد غائب یا حرف حکایه
ایریشه ایدی دیمکدر (ردا اوسته کیلن شیئه دیرل بنش و خرغه کبی
(در حرف صله (کشیدی یا حرف حکایه چکر ایدی دیمکدر (سبب آن
لامیه (شین ضمیر طیبیه راجعدر (کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر
دیمکدر (مردگان الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن مبدل
اولمشر دیمکدر مابعدینه اضافت لامیه (شرم میدارم اوتانورم دیمکدر
(بر حرف صله (هر که هر کس که تقدیرنده (میکنم فعل حال متکلم
وحدہ بکرم دیمکدر (ضربت من مصدرک فاعلنه اضافتیدر بنم
ضربیدی دیمکدر (خورده ماضیدن قسمدر خورده است بیمشدر
دیمکدر (در هر که بر هر که کبی (میکنم فعل حال متکلم و حده بقره
دیمکدر (ضربت من لامیه بنم شربدن مرده است اولمشدر
(محصول ترکیب) بر طیبی کوردیلر که هر وقت که مزارغه ایریشه

ایدی رداسنی باشند چکر دی اکاٹک سببیدن سوال ایلد یلر دیدی
 یومزارلفک مونارندن اونانور حجاب ایدرم هر کیمه که اوغراسم یعنی
 قنغی مزاری کور ورم بنم ضریمی پیشدر وهر کیمه که بقاسم بنم
 شربدن اولمشدر یعنی جله سنه بنم معالجه م سبب موت اولمشدر
 (رباعی) ای رأی تودیر علاج بیمار علیل * برآمدن مرک قدوم تودلیل *
 (ای حرف ندا ضادی محذوف ای کس که دیمکدر (رأی تدبیر
 معناسنه در (توبه اضافت لامیه سنک تدبیرک دیمکدر (در علاج بیمار
 لامیه بیمارک علاجسنده دیمکدر (علیل فعلیل بمعنی مفعول در علتلی
 معناسنه در (برآمدن مرک مصدرک فاعلنه در (برحرف تأکید اولومک
 کلسنه دیمکدر (قدوم مصدر در کلک معناسنه (توبه اضافت فاعلنه در
 (دلیل معروف (محصول یت) ای کیمسه که سنک تدبیرک خسته نک
 علاجسنده علانلی در یعنی ناقص در اولومک کلک کلکسنه سنک کلککلک
 دلیلدر یعنی قدمکدن موت فہم اونور * در کشور مامؤنت جان سندن *
 * برداشتن ز کردن عزرائیل * در حرف ظرف (کشور اقلیم معناسنه در
 (مایه اضافت لامیه (مؤنت زجت معناسنه در (جانہ اضافت بیانیہ
 (سندن مصدر در الموق معناسنه (برداشتن ماضیدن قسمدر قالد رمش
 معناسنه یا حرف خطاب همزه حرف توسل (کردن عزرائیل لامیہ
 (محصول یت) بزم اقلیمزده جان المقلق زجتی عزرائیلک کردنددن
 قالد رمش سین یعنی عزرائیلہ جان المقلق زجت ویر من سین
 (عروض) بور باعی شجرہ اخیر بندر کہ صدر وابتدا خرب حشو اوللر
 مقبوض ثانیلر مکفوف عروض وضرر اہتم کہ بر مصرای مفعول
 مفاعیلن مفاعیل فحول اولور (رباعی دیگر) ای صنعت طب شکسته
 بازار از تو * هر چند بود برنج بیمار از تو * ای حرف ندا ضادی محذوف
 ای کس کہ دیمکدر (صنعت طب بیانیہ طب علم ابدانہ دیرلر (شکسته
 بازار ووصف ترکیبدر حسب اللغه بازاری قرق دیمکدر اما استعمالده
 کساد معناسنه در (از توسندن دیمکدر (هر چند هر نقدر دیمکدر
 (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور سد دیمکدر (برنج یا حرف ظرف
 (محصول یت) ای کیمسه کہ طب صنعتی مسندن کسادده در هر نقدر
 برخسته سندن رنج و مشقده دخی اولور سد * المنہ لله کہ عجب

خوشنودند * غسال و کفن فروش و حفار از تو * المنة مبدا (الله
 ظرف مستقر خبری منت بونده شکر معناسنه در) که حرف بیان
 (خوشنود راضی معناسنه در) نون دال ادات جمع خبر خوشنود دیرلر
 دیمکدر (غسال مبالغه صیغه سبيله اولو بو ییجی دیمکدر) کفن فروش
 وصف ترکیبدر کفن صائیجی دیمکدر (حفارده مبالغه وزنیله مزارجی
 دیمکدر (محصول بیت) بیت سابقه مر بو طدر هر نقد ر خسته
 سندن زخمیده ایسه ده الله شکر که اولو بو ییجی و کفن صائیجی
 و مزارقازجی سندن عجب خوشنود در لرز برا کارلینه رواج ویرمده سین
 حاصلی اگر بو طائفه ثلثه اولیه ایدی سندن کیمسه راضی اولماز ایدی
 شکر ابله که بونلر خوشنود در (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی
 اخرب حشو اوللر مقبوض ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتر که مفعول
 مفاعیلن مفاعیلن فع اولور (مطایبه) یکی از حکما گفت طیب ناقص
 و باست مر عامه را * یکی بری دیمکدر (طیب ناقص پیانیه) و با
 طاعون دیمکدر (مر ادات صله رانی تأکیددر (محصول ترکیب)
 حکما دن بری دیدی ناقص طیب یعنی فن طیده مهارتی و حدیثی
 اولین طیب طاعوندر عامه به بلا مهلی هلاک اتمده (قطعه) ای که
 هستی رطب ناقص خویش * عامه خلق را بجای و با * ای کدای کس که
 تقدیرنده در (هستی ادات خطابدر (طب ناقص خویش پیانیه و لامیه
 کنیدنک ناقص اولان طیندن دیمکدر (عامه خلق را لامیه را ادات
 صله) بجای و با پیانیه با حرف صله و ادات خطاب بو کما مقید در
 (محصول بیت) ای کیمسه که ناقص طیندن ناشی عامه خلقه طاعون
 برینه سین یعنی مهلاک سین * چه عجب کر کنند نفرینت * هست
 نفرین تو دعای و با * چه عجب نه عجب دیمکدر (کر حرف شرط
) کنند فعل مضارع جمع غائب ایلر زسه دیمکدر (نفرینت تا ضمیر
 خطاب نفرین لغت دیمکدر (هست ادات خبر) نفرین تو سکا لغت
 دیمکدر دعای و با طاعونه دعا دیمکدر و ادات خبر بو کما مقید در
 (محصول بیت) نه عجب اگر سکا لغت ایدر لسه یعنی محمل لعجب
 دکدر سکا لغت طاعونه دعا در (عروض) بحر خفیفدر (مطایبه)
 روزی در فصل بهاران با جمعی از دوستان بهوای کشت و تماشای

همکار داشت بیرون رفتیم چون در موضعی حرم منزل ساختیم و سفره
 انداختیم از دوسوی آنرا دید زود خود را با آنجا رسانید یکی از خاطران
 پاره سنک برداشت و چنانکه نان پیش سنک اندازند پیش ری انداخت
 از بوی کرد و بی توقف باز گشت هر چند آواز دادند التفات نکرد
 اصحاب از آن متعجب شدند یکی از آن میان گفت میدانید که این سنک
 چه گفت گفت که این بد بختان از بخیلی و کرسنکی سنک میخورند از
 خوان ایشان چه توقع توان داشت و از سفره ایشان چه تمتع توان
 داشت * روزی با حرف وحدت (در حرف ظرف) (بهاران بهارک
 مراد فی در که ربیع معناسنه) (با جمعی با حرف مصاحبت اضافت
 بیانیه) (هوا سودا معناسنه در) (گشت اسم مصدر در کز مک معناسنه
 (تماشای صحرا ده بیانیه تماشای سیر معناسنه صحرا معروف) (دشت اووه
 معناسنه در) (بیرون طشره دیمکدر) (رفتیم فعل ماضی متکلم مع الغیر
 (چون اذات تعلیل) (موضعی با حرف وحدت) (ساختیم فعل ماضی
 متکلم مع الغیر بونده ایلدک دیمکدر) (انداختیم ده بویه آندق دیمکدر
 یعنی دوشه دک) (سکی با حرف وحدت) (آزار اذات مفعول) (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (زود تیز یعنی چاک) (بأنجا با حرف
 صله اول محله دیمکدر) (رسانید فعل ماضی متعدی مفرد غائب
 ایرشدردی دیمکدر) (پاره سنک بیانیه) (برداشت فعل ماضی مفرد
 قالدردی دیمکدر) (چنانکه آنچالین که دیمکدر) (پیش سنک بیانیه
 کو پکک اوکنه دیمکدر) (اندازند فعل مضارع جمع غائب اتارل
 دیمکدر) (پیش وی لامیه وی ضمیری کلیه را جعدر) (انداخت فعل
 ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر) (بعض نسخته ده چنانکه نان پرینه
 استخوان صفت واقعدر) (آرا را اذات مفعول اتی دیمکدر) (بوی کرد
 فوقلدی دیمکدر) (بی توقف اکلمکسزین دیمکدر) (باز گشت رجوع
 ایلدی دوندی دیمکدر) (هر چند هر نفسدر دیمکدر) (آواز دادند
 چاغردیلر) (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (شدند
 فعل ماضی جمع غائب اولدیلر دیمکدر) (یکی پری دیمکدر) (ازان میان
 اول آورته دن یعنی ایچلر دن دیمکدر) (میدانید فعل مضارع جمع مخاطب
 استفهامی متضمن بیلور میسکر دیمکدر) (که حرف بیان) (چه گفت

نه دیدی (به بختان الف نون ادات جمع) (بخیلی کر سنی یاری وحدت
کاف هاء رسمیدن مبدلدر) (می ادات تأکید) (خورند فعل مضارع جمع
غائب برلر دیمکدر) (خوان ایشان لامیه انلرک سفره سی دیمکدر) (توقع امید
معاسنه در) (توان داشت طوتمق کرک دیمکدر) (تمتع فائده معاسنه در
(محصول ترکیب) (برکون بهار فصلنده دوستلردن بر جمع ایله کز مک
سودا سیله و صحرا و دشت تماشا سی ایله طشره کتدک چونکه بر خرم
موضعده منزل ایلدک و سفره دوشه دک اراقدن بر کلب آتی کوردی
و چایک کندی اول به ایرشردی حاضرلردن بری برطاش پارچه سی
قالدردی و کلب اوکنه اتمک اتارکی یا خود مکک کی انک اوکنه اندی
کلب اتی قو قلا دی و انکتم سزین دوندی هر قدر که چاغر دیلر
التفات ایلدی اصحاب اندن متعجب اولدیلر ایچلرندن بری دیدی
پیلور مبدلدر که بو کلب نه دیدی دیدیکه بو بد بختلر بخیللر نلر
و آچلقلر نلر طاش برلر بونلرک سفره سندن نه مید طوتمق کرک و انلرک
سفره سندن نه فائده طوتمق کرک (قطعه) (خواجه چون افکند
خوان نزدیک و دور * حظ و بهره برده ز انجایی درنک * چون ادات
تعلیل) (افکند فعل ماضی مفرد غائب بر اقدی دیمکدر) (خوان
سفره دیمکدر) (نزدیک یقین دیمکدر) (دور اراق) (حظ نصیب
معاسنه در) (بهره عطف تفسیر یدر) (برده ماضیدن قعددر ایلمش
دیمکدر) (ز انجا اول محلدن دیمکدر) (پی درنک توقف سز دیمکدر
(محصول بیت) (خواجه چونکه سفره بر اقدی یعنی سفره قور دیغی
وقت یقین و اراق حظ و نصیب المش اول محلدن یعنی یقینه اولانکده
حصه سی و اراقده اولانکده نصیبی وار * حظ مسکین کریه از نزدیک
جوب * بهره بیچاره سک از دور سنک * (حظ مسکین لامیه) (جوب
دکنک) (محصول بیت) (بیت اولی یساندر اوزاغک و یقینک خواه دکنک
سفره سندن حصه سی واردر مسکین کدینک حصه سی یقیندن دکنک
بیچاره کلبک نصیبی اراقدن طاش یعنی کدی یقینه چاندیغی سبب ایله
دکنک بیر کلب اراقده بوندیغی جهتله طاش بر بوا یکی نومدن غیر
خواجه مک سفره سندن کیمسه منتفع اوله من (عروض) (بو قطع بحر
رمل مسند و غیره که فاعلاتی فاعلاتی فاعلاتی او اور (عطایه)

پسر برآرسیدند که میخواهی که پدر تو بمیرد تا میراث وی بگیری گفت
 فی امای خواهم که او را بکشند تا چنانکه میراث وی بگیرم خون بهای
 وی نیز بستانم* (پسر را را ادا ت صلا) یا حرف وحدت بر پسر
 دیمکدر (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب صور دبلر دیمکدر) که حرف
 بیان (می ادا ت ثا کید) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استغهای
 متضمن استر مبین دیمکدر) که حرف رابط (پدر تو لامیه) (بمیرد
 باء ثا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب اوله یعنی فوت اوله دیمکدر
 (تا حرف تعلیل (میراث وی لامیه وی پدره راجعدر) (بگیری
 باء ثا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب طوته سین یعنی اله سین دیمکدر
 (فی ادا ت نفی) (اما ادا ت استدر اک (می حرف تأکید) (خواهم
 فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر) که حرف رابط (او را
 را ادا ت مفعول اتی دیمکدر) (بکشند باء ثا کید ایله و کاف عربک ضمی ایله
 فعل مضارع جمع غائب اولدوره لر یعنی قتل ایدره لر دیمکدر) (تا حرف
 تعلیل) (چنانکه بونده مطلق ادا ت تشبیهدر) (خون بهای وی انک
 قانی بهاسنی دیمکدر) (نیز دخی معناسنه در) (بستانم باء ثا کید ایله
 فعل مضارع متکلم وحده الم دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر پسر
 سؤال ایلدیلر که استر مبین که سنک باباک فوت اوله تا کیم انک میراثی
 اله سین دیدی بوق استم اما استرم که اتی قتل ایدره لر تا کیم میراثی الدیم کبی
 قان بهاسنی یعنی دینی دخی الم) (قطعه) (فرزند که خواهند ز پی مال
 پدر را* خواهد که نماید پدر و مال بماند)* (فرزند او غل دیمکدر
 و مبتدا) (که حرف رابط صفت) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب
 استر دیمکدر فرزندک صفتی) (ز پی مال خواهدک مفعول غیر صریحی
 پی ادا ت تعلیل مالدن ایچون دیمکدر) (پدر را را ادا ت مفعول
 خواهد) خبردر) (نماید فعل نفی مستقبل مفرد غائب قائمه دیمکدر
 پدر) (فاعلی) (بماند باء ثا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قائله دیمکدر
 مال) (فاعلی) (محصول یت) (او غل که مالدن ایچون پدر نی استنه به
 یعنی پدر بی مال ایچون استن سون او غل استر که پدر قائمه مال قاله
 حاصلی پدر ینک فوت اولوب مالی قائمه سنی خواهد کرد* خوش نیست
 بمړک پدر و بردن میراث* خواهد که کشندش که دیت هم بستاند*

خوش نیست) خوش دکلدر دیمکدر (بمرك پدر با حرف مصاخبت
 اضافت لامیه) بردن میراث مصدرک مفعولنه در میراث المفی دیمکدر
 (که حرف رابط) کشند کافک ضمیه فعل مضارع جمع غائب
 اولدیره ار دیمکدر (شین ضمیر مفعولی پدره راجعدر) (که حرف
 تعلیل) دیت معروف (هم دخی دیمکدر) (بستاند بام تا کید ابله فعل
 مضارع مفرد غائب اله دیمکدر (محصول دیت) پدرک اولومی ابله
 ومیراث المفی خوش دکلدر یعنی بونکله ده قانع اولمز استر که اتی
 اولدوره لر که دیت دخی اله (عروض) بوقطعه بحر هر جنددر که
 صدر وابته ادا اخرج حشو اوللر و ثانیلر مکفوف عروض و ضرب
 محذوف که مفعول مقاعیل مقاعیل فعو ان او اور رباعی اوزانندن
 دکلدر (مطایبه) کنیزکی صاحب جال میکذشت شخصی در عقب
 وی ایستاد کنیزک باوی گفت آنچه خواجه من بامن میکند میخواهی
 گفت بلی گفت بنشین که اینک خواجه من از عقب میرسد تا با تو آن
 کند که بامن کند* کنیزکی یا حرف وحدت (می ادات حکایه
 گذشت) فعل ماضی مفرد غائب کچر ایدی دیمکدر (شخصی یا حرف
 وحدت) (عقب وی لامیه) (ایستاد فعل ماضی مفرد غائب دوردی
 دیمکدر) (باوی یا حرف صله) (وی ضمیر شخصه راجعدر) (آنچه
 اول نسنه که دیمکدر) (خواجه من لامیه بنم افندم دیمکدر) (بامن
) (با حرف صله بکا دیمکدر) (می حرف تا کید) (کند فعل مضارع
 مفرد غائب ایلر دیمکدر) (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب
 استفهامی منضمین استر مبین دیمکدر) (بلی ادات تصدیق) (بنشین
 بام تا کید ابله فعل امر مفرد مخاطب او تور دیمکدر) (که حرف بیان
 اینک) (اشته دیمکدر) (خواجه من لامیه) (می ادات تا کید) (رسد
 فعل مضارع مفرد غائب ایشور دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (باتو
 یا حرف صله سکا دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بامن یا حرف صله
 بکا دیمکدر) (محصول ترکیب) بر صاحب جال جاریه کچر ایدی
 بر شخص الک عقبنده دوردی یعنی آردینه طاقلدی جاریه اکا دیدی
 اول نسنه که بنم افندم بکا ایلر استر مبین یعنی صاحبک بکا اشلدیکی
 ایشی استر مبین جاریه تک بوکلامنده ایهام وار که مرادی بکایتد بکنی

سکا ده اینسو نمی یعنی بفعله سو نمی دیمک اول شخصک اکله سی مولامک
 بکا ایندیکنی ایدر میسین دیمک ظن ایدوب بلی دیدی جاریه دیدی
 اونوراشته مولام ارقه دن ایشور تا کیم سکا بکا ایندیکنی ایلر حاصلی
 بکله شمدی کلور سنی استوکلک کبی ایلر (مطایبه منظومه)
 کودی را پدر آمدن سفر * هر که کردش زدر خانه کذر * کودی
 یا حرف وحدت (کودک کافک ضمیمه چو جق دیمکدر) را ادات
 تخصیص (پدر آمدن فاعلی) هر که هر کس که تقدیرنده در (کردش
 شین ضمیر کود که راجع در خانه به مقید) کرد فعل ماضی مفرد غائب
 ایلیم دیمکدر (زدر خانه مفعول به غیر صریحی) (کذر صریحی
 (محصول یت) برچو جفک پدری سفردن کلدی هر کیمکه خانه سی
 قبوسندن کذر ایلدیمه یعنی کچدی ایسه * گفت کای خواجه بده
 سیم وزرم * مرثدکانی قدوم پدرم * گفت فاعلی کود که راجع در
 کای) که ای دن مخفدر (که حرف بیان) بده بآنا کیدایله فعل امر
 مفرد مخاطب ویر دیمکدر (سیم وزرم مفعول صریحی) (میم متکلم مرا
 تقدیرنده غیر صریحی) (مرثدکانی قدوم پدرم لامیه لر در مرثدکانی
 یا حرف مصدر الف نون ادات جمع کافی هاء رسمیدن مبدل بابامک
 کلک کلک مرثه سنه دیمکدر (محصول یت) یت سابقه مربوط در
 هر کیمکه خانه سی قبوسندن بکدیمه دیدیکه ای خواجه بکا بابامک
 قدومی مرثه سنه سیم وزر ویر حاصلی هر کلندن مرثه قدوم استردی
 * زیری گفت بدو کای فرزند * مقدم او همه زانیت پسند *
 (زیری یا حرف وحدت زیرک عاقل دیمکدر بر عاقل دیمک اولور
 (بدو باودن مبدل با حرف صله اکا دیمکدر) (که حرف رابط) (مقدم او
 لامیه مقدم مصدر میمدر کلک معناسنه) (همه را را ادات صله جمله به
 دیمکدر) پسند مقبول معناسنه در (محصول یت) اوغلا نجوی هر
 کور دیکندن مرثه استرکن بر عاقل اکا دیدیکه ای اوغل بابامک
 کلمه سی جمله به مقبول دکلدر * مادرت راز سفر آمده شوی * مرثدکانی
 زکس مادر جوی * مادرت را را حرف تخصیص سنک مادر یکک
 دیمکدر (آمده ماضیدن قسم در کلمش دیمکدر) (شوی فاعلی زوج
 معناسنه) (کس مادر لامیه) (جوی امر حاضر مفرد اسنه دیمکدر)

(مخصول بیت) سنك اناكك قوجه سی سفردن گلش مرثه بی اناكك
 آمدن استه (عروض) بومشوی بحرمل مسدسنددر خن عنی
 طاری اولشدر فاعلان فعلات اولشدر (مطایبه) شخصی
 برشاعری بینی خواند که قافیه در يك مصرع راء مهمله مضوم آورده
 بود و در دیگری زاء مهمله مکسوره شاعر گفت این قافیه راست نیست
 زیرا که یکی حرف راست بی نقطه و یکی حرف راست با نقطه آن
 شخص گفت این را نقطه من شاعر گفت بکجا قافیه مضوم است
 و بکجا مکسور گفت بشکرید این چه نادانست من میگویم نقطه
 من وی اعراب ~~کند~~ * شخصی یا حرف وحدت بر حرف صله
 (شاعری یا حرف وحدت بر شاعره دیمکدر) (بیتی ده یا حرف وحدت
 (خواند و اورسميله فعل ماضی مفرد غائب او قودی دیمکدر) (که حرف
 بیان) (قافیه حرف روی دیمکدر که بیتك آخرنده اول تکراریدن
 حرف در آنکه انواعی وارد اجالا بومجلده بیان ایده لم (اولا قافیه
 دیدگری حرف (و یا ر که شعرك آخرنده اولان کله نك آخرنده اوله
 بودخی برقیج وصف ایله وصف اولنور مجرد و مقید و مردف زیرا
 قافیه به سکن حرف دخی تابع اولور دردی رویدن اول دردی
 صکره اول کلن الف تاسیس و دخیل و قید ردف صکره کلن وصل
 و خروج و مزید و نازه بعض ظرفای عجم مجموعنی برقطعه ده جمع
 ایشلر (قطعه) قافیه در اصل يك حرفست و هشت آرتابع (چار
 پیش و چار پس آن نقطه اینها دازه) (حرف تاسیس و دخیل و ردف
 و قید آنکه روی (بعد زان وصل و خروجست و مزید و نازه) بوظقوز
 حرف الی حرفه دخی داخل اولور رس و اشباع و حدود و توجیه
 و مجری و نفاذ بودخی بریتده مندرجدر (بیت) قافیه راشش بود
 حرکت بقول استاد (رس و اشباع وحد و دو توجیه و مجری و نفاذ)
 امدی اگر رویك ماقبلنده حرف علت و نون اولمازسه یا لکن روی
 بولنورسه اکا قافیه مجرد دیرلر و ماقبلنده کی حرفك حرکت توجیه
 دیرلر (مثلا بیت لترجه) سنسین اول سرتا بیا یغمبرانه تاج سر (جمله
 فرمانبرك انس و ملائك بحر و بر) بونده سرو بر رازی روی سبتك
 و بانك فتحه لری توجیه اگر بری ضمه و یا کسره اولسه قافیه عد

اولمناز واکر رویدن اول حرف علت اولورسه اکا قافیه مردف
 دیرلر که اوج درلودرالف اولورسه مردف بالف واو اولورسه مردف
 بو او یا اولورسه مردف بیا دیرلر بونلرده ایکی حرف بونلور که بری
 روی و بری حرف ردفدر و برحر که بونلور که ردفک ماقبلنده کی
 حرکه در اکا حدود دیرلر مثلاً قافیه مردف بالف (بیت مترجه)
 نه بنده قالدی تحمل نه دلدہ صبره بحال (اوشاه حسنه ايسه عرضحال
 امر بحال) بونده لاملر روی الفلر ردف جیمک وحانک فتحملری حدود
 ومثلاً قافیه مردف بو او (بیت مترجه) ایله ای خامه معجز اثر اثبات
 وجود (دم ال باب هنذر که دکلین بی سود) بونده دالار روی واولر
 ردف جیمک وسبک ضمه لری حدود ومثلاً قافیه مردف بیا (بیت
 مترجه الحقیق) کلدی قربان اولدیغیم شمدی مبارک وقت عبد (دیده
 بددن اوله نوماه رخسارک بعید) بونده دالار روی یالر ردف عینلرک
 کسر لری حدود واکر رویدن اول فون ساکن اولورسه اکا
 قافیه معید دیرلر (مثلاً بیت مترجه العاجز) زلفنک هر برتلی
 اولمش کند (ایلاز افتاده لری انکله بند) بونده دالار روی فونلر
 قید میمک وبانک فتحه لری حدود واکر روینک ماقبلنک ماقبلنده
 الف بونلورسه والتزام اولورسه اکالف تأسیس دیرلر مابعدنده کی
 حرفکه روینک ماقبلی در دخیل دیرلر والف تأسیس ماقبلنک
 حرکه سی رس وما بعدی که دخیلدر انک حرکه سی اشباع مثلاً (بیت
 مترجه الاثیم) شها لطف ایله کل قلمه تجاهل (بحج واری قوالکده
 بر تکاسل) بونده لاملر روی هاوسین دخیل حرکه سی اشباع الف
 تأسیس ماقبلنک حرکه سی رس لیکن یوقافیه مؤسسی عرب التزام
 ایدر عرب و ترک التزام ایتمه معاییدن دکلدر بوند نصکره روینک
 مابعدینه متصل اولان حرفه وصل دیرلر واول وقت روی متحرک
 اولور واول حرکه به مجری دیرلر (مثلاً قافیه مجربا وصل) (بیت
 مترجه) ای حبيب کبریا وعالمینک رحتی (شبهه سمر ذاتکله بولدی
 کون وامکان رفعتی) بونده نالر روی یالر وصل میم وعینک حرکه لری
 توجیه روینک حرکه سی مجری وینه قافیه مردف بالف باوصل مثلاً
 (بیت مترجه) سنبل می ندر بلسم اوکسوی سیاهی) برشمه ده اکدردی

دل ز هده کلاهی (بونده هالر روی الف رد ف یالر وصل یانک
ولامک حرکه لری حدود هالک که رویدر حرکه لری بحری مردف
بواو و مردف بیایی ده وصل ایله بوکا قیاس ایله ومثلاً قافیسه مقید
باوصل (بیت لمترجه) برمهوشی کورد مکه ایدر ناز ایله خنده) لعل
شکر آمیزینه جان اولدی فکنده) بونده دالدر روی نونلر قید هالر
وصل خانک و کافک حرکه لری حدود رویتک حرکه سی بحری واکر
وصلدن صکره بر حرف دخی کلور سه اکا خروج دیرل بر حرف دخی
کلور سه مزید دیرل بر حرف دخی کلور سه ناره دیرل لکن بونلرک
مجموعنده روی متحرک اولور واکر رویدن صکره یا خود رویه
لاحق اولان حرفلردن صکره بر یا یکی یا اوچ یا دخی زیاده کله تکرر
ایدر سه اکا ردیف دیرل (مثلایت) حال دلی فتاده چاه ذقن بیلور)
(نوک مژه یله سیننه دردی دلی بیاور) بونده قافیسه مجرد دن صکره
بیلور لفظ لری تکرار اولمش که ردیفدر امدی بر طالبک بو قدر معلومی
اواسه کفایت ایدر کرچه بوندن ماعدا قافیسه نک انواعی وارد (دریک
مصراع بر مصراعده دیمکدر ممله نقطه سز دیمکدر) راء مهمله
مضموم موصوفک صفتلرینه در (آورده ماضیدن قسمیدر کنور مش
دیمکدر) بود ادات ماضی (ودر دیگری بر غیر یسندده دیمکدر) زاء مجحه
(مکسور سابق کبی مجحه نقطه لی دیمکدر) راست صحیح معناسنه در
(زیرا که ادات تعلیل) یکجا بر محله دیمکدر (حرف را بیانده) سین و تا
ادات خبر (زاست راست کبی) با نقطه با حرف مصاحبت (این را
را ادات صله بوکا دیمکدر) مزین نهی حاضر مفرد اورمه دیمکدر
(بنکرید باء تا کسد ایله فعل امر جمع مخاطب بقیکز دیمکدر) نادان
جاهل معناسنه در (میگویم فعل حال متکلم وحده سو یلرم دیمکدر
(میکنند فعل حال مفرد غائب ایلمر دیمکدر) (محصول ترکیب) بر شخص
بر شاعره بر بیت او قودی که بر مصراعده قافیه راء مهمله مضموم
کتور مش ایدی و بر غیر یسندده یعنی مصراع آخرده زاء مجحه مکسور
شاعر دیدی بو قافیسه صحیح دکلدر زیرا که بر پرده نقطه سز حرف رادر
و بر پرده نقطه لی زادر اول شخص دیدی بوکا یعنی زا اولان حرفه
نقطه اورمه یعنی نقطه سنی قالدر او قومه شاعر دیدی بر پرده قافیسه

مضمومه و پرورده مکسوره در دیدی باقی‌کنز بونه جاهل در بن دیرم
نقطه اورمه اول اعراب ایدر بونده ذوقیات اشک‌کی کند ویه ویرمبوب
جاهلیتی تقویت ویرمکدر (رباعی) آن سفله که مدح راز ذم نشناسد *
* فتح از کسر و کسر ضمن نشناسد * که حرف رابط صفت (مدح را
را ادات مفعول) نشناسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب الکنز دیمکدر
(محصول بیت) اول سفله که مدحی ذم دن فرق ایلز فتحی که سرن
کسری ضمن فرق ایلز حاصلی مدحی ذم دن فتحی کسردن کسری
ضمن فرق و تمیز ایلین جاهل و نادان * زود رنجیم که چون دم
از شعر زند * کوشع و شعیر راز هم نشناسد * زو از اودن مخفف
اوسفله به راجعدر (در عجم مجیده بم دیمکدر) که حرف بیان (چون
ادات استفهام نیجه دیمکدر) دم بویه بیرورده دعواده مستعملدر (زند
فعل مضارع مفرد غائب اورر دیمکدر) (کو که اودن مخففدر) شعر
مه لوم (شعیر اریه دیمکدر) از هم بری برندن دیمکدر (محصول بیت)
دخی مدح دن ذمی فتح دن کسری و کسردن ضمنی فرق ایلین
جاهل دن مجیده بم که نیجه شعر دن دم اورر که اول سفله شعری
شعیر دن فرق ایلز (عروض) یور باعی شجره آخر بدندر که صدر
و ابتدا اخرج حشو اوللر مقبوض ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتر در که
مفعول مفاعیلن مفاعیلن فع اولور (مطایبه) دوشاعر بیک مائده
جمع آمدند بالوده بر آوردند که بغایت کرم یکی از ایشان مر دیگر را
گفت ابن بالوده کرم ترست از حیم و غساق که فردا در جهنم خواهی
آشامید دیگری گفت در جواب یکی بیت از اشعار خود بخوان و برانجا
دم ناهم تو بیاسای وهم دیگران * بر حرف ظرف (مائده سفره دیمکدر
(جمع آمدند جمع اولدیلر) بالوده یا حرف وحدت همزه حرف توسل
(بر آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر دیمکدر) (که حرف رابط
صفت) بغایت یا حرف مصاحبت یا خود ظرف (کرم کاف عجمک
فتحیه صیحا ق دیمکدر) (یکی بری دیمکدر) مرادات صله رایی تأکید در
(حیم قیثار صومعانه در) (غساق اریک معنای صله در) (فردا یارین
دیمکدر) (در حرف ظرف) خواهی آشامید ایچسکر کرکدر (اشعار خود
لامیه) بخوان بآء تأکید ایله فعل امر حاضر مفرد او قو دیمکدر (بر

حرف صله (آنجا اول برده دیمکدر) دم دالک فتحبله فعل امر حاضر
مفرد اوفور دیمکدر (تا حرف تعلیل) هم توهم سن دیمکدر (بیاسایی
باء تا کبد ایله فعل مضارع مفرد مخاطب راحت ایده سین دیمکدر
(وهم دیگران وهم غیر یلر دیمکدر) (محول ترکیب) ایکی شاعر
بر سقرده جمع اولدیلر بر پالوده کتوردیلر که غایت ایله باغایند.
صیحا قیادی انلردن بری اول برینه دیدی بو پالوده صیحا قیاد کدر حیم
وغساقونکه یارین جهنمه ایچسکز کر کدر اول بری جوابنده دیدی
بریت کندی شعرلر کدن اوقو واکا یعنی جهنمه اوفور تا کیم هم سن
راحت بوله سین وهم غیر یلر ستریح اوله ل (قطعه) از خنک شعر خویش
یک مصراع * کر کنی نقش بر در دوزخ * خنک ثقیل معناسنه در
ثقیل شعر یکر دیمکدر استهزاء (خویشه اضافت لامیه) (کر حرف
شرط) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلسین دیمکدر (بر حرف
استعلا) در دوزخ لامیه جهنم قیوسی اوزره دیمکدر (محول بیت)
کندی ثقیل شعر کدن بد مصراع اگر جهنم قیوسی اوزره نقش ایلسین
* از جهنم بد حرارت نار * در حیم آورد برودت یخ * (محول بیت)
جهنم آتش حرارتی کتورر یعنی دفع ایدر جهنم قینار صوبه
بوز صوقالغی کتورر (عروض) بوقطعه بحر خفیفندر که فاعلاتن
مفاعیلن فعلن اولور (مطایبه) شاعری پیش صاحب عباد قصیده
آورد هر بیت از دیوانی و هر معنی زاده طبع یک سخن دانی صاحب عباد
گفت از برای ما بحج قطار شتر آورده که اگر کسی مهارشان بکشاید
هر یک بکله دیگر کراید * شاعری یا حرف وحدت (پیش صاحب عباد
لامیه صاحب عباد که دیمکدر صاحب استعلا لر زنده وزیر دیمکدر
صاحب عباد قدر دان بروز یک اسمیدر که) (قصیده یا حرف وحدت
همزه حرف توسل) آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر
(دیوانی یا حرف وحدت) زاده طبع یک سخن دانی بیانیه و لامیه زاده
ماضیدن قسمدر طوغش معناسنه اولاد دیمکدر (زاده طبع حسب
اللغه طبیعت اولادی دیمکدر اما استعمالده شعرده مستعملدر) (سخندان
وصف ترکیبدر سوز بیلجی معناسنه بوده شاعره مستعملدر) (یا حرف
وحدت) از برای ما یزم ایچون دیمکدر (قطار شتر بیانیه دوه قطاری

دیمکدر (آورده ماضیدن قسمدر یا حرف خطاب همزه حرف توسل
 کتورمش سین دیمکدر) که حرف رابط صفت (کسی یا حرف وحدت
 (مهار یولار دیمکدر) شان ضمیر جمع انلک یولار نی دیمکدر (بکشاید
 باء تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب آچه دیمکدر) بکله یا حرف صله
 کله کافک قتی ولامک تخفیفله سوری دیمکدر (دیگره اضافت لامیه
 (کراید فعل مضارع مفرد غائب میل ایدر دیمکدر (محصول ترکیب)
 برشاعر صاحب عبادک قتنه برقصیده کتوردی هریت بر دیواندن
 وهرمعنی برشاعرک شعری حاصلی اطرافدن جمع ایلمش صاحب عباد
 دیدی بزم ایچون عجب دوه قطاری کتورمش سین که اگر برکپسه انلک
 یولار نی اچرایسه هریری برغیرک سور بسنه میل ایدر کیدر حاصلی
 هر سوریدن بر دوه کتورمش کپسین (قطعه) همی کفتی بد عوی
 دی که باشد * به پیش شعر عذیم انکین هیچ * همی ادات حکایه
 (کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیر ایدک دیمکدر (بدعوی یا حرف
 مصاحبت (دی دون دیمکدر) که حرف بیان (باشد فعل مضارع
 مفرد نثابت اولور دیمکدر (هیچ لفظنه مقیدر (به پیش شعر یا حرف
 ظرف اضافت لامیه (شعر عذب موصوفک صفتنه اضافتیدر طلی
 دیمکدر طلی اولان شعریمک قتنه دیمک اولور) انکین بال معناسنه در
 (محصول بیت) دون دعوا ایله دیر ایدک که بنم طلی اولان شعریمک
 قتنه بال هیچ اولور یعنی لذتسزدر * زهرجا جمع کردی چندبیتی *
 بد یوانت نه بنم غیرازین هیچ * (زهرجا هر مخلصن دیمکدر (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر (بیتی یا حرف وحدت) چندبیتی
 بر قج بیت دیمکدر (بد یوانت یا حرف ظرف سنک دیوانکده دیمکدر
 (نه بنم فعل نفی مستقبل مکلم و حده کوره مم دیمکدر (محصول بیت)
 هر مخلصن بر قج بیت جمع ایلدک سنک دیوانکده بوندن غیری هیچ
 کوره مم یعنی شعرانک دیواندن سرقه اشدیکک بیتلردن غیری
 دیوانکده برشی یوقدر * اگر هر یک بجای خود رود باز * بجز کاغد
 نماد بر زمین هیچ * بجای خود کندی پرینه دیمکدر (رود فعل
 مضارع مفرد غائب کیدر سه دیمکدر (باز کیر و دیمکدر (بجز یا حرف
 زائد (نماد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالمز دیمکدر (محصول بیت)

اگر هر پری کندي برينه کبرو کيدرسه کاغددن غبري زمين اوزره
 برشي قالمز (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدسندركه يالكز عروض
 وضري مفعول که بر مصرای مفاعیلین مفاعیلین او لور
 (مطایبه) فرزدق ملاک بصره را که خالد نام داشت مدح کرد و صله
 مدح خود چنانکه میخواست نیافت باین دو بیئش هجو کرد * ملاک
 بصره لامیه ملاک پادشاه دیمکدر (را ادات مفعول) (که حرف بیان
 داشت فعل ماضی مفرد غائب اثباتدن عبارتدر ومعنی حکایه بی متضمن
 (صله مدح خود لامیه لدر صله پیونده احسان معناسنه) چنانکه
 انجلین که دیمکدر (می ادات حکایه) خواست و او رسمیه فعل ماضی
 مفرد غائب استرایدی دیمکدر (نیافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیمکدر) باین با حرف مصاحبت شین ضمیر خالده راجعدر (هجو
 ذم معناسنه در) (محصول ترکیب) فرزدق بصره ملکنی که نامی خالد ایدی
 مدح ایلدی و کندینک مدحینک احسانتی استدیکی کی بولدی بو
 ایکی بیت ایله هجو ایلدی یعنی دلخواهی قدر احسان کور نتیجه هجو
 ایلدی (شعر) لقد غرتی من خالد باب داره * ولم ان اللوم حشو
 اهابه * لقد لام حرف ابتدا (قد حرف تحقیق) (غرت فعل ماضی مفرد
 غائب نصر باینک مضاعفندن) (نون حرف وقایه یا حرف متکلم
 مفعول به صریحی) (من خاند غیر صریحی) (باب بدل) (دار باینک مضاف
 الیهی) (ضمیر خالده راجعدر و دار له مضاف الیهی) (او حالیه) (لم در
 بحر مطلق نفس متکلم وحده فاعلی تحتده جمله سی حالیه ناقص
 یابیدن بن بیلدم دیمکدر (ان حرف مشبهه بالفعل) (ال حرف تعریف
) (اوم لامک ضمیه شغل و زنده مصدر در الحق دیمکدر لغظا منصوب
 انک اسمبدر) (حشو ایچ دیمکدر ظرفیت اوزره منصوب ظرف مستقر
 جمله می محلی مرفوع انک خبری اسم و خبر جمله سی تأویل مصدرده
 محلا منصوب لم ادرنک مفعول صریحی) (اهاب دری دیمکدر پوست
 معناسنه حشو ک مضاف الیهی) (ضمیرده اهابک مضاف الیهی و خالده
 راجعدر) (محصول بیت) تحقیق بنی خالدک اوی قبوسی خاندن
 غرور قبلدی یعنی قبوسنک غلبه سی و احشام خانه سی بی مفرور
 قبلدی حال بو که بن بیلدم تحقیق الحلق خالدک در بسی ایچنده

اولیچیدر حاصلی احشامندن مغرور اولدم دنائت پوست ایچنده
 اولدیغنی بیلدم * ولست وان اخطأت فی مدح خالد * باول انسان
 خرا فی ثیابه * (است فعلدر فعال ناقصه دن تاضمیر متکلم اسمی بن
 اولدم دیمکدر) (واو اعتراضیه) (ان حرف وصل) (اخطأت فعل ماضی
 متکلم وحده افعال بایندن هر نه قدر خطاده ایلدم ایسه دیمکدر) (فی
 اخطأت به متعلق مدح مفعول فیهی خالده مضاف) (باول ظرف مستقر
 لست نك خبری باز آید دکل) (اول انسانه مضاف) (خرا فعل ماضی مفرد
 غائب قح باینك مهموز اللامندن فاعلی تحتند انسانه راجع جمله سی
 انسانك صفتی یسته لدی دیمکدر) (فی با معنایه خرایه متعلق) (ثیاب
 ثوبك جمیدر ضمیر انسانه راجع مضاف الیه) (محصول بیت) (خالدك
 مدحنده هر نفدر خطا ایتدم ایسه ده ثیابه یسته لیلین انسانك ایلده
 واقع اولیچسی اولدم یعنی بوفعل شنبعی ابتدا بن ایتدم بندن
 اول بونك وصف مزخرفله چوق کیسه اثوابی تلویث ایلشدر
 (عروض) بوفطعه بحر طویلنددر که فعولن مفاعیلن فعولن مفاعیلن در
 صدر و ابتدا حشور سالم عروض وضرب مقبوضدر که فعولن مفاعیلن
 فعولن مفاعیلن اولمشدر (رباعی) (اراسته بیرون سرایی دیدم *
 در مدح خداوند سر ایچیدم * (اراسته بیرون ترکیب مزجی انواغنددر
 طشره سی مزین دیمکدر) (سرایی یا حرف وحدت) (دیدم فعل ماضی
 متکلم وحده کوردیم دیمکدر) (در حرف ظرف) (مدح خداوند سر
 لامیه و بیانه اوصاحینك مدحنده دیمکدر) (ایچیدم فعل ماضی متکلم
 وحده طولاشدم دیمکدر) (محصول بیت) (طشره سی مزین بر سرای
 کوردیم سرای صاحبنك مدحنده طولاشدم یعنی مدح ایتك مراد
 ایتدم و مدح ایتدم * آکودشعار شعر پاکیزه * من * از لوث حدث چو
 مدحش اندیشدم * (آلود فعل ماضی مغرور غائب بولاشدی دیمکدر
 (شعار شعر پاکیزه * من لامیدر و موصوفك صفتنه در بنم پاکیزه اولان
 شعر بلك شعاری دیمکدر شعار ثوب معنایه علامت معنایه شهرت
 معنایه کلور) (پاکیزه پاك دیمکدر) (لوث حدث لامیه لوث می دارلق
 حدث نجس معنایه) (چو ادات تعلیل) (مدحش شین ضمیر خداوند
 سرایه راجعدر) (اندیشدم فعل ماضی متکلم وحده دوشوندم دیمکدر

(محصول بیت) صاحب خانه مدحنه مباشرت ایتدم اما بنم پاك
اولان شعر يك جامه معانیسی یا شهرت و شانی حدث مردار لغندن یعنی
انك مردار اوصافك مردار لغندن بولا شدی چونكه مدحنه دوشو ندیم
حاصلی مدحنی تفكر سبيله شعر مملوث اولدی (عروض) بور باعی
شجره اخربد ندر صدر و ابتدا اخرب حشو اولر مكفوف ثانیلر
سالم عروض و ضرب ابتر كه مفعول مفاعیل مفاعیلن فع اولور
* چون این دو بیت بخالد رسید هزار درم بوی فرستاد و پیغام داد كه
باین درمها معنی را كه از باطن خود نموده و ظاهر خود را بآن آلوده
بشوی * چون ادات تعلیل (بخالد با حرف صله) (رسید فعل ماضی
مفرد غائب ایشدی دیمكدر) (بوی با حرف صله وی فرزدقه را جعفر
فرستاد) فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمكدر (پیغام خبر
معنا سنه در) (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمكدر) كه حرف بیان
باین درمها) (با حرف مصاحبت ها ادات جمع بودر ملرایله دیمكدر
معنی) یا حرف تنكیر (را ادات مفعول) كه حرف رابط صفت شول
معنی بی دیمكدر كه مراد خدشدر (باطن خود لایمه) (نموده ماضیدن
قسمدر یا حرف خطاب همزه حرف توسل كور مش سین دیمكدر
ظاهر خود) (باطن خود كبی) (آلوده نموده كبی بولا شد در مش سین دیمكدر
بشوی) بآء تأکید ایله اس حاضر مفرد یقنه دیمكدر (محصول بیت)
چونكه بوا یکی بیت خالده ایشدی يك در هم فرزدقه ارسال ایلدی
و خبر و یردیكه بودر ملرایله شول معنی بی كه باطنكدن كور مش سین
و ظاهر یکی انكاه بولا شد در مش سین یقنه یعنی باطنكدن مشاهده
ایتد يكك حدث كه انكاه ظاهر ك مملوث اولمش بواجقه لر ایله یقنه
(قطعه) عجب مدار ز مروح اگر كند احسان * بچای مادح خود كچه
نك و بد كويد * عجب مدار تعجب ایله دیمكدر (بچای مادح خود
لامبدلدر) (با حرف صله) (جای مقحم) (كچه اصك كچه دیمكدر
محصول بیت) (مدود درن تعجب ایله اگر كندی مدح اید بچسنه
احسان ایدر سه اگر چه نيك و بدده سو یلرسه یعنی كرك اعلا كرك بد
سو یلرسون ممدو حك مادجه احسانی محل تعجب دكلار * ز بحر جود
كند رشحه روان كه بدان * ز لوح خاطر او حرف ذم خود شوید *

بحر جود بیانیه رشحه صیرتتی معناسنه (یا حرف وحدت همزه حرف
 توسل) روان آقچی معناسنه در (بدان بان دیمکدر یا حرف مصاحبت
) اوح خاطر مجاز ایا نیه (اویه اضافت لامیه اوضمیر مادحه راجعدر
 حرف ذم خود بیانیه و لامیه) شود فعل مضارع مفرد غائب شویدن دن
 یا شستن دن مقدم بیان اولندی ییقر دیمکدر (محصول بیت) جود و سخا
 بحرندن بر صیرتتی روان اولور که انک ایله مادحک خاطری او خستدن
 کندی ذمی ییقر یعنی مادحه احساندن تعجب ایله زیرا احسان
 صوبی ایله قلبنده مضمر اولان ذمی تطهیر ایلر (عرض) بوقطعه
 بحر مجتث مجبوندن مفاعیلن فعلا تین مفاعیلن فعالات اولور (مطایه)
 شاعری بر فاضلی شعری خواند چون با تمام رسانید گفت این رادر
 خلا جای گفته ام فرمود که والله راست می گوی ازین بوی آن می آید*
 شاعری فاضلی شعری یازی وحدت بر حرف صله (خواند) و اور سمیله
 فعل ماضی مفرد غائب او قودی دیمکدر چون ادات تعلیل (با تمام یا حرف
 صله اتمامه دیمکدر) رسانید فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایرشدردی
 دیمکدر (این را را ادات مفعول این شعره اشارتدر) در حرف ظرف
) خلا جای کنیف دیمکدر (گفته ماضیدن قسمدر همزه حرف توسل میم
 ضمیر متکلم (فرمود فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر) (که حرف
 بیان راست صحیح دیمکدر) می گویی سویلرسین دیمکدر (بوی آن لامیه
 انک قوقوسی دیمکدر) می آید کلور (محصول ترکیب) بر شاعر بر فاضله
 بر شعر او قودی چونکه اتمامه ایرشدردی یعنی تمام ایلدی دیدی بونی
 کنیفده سویلشیم فاضل بیور دیکه والله صحیح سویلرسن بوشعردن
 اول کنیف قوقوسی کلور (قطعه) سخنور مکو کو که اشعار او*
 ز بحر کدر یا صفا آمدست* سخنور وصف ترکیبی در شاعر معناسنه
 مکنونهی حاضر مفرد دیمه دیمکدر (کو که اودن مخفف) (که حرف بیان
 او ما بعدند کی که به راجعدر) (که کیم معناسنه اسمدر) (اشعار اودن
 مقدم بر کوید مقدر در اشعار اولامیه اوضمیری شاعر آخره راجعدر
) بحر کدر مجاز ایا نیه استفهامی متضمن یا حرف تردید (صفا کرده
 معطوف آمدست کلمه در دیمکدر) (محصول بیت) شاعر دیمه اول
 کیمسه به که دیمه انک شعری بحر کدر رد نمید ریا خود بحر صفا دغیدر

حاصلی فلانک شعری بحجاصفا آورمی یو خسه کدر آمرمی دیوسه سوال
 ایدن شاعره شاعر دیمه بونده بحر لفظنده تور به وار بحر در یا معنا سنه
 اولدین صورتده کترده مستعمل اولور کدری چوق صفاسی چوق
 دیمکدر ویریلان معنا کی یا خود بحر دیو اوزانه دیرل بویله اولنجه
 بحر صفا سلبس معنی سنه بحر کدر ناموزون معنا سنه کلور که شعری
 موزونی یو خسه ناموزونی دیمک اولور * زند صاحب ذوق را بر مشام
 * نسیمی که آن از بک آمد ست * زند عمل مضارع مفرد غائب اوره
 دیمکدر (صاحب ذوق بیانیه) (را ادات تخصیص) (بحرف صله
 (مشام ککر دیمکدر) (نسیمی یا حرف وحدت بریل دیمکدر) (کد حرف
 رابط صفت) (آن نسیم اشارتدر از بکافتدن دیمکدر) (محصول یت)
 صاحب ذوقک مشامنه بر روزگار اورر که اول قنندن کلمشدر یعنی
 نه محله بدن یعنی بحر صفا دغمی بحر کدر دغمی کلمشدر بیلور (عروض)
 بوقطعه بحر متعارف بدندر که یا لکز عروض و ضربی مقصور در که
 فعولن فعولن فعولن فعول اولور (مطابنه) شاعری پیش طیب
 رفت و کفت چیزی در دل من کره شده است و وقت مرا ناخوش
 میدارد و از اینجا فسرده کی همه اعضای من میرسد و موی بر اندام بر میخیزد
 طیب مردی ظریف بود کفت بتیاز کی هیچ شعری گفته که هنوز
 بر کسی نخوانده باشی کفت آری کفت بخوان بخواند باز کفت بخوان
 بخواند کفت برخیز که نجات یافتی این شعر بود که در دل تو کره شده بود
 و خشکی آن بیرون سرایت میکرد چون زدل خود بیرون دادی خلاص
 یافتی * شاعری یا حرف وحدت (پیش طیب لایمیه طیب گفته دیمکدر
 (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (چیزی یا حرف وحدت
 برنسنه دیمکدر) (در حرف ظرف) (دل من لایمیه) (کره دوکم دیمکدر) (شده
 ماضیدن قسم در اولش معناسنه) (وقت مرا لایمیه را ادات مفعول
 (ناخوش غنا معناسنه در) (میدارد فعل حال مفرد غائب طو تر دیمکدر
 (از اینجا اول محلدن دیمکدر که مراد قلبدر) (فسرده کی یا حرف مصدر
 کاف هاء رسمیدن مبدل فسرده طو ککش دیمکدر برودت معناسنه
 (با حرف صله) (اعضای من لایمیه مجموع اعضا دیمکدر) (بحرف
 استهلا اندام وجود دیمکدر) (میخیزد فعل حال مفرد غائب قایقار

دیمکدر (مردی یا حرف وحدت (ظریف صفتی) بود ادات ماضی
 ایدی دیمکدر (بتازی یا حرف صله یا حرف مصدر کافی معادن مبدل
 یکجه دیمکدر (شعری یا حرف وحدت (گفته یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل گفته ماضیدن قسمدر سو یلدکی دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (هنوز الآن دیمکدر (بر حرف صله (کسی یا حرف وحدت
 (نخوانده باشی اوقومش اوله سین دیمکدر (آری ادات تصدیق اوت
 دیمکدر (بخوان بام تا کیدایله فعل امر مفرد مخاطب اوقو دیمکدر
 (بخواند بام تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب اوقودی دیمکدر (برخیز
 فعل امر مفرد مخاطب قالیق دیمکدر (که حرف تعلیل (نجات خلاص
 دیمکدر (یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولدک دیمکدر (که حرف بیان
 (در حرف ظرف (دل تولامیه (شده بود اولمش ایدی دیمکدر
 (خشکی آن لامیه خشکی یاء مصدر یه ایله قورولق بیوست معناسنه
 (آن شعره اشارتدر (بیرون طشره دیمکدر (سرایت کچمک معناسنه
 مصدردر (میکرد می ادات حکایه ایلر ایدی دیمکدر (دل خود لامیه
 بیرون دادی چیقردک دیمکدر (یافتی سابق کبیردر (محصول ترکیب)
 برشاعر طیب قتنه کتدی ویدی برنسنه بنم کوکلده عقده اولمشدر
 یعنی قلبده برشی دورر و بنم وفتیمی ناخوش طوتار یعنی راحنسر ایدر
 واول محلدن یعنی قلبدن برودت یعنی صوقلاق بنم مجموع اعضا سه
 ایریشور و قیل و جودم اوزره قالقار یعنی تو یلرم اولبرر دینجه طیب
 برظریف آدم ایدی دیدی یکجه هجج برشعر سو یلدکی کد آنی هنوز
 اوقومش اوله سین یعنی برشعر سو یلدکده کیمسه یه اوقومدکی شاعر
 دیدی اوت یعنی سو یلدم و اوقومدم طیب دیدی اوقو اوقودی بنه
 دیدی اوقو اوقودی بنه دیدی اوقو اوقودی دیدی قالیق زیر انجات
 بولدک بوشعر ایدی که سنک کوکلکده عقده اولمش ایدی وانک بیوستی
 طشره سرایت ایلردی چونکه کوکلکدن چیقردک خلاص بولدک
 (قطعه) چه شعرست این که چون ناش زدانا * پرسی برزباناش
 هرزه آید * که حرف رابط صفت (چون ادات تعلیل (نامش شین
 ضمیری شعره راجعدر شعرک اسمی دیمکدر (دانا صفت مشبهه علیم
 معناسنه (پرسی تک مقدم مفعول به غیر صریحی (پرسی فعل مضارع

مفرد مخاطب سؤال ایلمسن دیمکدر (بحرف استعلا) زبانش شین ضمیر
 د نایه راجع ددر (هرزه خلط و مزخرف دیمکدر) آید فعل مضارع
 مفرد غائب کله دیمکدر (محصول بیت) شعر دکلدر بوکه چونکه
 انک اسمی عالمدن سؤال ایده سین عالمک زبانی اوزره هرزه کله یعنی
 مزخرف در دیه حاصلی اربابی کامزخرف دیدیکی شعر شعر دکلدر
 * وکر بر شربت بیمار خونی * تب محرق رود تب لرزه آید *
 (کحرف شرط) (بحرف صله) (شربت بیمار لامیه شربت بونده
 علاج معناسنه در یا خود مطلقا سودیمکدر که طیب روحایلر صویه
 او فوررلر) خوانی فعل مضارع مفرد مخاطب واور سمله او قویه سین
 دیمکدر (تب محرق طیبیلر قنده جای محرقه دید کاری خسته لکدر
 (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر دیمکدر یعنی زائل اولور) (تب لرزه
 ستمه دید کاری خسته لکدر) (آید فعل مضارع مفرد غائب کلور
 دیمکدر) (محصول بیت) اگر خسته نک علاجنه یا خود صوینه اول
 شعری او قویه سین جای محرقه کیدر دفع اولور ستمه کلور (شارح
 ستمه کورشمش (عروض) بوقطعه بخزهرز جندندر که مسدس الاجزاء
 بالکنز عروض وضرری محذوف مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولور
 (مطایبه) واعظی بر بالای منبر شعری ازهر چه کوی بی مره تر
 می خواند و بترویج آرا گفت والله این را در آثای نماز گفته ام شنیدم
 که یکی از مجلسیان می گفت شعری که در نماز گفته شده است چنین
 بی مره است نمازی را که در وی این شعر گفته شده باشد چه مره بوده
 باشد * واعظی یا حرف وحدت (بحرف استعلا) باللفظی تا کیداید
 بالابوی معناسنه در اما بویه یرلده استعلا معناسنه در (منبر معروف
 بونده کرسی دیمکدر (شعری یا حرف تنکیر) کویی یا حرف حکایه
 سویلر ایدی دیمکدر (بی مره طاقسز دیمکدر) (ترادات تفضیل (می
 ادات حکایه) (خواند فعل ماضی مفرد غائب او قوردی دیمکدر
 (بترویج یا حرف ظرف ترویج تفعیل بایندن مصدر در رواج و برماک
 معناسنه) (آرا را ادات مفعول آن شعره اشارتدر (این را را ادات
 مفعول) (در آثای نماز از اسنده دیمکدر) (گفته ام سو باشم دیمکدر
 (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده ایشتدم دیمکدر) (که حرف بیان

(یکی بری دیمکدر) از مجلسیان الف نون ادات جمع یا حرف نسبت
 مجلسی‌لردن دیمکدر (شعری یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت
 (گفته شده اسم مفعول سو یلمشدر دیمکدر) (چنین بونجیلین دیمکدر
 (نمازی یا حرف وحدت) (را ادات تخصیص) (در حرف ظرف) وی
 نمازه راجعدر) (گفته شده باشد سو یلمش اوله دیمکدر) (چه مزه
 نه لذت) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (محصول ترکیب)
 برو اعظم منبر اوزره هر نسته دنکه شعر سو یلرایدی طاتسز اوقوردی
 یعنی هر قنخی کونه اوقورسه لذتسز اوقوردی وانی ترویجده دیدی
 والله بونی نماز اشناسنده سو یلمشدر ایشتمدم که مجلسی‌لردن بری
 دیدی بوشعر که نمازده سو یلمشدر و بونجیلین طاتسز در بر نماز که
 انده بوشعر سو یلمش اوله نه لذتی ونه حلاوتی اولور (قطعه)
 کفتی که دوش گفته ام اندر نماز شب * شعری که قدر جمله اشعار
 از وشکست * کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیدک دیمکدر (که
 حرف بیان) (دوش دون کیجه دیمکدر) (گفته ام سو یلمشم دیمکدر
 (اندر ادات ظرف) (نماز شب اخشام نمازی دیمکدر یا نهجید دیمکدر
 زیرا اخشام نمازینه نماز شام یئسو نمازینه نماز خفتن صباح نمازینه
 نماز بامداد اوله نمازینه نماز پدشین ایکندو نمازینه نماز دیگر دیرلر
 (شعری یا حرف وحدت نوعیه) (که حرف رابط صفت) (قدر جمله
 اشعار لامیه لرددر قدر مقدار و مرتبه معناسنه در) (زواودن مخففدر
 (او ضمیری سو یلایکی شعره راجعدر) (شکست قرین دیمکدر
 (محصول ترکیب) دیدک که دون کیجه اخشام نمازی ایچنده بر شعر
 سو یلمشمکه جمله شعرلر قدری اندن شکست اولدی یعنی جمله
 شاعرلر شعری انکاه نقصان بولدی * آں شعر اگر زمنفذ سفل
 آمدی فرود * زان یافتی نماز نو همچون وضو شکست * منفذ اسم
 مکاندر حقیقه جق بر دیمکدر دلکده مستعملدر (سفله اضافت بیانیه
 الحاق دلکدن دیمکدر که دیردن نکایتدر) (آمدی یا حرف حکایه
 (آمدی فرود حقیقه ایدی دیمکدر) (یافتی یا حرف حکایه بولور ایدی
 دیمکدر) (نماز تو لامیه) (همچون ادات تشبیه) (وضو واولک ضمیمه
 ابدست دیمکدر فتحیه ابدست صوبی معناسنه در بونده اولکی

مراد در (محول بیت) اول شعر یعنی جمله اشعاره تقدم ابتدا در بیک
 شعر اگر در بدن چینه ایدی نمازک کی اول شعر دن ایدستک دخی
 بوز و اور دی حاصلی اغز کردن چیقیدی ایچون نمازک بوزادی
 اشاعیدن چینه ایدی ایدستک دخی بوز و اور دی (عروض) بوقطعه
 بحر مضارع اخرج مکفوفدر که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات
 اولور (منظومه) شاعری خواند پرخلل غزلی * کین بحذف الف
 بود موصوف * شاعری یا حرف وحدت (خواند و اور سمیله فعل ماضی
 مفرد غائب اوقودی دیمکدر (پرکرتدن عبارتدر (خلل نقصان
 معناسند (غزل یا حرف وحدت (که حرف بیان (این غزله شارتدر
 (بحذف الف بیانیه یا حرف مصاحبت (بود فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر بونده مجرد خبر معناسند در (موصوف وصف
 اولمش دیمکدر (محول بیت) شاعری پرخلل بر غزل اوقودی که
 بوحذف الف ایه موصوفدر دیو یعنی بوغزله اصلا الف یوقدر
 دیه بر غزل پرخلل و بر نقصان اوقودی * کغمش نیست صنعتی به
 از آن * که کنی حذف از آن تمام حروف * کغم فعل ماضی متکلم وحده
 (شین ضمیر شاعره را جعدر اکا دیدم دیمکدر (نیست یوقدر دیمکدر
 (صنعتی یا حرف وحدت (آن مصراع ثانی مفهومه اشارتدر (که
 حرف رابط (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلده سین دیمکدر
 (حذف مفعول (آن غزله اشارتدر (محول بیت) اول شاعره دیدم
 اندن اعلا صنعت اولماز که اول غزلدن تمام حروفی حذف ایلده سین
 یعنی بالنکله غزلی حذف ایلا کلک اولی در (عروض) بوقطعه بحر
 زمل مجبوردر که فاعلاتن فعلاتن فاعلات اولور (منظومه) دی همی
 خوانندی بدعوی مطلعی * کین نه مطلع بلکه بحر کوهرست * دی
 دون دیمکدر (همی ادات حکایه) خوانندی یا حرف خطاب اوقور
 ایدک دیمکدر (بدعوی یا حرف مصاحبت (مطلعی یا حرف وحدت
 مطلع اصطلاحات شعرند که ابتدا کلن ایکی مصراعه درلر
 (که حرف بیان (این مطلع اشارتدر (نه حرف نفی (بلکه ادات
 اضراب (بحر کوهر بیانیه (محول بیت) دون دعوی ایلده مطلع
 اوقور ایدک که بو مطلع مطلع دکل بلکه کوهر بحر بدر یعنی جوهر

گی بر مطلع در دیو بر مطلع او قودک ابدی * کی سز دیک بحر تنها
 خواندش * زانکه هر مصرع بحری دیگرست * کی چن دیکدر
 ادات استفهام (سزد فعل مضارع مفرد غائب لایق اولور دیکدر
 تنها یا لکن دیکدر) خواند بونده مصدر معناسنه در زیر سز دیک
 مضارع در اکامقارندر دیک معناسنه (شین ضمیر مطلقه راجعدر
 زانکه اول سبیدنکه دیکدر) بحری یا حرف وحدت (محصول بیت) چن
 لایق اولور اکا یا لکن بر بحر دیک یعنی لایق دیکدر زیر اول سبیدنکه
 هر مصرعی بر غیری بچردندر حاصلی بر بچردن دینلز بلکه هر
 مصرعی بر بچردن دینلور مراد ناموزون لغنی بیاندر (عروض) بو
 قطعیه بحر رمل مسدس مقصور در که فاعلاتن فاعلاتن فاعلات
 اولور (منظومه) کرنیاری خواند و نتوانی نوشتن یا وزن * زاده
 طبع بر و ن افتد که نظمش آوری * کر حرف شرط (نیاری فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب قادر اوله من سین) خواند بونده مصدر
 معناسنه در او قومه دیکدر زیر مضارع مقارندر (نتوانی ده نیاری
 کیدر لفظاً و معنی) نوشتن مصدر در یا ز مق معناسنه (یا حرف تردید
 وزن بونده وزن شعر که افاعیل تفاعیل می ادر) زاده طبع لامیه
 طبع اولادی دیکدر شعر معناسنه (تا ضمیر خطاب (برون طشره
 دیکدر) افتد فعل مضارع دوشر دیکدر) که حرف بیان (نظمش
 شین ضمیر زاده طبعه راجعدر) آوری فعل مضارع مفرد مخاطب
 کتوره سین دیکدر (محصول بیت) اگر او قومه قادر اوله من ایسک
 و یا ز مقه قادر اوله من ایسک یا خود زاده طبع خارج دوشر سه که
 انی نظمه کتوره سین حاصلی او قومه یا ز مقه زاده طبع موزون
 کلامه قادر دکل ایسه شعر سو بلکه قدرتک یوغبسه * زین سه
 خصلت کی توان در شاعری عیب تو کرد * چون نیامد زان خلل در
 منصب پیغمبری * زین سه خصلت بو اوج خصلتدن دیکدر
 (کی چن توان نمکندر دیکدر) در حرف ظرف (شاعری یا حرف
 مصدر) عیب تو سنی تعیب دیکدر (کرد بونده مصدر معناسنه در
 ایسک دیکدر) چون ادات تعلیل (نیامد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 کلدی دیکدر) آن خصلته اشارتدر (خلل نقصان معناسنه) در حرف

صله (منصب پیغمبری بیانیه یا حرف مصدر (محصول بیت) بواج
 خصالتن یعنی اوقومندن و یازمدهن و شعر بیلیمدهن نیمه ممکندر سنی
 شاعر اکره تعیب ایلک چونکه بواج خصالتن پیغمبرلک منصبه خلل
 نگری زیرا پیغمبریمزی حق سبحانه قرآن عظیم الشانده النبی الامی دیو
 توصیف محل آورده وما علمناه الشعر دیو شاعر بی ذاتندن فی ایلشدر
 جامی بو کلامده استهزا مراد ایدر زیرا امیلک خصایص نبیدندر
 واک حقنه مدحدر سائر ذمدر شعرده عینله بویله در (عروض)
 بو قطعده بحر رمل ممتدر که فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
 اولور * روضه هقتم در دستان مرغان قافیه سنخ سرابستان
 سخنوری و طوطیان غزل سرای شکرستان نظم کستری * هقتم یدنجی
 دیمکدر (در حرف نظرف) (دستان حکایه دیمکدر) (مرغانه اضافت
 لامیه مرغان الف نون ادات جمع مرغ میم ضمیه قوش دیمکدر
 ما بعدینه اضافت موصوفک صفته در) (قافیه سنخ وصف ترکیبدر
 حسب اللغة قافیه طاریجی دیمکدر استعمالده قافیه لی کلام سوبلیجی
 دیمکدر مسجع معاسنه) (سرابستانه اضافت لامیه سرابستان ترکیب
 مزجیدر بستان سراده دیرل بستان اوی دیمکدر ما بعدینه اضافت
 لامیه) (سخنوری وصف ترکیبدر شاعر معاسنه) (با حرف مصدر
 (واو عاطفه) (طوطیان الف نون ادات جمع طوطی معروف غزل سرایه
 اضافت صفته در غزل سرا و صف ترکیبدر غزل ایرلیجی معاسنه
 ما بعدینه اضافت لامیه) (شکرستانستان ادات کزتر شکرلک دیمکدر
 ما بعدینه اضافت بیانیه) (نظم کسترده وصف ترکیبدر نظم دوشلیجی
 یا حرف مصدر ترتیب نظم ایلیمجیلک دیمکدر خلاصه شاعرده
 مستعملدر) (محصول ترکیب) یدنجی روضه شاعرلک سرابستانلک
 مسجع قوشلرینک حکایه سی و ترتیب نظم ایلیمجیلک شکرلکینک
 غزل ایرلیجی طوطیلرینک حکایه می بیاننده در * شعر در عرف قدمای
 حکما کلامست مؤلف از مقدمات مخیله یعنی از شان آن باشد که در
 خیال سامع اندازد معانی را که موجب اقبال باشد بر چیزی یا اعراض
 از چیزی خواه فی نفسه صادق باشد و خواه فی و خواه سامع اعتقاد
 صدق داشته باشد یا بی حقیقت کویند خیر اعلیست مذاب یا باقوتیست

سیال یا غسل چیز است تلخ یا شور فی کرده زبور * عرف بودند
 اصطلاح معناسنه در (قدمایه اضافت لامیه قدما قدیمک جمعیدر
 اسکی دیمکدر) حکمایه اضافتده لامیه (ککلامی یا حرف وحدت
 مؤلف اسم مفعولدر مرکب معناسنه) مقدمات مقدمه تک جمعیدر
 مقدمه بر مقدم ایله تالی به دیرلر (مخیله اسم مفعولدر تخیل اولنمش
 معناسنه) شان آن لامیه آن شهره اشارتدر (باشد فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر) که حرف بیان (خیال حواس خسته باطنددندر که
 مقدم دماغک بطن مؤخرنده در حس مشترک خزینه داریدر
 ساهمه اضافت لامیه) اندازد فعل مضارع مفرد غائب آنه دیمکدر
 معانی معنائک جمعیدر (را ادات مفعول) موجب اقبال مفعولنه در
 اقباله سبب دیمکدر (بر حرف صله) چیزنی یا حرف وحدت
 (یا اعراض یا ادات تردید اعراض اقبالك ضدیکه نفرت معناسنه
 خواه استرسه دیمکدر) فی نفسه ضمیری کلامه راجعدر او کلام نفسنده
 دیمکدر (فی ادات سلب) داشته باشد طوتمش اولسون دیمکدر
 (یا حرف تردید) چنانکه انجیلین که دیمکدر (کونند فعل مضارع
 جمع غائب دیرلر دیمکدر) خیر مبتدا شراب دیمکدر (لهبست خبری
 لعل برقرمزی طاشدر جواهر انواعندن (یا حرف وحدت) مذاق
 اسم مفعولدر افعال بآیندن اریتمش دیمکدر لعلک صفتی (یا حرف
 تردید) یا قوتی اعلی اوزره معطوف باقوت دخی جواهر نوعسندن
 برقرمزی طاشدر اربابی فرق ایدریری صافی بری طونقددر یا حرف
 وحدت (سیال مبالغه وزنی اوزره اقیچی دیمکدر بوایکی مثال موجب
 اقبال سامعدریری نوع ماصادق بری کاذب (یا حرف تردید) غسل
 یا دیمکدر (چیزنی یا حرف وحدت) تلخ ایچی دیمکدر (شور
 بولانق) فی کرده زبور لامیه فی کرده قوصمق دیمکدر (زبور آری
 دیمکدر بوایکی مثال دخی موجب نفرت سامعدریری کاذب بری صدقه
 قریب تدبر المفصلات فی المنطق) (محصول ترکیب) شعر عرف
 قدما ی حکماده مقدمات مخیله دن مرکب بر کلامدر یعنی بر شبته
 موجب اقبال یا خود برشیدن موجب نفرت اولان معانی بی سامعک
 خیالنه القا آنک شانندن اوله استرسه او کلام نفسنده صادق اولسون

استرسه اولسون واسترسه سامع دوغری اعتقاد طوتمش اولسون
 یعنی اینانسون استرسه اینانسون انجلیین که دیرلر خیر ارینمش
 لعلدر یاخود خیر آقیمی یا قوتدر بوصورنده طبیعت شرابه میل
 ایدر اقبال ایدر نفسنده صادق اولوق لازم دکل وبال آجی برنسنه
 در یاخود بولانق آری قوصوغیدر بوصورتلره نفس بالدن نفرت
 ایدر اشته حکمای متقدمینه کوره شعر بودر * و متأخرین حکما
 بآن وزن و قافیه را اعتبار کرده اند فامادر عرفی جمهور جن
 وزن و قافیه در آن معتبر نیست پس شعر کلایمی باشد موزون
 و مقفی و تخیل و عدم تخیل و صدق و عدم صدق را در آن اعتباری
 والله در الشعر ما اعظم شانه و ما ارفع مکانه ولیت شعری ابه
 فضیله اجل من الشعر وای سحر اجزل من هذا السحر *
 متأخرین حکمایلایسه حکماک متأخری دیمکدر (بآن باحرف
 مصاحبت آن مقدمات مخیله به اشارتدر (وزن معروف افاعیل
 تفاعیل دیمکدر) قافیه بی اجالا سابقده بیان ایلدک (را ادات مفعول
) کرده اند ایلشردر (فاما ادات استدراله) عرفی جمهور لایمیه (آن
 کلامه اشارتدر (معتبر افعال با بندن اسم مفعولدر اعتبار اولمش
 دیمکدر (نیست دکلدر معناسنه) پس ادات تفریع (کلایمی یا حرف
 وحدت (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (را ادات
 تخصیص (در حرف ظرف) آن کلامه اشارتدر (نی یوق دیمکدر) الله
 جار مع المجرور ظرف مستقر مقدم خبر (در الدل فتنی وراء مشده ايله
 جزا معناسنه در (شعره اضافت لایمیه یعنی شعرک جزاسی و هو ضی
 اللهه مخصوص صدر مقام مدحده مستعملدر (ما اعظم فعل تعجب نه عجب
 عظیم اولدی دیمکدر) شان لفظ امر فروع فاعلی (ضمیر شعره راجعدر
 (ما ارفع ما اعظم کی نه تعجب رفیع اولدی دیمکدر) مکان فاعلی (ضمیر
 ینه شعره راجعدر) اب حرف تمی مأمول اولیان شیء طلبده مستعملدر
 (شعری یاء منکلم ايله تقدیرا مرفوع اسمی شعره بونده علم معناسنه در
 خبری محذوف حاصلدر یعنی نه اولیدی بنم علم حاصل اولیدی
 یعنی کاشکی شعری یلیدم (ابه ای تک مؤثی ادات استفهام و مبتدا
 فضیلت مضایف الیهی) اجل اعظم معناسنه خبری (من اجله متعلق

(الشعر مفعول غیر صریحی (ای سابق ایه کی) (سحر مضاف الیهی
 (اجزل خبری بوده اعظم معنا سنده در (من هذا مفعول غیر صریحی
 (انسحر هذا لك مضاف الیهی) (محصول ترکیب) حکمائک متأخری
 مقدمات مخیله ایل و زن و قافیه بی اعتبار ایشلردر فاما عرف جهوده
 وزن و قافیه نک غیری اول کلامده معتبر دکلدن بویله اولنجده شعر
 بر کلام اولور که موزون و مقفی اوله تخیل عدم تخیل و صدق عدم صدق
 آنده معتبر دکلدن بوندن صکره در جده سی عالی اولدیغین بیسان ایدوب
 برورد که شعرک جزا و عوضی اللهه مخصوص صدر نه عجب شعرک شانی
 عظیم اولدی و نه عجب مکان و مرتبه سی رفیع اولدی نه اولیدی
 بنم شهرم اولیدی قنغی فضیلت شعردن اعظم در یعنی بیو کدر وقتی
 سحر بو سحر دن اجزلدر ز یا شعره سحر حلال اطلاق اولور حاصلی
 نه بر فضیلت شعردن افضلدر و نه بر سحر شعردن اجزلدر (مشوی)
 هیچ شاهد چوسخن موزون نیست * سرخوبی ز خطش بیرون
 نیست * شاهد محبوب دیمکدر (چو ادات تشبیه) (سرخوبی لامیه
 یا حرف مصدر) (سر رائک تشبیه در علامت معنا سنده کوزلک
 علامتی دیمکدر (شین ضمیری سخنه راجعدر (محصول بیت) هیچ
 سخن کی موزون محبوب یوقدر کوزلکک سری خطندن طشره
 دکلدن * صبر از صعب و تسلی مشکل * خاصه وقتی که پی بردن دل *
 از وارلادن تخفدر او ضمیر سخنه راجعدر (صعب کوچ دیمکدر
 (تسلی اکلمک معنا سنده در (مشکل معروف) (خاصه علی الخصوص
 دیمکدر (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت (پی ادات
 تعلیل (پردن مصدر در الماق معنا سنده (محصول بیت) سخن بر محبوبدر که
 آندن صبر کوچ و تسلی مشکل علی الخصوص بروقت که ~~ص~~ کوکل
 الماق ایچون یعنی عاشقانه کوکل الماق ایچون اوقنه هیچ تحمل اولمز
 * کند از وزن بر خلات ناز * کند از قافیه دامانش طراز * کند
 فعل مضارع مفر د غائب ایلر دیمکدر (بیر لفظنه هر بو طدر بیر
 کند کیر دیمکدر لبس معنا سنده (بیر یا حرف صاله (خلعت ناز
 بیایه (دامانش شین ضمیر سخنه راجعدر (طراز علم معنا سنده که
 بعض دینا و اطلسدن او موزلرینه و سائر لرینه زینت یا علامت

ایچون دسکد کلری شیدر بونده دامان مناسبتیه شاطر اتکی
 دیدکلری شیدر (محصول بیت) وزن دن ناز خلعتی گیر یعنی سخن بر
 محبوب بی بدلد رکه ورتی ناز مثابه سنده قافیه دن سخن
 اتکی طراز ایلر یعنی اتکی مزین اولور * یا بخلخال ردیف آراید *
 * برجین خال خیال افزاید * یا یاق دیمکدر (بخلخال ردیف بیانیه
 با حرف مصاحبت) خخلال عرب و بحج خانو نلری ایاقلرینه طاقد کلری
 حلیدر ردیف مقدا بیان اولندی ردیف خخلالی ایله دیمکدر (آراید
 فعل مضارع مفرد غائب بزه دیمکدر (بحرف استعلا) جین آکین
 دیمکدر ناصیه معناسنه (خال خیال مجازا بیانیه خال بک دیمکدر
 خیال بونده معانی دقیقدن عبارتند) (افزاید فعل مضارع مفرد غائب
 آرتیره دیمکدر بوفعللر لظا کلری سخنیه راجددر (محصول بیت)
 ایاغنی ردیف خخلالی ایله بزه ناصیه سی اوزره خیال کی اولان خانی
 آرتیره یعنی سخن محبوبی ردیف خخلالی ایله قدم مزین ایلیه
 و خیال خانی زیاده ایلیه بویله رعنا رله * رخ زتشیه دهد جلوه
 چوما * ببرد عقل صد افتاده راه * رخ مبتدا یکلق دیمکدر (تشبیه
 بکزنمک دیمکدر اصطلاحاتی مخصوصا برفددر (دهد فعل مضارع
 ویره دیمکدر (چو ادات تشبیه) ماه آی دیمکدر قر معناسنه اشته
 تشبیه چوما کبیدر درون عاشقه ضیا و فرح ویرمه محبوبی ماهه
 تشبیه ایلش (ببرد باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب آلور دیمکدر
 (عقل صد افتاده لامیه افتاده دوشمش دیمکدر (زراه مفعول به غیر
 صریحی (محصول بیت) یکلق تشبیه جلوه ویرماه کی یعنی سخن
 روی تشبیهات و استعاراتدن ناشی آئی کی جلوه ایلیه بوز قدر بولدن
 دوشمش عقلی آلور حاصلی عشاقک عقلی پراکند و پریشان
 وی شعور ایلر * مو بجنیس زهم بشکافد * خالی از فرق دو کبسو
 باقد * موقبل دیمکدر (بجنیس با حرف مصاحبت بجنیس تفعیل
 باندن مصدر در اصطلاح شعرده جمیع حروفی یا اکثر حروفی مطابق
 اولان کلمه دیرلر بوده براق نوعدر نام و ناقص وزاند و مرکب و مکرر
 و مطرف و خط و مالاخشام معناسنه اولان شام ایله ولایت علمی اولان
 شام و دال مضمومه ایله در دایله دال مفتوحه ایله درد و خامه ایله خام

و غمخوار ایلہ غم خوار و آزار ایلہ زار و خاری ایلہ داری و ایشرا ایلہ پسر
کبی (زهم بری برندن دیمکدر) (بشکافد باء تا کید ایلہ فعل مضارع مفرد
غائب بارار یعنی آیدر دیمکدر) (خالی بوش معناسنه) (فرق معلوم) (کبسو
صاج بولکی دیمکدر) (باقد فعل مضارع مفرد غائب اور دیمکدر
(محصول بیت) تجنيس ایلہ قبیلی بری برندن آیدر فرقند خالی ایکی
بولک صاج اور حاصلی قبیلی فرق دکل یک بار فرق و تمیز اولماز
ایکی بولک صاج اور که خیال کبی * لب ز ترصیع کهر ریز کند *
* زلف مشکین کهر آویز کند * ترصیع اصطلاح شعرا ده مصرعینک
کلمه لری بر برینه وزن و مقفاره دارد معادل اولقدر (کهر ریز وصف
ترکیب کهر دو کیچی دیمکدر) (کنند اولور دیمکدر) (زلف مشکین
موصوفک صفتنه در) (بعض نسخه ده جعد مشکین واقعدر معنی پردر
مشکین یا حرف نسبت نون حرف تا کید مشکلی دیمکدر) (کهر آویز
وصف ترکیبدر کهر آصیچی دیمکدر) (محصول بیت) لب ترصیع بدن
جوهر دو کیچی یعنی صاچیچی اولور زلف مشکین ده کهر آصیچی
اولور حاصلی لیندن کهر اردو کر زلفنه جواهر تعلیق ایلر * چشم
از ایهام کند چشمک زن * فتنه در انجمن وهم فکن * ایهام ایکی معنایه
محتمل اولان لفظه با کلامه دیرلر (چشمک کوزلک معناسنه در) (چشمک
زن وصف ترکیبی در کوزلک اور یچی دیمکدر) (فتنه فکنک مفعول
صریحی) (انجمن جمعیت معناسنه در) (وهم مؤخر دماغک بطن
اولنده در مقدمات باطله ترکیب ایلر) (وهم فکن وصف ترکیبدر
فتنه پراقیچی دیمکدر) (محصول بیت) صنعت ایهامدن وهم جمعینده
فتنه پراقیچی اولان چشم سخننه کوزلک ایلر یعنی پیار * بر سر چهره
نهد زلف مجز * شود از پرده حقیقت پرداز * بر حرف استعمالا (سر
پونده تا کید در) (نهد فعل مضارع مفرد غائب قور دیمکدر
(زلف مجاز بیابنه مجاز حقیقتدن عدوله دیرلر که رسالات استعارانده
مصرحدر) (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (پرده
معروف) (حقیقت ده معروف) (حقیقت پرداز وصف ترکیبی در
حقیقت صورت وزینت ویرچی دیمکدر) (محصول بیت) جهره سخن
اوزره مجاز زلفنی قویه یعنی مجازات ایلہ حقیقت وجهتی ستر ایلہ

و پرده دن حقیقه صورت و ریخی اوله یعنی پرده مجاز دن یند حقیقت
 نمایان اوله بومشوی مؤلف مر حومک سبحانه الابرار نام کتاب
 منظومنده در که هر بر بیت دلفریزنده صنایعات غریب و بدیع مالا
 مالدر اول شعر استعاره مصرع طریقیله بر محبوب بی همتا تشبیه
 ایدوب یند مشبه اولان شعر مراد ایلش و مشبه بهد ملایم اولان
 صالاتی مشبهده اولان احواله تشبیه ایلش اولا محبو بلرده اولان
 نازی خلعت تشبیه ایلش دائما معنی ناز و دادن منفک اولدقلریچون
 شعرك و زنی دخی اول خلعت نازه مانند قیلش محبو بلردامان ثوبی
 مرین اتمکله طراوت بخش اولدقلری کی شعرك قافیه شی اکاکر بخش
 كذلك الخيال ايله مرین اولدقلری حالی شعرك ردیقلری اولاننه مشابه
 قیلش و یند جبینده نقطه موهومه کی اولان خالی شعرك خیالات
 دقیقه سنه بکر بخش صنایع یدیعیه شعریه اولان تشبیهی محبو بک
 رخنه تشبیه ایلش آی کی اولده کلام مجنسی قیل یاره یاره جزء لای تجزی
 مرتبه سنه کتوروب انی خیال کی ایکی صاج اورمکه تشبیه ایلش
 ترصیع حقیقه ملایم اولان دوکک و اصلغی ذکر ایلنه سبیله مکینه
 اجرا ایلش ابهام طرفینه شامل اولدیغندن کوز لکه مماثل قیلش
 زلف محبو بلرک اکثر وجهنی اورتمده چهره بی حقیقه زلفی مجازه
 مشابه اتمش و یند حقیقت مراد اولغی ایله کایه بی مراد ایلش
 تدیر ان کنت من اولی الابصار والا تکون من اهل الادبار * وانکه
 حضرت حق سبحانه و تعالی کلام معجز طراز قرآنرا بجا نئی و ما هو بقول
 شاعر از آرایش تهمت شعر مطهر ساخته و علم بلاغت موردش را
 از حسیض تدنس بل هو شاعر با وج تقدس و ما علمناه الشعر و ما یندخی له
 افراخته نداشت این معنی راست که شعر فی حد ذاته امری مذموم
 است و شاعر بسبب اراد کلام منظوم معاتب و ملوم بلکه بتا برانست
 که قاصران نظم قرآنرا مستند بسلیقه شعر ندارند و معاندان متصدی
 تحدی باز اصلی الله علیه وسلم از مرء شعر انشمارند و این واضح ترین
 دلیلست بر رفعت مقام شعر شعرا و علو منزلت سحر آفرینان شعرا را *
 (وانکه اندن صکره دیمکدر (کلام معجز طراز قرآنرا) را ادات مفعول
 اضافت موصوفک صفتده و لامیه معجز طراز وصف ترکیبی در قرآنک

معجزه ايله معنون اولان كلامنى ديمكدر (بمانقى باحرف مصاحبت
 اضافت بيانيه نفيك مابعدنده كي آتته اضافتي لاميه (وما هو بقول شاعر)
 آيتك نفي ايجون اولان ماسيله ديمكدر ما حرف نفي هو مبتدا قرأته راجع
 بقول شاعر خبري قرأ شاعر قوليدر اولمدي ديمكدر (الايش بولاشق
 معناسنه اسم مفعول در (تهمنه اضافت فاعلنه در تهمتك شعره
 مفعولنه در) مطهر اسم مفعولدر پاك معناسنه (ساخته ماضيدن قسمدر
 دوزمش معناسنه بونده ايلش ديمكدر (علم بلاغت بيانيه علم عينك
 ولامك فقهه ليله صحباجي معناسنه وعلامت معناسنه در (بلاغت تبليغ
 معناسنه در) فصاحت كلامده تفنن معناسنه در (بلاغت مورد تركيب
 مرجعيدر مورد اسم مكان ورود محلي ديمكدر (شين ضمير قرأته راجعدر
 را اادات مفعول قرأك مورد بلاغت اولان صمجه اغني يا علامتني يعنى
 فصاحت و بلاغت محلي اولان علمني يا تبليغ احكامك محل ورودى
 اولان علمني كه مراد حضرت رسولدر زيرا علم الهى و علم الايمان
 و علم اليقين ديو حضرت رسول الله اطلاق ايدر لركه علمدن مراد
 افنديز اولمش اولور (حضبيض الجق ديمكدر (اصل حضبيض ديو
 شمسك فلكي كه سماء رابعدر رانده اولان كندى فلكيك فلك شمسك
 سطحنه مماس اولمان جزئه ديرلر مثلاً دائرة اول فلك رابعدر
 ايجنده اولان دائرة كه منطقه سى منطقه سنه مطابق دكل شمسك
 انده اولوب دوران ايتديكي فلكدر كه بر طرفي مماس بر طرفي غير مماس
 مماسنه اوج غير مماسنه حضبيض ديرلر كه شمس آلتى آي مماس
 طرفنده بولمغله حرارت غالب اولور على العكس برودت بونده حضبيض
 اسفلدن عبارت اولور (تدنيه اضافت لاميه تدنس تفعل بابندن
 مصدر در كبر لئلك معناسنه (بل هو شاعر قولنه اضافتي لاميه (بل اادات
 اضراب هو مبتدائي امي به راجعدر شاعر خبري كفارك نبي دكل بلكه
 او محمد شاعر در ديو افتزاري دنسي الحق لغندن ديمكدر (باوج تقدس
 باحرف صله اضافت بيانيه اوج بالاده تفصيل اولنديغى اوزره
 حضبيضك مقابل محلي اعلا ديمكدر تقدس پاكلك (وما علمناه الشعر
 وما ينبحي له) قولنه اضافتي لاميه (ما حرف نفي) علمنا تفعل بابندن
 فعل ماضى متكلم مع الغير بونده نون جمع تعظيم ايجوندر بر عظيم الشان

تعلیم ایادك دیمكدر ضمیر مفعول صریحی حضرت محمد را جعدر
الشعر مفعول ثانیه (ماینه حرف نفی) ینبغی فعل مضارع مفرد مذکر
غائب فاعلی تحتیده شعره را جعدر (له ینبغی به متعلق ضمیر حضرت
محمد را جعدر و محمد ایچون شعر لایق اولمز دیمكدر حاصلی بن عظیم
السان اکا شعر تعلیم ایلدم و شعر اکا لایق دكدر بنور مسبله پاكلك
اوجنه دیمكدر) افراخته ماضیدن قسمدر ولازمه متعدی یننده
مشتكردر بونده متعدی در یو جملش دیمكدر (نه حرف نفی) اثبات
این معنی) مصدرك مفعولنه اضافتی در (را ادات تعلیل (سین ونا
ادات خبر یو معنی بی اثبات ایچون دكدر معنی دن مراد کلام آتیدر
(که حرف رابط) فی حد ذاته کندی حد ذاتده دیمكدر حد
ماهیتدن عبارتدر (امری یا حرف وحدت) مذموم صفتی (بسیب ایراد
كلام منظوم) لامیه و یانیه و موصوفك مسفته اضافتدر
باحرف مضاجبت منظوم اولان کلامی ایراد ایدوب كنور مك سبیلله
معاتب) مقاعله بایندن اسم مفعولدر عتاب اولنغه مستحق دیمكدر
ملومده) اسم مفعولدر لوم اولنغه مستحق دیمكدر (بلکه ادات اضراب
بنابرانست) اکامینی در که دیمكدر (نظم قرآن لامیه) (را ادات مفعول
مستند) افعال بایندن اسم فاعلدر اصل لغتده طیانچی دیمكدر اما
اصطلاحده برئی شیء آخره اثبات ایتمکه دیرلر (بسیلقه شعر
باحرف صله اضافت یانیه) سلیقه طبیعت دیمكدر طبیعت شعریه به
استناد ایدیچی دیمكدر (ندارند فعل نفی مستقبل جمع غائب طوتمبلر
دیمكدر) معاندان الف نون ادات جمع عناد ایدیچیلر دیمكدر مابعیدنه
اضافت مسفته در (مصدی ایلرو کلبی یعنی اقدام ایدیچی دیمكدر
تحدی) تفعیل بایندن مصدر در خصمه حدی بیلدر مك ایچون
دعوته دیرلر (با ادات فاعلدر چی معناسنه تحدی ایدیچی دیمكدر که
مراد جناب اشرف موجودات وسید مخلوقاتدر (را ادات مفعول
زمره شعرا) بیانیه زمره بلوك و طائفه معناسنه در (نشاندر فعل نفی
مستقبل جمع غائب صایمبلر دیمكدر) (این نومذکور کلامه اشارتدر
واضح) آشکاره معناسنه مصدر در (ترا دات تفضیل یا ادات نسبت
نون حرف تأکید) دلیلی یا حرف تنکیر سین ونا ادات خبر (بر حرف صله

رفعت) یوجہ لک معناسنه مصدر در (مقامه اضافت فاعلند در
 مقامك) شعره لامیه (شعر اشعارك جمعیدر) علومصدر در عالیاك
 معناسنه (منزلته اضافت فاعلند در منزلتك) سحر آفرینانه لامیه
 سحر آفرینان الف نون ادات جمع سحر آفرین وصف ترکیبند
 وشاعر ممتاز از دن عبارند در (شعر آرایه اضافت هفتمند در شعر آراده
 وصف ترکیبی در شعره زینت ویرجی دیمکدر (محصول ترکیب)
 اندن صکره حق سبحانه و تعالی قرآنك معجزه ایله معنون اولان کلامنی
 وماهو بقول شاعر کلام معجز اثرینك نفی ماسیله یعنی قرآن شاعر سوزی
 دکلدر دیمکله شعر تهمتی بولاشغندن پاك ایلمشدر و قرآنك تبلیغی محلی
 اولان بافصاحت و بلاغتك مورد و کافی اولان صنجاجی یا علامتی که
 حضرت محمد صلی الله تعالی علیه وسلم کفارك بل هو شاعر دید کلمری
 مفهوماک تدنسی خصیضندن یعنی بلکه شاعر در دیوافك و افترا زدن
 حاشا ثم حاشا نوع غبار تدنس مشاعده اولمقلق ایلقغندن (وما علمناه
 الشعر وما یذبحی له) نظم دلاراسی پاکلیکی مرتبه عالیه یوچتمشدر
 یعنی بن عظیم الشان حبیبه شعر تعلیم اقدم و شعر اکالایق دکلدر دیو
 بیوز مسیله اوج تدسه یوچتمشدر حاصلی افك کفاری تزییف و ابطال
 اثبات در معنی آتی بی اثبات ایچون دکلدر یعنی حق جل و علانك
 وماهو بقول شاعر (وما علمناه الشعر وما یذبحی له) قول شریقلری بونی
 اثبات ایچون دکلدر که شعراحد ذاتنده مذموم و شاعر کلام منظوم
 ایرادی سببیه معاتب و معلوم اوله بویله دکلدر بلکه بو کلام شریقلر
 اکامینی در که عقلی قاصر اولنلر نظم قرآنی طبیعت شعره مستند طریقلر
 یعنی شعر ظنی ایتیهلر و مقدم اولان عناد خیلق خصمی الزامه دعوت
 ایدیحی قهر عالمی شعرا زمره ساندن تعداد ایتیهلر و بو کلام زیاده
 استکاره دلیدر شعرا نك شعرینك مقامی عالیه لکنه و شرترین ایدیحی
 سحر آفرینلرک منزلت و قدرینك رفعتنه و یوچه لکنه (قطعه)
 * پایه شعر بین که چون زنجی * نفی نعت پیغمبری کردند * (پایه شعر لامیه
 شعرک پایه سی دیمکدر پایه مرتبه معناسنه (بین امر حاضر مفرد کور
 دیمکدر) که حرف بیان (چون ادات تعلیل) نفی نعت مصدرک
 مفعولانده (نعت پیغمبری لامیه یا حرف نسبت پیغمبره وجوه اربعه جائز در

پیغامبر پیغمبر یا پیغمبر رسول معناسند در (کردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلدیلر دیمکدر) (محمصول بیت) شعرک مرتبه سی کور که چونکه نبی
 صلی الله علیه و سلم این پیغمبرک نعتی کافر لر نی ایلدیلر حاصلی پیغمبر
 دکلین دیدیلر * بهر تصحیح نسبت قرآن * تهمت او بشاعری کردند *
 بهر (ادات تعلیل) تصحیح نسبت قرآن مصدرک مفعولنه و لامیه تصحیح
 تفعلیل بایندن مصدر در تصحیح فیلق معناسند قرآنک نسبتی تصحیح ایچون
 دیمکدر (تهمت او مصدرک مفعولنه در او ضمیری نبی صلی الله علیه
 و سلم راجعدر) بشاعری یا حرف مصاحبت یا حرف مصدر
 (محمصول بیت) قرآن نسبتی تصحیح ایچون انی شاعرک ایله تهمت
 ایلدیلر قرآنی تشبیه اندن اقرب شی بولمقلرندن ناشی (عروض)
 بوقطعه بحر خفیفه ندر که فاعلاتن مفاعلاتن فاعلاتن در (شعر بر چند
 قسمست چون قصیده و غزل و مثنوی و قطعه و رباعی و شعر ادر ممر است
 اینها متفاوت بعضی متفنین اند که بر جمع این اقسام شعر گفته اند
 و بعضی از ان قبیل اند که میل ایشان بعضی ازین اقسام بیشتر بوده
 است چون متقدمان که اهتمام ایشان بقصاید بوده است در مدایح
 و مواظب و غیران و اهتمام بعضی بمثنوی * بر حرف استعلا (چند قسمست
 بر قاج قسمدر دیمکدر) چون ادات تشبیه (قصیده اون ایکی بینی
 تجاوز ایلوب مناجات باری بی مشتمل یا نعت رسولی مشعر یا بر کبارک
 وصفی حاوی اولان ایات دیرلر) غزل بش و بشیدن زیاده اولوب
 می و محبوبه متعلق کلامی جامع اولان سخته دیرلر (مثنوی بیتده
 عدد و اوصاف شرط اولیه رق هر نه کونه اولور سه اولسون اما هر
 ایکی مصرعی مقفی اولوب هر بیتک قافیه سی آخر اولان اسلوبه دیرلر
 (قطعه) بشدن نافع اولانه دیرلر (رباعی بالاده تفصیل اولان
 وزن مخصوص اوزره اولان ایکی بیت دیرلر) ممارست مفاعله بایندن
 مصدر در مهارت معناسند (تفاوت تفاعل بایندن اسم فاعلدر بری
 برندن فرقلی معناسند) متفنین تفاعل بایندن اسم فاعلدر هر نوعی
 و هرفنی بیلیمکی دیمکدر (اندادات جمع خبر) که حرف بیان بر حرف
 ظرف (جمع این اقسام) لامیه بوقسملرک جمع بسته دیمکدر
 گفته اند) سولمدر در (قبیل نوع معناسند) میل ایشان لامیه

بعضی ازین اقسام) بوقسم کردن بعضی بنده (بیشتر زیاده رك) بوده است
 اولمشدر (چون ادات بشبهه) (مقدمان سلف دیمکدر) (که حرف
 تعلیل) (اهتمام ایشان لامیه) (اهتمام افتعال بایندن مصدر در صرف
 همت معناسنه انلرك صرف همتری) (بقصاید باحرف صله قصاید
 قصیده نك جمعیدر) (بوده است اولمشدر دیمکدر) (در حرف ظرف
 (مدایح مدیحه نك جمعیدر) (مواعظ موعظه نك جمعی بمثنوی با
 حرف صله) (محمصول ترکیب) شعر برقاج قسمدر قصیده و غزل و مثنوی
 و قطعه و رباعی کی و شاعر لر بونلرك یعنی بوقسملرك مهار تنده
 بری پرندن فرقلری واردر بعضی متغین لر در که بوقسملرك جمع بنده
 شعر سویشلردر و بعضی بی اول قبیلندندر که انلرك میلی بوقسملرك
 بعضی بنده زیاده واقع اولمشدر مقدمان کی که انلرك اهتمامی قصیده لره
 اولمشدر مدایح و مواعظ و انك غیرى مناجات کی شیلر سویشلردر
 و بعضی سنك اهتمامی مثنوی به اولمشدر * بخلاف متأخران که
 ایشان اکثر بطریق غزل واقع شده است و عدد این طائفه از حد
 و حصر بیرونست و ذکر تفصیل شان از قاعده احاطه متجاوز لاجرم
 بر ذکر چندى از مشاهیر ایشان اقتضای کرده می شود * بخلاف
 متأخران لامیه باحرف صله متأخرلرك خلافت دیمکدر) (که حرف
 تعلیل) (ایشان ضمیر جمع غائب انلر دیمکدر) (بر حرف استعمال
 (طریق غزل بیانیه) (شده ماضیدن قسمدر اولمش معناسند) (عدد این
 طائفه لامیه بوطائفه نك عددی دیمکدر) (حد نهایت) (حصر
 فلان قدر دیمکدر) (ذکر تفصیل شان مصدرلرك مفعولنه و لامیه
 تفصیل تفصیلک جمعیدر شان ضمیر جمع شعرا به راجع در شعرا نك
 تفصیللری ذکر دیمکدر) (قاعده احاطه بیانیه احاطه قایلماق معناسنه
 (متجاوز تفاعل بایندن اسم فاعلدر سکی معناسنه) (لاجرم بالضروری
 دیمکدر) (بر ذکر چندى برقاجنی ذکر اوزره دیمکدر) (مشاهیر ایشان
 لامیه مشاهیر مشهورلرك جمعیدر انلرك مشهورلندن دیمکدر) (اقتضای
 افتعال بایندن مصدر در قصصالحق معناسنه) (کرده می شود ایلش
 اولور دیمکدر) (محمصول ترکیب) شعرا نك بعضی متغین و متقدمین
 اکثری قصاید ماهر و بعضی مثنویده ممتازا متأخرین بوکا

مخالف قدر که انلک اکثری غزل طریق اوزره واقع اولمشدر و بوشعرا
 طاقه سنک عددی حد و حصر دن بیروندر و انلک تفصیل لاری
 ذکر قاعده احاطه دن متجاوزدر لاجرم انلک مشهور لرندن بر قاجنی
 ذکر اوزره اقتصار اولمش اولور * رودی رحه الله انما وراء النهر است
 واز مادر ناینا زاده است اما چنان ذکی و تیز فهم بوده است که
 در هشت سالگی قرآنرا تمام حفظ کرد و قرائت بیاموخت و شعر
 گفتن گرفت و بواسطه حسن صوت در مطربی افتاد و عود بیاموخت
 و در آن ماهر شد و نصرا بن احمد سامانی او را تربیت کرد گویند
 او را و بیست غلام بود و چهار صد شتر در زیر رخت و بار می رفت
 و بعد از وی هیچ شاعرا این مکنیت نبوده و اشعار وی العهده
 علی الراوی صد دفتر بر آمده است و در شرح یمینی مذکور است که
 اشعار وی هزار هزار و سه صد بیت بوده است و از سخنان ویست
 در صفت شراب * رودی یا حرف نسبت کاف هاء رسمیدن مبدل
 روده بفرصتدن مصنوع اولان ساز کر یشته دیرل شاعر عود
 دید کلری سازی چالیدیغندن رودی تلقیب اولمشدر بومعی جمیع
 لغتلک رود لفظنه و پرد کلری معنایه کوره در اما لغت غریبه دندر که
 رود اوغل معنایه در کاف حرف تصغیر یا حرف نسبت او غلجق
 دیمکدر صغرسنده شعر سو یلیدیگندن ره دکی دینلشدر (ماوراء النهر
 بخارا و خراسان جیحون سیحونی محیط بر اقلیم آیدر) مادر انا دیمکدر
 والد معناسنه (ناینا کور دیمکدر اعمی معناسنه (زاده ماضیدین
 قسیدر طوغمش معناسنه (چنان نچلین دیمکدر (ذکی عاقل معناسنددر
 (تیز فهم عطف تفسیری شکلیدر و وصف ترکیبیدر کسکین
 یا خود چایک اکلیمی معناسنه (بوده ماضیدن قسیدر اولمش دیمکدر
 (که حرف تعلیل (هشت سالگی یا حرف مصدر کاف هاء
 رسمیدن مبدل و هاء رسمی ادات مقیدار (هشت سکر دیمکدر
 سکر باشدده دیمک اولور (قرآنرا ادات مفعول (تمام یا حرف مصاحب
 تمایله (کرد فعل ماضی مفرد ایلدی دیمکدر (قرائت اصطلاحات
 قراده عشره و سبعة تقریبله او قومعه دیرل (بیاموخت باء تأکید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب او کرندی دیمکدر (گفتن گرفت ماضی مرکبدر

میو بلکه باشدی دیمکدر (بواسطه حسن صوت لامیه و مصدرک
 فاعله اضافه افتیدر (یا حرف مصاحبت سببیتی منضم (در حرف صله
 (مطرب یا حرف مصدر مطرب چالخی چالانه دیرل مطرب بلغه دیمکدر
 (افتاده فعل ماضی مفرد غائب دوشدی یعنی میل ایلدی دیمکدر
 (عود عجمانی بر سازدر که طنزده مشابه لکن نکنه سی کبیر اولور
 بود بارلرده متروکدر (بیاموخت سابق کی (در حرف ظرف) آن عوده
 اشارتدر (ماهر استاد دیمکدر) شد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر (نصر بن احمد بر پادشاهک اممیدر) سامانی یا حرف نسبت
 سامان بدولتک اسیدر که طغوز نفردر یوز ییلدن متجاوز سلطنتلری
 وارددر محمود سبکتکین بونلره غالب اولمشدر اوللری عادلدر بونصر
 آنک اوغلیدر ماوراءالنهرده ایدیلر (اوضمیر رود کی به راجعدر) را
 ادات مفعول (تریت بسلک معناسنه در) تربت کرد بسلدی دیمکدر
 (کونشد فعل مضارع جمع غائب نقل ایدرلر دیمکدر) اورود کی به
 راجعدر (را ادات تخصیص آنک دیمکدر) دو بست ایکوز دیمکدر
 (غلام کوله معناسنه) بود ادات ماضی و ارایدی دیمکدر (چهار صد
 در یوز دیمکدر) شتر دوه دیمکدر (در حرف ظرف) زیر رخت بیایسه
 رخت النیده دیمکدر (رخت متاع دیمکدر) بار رخت معطوف یوک
 النیده دیمکدر (اویه اضافه لامیه) می ادات حکایه رفت فعل ماضی
 مفرد غائب کیدر ایدی دیمکدر (بعده از وی رود کی دن صکره
 دیمکدر) شاعر برا ادات تخصیص یا خود حرف صله بر شاعرک
 یا شاعر دیمکدر (مکنف قدرت معناسنه در) نبود نی ادات ماضی
 یوق ایدی دیمکدر (اشعار وی لامیه رود کینک شعر لری دیمکدر
 (العهد اعتمد دیمکدر مبتدا) علی الراوی ظرف مستقر خبر اما العهد
 علی الراوی قولی مابعد نده اولان کلامک صدق ملتزم اولمادیغی
 حینده استعمال ایدرلر (صد یوز دیمکدر) دفتر کتاب معناسنه در
 (برآمده است بونده قریب اولمشدر دیمکدر) در شرح بمنی لامیه بمنینک
 شرحنده دیمکدر بمنی فن تاریخده بر کتابک امیدر که ابی النصر محمد
 بن عبد الجبار شاعرک عین الدوله الحمدود السبکتکین ده تألیف ایشدر
 اولی الحمد لله الظاهر بآیته در) سلطان محمود سبکتکینک سیرتده

ووقایعات خوارزمی ده تصنیف ایلشدر وچرق اطایف و غرایب درج
ایلشدر و بر قاج کیمسه انی شرح ایلشدر از جمله شیخ محمدالدین کرمانی
و صدر الافاضل قاسم بن الحسین الخوارزمی و تاج الدین عبسی بن
محموظ و حید الدین ابو عبدالله شرح ایلشدر شرح عینی دیدیکی
بونلرک بریدر لکن بوشر حله ظفر بو اوب واقف اوله مدق
(مذکورست ذکر اولمشدر دیمکدر) که حرف بیان (اشعاروی
لامیه بنه رودکی به راجعدر) (هزار هزار و سیصد بیت) بیک کره
بیک اوچبوز دیمکدر (بوده است اولمشدر) (این بیت آتی به اشارتدر
(سخنان بی لامیه انک سوزلرنددر دیمکدر) صفت و صف معناسنددر
(شرابه اضافت مفعولنده در) (گفته ماضیدن قسمدر سوبیش معناسنده
(محصول ترکیب ارودکی رحه الله ماوراءالنهرنددر و اناسندن اعمی
طوغمشدر اما انجلین عاقل و تیزفهم ایدیکه سکر یاشنده قرأنی تماما
حفظ ایلدی و قرائت اوکرندی و شعر سوبلکه باشلدی و کوزل
صوت واسطه سی سبیله مطربلغه هوس ایلدی و عود چالغی
اوکرندی و عود چالنده ماهر واسناد اولدی و آل سامان ملوکندن
نصر بن احمد سامانی آتی بسلدی نقل ایدر که رودکی انک ابیکوز کوله سی
وارایدی دز تیوزدوه انک رختی و یوی انده کیدر ایدی اندنصر که
هیچ برشاعره یارشاعره بوقدر قدرت اولدی العهده علی الراوی انک
شعر لری یوزنگاه چتمشدر یعنی بالغ اولمشدر شرح عینده مذکوردر که
انک شعر لری بیک کره بیک اوچبوز بیت اولمشدر بوده یوزنگاه
قریدر دیدیکی نایب ایدر و بوبیشلر انک سوزلرنددر که شراب
وصفنده سوبلشدر قطعه) آن عقیقی میی که هر که بدید * از عقیق
کداخته نشناخت * عقیقی یا حرف نسبت عقیق بر قرمزی طاشدر
یعنی دیلر بیک معتبر دکلدر (می یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
(هر که هر کس که تقدیرنده در) بدید فعل ماضی مفرد غائب کوردی
دیمکدر (عقیق کداخته موصوفک صفته اضافتدر) کداخته اسم
مفعولدر اریشد دیمکدر (نشاخت فعل نفی ماضی مفرد غائب اکلدی
دیمکدر یعنی فرق ایتدی) (محصول بیت) اول عقیق کی اولان شرابی که
هر کیمه کوردی اریش عقیقندن فرق و تمیز ایده مدی * هر دو بیک

جوهرند ليك بطبع * اين يفسر دو آن دگر بکداخت * هردو
 هرايکبسی ديمکدر (يك برمعناست در (جوهر اصل ديمکدر (نون
 دال ادات جمع خبر بر اصل دیرل (ايك ادات استدر اك (بطبع با حرف
 ظرف (اين عقیقه اشارتدر (يفسر د با حرف تا کيد يا همزه دن
 منقلب (افسرد فعل ماضی مفرد غائب طوکدی ديمکدر (آن شرابه
 اشارتدر (بکداخت باء تا کيد ايله فعل ماضی مفرد غائب اريدی
 ديمکدر (محصول ييت) هرايکبسی يعنی شراب وعقیق بر اصلدند
 يعنی پردر ليکن طبعته عقیق طوکدی مجهد اولدی و شراب اريدی
 صافی اولدی * نابسوده دو دست رنگين کرد * ناچشیده بتارک
 اندر تاخت * نابسوده نا حرف نفي ها حرف ترتب سورندن يعنی
 ياشتمسزن ديمکدر (دو ايکی ديمکدر (رنگين يا حرف نسبت نون
 حرف تا کيد رنگلی ديمکدر (ناچشیده نابسوده کيدر طاعتمسزن
 ديمکدر (بتارک با حرف صله تارک ديه ديمکدر (اندر بای تا کيد در
 (تاخت فعل ماضی مفرد غائب چايدی ديمکدر (محصول ييت)
 ياشتمدن ايکی الی رنگلی ايلدی يعنی عکسی بويادی طاعتمسزن
 ديه چايدی يعنی قوقوسی باشه او روپ مست ايلدی (عروض)
 يوقطعه بحر خفيفدند که فاعلاتن مفاعلاتن فاعلات اولمشدر
 * ودر نصيحت گوید * دخی نصيحتده سويلر (قطعه) زمانه پندی
 ازاده دار داد مرا * زمانه را چونکو بنکری همه پندست * زمانه
 عالم ديمکدر پندی با حرف وحدت (آزاده دار وصف ترکيبدر
 ازاده طويجي يعنی حزنندن خلاص ايدی ديمکدر (داد فعل ماضی
 مفرد غائب و ردی ديمکدر (مرا را ادات صله پکا ديمکدر (زمانه را
 را ادات صله چو ادات تعليل (نکو ايو ديمکدر (بنکری باء تا کيد ايله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بقدمسين ديمکدر (همه جله ديمکدر آزاده
 دار پرينه آزاده وار و او ايله و ردیکی معنادن وار لي معنوم اولور
 (محصول ييت) زمانه بکا خزنندن خلاص ايدی بر نصيحت و ردی
 زمانه يه چونکيم ايو بقدمسين جله نصيحتدر يعنی اطوار وادوار عالم
 عاقله سراپا نصيحت و پندر * بروزنیک کسان آرزو ميرزنهار *
 بشا کسا که بروز تو آرزو مندست * بروزنیک کسان با حرف صله

اضافت یاتیه و لامیه (روز کون دیمکدر) (نیک ابو معناسنه کسان
 الفنون ادات جمع کس خلق معناسنه صاحب ثروت دیمکده اولور
 اماروز نیکدن اومعنی منفهم اولدیفندن حاجت یوقدر خلقک
 ابو کونته یعنی غنا وجاه و صفا سنه دیمکدر) (آرزو استک معناسنه در
) مبر فعل نهی حاضر مفرد ایلمه یعنی ایله دیمکدر (زنهار ادات
 تنبیه صفین دیمکدر) (بسا چوق معناسنه) (کسا الف حرف مبالغه
 بسایی تا کدایدرد) (که حرف بیان) (بروز تو لامیه با حرف صله سنک
 کونکه دیمکدر) (آرزو مند مند ادات نسبت استکلی دیمکدر بونده ده
 شارح کسا الفی ندا معناسی و یرمش محلی دکل (محصول بیت) خلقک
 ابو کونته یعنی منصب و رزقنه صفین آرزو ایله یعنی محزون اولمه
 نیجه چوق کیمسدر سنک حالکه استکلیدر (عروض) یوقطعه بحر
 مجت مجنوندر که مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن فعلات اولور * ودر بعضی
 توار یخ چنان مذکورست که نصر بن احمد از بخارا پمرو شاه جهان
 نزول فرموده بود و مدت مکث وی انجا متمادی شده ارکان دولت را
 خاطر بخارا و قصور و بساتین آن میکشید از رودکی چیزی بسیار
 تقبل کردند تا اینی چند مشوق و مرغب وی بخارا بگوید و در محلی
 مناسب بر آهنگ عود بر آن ترنم کنند در شهری که پادشاه صبحی کرده
 بود این ایسات را بر آهنگ عود ساز کرد و بخواند * در حرف ظرف
 (بعضی با حرف تنکیر) (توار یخ تار یخک جمعدر) (چنان انجیلین دیمکدر
) (که حرف بیان) (پمرو شاه جهان با حرف صله مرو شاه جهان بر شهرک
 اسمیدر) (نزول مصدر در ایتمک معناسنه) (فرموده ماضیدن قسمیدر
 پمرو مش دیمکدر) (بود ادات ماضی ایدی دیمکسدر) (مدت مکث وی
 مدت زمان معناسنه در وی ضمیر نصر ابن احمد را جمعدر مکث اکلمتک
 معناسنه اتمک اکلمتک زمانی دیمکدر) (انجا اول محله) (متمادی اوزون
 دیمکدر) (ارکان دولت لامیه) (را ادات تخصیص) (خاطر بونده میل
 معناسنه در) (بخارا یا حرف صله) (قصور قصرک جمعدر کوشکر
 دیمکدر) (بساتین بستامک جمعدر) (آنه اضافت لامیه آن بخارایه
 اشارتدر) (می ادات حکایه) (کشید فعل ماضی مفرد غائب چکر ایدی
 دیمکدر) (چیزی با حرف تنکیر) (بسیار چوق دیمکدر) (تقبل تفعل

یابندن مصدر در قبول اینست در مک معناسنه (کردند فعل ماضی جمع
 غائب ایلدیلر دیمکدر) تا حرف تعلیل (یعنی چندی بر قاج بیت دیمکدر
) مشوق تفعلیل یابندن اسم فاعل در شوق و پریشی دیمکدر و تشویق
 ایدیی دیمکدر (مرغیده بویله ترغیب ایدیی معناسنه) و به اضافت
 مفعولانه در (نصر بن احمد را احمد را بخارا با حرف صله (بگوید
 یا تا کید ایلله فعل مضارع مفرد غائب سویلییه دیمکدر) در
 حرف ظرف (محلی یا حرف وحدت) آهنگ عود بیانییه آهنگ او یغون
 معناسنه در (آن نصره اشارتدر) ترغ معروف (در حرف ظرف
) سهری یا حرف وحدت بر صبح دیمکدر (که حرف رابط صفت
) صبحی یا حرف نسبت صبح صبحا وقتی ایچیلن شرابه دیرلر
 (کرده بود ایلش ایدی دیمکدر) این ایاترا اادات معقول (ساز کرد
 اویدردی دیمکدر) بخواند او قودی (محمول ترکیب) و بعضی
 توار یخده مذکور در که نصر بن احمد بخارادن میرو شاه جهانیه نزول
 بیورمش ایدی و انک مدت مکئی متمادی اولش ایدی ارکان دولتش
 میلی بخارایه و انک قصور و بسایینه چکر دی رودکی دن چوق نسنه
 تقبل ایلدیلر یعنی چوق شی قبول اینست در دیلر تا کیم بخارایه تشویق
 و ترغیب ایدیی بر قاج بیت سویلییه و بر مناسب محله عود آهنگی اوزره
 نصره ترغ ایلله بر سهرده که پادشاه صبح ایلش ایدی بو بیتلری
 عود آهنگی اوزره اویدردی و او قودی (غزل) یاد جوی مولیان
 آیدهمی * بوی یار مهر بان آیدهمی * یاد جوی مولیان لامیه در
 یاد روز کار معناسنه جوی ابرقی دیمکدر مولیان بر ملکتنک اسمیدر
 مولیان ابرماغتنک روز کاری دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کلور دیمکدر) همی لر مجموعی اادات تا کید (بوی یار مهر بان لامیه
 و موصوفک صفتنه در) بوی قوقو دیمکدر مهر (بان مشفق معناسنه
 مشفق اولان یارک قوقوسی دیمکدر) (محمول بیت) مولیان ابرماغتنک
 روز کاری کلیور مشفق اولان یارک قوقوسی کلیور * ریک آمو
 و در شنبهای او * زیر پا چون بر نیان آیدهمی * آمو الف بمدوده ایلله
 جیچون کنارنده بر شهرک اسمیدر (ریک قوم دیمکدر ریک آمو لامیه
 در شنبها اادات جمع در شنی یا حرف مصدر در شت قتی دیمکدر) (او به

اضافت لامیه ریکه راجع در آمونك قوملرینك غلطی دیمکدر
 (زیر با ابق التندہ دیمکدر) چون ادات تشبیه (بریان باء مجمک
 قحیلہ منقش قالیجہ در) (محصول بیت) آموشهرینك قومی وانك
 غلطی ایاق التندہ قالیجہ کی کلیور یعنی بخارایہ کال اشتیاقدن
 بوللرہ اولان شداید آسان کلیور * آب جیحون وشکرفیہای او *
 خنک مارا قامیان آیدہمی * آب جیحون لامیہ (شکرفیہا ہا ادات جمع
 یا حرف مصدر شکرف درین دیمکدر) (اویہ اضافت لامیہ آب جیحونہ
 راجع در انك درینلکی دیمکدر) (خنک خاء مجمک انك کسر یلہ بوز آنہ
 دیرلر) (مایہ اضافت لامیہ) (را ادات تخصیص) (تا حرف انتہا) (میان
 بل دیمکدر) (محصول بیت) جیحونك صوی و انك درینلکی بزم آتیرك
 بلینہ کلیورینہ سابق کی کال اشتیاقدن مشقانت سہولتنی بسان
 ایتك اولور * ای بخارا شاد باش و دیرزی * شاہ نرذت میہاب آیدہمی *
 شاد مسرور دیمکدر) (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (دیر کی معناسنہ
 (زی زانك کسر یلہ امر حاضر مفرد در دیرزی چوق یسا دیمکدر
 عیار ندر) (نرذت سنك قنکہ دیمکدر) (میہمان مسافر معناسنہ در
 (محصول بیت) ای بخارا مسرور اول و چوق یسا شاہ جہان سنك
 قنکہ مسافر کلیور * شاہ ماہست و بخارا آسمان * ماہ سوی
 آسمان آیدہمی) (محصول بیت) شاہ ماہدر و بخارا آسماندر ماہ آسمان
 جاننہ کلیور * شاہ سرورست و بخارا بوستان * سرور سوی بوستان
 آیدہمی) (محصول بیت) شاہ سروردر و بخارا بوستاندر سرور بوستان
 جاننہ کلیور) (عروض) (بوغزل بحر رمل مددس محذوفدر کہ فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن در * چنان در نفس وی تأثیر کرد کہ باشقہ خاص
 و کفش سوار شد و یک منزل برفت و در بعضی تواریخ این حکایت را
 سلطان سنجر و امیر معری نسبت کردہ اند واللہ اعلم * چنان انجلین
 دیمکدر) (نفس وی بیانہ کندی نفسندہ دیمکدر) (کہ حرف رابط
 صفت) (باشقہ با حرف مصاحبت شقہ کیجہ لك اثوابدہ مصطلحدر
 (کفش پا بوج دیمکدر) (سوار شد بیندی دیمکدر) (رفت باء تأکیدیلہ
 فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (حکایت را را ادات
 مفعول) (سنجر بر پادشاہک اسمیدر) (امیر معری بر شاعرک لغی در

(محصول ترکیب) بویینه لرا انجلین انك نفسنده تأثیر ایلدیکه کیجه لك
 اتوانی و پابوج ایله ییندی و بر منزل کندی و بعضی توارینخده
 بو حکما یه بی سلطان سنجر و امیر معزی یه نسبت ایلش لرا و الله اعلم
 * دقیق رحه الله از جله شعرای ما تقدست و ابتدای شاهنامه
 وی کرده است و بیست هزار بیت کایش گفته و فردوسی آرا با تمام
 رسانیده و از جله سخنان و بیست این دو بیت * شعرا شاعرک جمیدر
 (ما تقدمه اضافت بیانید ما تقدم) ما اسم موصول تقدم فعل ماضی
 شول شی که کجدی یعنی اسمی دیمکدر قدیم معناسنه (ابتدای شاهنامه
 لامیه) وی دقیق به راجعدر (کرده است ایلشدر دیمکدر) و بیست هزار
 یکر می ییک دیمکدر (کایش کم ایله پیش دن مر کدر کم کاف عربک
 هخمله اکسک دیمکدر) پیش باء عربک کسر یله زیاده دیمکدر الف
 حرف توسل ترکیبدر ارتق اکسک دیمک اولور (گفته سوبلش معناسنه
) فردوسی ناظم شاهنامه اولان فردوسی طوسی در یقینده ذکر می
 کلور (آرا را ادات مفعول آن شاهنامه یه اشارتدر) با تمام با حرف
 صله اتمامه دیمکدر (رسانیده ماضیدن قسمدر ایرشدر مش معناسنه
) جله سخنان وی لامیه انك سوزلرینك جله سندندر (این دو بیت
 بویاکی بیت (محصول ترکیب) دقیق رحه الله شعرای ما تقدم مدنر
 و شاهنامه نك ابتداسنی اول نظم ایلشدر و یکر می ییک بیتدن ارتق
 اکسک سوبلشدر و فردوسی انی اتمامه ایرشدر مشدر و دقیق نك
 سوزلرینك جله سندندر بویاکی بیت (قطعه) یاری کزیدم از همه
 مردم پری نژاد * زان شد ز پیش چشم من امروز چون پری * یاری
 یا حرف وحدت بردوست دیمکدر (کزیدم کاف عجمک ضمیه فعل
 ماضی متکلم وحده بکنندم اختیار ایلدم دیمکدر) از من تبعضیه
 معناسنه (همه مردم جله خلق دیمکدر) پری نژاد وصف ترکیبدر
 پری اصلی دیمکدر (پری دیو جنک مطیعارینده دیو لرا) نژاد نونك
 کسری وزاء عجمه اصل دیمکدر (زان اول سبیدن دیمکدر) شد
 فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر (پیش چشم من لامیه لدر
 بنم کوزیمک او کندن دیمکدر) چون ادات تشبیه (محصول بیت)
 مجموعی خلقک ایچندن بریار اختیار ایلدم پری اصلی اول سبیدن

بنم کوزمک او کندن پری کی بو کون کندی * لشکر برفت و آن بت
 لشکر شکن برفت * هرگز مباد کس که دهد دل بلشکری * اشکر
 عسکر دیمکدر (برفت باه تا کبد الیه فعل ماضی مفرد غائب کندی
 دیمکدر) بت صنم معناسند در محبوبه اطلاق اولور (اشکر شکن
 وصف ترکیدر عسکر فریخی دیمکدر بهادر معنا نه (هرگز اصلا
 دیمکدر) مباد نهی حاضر مفرد اولسون دیمکدر (که حرف بیان) دهد
 فعل مضارع مفرد غائب و بره دیمکدر (دل مغفولی) بلشکری با حرف
 صله با نسبت عسکری به دیمکدر (محصول بیت) عسکر کندی و اول
 عسکر شکن اولان محبوب دخی کندی اصلا کپسه عسکری به کوکل
 و برر اولسون (عروض) بوقطعه بحر مضارعند که مغفول
 فاعلات مغفیل فاعلات اولور * و این قطعه هم * بوقطعه دخی
 دقینک اشعاری جمله سندندر * من ایضا دیر ماندم خوار کشتم *
 عزیز از ماندن دایم شود خوار * ایضا بو محله دیمکدر (دیر کج
 معناسند در) ماندم فعل ماضی متکلم وحده قائم دیمکدر (خوار و او
 رسمیه ذلیل معناسند) کشتم فعل ماضی متکلم وحده اولدم دیمکدر
 (عزیز ذلیل مقابلی) ماندن مصدر در قالمق معناسند (دایمه اضافتی
 صفتند در) شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (محصول بیت)
 بن بو محله کج قائم خوار اولدم عزیز دایم قالمق قلدن خوار و ذلیل
 اولور یعنی بو مملکتند چوق اکلندم خوار و ذلیل اولدم * چو آب
 اندر شمر بسیار ماند * عفونت کیرد از آرام بسیار * چو ادا ت فعلیل
 اندر ادا ت ظرف (شمر شینک و میمک فتحه لر یله حوض معناسند
 صور یکن بره دیرلر) ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر
 (عفونت مصدر در راجعه کریمه به دیرلر) کرد فعل مضارع مفرد
 غائب طو تاردیمکدر (آرام اکلتمک توقف معناسند در) بسیاره اضافت
 بیانیه (محصول بیت) چونکه صوحوضده چوق قاله چوق اکلتمه مندند
 ناشی عفونت حاصل ایدر حاصل کلام شاعر وقت و حالندن شکایت
 ایدر (عروض) بوقطعه بحر هزج محذوفدر که مغفیلن مغفیلن
 فاعول اولور * عمار رحمه الله وی نیز از متقدمانست و در زمان
 دولت سامانیان بوده است و طبعی خوش و شعری دلکش داشته است

و از جمله سخنان ویست این دو بیت *وی ضمیر عماره راجع در (نیر)
 دخی دیمکدر (مقدمان الف نون ادات جمع متقدم تفعل بابندن اسم
 فاعل در تقدم ایدیی دیمکدر (ایام یومک جمعی در زمان معناسنه) (دولته
 اضافت بیانیه دولتک مابعدینه لامیه) (بوده است اولشدر دیمکدر
 (طبعی یا حرف تنکیر) شعری ده بویه (دلکش وصف ترکیبدر
 کوکل جکیچی معناسنه) (داشته ماضیدن قسمدر اثباتدن عبارتدر
 (جمله سخنان وی لامیه لردر انک سوزلری جمله سندن دیمکدر
 (محصول ترکیب) عمار رجه الله اول دخی متقدمینددر و سامانیا انک
 ایام دولته اولشدر و خوش طبیعتی و دلکش شعری وارد و انک
 سوزلری جمله سندنر و ایکی بیت (قطعه) جهان ز برف اگر چند
 کاه سپین بود * زمرد آمد و بکرفت جای توده سیم * برف قار
 دیمکدر (اگر ادات شرط) چند کاه قاج وقت دیمکدر (سپین یا ادات
 نسبت نون حرف تأکید کومشلی دیمکدر (زمرد معروف) (آمد
 کادی دیمکدر) (بکرفت باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب طودی
 دیمکدر) (جای توده سیم لامیه و بیانیه توده بیغین دیمکدر سیم کومش
 معناسنه در (محصول بیت) جهان فاردن اگر چه قاج وقتدر کومشلی
 ایدی یعنی ایام شتاده روی ارض کومشلمش کی ایدی زمرد کادی
 و کومش بیغینک یرنی طودی حاصلی بهارک حلولی سبیلله زمرد
 مشابه اولان نباتات سبز اتی مضمحل و برباد و خراب ایلدی * نکار
 خانه کشمیریان بوقت بهار * بیاغ کرد همه نقش خویشتن تسلیم *
 (نکار خانه کشمیریان لامیه نکار خانه شول نقش اوینسه دیرلر که انده
 تصاویر کونا کون مندر جدر) (کشمیر بر ملککتک اسمیدر یا حرف نسبت الف
 نون ادات جمع کشمیر لیرک نکار خانه سی دیمکدر) (بوقت بهار بیانیه با حرف
 ظرف) (بیاغ با حرف صله) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 (نقش خویشتن بیانیه کندی نقشی دیمکدر) (محصول بیت) کشمیری لک
 نکار خانه سی وقت بهارده مجموعی کندی نقشی باغه تسلیم ایلدی
 یعنی کنندنه نقدر نقوش و تصاویر و ارایسه باغه و یردی حاصلی انواع
 شکوفه و ریاحین ایلد باغ نکار خانه یه دوندی (عروض) بوقت عهده
 بحر محشدر که مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن اولور * و این قطعه هم

و قطع دخی عمار کدر * غره مشو بانکه جهانان عزیز کرد * ای بس
 عزیز را که جهانان کرد زود خوار * غره مغرور معناسنه (مشو
 نهی حاضر مغرور اولمه دیمکدر) (بانکه یا حرف صله) (که حرف رابط
 صفت) (جهانان تا حرف خطاب) (ای حرف ندا تنیده معناسنه) (بس
 چوق دیمکدر) (عزیز را اادات مفعول) (که حرف بیان) (زود تیز
 دیمکدر) (محصول بیت) مغرور اولمه کا که جهانان سنی عزیز ایلدی
 یعنی جهانان اقبال ایله سنی عزیز ایله سنه مغرور اولمه آکا اول که چوق
 عزیزی جهانان تیز خوار و ذلیل ایلر * مارست این جهان و جهان
 جوی مار کبر * و زمار کبر مار برارد کهی دمار * مار بیلان دیمکدر
 حبه معناسنه در (جهان جوی وصف ترکیبی در جهان استیجی یعنی
 طالب دنیا دیمکدر) (مار کبرده وصف ترکیبی در بیلان طویجی دیمکدر
 (برآرد فعل مضارع مغرور غائب چیرر دیمکدر) (کهی بعض کره
 دیمکدر) (دمار دالک کسریله انتقام معناسنه در (محصول بیت)
 بوجهان بیلاندر و طالب دنیا بیلان طویجی در بیلان طویجی دن
 بعضی کره بیلان انتقامن چیرر یعنی جهان دایما خلقی زهر غم ایله
 دلخسته اتمده بیلان کبیرر وانک عالمی مار کبردر هزار واقع اولور که
 مار کبردن مار انتقامن الدیغی کی عالم دخی طالبی غم واندوه ایله هلاک
 ایدر (عروض) بوقطعه یحی مضارع ندر که مفعول فاعلات مفاعیل
 فاعلات در * و در مقامات سلطان الطریق یقه شیخ مذکورست
 که روزی سلطان الطریق یقه ابوسعید قدس سره قوالی در پیش ایشان
 این بیت بشنوند * قوالی یا حرف وحدت قوال مبالغه اوزاننددر
 سوبلیجی خواننده معناسنه (محصول ترکیب) سلطان الطریق
 شیخ مقامات مذکوردر که برکون سلطان الطریق یقه ابوسعید که
 روضه اولده تفصیل اولندی قدس سره نک بر قوال حضور لرند
 بوییتی اوقودی (بیت) اندر غزل خویش نهان خواهم کشت * تا بر لب تو
 بوسه زخم چون تو بخوانی * اندر حرف عطف (غزل خویش لامبسه
 کندی غزلده دیمکدر) (نهان کبرلی دیمکدر) (خواهم کشت اولمی
 استرم دیمکدر) (ادات تعلیل) (بر حرف صله) (لب و لایله سنک طودا غمکه
 دیمکدر) (بوسه زخم اوپه یم دیمکدر) (چون اادات تعلیل) (چون تو پرینه

(بعض نسخه ده چونش واقع در اول وقت شین غزله راجع اولور
 (بخوانی اوقویه سین دیمکدر (محصول بیت) کندی غزلمده کیزی
 اولوق استرم یعنی کیر لئک استرم تا کیم سنک طوداعکی او به یم چونکه انی
 اوقویه سین حاصلی سن اوقود یغک وقت طوداعکی او بک ایچون
 کندی غزلمده مستور اولوق مر ادایده رم * شیخ را وقت خوش شد
 پرسید که این شعر کبست گفتند ازان عماره فرمود برخیزید تا زیارت وی
 رویم با جمع مر یدان زیارت رفتند * شیخ را ارادات تخصیص شیخ
 (وقت خوش شد صفایاب اولدی دیمکدر نکاتدر) (پرسید فعل مضارع
 مفرد غائب سؤال ایلدی دیمکدر) (که حرف بیان (این پتیه اشارتدر
 (شعر کبست لامیه کیمک شعر پیدر دیمکدر) (گفتند فعل ماضی جمع غائب
 دیدیلر دیمکدر) (ازان عماره دن منقولدر دیمکدر) (فرمود فعل
 ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر) (که حرف بیان (برخیزید فعل
 امر جمع مخاطب قالفک دیمکدر) (تا حرف تعلیل (زیارت وی لامیه
 با حرف مصاحبت (جمع مر یدان مر یدلر جعی ایله دیمکدر) (زیارت
 با حرف صله (رفتند فعل ماضی جمع غائب کندیلر دیمکدر) (محصول
 ترکیب) شیخ خوشنه گلدی یعنی صفایاب اولدی سؤال ایلدیکه
 بو کیمک شعر پیدر دیدیلر عماره دن منقولدر پیور دیکه قالفک تا کیم
 انک زیارتنه کیده لم و مر یدلر جمعه زیارتنه کندیلر * عنصری
 رحمه الله مقدم شعراء عصر خود بوده است و وی را یمین الدوله
 محمود سبکتکین نظر قبول ملاحظات فرمود و از سخنان و بست
 این دو بیت در مدح او * مقدم شعراء عصر خود لامیه در کندی
 عصرینک شاعر لرنک مقدمی دیمکدر یعنی وقتند جمله به تقدیم
 اوانوردی (وی عنصری به راجعدر) (ارادات مفعول (یمین الدوله
 یمین بندن فاعیل بمعنی فاعل مفعولنه مضاف دولته میمنت و بر بچی
 یا فاعیل بمعنی مفعول فاعلنه مضاف دولت کندیله میمنت لئش باخود
 یمین یسار مقابلی صاغ دیمکدر دولتک صاغ جانبی که صاغ هر خصوصده
 اشرف اولدیغندن یاخود یمین آید معناسنه دولت کندویه یمین ایدر
 یعنی پادشاه باشی ایچون دیرلر خلاصده سلطان محمودک لقی در
 (بنظر با حرف مصاحبت) (قبوله اضافت بیانیه قبول رد مقابلی در

(ملاحظات ملاحظه نك جمعدر ملاحظه بونده التفات مناسبند)
 (فرموده ماضی بدن فمعدر پور مشدر دیمکدر) (سخنان وی لامیه
 مدح اوده لامیه اوسلطان محمود راجعدر) (محصول ترکیب)
 عنصری رجه الله کنیدی زمانك شاعرلرینك مقدم واعلامی
 اولمشدر وانی بعین الدوله محمود سبکتکین قبول نظریله انتفاعلر
 پورمشلردر وانك سوزلرنددر بوایکی بیت سلطان محمودی مدخده
 توان شاهی که اندر شرق ودر غرب جهود وکبر وترسا و مسلمان*
 آن اسم اشارتدر (شاهی باحرف وحدت نوعیه) (که حرف رابطه
 صفت) (اندر حرف ظرف) (محصول بیت) سن اول برشاهسین که
 شرق و غربده خلاصه جمیع عالمده یهودی و نصرانی و بیت پرست
 و مسلمان* همی گویند در تسبیح و تهلیل* که یارب عاقبت محمود
 کردان* همی ادات تأکید) گویند فعل مضارع جمع غائب دیرلر
 دیمکدر) (در حرف ظرف) (تسبیح سبحان الله دیمکدر) (تهلیل لا اله الا الله
 دیمکدر مراد عبادات و وظائفدر) (که حرف بیان) (کردان فعل امر
 مفرد مخاطب ایله دیمکدر) (محصول بیت) بیت اوله مروهندر شرق
 و غربده یهود و کبر و ترسا و مسلمان دعاآزنده دیرلر که یارب غافبنی
 محمود ایله بونده توریه وارد در تدبر (عروض) بوقطعه بحر هزجنددر که
 مقفایین مقفایین مقفایین در (واین رباعی هم) پور باعی دخی
 انك آثار سختیدندر (رباعی) بگرفت سر زلف تورنك از دل تو*
 نزدود وفا و مهر زنك از دل تو* بگرفت بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 غائب طوتدی دیمکدر (سر زلف فاعلی) (زنك مفعول صریحی) (سر
 بونده اوج مناسبنددر زلفه اضافت لامیه) (تویده بویله زنك لون
 مناسبنددر) (دل توده لامیه) (نزدود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 پاسدن اچدی دیمکدر) (وفا فاعلی) (مهر و فایه معطوفدر) (زنك
 مفعولی) (محصول بیت) زنك اوجی سنك کوکله کندن زنك طوتدی
 یعنی قلبك قاره لغندن زنك سیاهه به باندی وفا و محبت سنك
 کوکله کندن پاس اچدی حاصلی بی رحمتکی بیانددر* تا کم نشود
 کبر پلنك از دل تو* موم از دل من بزند و سنك از دل تو* تا حرف
 توقیت) (کم كافك ضمیمه ضایع مناسبنددر) (نشود فعل نفی مستقبل

مفرد غائب اولیه دیمکدر (کیر یلنک قیلان کبری دیمکدر) (پزند فعل
مضارع جمع غائب ایلتورلر دیمکدر) (محصول یت) مادامکه سنک
کوکا کدن قیلان کبری عشا یغ وغائب اولیه بنم کوکادن موم الورلر
یعنی نرمیت ورفق وحرنی بنم کوکادن الورلر که آتش غدن مومه
دو غشمدرو طاشی سنک کوکا کدن الورلر یعنی بی شفقت و بی انصاف لغی
سکا اسناد ایدرلر حاصلی بوکبر ونخوتی ترک ایتمیجده سکا بی رحم
بکا محزون دیرلر (عروض) بور باعی شجره اخرب اوزانسدندر که
مفعول مفاعیل مفاعیل فعل در * وکوبند ویرا مشویات بسیار
بوده است متوشیح بمدح سلطان مذکور و یکی ازان جمله موسومست
بوامق وعذرا اما ازانها عین واثریدانست * ویرای عنضری به
راجعدر (را ادات تخصیص انک دیمکدر) (متوشیح تفعیل بایندن اسم
مفعولدر مزین معناسنه) (مدح سلطان لامیه با حرف مصاحبت
(مذکوره اضافت صفتنه در) (موسوم اسم مفعول اسم لشم معناسنه
(وامق برعاشقک اسمیدر) (عذرا پر محبوبه نک اسمیدر بر برینه عاشق
ومعشوقلردر) (آن مشویاته اشارتدر) (ها ادات جمع) (عین پوند
نسخه سندن عبارتدر) (اثر عطف تفسیریدر) (پیدا ظاهر دیمکدر
(محصول ترکیب) و دیرلر که انک چوق مشویاری واردر سلطان
مذکورک مدخی ایله مزین یعنی انک حقنده چوق مشرقی سولشد
و اول جمله دن بری وامق وعذرا ایله موسومدر اما انلردن عین واثر
ظاهر دکدر حاصلی وامق وعذرا قصه سنی نظم ایلشدن لکن
نسخه سنی یوقدر * عنجیدی رحمه الله وی از مروست واز جمله
مادحایمین الدوله بود و در تهنیت فتح وی مرهندوستا اقصیده دارد که
مطامش اینست * وی عنجیدی به راجعدر (مرو پرشهرک آیدر
(جمله مادحان یمین الدوله لامیه لدر یمین الدوله نک مادحانینک
جمله سندن دیمکدر) (بود ادات ماضی ایدی دیمکدر) (تهنیت تبرک
معناسنه در قفحه اضافت مفعولنه) (ووی به لامیه وی یمین الدوله به راجعدر
(مرادات تأکید) (را ادات مفعول) (قصیده با حرف وحدت) (همزه
حرف توسل) (دارد فعل مضارع مفرد غائب اثبات معناسنه واردر
دیمکدر) (که حرف بیان) (مطامش شین ضمیر قصیده به راجعدر

(اینست بودر دیمکدر (محصول ترکیب) عسجدی رحمه الله اول
 مرودندر ویمین الدوله که سلطان محمود در انک مادخلری جمله سندن در
 حاصلی انک شعر اسندن ایدی هند وستانی سلطان محمود ک فتخی
 تهیه سنده برقصیده سی واردر که مطلعی بودر (یت) ناشاه خرده
 بین سفر سومنات کرد * کردار خویش را علم معجزات کرد * ناحرف
 توقیت (شاه خرده بین موصوفک صفتها اضافتیدر خرده بین وصف
 ترکیبی در مدقق معناسنه) (سفر سومنات بیانیه سومنات هندده برشهر در که
 آنش پرستلرک موبد موبد انلری آنده در بوت پرستلرک ریم پیاسی کبی
 (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (کردار کافک فتحجه
 وصف ترکیبی در عمل معناسنه) (خویش اضافت لامیه) (را ادات صله
 (علم معجزات مجازا بیانیه علم سنجاق دیمکدر کردک مفعولی محذوف
 نصب کرد دیمکدر) (محصول یت) مدقق اولان پادشاه سومنات
 سفر بی ایلدیکی وقت کندی عملنه معجزات سنجاقی نصب ایلدی
 یعنی معجزات محمدیه دن استمداد ایلدی (عروض) بوییت بحر
 مضارع ندر که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات در * ودر وصف
 خر بزه کوید * وقانون و صفنده سویلر (قطعه) آن زبرجد رنگ
 و مشکین بوی و طعمش طعم شهد * رنگ دیبا دارد او کوئی و بوی
 عود خام * زبرجد رنگ وصف ترکیبی در زبرجد رنگی دیمکدر
 زبرجد بریشل زمرده مشابه طاشدر (مشکین بوی ده وصف ترکیبی در
 مسک فوقولی دیمکدر) (طعم لذت معناسنه) (شین ضمیری زبرجد رنگه
 راجعدر) (طعم شهد بیانیه بال لذتی دیمکدر) (رنگ دیبا بیانیه دیبا
 رنگی دیمکدر) (دارد واردر دیمکدر) (وضعیرینه زبرجد رنگه راجعدر
 (کوئی ادات تشبیه) (و بوی عود خام بیانیه خام عود اناجی فوقوسی
 دیمکدر) (محصول یت) اول زبرجد رنگی و مسک فوقول لذتی بال
 لذتی کبی اولان شیده کو با دیبا رنگی و خام عود اناجی قرفوسی واردر
 * چون بیرییدی شود هر یک ازان ده ماء نو * ورنبری باشد اندر ذات
 خود ماه تمام * چون ادات تعلیل (بیرییدی باء تأکیدله فعل مضارع
 مضارع مخاطب کسه سین دیمکدر) (شود فعل مضارع مفرد مخاطب
 اولور دیمکدر) (هر یک هر پری دیمکدر) (آن خر بزه اشارتدر) (ده

اون ديمكدر دالاک فتحی وهام اصلیه ایله (ماه نویکی آی ديمكدر) ور
وا کردن مخفف (نبری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کسمیه سک
ديمكدر) باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور ديمكدر (اندرادات
ظرف) ذات خود بیسانه (ماه تمام بتون آی ديمكدر) (موصول یت)
چونکه بواوصف ایله موصوف اولان قاوونی کسه سین آندن هربری
اون ایکی آی اولور واکر کسمز ایسک کندی ذاتنده بتون آیدر
(عروض) بوقطعه بحر رمل متمدركه فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
فاعلات اولور* فرخی رحمه الله وی نیز در ایام یمین الدوله بودواز
فواضل انعامات وی مال حظیر بدست آورد عزیمت تماشای سمرقند
کرد چون نزدیک آن خط رسید قطاع طریق هرچه داشت ببرند
سمرقند درآمد و خود را ظاهر نکرد روزی چند اینجا بود این قطعه
را بکفت و بازگشت* وی نیز اول دخی ديمكدر (در حرف ظرف
ایام یمین الدوله لامیه یمین الدوله ک زمانده) (بودایدی ديمكدر
(فواضل فاضلک جمعیدر آرتق معناسنه (انعامانه اضافت لامیه
انعاملرینک ارتغیزدن یعنی کفاف نفس و عیال دن ماعدا ارتقدن
ديمكدر) (ویه اضافت لامیه وی یمین الدوله یه راجعدر) (مال حظیر
بیسانه حظیر حاه مهمله ایله وافر معناسنه (بدست باحرف صله اله
ديمكدر) آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی ديمكدر (عزیمت تماشای
مصدرك مفعولنه در عزیمت قصد معناسنه تماشای سمر ديمكدر) (سمرقنده
اضافت بیسانه سمرقند برشهرک اسمیدر) (کرد فعل ماضی مفرد
غائب ایلدی ديمكدر) چون ادات تعلیل (نزدیک یقین ديمكدر
(قطاع طریق بول کسی) (هرچه هرنه ديمكدر) (داشت فعل ماضی
مفرد غائب حکایه بی متضمن طوئاردی ديمكدر) (ببرند فعل ماضی
جمع غائب الدیلر ديمكدر) (سمرقند باحرف صله) (درآمد کیردی
(خود را را ادات مفعول) (ظاهر نکرد ظاهر ایلدی) (روزی چند
برقاج کون ديمكدر) (انجا اول محله) (بودایدی ديمكدر) (این قطعه را
را ادات مفعول) (بکفت سوبلدی) (بازگشت رجوع ایلدی
(موصول ترکیب) فرخی رحمه الله اول دخی یمین الدوله سلطان
محمودک زمانده ایلی واک انعاملری ارتقیلرندن وافر مال اله

کتورمش ایدی سمرقند سیر برینه قصد ایلدی چونکه اول صنوره
 بقین ایرشدی قطاع طریق هر نه سی واریسه الدیلر سمرقنده کیردی
 وکندخی آشکار ایلدی بر قاج کون اول محله اولدی بو قطعه بی
 سویلدی ورجوع ایلدی دوندی (قطعه) همه نعیم سمرقندسر بسر
 دیدم * نظاره کردم ودر باغ وراغ و وادی و دشت * هنه مجموعی دیمکدر
 (نعیم سمرقند لامیه مجموعی سمرقندک نعمتی دیمکدر) (سر بسر باشند
 باشه دیمکدر) دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردیم دیمکدر (نظاره کردم
 سیر ایلدم دیمکدر) (در حرف صله) (باغ معروف) (راغ طاغ تکنده اولان
 چمنزاره دیرلر اتباع و مرنا وجه دن دخی اولور) وادی دره دیمکدر (دشت
 اووه بعض نسخه ده مصراع ثانی) (نظاره چو بکردم بیباغ و وادی
 و دشت واقعدر ینه معنی بر در) (موصول بیت) مجموع نعیم سمرقندی
 باشند باشه کوردیم باغ وراغ و وادی و دشته نظر ایلدم حاصلی
 جمله سنه باقدم و نعمت لرینی کوردیم * چو بود کبسه و جیب من از
 درم خالی * دلم ز سخن امل فرش حریمی بنوشت * چو ادات تعلیل (بود
 ادات ماضی ایدی دیمکدر) (کبسه معروف) (جیب كذلك) (منه اضافت
 لامیه) (درم پاره دیمکدر) (خالی پوش معناسنه در) (سخن امل مجازا بیانیه
 سخن اورتیه معناسنه در) (امل مأمول معناسنه در) (فرش حریمی دمجازا
 بیانیه یا حرف مصدر فرش دوشک دیمکدر) (حرم مسرور معناسنه در
 (بنوشت یا حرف تأکید) (نوشت نوک ضمی و واول فحیمه فعل ماضی مفرد
 غائب دوردی دیمکدر یعنی طی ایلدی بوکدی) (موصول بیت)
 چونکه بنم کبسه و جیبم درمدن خالی ایدی یعنی پارم یوق ایدی
 کوکلم امل سخن ندن مسرور لقی فرشی دوردی بوکدی حاصل کلام
 کام آور اوله مدی تهی دستلکی حبسیله * بسی ز اهل هنر بارها
 بهر شهری * شنیده بودم کوثر یکبست جنت هشت * بسی چوق
 دیمکدر (اهل هنر بیانیسه) (بارها نیجه کره دیمکدر) (بهر شهری با
 حرف ظرف) (یا حرف وحدت هر بر شهرده دیمکدر) (شنیده بودم
 اشتمس ایدم دیمکدر) (کوثر بسته حضرت رسول صلی الله تعالی
 علیه وسلم حوض شریفک اسمیدر یا خود مطلقا آقرصو معناسنه
 (یکبست بر در دیمکدر) (جنت جناب جفک مؤنثیه و عهد کریم

یوردیغی مقام عالیہ نک اسمیدر یاخود مطلقا باغچه دیمکدر (هشت
 سکن معنانه در (محصول بیت) هر برشهرده اولان اهل هزندن یعنی
 علمادن ایشتمدم که کوثر بر جنت سکن بوصورتده بهر شهری اهل هنک
 صفتی اولور یاخود اهل هزندن نیجه کره ایشتمدم که هر برشهرده بر کوثر
 کبی صو و سکن حنت کبی باغچه واردر بوصورتده کوثرک صفتی اولمش
 اولور تفتظن بتل * هر ارجنت دیدم هر ار کوثریش * ولی چه سود که
 لب تشنه باز خواهم کشت * چه سود نه فائده دیمکدر (که حرف
 تعلیل) لب تشنه وصف ترکیبدر غایت حرارتدن نکایتدر (باز خواهم
 کشت کبر و دونسیم کرک دیمکدر (محصول بیت) بوشهرده بیک جنت
 و بیک کوثردن زیاده کوردم لکن نه فائده که حرارتلی دونسیم کرک یعنی
 دفع عطش مقدر اولدی * چو دیده نعمت ییئد بکف درم نبود *
 سری پریده بود در میان زرین طشت * (چو اادات تعلیل دیده
 کوز دیمکدر) ییئد فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (نعمت
 مفعولی) بکف باحرف ظرف کف الدن عبارتدر (نبود فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب اولیمه دیمکدر) (سری یا حرف تشکیب بریده
 کسک دیمکدر بود) فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (در حرف
 ظرف) (میان زرین طشت لامیه زرین التون لکن) (محصول بیت)
 چونکه کوز نعمتی کوره الده درم اولیمه شول کسک باش کبی اولور که
 التون لکن اور تاسنده اوله یعنی باش کسلد کدنصکره التون لکن ایچنده
 اولمسله ملتذاولدیغی کبی بی درمه نعمتک دخی فائده سی اولماز (غروض)
 بوقطعه بحر بخت بخوندر که مفاعلهن فعلاتن مفاعلهن فعلات اولور
 * فردوسی رحه الله وی از طوست و فضل و کمال او ظاهر کسی را
 که چون شاهنامه نظمی بود چه حاجت بمدح و تعریف دیگران
 می گویند که وی بد هفت مشغول بود بروی تعدی رفت بقصد تظلم
 روی بغزین نهاد که تختگاه سلطان محمود بود چون بانجا رسید
 و بر باغستان آن می گذشت دید که کسی نشسته اند و به معاشرت اشتغال
 تمام دارند دانست که ملازمان سلطانند یاخود گفت پیش ایشان روم واز
 ایشان کیفیت حال معلوم کنم * طوس بر شهرک اسمیدر (کمال اولامیه
 انک کالی دیمکدر) کسی را اادات تخصیص یا حرف وحدت بر کیمسه نک

دیمکدر (که حرف رابط (چون ادات تشبیه (نظمی باحرف
وحدت (بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر (چه حاجت
نه لازم دیمکدر (بمدح باحرف صله تعریف دیگران لامیه غیر یلرک
تعریفنه دیمکدر (می گویند که نقل ایدرل که (وی غنیم فردوسی به
راجعدر (بد هفت باحرف مصاحبت (دهفت اکنجیلک دیمکدر
(مشغول بود مشغول ایدی دیمکدر (بر حرف صله (وی فردوسی به
راجعدر (تعدی ظلم معناسنه در (رفت واقع اولدی دیمکدر (بقصد
ظلم بیانیه باحرف مصاحبت (ظلم شکایت معناسنه در (بغزنین با
حرف صله غزنین پشهرک اسمیدر (نهاد فعل ماضی مفرد غائب
قودی دیمکدر (روی نهاد توجه ایلدی دیمک اولور (که حرف
رابط (تختگاه سلطان محمود لامیه تخت معروف کاه ادات مکان
تخت مکانی دیمکدر که پادشاهک توطن ایتدیکی شهره دیرل (بود ادات
ماضی ایدی دیمکدر (چون ادات تعلیل (بانجا باحرف صله (رسید
فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (بر باغستان آن لامیه بر ادات
صله آن سلطان محمود اشارتدر (می ادات تأکید (گذشت فعل ماضی
مفرد بکسی دیمکدر (دیدده بویله کوردی دیمکدر (که حرف بیان
(سه کس اوج کیمسه دیمکدر (نشسته اند او تور مشلر دیمکدر (معاشرت
با حرف صله معاشرت مفاعله با بندن مصدر در (نونده ذوق معناسنه در
(اشتغال افتعال با بندن مصدر در مشغول اولمق معناسنه در (دارند اثباتدن
عبارتدر (دانست فعل ماضی مفرد غائب ییلدی دیمکدر (ملازمان سلطان
لامیه (ملازم منسوب و خدمه معناسنه در (با خود با حرف صله
(پیش ایشان لامیه ایلرک قتنه دیمکدر (روم فعل مضارع متکلم وحده
کیدم دیمکدر ((محصول ترکیب (فردوسی رحمه الله اول طوسدندر
وانک فضل و کمالی طهردر بر کیمسه نک که شاهنامه کی بر نظمیه اوله
غیر یلرک مدح و تعریفنه نه حاجت نقل ایدرل که اکنجیلک مشغول
ایدی کاظم واقع اولدی یعنی برندن ظلم کوردی شکایت حال قصدیه
غزنینه توجه ایلدی که سلطان محمود تختگاهیدر چونکه اول محله
ایرشدی وانک باغستانی اوزره یکدی کوردیکه اوج کیمسه او تور مشلر
و تمام عبش و هشره اشتغالری وار ییلدی که سلطانک خدمه لرندندر

کند و کند و به دیدی انلرك قتنه كیده یم و انلردن کیفیت حالی معلوم
 اید یم یعنی پادشاهه عرضحالک طر یقی ندر و پادشاهك بنم نادیمی
 آنگه اعانتی اولور می تقبش اید یم * چون نزدیک ایشان رسید از وی
 متوحش شدند و گفتند مجلس مارا منقص خواهد ساخت هیچ به ازان
 نیست که چون بیاید بگویم ماشاعران پادشاهیم و باغیر شاعران
 صحبت نمی داریم و سه مصراع بگویم رابع نداشته باشد پس گویم
 هر کس که مصراع رابع بگوید با وی صحبت میسداریم و کر نه مارا
 معذور دار * چون ادات تعلیل (نزدیک یقین دیمکدر) (نزدیک ایشان
 انلرك یقینه دیمکدر) (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر
) (وی ضمیر فردوسی به راجعدر) (متوحش تفعّل بانندن اسم فاعلدر
 توحش ابدیچی دیمکدر توحشك معنای لازم بسی قلبك اور که سی
) (شدند فعل ماضی جمع غائب اولدیلمر دیمکدر) (گفتند ده بویه دیدیلر
 دیمکدر) (مجلس مارا ادات مفعول اضافت لامیه بزم مجلسه می دیمکدر
) (منقص مکدر دیمکدر) (خواهد ساخت ایلیسردر) (به ازان اندن
 اعلام دیمکدر) (نیست یوقدر دیمکدر) (که حرف بیان) (چون ادات تعلیل
) (بیاید باء تأکید و باء منقلبه ایله فعل مضارع مفرد غائب کلمه
 دیمکدر) (بگویم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر دیه لم دیمکدر
) (مابیز دیمکدر) (شاعران پادشاهیم لامیه الف نون ادات جمع یا ویم
 ادات متکلم مع الغیر پادشاهك شاعر لری ییز دیمکدر) (باغیر شاعران
 لامیه) (با حرف مصاحبت شاعر لک غیری ایله دیمکدر) (مصاحبت
 صحبت ایلمك مناسبه) (نمی داریم فعل نفی مستقبل متکلم مع الغیر طومیمیز
 یعنی ایلییز دیمکدر) (سه مصراع اوج مصراع دیمکدر) (بگویم
 باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر سو یلیه لم دیمکدر) (نداشته
 ماضی منفیدن قسمدر و نفیدن عبارتدر) (نداشته باشد اولمش اوله
 دیمکدر پس صکره دیمکدر) (هر کس که هر کجسه که دیمکدر) (بگوید
 باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب سو یلیه دیمکدر) (باوی با حرف
 مصاحبت وی کسه راجعدر) (و کر نه یوخسه دیمکدر) (دار امر حاضر
 مفرد طوت دیمکدر) (محصول ترکیب) (چونکه فردوسی انلرك بانه
 ابرشدی یعنی یقین کلدی اندن اور کدیلمر و دیدیلر بزم مجلسه می مکدر

ایلیسر در هیچ اندن اعلا یوقدر که چونکه کله دیه لم که بزباد شاهک
 شاعر ز یوز و شاعرک غیری ایله مصاحبت ایلیوز و اوج مصراع
 سو بلیه لم که دردنجیسی اولمش اوله اندن صکره دیسه لم هر کس
 دردنجی مصراع سو بلیه انکله صحبت ایلر یوخسه بزی معذور
 طوت دیو یواسلوب اوزره دفعنه رأی ایلدیلر * چون یایشان رسید
 آنچه باخود مخمر ساخته بودند یاوی یکفشد گفت آن مصراعها که
 گفته اید بخوانید عنصری گفت * چون ادات تعلیل یایشان
 با حرف صله انلره دیمکدر (آنچه اول تسنه بی که دیمکدر) (باخود
 با حرف مصاحبت کندی ایله دیمکدر) (مخمر تفعلیل باندن اسم مفعولدر
 حسب اللغة یوغرلش دیمکدر ترتیب رأیدن عبارتدر) (مخمر ساخته
 بودند ترتیب رأی ایلش ایدیلر دیمکدر) (یاوی با حرف صله فردوسی به
 راجعدر) (ها ادات جمع) (که حرف رابط) (گفته اید فعل ماضی
 جمع مخاطب سو یلش اید یکن دیمکدر) (بخوانید باء تأکید ایله
 فعل امر جمع مخاطب او قویین دیمکدر) (مخصول ترکیب) چونکه
 فردوسی انلره ایرشدی اول تسنه بی که کندی بیلرنده رابطله ویرمشلر
 ایدی سو بیلدیلر فردوسی دیدی اول مصراعلر که سو یلش سکرا و قویین
 اول شاعرلر دن بری عنصری ایدی دیدی (مصراع) چون عارض توماه
 نیاشد روشن * چون ادات تشبیه (عارض یکاق عجم فتح را ایله اوقوزلر
 تو به اضافت لامیه) (ماه باشدک فاعلی روشن مفعول به صریحی
 نیاشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر) (مخصول مصراع)
 سنک یکاغک کبی ای روشن اولمز یعنی قو ک ضیاسی سنک یکاغک
 نورندن دوندلر (فرخی گفت) ول شاعرک بری دخی فرخی ایدی دیدی
 (مصراع) همرک رخت کل نبود در کلشن * همرک رخت لامیه
 همرک رنکدش دیمکدر (تاضمیر خطاب سنک رنکک رنکدشی
 یعنی رنکک بکرز دیمکدر) (کل نودک فاعلی) (در کلشن مفعول فیهی
 نبود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر) (مخصول مصراع)
 سنک رنکک بکرز کلشنده کل اولمز یعنی سنک یکاغک رنکدنده هیچ
 بر کل یوقدر (عسجدی گفت) بری دخی عسجدی ایدی دیدی
 (مصراع) مرکانت همی گذر کند از جوشن * مرکانت تاضمیر خطاب

مژگان کر پک دیمکدر (همی ادات تأکید) گذر کنند کچر تأثیر ایلر
 دیمکدر (جوشن زره معناسنه که چوقال دخی دیرل (محصول مصراع)
 سنک کر پکک جوش سندن کچر یعنی او یله سرتیز در که زره جوشن
 حائل اولمز * چون فردوسی این سه مصراع بشنید بر بدیهه گفت *
 چون ادات تعلیل (محصول ترکیب) چونکه فردوسی بواج مصراعی
 اشتدی بداهه یعنی علی الفور سویلدی (مصراع) مانند سنان کیو
 در جنک پشن * مانند سنان کیو بیانه و لامیه (مانند ادات تشبیه
 سنان مزارق دیمکدر (کیو کاف عربی کسر یله بر بها در پهلوانک
 اسمیدر (در حرف ظرف جنک پشن لامیه پشن ده بر پهلوانک
 اسمیدر بونلرک محاربه سی مشهور در ذکر تفصیله محتاج مراد
 ایدین شاهنامه به مراجعت ایلسون (محصول مصراع) مصراع اوله
 حتی یو ط سنک کر پکک زره دن گذر ایلر پشنک جنک کنده کیوک
 سکوسی کی * ایشان از آن متعجب شدند و از قصه کیو و پشن استفسار
 نمودند آنرا مشروح باز گفت بعد از آن بمجلس سلطان افتاد و مقبول
 نظری شود وی را گفت مجلس ما فردوسی ساختی و بدان سبب
 فردوسی تخلص کرد * ایشان ضمیر جمع شعرا به راجعدر (آن یوم مصراعه
 اشارتدر (قصه کیو لامیه) استفسار استفعال بایندن مصدر در
 سؤال معناسنه (نمودند فعل ماضی جمع غائب بونده ایلدیلر دیمکدر
 (آرا آن قصه به اشارتدر ادات مفعول (مشروح اسم مفعول بونده
 مفصل معناسنه در (باز ادات تأکید) بمجلس سلطان لامیه باحرف
 صله (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر (مقبول نظری
 لامیه لر در وی فردوسی به راجعدر (را ادات صله) مجلس ما لامیه
 یزم مجلس می دیمکدر (فردوسی باحرف نسبت فردوس جنت دیمکدر
 (ساختی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده ایلدک دیمکدر) بدان باحرف
 مصاحبت دال همزدن منقلب (محصول ترکیب) فردوسی یوم مصراع
 رابعی سویلیجه شاعر ل متعجب اولدیلر و کیو و پشن قصه سندن
 سؤال ایلدیلر اول قصه بی مفصلاً سویلدی ائدن صکره مجلس
 سلطانه دوشدی یعنی داخل مجلس خاص اولدی و سلطانک نظر بک
 مقبولی اولدی حاصلی نظر صکره پادشاه اولدی و فردوسی به

سلطان محمود دیدی بزم مجلسی جسته منسوب ایلدک اول سبب ایله
 فردوسی تخلص ایلدی یعنی فردوسی تخلص ایتمسه سلطان محمودک
 بوکلای سبب اولدی * و چون چند گاه برآمد بنظم شاهنامه مأمور
 شد و هزار بیت بگفت و پیش سلطان آورد و تحسینهای فراوان
 یافت و هزار دینار زر سرخش انعام فرمود پس در مدت سی سال
 شاهنامه را تمام ساخت و پیش سلطان آور و بدستور آنچه پیشتر واقع
 شده بود در مقابله هر بیتی یکدینار زر سرخش توقع میداشت * چون
 ادات تعلیل (چند گاه برقاج زمان دیمکدر گاه ادات زمان برآمد بونده
 یکدی دیمکدر) بنظم شاهنامه لامیه باحرف صله (پیش سلطان
 لامیه سلطانک حضور بنه دیمکدر) آورد فعل ماضی مفرد غائب
 کنوردی دیمکدر (تحسینهای فراوان موصوفک صفتک) ها ادات جمع
 باضافه توسل فراوان بول دیمکدر کثرتدن عبارتندر چوق چوق
 تحسینلر (یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر) (زر سرخش
 بیانیه شین ضمیر فردوسی به راجعدر) اکا خالص التون دیمکدر (پس
 صکره دیمکدر) (سی اوتوز معنای در (را ادات مفعول) ساخت فعل
 ماضی ایلدی دیمکدر) (بدستور آنچه بیانیه باحرف مصاحبت) دستور
 دالک ضمیمه قاعده دیمکدر اول قاعده به بناء که دیمکدر (پیشتر
 مقدم دیمکدر) (واقع شده بود واقع اولش ایدی) (در حرف ظرف
 (مقابله هر بیتی لامیه باحرف وحدت هر بیتک مقابله سنده دیمکدر
 (توقع امید معنای در (می ادات حکایه) داشت فعل ماضی مفرد
 غائب طوناردی دیمکدر (محصول ترکیب) چونیکه برقاج زمان یکدی
 شهنامه نظمی ایله مأمور اولدی و بیک بیت سوبلیدی و حضور
 سلطانه کنوردی چوق چوق تحسین و افرینلر بولدی و خالص التون
 اولهرق بیک التون انعام پیوردی صکره اوتوز بیل مدته شاهنامه بی
 تمام ایلدی و حضور سلطانه کنوردی و اول قاعده اوزره که مقدم
 واقع اولش ایدی هر بیتک مقابله سنده خالص التون اولهرق بر
 التون امید ایلر ایدی * حاسدان خوض کردند و گفتند شاعر بر آنچه
 قدر آنکه و بر ابدین قدر عطا سرافراز کردند و صله و برابر شصت
 هزار درم قراردادند فردوسی ازان برخید میگویند در آن وقت که آن

درمهارا آوردند وی در حمام بود چون از حمام بیرون آمد پیست
 هزار درم بچما می داد و پیست هزار درم بفقاعی که فقاعی چند
 آورده بودند و پیست هزار بان کسان که آنرا آورده بودند و سلطانرا
 بچهل بیت کا پیش مذمت کرد که ازان جمله است این چند بیت *
 حاسدان الف نون ادات جمع حسدا یچی دیمکدر (خوض مصدر در
 القامعنا سانه بونده غرضه مبنی اولان کلامه دیلر) (شاعری با حرف
 وحدت) (را ادات تخصیص) (قدر دالک سکونیه بونده مرتبه و حیثیت
 معناسنه در) (که حرف بیان بر باشد مقدر در) (بدین با حرف مصاحبت
 دال همزه دن منقلب) (قدر دالک فتحیه مقدار معناسنه در) (سرافراز
 عالی دیمکدر) (کرداند فعل ماضی جمع غائب ایلله لر دیمکدر) (صله
 جازه معناسنه در) (ویه اضافت لامیه) (را ادات مفعول) (بر حرف صله
 (شصت هزار الشمس بیک دیمکدر) (درم آق ایچ معناسنه در) (دادند
 فعل ماضی جمع غائب و بر دیلر دیمکدر) (بر بخید باء تا کید ایلله فعل ماضی
 مفرد غائب اینجندی دیمکدر) (می ادات تا کید) (گویند فعل مضارع
 جمع غائب دیلر دیمکدر) (دران وقت اول وقتده) (درمهارا را ادات
 مفعول ها ادات جمع) (آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر
 دیمکدر) (وی فردوسی به راجه در) (در حرف ظرف) (حمام معروف
 (بود ادات ماضی ایدی دیمکدر) (بیرون آمد چقدی دیمکدر) (پیست
 هزار بیکری بیک دیمکدر) (بچما می با حرف صله یا حرف نسبت
 حجابچی به دیمکدر) (داد فصل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر
 (بفقاعی با حرف صله یا حرف نسبت فقاع فاک قحی وقافک تشدیدیه
 کنندنه نسنه ایچین قایه دیلر مشربه کبی بعضیلر بوغازی طار اولوق
 لازم دیمش لر صراخی کبی یا حرف نسبت بونده شربنهی دیمک اولور
 (که حرف تعلیل) (فقاعی یا حرف وحدت) (فقاعی چند بر قاج سراخی
 دیمکدر) (آورده بودند کتورمش ایدیلر) (بان کسان با حرف صله
 اول کیم سدره دیمکدر) (آن درمه اشارتدر) (را ادات مفعول) (سلطان را
 را ادات مفعول) (بچهل بیت با حرف مصاحبت چهل فرق دیمکدر فرق
 بیت دیمک اولور) (مذمت هجو معناسنه) (که حرف بیان) (محمول ترکیب)
 حاسد لر غرضه مبنی بو کلامی القای ایلدیلر و دیدیلر بر شاعرک نه حیثیتی

اولور که بوقدر عطا ایلله ممتاز و عالی ایلیدر و انک جا نرسنی التمش بیک
 اچمه به قرار و بر دیلر فردوسی بوندن اینجندی دیرلر که اول وقتده که
 اول درملری کتور دیلر فردوسی جامده ایدی چونکه جامدن چیقدی
 یکریمی بیک درهم جامچی به و بردی و یکریمی بیک شربتی به زیر
 بر قاج سراخی کتورمش ایدیلر و یکریمی بیک اول کیمسه لره و بر دیکه
 درملری کتورمش ایدیلر یعنی کتور نلره و بردی حاصلی جامدن جقمندن
 اول التمش بیک تکمیل صرف ایلدی و سسلطانی قرق بیت ارتق
 اکسک هجو ایلدی اول هجو جله سندندر بو بر قاج بیت (مثنوی)
 اگر شاهرا شاه بودی پدر * (بسر پنهادی مر اناج زر * اگر
 ادات شرط (شاهرا را حرف تخصیص شاهک دیمکدر (شاه ثانی
 بودی نک مفعولی (پدر فاعلی بود ادات ماضی (یا حرف حکایه اوله
 ایدی دیمکدر (بسر یا حرف ضمه بسرم تقدیرنده (بر حرف تأکید
 (نهادی یا حرف حکایه قورایدی دیمکدر (تاج زر بیانیه (محصول بیت)
 اگر شاهک پدری شاه اولیدی بنم باشمه التون تاج قورایدی یعنی
 اگر آمده مبالغه ایدردی فهم اولندی که ولد زنا ایش دیمک استر زرا
 صاحب نسب و حسب اهل هنر قدرین بیلور پست ایلر دیمک استر
 * چواندر تبارش بزرگی نبود * نیازست که نام بزرگان شنود * چو
 ادات تعلیل (اندر ادات ظرف (تبار قوم و قبیل و نسل معناسنه
 (شین ضمیر شاهه راجعدر (بزرگی یا حرف مصدر اولولوق دیمکدر
 (نبود ادات نفی ماضی بوق ایدی دیمکدر (نیازست قادر اولدی
 دیمکدر (که حرف بیان (نام شان و شهرت معناسنه در (بزرگانه اضافت
 لامیه اولولرک نام و شائی (شنود فعل ماضی مفرد بونده مصدر
 معناسنه در اشمکه دیمکدر (محصول بیت) چونکه انک نسلنده اولولوق
 بوق ایدی اولولر نام و شائی اشمکه قادر اولدی یعنی نسلنده اولولوق
 اولمغله اولولوق رسم و قانونی دکلوب عمل ایتدی * درختی که تلخست
 اورا سرشت * کرش در نشانی بیاغ بهشت * درختی که یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت تلخ آجی دیمکدر (اودرخته راجعدر
 (را ادات تخصیص (سرشت طبیعت دیمکدر (کرادات شرط (شین
 ضمیر درخته راجعدر (در حرف تأکید (نشانی فعل مضارع مفرد

مخاطب دیگر ایسک دیمکدر (باغ بهشت بیانیه) (با حرف صله بهشت
 جنت دیمکدر (محصول بیت) بر اغاج که انک طبعی آجیدر یعنی
 حاصلاتی تلخ در اکرانی جنت باعنه دیگر ایسک * وراز جوی خلدین
 بهنکام آب * بیخ انکین ریزی و شیر ناب * وروا کردن محفدر
 (جوی خلد لامیه جوی ابرمق دیمکدر خلد جنت معناسنه (سین ضمیر
 درخته راجعدر) بهنکام آب بیانیه با حرف ظرف هنکام وقت معناسنه
 صو وقتنه یعنی صولا بیحق وقتنه دیمکدر (بیخ با حرف صله) (بیخ
 کوک دیمکدر) (انکین بال دیمکدر) (ریزی فعل مضارع مفرد مخاطب
 دو که سین دیمکدر (شیر ناب بیانیه شیر سود دیمکدر ناب خالص معناسنه
 (محصول بیت) واکر اول اغاجه جنت ایرماغدن صولامق وقتنه
 کوکنه بال وخالص سوت دو که سین یعنی صویرینه جنت بانشدن
 و جنت سوندن صولابه سین * سر انجام کوهر بکار آورد * همان
 میوه تلخ بار آورد * سر انجام عاقبت دیمکدر (کوهر اصل و جبلت
 معناسنه در آوردن مفعول صریحی بکار غیر صریحی) (با حرف صله
 کارایش دیمکدر) آور فعل مضارع مفرد غائب کتور دیمکدر (همان
 انحق دیمکدر) (میوه تلخ موصوفک صفته اضافتدر) (بار یش دیمکدر
 (محصول بیت) بیت اوله مر بو طدر اول اغاجی جنت ابره غریله تریه
 ایلسک عاقبت اصلنی فعله چقارر انحق آجی یش کتور یعنی ویر حاصلی
 جبلی اولان طبیعت مر کوزه تأدیب و تریه ایله چقر * پس از ان مخنی
 شد هر چند ویرا طلب کردند نیافتند بعد از چند گاه خواجه حسن
 میندی که مرتبه وزارت داشت در شکار گاهی بینی چند از شاهنامه
 بتقریبی که واقع شده بود بخواند سلطانرا بسیار خوش آمد پرسید که این
 شعر کجاست گفت شعر فردوسی سلطان از کرده خود بشپان شد و فرمان
 داد تا شصت هزار دینار زر سرخ با خلعهای خاص نامزد فردوسی
 کنند و اطوس برند * پس از ان اندنصکره دیمکدر (مخنی افعال باندن
 اسم فاعلدر) (مخنی شد کیرلندی دیمکدر) (هر چند هر نقد دیمکدر
 (نیافتند فعل نفی ماضی جمع غائب بوله مدیلر دیمکدر) (بعد از چند
 گاهی با حرف وحدت گاه ادات زمان بر قاج زماند نصکره دیمکدر
 (خواجه حسن میندی سلطان محمودک وراستنددر) (که حرف رابط

صفت (مرتبه وزارت پسانيه) داشت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی
 ديمکدر (در حرف ظرف) (شکارگاه شکار محلی ديمکدر) (بيتی يا حرف
 وحدت) (بيتی چند بر قاج بيت ديمکدر) (بتقريب يا حرف مصاحبت
 يا حرف وحدت) (تقريب بونده مناسب ديمکدر) (واقع شده بود واقع
 اولش ایدی ديمکدر) (بخواند باء تأکيد ايله فعل ماضی مفرد غائب
 او قودى ديمکدر) (سلطانرا را ادات صله) (بسیار چوق ديمکدر
) (پرسيد که سؤال ايلديکيه ديمکدر) (شعر گيست لامييه کيمک شعر يدر
 ديمکدر) (شعر فردوسی لامييه) (کرده خود ده لامييه کنديک
 ايلديکيکدن ديمکدر) (پشيمان شد نادم اولدی ديمکدر) (شصت هزار
 الشمس بيک ديمکدر) (باخلعتهاي خاص يا حرف مصاحبت
 اضافت موصوفک صفتيه) (ها ادات جمع يا اضافتیه توسل) (نامزد
 بر کيسه به بخبر ايکن تصميم اولنان شيه دپرلر) (محصول ترکیب)
 اندنصکره يعنی بوهجوي انشاد ايلدکدنصکره کيرلندی هر تقدیر
 انی اراديلر بوله مديلر بر قاج زماندن صکره خواجه حسن ميمندی که
 وزارت رتبه سي طوئدی بر شکار گاهده شاهنامه دن بر قاج بيت
 بر مناسب ايله که واقع اولمش ایدی او قودى سلطانله چوق خوش
 کلدی سؤال ايلديکيه بويک شعر يدر خواجه حسن دیدی
 فردوسی نک شعر يدر سلطان ايتديکيکدن پشيمان اولدی و فرمان
 ايلدی تالشمش بيک خالص التون خاص خلعتلر ايله فردوسی به
 نامزد ايليه لر و طوسنه کوندوره لر * اما طالع مساعدت نکرد چون
 آن عطيه رايک در وازه طوس در آوردند تابوت فردوسی را ديگر
 در وازه بيرون بردند و ازوی وارث يک دختر مانده بود آرا بوي عرض
 کردند همت ورزيد و قبول نکرد و گفت مرا چندان مال و نعمت که
 کفاف معيشت باشد موجودست احتياج با آن ندارم کاشتهان آرا
 بهمارت رباطی در آن نواحی صرف کردند * طالع بوييله بيورده
 بخت معناسته در (مساعدت نااسلوب انجام اوزره طويل يازلمشدر
) (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ديمکدر) (چون اداد تعليل
) (عطيه را را ادات مفعول اول عطيه بی ديمکدر) (بيک در وازه طوس
 لامييه يا حرف صله در وازه قلعه قیوسی ديمکدر طوسک قلعه قیوسک

برینه دیمکدر (در آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر دیمکدر
 (تابوت فردوسی لامیه (را ادات مفعول) دیگر دروازه غیری قیودن
 دیمکدر (بیرون بردند چبقردیلر) وی فردوسی به راجعدر (وارث
 معروف (دختر قیز دیمکدر) مانده ماضیدن قسمدر قالمش معناسنه
 (بودادات ماضی) آتارا ادات مفعول آن عطیه به راجعدر (وی
 باحرف صله وی دختره راجعدر (همت ورزیدک مفعول صریحی
 (ورزید فعل ماضی مفرد غائب اوزندی دیمکدر) مرا را ادات صله
 بکا دیمکدر) چندان مال بوقدر مال دیمکدر (که حرف رابط صفت
 (کفاف معیشت مصدرک مفعولنه کفاف منع ایتمک معناسنه در (ارزوی
 نفسی منع دیمکدر مستعملدر که یته جک دیمکدر) معیشت کچتمک معناسنه
 کچتمک یتشجک دیمکدر (باشد فعل مضارع) (بآن باحرف صله
 (آن عطیه به اشارتدر) ندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحیده نفیدن
 عبارتدر بوقدر دیمکدر) کاشتکان الف نون ادات جمع کافی ها، رسمیدن
 مبدل کاشته ضم کافی بحمله پادشاه طرفندن کیدن کیسه به دیرل
 بودیارلرده مباشر دید کلری (سلطانه اضافت لامیه (آتارا ادات
 مفعول (آن عطیه به اشارتدر) (بعمارت رباطی لامیه (باحرف صله
 عمارت تعمیر معناسنه در (رباط کسررا ایله یولچی قونه جق محله دیرل
 باحرف وحدت (نواحی اطراف معناسنه در) (محصول ترکیب) بوقدر
 مبلغی سلطان محمود ارسال ایلدی اما طالع مساعده ایلدی چونکه
 اول عطیه بی طوسک برقلعه قیو سینه کتوردیلر فردوسبنک تابوتی
 آخر قیودن چیقاردیلر فردوسیدن وارث برقز قالمش ایلدی اول عطیه بی
 اکاعرض ایلدیلر همتیه اوزندی یعنی عالی همتی لک حاصلی کوزی
 طوقلق ایلدی وقبول ایلدی دیدی بنم اول قدر مال ولعت که
 کفاف معیشت اولور مرتبه موجوددر اول عطیه به احتیاجم بوقدر
 سلطانتک مباشرلری اول مبلغی اول نواحیده بر رباطی تعمیره صرف
 ایلدیلر (قطعه) خوششت قدر شناسی که چون خجیده سپهر * سهام
 حاده را کرد عاقبت قوسی * خوششت مقدم خبر (قدر شناسی مؤخر
 مبتدا قدر شناس وصف ترکیبدر باحرف مصدر قدر بلیجی لک دیمکدر
 بومبتدا خیر مابعدی جمله بونک تعلیلدر (که ادات تعلیل) خجیده

اگر دیمکدر (سپهر فلک معنای سنه در سهام سهمک جمیدر
 حادثه به اضافه افت بیانیه) ر اات صله حادثه او قلرینه دیمکدر (قوسی
 یا حرف مصدر قوس پای دیمکدر (محصول بیت) قدر بلجیلاک
 خوشه ز پر چرتکه اگر فلک حادثه او قلرینه یا یلق ایلیه یعنی حادثه
 او قلرینی آه * برفت شوکت محمود در زمانه نماند * جز این فسانه که
 نشناخت قدر فردوسی * برفت باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 کندی دیمکدر (شوکت فاعلی) محموده اضافه افت لامیه (در حرف ظرف
) نماند فعل نفی ماضی مفرد غائب قالمدی دیمکدر (فسانه مثل وقصه
 معنای سنه) (که حرف رابط) (نشناخت فعل نفی ماضی مفرد غائب اکملدی
 بیلدی دیمکدر فاعلی تحتیده سلطان محموده راجعدر) (قدر فردوسی
 لایسه) (محصول بیت) فلک قوسلاک ایدوب سهام حادثه بی آندیغی کی
 شوکت محمود کندی وزمانه ده بو مثلیدن غیر قالمدی که سلطان
 محمود فردوسی نک قدرینی بیلدی یعنی فردوسی نک قدرینی بیلدی دیو
 عالمه ضرب مثل اولدی حاصلی اگر قدر شناس اولدی بو گونه
 یاد اولندی بلکه ایلاک ایله یاد اولوردی (عروض) (بوقطعه بحر
 بخشدندر که مقاعلن فعلا تین مقاعلن فعلن اولمشدر * ناصر خسرو
 انصاری در صناعت شعر ماهر بود و در فنون حکمت کامل اما بسوء
 اعتقاد و میل بزندقه و الحاد متهم شده بود و او را سفرنامه ایست
 در اکثر معصومه سفر کرده و محاوراتی که با فاضل کرده بنظم آورده و این
 ابیات که عین القضاة در کتاب زبدة الحقائق ابراد کرده از جمله منظومات
 اوست * ناصر خسرو و انصاری علمین یننده این حذف اولمشدر
 صناعت شعر بیانیه) ماهر بود استاد ایدی دیمکدر (فنون حکمت بیانیه
 فنون فنک جمیدر حکمت فنلرنده دیمکدر) (کامل دن صکره بر بود
 مقدردر) (اما دات استدر اک) (بسوء اعتقاد بیانیه با حرف مصاحبت
 سوء کوفه دیمکدر) (بزندقه با حرف صله) (زندقه) (والحاد بر مذهب
 باطلدر که بری فروغانی انکار ایدر بری حشر و نشری انکار و قدم عالمه
 زاهددر تفصیلی کتب کلامیه ده مصرحدر) (متهم افتعال باندن
 اسم فاعلدر تهمتلی) (شده بود اولمش ایدی) (او را با حرف تخصیص
) (سفرنامه مؤلفاتندن برینک اسمیدر همزه حرف توسل با حرف وحدت

(سین و تادات خبر بر سفرنامه سی وارد در دیمکدر) (در حرف ظرف
) (اکثر معموره لامیه معموره وجهه ارضه آدم ساکن اولان برله دیرل
) (مخاوراتی باحرف تکبیر مخاورات محاوره تک جمعیدر که کلامده مجادله
 و مخاصمه معناسنه در) (باافاضل باحرف مصاحبت افاضل افضل
 جمعیدر علمار ایله دیمکدر) (کرده لر ماضیدن قسملردر) (بنظم
) (باحرف صله) آورده ماضیدن قسمدر کتورمش دیمکدر (ایسات
 یتک جمعیدر) (که حرف بیان) عین القضاة بر ذاتک لقیدر
 کبار اهل الاهدن همدانی دیمکله شهرت شعاردر عین کوز بیکی دیمکدر
 قضاة قاضینک جمعیدر قاضیلرک کوزینک بیکی دیمک اولور (در کتاب
 زیده الحقایق زیده الحقایق نامنده اولان کتابنده دیمکدر) (ایراد کتورمک
 معناسنه) (مخصول ترکیب) ناصر بن خسرو انصاری صناعت شعارده
 ماهر و حکمت فیلزنده کامل ایدی اما سوء اعتقاد ایله و زندقه و الحاده
 میل ایله متهم اولمش ایدی و انک بر سفرنامه سی وارد که اکثر معموره ده
 سفر ایلمشدر و شول محاوره لر که علما ایله ایلمشدر اول کتابنده نظم ایله
 کتورمشدر و یو بیتلر که عین القضاة همدانی زیده الحقایق نام
 کتابنده ایراد ایلمشدر انک منظومانی جمله سندندر (قطعه) همه جور
 من از بلغار یانست * که مادام همی باید کشیدن * همد جمله دیمکدر
) (جور من مصدرک مفعولنده در بکا اولان جور دیمکدر) (بلغاریان الف
 نون ادات جمع یا حرف نسبت بلغار بر طائفه تک اسمیدر) (که حرف
 رابط) (ماء مصدریه) (دام فعل ماضی) (میم قاعده انجاء اوزره ضمیر
 متکلم بن اولدیغ مدته یعنی حیثه اولدیغ دیمکدر) (همی ادات
 تأکیدر باید کشیدن جکک کرک دیمکدر) (مخصول یت) (جمله بکا
 اولان جور بلغار ایلمشدر که حیثه اولدیغ جکک کرک * کنه بلغار
 یان نیز هم یت * بکوم کرتو بتوانی شنیدن * بلغاریان را ادات
 تخصیص) (نیز دخی دیمکدر) (هم تأکیددر) (بکوم باء تأکید ایله فعل
 مضارع متکلم و حده سویلیم دیمکدر) (کر حرف شرط) (بتوانی باء
 تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب قادر ایسک دیمکدر) (شنیدن
 مصدر ایشتک معناسنه) (مخصول یت) (کنه بلغار ایلمشدر دخی ذکار
 سویلیم اگر سن ایشتک قادر ایسک یعنی قابل خط اب اولوب اکلیمه

بیلورسن نگاه که کرد سو یلم * خدا یا این بلا وفته ازتست * ولکن
 کس نمی یارد پخیدن * خدا یا الف حرف ندا یا الله دیمکدر (ازتست
 سندندر دیمکدر) (نمی یارت فعل نفی حال مفرد غائب قادر و لماز دیمکدر
 چیمچیدن جیم بتمینک فیتی و خاء مجمله ایله مصدر در دور شتمک معناسنه در
 (محصول بیت) یارب بو بلا وفته سندندر لکن کیمسه دور شتمکه قادر
 اوله من یعنی کیمسه سنکله بحادله و محاوره ایده من * همی آرند ترکازا
 ز بلغار * ز بهر پرده مردم دریدن * همی ادات تأکید (آرند فعل
 مضارع جمع غائب کتور لر دیمکدر) (ترکان الف نون ادات جمع
 ترک محبوب دیمکدر) (را ادات مفعول (ز بهر ادات تعلیل (پرده مردم
 لامیه پرده بونده عرض و وقار معناسنه در (دریدن مصدر در بیرتقی
 معناسنه (محصول بیت) محبوب بلری بلغاردن کتور لر یعنی اسیر لک
 طریقیله بلغاردن کتور لر خلقک عرض و وقاری بیرتقی ایچون یعنی
 خلقی عشق و سودایه گرفتار ایتک ایچون * لب و دندان آن خوبان
 چون ماه * بدین خوبی نبایست آفریدن * لب دوداق (دندان دیش
 (آن خوبانه اضافت لامیه (چون ادات تشبیه بدین پابندن منقلب
 با حرف مصاحبت (خوبی یا حرف مصدر (نبایست فعل نفی ماضی
 مفرد غائب حکایه بی متضمن کرکز ایدی دیمکدر (آفریدن مصدر
 براتقی معناسنه (محصول بیت) و آی کپی اولان محبوب بلرک دوداغنی
 و دیشنی بو کوز لاک ایله براتقی کرکز ایدی بو ککلا ملرده بوی زنده
 استممام اولور که خطابی حق جل و علا حضرتنه در * که از عشق
 لب و دندان ایشان * بدندان لب همی باید کرزیدن * (که حرف
 تعلیل (عشق لب لامیه (ایشان بلغاریاته راجعدر (بدندان با حرف
 مصاحبت (لب کرزیدنک مفعول صریحی (باید فعل مضارع مفرد
 غائب کر کرد دیمکدر) (کرزیدن کافک فیتیله مصدر در اصمرق معناسنه
 (محصول بیت) بویله کوزل براتقی لایق دکل ایدی ز برا انلرک لب
 و دنداننک عشقندن دیش ایله دوداغنی اصمرق کرک بونده توریه وار
 بری بو که تعجبیدن عبارتدر که بویله حسن و جمال اولور می دیو
 دوداغنی اصمرق بری محبوبک دوداغنی اصمرق (عروض)
 بوقطعه بحر هر جدر که مقاعیلن مقاعیان فعولان اولور و بو که

قطعه دیدیگز بر اوزون سخندان پارچه اولدیچوندر * ازرق
 هروی رجه الله در قواعد شعر و فضل ماهر بود و در قوانین علم
 حکمت کامل مدوح اورا عارضه حادث شد که قوت مباشرت
 ساقط گشت اطبا از معالجت آن عاجز آمدند ازرق کتاب الفیه
 و شلفیه را بنظم آورد و تصویر کرد و غلامی را از خواص پادشاه
 با کنیزک عقد بست ایشانرا در حرم پادشاه که میان ایشان و پادشاه
 شبکه پیش حائل نبود منزل داد و آن کتا برا پیش ایشان نهاد و فرمود که
 با آن صورت های مختلف که در آن کتاب تصویر کرده بودند بمباشرت
 و مباشرت مشغول شوند * ازرق کونک رنکه دیرلر (یا حرف نسبت
 غالبا کونک رنکه مائل اولدیغندن ازرق دینلدی (هروی یا حرف
 نسبت هرا و هرا بر شهرک اسمیدر (در قواعد شعر بیانیه یا لامیه
 (در حرف طرف قواعد قاعده نك جمعیدر شعر قاعده لر نه (فضل
 قواعد اوزره معطوف (قوانین علم لامیه یا بیانیه قوانین قانونک
 جمعیدر (حکمت معروف (مدوح اولامیه او ازرقیه راجعیدر
 مدوحدن مرادی سلاطین هراتدن بریدر (را ادات صله (عارضه
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل عارضه بونده علت معناسنددر
 (حادث شد ظهور ایلدی دیمکدر (که حرف رابط صفت (قوت
 مباشرت مصدرک مفعولنه مباشرت مجامعت معناسنه در (گشت
 فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (اطبا طبیک جمعیدر (معالجت آن
 مصدرک مفعولنه در (آمدند بونده اولدیلر دیمکدر (را ادات مفعول
 (بنظم یا حرف صله (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر
 (غلامی یا حرف وحدت (را ادات مفعول (خواص پادشاه لامیه
 (با کنیزک یا حرف مصاحبت (عقد بست نکاح ایلدی ایشان
 غلام و کنیزک راجعیدر (را ادات مفعول (در حرم پادشاه لامیه
 در حرف ظرف پادشاهک حردنسه دیمکدر (که حرف رابط صفت
 (میان ایشان لامیه انلرک یینی دیمکدر (و پادشاه و او مع معناسنه در
 پادشاه ایلله انلرک یتنسه دیمکدر (شبهه بانک فتحیه ایلله اورولی اولان
 شیئه دیرلر و اوریلی دیمکدر و عر پندر حتی شبکه رسول دیرلر قنص ده
 اولسه اولور (یا حرف وحدت همزه حرف توسل (بیش باء عربیله

زیاده دیمکدر (حائل اسم فاعلدر معروف) نبود ادات ماضی منفی
 (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر) (کارا را ادات مفعول
 پیش ایشان انلک اوکنه دیمکدر) (نهاد فعل ماضی) (که حرف بیان
 با آن صورتهای مختلف موصوفک صفتیه اضافتیدر) (ها ادات جمع
 مختلف بونده کرنا کون دیمکدر) (با حرف مصاحبت دورلو دورلو
 اولان صورتلرایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (کرده بودند
 یلش ایدیلر دیمکدر) (بعاشرت با حرف صله) (شوند فعل مضارع
 جمع غائب اولهل دیمکدر) (محصول ترکیب) (ازرقی هر وی رحمه الله
 شعر قاعده لرنده و فضلده ماهر ایدی و علم حکمت قانونلرنده کامل
 ایدی انک بمدوحنه بر علت ظاهر اواری مجامعتیه قوتی ساقط اولدی
 طبیبلر اکا معالجه دن عاجز اولدیلر ازرقی مکتاب النبی و شلفیه بی
 نظمه کوردی و تصویر ایلدی یعنی باهه دائر اولان صورتلری
 تصویر ایلدی و پرغلامی خواص پادشاهدن بر کنیرلک ایلله نکاح
 ایلدی و انتری حرم پادشاهده که انلرایله پادشاه بیننده بر شبکه دن
 زیاده حائل بوق ایدی منزل و یردی و اول کتبی انلک اوکنه قودی
 و بیردی که اول مختلف صورتلر که بو کابده تصویر ایلدیلر در یعنی
 بو کابده تصویر اولنسان کرنا کون صورتلرایله معاشرت و مباشرته
 مشغول اولهل * و پادشاهرا فرمود که از قفای شبکه بی و قرف ایشان
 احوال ایشانرا مشاهده کنند چون این مشاهده مکرر شد حرارت
 غریزی قوت گرفت و آن ماده را که مانع قیام آلت بود منقطع کردانید
 و بر مثال پیر محمد از منفذ احلیل بیرون آمد و مقصود حاصل شد
 و از مخنسان و بست در وصف شراب * پادشاهرا را ادات صله
 (که حرف بیان قفای شبکه لایمه قفا کسه دیمکدر) (بی وقوف ایشان
 انلردن خبر سز دیمکدر) (احوال ایشان لایمه) (را ادات مفعول) (حرارت
 غریزی موصوفک صفتیه یا حرف نسبت جیلی و طبعی معناسنه در
 علم طبیده تفصیلی وارد) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر
 را ادات مفعول) (که حرف رابط صفت) (مانع قیام فاعلک مفعولنه
 قیام آلت) (مصـدرک فاعلنه در آلت ذکر در کتیدر) (کردانید
 فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (منقطع انفعال بایندن اسم

فاعلدر منقطع ایلدی یعنی قویاردی دیمکدر (مثال پیر پیسانیه
 پیر کی دیمکدر پیر معروف (مایه) منجمد موصوفک صفتدر (منجمد
 طوقی دیمکدر (منفذ احلیل لامیه منفذ دلاک احلیل ذات ذ کردن
 عبارتدر (بیرون آمد جقیدی دیمکدر (محصول ترکیب) غلام ایله
 کنیزک بوصورته امر بیور دقده پادشاهه بیور دیکه انلردن خبر من
 شبکه نک اکسه سندن انلرک حاللرینی مشاهده ایله چونکه مشاهده
 مکرر اولدی یعنی برایکی کره صور مختلفه ایله مجامعتلری کور یجک
 طبیعی اولان حرارت قوت طوندی واول ماده یی که التک قیامتیه
 مانع ایدی منقطع ایلدی قویاردی و پیر کی طوقی مایه ذ کرک
 دلکندن چقیدی و مقصود حاصل اولدی واول ازرقینک سوزارندندر
 شراب و صفتدر (قطعه) * ساقی پیار لعل می کز فروغ آن *
 اندیشه لاله زار شود دیده کلستان * ساقی منادی حرف ندا محذوف
 ای ساقی دیمکدر (پیار بآء تأ کید ایله امر حاضر مفرد کتور دیمکدر
 لعل می) صفتک موصوفه اضافتدر یا حرف تشکیز (کز که ازدن
 محفندر (که حرف رابط صفت (فروغ شعله دیمکدر (آن میه اشارتدر
 اضافت لامیه (اندیشه فکر معناسنه در (لاله زار لاله لک دیمکدر
 شود) فعل مضارع مفرد غائب او لور دیمکدر (دیده کوز دیمکدر
 کلستان) کوللک معناسنه در (محصول بیت) ای ساقی شول بر لعل می
 کتور که انک شعله سندن فکر لاله زار ا لور یعنی فکری بر صفا و رونق
 قلاو کوزی کلستان ایله حاصلی ظاهرا و باطنا شوق و یرن لعل کی
 می ضون * کر بکذر دری بشب اندر شعاع او * از چشم آدمی نتواند
 شدن نهان * (کرادات شرط) (بکذر د بآء تأ کید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب کچر ایسه دیمکدر پری فاعلی (بشب با حرف ظرف) اندری
 تأ کیددر (شعاع اولامیه شعاع ایدنلق دیمکدر (اوصفیه راجعدر
 چشم آدمی) لامید (تواند فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اوله من
 دیمکدر (شدن مصدر در اونیق معناسنه (نهان کیزلی دیمکدر
 (محصول بیت) اگر پری اول میک اید یلغده کیجه کچر سه آدمینک
 کوزندن کیزلی اولغده قادر اوله من یعنی میک شعاعی اول قدر
 روشنادر که پری کیزلیمکه قادر اوله من (شدن رفتن معناسنه

دخی اولور پری کچمه که قادر اوله مز دیمک اولور * خوش بوی تراز عنبر
 ورنکین تراز عقیق * روشن تراز ستاره و صافی تراز روان * (خوش بوی
 وصف زکبی در کوزل قوقولی دیمکدر) (توادات تفضیل) (عنبر معروف
 رنکین) (با حرف نسبت نون حرف تا کیدر نکلی دیمکدر) (عقیق
 مقدمایسان اولندی) (روشن بارلق دیمکدر) (ستاره یلدر دیمکدر
 صافی) (بونده لطیف معناسه در) (روان روح دیمکدر) (محصول پیت)
 عنبردن زیاده کوزل قوقولی و عقیقدن رنکلی و یلدر دن زیاده بارلق
 و روحدن الطف حاصلی شراب بو اوصاف ایله موصوفدر) (عروض)
 بوقطعه بحر مضارع اخرج مکفوف مقصور در که مفعول فاعلات
 مفاعیل فاعلات اولور * امیر معزی رحمه الله وی در زمان دولت
 معزالدیناوالدین شیخربن ملک شاه بود و از مداحان اوست و معزی
 نسبت باوست و آنچه اوست در زمان وی علوشان و رفعت درجه مبسر
 شد کم شاعر برامبسر نشد * وی معزی به راجعدر) (در حرف طرف
 زمان دولت معزالدینا یانیمه و لامیه) (معزالدیناوالدین شیخربن لقی در
 مداحان او) (لامیه انک مداحلرندندر دیمکدر) (باوی با حرف صله
 وی معزالدیناوالدین راجعدر) (انچه اول نسبت که دیمکدر) (اوزا
 را اادات صله او معزی به راجعدر) (در حرف طرف) (زمان وی لامیه
 معزالدینا به راجعدر) (علوشان مصدرک فاعله) (رفعت درجه
 بویه شانک عالی لکی و درجه نک رفعتی دیمکدر) (کم اکسک دیمکدر
 اما بویه یزیده عدمدن عبارتدر) (شاهری یا حرف و حدت
 را اادات صله) (نشد فعل ثقی ماضی مقدر غائب اولندی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (امیر معزی رحمه الله اول معزالدیناوالدین شیخربن
 ابن ملک شاه زمان دولتمده اییدی و انک مداحلرندندر و معزی ده
 اولان یاه نسبی اکانسبتدر و اول نسته که اکاسلطان شیخربن زمانده
 شانک عالی لکی و رفعت درجه مبسر اولدی بر شاعر مبسر اولمشدر
 * و گویند سه کس از شعرا در سه دولت اقبالها دیدند و قبولها
 یافتند که کس نیافت رود کی در عهد سامانیان و غنصری در عهد
 محمودیان و معزی در دولت شیخربن و سبب وفات وی آن بود روزی
 سلطان از درون خرگاه تیرمی انداخت و او بیرون خرگاه ایستاده بود

تا کاه نیر خطاشد و بروی آمد بقتاد و در حال جان بداد و از جمله
 سخنان ویست این چند بیت * کو بند نقل ایدر لر دیمکدر (سه کس
 اوج کیمسه دیمکدر) (در حرف ظرف) (سه دولت اوج دولت دیمکدر
 (اقبالها اادات جمع اقبال یعنی اعتبار لر دیمکدر) (دیدند فعل ماضی
 جمع غائب کوردیلر دیمکدر) (قبولها اادات جمع قبول لر دیمکدر یعنی
 رغبت لر) (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر) (که حرف
 رابط صفت) (کس کیمسه دیمکدر) (نیافت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بولدی دیمکدر) (در حرف ظرف) (عهد سامانیان پیانیه عهد زمان
 دیمکدر الف نون اادات جمع سامانیلر زماننده دیمکدر) (در عهد
 محمودیان ده بویه) (دولت سنجریان کذلک) (سبب وفات وی لامیه لر در
 وی معزی یه راجعدر) (معزینک وفاتنک سبی دیمکدر) (آن بود اول ایدی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (روزی یا حرف وحدت پر کون دیمکدر
 (درون خرگاه لامیه درون ایچ دیمکدر) (خرگاه او به دیمکدر چادر
 نوعنسدن (هی اادات حکایه) (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آثار
 ایدی دیمکدر) (او معزی یه راجعدر) (میرون خرگاه لامیه بیرون طشره
 دیمکدر خرگاهک طشره سنده دیمک اولور) (ایستاده ماضیدن قسمدر
 دورمش دیمکدر) (بود اادات ماضی) (خطا یکلش دیمکدر) (شد فعل
 ماضی مفرد غائب کتدی دیمکدر) (بر حرف صله) (وی معزی یه راجعدر
 (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (ونقل
 ایدر لر که اوج کیمسه اوج دولنده اعتبار کوردیلر و رغبت لر بولدیلر
 حاصلی معرز و مکرم اولدیلر که کیمسه بولدی رودکی سامانیلر عهدنده
 عنصری محمودیلر زماننده معزی سنجریلر دولنده و معزینک وفاتنده
 سبب اول ایدی که بر کون سلطان خرگاه ایچندن اوق آتاردی و معزی
 خرگاهک طشره سنده طورمش ایدی تا کاه اوق یا کلش کتدی
 و معزی یه کلدی و دوشدی و در حال جان ویردی و انک سوز لر ننددر
 بو برفاج بیت (قطعه) تا نکار من ز سنبل بر سمن پر چین نهاد * داغ
 حسرت بردل صورت کران چین نهاد * تا حرف انتها) (نکار من لامیه
 نکار محبوب معناسنه) (سنبل معروف بونده تشبیه طریقه لر دیمکدر
 بر حرف استعلا) (سمن بر ریاض چیمکدر یا سمن دخی دیر لر کذلک طریق

سابق اوزره يکلى ديمکدر (پر بونده جيج معنا سنی مقید در) چين
 بولکم و فيورم معاسنه در (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی ديمکدر
) داغ حسرت مجازا بيانيه داغ وجودی آتشله يلقه ديرلر عریبه کی
 ز صکیده نال و باقی ديرلر داغ آتش حسرت تقدیرنده (برادات صله
) دل صورتگران چين لاميه لر در صورتگری کاف عربک فحياه ادا
 فاعل در صورتی یعنی مصور معناسنه (چين بر شهرک اسمی در
) (محصول بیت) بنم محبوبم سنبل کبی اولان زلفندن سمن آسا اولان
 بکاغی اوزره بولکم فيور يملر قویه لیدن برو چين تصور بر جيلرينک کوکلنه
 داغ حسرت قودی یعنی بويله رعنا صورتی تصویردن عاجز
 اولدولرندن کندولره داغ درون اولدی بويته ده پنجهس تام واردر
 چين ايله چين * هر دلی کز سرکشی نهاد سر بر هج خط * ز بر زلف
 اوکنون سر بر خط مشکين نهاد * دلی با حرف وحدت (کز که ازدن
 مخفف) (که حرف رابط) (سرکشی با حرف مصدر سرکش وصف
 ترکیبدر معاند و مشکبر معناسنه در) (نهاد فعل نفي ماضی مفرد غائب قودی
 ديمکدر) (خط بونده فرمان معناسنه باش قومق اطاعشز لکدن کلایندر
) (ز بر زلف او بیانيه و لاميه) (خط مشکين موصوفک صفته اضافتدر
 خطدن مراد رخسارده ظاهر اولان مولدر) (نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی ديمکدر) (محصول بیت) هر بر دلکه سرکش لکندن ناشی
 هر بر فرمانه اطاعت ایلدی یعنی مطیع اولمین کوکلر انک زلفی التده
 الان خط مشکينه باش قودی یعنی اکا مطیع اولدی حاصلی فلکه
 کلک سیرغ ستنک ديمینلر سکایک جان ايله بنده فرمان اولدی
 * من غلام آن خط مشکين که کوی مورچه * پای مشک آلوده بر برك
 کل نسرين نهاد * من بن ديمکدر و مبتدا (غلام آن خط مشکين
 لاميه و خبر اول خط مشکينک غلامیم ديمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (کوی ادا تشبيه کویا ديمکدر) (مورچه چه ادا تشغیر
 قرينه جق ديمکدر) (پای مشک آنود موصوفک صفته اضافتدر
 مشک الود وصف ترکیبدر مشک بولاشقلى ديمکدر) (بر حرف استعلا
) (برك کل نسرين بيانيه لر در کل نسرين بر ياص کلدر) (محصول بیت)
 بن اول مشکين خطک غلامیم که کویا قرينه جق مشک بولاشمش

ایاغنی نسرین کلی اوزره قودی بونده تشبیه بلیغ واردر که روی
محبوبده اولان خط نوی قرینجه ایاغیله مشک بوشمش کل نسرینه
تشبیه ایلدی نسریندن وجه محبوبی مراد ایلدی (عروض) بوقطعه
بجر رمل مقصوردر که فاعلان فاعلان فاعلان فاعلات اولور
* و این چند بیت دیگر از قصیده که بر اسلوب شعرای تازی زبان گفته
است * دیگر دخی دیمکدر (قصیده یا حرف وحدت) همزه حرف
توسل (که حرف رابط صفت) (بر حرف استعلا) (اسلوب شعرای
تازی زبان لامیه و بیانه اسلوب قاعده معناسنه در (تازی زبان ترکیب
منجیدر تازی عرب دیمکدر زبان لغت معناسنه در لغت عرب شعر اسنک
قاعده سی اوزره دیمکدر (محصول ترکیب) و بوبرقاج بیت دخی شول
برقصیده دندر که لغت عرب شعراسی قاعده واسلوبی اوزره نظم
ایدوب سوتیلشدر (غزل) ای ساربان منزل مکن جز در دیار یارمن
* تا یک زمان زاری کنم بر ربیع واطلال و دمن * ساربان دوه جی
(مکن نمی حاضر مغرد ایلمه دیمکدر) در حرف ظرف (یارمن لامیه
تا حرف تعلیل (زاری فریاد معناسنه در) کنم فعل مضارع متکلم وحده
ایلمه دیمکدر (بر حرف استعلا) (ربیع رانک قحی و بانک سکونیه دار معناسنه
خانه دیمکدر (اطلال فتح همزه ایله طلال جمعیدر اثرینا اولان محله
دیرل ویران معناسنه در) دمن دالک کسریله و میم فتحیه له مزبله
معناسنه در (محصول بیت) امیر معزی معشوق سفر کرده سی فرافته
عدم تحملندن ناشی دیرای دوجی بنم یاربمک دیارینک غیریده منزل
ایلمه تا کیم بر زمان ربیع واطلال و دمن اوزره فریاد و فغان ایدم یعنی
چنانک قالدیغی منزله و ویرانه لرده و مزبله ده آه و افغان و فریاد ایدم
* ربیع از دلم پر خون کنم اطلال را جیخون کنم * خاک دمن کلکون کنم
از آب چشم خویشتم * از دلم کوکلدن دیمکدر (پر خون طلوقان
دیمکدر) (اطلال را ارادات مقعول (خاک دمن لامیه) کلکون کل رنگلی
دیمکدر) (آب چشم بیانه کوز یا شئی دیمکدر) (خویشته اضافت لامیه
(محصول بیت) منزل جانانی کوکلدن پر خون ایلمه یعنی درد دروغم ایله
متالم ایلمه و ویرانه بی جیخون کی نهرا ایلمه مزبله طیراغنی کلکون ایلمه
کندی کوزم یاشدن حاصلی اول محملاری آه و فریاد و گریه و افغان

و خون دل ایله طولدیروب مالامال ایلم * از روی یار خرکھی ایوان
 همی ینم تهی * وز قد آن سر و سهی خالی همی ینم چن * روی
 یار خرکھی لامیه وصفیک موصوفه در (خرکه خرگاهدن مخفف او به
 دیمکدر یا حرف نسبت خرکھی کوچر اولی دیمکدر (ایوان فتح همزه
 ایله فارسیدر کوشک معناسنه (ینم فعل مضارع متکلم وحده کوز ورم
 دیمکدر (تهی بوش معناسنه در) قد آن سر و سهی لامیه لردر (سهی
 موزون دیمکدر (خالی بوش دیمکدر (همی ادات تأکید (محصول بیت)
 اول خرکھے منسوب اولان باده نشین یارک یوزندن ایوانی بوش
 کوز ورم و اول سر و سهینک قدندن چینی خانی کوز ورم حاصلی
 محبوب بدن بوش کوز ورم * جایی که بود آن دلستان بادوستان دو بوستان *
 شد کرک و روبه را مکان شد کوف و کرکس را وطن * جایی یا حرف
 وحدت بر پرده دیمکدر (که حرف رابط (بود ادات ماضی (دلستان
 وصف ترکیبدر کوکل البی دیمکدر محبوب معناسنه (بادوستان یا
 حرف مصاحبت (در حرف ظرف (شد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر (کرک قورد دیمکدر (روبه هاء اصلیه ایله دلکو دیمکدر
 (را ادات صله) کوف اوکی قوشی که کیچمدرده او ترخریف ایدوب
 پوهو دیرل (کرکس اق بابایه مشابه بر بیوک قوشدر (محصول بیت)
 بر پرده که اول محبوب دوستلر ایله بوستانده ایدی قورد و دلکو به مکان
 اولدی و پوهو واق بابایه وطن اولدی حاصلی اول دلستان شلک
 اولان محل جانانک کتمه سی سبیلله اسمز اولوب قوردلر و قوشلر توطن
 ایدی (بوقطعه ده مسقط صنعتی وارد که هریتی درت بخشد
 اوج بخشی بر قافیه ده بر بخشی قافیه اصلی اوزره (عروض)
 بوقطعه بحر رجز المدر که مستفعیلن مستفعیلن مستفعیلن مستفعیلن در
 * عبداواسع جملی رحمه الله وی فاضل و کامل و شاعر ما هر بود
 بهر دوزبان نازی و فارسی سخن گفته و اتفاقست که هیچ کس از عهده
 جواب قصیده مشهور که مطلعش اینست * بود ادات ماضی مفرد
 ایدی دیمکدر (بهر دوزبان یا حرف ظرف هر ایکی دله دیمکدر
 (نازی عربی دیمکدر (عهده جواب قصیده مشهور بیانیه ولادیه
 و موصوفک صفت (که حرف رابط صفت (مطلعش شین قصیده به

راجع در (محصول ترکیب) عبد الواسع جبلی رحمه الله اول
 فاضل و کامل و شاعر ماهر ایدی عربی و فارسی هر ایکی دلدۀ شعر
 سوبلش ایدی و اتفاق و زرد که مشهور اولان قصیده سنک جوابی
 عهده سندن که مطالعی بودر هیچ کیمسه حقیقه مشدر یعنی نظیر
 اولم مشدر (یت) که دارد چون تو معشوق نکار چایک و دلبر *
 بنفشه زلف و زکس چشم و لاله روی و نسیرین بر * که کیم دیمکدر
 (دارد فعل اثبات و اردر دیمکدر) چون ادات تشبیه (معشوقی یا
 حرف وحدت) نکار محبوب دیمکدر (چایک تیر معناسنه یعنی کوکل
 المده تیر) دایر و صف ترکیب در کوکل الیجی دیمکدر (بنفشه زلف
 ترکیب من جیدر بنفشه زلفی دیمکدر یعنی رنگنده بنفشه به مشابہ
 اولان زلف دیمکدر) زکس چشمه بویله (لاله روی کذلک) نسیرین بر
 مثله زکس کوزلی لاله یوزلی نسیرین کوکسلی دیمکدر (محصول یت)
 کیمک و اردر سنک کی بنفشه زلفی زکس کوزلی لاله یوزلی نسیرین
 کوکسلی بر نکار و چایک و دلبر معشوق حاصلی کیمسه نک یوقدر
 انجیق بو اوصاف ایله موصوف سنسین (عروض) بوییت هزج
 سالمه که درت کره مقاعیلین در * چنانکه میباید بیرون نیامده است
 و در مفتوح بعض قصاید گفته * محصول ترکیب ایتک ماقبلندۀ اولان
 از عهده جواب قصیده مشهوره می بوظار مطالعی که دارد چون تو
 معشوقی اولان قصیده مشهوره سنک جوابینک عهده سندن لایق
 اوادیغی می تبه کیمسه حقیقه مشدر و بعضی قصیده لری نک ابتدا سنده
 دیمکدر (قطعه) در دهر نیست ارتو دلفروز تر نکار * در شهر نیست
 ارتو جگر سوز تر نسیر * در حرف طرف (دهر غام دیمکدر) دلفروز
 و صف ترکیب در قلبه شوق و شعله و یریتی دیمکدر (ترادات تفضیل
 جگر سوزده و صف ترکیب در جگر یا فیجی دیمکدر) (محصول یت)
 عالمه سندن دلفروز تر محبوب یوقدر شهرده سندن جگر سوزک
 نسیر یوقدر بویتنده صنعت تر شیخ و اردر دهر ایله شهر دلفروز
 جگر سوز مقابل واقع اولسا در * ناکرده ام یلاله سیراب تونکاه *
 ناکرده ام بزکس پر خواب تو نظیر * تا حرف انتها (کرده ام ایلمشدر
 دیمکدر) (ناکرده ام ایلمدیمکدر) (بلالۀ سیراب تو

موصوفك صفته ولاميه (يا حرف صله) سيراب قانش ديمكدر لاله
 سير بدن مراد رخ جاناندر نگاه نظر معناسنه در (بزكس پر خواب تو
 لاله سيراب تو كي تركيدن مراد چشم دلدار در (محصول بيت)
 سنك لاله سيراب كي اولان رخنه نظر ايلد يككم كوندن برو سنك
 پر خواب و محجور اولان تركس كي چشمكه دقت اينده ليدن بري
 * كاهي چولاله ام زو صالت شكفته روي * كاهي چو تركسم زفرافت
 فكنده سر * كاهي با حرف تنكير كه هيجه ديمكدر (جوادات تشبيه ميم
 ضمير متكلم همزه حرف توسل و صالت تا حرف خطاب) شكفته روي
 تركيب اضافي يوزي اجق ديمكدر خندان معناسنه شكفته سنك
 ضميمه در آچلمش معناسنه در (چو يژه ادات تشبيه) تركسم ميم
 ضمير متكلم (فراقت تا ضمير خطاب) فكنده سر تركيب اضافي باشي
 پراش يون اكش معناسنه كان حيرتدن كلن اضطرارده مستعملدر
 (محصول بيت) كاهيجه لاله كي سنك وصال كندن خنداغم كاهيجه
 تركس كي فراق كندن مضطرب و حيرانم يعني سكا مفتون اولوب لاله
 رويته نظردن ناشي فكر وصله خندان و تركس چشمكه دقت حسيله
 تركس كي بو ينم بو كوب حيرانم (عروض) بو قطعه بحر مضارع اعراب
 مكفوف محذوفدر كه مفعول فاعلات مفاعل فاعلن اولوز * اديب صابر
 رجه اللهوي شاعر فصيح و فاضل لبيب بود و اشعار وي را لطافتی کامل
 و ملاحتی تمام حاصلست و افاضل بتقدم وی معترفند چنانكه انوری
 و بابر خود ترجیح کرده انجا كه در قطعه تعداد كالات خود ميكند
 و در آخران ميكويد * فصیح معروف (لبيب فعیل بمعنی فاعلدر
 عاقل معناسنه) اشعار وی لامیه وی ضمیری صابره راجعدر (را ادات
 تخصیص) (لطافتی ملاحتی یا لری حرف تنكير) بتقدم وی مصدر ك
 فاعله در با حرف صله لك تقدمه ديمكدر (معترفندون دال ادات جمع
 معترفدر یعنی مقرر در ديمكدر) چنانكه انجلین كه ديمكدر (وی را
 وی ضمیر صابره راجعدر را ادات مفعول) بر حرف استعلا (ترجیح
 تقدم ديمكدر) (كرده ماضیدن قسمدر ایلش ديمكدر) (انجا كه اول
 محذره كه ديمكدر) (قطعه یا حرف وحدت همزه حرف توسل بر قطعه ده
 ديمكدر) (تعداد كالات مصدر ك مفعولدر) (خوده لامیه كندینك

کالاتی صایقه در (می ادات تأکید) کند فعل مضارع
 مفرد غائب ایلردیمکدر (آخر آن لامیه) (می ادات تأکید) کوید
 فعل مضارع مفرد غائب سو یلردیمکدر (محصل ترکیب) ادیب صابر
 رحمه الله اول شاعر فصیح و فاضل و عاقل ایدی و انک شعری بنک
 لطافتی کامل و ملاحظی تمام حاصلدر و فاضل انک تقد منه معترف
 و مقرردر یعنی جمله سی سرفرو ایدر انجنین که انوری انی کندی
 اوزرینه ترجیح ایلددر اول محله که کندی کالاتی تعداد ایدر
 یعنی کالاتی صایدیغی رکه آخرنده دیر * بیت این همه بکذار باشعر
 مجرد آمدم * چون سنایی هستم آخر کر نه همچون صابر م * (این همه
 بوجوهی کنی بکذار بام تأکید ایله امر حاضر مفرد کج دیمکدر
 باشعر مجرد) بیانه با حرف مصاحبت مجرد شعری ایله دیمکدر (آمدم
 کلام معنای فعل ماضی متکلم وحده) (چون ادات تشبیه) سنایی
 بر شاعر ک اسمیدر (هستم ادات اثبات در سنایی کی بم دیمکدر) آخر
 بر اداتر که اولسمده دکل ایسمده لفظی اولانده لفظی افاده ایدر
 (که حرف شرط) نه حرف نفی میم متکلمه مقیددر (تقدیری همچون
 صابر نیستیم در) هم ادات تأکید (چون ادات تشبیه) (محصل بیت)
 بوجوهی کنی یعنی علم و فضل و فضائل شویله دور سون مجرد شعری ایله
 کلام یعنی یا لکن شاعر فرض ایله سنایی کی بم صابر کی دکل ایسمده
 حاصلی سائر فضائل شویله دور سون شعری دخی صابر قدر دکل ایسمده
 سنایی قدر قدرتم واردر بو کلام ایله صابری انوری کندی اوزرینه
 ترجیح ایلددر * و از جمله سخنان و بیست این چند بیت * بو بر قاج
 بیت انک سوزری جمله سندندر (غزل) ای عارض تو خلد و لب تو جو
 سلسبیل * برخلد و سلسبیل تو جان و دلم سبیل * ای حرف ندا سادی
 محذوف ای جانان دیمکدر (عارض یکاق معنای) (تویه اضافت لامیه
 خلد) بونده خنت دیمکدر ادات تشبیه محذوف چو خلد دیمکدر
 لب تو (دو لامیه) (چو ادات تشبیه) (سلسبیل جنده برار ماغک اسمیدر
 مصراع ثانیه اولان خلد و سلسبیل بدن مراد اول قرینه سیله یکاق
 و دودا قدر) (تویه اضافت لامیه) (سبیل بونده فدا معنای) در
 (محصل بیت) ای جانان سنک یکاغک جنت کی و دوداغک سلسبیل کی

سنگ خلد و سلسله بلك كه يكگانك و بلكدر اكا جان و دلم فدادر بعض
 نسخده بويت دخی واردر لکن قافیه سنده تکرار اولدیغندن می
 یوخته عدم و قوفندنی شارح باز ممش و اکثر متلرده بوقدر لکن بز
 شرح ایلدک * در طاعت هوای تو آمد دلم از انک * از طاعت یافتن
 خلد و سلسبیل (محصول بیت) کوکلم سنگ محبتک طاعتده در اول
 سبیدن که خلد و سلسبیلی بولمق یعنی انلری بولمقلغک اسبابنه سعی
 عبادتدر * ناهید پیش طلعت تو کی دهد فروغ * خورشیدتزد خدمت
 تو کی و دجیل * ناهید زهره بلدزینه درلر (پیش طلعت تولا بیلدر
 طلعت یوز معناسندوجه دیمکدر سنگ طلعتک قنده دیمک اولور
 کی) ادات استغهام بجن دیمکدر (دهد قعل مضارع مفرد غائب
 ویرر دیمکدر) فروغ شعله دیمکدر (خورشید کونش معناسنده در
 نزد خدمت تو) لامیه لدر سنگ خدمتک قنده دیمکدر (بود فعل
 مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) جیل کوزل معناسنده در
 (محصول بیت) زهره سنگ طلعتک قنده بجن شعله ویرر یعنی زهره نك
 شعله سی وجهک نورندن دوتدر خورشید سنگ خدمتک باننده بجن
 کوزل اولور حاصلی اوله من * بغداد حسن و مصر جالی و چشم من *
 بغداد اچودجمله بود مصر را چو نیل * بغداد حسن بیسانیه حسن
 بغدادی سین (و مصر جالی یا حرف خطاب اضافت بیانیه (چشم من
 لامیه) بغداد را اادات صله (چو ادات تشبیه) دجمله بغداد اوکندن
 افان نهره دیرلر (مصر را اادات صله) نیل مصردن افان نهره دیرلر
 (محصول بیت) حسن بغدادی و کوزلک مصری سین یعنی بلاد
 حسنک اعظم و اشرفی سین حاصلی مجموعی کوزلک سنده در و بنم
 کوزم بغداده دجمله کی و مصره نیل کی اولور حاصلی سین بغداد
 حسن ایسک بنم سبیل اشکم دجمله در سن مصر ملاحظت ایسک چشم
 آب بیلدر * زبارنج هجر تو قدم شده چو نال * و زرحم عشق
 تو خدم شده چو نیل * (بارنج هجر تولا بیلدر در سنگ هجر بکک مشقی
 یوکندن دیمکدر) قد بوی معناسنده در (میم ضمیر متکلم بنم یویم یعنی
 وجودم دیمکدر) سده ماضیدن قسمدر اولمش معناسنده (چو ادات تشبیه
 نال) قلم و قلمک ایچنده اولان ایچمه تل لره دیرلر کال ضعیفدن کال تدر

زخم عشق تو (لامه در در سنك عشقك ياره سندن ديمكدر) (خداء
 مجمه ايله بكاف ديمكدر (ميم ضمير متكلم بنم يكاغم ديمكدر) (نيل چويد
 ديدكاري كوك رنكدر) (محصول بيت) سنك هجر ك مشققي يوكندن
 قدم نال كبي اولمش يعني بار هجري چكهمكدن كال حربه ضعیف اولدم
 وسنك عشقك زخندن يكاغم چويد كبي اولمش يعني كال اضطرار بدن
 كوم كوك اولدم بونده تور يه طريقه نيله ارماق معناسي ويرمكه
 قابلدن معني سنك عشقك زخندن اغلقدن رخسارم نيل ارمانه
 دوغشدر (عروض) بوغزل بحر مضارع اخرب مكفوف ومقصود در كه
 مفعول فاعلات مفاعيل فاعلات اولور * واز جمله اشعار ويست اين
 قطعه * وبوقطعه انك جمله اشعار ننددر (قطعه) دوات اي پسر
 آلت دولت است * بدودوات تندرا رام كن * (دوات تركيده تحريف
 ايدوب دويت ديرل (اي حرف ندا) پسر منادي (آلت دولت مجرا
 پيائنه دولت آلتی در) (بدو با حرف مصاحبت دال همزه دن منقلب او
 دوانه راجع در ايك ايله ديمكدر) دولت تند پيائنه (تند سرکش معناسنه در
 را) ادا ت مفعول (رام مطيع معناسنه در) (كن امر حاضر ايله ديمكدر
 (محصول بيت) شاعر فن خطه قريض و تشويق ضممنده خطاب
 عام طريقه در دوات اي اوغل دولت آلتی در يعني دولتي جلبه آتندر
 اول دوات ايله سرکش دولتي مطيع ايله * چو خواهی كه دولت كني
 از دوات * الف را زيونيد تالام كن * چو ادا ت تعليل (خواهي
 فعل مضارع مفرد مخاطب استر ايسك ديمكدر) (كه حرف پيسان
 (دوات كني نك مفعول صرحي كني فعل مضارع مفرد مخاطب ايايه سين
 ديمكدر) (الف را ادا ت مفعول (پيوند اسم مصدر در اولش در مق
 معناسنه ايصال ديمكدر) (تايه اضافت مفعولنه در تالفظ دواته اولان
 نادر) (محصول بيت) چونكه استر سن كه دواتن دوات ايله سين
 يعني دواتي دولت يابمق مراد ايدر سنن الف تايه اتصالدن لام ايله
 يعني الف تايه متصل اولديغي كبي اولور جاصلي دواتن دولته
 وصلت ادني اتصال ايله در (عروض) بوقطعه بحر متقارب
 محذوف در كه فعولن فعولن فعولن فعل در (انوري رحمه الله حكيمي
 وكامل وفصيح وفاضل بود حسن شعر و لطف نظم شمه ايسست

از علو حال او و خاست از جال و کمال او سخنان او مشهور است
 و دیوان او مسطور از لطایف اشعار وی يك قطعه که شعر است
 بنصیحت شعرا نوشته می شود * حکیمی یا حرف وحدت (بود ادات
 ماضی) حسن شعر مصدرک فاعلند (لطف نظم ده بویه شعر بنک
 کوزلکی و نظمک لطافتی دیمکدر) شمه بحسب اللغه قوقو دیمکدر
 اما استعمالده جزو معناسنه در (یا حرف وحدت همزه حرف توسل
 سین و ناداد خبر) علو حال مصدرک فاعلند او به لامیه حال ایله
 علم و فضلی مراد در (او انوری به راجع در) خالی یا حرف وحدت
 (خال بك دیمکدر) جمال کمال او لامیه در در انک کالینک کوزلکندن
 دیمکدر (سخنان او لامیه) دیوان اوده بویه (لطایف اشعار اوده بویه
 انک شعر لرینک لطیفقرندن دیمکدر) شعر اسم فاعلدر اشعار
 ایدیمی معناسنه یعنی یلدریریجی بنصیحت شعرا یا حرف تأکید اضافت
 لامیه (نوشته می شود مبنی للمفعولدر یا زیلور دیمکدر) (محصول ترکیب)
 انوری رحمه الله بر حکیم کامل و فصیح فاضل ایدی شعرینک کوزلکی
 و نظمک لطافتی انک علو حالندن یعنی علم و فضلندن بر جزو در
 و انک کالی جهانندن بر بکدر یعنی علمی یاننده شعری لاشی در انک
 سوزلری مشهور در و دیوانی مسطور در انک شعر لرینک لطیفقرندن
 بر قطعه نصیحت شعرا بی شعر در یا زیلور (قطعه) دی مر اشاعری
 گفت غزل میگوید * کفتم از مدح و هجاء دست ییفشاندم هم * دی
 دالک کسر یله دون دیمکدر (مرا را حرف جمله بکا دیمکدر) (شاعری
 یا حرف وحدت کاف حرف تمغیر بر شاعر جک دیمکدر) (می ادات
 حال) کوی فعل مضارع مفرد مخاطب سو یلر مبین دیمکدر
 استفهامی متضمن (هجاء هجو دیمکدر) ییفشاندم یا حرف تأکید
 یا همزه در ، منقلب افشاندم فعل ماضی متکلم وحده سلکدم دیمکدر
 (دست ییفشاندم اعراض ایلدم دیمکدر مستعملدر) (هم دخی دیمکدر
) (محصول بیت) دون بکا بر شاعر جک دیدی غزل سو یلر مبین
 دیدم مدح و هجاء و دخی اعراض ایلدم یعنی ترک ایلدم * گفت چون
 کفتمش از حات کراهی بود * حالت رفته دکر باز نیاید زعدم *
 چون روم ضمیمه نیچون دیمکدر (کفتم فعل ماضی متکلم وحده دیدم

دیمکدر (شین ضمیر شاعره را جمعدر) آن غزل و مدح و هجایه اشارتدر
 علی لانفراد یا خود سخن اعتبار یله (حالت کراهی یا حرف مصدر
 کراه کاف مجمک ضمیمه از غون دیمکدر) بود ادات ماضی (حالت
 تالی اسلوب عجم اوزره طویل یازیلور) رفته یه اضافت بیانیه کتمش
 حالت دیمکدر (دکر غیری دیمکدر) باز کبرو دیمکدر (نیاید فعل نفی
 مستقبل کلز دیمکدر) عدم یوقلق دیمکدر (محصول بیت) اول
 شاعر جک دیدی نیچون اعراض ایدرسین اکا دیدم شعر سویلمک
 از غونلاق حالتی ایدی کتمش حالت غیری عدمدن کلز حاصلی شعر
 سویلمک کراهلق حالیدراتی ین ترک ایلدم عودت ایتدرمک لایق
 دکلدر انکچون فراغت کلام * غزل و مدح و هجایه هر سه از آن
 میگیریم * که مرا حرص و غضب بود یا آن شهوت ضم (محصول بیت)
 غزل و مدح و هجو هر او چنددن سویلدم زیرا بنم حرص و غضب
 و ارایدی و اکا شهوت ضم ایدی یعنی بنده حرص مال اولمق حسبله
 مدح سویلرایدم بلکه مدوحدن پرشی جرایدم دیو و غضب اولمق
 حسبله هجو سویلرایدم که انفعالی تسکین ایچون و شهوت نفسانیه
 اولمقلغله تحایی وصف ایدوب غزل سویلرایدم لف و نشر مشوش
 مرعیدر * آن یکی شب همه شب در غم اندیشه آن * که کند
 وصف لب چون شکر و زلف بنجم * آن یکی اول بری دیمکدر که مراد
 غزل کودر (شب کیچه) همه شب مجموعی کیچه (اندیشه آن لامیه
) که حرف بیان (کند فعل مضارع مفرد نائب ایلیمه دیمکدر
) وصف لب مصدرک مفعولنه در (چون شکر صفت لب چون
 ادات تشبیه) بنجم با حرف مصاحبت خم یو کلم دیمکدر (محصول بیت)
 غزل سویلیم کیچه بتون کیچه اول فکرک غنده در که شکر کی دوداغی
 و یو کلمی اولان زلفی وصف ایلیمه یعنی لب و زلف جانانی وصف
 اندیشه سبیله تا بسحر خواب و راحت ترک ایلر که شهوتدن ناشی در
 * و آن دکر روز همه روز دران محنت ورنج * که کجماوز که و چون
 کسب کنند بنج درم * و آن دکر اول بریسی که مراد مدح کودر (روز
 کون دیمکدر) همه روز بتون کون (در حرف ظرف) که حرف
 بیان (کجماوندن دیمکدر) ووز وازدن خفقدر (که کیم دیمکدر) چون

نتیجه دیمکدر کسب کند قرانه دیمکدر (بج بش دیمکدر) (محصول بیت)
 مدح اکا برسو یلین کوندز بتون کون اول محنت و مشقنده در که قندن
 و کیمدن و نتیجه بش درم قرانورم یعنی بش پاره زدن قرانورم دیو
 بتون کون اخشامه دل مشقت چکر * وان سه دیگر جوسک خسته
 تسلیش بدان * که زبونی بکف آید که از و باشد کم * وان سه دیگر
 اول او جیمینک دیمکدر مراد هجو کودر (چوادات تشبیه) (سک خسته
 بیانیه خسته کوپک دیمکدر) (تسلی معروف) (شین ضمیری سکه راجع در
 بدان با حرف مصاحبت) (که حرف بیان) (زبونی یا حرف وحدت
 (بکف با حرف صله) (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کلمه دیمکدر که حرف رابط صفت) (کم بونده ادنی دیمکدر) (محصول بیت)
 و اول هجو کو اولان خسته کلب کبی تسلیسی انک ایله که برز بون الینه
 کیره که اندن دون اوله یعنی دائماً فکری کنندن ضعیفی بولوب
 روز ایله جبر ایدن کلبه بکرز که زیر اطالنه لسانندن خوف ایدوب
 بر مقدار شی و برر بوایسه آثار غضبدر * چون خدا این سه سک
 کرسنه راحشا کم * باز کرد از سر من بنده عاجز بکرم * چون ادات
 تعلیل (سک کرسنه بیانیه آج کلب دیمکدر) (را ادات مفعول) (حاشا
 کلمه تنزیه در) (کم استفهامی متضمن بویله پرلرده نفیدن عبارتدر
 (باز کرده مفید باز کرد رجوع معنایسه) (از سر من لایمه بنم باشندن
 دیمکدر) (بنده عاجز بیانیه) (بکرم یا حرف مصاحبت) (محصول بیت)
 چونکه خدا کر میله حاشا بو اوج آج کلبی بن عاجز بنده نک باشندن
 رجوع ابتدر میسه یعنی دوندرمیه حاصلی الله رجوعی کو ستر میه
 * غزل و مدح و هجاء کفتم و یارب زینهار * بس که با عقل جفا کردم
 و بانفس ستم * زینهار حیف معنایسه در (بس چوق دیمکدر بآء عریله
 با عقل یا حرف صله) (بانفس ده بویله) (محصول بیت) (غزل و مدح و هجو
 سو یلدم یارب حیف ایوا عقله چوق جفا و اذیت و نفسه ظلم ایلدم
 حاصلی تضییع اوقات سببیه ظالمیندن اولدم * انوری لاف زدن
 شیوه مردان نبود * چون زدی باری بمر دانه نکهدار قدم * انوری
 منادی حرف ندا محذوف ای انوری دیمکدر (لاف زدک مفعولی
 (زدن مصدر در اورمق معنایسه) (شیوه مردان لایمه شیوه خوش

طور معناسنه در الف نون اذات جمع هر دلرك خوش طوری ديمكدر
 (نبود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز ديمكدر) (چون اذات تعلیل
 زدی فعل مضارع مفرد مخاطب اور رسين ديمكدر) (مردانه باحرف
 صله هاد اذات ایافت تشبیه) (نکته دار حفظ ايله ديمكدر) (محصل بیت)
 ای انوری لاف اور مق یعنی دعوا ايلسك شيوه مردان اولمز چونكه
 اور دل یعنی دعوا ايلسدك باری مردانه لكله قدمکی حفظ ايله یعنی
 سوز كده ثابت قدم اول * كوشه كير و سر راه نجاتی بطلب * كه نه
 بس دیر سر آید بتوان يك دوسه دم * كوشه باحرف وحدت همزه
 حرف توسل (كیر امر حاضر مفرد طوت ديمكدر) (سر بونده اوج
 معناسنه) (راهه اضافت لامیه) (راهك نجاته بیانبه باحرف نسبت
 نجاته منسوب اولان يولوك اوجنی) (بطلب بآء تأکید ايله فعل امر
 مفرد مخاطب استه ديمكدر) (كه حرف تعلیل) (نه حرف نفی) (سر آید
 مصروف) (بس بآء عربیله جوق ديمكدر) (دیر كج معناسنه در
 (سر آید نهایت بواور ديمكدر) (یتو باحرف ظرف) (دم نفس ديمكدر
 (محصل بیت) (بر كوشه طوت یعنی عرات ايله ونجات يولينك اوجنی
 استه یعنی خلاص اوله جق بر طریق آره زیرا جوق كج نهایت بواور
 دكلدر یعنی تبر دو كنور سنده بو برایکی اوج نفس حاصلی حیاتك
 سریع الزوالدر حقه برار بر طریق آره * كویند بسمع ملك غور
 رسانیدند كه انوری ترا هجا گفته است بملك هرات نوشت و انور را
 حلب كرد و نسبت بوی اظهار تودد و تلافی نمود مقصودش
 انتقام بود ملك هرات انرا بفرستد دریافت اما انرا بصريح نفی
 توانست نوشت در مكتوبی كه از برای مطالبه انوری می نوشت این
 بیتها درج كرد * بسمع ملك غور لامیه و بیانبه با حرف صله
 ملك لامك كسر یله پادشاه ديمكدر (غور بر قومك اسمیدر
 تانارستانه اولور كه محالینه غورستان دیر لر) (سایند فعل ماضی
 متعدی جمع غائب ایرشدر دیر ديمكدر) (كه حرف بیان ترا اذات صله
 سكا ديمكدر) (بملك هرات بیانبه باحرف صله هرات هاتك كسر یله
 بر شهرك اسمیدر و خراسانك تخنك اسمیدر هری دخی دیر لر) (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب یازدی ديمكدر) (انوری را اذات مفعول بوی

با حرف صله (وی انوری به راجعدر) اظهار تودر مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر (تودر فعل با بنیدن مصدر در محبت معناسنه) (تلفظ ده
 بویه) (نمود لازمه متعدی پندیده مشترک در کسو ستردی دیککدر
) (مقصودش شین ضمیر ملک غوره راجعدر) (بفراسست با حرف مصاحبت
) (در یافت فعل ماضی مفرد غائب اکادی دیککدر) (آن را را ادات مفعول
 بصریح با حرف مصاحبت) (صریح آشکاره معناسنه در) (نمی توانست
 نوشت یازمغه قادر اولدی) (مکتوبی یا حرف وحدت) (که حرف رابط
) (برای ادات تعلیل) (مطابقاً انوری مصدرک مفعولنه در) (می ادات تأکید
) (نوشت یازدی دیککدر) (محصول ترکیب) (دیرل ملک غورک قولاغنه
 ایرشدر دیرل که انوری سکا هوسو یلشدر ملک هراته یازدی
 و انوری بی طلب ایلدی و انوری به نسبت محبت و لطف اظهاری
 کسو ستردی ملک غورک مقصودی انتقام ایدی ملک هراتانی فرایست
 یله بیلدی اکادی امانی آشکاره یازمغه قادر اولدی شول پر مکتوبده کی
 انوری بی مطالبه ایچون یازدی یعنی ملک هراتک انوری بی دعوت
 ایچون یازدیغی مکتوبده بویته لری درج ایلدی (شعر) (هی الدنیا
 تقول بلاء فیها * حذار حذار من بطشی و فتنی * هی ضمیر یازمفرد
 مؤنث و ضمیر قصده در اضمار قبل الذکر طریقه یله دنیا به راجعدر) (الدنیا
 مبتدا) (تقول تحتنده دنیا به راجع فاعلیله خبری) (بملاً با تقول به متعلق
 ملاً میمک کسریله طلوع دیککدر) (پر معناسنه) (ی به مضاف فی اسماء
 سند معمله مضافه در جری یا یله اغز معناسنه در) (ها ضمیر مؤنث
 مضاف الیهی دنیا به راجعدر مفعول قول مصراع ثانی و ثالث و رابعدر
) (حذار اسماء افعال دندر احذر معناسنه سن قوق دیککدر ثانی تأکید
 و تنبیه در) (من بطشی حذاره متعلق بطش مصدر در شدت
 معناسنه یا ضمیر متکلم) (فتک علی الغفله یا صمغه دیرل) (یا متکلم ینه
 مضاف الیهی) (محصول بیت) (بودنیا اغزی طلوسی ایلده در قورق
 قورق بنم شد تمدن و غفله یا صمغه حاصلی شدت و فتنیدن قورق
 دیوتنبیه ایدر * فلا یفررکم طول ابدی * فقولی مضحک و الفعل
 مبکی * فاذا که (لا حرف نهی) (یغرر فعل مضارع نهی غائب لا ونهی
 ایلده محذوره) (کم ضمیر جمع خطاب مفعول میم اششباع یله اوقور سزی

مغرور قلمسون دیمکدر (طول لفظ امر فوع فاعلی) (ایستام مضاف
 الیهی وافتعال بایندن مصدر در کولدر مک معناسنه (یا متکلم مضاف
 فا حرف تعقیب) قول مصدر در سوز معناسنه و مبتدا (یا ضمیر متکلم
 مضحک افعال بایندن اسم فاعل در کولدر یچی دیمکدر لفظ امر فوع
 خبر مبتدا (فعل ایش دیمکدر و مبتدا) (مبکی مضحک کی اغلد یچی
 دیمکدر خبری (محصول بیت) امدی سزی مغرور قلمسون بنم اوزون
 کولدر مکلم یعنی سزه میدان و یروب براز مدت صفایاب اولدیغکن
 سزی مغرور قلمسون بنم قولم کولدر یچی و فعل اغلد یچی در یعنی دنیا
 اغزی طلوسی دیر که سزی بنم بویله جاه و مال و حیات و عبش ایله
 کولدر دیکم یا خود ایستام لازم معناسنه سزه بویله فریب کونا کونا ایله
 یوز یکره کولدیکم مغرور قلمسون زیر بنم سوزم که مراد ظاهر مدر آرایش
 وشده ایله کولدر یچی دیر هر کس بکامیل ایدر و فعلم که باضمدر بکامیتلا
 اولنری الام و مخن کونا کونا ایله آعلدر عروض بوقطعه بحر وافر دندر که
 اصلی مفاعلتن در الی کره بیت اولک صدری معصوب عصب بشنجی
 متحرکی ساکن قلمغه دیر که لامدر ساکن اولنجه مفاعلتن اولوب مفاعیلن
 لفظنه تبدیل اولنور حشوی سالم عروض وضر بلر جمله مقطوف
 قطف فاصله صغرادن بر متحر که بر ساکن حذف و بر متحرکی اسکانه
 دیرلرن دوشر ولام ساکن اولوب مفاعل قانور فعولن لفظنه تبدیل
 اولنور بیت اولک ابتداسی سالم حشوی معصوب بیت ثانیک صدر
 وابتداسی و حشوری ده معصوب (تقطیعی) هی الدنیا مفاعیلن
 تقول بل مفاعلتن فیهها فعولن حذار حذا مفاعلتن رمن بطشی مفاعیلن
 وفتکی فعولن فلایغرر مفاعیلن کو طلوب مفاعیلن تسامی فعولن
 فقولی مض مفاعیلن حک والفع مفاعیلن مبکی فعولن اولور که وافر
 معصوب و مقطوفدر * انوری انرا بحسن فراست در یافت و وسبها
 انکیخت و ملک هرا ترا ازان مطالبه در کذرانید دیکر بار ملک غور ویرا
 طلب کرد و ملک هرا ترا در مقابله او هزار کو سفند وعده کرد ملک هرات
 کسی موکل انوری کرد که ناچار باید شد بغور که مراد در مقابله توهزار
 کو سفند میدهند انوری گفت ای پادشاه مرئی یا که اورا بهر ار
 کو سفند می ارز دتر ایاکان نمی ارزد مرا بگذار تا باقی عمر در سلک

ملازمان تو باشم و جواهر مدایح در پای تو باشم ملك هرات را این سخن
 خوش آمد اورا نگاه داشت * انرا را ادات مفعول (بحسن فراست
 مصدر ك فاعله اضافه تیدر (با حرف مصاحبت (در یافت فعل ماضی
 مفرد غائب اكلای دیمكدر (وسيله سبب و واسطه دیمكدر (ها ادات
 جمع (انكیخت حسب اللغة قویار دی دیمكدر بونده پیدا معناسنه در
 ملك هرات را) را ادات مفعول در حرف تأکید (گذرانید فعل ماضی
 متعدی مفرد غائب كچر دی دیمكدر (دیگر بار بر کره دخی دیمكدر
 ویرا) را ادات مفعول وی انوری به راجعدر (ملك هرات را را ادات صله
 (در حرف ظرف (مقابله وی لامیه وی انوری به راجعدر (مقابله
 قار شلیق دیمكدر (هزارینك) کو سفند قیون معناسنه در (کمی را
 را ادات مفعول (موکل تغیل بایندن اسم فاعلدر بونده مباشر معناسنه
 مستعملدر) انوری به اضافه ت مفعولدر (ناچار چاره سز دیمكدر در
 یعنی استراسته من (باید شد کمت کر کدر دیمكدر (بغور با حرف صله
 (که حرف تعلیل (مر از ادات صله (در حرف ظرف (مقابله تو لامیه
 میدهند) می ادات حال دهند فعل مضارع جمع غائب ویرلر دیمكدر
 می دی) یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (اورا را ادات صله
 او ملك غوره راجعدر (ارزد فعل مضارع مفرد غائب دکر دیمكدر
 ترا) را ادات صله (رایگان مفت دیمكدر (نمی ارزد فعل نفی حال
 مفرد غائب استفهامی متضمن دکر می دیمكدر (مر از ادات مفعول
 بگذرا) با تأکید ایله فعل امر حاضر مفرد ترك ایله صالیویر دیمكدر
 (تا حرف تعلیل (سلاک ملازمان تو لامیه لر در سلاک دیزی دیمكدر ملازم
 خدمه معناسنه الف نون ادات جمع سنك خدا لریكك دیزی سنده
 باشم) فعل مضارع متکلم وحده باء عربیله اولم دیمكدر (جواهر مدایح
 بیایه جواهر جوهرك جمعیدر مدایح مدحك جمعی (در حرف ظرف
 پای تو) لامیه (باشم فعل مضارع متکلم وحده باء عجمیله صاجم دیمكدر
 ملك هرات را) را ادات صله (اورا را ادات مفعول و انوری به راجعدر
 نگاه داشت) رعایت و حفظ ایلدی دیمكدر (محصول تركب) انوری
 انی یعنی ملك غورك کندویه سوء قصیدی او دبغی ملك هراتك مکتوبی
 مفهومندن فراست کوزللكیله بیلدی سبب و واسطه لر پیدا

ایلدی و ملک هراتی اول مطالبه دن کچردی بر کره دخی ملک غور
 انوری بی طلب ایلدی و ملک هراته انوری مقابله سنده بیک قویون
 و عدایلدی ملک هرات بر آدمی انوری به موکل ایلدی که ناچار غوره
 کتمک کرک ز برابکاسنک مقابله سنده بیک قویون و بر لر انوری دیدی
 ای پادشاه بر آدم که ملک غوره بیک قویونه د که یعنی لازم اوله
 سکامفت و مجانا دکر می بی صالیور تا کیم باقی عمر سنک خدمه لک
 سلکنده اولام و مدایج جوهر لری سنک ایاعکه ضایع ملک هراته
 بوسوز خوش کلدی وای حفظ و رعایت ایلدی * رشید الدین و طواط
 وی از شعرای ماوراءالنهر ست در وقت خود استاد شعر و پیشوای
 آن طبقه بود و کتاب حدایق السحر در صنایع شعر تصنیف اوست
 و در مخاطبه بعضی از وزراء می گوید * و طواط براسه دیمکدر وضعیف
 آدمه دیورل غالباً شاعر مزبور غایت ضعیف وجود او بدینندن و طواط
 تلقیب اولمشدر (شعراء ماوراءالنهر لامیه) وقت خودده بویله (استاد
 شعرا کذلک) پیشوای آن وقت (پیشوا مقتدا معناسنه در کتاب
 حدایق السحر بیانیه) صنایع شعرده بویله (تصنیف اولامیه
 (محصول ترکیب) رشید الدین و طواط اول شعرای ماوراءالنهر دندر که
 کندی وقتسنده شعرانک استادی و اول طبقه نک مقتداسی ایدی
 و حدایق السحر کتابی شعر صنعتلری بیانده انک تصنیفیدر و بعض
 وزرابی مخاطبه ده دیر (قطعه) تو وزیری و مدح کوی تو من * دست من
 بی عطار و اینی * وزیری یا حرف خطاب (مدح کوی تو لامیه مدح
 کوی وصف ترکیبدر مدح معناسنه) دست من لامیه رواجان
 دیمکدر (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن کورر مبین
 دیمکدر (محصول بیت) سن وزیر سین و سنک مداحک بنم بنم الیمی
 عطاسنر جائز کورر مبین * تو وزارت بمن گذار و مرا * مدحتی
 کوی تا عطایینی * بمن یا حرف صله (گذار ترک ایله دیمکدر) مرا را
 ادات صله (مدحتی یا حرف وحدت) کوی امر حاضر مفرد سوبله
 دیمکدر (تا حرف تعلیل) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
 دیمکدر (محصول بیت) سن وزارت بکا ویر و بکا برمدحت سوبله
 تا کیم عطای کوره سین (عروض) بوقطعه بحر خفیفه دندر که فاعلاتن

مفاعیلن فعلن اولور * واین دور باعی از زاده طبع اوست * و یوایکی
 رباعی انک ولد طبع اضیفیدر که ذکر اولور * بر یادرخ تواین جهان
 گذران * بگذاشتم ای ماه و تواز بیخبران * بر حرف مصاحبت
 (یادرخ تو لامیه در سنک یکاغک ذکر یایله دیمکدر) (جهان گذران
 موصوفک صفت اضیفیدر گذران صفت مشبهه کجیحی دیمکدر یونده
 فانی معناسنه در) (بگذاشتم بآء تأکید یایله فعل ماضی متکلم وحده ترک
 ایلدم دیمکدر) (ماه یونده جاناندن عبارتدر) (بیخبران الفنون ادات جمع
 (محصول بیت) سنک رخک ذکر یایله یوفانی جهانی ترک ایلدم
 ای جانان و سن بی خبر کردن سین یعنی یو حالمدن خیر و آگاه دکل سین
 * دست از همه شستم و نشستم بکران * چون باتو گذشت بگذرد
 باد کران * شستم شینک ضمیه فعل ماضی متکلم وحده ییقه دم دیمکدر
 (نشستم ده یو یایله او توردم دیمکدر) (بکران یا حرف ظرف کران کاف
 عربک فتحیه کنار دیمکدر) (چون ادات استفهام شرطی متضمن نیمه
 دیمکدر) (باتو یا حرف مصاحبت) (گذشت فعل ماضی مفرد غائب کجی
 ایسه دیمکدر) (بگذرد بآء تأکید یایله فعل مضارع مفرد ثانی پکر
 دیمکدر) (باد کران یا حرف مصاحبت الف تون ادات جمع غیر یلرایله
 دیمکدر) (محصول بیت) جمله دن الیمی ییقه دم و بر کارده او توردم
 حاصلی جهانی ترک ایلدم یو عالم سنک یایله کجی ییسه غیر یلرایله دیمکدر
 یعنی سکا اولان غیر یلره دخی اولور (عروض) یور باعی شجره اخر بدندر
 کران یایله علی التفصیل والاجال بیان اولندی مفعول مفاعیلن
 مفاعیلن فاعول اولور (رباعی دیگر) چشمی دارم همه پر از صورت
 دوست * بادیده مرا خوشست چون دوست دوست * چشمی
 یا حرف وحدت بر کوز دیمکدر) (دارم فعل مضارع متکلم وحده ثباتدن
 عبارتدر بنم واردر دیمک اولور) (پرطلو دیمکدر) (صورت دوست لامیه
 (بادیده یا حرف مصاحبت کوز یایله) دیمکدر) (مرا را ادات تخصیص بنم
 دیمکدر) (خوشی یا حرف مصدر) (سین و تا ادات خبر خوشلق واردر
 یعنی راضیم دیمکدر) (چو ادات تعلیل) (در حرف ظرف) (اوضمیر چشمه
 راجعدر) (محصول بیت) بر کوزم واردر که مجموعی یارک صورت یله
 کوزم یایله بنم دوستم و خوشلغم واردر چونکه دوست انده در یعنی

دوست انده اولد بقه کوز مدن راضی و خوشنودم * از دیده و دوست
 فرق کردن نه نکوست * یا اوست یجای دیده یادیده هم اوست *
 (محصل بیت) کوز دن دوستی فرق ایلمک ایود کلدر یا کوز یمک
 یرنده اودر یا خود کوز اودر یعنی کوزم دوستد ر یا خود دوست
 کوز مدر حاصلی هیچ فرق یوقدر (عروض) بور بای ده سابق کیدر
 لکن بیت اولک مصراع اولی اخر مدر تدبر * عمیق رحمه الله وی
 از شعرای ماوراء النهرست و استاد شعرای وقت خود بود و این چند
 بیت که در مفتوح یکی از قصاید کتبه بغایت بدیع و لطیف واقع شده
 است * (محصل ترکیب) عمیق رحمه الله اول دخی ماوراء النهر
 شاعر لرندندر و کندو وقتک شاعر لرینک استادی ایدی و بو بر قاج
 بیت که قصیده لرندن بر یسنک او ائلنده سوبلشدر غایت ایله غریب
 و لطیف واقع اولشدر (قطعه) اگر موری سخن کوید و کرموی روان
 دارد * من آن مور سخن کویم من آن مویم که جان دارد * موری یا حرف
 وحدت بر قرینجه دیمکدر (کوید فعل مضارع مفرد غائب سوبلر سه
 دیمکدر (مویی یا حرف وحدت بر قبل دیمکدر (روان جان معناسنه در
) دارد فعل مضارع بونده وار ایسه دیمکدر (مور سخن کوی
 موصوفک صفتنه در سخن کوی وصف ترکیبدر سوز سوبلیمی دیمکدر
) یم ضمیر متکلم وحده که حرف رابط صفت (محصل بیت) اگر
 بر قرینجه سوز سوبلر سه و اگر بر قبلک جانی وار سه بن اول سوز سوبلیمی
 قرینجه یم بن اول قبل که جانی واردر یعنی متکلم و ناطق قرینجه اولور سه
 بن اول قرینجه یم جانی قبل اولور سه بن اول قبل حاصلی کمال ضعف
 و هنرانی پیاندر * تم چون سایه مویست دل چون دیده سوزن
 ز هجر غایبه مویی که چون موران میان دارد * تم یم ضمیر متکلم تن
 وجود معناسنه در (چون ادات تشبیه (سایه مویی لامیه یا حرف
 نسبت (چون یمه ادات تشبیه (دیده موران لامیه (هجر غایبه مویی
 لامیه هجر فراق معناسنه در (غایبه موصوف ترکیبدر مشک صاعلی
 دیمکدر (یا حرف وحدت (که حرف بیان (چون ادات تشبیه
 (محصل بیت) تنم یعنی وجودم قبلک کولکه سی کیدر و کوکل
 قرینجه کوزی کی بر مشک صاعلیک فراقندن که قرینجه کی بی واردر

یعنی قرنجه کی میان نازی اولان برخالیه مونک هجرندن وجودم قیل
 کواکه سی کی وکوکلم کالی ایله تنک لکدن قرنجه کوزی کبدر * اگر
 بامور ویاموی شباتر وزی شوم همیره * نه مور ازمن خبر باده موی
 ازمن نشان دارد * بامور باحرف مصاحبت (یا حرف تردید) موی
 یا حرف وحدت (شباتر وزی یا حرف تنکیر کیجه کوندز دیمکدر (شوم
 فعل مضارع متکلم وحده اولسم دیمکدر) همیره یولداس معناسنه در
 (نه حرف نفی) (یا بد فعل مضارع مفرد غائب طو تار دیمکدر) (محصل بیت)
 اگر برقرنجه یا خود برقیل ایله کیجه کوندز یولداس اولسم نه قرنجه نک
 بندن خبری اوآورنه قیل بندن اثر و آثار طو تار * بچشم مورد کچم بس
 از زاری و بس سستی * اگر خواهد مر امور بچشم اندر نهان دارد *
 بچشم مورد لامیه باحرف صله (در حرف تأکید) (کچم فعل مضارع
 متکلم وحده صیغارم دیمکدر) (بس چوق و زیاده معناسنه) (زاری
 یا حرف مصدر ضعیفک دیمکدر) (سستی یا حرف مصدر کوشکلک
 دیمکدر) (اگر ادات شرط) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب استرسه
 دیمکدر) (مرارا ادات مفعول) (موری یا حرف وحدت) (بچشم یا حرف
 ظرف) (اندر یابی تأکید ایدر) (نهان گیری دیمکدر) (دارد فعل مضارع
 مفرد غائب) (نهان دارد گیری دیمکدر) (محصل بیت) (قرنجه نک کوزینه
 صیغارم غایت ضعیفک کندن و غایت کوشکلک کندن یعنی زیاده ضعف
 و فتور مدن ناشی قرنجه کوزینه صیغارم اگر بنی برقرنجه مراد ایدرسه
 کوزنده صغائر یعنی ستر و اخفا ایلر * من آن مورم که از زاری مراموی
 بیوشاند * من آن مویم که از سستی کم از موی توان دارد * مورم میم ضمیر
 متکلم (که حرف رابط صفت) (زاری یا حرف مصدر) (مرارا ادات
 مفعول) (موی یا حرف وحدت) (بیوشاند باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب اورتر دیمکدر) (مورم میم ضمیر متکلم) (که حرف رابط
 صفت) (سستی یا حرف مصدر کوشکلک کندن دیمکدر) (کم از دیمکدر
 یوقدن کلاه در) (موی یا حرف وحدت توان قوت دیمکدر) (محصل بیت)
 بن اول قرنجه میم که ضعفدن بنی برقیل اورتر ستر ایلر بن اول قیل که
 کوشکلک کندن برقیلدن از قوتم وارد یعنی قبل قدر قوتم یوقدر (عرض)
 یوقطعه بحر هرح مثنی سالمدر * سوزنی رجه الله وی از نسف بوده است

بتحصیل بخارا آمد و بر شاگرد سوزنکری عاشق شد و بشا کردی استاد
 وی رفت و در آن مهارتی تمام حاصل کرد و هرگز بر طبیعت وی غالب بود
 و بنابر آن هذیانات بسیار گفته است و این دو بیت از قصیده است
 که در اعتذار آنها می گوید * نسف نونك و سبك فتحة ريله
 بر شهر ك اسميدر (بتحصیل یا حرف تداویل تحصیل یونده کسب علم
 معناسنه در) بخارا یا حرف صله (آمد فعل ماضی مفرد غائب
 کلدی دیمکدر) بر حرف صله (شاگرد سوزنکری لامیه یا حرف وحدت
 سوزنکر بر اصنافد که قصصنقه بر اوسننه نقش اشلر نقشنه سوزنی
 نقاشنه سوزنکر دیر) بر شاگردی یا حرف صله (یا حرف مصدر
) استاده اضافت مفعولنه در (استاد وی لامیه) وی شاگرد سوزنکره
 راجعدر (رفت فعل ماضی مفرد غائب کتدی دیمکدر) در آن
 در حرف ظرف آن صنعته اشارتدر (مهارتی یا حرف مصدر کمال
 دیمکدر) هرگز استهزا معناسنه در (بر حرف استعلا) طبیعت وی
 لامیه بنابر آن اکا بناء دیمکدر (هذیان هممل یعنی عبث دیمکدر
) الف و تا علامت جمعدر (بسیار چوق) اعتذار آنها مصدر ك
 مفعولنه در (اعتذار عذر دلك) آن هذیان اشارتدر (ها ادات جمع
) (محمول ترکیب) سوزنی رحمه الله اول نسفدن اولمشدر یعنی
 مبدی نسفدر تحصیل علم و کمال ایچون بخارایه کلدی و بر سوزنكر
 شاگردینه عاشق اولدی و اول شاگردك استادینهك شاگردکنه
 کتدی و اول سوزنكر لکنه تمام مهارت حاصل ایلدی و هرگز و استهزا
 طبیعتنه غالب ایدی اکا بناء چوق هذیانات سوزنكشدر و یو ایکی
 بیت شول بر قصیده دندر که اول هذیاناتی اعتذارده سوزنك (قطعده)
 تا کی ز گردش فلک ابکینه رنگ * بر ابکینه خانه طاعت ز نیم سنك *
 تا حرف انتها (کی جن دیمکدر) گردش کافك فتحیه ماقبل
 مکسور شین ایله دولش و دور معناسنه اسم مصدر در (فلک اضافه
 فاعلنه در فلک مابعدینه موصوفك صفتنه در) ابکینه رنگ ترکیب
 توصیفدر سرجه رنگلی دیمکدر (ابکینه خانه ده یو یله شیشه او
 دیمکدر قلب مراددر) طاعتنه اضافت لامیه (ز نیم فعل مضارع
 متکلم مع الفبر اورهلم دیمکدر) (محمول بیت) چینه دك ابکینه رنگ

اولان فلکک دورندن عبادت و طاعت شیشه خانه سنه یعنی قلبه
طاش اوره لم حاصلی دور فلک دن نیجه بر شکایت ایله مجروح قلب
و مزون اوله لم * برابرکینه سنک زدن کارماوما * نهمت نهم بر فلک
ابکینه رنک * زدن مصدر در اورمق معناسنه (کارما لامیه (نهمت
مصدر در اسناد قباحت ایتمکه دیلر (نهمت فعل مضارع متکلم مع الغیر
فورز دیمکدر (مخصول بیت) صرجه یه طاش اورمق بزم کار بزم در
و برابرکینه رنک اولان فلکک اسناد قباحت ایلرز یعنی صرجه یه
مشابه اولان قلوب عبادی هزار سنخ به سنکیله شکست ایدوب سنه
فلکک اسناد قباحت ایلرز (عرو من) بوقطعه بجی مضارع دندر که
مفعول فاعلات معاعیل فاعلات اولور * و این چند بیت از قصیده
دیگرست هم در آن معنی * و بو برفاح بیت بر عبری فهمیده سندندر
سنه اول معنی واسلویده (قصعه) زهریدی که تودانی هزار چندام *
سر انداز بن کونه کس من دایم * بدی یا حرف مصدر (که حرف رابط
صفت (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب بیلور سین دیمکدر (چندام
اولقیدرم دیمکدر (مرارا ادات مفعول بنی دیمکدر (ندانم فعل نفی
مستقبل بیلز دیمکدر (ازین کونه بونک کی دیمکدر (که حرف
رابط صفت (دایم فعل مضارع متکلم و حده بیلورم دیمکدر
(مخصول بیت) هر یارمزلدن که سن بیلور سین بیک اولقیدرم یعنی
بنده اولان یارمزلق سنک بیلدیککدن بیک اولقیدرم زیاده در بنی
بونک کی کیمسه بیلز که بن بیلورم یعنی بن بنی بیلدیکم قدر کیمسه بیلز
* باشکار بدم در نهان زید بدتر * خدای داند و من اشکار پنهام *
باشکار یا حرف ظرف ظاهر ده دیمکدر (بدم میم ضمیر متکلم برامزم
دیمکدر (در نهان کیر اوده دیمکدر (بدتر ادات تفضیل بدرک دیمکدر
(داند فعل مضارع مفرد غائب بیلور دیمکدر فاعل خدا در (من خدا
اوزره معطوف (مخصول بیت ظاهر ده برامزم و باطنده برامزدن برامز
زیرا کیم الله بیلور و بن یاور آشکار و پنهامی یعنی کیر لومی و آشکار می
بر بن و بالله بیلور که برامزلدن برامز و بد لردن بد و عاصی بنم * بیک
صغیره مرار همی شیطان بود * بصد کبیره کنون رهنمای شیطانم *
بیک صغیره یا حرف صله صغیره کوچک گاه دیمکدر (مرارا ادات صله

(رهنمای وصف ترکیبی در دلیل معناسنه) (بودادات ماضی) (بصد کیره
 یا حرف صله کیره بیوک کاه معناسنه در کنون کافک ضمیمه الان دیمکدر
 (رهنمای شیطان لامیه) (محصول بیت) (برکو چک کاهه شیطان بکا
 دلیل اولدی یعنی اشتهکه سبب اولدی یوز بیک کاهه شمدی شیطانک
 دایلی بم یعنی شمدی شیطانی اضلاله قدرتم واردر (عروض) بوقطعه
 بحر محبت مجنوندر که مفاعله مفاعله مفاعله مفاعله اولور * ودر قصیده
 دیگرنه ازین اسلوب میگوید * و برغیری قصیده دخی بو اسلوب اوزره
 اولیه رق یعنی اعتذار طریق اولیه رق دیر (قطعه) (چو تیر غزه بنار
 و کرشمه اندازی * نشانه از دل مسکین من کن ای غازی * چو ادات
 تشبیه) (بر غزه بیانیه) (بنار یا حرف مصاحبت) (ناز معروف) (کرشمه
 شبهه دیمکدر) (نازه عطف تفسیر یدر) (اندازی فعل مضارع مفرد
 مخاطب آنه سین دیمکدر) (دل مسکین من موصوفه صفت و لامیه
 (کن امر حاضر مفرد ایله دیمکدر) (محصول بیت) (چونکه غزه اوقنی
 ناز و شبهه ایله آنار سین یعنی آتق مراد ایدر سین نشانه یی یعنی هدفی
 بنم کو کلدن ایله ای غازی * نخست با تو بدل بازی اندر آمده ام *
 * چو دل نماد تن در دهم بجان بازی * نخست اول دیمکدر) (باق
 یا حرف مصاحبت) (بدل بازی یا حرف صله یا حرف مصدر) (دل باز
 وصف ترکیبی در کوکل اوینادیچی دیمکدر) (اندر تأکید در آمده
 ماضیدن قسم در) (همزه حرف توسل) (میم ضمیر متکلم کلشم دیمکدر
 (چو ادات تعلیل) (نماد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قائمیه دیمکدر
 (تن در دهم راضی اولورم دیمکدر) (بجان بازی یا حرف صله) (جان باز
 وصف ترکیبی در جان اوینادیچی دیمکدر یا حرف مصدر) (محصول بیت)
 اول سنک ایله کوکل اویناد بچیلغه کلش ایدم یعنی کوکل ویرمکه کلدم
 چونکه کوکل قائمیه جان اویناد بچیلغه راضی اولورم یعنی کوکلی فدا
 ایتد بکم کی جانی دخی فدایه راضیم * چو هیچ زخم توای دوست
 بی نوازش نیست * مرا بغرزه بزن تابو سه بنوازی * چو ادات تعلیل
 (زخم تو لامیه سنک زخمک دیمکدر) (نوازش اسم مصدر در اوخشایش
 معناسنه) (مرا را ادات مفعول) (بغرزه یا حرف مصاحبت) (بزن
 بآء تأکید ایله امر حاضر مفرد اور دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بو سه

با حرف مصاحبت (بنوازی باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوخشا به سین دیمکدر (محصول بیت) چونکه ای دوست سنک
 زخک نوازش سزدکدر یعنی دل عاشقه یاره آچدوده نوازش ایلر سین
 بنی غزه ایله اور تا کیم بوسد ایله اوخشا به سین و نوازش ایله سین
 * هزار عاشق داری ومن هزار یکم * بمن نیایی که تازان همه
 نپردازی * هزار عاشق داری نک مفعول صریحی (داری فعل مضارع
 مفرد مخاطب) ثابتدن عبارتدر واردر دیمکدر (هزار یک یکده بر
 دیمکدر واو عطف سز میم ضمیر متکلم یا خود واو عطف ایله هزار
 و یکده کافک ضمیمه میم اعداد آخرنده اولان ادات فاعل اولوب بیک
 برنجی دیمک اولور (بمن یا حرف صله) نیایی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب کلز سین دیمکدر (که حرف بیان) تا حرف انتها (زان همه
 انلرک مجموعندن دیمکدر (نپردازی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
 ایشد صورت ویرمد کجه دیمکدر (محصول بیت) بیک عاشق واردر
 وین بیکده برم یا خود بیک برنجی یم بکا کلز سین تا که انلرک مجموعندن
 ایشد صورت ویرمد کجه یعنی انلرک ایشتی تکمیل ایلمد کجه بکا کلز سین
 (عروض) یوقطعه دخی سابق کبدر * ودرمدنح جیدالدین مستوفی
 جوهری که از فضلاء ما وراء النهر بوده است قصیده گفته است
 موقوف میگویند که آن مخترع طبع ویست و مطلعش اینست * مدح
 جیدالدین لامیه جیدالدین اسمی (مستوفی لقبی) (که حرف بیان
 (قصیده یا حرف وحدت همزه حرف توسل (موقوف بودند
 یرمعنتک ایله کبدر که آخر مصراعده یلفظک نصفی وقف ایدرلر
 نصف آخرینی مصرع آخره ایستد اقبیلر هر یری معنی دار اوله رق
 صنایعدن اولور معنی دار اولیه رق اشعار عریده لایعد در (می ادات
 تا کید) کویند فعل مضارع جمع غائب دیرلر دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (مخترع اسم مفعولدر افتعال ایستدن اختراع اولمش معناستدر
 (طبعه اضافت فاعلنه در طبعک ویه لامیه وی سوزنی به را جعدر (مطلعش
 شین ضمیر قصیده به را جعدر (محصول ترکیب) و جیدالدین مستوفی
 جوهری نک مدحنده که ما وراء النهر فضلاستدن اولمشدر بر قصیده
 سوزلشد که موقوف دیرلر که اول سوزنیک طبعنک ایجادیدر و مطلعی

بودر (پیت) زندکانی مجلس مستوی * فی دولت حمید دین الجوه *
 زندکانی مجلس مستوی (لا سیه) در زندکانی یا حرف مصدر دیرلک
 دیمکدر ذوق و عیش معانسه در مستوی دولت مصدرک مفعولانه در
 مستوی قبض ایدیحی دیمکدر (الجوه) مابعدنده کی پیتک اولی هری اولمی
 الفاظ براسه معنایه اولمی مراد اولانسه (مستوی) افتعال بایندن اسم
 مفعولدر قرارلشمش دیمکدر (فی) فائده معانسه در دولتک فائده سی
 دیمک اولور (الجوه) دولت جنکیر یانندن برشاهک اسمیدر (محصول پیت)
 دولتی قبض ایدیحی حمید الدین الجوه هرینک مجلسنک عیشی و ذوق
 موقوفه کوره معنی دولتک فائده سی حمید الدینک مستقر وثابت اولان
 عیشی دیمک اوور عروض بحر خفیدر * پوشیده نمائند که اگر ورین
 الفاظ که از آن در هر مصرع جزوی می افتد چنین رعایت کنند که
 بعضی آن اجزای فی نفسه معنی مستعمل باشد مناسب مقصود از لفاظی
 خالی نیست چنانکه درین قطعه * پوشیده اورتولی دیمکدر (نماید
 فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالمیه دیمکدر) که حرف بیان (اگر
 ادات شرط) درین الفاظ بولفظ لرده (که حرف بیان) آن الفاظه
 راجعدر (جزوی یا حرف وحدت) می ادات تأکید (افتد فعل مضارع
 مفرد غائب دوشر دیمکدر) چنین بونجولین دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) (اجزای جزو که جمیدر) را ادات تخصیص (فی نفسه) نفسنده
 (محصول ترکیب) و خنی اولیه که اگر بولفظ لرده که اندن هر مصرعه
 بر جزو دوشد بونجولین رعایت ایدر که اول جزو لک بعضی سنک
 نفسنده مقصوده مناسب معنای مستعملی اوله لطافتدن خالی دکلدر
 انجولین که بوقطعه ده (قطعه) دی فرستاد قطعه سوی من *
 نکته دانی زمره فضلا * (دی دالک کسر یاه دون دیمکدر) (فرستاد
 فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمکدر) (قطعه یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل برقطعه دیمکدر) (سوی من لامیه بنم جانم دیمکدر
 نکته دانی) یا حرف وحدت نکته دان وصف ترکیبدر نکته بلیحی
 یعنی دقایق شناس (زمره فضلا بیانیه فاضل زمره سندن دیمکدر
 (محصول پیت) دون بنم جانم فضلا زمره سندن بر نکته دان برقطعه
 ارسال ایلدی * کرده لفظی سه چار ازان بدوینم * تا کند عاجز

از جواب مرا * (کرده ماضیدن قسمدر ایلش معناسنه) لفظی
 یا حرف تنکیر (سه اوج دیمکدر) چار درت اوج درت لفظی دیمکدر
 (آن) قطعه یه راجعدر (بدو نیم یا حرف صله ایکی پارچه دیمکدر
) تا حرف تعلیل (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلیه دیمکدر) مرا
 را ادا ت مفعول (محصول بیت) اوج درت لفظی اول قطعه دن ایکی
 پارچه ایلش تا کیم بی جوابدن عاجز ایلیه یعنی بی بحیر ایلیک ایچون
 موقوف صنعتن اجرا ایلش * کتم اندر جواب آن کای مف *
 خر خاق خدا وقاضی حا * (جواب آلامیه) که حرف بیان (مفخر
 وصلی صورتده افتخار ایدیجی دیمکدر خنقه اضافتی فاعله در و قی
 صورتده خر خاق لامیه خراشک) مف ینه مفخر دیمکدر ترخیم طریقله
 خلقت خدا یه لامیه (قاضی حاجت بیت تاییه وصل صورتده فاعلاک
 مفعولنه در و قی صورتده ده بویله) حارچر معناسنه در (محصول بیت)
 انک جوابنده دید مکده مخلوق خداک مفخری و حاجت اصحابی قضا
 ایدیجی بو صورتده مدح اولور یا خود جوابنده دید مکده ای مخلوق
 خداک اشکی وزجر قاضی سی بو صورتده ذم اولور * جت اصحاب
 متصف بقضی * ات بسیار خواست بدعا * (جت ینه حاجت دیمکدر
 متصف) اسم فاعلدر و صفت انمش دیمکدر (یفضیلت بسیار وصل
 صورتده یا حرف مصاحبت فضیلت از مطلق معناسنه اضافت بیانه
 چوق فضیلت الیه دیمکدر و قی صورتده) قضی کشف سر دیمکدر
 لت (سه معناسنه در) خواست تا حرف خطاب خواهم فعل مضارع
 منکلام وحده سکا استرم دیمکدر یا خود سکا ایلرم دیمکدر با تأکید یا خود
 ظرف (محصول بیت) ای مفخر خلق خدا چوق فضیلتله متصف اولان
 اصحاب و یارنک حاجتی قضا ایدیجی یعنی فضلائک مرادن حاصل ایدیجی
 سکا دعا ایلرم مدحی مشعر در یا خود کشف از ایله متصف اولان اصحابک
 زجر قاضی سی دعایه سکا چوق سه استرم هجوی مشعر در (عروض)
 یوقطعه بحر خفیه دندر فاعلاتن مفاعلاتن فعلن اولور (و درین
 رباعی دیگر * یو برغیری رباعی ده ده یو صنعتی مستمدر * رباعی)
 * ای شادی عید بکام دل اع * دائم شده محبوس درین نمکده مع *
 (ای حرف تدافندی محذوف ای کس که دیمکدر) شادی عید بیانه

شادی یا حرف مصدر سرور معناسنه (بکام دل اعدایم بیانیه و لامیه
 یا حرف مصاحبت کام مراد دیکدر در بنم اعدامک کو کلی مراد نتیجه
 دیکدر وصلی صورتیده و قفنده (اعینه اعدادن مرخدر نصف آخر
 مساعده خط ایله) دائم اوقنور (شده ماضیدن قسمدر) محبوس
 مفعولی (درین مفعول فیهی) نمکده کده اذات مکاندر غم مکانی
 دیکدر (معذور معلوم وصلی صورتی و قفنده) مع یله دیکدر
 (محصولیت) ای محبوس و محبوب بیرام سروری بنم اعدامک کو کلی
 مراد نتیجه بوغمکده، ده محبوس اولمشدر یعنی ذوق و صفای عید دشمنانک
 استدیکی وجد اوزره غمخانه عالمده اسیر قید و بنددر معذورم الج
 یا خودای محبوب بیرام سروری دشمن مرانجه دائم بو عالمده کو کل ایله
 ییله محبوس و اسیر بند اولمشدر * ذورم پراهل دل که آزای مخ *
 یوسبست برسم عید از تو طمع * (ذورم صورتیده ییله بیت اولده
 وقف اولان مع ایله ییله در که معذورم دیکدر) پراهل دل رانک کسر یله
 لامیه اهل دل فتنده دیکدر (که حرف تعلیل) آزادی محبوسی مصدرک
 فاعلنه در آزادی یاسی مصدر به محبوسی یاسی وحدت وصلی صورتیده
 وقتی صورتیده (مخ دیرینه معناسنه در) بوسی یا حرف مصدر
 و تا اذات خبر رسم عید بیانیه یا حرف صله (بیرام عادتجه) میهم متکلم
 (طمع لفظانه مقیددر) (محصولیت) اهل دل فتنده معذورم زیرا
 بیرام عادتجه بر محبوسک آزاد فیدرسندن طمع یعنی بوا میدمه اهل
 دل بی تعیب ایلمز (یا خود اهل دل فتنده معذورم که اسکی آزادک
 بیرام عادتجه) امید اوپدکدر (عروض) رباعی اوزانی معلوم
 * افضل الدین خاقانی شروانی ویرا بسبب کالی که در صناعت
 شعر داشته حسان العجم لقب کرده اند از همه شعرا در اسلوب سخن
 ممتازست و دران شبوه غرب بی انباز در مواعظ و حکم طریقه حکیم
 سنائی سپریه است و دران معنی صکوی سبقت از اقران خود پرده
 و در قطعه که پروجه مفاخرت میگوید * خاقانی مخلصی (شروانی
 بر شهرک اسیدر یا حرف نسبت) ویرا حرف صله اکا دیکدر (بسبب
 یا حرف مصاحبت) کماله اضافت لامیه (یا حرف تکبیر) (که حرف رابط
 صفت) در حرف ظرف (صناعت شعر بیانیه صناعت صادق کسر یله

فن دیمکدر (داشته ماضیدن قسمدر و ارایدی دیمکدر) (حسان العجم
 یعنی مداح رسول اولان حسان بن ثابت رضی الله عنه حضرت تلبینه تمثیل
 ایدوب) لقب کرده اند تنقیب ایلمشدر (اسلوب سخن لایمیه سوز
 قاعده سنه دیمکدر) ممتاز اسم مفعولدر فعال باشند اعلامعنا سنه
 (آن شعره اشارتدر) شیوه غریب بیانیه (بی ابتازه اضافت صفتنه در
 انبازاورتیق دیمکدر) شریک معناسنه (مواعظ موعظه نك جمیدر
 حکیم حکمتك جمیدر) (طریقه حکیم سنایی لایمیه طریقه اسلوب
 معناسنه در) (سپرده است سالک اولمشدر دیمکدر سبک کسر یله) (آن
 معنی طریقه حکیم سناییدن عبارتدر) (کوی سبقت پیسانیه سبقت تقدم
 معناسنه در) (اقران خود بیانیه) (برده بونده قاپمش معناسنه در
 قطعه) یا حرف وحدت همزه حرف توسل (بروجه مفاخرت
 افتخار طریقه دیمکدر) (میگوید دیر) (محصول ترکیب) افضل الدین
 خاقانی شروانی رحمه الله اکا شول بر کمال سبیلله که صنایع
 شعرده و ارایدی یعنی شعر فتنده اولان کمالی سبیلله اکا حسان
 العجم لقب ایلمشدر در جمیع شعرادن سوز قاعده سنه ممتازدر
 و اول شعر طریقه سنه شریک سنه شیوه غریبی وارد حاصلی نظیری
 یوقدر موعظه لر سوبلکده و حکمتار سوبلده حکیم سنایی یولنه
 سالک اولمشدر و اول معنی ده سبقت و تقدم طریقی کندی اقراندن
 قاپمشدر و بر قطعه ده فخر طریقه دیر (قطعه) شاعر مدح نم خوان
 معانی مراست * ریزه خور خوان من عنصری و رودکی * مدح
 افعال باشند اسم فاعلدر ایجاد ایدیی دیمکدر (منم بنم دیمکدر) (خوان
 معانی بیانیه خوان سفره معناسنه در معانی معنائك جمیدر اما بونده معانی
 فن مخصوصك اسمیدر استعارات و میرایای الفاظ و صنایع قاعده سی
 انه میندر) (مرارادات تخصیص بنمدر دیمکدر) (ریزه خور وصف
 ترکیبی در ریزه اووق دیمکدر) (اووق ییی یعنی قرتی لرینی دیوشریچی
 دیمکدر مابعدینه اضافت لایمیه) (خوان من ده بوبله بنم سفره ملک
 اووقلرینی ییی دیمکدر) (عنصری و رودکی سابقده ذکر لری مرور
 ایلدی) (محصول بیت) ایجاد و اختراع ایدیی یعنی نو زمین و نو مضمون
 انشاد ایدیی شاعر بنم معانی سفره سی بنمدر عنصری و رودکی بنم

سفره مك او ققلر بنی بیهی در یعنی انلر بنم آرنیغمدن كجینی چی دیرلر
 شارك حائنی سیرایله که ریزه خود دیمش دال ایله وآئی اثبات ایچون
 یازمالا یعنی ژارا یاقل سویلش * زنده چو نفس حکیم نام من از
 تازی * کشته چو مال کریم حرص من ازانده کی * زنده زانک کسر یله
 دیری دیمکدر (چو ادات تعلیل) (نفس حکیم لامیه نفسیدن مراد نفس
 ناطقه مجرد در) (نام من ده لامیه) (تازی یا حرف مصدر کاف هادن
 مبدل تازه لیکن دیمکدر) (کشته ماضیدن قسم در اولش معناسنه
 (چو مال کریم) (چو نفس حکیم صکی) (حرص اخلاق باطنیه دن
 پر ذمی) (نک اسمیدر) (منه اضافتی لامیه اندکی یا حرف مصدر کاف هادن
 مبدل) (اندک آردیمکدر آزلقدن دیمک اولور) (محصول بیت) بنم
 نامم نفس حکیم کی زنده در تازه واط قدیدن ناشی یعنی علمانک نفس
 ناطقه سی کالاتی تکی یلدن ناشی سلاک مجرد اتده اعلای علین ده
 صفایاب اولدیغی کی بنم نام و شام دخی الی یوم القیمه لطافت شعرمدن
 ناشی مذکور و زنده در بنم حرص مال کریم کی اولمش در آزلقدن ناشی
 یعنی اهل کرم ماله حرص و رغبتی اولدیغی اجلدن بخشش و انعام ایله
 کبسه تهی اولدیغی کی ینده حرص دن اثر و علامت یوقدر
 (عروض) یوقطعه بحر منسرحنددر که اصلی مستغفلن مفعولات
 مستغفلن مفعولات در جمیع اجزاسنه طی کلمشدر که در دخی ساکن لر
 حذف اولوب و مفعولات جزو لر ینه کشف دخی کلوب مستغفلن لر
 فاعلی حذف ایله مستغفلن اولوب مفعولن لفظنه تبدیل اولنور مفعولات لر دن
 کشف ایله تاو طی ایله و او ساقط اولوب مفعول اولوب فاعلن لفظنه
 تبدیل اولنور (بو محوری رجزدن دخی فرض جائزدر که صدر و ابتدا
 و حشو ثانیلری سابق کی مطوی و حشو اولار و عروض و ضرب مرفوع
 اولور رفع سبب اولی حذف دیرلر تفعیلن اولوب فاعلن لفظنه تبدیل
 اولنور حاصل کلام هر صورته مفعولن فاعلن مفعولن فاعلن اولور
 * ورشید و طواط در مدح وی گفته است * رشید و طواط که سابقا
 بیان اولندی خاقانی بی مدح ده دیمشدر (قطعه) ای سهر قدر
 خورشید و ماه * وی سهر بر فضل را دستور و شاه * ای حرف ندا
 منادی محذوف ای کس که دیمکدر (سهر قدر بیانیه سهر فاک دیمکدر

قدر غریبه معناسنه (راادات تخصیص) (وی وای دن مخفف سابق کپی
 (سریر فضل بیانیه سریر اخشایدن مصنوع برشیک اسمیدر عربده
 تخت افغانی دخی اکا علم ایشلردر ترکیده کرویت دیرل صدردن و پادشاه
 مسندندن عبارتدر (افضل فضیلت معناسنه در (را حرف تخصیص
 (دستور دالک ضمیمه بونده وزیر دیمکدر (شاه معروف (محصول یت
 ای قدر و منزله ک خورشید و ماهی اولان کیمسه وای فضیلت مسندینک
 وزیر و شاه ای اولان کیمسه * افضل الدین بوالفضائل بحر فضل *
 * فیلسوف دین فرای کفرگاه * افضل الدین دینک افضلی دیمکدر
 (بو ابو دن مخففدر بویه بیرلده اصل و منبع دیمکدر (فضائل
 فضلاء جمیدر (بجی بویه بیرلده کزیدن عبارتدر (فیلسوف
 بالاده مفضلاً ذکر اولندی (محب حکمت و عالم معناسنه در مابعدینه
 اضافتی صفتنه در (دین فزا وصف ترکیبدر دینی ارتیر بیجی یعنی
 دینه رونق و فروریجی دیمکدر (کفرگاهده بویه کفری اکسلا بیجی
 یعنی کفری نقصان اید بیجی دیمکدر (محصول یت) دینک افضلی
 فضیلتلر بابایی یعنی منبع و موردی و فضل در یاسی دینه رونق و یروب
 ارتیر بیجی و کفری اکسلا بیجی عالم دیور رشید و طوطا خاقانی بی
 مدح ایشلدر * و از مقطعات ویست این دویت * و خاقانینک
 قطعه لرینددر بوا یکی یت (قطعه) بس کن از سودای خوبان
 داشتن خاقانیا * کز سر سودا خرد را در سر آید خیرکی * بس بتر
 دیمکدر (کن امر حاضر مفرد ایله دیمکدر اس کن بتر ایله یعنی فراغت ایله
 دیمکدر (سودای خوبان لامیه (داشتن افطنک مفعولیدر (خاقانیا
 الف حرف ندا ای خاقانی دیمکدر (کز که از دن مخففدر (که حرف
 تعلیل (سر سودا سودا هوسی دیمکدر (خرد را را اادات مفعول
 عقلک دیمکدر (در حرف صله (سر باش دیمکدر (آید فعل مضارع
 مفرد غائب کله دیمکدر (خیرکی یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن
 مبدل خیره یوش دیمکدر (سرسم معناسنه (محصول یت) ای خاقانی
 محبوبلرک سودا سنی طوتمقدن فراغت ایله یعنی انلره میلدن و از کل
 زیر سودا هوسندن یعنی سودا سبیلله عقلک باشنه سرسمک کور
 و خیران و مست اولون * صورت خوبان یعنی چون بینی آینه است *

گز برون سوروشنی دارد درون سوتیرکی * صورت خوبان لامیه
 (یعنی با حرف ظرف) (چون ادات تعلیل) یعنی بآء تأکید ایله فعل
 مضارع مفرد مخاطب کوره سین دیمکدر (که حرف تعلیل) (برون
 طشره دیمکدر) (سو جانب معناسنه در طشره جانبیدن دیمکدر
 (روشنی یا حرف مصدر آیدنلق دیمکدر) (درون سوا یج جانی دیمکدر
 (تیری یا حرف مصدر کاف هادن مبدل تیره بولانلق دیمکدر کدرت
 معناسنه) (محصول بیت) محبو بلرک صورتی چونکه کورر سین آینددر
 زیرا طشره جانی ظاهری محلا و روشن و یج جانی مغیر و مکدر در
 * و ویرا مشو یست تحفه العراقین نام و این چند بیت از مفتوح آنست *
 ویرا ادات تخصیص وی خاقانی به راجعدر (مشوی بیان اولنیدی
 بآء ثانی حرف وحدت) (تحفه هدیه معناسنه) (عراقین عراقک تنیه سی
 یری عراق عرب که بغداد در وبری عراق بحجم که اصفهاندر اول ممالک
 وصفنده و حال و شانی حقنده نظم ایلمشدر بود یارده نابی مرحومک
 تحفه الحرمینی کی (محصول ترکیب) و خاقانینک بر مشو یسی واردر
 تحفه العراقین نامنده و بو پر قاج بیت انک او ائلندندر (مشوی)
 مایم نظار کان غمناک * زین حقه سبز و مهره خالک * ما ضمیر متکلم
 مع الغیر (بیم ادات خبر متکلم مع الغیر بز دیمکدر) (نظار کان غمناک
 موصوفک صفتیه اضافتدر نظاره سیر و تماشا معناسنه در کاف
 هاء رسمیدن منقلب الف نون ادات جمع سیر جیلر دیمکدر) (غم معروف
 (ناک ادات نسبتدر غمی دیمکدر) (زین ازین دن مخففدر) (حقه سبز
 موصوفک صفتیه) (حقه دیو حقه بازک شکل مخروطی آلت مخصوصه سنه
 دیر لمراد خیمیت مناسبتله فلکدر) (سبز یشل دیمکدر) (مهره خالک
 حقه سبز کی) (مهره میمک ضمیمه کاغدی شفاف و قلم کیر ایتمک ایچون
 پیلوردن و سلبوردن مصنوع آتدر و لازنه دخی دیرلر اما بونده حقه باز
 یوارانجی معناسنه در که زمیندر) (محصول بیت) بو یشل حقه کی اولان
 سموات و طہراق مهره کی اولان ارضدن غمی سیر جیلرلز یعنی افلاک
 وزمینک حالات عجیبه سندن مغموم اولان سیرجی بز حاصلی حقه بازک
 حقه و مهره سنی سیردن هر کس صفایاب اولور بز دهرک لعب
 و شعبده سین تماشا ایله مغموم و مغموم و پرغم و غصه و مکدررز * کین

حقه و مهره تا بجايند * سر کبسه عمر ميکشايند * کين که اين دن تخفقد
 (که حرف تعليل (تا حرف توقيت (بجای با حرف طرف (نون دال ادات
 جمع خبر يرنده درلر ديمکدر (سر کبسه عمر بيانيه عمر سر کبسه سني يعني
 اغزي ني ديمکدر (کشايند فعل مضارع جمع غائب آچارلر ديمکدر
 (محصول ييت) ييت اولاک تعليلدر بو حقه باز دهره نظاره دن
 غمناکم زيرا بو حقه و مهره يرنده اولديني مدته يعني ثابت اولد بجه
 عمر سر کبسه سني آچارلر افتاي عمر ايدرلر * وين طرفه که در بساط
 فرمان * مهره زمست و حقه کردان * طرفه طانک خميله عجيب
 ديمکدر (که حرف بيان (بساط فرمان بيانيه بساط دوشمه ديمکدر
 فرماندن مراد فرمان الهيدر فرمان الهي دوشمه سنده يعني حق جل
 و علائک امر يله دوشمش وجه ارضه ديمکدر (مهره يوارلق ديمکدر
 (زمن زانک قتي و ميک کسر يله کنورم ديمکدر معقد معاسته
 (کردان صقت مشبهه دونه کن ديمکدر (محصول ييت) و بو عجبدر که
 فرمان الهي بساطنده مهره که مراد وجه ارضه معقد در يعني
 حرکتی بوقدر و حقه يعني آسمان دونه کن يعني متحرکدر مع هذا که
 امر بالعکس اولمی ايد يکه حقه بارلر اکثري يوارلغي متحرکدر
 * خود بو العجبان سحر کارند * که قائم و گاه قندز آرند * خود ادات
 تاکيد (بو العجبان سحر کار موصوفک صفته اضافيدر الف نون
 ادات جمع بو العجب مقدمات بيان اولندي سحر کار ترکيب توصيفيدر
 سحر ايسلي يعني ساحر ديمکدر (نون دال ادات جمع خبر (که فتح کاف
 و هاء اصلیه ايله گاهدن تخفف (قائم معروف بر بياض حيواندر دريمي
 مقبول کورکدر (قندز قافک و دالک ضمير يله برسياه حيواندر که اکثر
 صوده کوز صوموري ديرلر (آرند فعل مضارع جمع غائب کتورلر
 ديمکدر (محصول ييت) خود بو العجب ساحرلر در که کاهي قائم و کاهي
 سمور کتورلر يعني حقه باز طغارجندن در او درلو عجايبات سير
 ايتدر يکي کي حقه باز عالم کاه قائم و گاه قندز چبقارلر مراد اجتماع
 ضد بن ايدر که کاه کيجه کاه کوندز کاه صفا و کاه کدر و کاه سرور و کاه غم
 و کاه ذوق و کاه مانع و کاه وصل و کاه هجر و کاه نوش و کاه نيش و کاه
 ايسر و کاه عسر * وقتست وقت در سر آيد سيلاب عدم بسر در ايد *

وقتست وقتدر دیمکدر (که حرف بیان (در سر اید تمام اولمقدن
 کایتدر (سیلاب سبل صوبی دیمکدر (عدمه اضافت بیانیه (بسر
 یا حرف صله (در آید کله دیمکدر (محصول بیت) وقتیدر که وقت تمام
 اوله عدم سیلابی باشه کله حاصلی وقت عمرک نکمیلی زمانیدر عدمک
 ظهوریدر * وقتست این چهار حال * بنهند محفه مه وسال *
 چهار حال عناصردن کایتدر (بنهند باء تأکید ایله فعل مضارع
 جمع غائب قویه لر دیمکدر (محفه معلوم (مه وساله اضافت بیانیه
 (محصول بیت) وقتیدر بو عناصر ار بعه حالی مه وسال محفه سنی
 قویه لر یعنی براغدر یعنی وجود انسان که عناصر ار بعددن مر کبدر
 وقتیدر که حامل اولدیغی روحی براغوب آیلری و کونلری ترك ایتدیره
 دار آخرته کتمک و ترك حل ثقیل دنیا اتمک وقت وزمانیدر * وقتست
 که مر کبان انجم * هم نعل بیفکنند وهم سم * مر کبان انجم بیانیه
 یلدز مر کبلری دیمکدر زیرا نجومک هر بری بر شکلده اولدیغندن
 مر کبه تشبیه ایلدی یاخود اضافت لامیه یلدزک مر کبلری دیمکدر
 زیرا بر صورتده وافر یلدز مر کوزدر اول یلدزک ترتیبی تصور ایله
 صورت حاصل اولور مر کب اول صورتلر اولمش اولور یاخود مر کبدن
 مراد بروج اتی عشردر که نجوم سبعة اول بروجه بنزلر (هم ادات
 تأکید (نعل معروف (بیفکنند باء تأکید ایله ویا منقلبه ایله فعل
 مضارع جمع غائب براغورلر دیمکدر (هم ادات عطوف (سم طرناق
 دیمکدر (محصول بیت) وقتیدر که انجم مر کبلری هم نعلنی هم طرناغنی
 براغدر یعنی دوکه لر (عروض) بومشوی بحر هرج مسدسنددر که
 صدر وابتدا اخرب حور مقبوض عروض و ضرب محذوف مفعول
 مغاعلن فعلول اولور * فخر جرجانی رحمه الله از امثال وافاضل
 روزگارست میزان کمال وفضل ووقت شعر وی کتاب ویس ورامین
 است وآن درین روزگار مهجور وناپاب واین چند بیت ازه پراضع
 متعدد از ان کتابست * امثال امثلك جمعی خیر اولور دیمکدر
 (افاضل افضلک جمعی (روزگار اضافت لامیه (میزان ترازو
 دیمکدر کاله اضافت لامیه (فضل کاله معطوف (وقت شعر
 فصدرك مفعولنه در (شعرک ویه لامیه میزان مبتدا) کتاب ویس

(و زامین خبری ویس بر عاشق اسمیدر زامین محبوبه تک علمی (آن
 کتابه شارتر در (مهمجور و نایاب عطف تفسیریدر (محصول ترکیب)
 فخر جرجانی رحمه الله زمانه تک خیر اولزنددر و افضله لارزنددر کمال
 فضلش و شعره دقتش میرانی یعنی دلیل و نمونه سی کتاب ویس
 و زامین در و اول کتاب بوزمانه ده مهمجور و نایابدر و یو بوقاج بیت اول
 کتابک مواضع متعدده سهندندر (منوی) خوشست این نکته از کبکی
 شناسان * که باشد جنک بر نظاره آسان * خوشست خوشدر دیمکدر
 (کبکی شناس و وصف ترکیبدر عالمی بیلیجی یعنی احوال عالمه واقف
 دیمکدر (الف نون ادات جمع) که حرف بیان (باشد فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر (جنک فاعلی) (بر حرف صله) (نظاره
 سیرجی دیمکدر (محصول بیت) احوال عالمه واقف اولس لردن بونکته
 خوشدر که جنک سیرجی به قولای اولور یعنی جنک سیرجی به آسان
 کاورد بدکلری نکته غایت ایله خوشدر * مر آن طشت زرین نیست
 در خور * که دشمن خون من بیند بدودر * مرارا ادات صله بگا
 دیمکدر (طشت زرین لامیه طشت لکن دیمکدر (زرین یا حرف
 نسبت نون حرف تأکید التون لکن دیمکدر (در خور لایق معنایسته در
 (که حرف رابط صفت اخون من لامیه بنم قانمی دیمکدر (بیند
 فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (بدو یا حرف ظرف مابعدده
 اولای در بونی تأکیددر دال همزه دن منقلب او طشته راجعدر
 (محصول بیت) بگا اول التون لکن لایق و لازم دکل که دشمن بنم قانمی
 انده کوره در خور فتح خابله اولد بقی بلین مصراع تائیده در و پردیش
 بحج لایق ستر خور آدم ایش * نباشد مار را پچه یجز مار * نیارد
 شاخ بد جز تخم بد بلر * نباشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولور
 دیمکدر (مار را ادات تخصیص (پچه یاوری) (بج یا حرف تأکید جز
 غیری دیمکدر (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اوله من دیمکدر
 (شاخ بد بیانیه برامن شاخ دیمکدر (تخم بدده یو یله برامن تخم دیمکدر
 (بار حاصل و میوه معنایسته در (محصول بیت) مازک مار دن غیری
 یاوری سی اولور برامن شاخ برامن تخم دن غیری میوه و محصوله قادر
 دکلدر * نباشد خوش سفر در تندرستی * نکر تا چون بود در رنج

و سستی * تن درست صحیح دیمکدر (یا حرف مصدر) (نکر فعل امر مفرد
 مخاطب باقی دیمکدر) (تا ادات تعلیل) (چون نیجه دیمکدر) (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (سستی یا حرف مصدر) (محصول بیت)
 تن درست لکده سیرایله باقی نیجه مشقت ورنیده اولور یا خود کنش لکده
 نیجه اولور یعنی صحت وجودده سفر شاق ایکن حالت ضعیفه اشق
 اولدیفن ادرک ایله * کلی زکس نکو باشد دیدن * ولیکن تلج باشد
 در چشیدن * کل زکس بیانیه زکس چیچکی دیمکدر (نکو ایودیمکدر
) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (دیدن یا حرف ظرف
 دیدن مصدر در کورمک معناسنه کورمک لکده دیمک اولور) (لکن
 ادات استدراک) (تلج آجی دیمکدر) (در حرف ظرف) (چشیدن مصدر در
 طامق معناسنه) (محصول بیت) (زکس چیچکی باقی تعلقه کوزل اولور
 یعنی کور و نشده کوزلدر ولیکن طامق تعلقه آجی اولور یعنی طعمی
 ناخو شد حاصلی هر ظاهری کوزل اولان یا طنی دخی خوش دکلدر
 * کاه بوده بر مردم نهفتن * بسی نیکو تراز نابوده گفتن * کاه بوده
 بیانیه اولمش کناهی دیمکدر) (بر حرف صله) (مردم خلق دیمکدر
) (نهفتن مصدر در کیرمک معناسنه) (در بسی چوق دیمکدر) (نیکو تر
 اعلارک دیمکدر) (نابوده اولمش دیمکدر معنوم معناسنه) (گفتن مصدر
 سویمک معناسنه) (محصول بیت) (اولمش کناهی یعنی اشلوب فعله
 کتور دیکک کناهی خلقه کیرمک معدوم اولان شیئی سویمکدن چوق
 اعلار حاصلی خلقه بهتان ایلمکدن گندو کناهی سرو اخفایتمک اولی در
 مثال پادشاه چون آتش آمد * بطمع آتش همیشه سرکش آمد *
 مثال پادشاه لامیه (چون ادات تشبیه) (آمدل ادات خبر معناسنه درلر
) (بطمع یا حرف ظرف) (همیشه دائمی دیمکدر) (سرکش علوی دیمکدر
) (محصول بیت) (پادشاهک مثالی آتش کیردر آتش طبیعتده علویدر
 پادشاهلرک علوی و غضوب اولمق لعلوی لازم کلور * اگر بازور پیل
 و بطمع شیر * مکن با آتش سوزان دلیری * اگر ادات شرط) (با حرف
 ظرف) (زور قوت دیمکدر) (پیل یا خطاب مقدر در) (شیری یا حرف
 خطاب) (مکن نمی حاضر مفرد ایله دیمکدر) (با آتش یا حرف صله سوزان
 صفت مشبهه یا فحی دیمکدر) (دلیری یا حرف مصدر دلیر بهانه در

دیمکدر (محصول بیت) اگر زورده قبل ایسک و طبیعتده ارسال
 ایسک ده باقیچی آنشه بهادرلق ایله حاصلی پادشاهلره ییکتمک اولمز
 (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس مخذوفدر که مفاعیلن مفاعیلن
 فعوان اولور * ظهیرالدین فاریابی وی از مشاهیر جهانست و افاضل
 دوران تمام دیوان او مطبوع و مقبولست بلطافت و سلاست سخن
 او هیچ کس نیست دیوان وی مشهورست و اشعار وی بر زبانها
 مذکور در دولت اتابک ابو بکر تربته یافت شی در مجلس وی این رباعی
 بگفت * مشاهیر مشهورک جمیدر (جهانه اضافت لامیه) افاضل
 دورانده بویله دیوان اوده بویله (مطبوع طبیعتده موافق دیمکدر
 (بلطافت باحرف ظرف) سلاست سخن اولامیه لر در (دیوان وی ده
 بویله اشعار وی كذلك ضمیرل مجموعی بظهوره راجعدر (بحرف ظرف
 (زبانهاها ادات جمع دلرده دیمکدر (دوات اتابک لامیه ابو بکر
 سعدینک مدوحی اولان سعدک باباسی ابو بکر این سعد بن زنگیدر
 اتابک بوصفک اسمیدر که جمله سنه اتابکان دیرل آل عثمان دیدکری
 کبی (تربتهاها ادات جمع تربته لر دیمکدر (یافت فعل ماضی مفرد
 غائب بولدی دیمکدر (شی یا حرف وحدت مجلس وی لامیه
 (محصول ترکیب) ظهیرالدین فاریابی رحمه الله اول جهانک
 مشهورلر ننددر و دورانک فاضلر ننددر انک دیوانی تمام طبیعتده موافق
 و مقبولدر انک سوزینک لطافت و سلاستنده هیچ کیمسه بوقدر انک
 دیوانی مشهور و شعرلری دلرده مذکور در اتابک ابو بکرک دولتده
 تربته لر بولدی بر کیمه انک مجلسنده بور باعی بی سویلدی (رباعی)
 ای ورد ملائکه دعای سرتو * سرنیست زمانه را بجای سرتو *
 ای حرف ندا منادی مخذوف ای شاه دیمکدر (ورد ملائکه لامیه
 ورد واولک کسر یله دوام ذکر دیمکدر (دعای سرتو لامیه لر در سر
 بونده وجود ذات معنائه در باش اشرف اعضا اولدیغندن جمله
 وجود کبیدر (سر بونده سودا دیمکدر) زمانه را را ادات تخصیص
 زمانه نک دیمکدر (بجای سرتو بجای بونده مصاحبت معناسین افاده
 ایدر سنک باشک ایله دیمکدر (محصول بیت) ای پادشاه سنک وجودک
 ملائکه نک وردیدر یعنی سنک وجودیکه ملائکه دعا ایدرلر زمانه نک

سنك باشك ايله سوداسی یوقدر یعنی ضرر و زیانه و سوء قصده حد
 وزهره سی یوقدر * بادشمن تونیام شمشیر توکفت * سردل من باد
 قضای سرتو * باحرف صله (دشمن تو لایمه) نیام شمشیر توده بویله
 نیام نونک کسریله قین دیمکدر غلاق معناسنه (سردل من ده لایمه لر در
 بنم کوکک سری دیمکدر که مراد شمشیر در دروننده اولان سراودر
 سر بونده سنك کسری وراه مشدده ايله در (باد امر غائب اولسون
 دیمکدر) قضای سرتوده لایمه لر در سنك باشكک قضای دیمکدر
 (محصول بیت) سنك دشمنکه قلیچک قینی دیر بنم کوکک سری یعنی
 دروننده پنهان اولان شمشیر سنك باشكک قضای اولسون (عروض)
 یور باعینک صدر وابتداری اخرج حشو اولر مقبوض ثابله مکفوف
 عروض و ضرب مجبوب مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور * یفرمود
 تا هزار دینار زرسرخ هم در مجلس نثار او کردند بر اثر این رباعی
 دیگر گفت * اثر کسر حمزه ايله عقب معناسنه در (محصول ترکیب)
 التابک ابو بکر بیوردی تا کیم بیسک قزل التونینه اول مجلسده
 اکا صاحبو ایلدیار انک عقببنده بر رباعی دخی سویلیدی (رباعی)
 شاهان توکار ملک و دین یانسقست * وز عدل توجان ظلم و فتنه
 یومقست * شاهان الف حرف تدا (کار ملک لایمه) (بانسق یا حرف
 مصاحبت نسق نونک و سنك فتحه لر یله مساوی دیمکدر) عدل تو
 لایمه (جان ظلمده بویله در (رمق فتحه بنده بقیه روحه دیر لر بونده
 تمام اولمه دن کایتدر) (محصول بیت) ای پادشاه سندن ملک و دینک
 ایشی مساوی و موزوندر یعنی امور دین و امور مملکت سنك عدل کدن
 انتظام بولمشدر دخی سنك عدل کدن ظلم و فتنه نك جانی رفقدر
 یعنی جان چکشور خاسلی ظلم و فتنه دیار عدمه کتمشدر * در عهد تو
 در افضی و سنی باهم * کردند موافقت بو بکر حقست * عهد تو لایمه
 (رافضی اغاذنا الله حاشا شین افندیلر حمزه سب ایدنلر در
 خدا لهم الله) سنی رسول الله و اصحاب کزین اثر بنده اقفنا ایدنلر
 دیر لر (باهم یله دیمکدر) کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدی لر
 دیمکدر (موافقت مصدر در او یغونلق معناسنه) (که حرف رابط
 صفت) (بو بکر توریه طریقیله یا حضرت ابو بکر رضی الله عنه اوله

یا پادشاه ابو بکر بن سعدی اوله (محصول بیت) سنک زمانکده
 وافضی و سنی به موافقت ایلدیلر که ابو بکر حق دلدیو یعنی روافضک
 حالی مذکور کی اذکن سنک بیم تیغ کدن سنی به موافقت ایلدیلر
 و حقیقتکی اقرار ایلدیلر یا خود ایکسی دخی سنی پادشاه لغه قبول
 ایلدیلر (عروض) بور باعی دخی عینله سابق کیدر * و از لطایف
 و است این چند بیت بر اسلوب مثنوی * و ظهیرک لطایفات
 و مطایبات ندر بور قاج بیت اسلوب مثنوی اوزره (مثنوی)
 عالمی بر فراز منبر گفت * که چو پیدا شود سرای نهفت * عالمی
 یا حرف وحدت (بحرف استعمال) فراز بالا دیمکدر (منبره اضافت
 لامیه) که حرف بیان (جوادات تعلیل) پیدا ظاهر دیمکدر
 (سرای نهفت بیانیه کیراوسرای دیمک که مراد آخرتدیر یا خود
 مکانی کوردیکی وقت که حالت نزعدر) بومعنی دردو کیتی معناسنه
 ملایمدر (محصول بیت) بر عالم منبر بالاسی اوزره دیدی که چونکه
 آخرت ظاهر اوله یعنی حشر و نشر اوله یا خود حال غرغره واقع
 اولوب محلی کنندویه ظاهر اوله یعنی شقاوت و سعادت یلند
 * ریشهای سفید را ز کلاه * بخند ایزد ریشهای سیاه * ریشهای
 سفید موصوفک صفتیه اضافتیدر که اادات جمع ریش صقال دیمکدر
 سفیداق معناسنه در (را اادات مفعول) بخشد فعل مضارع مفرد
 غائب بغشلدیمکدر (ایزد اسماء الله دندر) ریشهای سیاه سابق کی
 باحرف صله (محصول بیت) نگاهدن اق صقلی لری یعنی کلاه ایمنده
 صقال آغاز دندلری حق سبحانه و تعالی قره صقلی لره غشالری یعنی کعبه
 اولان صلحایه بغشالری یا خود حالت نزعه اطراف و انکافنده اولان
 اولاد و اقربا سنک آه و فریاد و عاری سبیلله عفو و مغفرت ایدر
 * باز ریش سیاه روز امید * باشد اذر پناه ریش سفید * بازینه
 دیمکدر (روز امید بیانیه قیامده دیوان الهیدن عبارتدیر) (محصول بیت)
 ینه سیاه صقال قیامده اق صقالین حایه سنده اولور حاصلی حق جل
 و علا قیامده بعضی اق صقالی قره صقله و بعضی قره صقلالی
 اق صقاله کمال رأفت و رحمتدن بغشالسه کرکدر دیو برو اعظم منبرده
 سوبلدی * مردنی سرخ ریش حاضر بود * دست در ریش

زد چو این بشنود * مردکی یا حرف وحدت کاف حرف تصغیر
 بر آدم جکر دیمکدر (سرخ ریش صفتی قوم رال صقالی دیمکدر
 (بشنود فعل ماضی مفرد غائب باء تأکید ایله ایشندی دیمکدر
 (محصول بیت) بر قوم رال صقالی آدم جکر حاضر ایدی البنی صقالینه
 آوردی چونکه بو کلامی ایشندی یعنی بو کلامی ایشندی کی البنی
 صقالینه تا سفاهه آوردی * گفت ما خود درین شمار نیم * درد و کیتی
 بهیچ کار نیم * ماضی متکلم مع الغیر بر دیمکدر (خود ادات تأکید) در
 حرف ظرف (شمار صابی دیمکدر (نیم دکلز دیمکدر) کیتی عالم معناسنه
 بهیچ کار با حرف ظرف (محصول بیت) سرخ ریش دیدی بر بو صابی ده
 دکلز ایکی عالمده بهیچ پرایشه دکلز یعنی سفید ریش دکلز که دعای
 ریش سیاه ایله دنیادن آخرته مغفورا رحلت ایده لم سیاه ریش دکلز که
 آخرته حساب خدای متعال بزی آق صقالی له بغشلیوب انلک
 جایه سنده خلاص اوله لم خلاصه ایکی عالمده ده پرایشه پرامرز
 (عروض) بومشوی بحر خفیفند که فاعلاتن مفاعلتن فعلن اولور
 * و کال وی در شعر بمثابة است که شعری مقدم بیان وی وانوری
 و ترجیح یکی بر دیگری اختلاف داشته اند چنان که بعضی بر سبیل
 استفسار از بعضی گفته اند * کال وی لامیه (بمثابه یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل با حرف ظرف) بمثابة بونده مرتبه دیمکدر (که
 حرف بیان (شعری مقدم باینه اسکی شاعر بر دیمکدر) بیمان وی
 یا حرف ظرف اضافت لامیه وی ظهیره راجع در ظهیرک بینی ایله
 (وانوری انورینک بینی دیمکدر) ترجیح یکی مصدرک مفعولانه
 اضافتیدر برینی ترجیح و تقدیمه دیمکدر (بر دیگری یا حرف تکبیر
 آخرک اوزرینه دیمکدر) داشته اند ایله شلردر دیمکدر (بعضی یا حرف
 تکبیر) بر سبیل استفسار باینه سؤال طریق اوزره دیمکدر (محصول
 ترکیب) و ظهیرک شعرده کالی بر مرتبه در که اسکی شاعر ظهیرایله
 انورینک بیننده و برینی آخره ترجیح ده اختلاف ایله شلردر انجیلین که
 بعضی سی بعضی سندن استفسار طریق اوزره دیمکدر (قطعه)
 * ای آن زمین و قار که بر آسمان فضل * ماه پنجسته پیکر و خورشید
 منظری * ای حرف ندا (آن مرسل الیه اولان کسه اشارتدر (زمین و قار

بیانیه نمکین پری دیمکدر (که حرف رابط (آسمان فضل بیانیه
 فضل کوکی دیمکدر (ماه نجسته پیکر بیانیه نجسته پیکر مبارک صورتلی
 دیمکدر (خورشید منظرده بویله کنش منظرلی دیمکدر منظر بونده
 چهره دن عبارتدر (یا حرف خطاب (محصول بیت) ای اول زمین
 وقار اولان کیمسه که فضیلت کوکی اوزره مبارک صورتلی ماه وکونش
 یوزلی سین بوصفت ایله موصف اولان * قومی زناقدان سخن گفته
 ظهیر * ترجیح میکنند بر اشعار انوری * قومی یا حرف وحدت
 (ناقدان سخن بیانیه (ناقد صراف دیمکدر سوز صرافلرندن دیمک
 اولور یعنی سوزک اعلا و دونی فرق و تمیزه قدرتی اولور (گفته ظهیر
 لامیه (محصول بیت) سوز صرافلرندن بر قوم ظهیرک گفته سنی
 انورینک اشعاری اوزره ترجیح و تقدیم ایلدیلر * قومی دگر برین سخن
 انکار میکنند * فی الجمله در محل نزاعند داوری * فی الجمله حاصل کلام
 دیمکدر (محل نزاع بیانیه (نون دال ادات جمع خبر (داوری (یا حرف
 نسبت یا خود مصدریه اول وقت برکن مقید را ولور داوره مقسوم
 یعنی دعوی دیمکدر (یا خود حاکمک ایله دیمکدر (محصول بیت)
 قوم آخر بوسونه یعنی ظهیری ترجیح انکار ایلرلر حاصل کلام دعوی
 محل نزاعده در یا خود محل نزاعده در لر سن حکم ایله حاکم اول
 * ترجیح یک طرف تو بدیشان نما که هست * زیرنکین حکم تو ملک
 سخنوری * ترجیح یک طرف مصدرک مفعولنه در بر طرفی ترجیح دیمکدر
 (بدیشان یا حرف صله (دال همزه دن منقلب ایشان ضمیری ظهیر
 و انوری به راجعدر (نما امر حاضر مفرد کو ستر دیمکدر (که حرف
 تعلیل (هست ادات خبر حکم تویه مقید (زیرنکین حکم تو لامیه لر در
 سنک حکمک نکینتک التنده دیمکدر (نکین یوزک قاشی کال حکمده
 مستعملدر (ملک سخنوری بیانیه سخنور و ادات نسبت یا حرف
 مصدر شاعر لک دیمکدر (محصول بیت) سن انوره یعنی انور حقنده
 بر طرفی ترجیح کو ستر زیر اشاعری لک ملا یعنی اقلیم سخنوران سنک
 حکمک نکینی التنده در * و امام هر وی در جواب وی گفته است * و امام
 هر وی انک جواینده دیمکدر (قطعه) ای سالک مسالک فکرت درین
 سؤال * معذور نیستی بحقیقت چو بنکری * مسالک مسالک جمعدر

(سالک سالک فاعلک مفعولنه اضافتیدر (مسالك فكرت بیانیه ای
فكرت مسلکك رینك سالکي) بحقیقت باحرف مصاحبت چوادات تعالی
(بنکری باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب نظر ایلله سین دیمکدر
(محصول بیت) ای فكرت مسلکك رینه سلوک ایدیچی بوسؤالده معذور
دکاسین چونکه حقیقت ایله نظر ایلله سین یعنی حقیقت حاله نظر
اولندیچی کی عذرک مقبول دیمکدر * تمیز راز بعد تناسب درین
دو طور * هیچ احتیاج نیست درین شرح کستری * (تمیز تفعیل باندن
مصدر در ایرمق و فرق اتمک معناسنه) بعد تناسب مصدرک فاعلنه در
بعد باک ضمه اوزاقلق معناسنه در تناسب مناسبت معناسنه در
شرح کستر) و صفت رکیدر شرح بسط ایدیچی دیمکدر (یا حرف
مصدر (محصول بیت) بواکی طور ده اولان بعد مناسبت دن ناشی
فرق اتمکه شرح کستر لکه حاجت یوقدر حاصلی فرقی بیاندن
مستغنیدر زیرا بینلرنده اصلا و قطعاً مناسبت یوقدر * کین معجز است
و آن سحر این نور و آن چراغ * این ماه و آن ستاره و این حور و آن پری *
این ل (نوری به (آن لظهير اشارتدر (محصول بیت) شرح حاجت
دکل که بوانور پینک شعری معجزه در و ظهير سخنی سحر در و بونور
اول چراغدر بوماه اول یلدزدر و بوحوری اول بریدر حاصلی تفاوت
کلی ظاهر در * و دیگری گفته است در جواب همان * (قطعه)
بر غیر یسی دخی بنه اوسؤال ضمینده اولان قطعه نک جوابنده دیمکدر
(قطعه) * هر مبتدی که بیهده ترجیح می نهد * شعر ظهير بر سخن پاک
انوری * (مبتدی برفنده یکی باشلین کیمسه به دیلر) که حرف بیان
بیهده) عبث دیمکدر (می نهد فعل حال مفرد غائب قور یعنی ایلر دیمکدر
شعر ظهير) لامیه (سخن پاک انوری موصوفک صفته و لامیه انور پینک
پاک اولان سوزی اوزره دیمکدر (محصول بیت) هر مبتدی که عبث
ترجیح ایلر ظهير شعری انور پینک پاک شعری اوزره * ماند بدان
کروه که نشناختند باز * اعجاز موسوی را از سحر سامری * (ماند
فعل مضارع مفرد غائب بکر دیمکدر) بدان باحرف صله دال
همزه دن منقلب (کروه طائفه معناسنه در) که حرف رابط صفت
نشناختند) فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلر دیمکدر (بازادات تأکید

انجازه موسوی) لامیه یا حرف نسبت را ادات مفعول حضرت موسی به
 منسوب اولان مجزیه لری دیمکدر (سحر سامری لامیه سامریک
 سحریدن دیمکدر قصه سی معلوم (محصول بیت) طهیری انوری اوزره
 ترجیح ایلیلر شول گروهه بکزر که موسی به منسوب اولان انجازی
 سامریک سحریدن فرق ایده مدیلر یعنی سحر سامری ایله مجزیه موسی
 علیه السلامی فرق وتمیز ایده میلره بکزر طهیری انوری به ترجیح
 ایدیلر (عروض) بوقطعات سؤال وجواب بحر مضارع اخیر بدندر که
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن اولور * نظم ای رجه الله وی از کجه است
 و فضائل و کمالات وی روشن احتیاج بشرح ندارد آن قدر لطایف
 و دقائق که در کتاب پنجم کج درج کرده است کس را مبسر نیست بلکه
 مقدور نوع بشر نیست و بیرون از ان کتاب از وی شعر کم روایت کرده اند
 و این غزل از سخنان ویست * کجه کافی عجمک فتحه لیه بر شهرک
 اسیدر که جد حضرت عالم پناه ظل الله سلطان سلیم عالی جاه جنت
 مکان سلطان احمد خان حضرت لری ایادی سرخ سرانند استخلاص
 ایلشدر (کلمات وی لامیه) روشن ظاهر معناسنه در (بشرح باحرف
 صله) ندارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بونده مجرد نفیدن عبارت
 یوقدر دیمکدر (قدر قافک و دالک فتحه لیه مقدار معناسنه در
) که حرف رابط صفت (پنج کج دیدوکی بوحوالی ده خسته نظم ای
 دیوشهر تبايدر (کسی را باحرف صله) مقدور قدرت معناسنه در
 بیرون) خارج دیمکدر (محصول ترکیب) نظم ای رجه الله اول کجه دندر
 و انک فضیلت لری و کمال لری ظاهر در شرح احتیاجی یوقدر اول قدر
 لطایف و دقائق که پنجم کجند درج ایلشدر کیمسه به مبسر دکدر بلکه
 مقدور نوع بشر دکدر و اول کایدن خارج اندن شعر از روایت
 ایلشدر و بو غزل انک سوزلر دندر (غزل) جو بچو محنت من زان
 رخ کندم کونست * که همه شب رخ چون اکاهم زان پرخونست *
 جو) اربه دیمکدر فتح جیم ایله جو بچو بونده ده دانه دیمکدر که
 ترا کدن کلایدن (محنت من لامیه) رخ کندم کون موصوفک صفته
 اضافتیدر (کندم کون ترکیب توصیفی در اغای رنگلی اسمر
 دیمکدر) که ادات تعاییل (رخ چون کاهم) موصوفک صفته در

(چون ادات تشبیه) گاه کاف عربیله صمان دیمکدر (میم ضمیر متکلم
 خون قان دیمکدر (محصول بیت) نانه دانه آبرو ابرو بنم محتم اول
 بغدادی رنگلی یعنی اسمر یوزدندر زیرا یتون کیچه صمان کی صاری
 اولان یکاغم اول سیدن پر خوندر (جو کندم گاه مراعات نظر یدر
 * دانه کندم اوسنبل تر دارد بار * کترین خوشه اوسنبله کردونست *
 دانه کندم او بیانه و لامیه انک بغدادی دانه سی مراد خالدر (سنبل تر
 بیانه تر نازه دیمکدر تازه سنبل دیمک اولور مراد زلف دلاویزدر یا خود
 صقال (دارد اثباتدن عبارتندر وارد دیمکدر (بار میوه و حاصل
 معناسنه در (کترین کم ناقص و دون معناسنه در ترادات تفضیل یا
 حرف نسبت تون ادات تأکید (خوشه بشق دیمکدر (اوبه اضافت
 لامیه و ضمیر باره یا دانه به راجعدر (سنبله کردون لامیه سنبله بروج
 اثنی عشردن بر برجک اسمی در اهل رصد شکلی استخراجده بشق
 شکله تشبیه ایتد کردن سنبله دیو تسمیه ایتددر (کردون فلک
 معناسنه در (محصول بیت) انک بغدادی دانه سی یعنی وجهنده اولان دانه
 خالی تازه سنبل حاصل ایلرک ادنی بشق سنبله کردوندر بویتده دخی
 سنبل و سنبله صنعت اشتقاق یتنه خوشه سنبله ترادفیر تشبیهات کندمی
 خاله و سنبل تری زلفه تشبیهی تشبیه بلیغ طریق ایلدر * من نخوردم
 پرازو صبرم از و کندم خورد * کز بهشت در او چشم رهی بیر ونست *
 نخوردم فعل نفی ماضی متکلم و حده یمدم دیمکدر (بر میوه دیمکدر
 (خورد فعل ماضی مفرد غائب یدی دیمکدر (کز که ازدن مخفف که
 حرف بیان (بهشت در او بیانه و لامیه (چشم رهی لامیه چشم امید
 معناسنه (رهی یاه اصلیه ایله قول دیمکدر (بیرون خارج معناسنه
 (محصول بیت) بن اول جاناندن میوه یمدم صبرم اندن بغدادی یدی
 زیرا انک قیوسی جئنمدن یتده انک امیددی خارجدر یعنی بنم نه حدم
 وار ایدیکه باغ جاناندن میوه یم صبرم تحمل ایدممدی بغدادی یدی
 قباح صبرکدر زیرا قولک امیددی انک قیوسی جئنمدن خارجدر
 حاصلی قول خارجدن تمنی ایلرکذک بوته ده بغدادی و بهشت ذکر
 مراعاتدر * اترازوی دوزلفش چو جوی شک خرم * کندی خواهیم
 افزون که سخن موز ونست * ترازوی دوزلف بیانه ترازو معروف

(شین ضمیر مخبویه راجع در (چو ادات تعلیل (جوی یا حرف وحدت
 (خرم فعل مضارع متکلم وحده (کندمی یا حرف وحدت (کندم
 بونده شول در همدن عبارت در که ترکیده دخی بغدادی دیرل (خواهم
 واور سمله فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر (افزون زیاده
 دیمکدر (محصول بیت) طرفین مساوتده اولده ترازویه مماثل اولان
 ایکی زانی ترازوسندن چونکه برار په مقصداری مشک الام یعنی المقی مراد
 ایسم بر بغدادی زیاده المقی استرم که سوز موز وندر یعنی کلام موزون
 اولقی حسبله بر بغدادی زیاده آکرم بونده ده جو = کندم لطافت
 شعریه دن خانی دکل * من چو کندم شده ام از غم اودل بدونیم * وین
 غم اورا ایکی جو که نظامی چونست * چو ادات تشبیه غم اولامیه
 بدونیم ایکی پارچه دیمکدر (اورا را ادات صله (که حرف بیان
 (چون ادات استفهام نیجه دیمکدر (محصول بیت) بن بغدادی کبی
 غمدن کوکلم ایکی پارچه اولشم بوزم اکا بر آریه قدر در که نظامی
 نیجه در یعنی بنم بغدادی کبی کوکلم یارلدیغی کاشی قلیل کورینور سیر
 ایله اکلکه که نظامیک حالی نیجه در (بوغزلی تصوف و اصطلاح اهل
 خانه واقف اولارک معلومه در که مناجات یاریدر (عروض) بوغزل
 رمل مخبوند که فاعلا تن فعلا تن فعلان اولور * کال اسمعیل
 رحمة الله ویرالقب خلاق المعانی کرده انداز بس معانی دقیق که در
 اشعار خود درج کرد است و هیچ کس را از شعرای مقدم و متأخران
 دست نداده که ویراداده اما مبالغه وی در تدقیق معانی عبارات ویرا
 از حد سلاست و روانی بیرون برده است و اشعار وی بسیارست
 و دیوان وی مشهور * کال اسمعیل اسفهانیه الاصلدر (ویرا را ادات
 صله (خلاق المعانی فاعلک مفعولنه اضافتیدر خلاق مبالغه ایله
 اسم فاعلدر معانی معانیک جمعیدر (کرده اندازیلشدر (از بس معانی
 دقیق بیانیه معانیک چوقلمغندن دیمکدر (که حرف رابط صفت
 (اشعار خود لامیه (کس را را ادات صله (شعراى مقدم بیانیه مقدم
 اسکی دیمکدر (متأخر یکی دیمکدر (دست نداده میسر اولمشدر
 دیمکدر ضرب ایدرل نه کیم ترکیده ال ویرمدی دیرل شارحه بومعنی
 ال ویرمش (که حرف رابط صفت (اورا را ادات صله (داده ینه

دست داده دیمکدر مبسر اولان دیمک اولور (مبالغه وی لامیه
 (تدقیق معانی مصدرک مفعولند در (عبارات ویرا لامیه را ادات مفعول
 (حد سلاست بیانیه (روانی یا حرف مصدر اتق معناسنه سلاسته
 عطف تفسیر یدر (بیرون برده است چقار مشدر دیمکدر (اشعار وی لامیه
 (دیوان وی ده بویه وی لکال اسمعبله راجعدر (محصول ترکیب) کمال
 اسمعبل رحمه الله کنیدی اشعارنده درج ایلدینی دقایق معنالك چوقلغندن
 ایچون اکا خلاق المعانی لقب ایلمشدر واسکی و یکی شاعر لردن
 اکا مبسر اولان هیچ کیمسه یه مبسر اولمشدر اما تدقیق معانیده انک
 مبالغه می عباراتی سلاست حدندن چقار مشدر و انک اشعاری چوقدر
 و دیوانی مشهوردر * سلمان ساوجی رحمه الله وی شاعری فصیح و سخن
 گزاری بلیغست در سلاست عبارات و دقت اشارات بی نظیر افتاده
 است در جواب استادان قصاید دارد و بعضی از اصل خوبتر و بعضی
 فروتر و بعضی برابر و ویرا معانی خاصه بسیارست و بسیار از معانی
 استاد از اختصاص کمال اسمعبل در اشعار خود ایراد کرده و چون آن
 در صورت خوبتر و اسلوب می غویتر واقع شده محل طعن و ملامت
 نیست * ساوجی غالبا خراجی دیمکدر (شاعری یا حرف وحدت
 سخن گزاری یا حرف وحدت ایله وصف ترکیبدر سوز ادا ایدینی شاعر
 دیمکدر (سلاست عبارات مصدرک فاعلنه (دقت اشارات مفعولند در
 اشارات رموزات و نکایاتدن عبارتدر (افتاده است واقع اولمشدر دیمکدر
 (جواب استادان لامیه الف نون ادات جمع (دارد اثباتدن عبارتدر
 واردر دیمکدر (خوبتر کوزلک (فروتر ادنی رک (بعضیه لرده اولان
 یال تنکیر (ویرا را ادات تخصیص (معانی خاصه موصوفک صفتیه
 اضافیدر خاصه مخصوص معناسنه در (بسیارست چوقدر دیمکدر
 (معانی استادان لامیه را ادات مفعول (تخصیص خصوصاً و علی
 الخصوص دیمکدر (اشعار خود لامیه (ایراد کرده کتور مشدر دیمکدر
 (چون ادات تعلیلی (مرغوب مقبول معناسنه (تر ادات تفضیلی
 (محصول ترکیب) سلمان ساوجی رحمه الله اول بر شاعر فصیح و بر سخن
 گزار بلیغدر عباره لرینک سلیس کنیده و اشارتله دقتده بی نظیر واقع
 اولمشدر استادلک جوابنده یعنی انلره نظیره قصیده لری واردر بعضی

اصلندن یعنی تنظیر ایندیکی شعر دن کوزلجه و بعضیسی ادنی و بعضیسی
برابر واقع اولشدر و سمانک کندویه مخصوص معانیسی چوقدر و چوق
استاد لک معناری خصوصی کمال اسمعبلک معانیسی کندوش شعر لرنده
ایراد ایلمشدر یعنی بران مضمون کندی اختراعی و برازی شعرانک علی
الخصوص کمالک مضامینی سرقد ایلمشدر چونکه اول سرقد مضمون
صورتده کوزلجه و طرز و طورده مقبوله واقع اوله طعن و ملامت محلی
دکلدر (قطعه) معنی نیک بود شاهد پاکیزه بدن * که بهر چند در و جامه
دگر کون پوشند * معنی نیک بیانیه ایوم معنی دیمکدر (بود فعل مضارع
مفرد غائب اولور دیمکدر) شاهد پاکیزه بدن بیانیه شاهد محبوب پاکیزه
بدن ترکیب اضافی در پاک بدنی دیمکدر (که حرف رابط صفت
(بهر چند هر قدر دیمکدر) در و در حرف صله (او شاهد راجعدر
(جامه معروف) (دگر کون غیری در او دیمکدر) (پوشند فعل مضارع
جمع غائب کیدر لر دیمکدر) (محصول بیت) حضرت مولانا جامی سرقد
مضمونی قالب احسنده ادا اتمکده ضرر اولیوب طعن و تشنیعه محل
اولدیغی اثبات ایدوب تمثیل ایدر ایوم معنی پاک و پاکیزه بدنی
بر محبوب اولور یعنی مضمون تازه اندام و وجودی زیبا بر محبوب
کیدر که هر قدر اکا غیری در او جامه کیدر لر یعنی اکا هر کس
بر در او جامه رنگین کیدر مکده سعی ایدر لر و الباس ایدر لر
* کسوت عار بود باز پسین خلعت او * کر نه در خو پیش از پیشتر
افزون پوشند * (کسوت تا اسلوب انجام اوزره طویل کایت اولور
جامه معناسنه در) عاره اضافت بیانیه کسوت عار خلق یاننده کبلین
اثوابه دیر لر (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) یا ز تا کید
پسین) و یاه نسبی و نون تا کیدایله صکره کی دیمکدر (خلعت ده جامه
معناسنه در) (ایوه اضافت لامیه) کرادات سرط (نه حرف نفی) (پوشنده
مصرف) (در حرف صله) (خوبی یا حرف مصدر) (شین ضمیری
محبوبه راجعدر) (پیشتر اولکی دیمکدر) (افزون یونده اعلا دیمکدر
(محصول بیت) کسوت عار اولور انک صکره کی خوبی یعنی کوزلکده
او کیدن اعلا کیدر مز ایه یعنی محبوب مستثنایه هر کس بر دور او
جامه کیدر لر صکره کیدرین او او کیدن اعلا سنی کیدر مز ایه

اوجانه عیب اولور کذلک مضامینی قالب الفاظ ایله تزین ایلین
 اولکیدن اعلایه لفظ ایله ادا ایده من ایسه اول وقت عیب در والا فلاوده
 بر صنعت دیگر در * هنرست آنکه ~~که~~ خرقه پشمن ز برش *
 بدرارند و در واطلس واکسون پوشند * (آنکه اولکه دیمکدر (کهن
 اسکی دیمکدر (خرقه پشمن بیاتیه پشم یوک دیمکدر پاء مجمله یا حرف
 نسبت نون حرف تا کید اضافت بیاتیه یوک خرقه در که عبا معناسنه
 زیرش) شین ضمیر محبوه راجعدر انک صرتندن دیمکدر (بدر آرند
 پاء تا کید ایله فعل مضارع جمع غائب چبقاره لر دیمکدر (در او در حرف
 صله اوضمیر محبوه راجعدر (اطلس معروف (اکسون قح همزه ایله
 و سکون کاف ایله بر عجمانی قاشدر که غایت مقبولدر اطلس انواعندن
 (محصول بیت) هنر در اولکه اول محبوبک صرتندن عبا بی چقاره ار
 واطلس واکسون کبیره ار حاصلی عبارات آخر ایله مضمونی ترین ایلک
 هنر در (عروض) بوقطعه رمل محبوبندر که فاعلاتن فعلاتن فعلاتن
 فعلات اولور * و ویراد و کتاب مشو یست یکی خشید و خورشید و دران
 چندان تکلف کرده است که انرا از چاشنی بیرون برده است و دیگر
 فراق نامه و آرتکابی بدیع و نظمی لطیفست و غزلیات وی نیز بسیار
 مطبوع و مصنوع است اما چون از چاشنی عشق و محبت که مقصود
 از غزل آنست خالصست طبعار باب ذوق بران اقبال نمی نماید و از جمله
 مقطعات و بیت این چند بیت * (ویرارا ادات تخصیص وی سلمانه
 راجعدر (خشید و خورشید عاشق و معشوق علملریدر (چندان او اقدر
 دیمکدر (تکلف مصدر در تفعل بابتدن مشقت مالا یعنی ده مستعملدر
 آن) کلاه راجعدر (را ادات مفعول (چاشنی لذت معناسنه در بیرون
 برده است) طشره چقار مشدر دیمکدر (دیگر غیر دیمکدر (کابی
 یا حرف وحدت (بدیع عجیب معناسنه) نظمی یا حرف وحدت غزلیات
 وی) لامیه وی سلمانه راجعدر (نیز دخی دیمکدر (مطبوع طبعیه
 موافق یعنی مقبول دیمکدر (مصنوع صنعتلی دیمکدر (چون ادات
 تعلیل (چاشنی عشق بیاتیه عشق لذتندن دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) آن چاشنی به اشارتندر (خالصست بوشدر دیمکدر (طبعار باب
 ذوق) لامیه و بیاتیه ذوق ار بابتک طبعی دیمکدر (بران بر ادات صله آن

غزله اشارت در (غمی نماید فعل نفی جال مفرد غائب کوستر مزدیکدر
 (محصول ترکیب) و سلماتک ایکی کتاب مثنویسی واردر بری جشید
 و خورشید و انده اولقدر تکلف ایلمشدر که اول کتابی لذتدن
 چقارمشدر و بردخی فراق نامه سی واردر و اول بر کتاب عجیب و بر نظم
 لطیفدر و اتک غزلیاتی دخی چوق مقبول و مصعندر اما چونکه عشق
 و محبت لذتی که غزالدن مقصود اولدر حالی و بوشندر ارباب ذوقک
 طبعی اکا اقبال و میل کوستر مز و مقطعاتی جمله سندندر یو بر قاج بیت
 (قطعه) * کار حرص دلایر کجا توانی کرد * تواز طمع که سه حرف
 میان تهی افتاد * (کار قوجاق دیمکدر) حرصه اضافت بیانیسه
 (دلا) الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر (پر طلو معناسنده در) کجا
 بینه دیکدر (توانی کرد ایلمشدر سین دیمکدر) (از طمع توانی کردک
 مفعول غیر صریحی) که حرف رابط صفت (میان تهی ترکیب
 اضافیدر) اورته سی بوش دیمکدر (افتاد فعل ماضی مفرد غائب
 واقع اولدی معناسنده) (محصول بیت) حرص قوجاقی ای کوکل
 نیجهیه دیک ایچی بوش اوج حرف واقع اولان سن طمعدن طلبو ایلمشدر
 اول اوج حرف که بری طادر میان تهی و بری میم که تعلیقک معاد
 خط لده میان تهیدر کذلک عین میان تهیدر ط م ع * عزیز من
 در درویشی و قناعت زن * که خواری از طمع و عزت از قناعت زاد *
 (عزیز من لامیه و منادی حرف ندا محذوف) (در درویشی بیانیسه
 در قیو دیمکدر) (درویشی یا حرف مصدر فقر دیمکدر) (زن بونده قاق
 معناسنده) (که ادات تعلیل) (خواری یا حرف مصدر خوراق دیمکدر
 (زاد فعل ماضی مفرد غائب طوغدی دیمکدر) (محصول بیت) ای بنم
 عزیزم فقر و قناعت قیوسنی قاق یعنی فقر و قناعتی کندیکه پیشه ایله
 زیرا خور لوق طمعدن عزت قناعتدن طوغدی یعنی عزتک مبدئی
 قناعت و ذلتک منشائی طمعدر) (عزیز من قنع دل من طمع * اگر بلغز دپای
 توانگری سهلاست * سعادت سردرویشی و قناعت باد * اگر ادات
 شرط) (بلغز دپاء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قایار سه دیمکدر
 (پای توانگری بیانیسه و فاعلی توانگر غنی دیمکدر یا حرف مصدر) (سهل
 آسان معناسنده در) (سعادت سردرویشی بیانیسه سر سودا و محبت

معناسنه در یا حرف مصدر (باد امر غائب اولسون دیمکدر قناعت
 باد قناعت صاغ اولسون دیمکدر نته کیم بویه ادایی ترکیده ایدر
 یاشم صاغ اولسون مالم صاغ اولسون دیرلر (محصول بیت) اگر غنی لک
 یاغی سور چرسه یعنی دور ناهموار فلاک ایله غنا کنندیدن زائل اولور
 ایسه فقر و قناعت سوداسی و قناعت صاغ اولسون (عروض) بوقطعه
 بحر محبت مجنوندر * محمد عصار تبریزی رحمه الله وی صاحب کتاب
 مهر و مشتریست و در انجا لطایف و بدایع بسیار کرده است و این چند
 بیت ازان کتابست در صفت بینی معشوق * محصول ترکیب (محمد
 عصار تبریزی رحمه الله اول مهر و مشتری کتابی صاحبیدر و اول کتابده
 لطایف چوقدر و بدایع بسیار اجرا ایلشد و بوبرقاج بیت اول
 کتابدنر معشوق بورنی وصفنده (مشوی) کشیده برکل نسیرین
 ز بینی * خطی در عین لطف و نازنینی * کشیده اسم مفعولدر چکشمش
 معناسنه کل نسیرین آق کل دیمکدر (بینی یا اصلیه ایله بورون انف
 معناسنه) خطی یا حرف وحدت (عین کندی دیمکدر که کال تشبیهدن
 عصارندر (لطف لطافت معناسنه (نازنینی یا حرف مصدر (محصول
 بیت) کل نسیرین اوزره بوروندن عین اطافت و نازنین لکده برخط
 چکشمش یعنی مصور ازل کال قدرتن اظهار ایدوب کویا کل نسیرین
 اوزره بورون نامنه موزون برخط چکشمش کل نسیریندن مراد چهره
 دلبردر * ید قدرت ستونی بسته سمین * بزیر آن دوطاق عنبر آکین *
 ید قدرت بیانیسه ید ال دیمکدر (ستونی یا حرف وحدت ستون دیرک
 دیمکدر (بسته ماضیدن قسمدر بغلمش دیمکدر اما بونده دیکمش
 و نصب ایلش معناسنه در (سمین یا حرف نسبت نون ادات تأکید
 کومشلی دیمکدر) بزیر با حرف صله (طاق بونده کمر معناسنه در که
 مراد قاشدر مابعدینه اضافتی موصوفک صفته در (آکین همزه
 مدوده ایله طالع معناسنه در (محصول بیت) بورون دکل بلکه
 قدرت الی اول عنبر ایله مملو اولان ایکی کرک التمه برکوش دیرک
 نصب ایلش عنبر ایله مملو اولسی سیاه و خوشبوی اولمدن کتابتدر
 * میان جزع و لعل آن کل اندام * مثبت شوشه از نقره خام *
 (میان جزع لایسه (جزع جیم عربک فتحیه یعنی برطاشدر که سیاهلی

و بیاضی اولور بعضا اندن تسبیح دوزرل کوزه تشبیه ایلش یا خود
مطلقا یعنی دیدگری قرمزیه مائل طاشکه کارومده مهر قازدیرلر که
مراد بریکانی اولور (اعل معروف جز عك اولکی معناسنه کوره
دوداق مراددر معنای ثانیه کوره یکاغک طرف آخری مراددر) اندام
وجود معناسنه در (منبت تفعیل بایندن اسم مفعولدر بتورلش دیمکدر
(شوشه یا حرف وحدت همزه حرف توسل شوشه عوام تحریف ایدوب
شیشه دیرل طوانه میخلرل) نقره خام کومش دیمکدر (محصول بیت)
اول کل اندامک کوزیله دوداغی میانده یا خود ایکی رخساره رنگینی
میانده خام کومشدن بر شیشه یتش یعنی میخلنمش مرکوز اولمش
* کل زنبق ولیکن ناشکفته * فراز یاسمین و لاله خفته * کل زنبق
زنبق چچکی دیمکدر (ناشکفته اچلمش دیمکدر (فراز استعلا
معناسنه در (یاسمین معروف (لاله کذلک) خفته ماضیدن قسمدر
یاتمش معناسنه (محصول بیت) بورون دکل زنبق چچکی ولیکن اچلمش
یاسمین و لاله اوزره یاتمش یعنی یاسمین و لاله اوزره یاتمش کویا اچلمش
زنبقدن (عروض) نوشوی بحر هزج مسدس محذوفدر که مفاعیلن
مفاعیلن فعولن اولور * و این قطعه نیز در سلاک آن مثنوی انتظام
یافته * و بوقطعه دخی اول مثنویک سلیکنده انتظام بولشددر
(قطعه) مجو عصا مهر از طبع مردم * که کل هرگز ز شورستان
نخیزد * مجو نهی حاضر مفرد استمه دیمکدر طلب ایله معناسنه
(عصا منادی حرف ند مخوف) مهر ممیک کسریله محبت معناسنه در
(طبع مردم لامیه مردم خلق دیمکدر) که ادات تعلیل (هرگز
اصلا دیمکدر) شورستان چور قلق دیمکدر (نخیزد فعل نفی مستقبل
مفرد غائب قالمز دیمکدر) (محصول بیت) خلقک طبعقتدن ای
عصا محبت طلب ایله زیرا چور قلقدن اصلا کل ظاهر اولمز
* و فا از صورت بی معنی خلق * چو از صورت ملائک میگزید *
و فامبتدا (میگزید خبری) (صورت بی معنی خلق بیانیه و لامیه
خلقک معناسن صورتی دیمکدر) (چو ادات تشبیه) (از صورت مقدر
کر یزندک غیر صریحی) (ملائک فاعلی) (ای ادات تأکید) (کر یزند فعل
مضارع مفرد غائب بخار دیمکدر) (محصول بیت) و فا خلقک معناسن

صورت شدن چار ملائکه صورتدن قاجدیغی **کبی** * بغربال فلک
 پرفرق اینها * قضا جز کرد غداری نبیند * بغربال باحرف مصاحبت
 غربال قنور دیمکدر (فلکه اضافت پسانه نجوم کثیره ایله قنور
 شکند اولدیغندن تشبیه ایلشدن) برادات صله (فرق دپه دیمکدر
) اینها خلقه اشارتدر (قضا قضای الهی دیمکدر) (کرد کاف بحکم
 فتحیله توز دیمکدر غبار معناسنه) (غداری یا حرف مصدر) (نیرزد
 فعل ثنی مستقبل مفرد غائب بیختن دن یا بیزیدن مصدر تائی خائی
 اولدیغندن خاداله قلب اولمشدر اله مز دیمکدر) (محصول بیت)
 فلک قنور یله قضای الهی خلقه دپه سندن غدارلق توزندن غیری
 اله مز * پمهر آرا که نیکی پیش خواهی * بکینت هر زمان بد ترستیزد *
 پمهر یا حرف مصاحبت سببیتی متضمن محبت معناسنه (آرا آن کس را
 تقدیرنده در) (را ادات صله) (که حرف پسان) (نیکی یا حرف مصدر
 ایلک دیمکدر) (پیش باء عربیله زیاده دیمکدر) (خوهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استرسین دیمکدر) (ستیزد لج ایدر معناسنه فعل مضارع
 مفرد غائب) (محصول بیت) محبت سببیه اول کیمسه یه ایلک زیاده
 استمه یه سین یعنی ایواولدیغین استمه یه سین یا خود ایلک ایده سین
 سکا کین و بغنی ایله هر زمان یرامزک لج و عناد ایدر یعنی سنکله
 جدال و محاوره ایلر حاصلی سکا کیمک ایلینسه سن جان و کولگدن
 ایلک ایلیمه سین * چواشک آرا که سازی جای در چشم * اگر
 دسش دهد خونت بریزد * چو ادات تشبیه (اشک کوزیاشی دیمکدر
) (آرا را ادات صله اول کیمسه یه که دیمکدر) (سازی بونده ایلیمه سین
 دیمکدر) (جای یردیمکدر) (دسش دهد فرصت بواور سه دیمکدر
) (خونت سنک قانکی) (بریزد باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 دوکر دیمکدر) (محصول بیت) (کوزیاشی کبی اول کیمسه یه که کوز کده
 یرایلمه سین یعنی مبالغه اعزاز واکرام ایده سین اگر فرصت بواور سه
 سنک قانکی دوکر حاصلی اعزازک فائده و یرمز سنک هلاکی که قصد
 ایلر) (عروض) (بوقطعه بحر هزج مسدس مخذوفدر که مفاعیلن
 مفاعیلن فعولن اولور * شیخ سعدی رحمه الله نام وی مصلح الدین
 است و همانا که سعدی نسبت بنام ممدوحست وی قدوه متغزلانست

هیچ کس پیش از وی طریق غزل نورزیده است و سخنان وی همه طوایف را مقبول افتاده که یکی از شعرا گفته و الحاق کوهر انصاف سفته * نام وی لامیه انک اسمی دیمکدر (مصحح الدین مصطفی دیمکدر دیوشارح و گلستان شرحارنده سروری و امشالی باز مشاعر حقیر بواطلاقه واقف اوله مدم برکزیده دیرلر اما مصحح الدین بیتلم جائز که اوله دینی اصلاح ایدیچی معناسنه خیر الدین سیف الدین حسام الدین کبی علم اولفده جائزدر (همانا بکرز دیمکدر) (که حرف بیان (سعدی یا حرف نسبت (بنام ممدوح یا حرف مصاحبت اضافت لامیه ممدوحدن مراد سعد ابن ابو بکر بن زنگیدر (وی ضمیر سعدی به راجعدر (قدوة متغزلان لامیه قدوة قافک ضعی و کسری جائزدر مقتدابه معناسنه اولو دیمکدر (متغزل تفعل بائیدن اسم فاعلدر الف نون ادات جمع غزل سو یلیجیلرک اولوسی دیمکدر (پیش باء عربیله زیاده معناسنه در (وی ضمیرینه سعدی به راجعدر (طریق غزل بیانیه غزل طریقنی دیمکدر (نورزیده ماضی منفیدن قسمدر اوزنمیشدر دیمکدر (سخنان وی لامیه (طوایف طائفک جمعیدر (را ادات صله (افتاده ماضیدن قسمدر واقع اولمش معناسنه (که حرف بیان (یکی بری دیمکدر (گفته ماضیدن قسمدر سو یلش دیمکدر (الحق حقا دیمکدر (کوهر انصاف بیانیه (سفته ماضیدن قسمدر دلش معناسنه (محول ترکیب) شیخ سعدی شیرازی رحمه الله انک اسمی مصحح الدین در بکرز که سعدی ممدوحی اولان سعدی اسمنه نسبتدر اول غزل سو یلیجیلرک اولوسی و مقتدابهیدر هیچ کیمسه اندن زیاده غزل طریقنی اوزنمیشدر یعنی بوندن اعلا غزل کیمسه سو یلمیشدر و انک سخنلری مجموعی طائفه مقبول واقع اولمشدر که شعرا دن بری دیمش و حقیقتده انصاف کوهری دلش یعنی حقه راضی اولوب انصافانه سو یلش (قطعه) در شعره کس بمیرانند * هر چند که که لانی بعدی (محولیت) شعرده اوج کیمسه سرحد ایجازده درلر هر نقدر لانی بعدی کلام شریقی وار ایسده یعنی حضرت رسول اکرم بند نصکره نبی یوقدر دیدیسه ده یتد بو اوج کیمسه پیغمبر لدر پیغمبر اطلاقی جائز دکل ولکن رندان عجم کوزنمرا آداب ترانه سی معلوم * اوصاف

وقصیده و غزل را * فردوسی و انوری و سعدی (محمصول بیت) الف
 و نشر مرتب طریق بقیله اوصافه فردوسی مالک قصیده به انوری غزله
 سعدی (عروض) بوقطعه بحر هزج اخرب مقبوض و محمد و قدر که
 مفعول مفاعیلن فعولان اولور * قدوة الشعرا خواجه حافظ شیرازی
 اکثر اشعار وی لطیف و مطبوعست و بعضی قریب بسرحد انجازه
 غزلیات وی نسبت بغزلیات دیگر در سلاست و روانی حکم قصاید
 ظهیر دارد نسبت بقصاید دیگران و سلیقه شعری نزد یکست
 بسلیقه نزاری قهستانی اما در شعر نزاری غث و سمین بسیارست
 بخلاف شعری و چون در اشعار وی اثر تکلف ظاهر نیست و برا
 لسان الغیب لقب کرده اند * اکثر اشعار وی لامیه در انک شعر لرینک
 چو غنی دیکدر (بسرحد انجازه باحرف صله اضافت بیانیه) (سرحد
 نهایت معنایسته انجازه کمال فصاحت و بلاغت و معانی لطیف و خیالات
 و صنایع و سلاسته اربانه بجز و برن سخنه در لر) (غزلیات وی لامیه
 (بغزلیات دیگر لامیه یا حرف صله غیرک غزلیاتنه دیکدر) (روانی باحرف
 مصدر سلاسته عطف تفسیر بدر) (حکم قصاید ظهیر لامیه لر در) (دارد
 خبر معنایستی مفید در) (بقصاید دیگران لامیه یا حرف صله سلیقه شعری
 بیانیه و لامیه سلیقه طبیعت معنایسته در) (نزدیک یقین دیکدر) (بسلیقه
 نزاری لامیه باحرف صله) (نزاری بر شاعرک مخلصیدر) (قهستان بر ملاکنک
 استمیدر) (یا حرف نسبت) (شعر نزاری لامیه) (غث لاغر معنایسته ضعیف
 دیکدر) (سمین فر به و تا ولی معنایسته اما غث و سمین شول کلامه دیر لر که
 تحت رابطه ده اولیه گاه اعلا گاه ادنی گاه اطناب گاه انجازه خلاصه
 در طلب و یا بس کلام مزخرف دیکدر) (بخلاف شعری لامیه لر در
 یا حرف صله) (چون ادات تعلیل) (اشعار وی لامیه) (اثر تکلف
 بیانیه) (و یا را ادات صله) (محمصول ترکیب) (شاعر لرک مقتداسی
 خواجه حافظ شیرازی رحمه الله انک اکثر اشعار وی لطیف و مطبوعدر
 و بعضی بس سرحد انجازه قریبدر انک غزل لر غیرک غزلیاتنه نسبت
 سلاسته ظهیرک قصیده لر حکمنده در غیر لرک قصیده لرینده
 نسبت یعنی ظهیرک قصایدیه غیرک قصایدی بیننده نه قدر فرق
 و اریسه حافظک غزلیاتیه غیر لرک غزلیاتی بیننده اولقدر فرق

وار در وانك طبيعت شعری زاری قهستانك طبيعتنه قریدر
 اما زارینك شعر نده غث و سمین چوقدر حافظك شعرینك خلافتنه
 و چونكه انك اشعار نده تكلف یعنی طبعه اضطراب یوقدر اكا لسان
 الغیب لقب ایلمش لدر * شیخ کال جندی وی در لطافت سخن ودقت
 معانی بمرتبه ایست که بیش زان متصور نیست اما مبالغه در ان
 شعر ویرا از همه سلاست بیرون برده واز چاشنی عشق و محبت خالی
 مانده در ایراد امثال و اختیار بحرهای سبک باقافیهها و ردیف غریب
 سهل ممتنع نماست تتبع حسن دهلوی میکند اما آن قدر معانی لطیف که
 در اشعار وی است در اشعار حسن نیست و آنکه ویرا دزد حسن
 میگویند بنا بر همان تتبع تواند بود واز بعضی دیوانهای وی این
 فرد دیده شده است * حذر حانك ضمیمه بر شهرك اسمی در یا حرف
 نسبت (لطافت سخن مصدرك فاعله) دقت معانی مفعولانه (مرتبه
 یا حرف ظرف یا حرف وحدت همزه حرف توسل بر مرتبه دیمکدر
) که حرف رابط صفت (بیش باء عربیه زیاده وارتق دیمکدر
) (متصور تفعل یا بنیدن اسم مفعولدر) آن لطافت و دقت اشعاردر
 (شعر وی لامیه) (اادات مفعول) بیرون برده طشره چهارمیش دیمکدر
 (چاشنی عشق بیانیه) مانده ماضیدن قسمدر قالمش دیمکدر قومش
 معناسنی و رفته قودر مزدیملی فاعلی شعره راجعدر (ایراد امثال
 مصدرك مفعولانه در مثال کتورمه ده یعنی ارسال مثل صنعتن اجراده
 یا خود ضروب امثال کتورمکده یا خود قصه و حکایات نظم
 ایتمکدر) (اختیار بحر ده مصدرك مفعولانه در) (ها اادات جمع
) بحرهای سبک بیانیه خفیف بحر ل دیمکدر) باقافیهها یا حرف
 مصاحبت ها اینه اادات جمع (ردیف بالاده ذکر اولندی) (غریبه
 اضافت موصوفه در) (سهل ممتنع اصطلاح دندر صورتده اسان
 اتیانده مشکل اولان شیئه دیرل) (سهل ممتنع نماوصف ترکیبدر سهل
 ممتنع کوستریجی دیمکدر) (تبع حسن دهلوی مصدرك مفعولانه در
 و مجازا لامیه تقدیری تتبع اشعار حسن دهلوی در) (تبع بونده مطالعه
 یا اثرینه ذاهب اولمق معناسنه در) (می کنند ایلمر دیمکدر) معانی لطیف
 موصوفك صفت (که حرف رابط صفت) اشعار وی لامیه (اشعار

حسن ده بوبله (آنکه او که دیکسدر) و برادرات صله اوی باده
 راجعسدر (دزد حسن محار لایه دزد اشعار حسن دیکسدر) سزد
 دالت صمیه خرسز دیکسدر (می ادات تا کیه) کوبند فعل مضارع
 جمع غائب دبرل دیکسدر (ان بر همان نبع همان اول تبعه باده دیکسدر
 (نوند بود اولی کرک دیکسدر) دیوانهای وی لایه این فردینه
 دیکسدر (دیده شده است کورسدر دیکسدر) (محصول ترکیب)
 شیخ کل چندی رجه الله اول لطافت سخن و رفت معانی ده
 بر مرتبه ده در که تمدن زبانه منصور دیکسدر اما لایه اولان و لایه
 الک شعر بنی مجموعی سلاستون جیفار مشدر و عشق و محبت لایه
 شعری حلی قالمسدر مثال اردلایه و حقیق بحرار و غریب قایم
 وردیغز کتورمه ده سهل متع غدر حسن دهلوی بی نبع ایلریغز
 اتی چوق مطالعه ایدر و یاخود الک طریقه سالک و لور اما اولغز
 معانی لطیفه که چاک شاعرانه وار در حسن شعرانه بوفد و اول که
 اکا دزد حسن دبرل همان اول تبعه باده اولی کرک و الک بعضی
 دیوانلردن بوفد کورسدر (فرد) کس و سر و خنه سگرفت مرله
 معلوم همی شود که دزد حسن * سر بونده لوح معنی استدر (ارخته
 کدک دیکسدر سر و خنه عب و قباح معنی در سگرفت فعل ننی
 ماضی مفرد غائب طوئدی دیکسدر (مراد ادات تخصیص بنم
 دیکسدر) همی شود قبل مضارع منی مفرد غائب استقامی متضنی
 اولوری دیکسدر (که حرف بیان) (محصول بیت) هیچ کیسه بنم
 قباح و عیبی طوئدی معلوم اولوری که بن دزد حسن یعنی بنم
 دزد حسن اولایغز تمدن معلوم اولدی * و بعضی از عارفان که صحبت
 شیخ کل و فقط هر دو رسیده و جنبین فرموده که صحبت شیخ به
 از شعری بود و شعره فقط به از صحبت او * (محصول ترکیب)
 و عارفان بعضی بی که شیخ چاک و فقط هر ایکس صحبت
 بر مشالرد و بر بنجین یوز مشالرد که شخصیت سخنی شعر تمدن
 اعلا بادی و فقط شعری سخنان اعلا * ابر خسر و دهلوی
 در شعر متفن است و قصیده و غزل و سنو بر آورده و همه را بکمال
 رسانیده نبع خاتمی بکنند هر چند بقصیده وی توبیده اما غزل را

از وی گذرانیده غزلهای وی بواسطه معانی آشنا که از باب عشق
و محبت بحسب ذوق و وجدان خود آنرا درمی یابند مقبول هر کس
افتاده است خسته نظامی را کس به از وی جواب نکرده و رای آن
مشوهای دیگر دارد همه منصوع و مطبوع * منفن تفعیل باشند
اسم فاعل در فتلوی بلیجی دیگر فتن مراد بونده قصیده و غزل
و مشویدر (را ادات صله) و رزیده ماضیدن قسمدر اوزنمش معناسنه
(همه را را ادات مفعول) بکمال باحرف صله (رسانیده ماضیدن
قسمدر ایرشدر مش دیگر (تبع خاقانی مصدرک مفعولانده در
سابق کی) (هر چند هر قدر دیگر (بقصیده باحرف ظریف) (وی
باحرف صله) (وی خاقانیه راجعدر) (رسیده ماضی منفیدن قسمدر
ایرشمش دیگر (غزل را را ادات مفعول) (از وی خاقانیه راجعدر
(گذرانیده ماضیدن قسمدر کچر مش یعنی تفوق ایلش دیگر
(غزلهای وی لامیه) (بواسطه معانی آشنا لامیه و موصوفک صفتدر
با حرف مصاحبت آشنا اسم مصدر در بلش معناسنه معانی آشنا
هر کسک عقلی احاطه ایلدیکی و بیلدیکی معنادر) (که ادات تعلیل
(از باب عشق بیانیه) (بحسب ذوق لامیه) (باحرف مصاحبت
(وجدان کمال شوقدن حاصل اولان حالتدر دیرلر) (آن را را ادات
مفعول) (درمی یابند اکثر دیگر (افتاده است واقع اولشدر
(خسته نظامی را را ادات صله) (از وی خسرو دن) (ورا ماعدا
دیگر (محصول ترکیب) (امیر خسرو دهلوی شعرده منفن در
قصیده و غزل و مشوهای اوزه نوب سعی ایلشدر و مجموعی کماله
ایرشدر مشدر و خاقانی پی تتبع ایدر هر قدر قصیده ده خاقانی به
ایرشمش ایه ده غزل اندن تفوق ایلشدر حاصلی اندن اعدا در
انک غزلری هر کسک بیلدیکی معانی اولی واسطه صله که از باب
عشق و محبت کندولر انک ذوق و وجدانی حسیله فی اکثر جله به
مقبول واقع اولشدر خسته نظامی به اندن اعدا کیمسه جواب
ویرمشدر و انک وراستده یعنی اندن ماعدا غیر مشویلری وارد
جمله مقبول و مطبوعدر * حسن دهلوی وی را در غزل طریق
خاص است اکثر قافیههای تنک و ردیفهای غریب و بحرهای خوش

آینده که اصل شعر خاصه در غزل ملاحظه اینهاست اختیار کرده
 است لاجرم از اجتماع اینها شعر ویرا حائقی حاصل آمده است که
 اگرچه بحسب بادی نظر آسان می نماید اما در گفتن دشوار است و لهذا
 اشعار ویرا سهل ممتنع گفته اند معاصر خسرو بوده است و یانکد بکر
 صحبت می داشته اند و مباسطات می کرده چنانکه حسن میگوید *
 ویرا را ادات تخصیص (خاص مخصوص معناسنه) بادی نظر اول
 نظرده یعنی وهله اولاده دیمکدر (مخصوص ترکیب) حسن دهلوی
 انک غزلنده طریق خاصی وارد یعنی کندویه مخصوص طریق
 وارد اکثر تنک قافیه و غریب ردیفار و خوش آینده بحر که شعرك
 اصلی علی الخصوص غزلده ملاحظه بونلدر اختیار ایلشدر یعنی
 شعر دیمک بوبله رنگین ادا درانی اختیار ایلشدر شبهه سز بونلر
 اجتماعدن انک شعر بنده برحالت حاصل اولشدر که اگرچه وهله
 اولاده آسان کورینور اما سوز یلکده مشکلدر بونلر ایچون انک
 اشعار بنده سهل ممتنع دیمشدر در خسروک معاصری یعنی ایکهسی
 بروقت ایدیلر و بر بر یله صحبت ایلشدر در و لطیفه ل ایلشدر در
 انجیلین که حسن دیر (قطعه) خسرو از راه کرم پذیرد * آنچه
 من بنده حسن می گویم * راه کرم پیانیه کرم بولندن یعنی کرمندن
 ناشی دیمکدر (پذیرد باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب قبول
 ایلر دیمکدر آنچه اول نسنه بی که دیمکدر (می ادات تأکید) کویم فعل
 مضارع متکلم وحده سویلرم دیمکدر (مخصوص بیت) خسرو کمال
 کرمندن ناشی قبول ایلر بکنور اول نسنه بی که بن بنده حسن سویلرم
 یعنی بنم سویلر دیمک شعر دن دکلدر لکن خسرو کمال کرمندن بکنور یا خود
 بنم شعر بی خسرو کرم بولنده یعنی کمال لطافتدن استراستمن بکنور
 سخن ذوالوجهین در تأمل * سخن چون سخن خسرو نیست * سخن
 اینست که من میگویم * چون ادات تشبیه (سخن خسرو لامیه) که
 حرف بیان (مخصوص بیت) بنم سوزم خسروک سوزی کی دکلدر سخن
 اولدر که بن سویلرم یعنی بنم شعرم لطافت و سلاست و فصاحتده خسرو
 کی اعلا دکلدر اشته طوغری سوز بودر که بن سویلرم اعتراف ایلرم
 یا خود بنم شعرم خسروک شعری کی دکلدر شعر دیدکاری بنم شعر مدر

كذلك مدح وذمی مشعر در (عروض) بوقت طعمه رمل مسدس مخبون در که
 فاعلا بن فعلان اولشدر * و دیگر از شعرای متغزل خواجه
 عماد فقیهست از کرمان وی شیخ خانقاه دار بوده است شعر خود را
 بر همه واردان خانقاه خوانده است واستدعای اصلاح میکرده و ازین
 جامه گویند که شعروی شعر همه اهالی کرمانست * کرمان پر بلده نك
 اسمبدر (شیخ خانقاه دار بیانیه خانقاه دار وصف ترکیبدر تکیه نشین
 دیمکدر (واردان کلجیلر دیمکدر (محمصول ترکیب) و شعرای متغزلدن
 یری دخی خواجه عماد فقیهدر کرماندندر اول شیخ خانقاه دار اولشدر
 = گندی شعرینی خانقاهه کلوب کیدیجیلرک جمله سته اوقومشدر
 واصلاحلرینی رجا ایشدر و اول سبیدن دیرلر که انک شعری جمیع
 کرمان اهالیسنک شعریدر * و دیگری خواجوست و وی از کرمان است
 و درترین الفاظ و تحسین عبارات جهدی بلیغ دارد ولهذا ویرا نخل
 بند شعرامی خوانند * نخل بند وصف ترکیبدر نخل باغلیجی دیمکدر
 نخل معروف ترکیبده تحریف ایدوب ناقل دیرلر (محمصول ترکیب) یری
 دخی خواجودر و اول دخی کرماندندر والفاظه زیبت و یرمده و عباره لری
 کوزل ادا ایتمده مبالغه سعی واردر انک ایچون اکانخل بند شعرا
 دیرلر * و از شعرای ماوراءالنهر ناصر بخار یست و در اشعاروی چاشنی
 هست از تصوف (محمصول ترکیب) و ماوراءالنهر شعر اسندندر ناصر
 بخاری و انک اشعارنده تصوفدن لذت واردر یعنی اشعاری تصوفانه در
 * و دیگر خواجه عصمه الله بخار یست و وی در غزل تنبع خسرو می کنند
 (محمصول ترکیب) یری دخی خواجه عصمه الله بخاریدر و اول غزلده
 خسرو تنبع ایلر * و دیگری بساطی سمرقندی است و شعروی خالی از
 لطافتی نیست اما از فضائل مکاتبه بسیار عاری بوده است چنانچه از
 اشعاروی ظاهرست * مکاتبه افتخالدن اسمم نغولدر قرانمش کسب
 اولمش حاصلی کسی اولان فضائل که علوم ظاهر در (محمصول ترکیب)
 یری دخی بساطی سمرقندیدر و انک شعری لطافتدن خالی دکلدر اما علوم
 ظاهریدن چوق عاریدر انجلیسین که شعرلرندن ظاهر در * و دیگر
 خیالست و شعروی خالی از خیالی نیست و از اشعار اوست این دو بیت *
 (محمصول ترکیب) و یری دخی خیالیدر و انک شعری خیالدن خالی دکلدر

(بعض نسخه‌ده خالی از حالی واقع در شعر حالی دیمکدر که حسب حال
معناسته قلم ناسخ اولی احتمالیده وار لکن معنی حسب اولی شدن خالی
دکدر و یوایکی بیت انک شعر لرنندر (قطعه) ای تبرغت رادل
عشاق نشانه * خلقی بتو مشغول و تو غائب زمیانه * ای حرف ندا عنادی
مخدوف محبوب (تبرغت لامیه لدر سنک نمک اونی) را ادات صله
دل عشاق ده لامیه (نشانه معلوم) خلقی یا حرف تکبیر (بتو با حرف
صله (محصول بیت) ای محبوب سنک نمک اوقنه عاشق قمرک کوکلی
نشانه خلق سکا مشغول و سن اورته دن غائب یعنی خلق سنک
انتظار کله مشغول سن ایسه میدانده یوقسک * که معتکف
دیرم و که ساکن مسجد * یعنی که ترا میطلبم خانه بخانه * که
لرگاه دن مخدوف در (دیر بخانه دیمکدر (محصول بیت) گاهی
بتخانه ده معتکفم و گاهی مسجد ده ساکنم یعنی که سنی طالب ایلرم
خانه بخانه حاصلی حال صموده و حال سکرده سنی آرام شارح یوایکی
بیتک تکمیلی باز مش و شرح اتمش لکن متندن اولدیغی جهت دن
بشرح اتمدک و هم شرحه محتاج ذکلی ادنی ادرای اولان فهم ایدر
حاجی بره کعبه و ما طالب دیدار او خانه همی جوید و ما صاحب خانه
مقصود من از کعبه و بتخانه تویی تو باقی بحالالت که فسوفست و فسانه
تقصیر خیالی با امید کرم تست یعنی که کنه رایه ازین نیست بهانه
* و از شعرای خراسان آذری اسفراید نیست و در اشعار وی طامات
بسیارست و از مطلعهای پسندیده ویست * اسفرا این خراسان
قریه لرنندر قریه نک اسفیدر همزه نک کسر یله (اشعار وی لامیه
(طامات بسیار بیانه طامات قواعد و رسوم شاعرانه و صوفیه دیمکدر
(مطلعهای پسندیده وی بیانه و لامیه (محصول ترکیب) و خراسان
شعر لرنندر آذری اسفرا اینی و انک اشعارنده چوقی قواعد شعریه
وارد و انک مقبول مطلع لرنندر * باز شب شد چشم من میدان کریمه
آب زد * سیل اشک آمد شب خون پریاه خواب زد * بازینه دیمکدر
(شب کیمه معناست در) شد اولدی دیمکدر فعل ماضی مفرد (چشم من
لامیه (میدان کریمه بیانه آب زد صولادی دیمکدر (سیل اشک ده
بیانه (شب خون کیمه اور غوغنه دیرل (سپاه خواب ده بیانه (زد

فعل ماضی آوردی دیمکدر (محصل بیت) بنه کیچه اولدی بنم کوزم کره
 میراتی صولادی یعنی جزئی حسرت دلدارایله (اغلق مراد ایلدی
 کوز یاشی سبلی کادی او یغوعسکر بنه شبنوز آوردی حاصلی سودای
 عشقه کثرت کره بی ضبط ایده مدیکمدن بالکلیه خابی طاغیسی
 پریشان ایلدی (عروض) بحر رمل شمن مخذوفدر قاعلاتن فاعلاتن
 فاعلن اولور * و دیگر کاتبی نیشابور یست و ویرامعانی خاص بسیارست
 و در ادای آن معانی نیز اسلوب خاص دارد اما شعر وی یکدست
 و هموار نیست شتر کره افتاده است * نیشابور بر مملکت اسمیدر
 (یکدست و هموار بر برینده عطف تفسیر یدر رابطه‌لی و دوز
 و او یغون و مناسبتی دیمکدر) شتر کره به اصطلاحاندر و سبب
 اصطلاحی مطایبانه اعرابی شتر کم کرد مطایبه سنده یکدی برانی
 یاننده کوتی بولمنده دیرل (محصل ترکیب) و برداشی کاتبی نیشابور یدر
 و آنک کند و به مخصوص معانی چوقدر و اول معانی مخصوصه بی
 داده دخی کنند و به مخصوص اسلوب و طوری وارد اما شعری
 بر طریق اوزره رابطه‌لی دکلدر شتر کره واقع اولشدر یعنی بر غزلی
 اشلا ایسه بری نایت مزخرف بلکه غزلک نصی مطبوع و نصفه
 آخری ناقبول واقع اولشدر * و دیگر شاهسی سبزه وار یست اشعار وی
 لطیف یکدست و هموارست با عبارات پاکیزه و معانی برجاشنی *
 سبزه وار برقریه در خراسان نواحیه سنده (محصل ترکیب) و برداشی
 شاهسی سبزه وار یدر و آنک اشعاری لطیف و رابطه‌لی و طریق واحد
 اوزره در پاک و پاکیزه عبارات لایله و لذتلی معنایله * و دیگر عارفی
 هر ویست صاحب مقاوله کوی و چوکان و آن از نظمهای سرآمد
 ویست و این چند بیت ازین کتابست در صفت اسب چوکانی *
 هر وی هر اته منسوب دیمکدر هرات بر شهرک اسمیدر (مقاوله محاوره
 معناسنده در) کوی طوب دیمکدر (چوکان معروف کوی و چوکان لاهی
 معروفدر که مجتمعه رویک جریدی کبیدر (سرآمد ممتاز دیمکدر
 (محصل ترکیب) و برداشی مقاوله کوی و چوکان صاحبی اولان عارفی
 هر وی و در و آنک ممتاز و مقبول نظم لرننددر و بوقر قاجایت اول کتابدندر
 چوکانه منسوب اولان آن وصفده یعنی اوزرنده چوکان او بنانه جق آت

وصف شده بود بر قاجایت (مثنوی) چون کوی سپهر کرد بستی * میدان
میدان چو کوی جستی * چون ادات تعلیل (کوی سپهر لامیه ایبانه
فلک طوپی یا فلک طوپی دیمکدر) (کرد کاف عجمه توز دیمکدر) (بستی
یا حرف حکایه باغلیه دیمکدر) (میدان معروف) (چو ادات تشبیه
(جستی جیم عربک فتحیه فعل ماضی یا حرف حکایه صحرارایدی دیمکدر
(محصول بیت) (چون فلک طوپی یعنی کره عالم که افلاک در توز باغلیه
ایدی یعنی زیر نعل اسباندن قالقان غبار فلک اثره پیوسته اولیدی
حاصلی وقت جنگ اولیدی میدان میدان طوب کی صحرارادی کنیدی
اتاردی * هر بار که در عرق شدی غرق * باران بودی در میان برق *
هر بار که نه و تکه دیمکدر (عرق عین مهمله نك و رانك فتحه لایله در
دیمکدر خوی معناسنه) (شدی یا حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
غرق) (غین مجمله نك فتحی وراء مهمله نك سكونيله تركیده با تملق ایله
تعبیر اولور کثرتدن عبارتدر) (باران یغور دیمکدر) (بودی یا حرف
حکایه اولور ایدی دیمکدر) (برق شمشک دیمکدر) (محصول بیت)
هر بار که دره غرق اولور ایدی یعنی در لسه ایدی مصراع ثانی تشبیه
باران ایچنده شمشک کی اولور ایدی تیر لکده * بکر یخته آذر از سم او *
آویخته صرصر از دم او * (بکر یخته باء تآکید ایله ماضیدن قسمدر
قاچش ایدی دیمکدر) (آذر آتش معناسنه) (سم طرفق معناسنه در
اویه) (اضافت لامیه) (آویخته ماضیدن قسمدر اصلش دیمکدر) (صرصر
ریخ شدید معناسنه در) (دم اولایه دم قوی برق معناسنه در اولر اسبه
راجعدر) (محصول بیت) (آتش طرناغندن قاچش ایدی یعنی ایغندن
آتشلر چقازدی کمال سرعتدن نکاید صرصر قوی و غنه اصلش
ایدی یعنی روزگار کندوی سبقت ایده مزدی * هر پی که دوید در
برکوی * کر دیده ز سر عیش سرکوی * (پی بونده حوله معناسنه در
(که حرف رابط) (دویده ماضیدن قسمدر سرکرمش دیمکدر) (در حرف
صله) (بر بونده قیت معناسنه در) (کر دیده کاف عجمیه ماضیدن قسمدر
دوغمش معناسنه در) (شین ضمیر اسبه راجعدر) (سر باش دیمکدر
کوی ل) (طوب معناسنه در) (محصول بیت) (هر حوله که طوب قتمه
سرکرمش ایدی اسبک سرعتدن طوبک یا شی دوغمش ایدی یعنی

ضرب اولانك حركتي تمام ايندين بردخي يتشورايدى و برضرب دخی
 ايدرايدى * آن لحظه كه درنبرد رفته * صد ياد صبا بگرد رفته * نبرد
 نونك فتحيله جنك ديمكدر (رفته ماضيدن قسمدر) ياد صبا معروف
 بگرد) با حرف صله كردگانى بجمك فتحيله توز ديمكدر (محصول بيت)
 اول لحظه كه جنكه كشم ايدى يوز باد صبا توزه كشم ايدى يعنى نيچه
 باد صبا توزه طيراغه قارشمش ايدى * از كوه چو سيل در گذشته *
 وز بجز جو ياد برگشته * (محصول بيت) طاغدن سيل كې پشمش ايدى
 در يادن روزگار كې عبور ايلش ايدى حاصلى بواوصاف ايله موصوف
 براندر (عروض) بومشوى بجز هزج اخرب مقبوض محذوفدر كه
 مفعول مفاعيلن فعولان اولور * وصاحب دولتي كه زمان ما بوجود
 اومشرف است هر چند پايه قدر وي نظر بر مراتب جاه و خشم و قرب
 پادشاه صاحب شوكت و قياس بمناقب معنوي از فضل و ادب و فضائل
 موهوب و مكتسب ازان بلند ترست كه ويرا بحسن شعر تعريف
 كند و بيجودت نظم توصيف * صاحب دولتي يا حرف وحدت
 صاحب دولت وزير ديمكدر (كه حرف رابطه صفت (زمان ما لاميّه
 بزم زمانم ديمكدر) بوجود او لاميّه با حرف مصاحبت (مشرف
 تفصيل باندن اسم مفعولدر شرافتشمش ديمكدر (هر چند هر قدر
 ديمكدر (قدر وي لاميّه درانك قدرى و منزله سى ديمكدر (براتب
) با حرف صله مراتب مرتبه نك جعيدر (جاهه اضافت بيان به جا
 منصب ديمكدر) خشم شوكت و خدام معناسنده در (قرب پادشا
 مصدر ك مفعولنده در (صاحب شوكت صفتنده در شوكت صاحبي اولان
 پادشاهه يقينلى ديمكدر (بمناقب معنوي موصوفك صفتنده با حرف صله
) از من بيان به معناسنده در (موهوب و يرلش يعنى بلاسعى وجد اعطا
 اولشمش ديمكدر (مكتسب قرشمش يعنى سعى وجد ايله تحصيل اولشمش
 ديمكدر (بلند تر از ادات تفضيل بل مال رك ديمكدر (كه من تفضيل به
 معناسنده در (وي صاحب دولته راجعدر را ادات مفعول (بحسن شعر
 فاعلنده در با حرف مصاحبت) بيجودت نظم ده بويله جودت اولك
 ديمكدر (محصول تركيب) و بر صاحب دولتي كه بزم زمانم انك
 وجوديله عشر قدر هر قدر ازان قدر و منزله سى پايه سى جاه و خشمى

مریدلرینه و صاحب شوکت اولان پادشاهه که مراد حسین بیقرار
 قربه نظرا و فضل و ادب و وهی و کسی فضیلتلردن اولان مناقب
 معنویسنه قیاسا اندن عالی رکدر که حسن شعرایله تعریف ایلیه لر
 وجودت نظم ایلله توصیف ایلیه لر یعنی وزارت و مقبول پادشاهیت
 و بوقدر انواع فضائل وار ایکن شاعر لر زمره سنده اتی توصیف
 ایلکدن ذاتی عالیدر * اما چون خاطر شریفش بواسطه کسب
 فضیلت تواضع و کسر نفس بان فرود آمده است که خود را در سلاک
 این طائفه منخرط گردانیده دیگرانرا حجاب تحاشی ازان معنی که ویرا
 از طبقه ایشان دارند و از زمره ایشان شمارند مرتفع کشته اما انصاف
 آنست که هر جا که این طائفه باشند وی سر باشد و هر جا که این طبقه
 نویسند وی سر دفتر چنانکه این معما باسم شریفش مبنی ازیں
 معنیست * خاطر شریفش موصوفک صفت و لامیه شین ضمیر صاحب
 دولته راجعدر (بواسطه کسب فضیلت تواضع بیانییه و مصدرک
 مفعولنه و بیانییه تواضع فضیلتی کسب واسطه سیله دیمکدر) (کسر
 نفس ده) مصدرک مفعولنه در نفسی قیر می دیمکدر (بان با حرف صله
 آن شعره اشارتدر) (فرود آمده است تنزل ایلشدردیمکدر) (که حرفه
 بیان) (خود را را اادات مفعول) (سلاک این طائفه لامیه بو طائفه نک
 دیز یسنده دیمکدر) (منخرط انفعال باندن اسم فاعلدر قاریشیچی
 دیمکدر) (منخرط کوردانیده قارشدردیمکدر) (دیگر انرا
 را اادات تخصیص الف نون اادات جمع غیر یلرک دیمکدر) (حجاب تحاشی
 مصدرک فاعلنه در حجاب مانع و پرده معناسنه در) (تحاشی قورقق
 معناسنه در) (ازان معنی که اول معنادن ناشی که دیمکدر) (وی صاحب
 دولته راجعدر) (را اادات مفعول) (طبقه ایشان لامیه ایشان شعرایه
 راجعدر) (دارند فعل مضارع جمع غائب طوته لر دیمکدر) (زمره ایشانده
 لامیه) (شمارند فعل مضارع جمع غائب صایه لر دیمکدر) (مرتفع
 افتعال باندن اسم مفعولدر) (مرتفع کشته حجاب تحاشی یه مر بو طدر
 قورقی مانعی قانمش اوله دیمکدر) (باشد فعل مضارع جمع غائب
 اوله لر دیمکدر) (وی صاحب دولته راجعدر) (نویسند فعل مضارع
 جمع غائب یازه لر دیمکدر) (نام وی لامیه وی سابق کی) (سر دفتر معلوم

بونده سجع قاعد منی اوزره بر باشد مقدر در (متبی انبادن اسم مفعول در
 مخبر معناسنه یا خود میم مفتوحه دن صکره بالیه در اول وقت ازادات
 صله اولور (محصول ترکیب) اول صاحب دولتی شعرا زمره سینه
 تعداد ایلک لکدن ذاتی عالیدر اما چونکه خاطر شریفی تواضع و کسر
 نفس فضیلتی کسب واسطه سبیله یعنی اول فضیلتی کسب ایچون
 شعره میل و تنزل ایلشد که کندوی بوطائقه نک دیزینده قارشدره
 یعنی کمال تواضعندن کندوی بوطائقه نک سلکند قیاشدر غیر یلرک
 قورق حجابی اول معنادنکه انی اول طبقه دن طوته لر و اول زمره دن
 تعداد ایده لر قالدر مشدر یعنی عجا بوطائقه دن عدایده لم می ایتیم لم می
 دیو خوف و تحاشی حجابی تنزلی سبیله قالدر مشدر اما انصاف
 اولدر که هر یرده که بوطائقه اوله لر اول باش اولور و هر یرده که بوطبقه
 یازیله انک اسمی سرد فتر اولور انجلی بن که انک اسمنه اولان بومعما
 اول معنادن مخبر در یا خود اول معنایه مبنی در * معما بنام علی شیر *
 علی سیر الافاضل سرت دهر * و حرزت الفضائل بالفواضل *
 (علی حرف جر مؤخر سرت به متعلق) سیر مصدر در اطوار و اخلاق
 و سلوک معناسنه (الافاضل مضاف الیهی و فضائل جمع در علماء
 دیمکدر) سرت سار یسیردن فعل ماضی متکلم وحده بن سلوک ایلدم
 دهر (مفعول فیهی زمان دیمکدر) (حرزت افعال باندن فعل ماضی
 متکلم وحده بن کسب ایلدم دیمکدر) (الفضائل مفعول صریحی فضیلتک
 جمعیدر علم معناسنه) (با حرف جر) (الفواضل فاضلک جمعیدر جار
 مع المجرور ظرف مستقر فضائلک صفتی) (محصول یت) علمانک اطواری
 اوزره سلوک ایلدم و فاضلر ایله اولان فضائلی کسب و حفظ ایلدم
 یعنی جمع علماء و حکماء ایله کور شدیم و انلردن چوق شی کسب ایلدم
 و انلرک اطواری اوزره حرکت ایلدم * و باسمک فقت اهل الفضل طرا *
 لذا صورته فوق الافاضل * با حرف جر سبت معناسنه (فقت به
 متعلق فقت فاق بفوق دن فعل ماضی متکلم وحده بن تفوق ایلدم
 (اهل مفعول به صریحی) (الفضل مضاف الیهی) (طرا تأکید معنویدر
 اهلدن جمعیدیمکدر) (لام حرف جر صورت به متعلق) (ذا اسمدر اسماء
 اشارتدن مفعول لیهی در صورت نک) (صورت تفعیل باندن فعل ماضی

متکلم وحده (ضمیر اسم را جعدر (مفعول صریحی (فروق مفعول فیهی
 (الافاضل مضاف الیهی (محصول یت) بوقدر فضائل کسب ایلدم
 واسمک سبیلہ اهل فضلہ جیبہ تفوق ایلدم یعنی وزیر خواجہ سی
 دیو جملہ یہ تفوق ایلدم انک ایچون اسمنی افاضلک فوقنہ تصویر
 ایلدم پوتا خطاب دخی اولمق جائز لکن چند ان خلادن خالی دکلدر
 امری برعکس فہم اید وب محله تمام ملایم دکلدر زیرا باسمک بانوعا
 منعدن خالی دکلدر دیدیکی بلکہ کندی ویردیکی معنایہ کلیا مانعدر
 تدبیرتل (مخفی اولیہ کہ بوقطعہ دن علی شیر استخر اجنک طریق
 اولدر کہ مصراع اولدہ اولان علی سیر لفظی مادہ اسمی در صورتہ
 فوق الافاضل قرینہ سبیلہ یعنی اسمک صورتی افاضل لفظی اوزرہ
 تصویر ایلدم افاضل لفظی اوزرہ اولان (علی سیردر فتح لام ایلہ اولان
 علی کسر لام ایلہ اولان علی بہ تبدیل اولنور سیر تحکیم ایلہ شیر اولور
 بولسحیف وتبدیلہ قرینہ صورتہ لفظی در (بومعما برأسہ برفن لطیفدر
 شعرہ ہوس ایدن کیسہ یہ الزمدر اما بومحملہ اصطلاحیہ شرح
 واستخراج اولمندی ہر کسک معلومی اولمدیغندن اصطلاحی شرح
 و بیان لازم اودہ تعطیلہ مؤدی مراد ایدین میر حسین مطالعہ ایلسون
 (عروض) (بوقطعہ بحر ہزج مسدس محذوفدر مقاعیلن مفاعیلن
 فعولن اولور * وچون کوہر نامش بزرکتر ازانست کہ ہر محل از نظم
 صدق آن تواند بود و ہر مقام از شعر شرف آن تواند یافت تخلص
 اشعارش بانچہ ازین معمای دیگر مفہوم می کرد * چون ادا ت تعلیل
 (کوہر نامش بیانہ شین ضمیر صاحب دولتہ راجعدر (بزرکتر اولورک
 دیکلدر (تواند بود اولمغہ لایق اولور (تواند یافت بولمغہ لایق اولور
 دیکلدر (محصول ترکیب) و چونکہ نامی کوہری اندن اولودر کہ
 نظمندن ہر محل انک صدق اولمغہ لایق اولہ وشعردن ہر مقام انک
 شرفی بولمغہ قادر اولہ انک اشعارینک تخلصی اولنسنہ یعنی بولکلام
 مذکور سبیلہ بوآخر معما دن مفہوم اولور یعنی در کرنامیہ اولان نامند
 ہر کیسہ نک نظم وشعری صدق اولمغہ لایق اولمدیغی اجلدن
 اشعارندہ اولان تخلصی بومعما دن مستورا افہام قابلدر (معما بنام
 نوای) کنہ نامش در تخلصہا نیابد ہیچ کس * براب بایندکان ازوی

نوابی دان، و بس * کنه نامش لامیه را در کنه حقیقت معناسه در
 (تخلصها اادات جمع تخلصها دیمکدر) (نیاید فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب بوله من دیمکدر) (اب یا بتدکان لامیه) (برادات ظرف لب بونده
 اغز دیمکدر یا بونده اسم فاعل در بولاجی معناسه کاف هادن میسدل
 الف نون اادات جمع) (نوابی یا حرف وحدت نوا بونده مثل معناسه در
 (دان فعل امر حاضر مفرد بیل دیمکدر) (بس انحق دیمکدر) (محصول
 یت) اسمک حقیقتی تخلصها ایچنه ده هیچ کیسه بوله من بولنلرک
 اغزنده اندن بر مثل بیل انحق یعنی کنه نه ایردم دیدنلر شما نلندن انحق
 بر قصه بیلورل بوندن نوابی استخراجی ظاهر لغز طریقله نوابی افضنی
 بیل دیمک اولور * و اگر چه ویرا بحسب طبیعت وسعت قابلیت هر دو
 نوع شعر ترکی و فارسی همسراست اما میل طبع وی بترکی از فارسی
 پیشترست و غزلیات وی بان زبان از پانزده هزار زیادت خواهد بود
 مشویاتی که در مقابله خمسة نظامی وقوف یافته بسی هزار نزدیک
 و همانا که بان زبان پیش از وی ویش کس شعر نگفته است و کوه نظام
 نسفته و از جمله اشعار فارسی ویست قصیده که در جواب قصیده خسرو
 دهلوی که مسماست یدریای ابرار واقع و مشتملست بر بسیاری از معانی
 دقیقه و خیالات لطیفه و مطلعش اینست * اگر چه اادات شرط
 (ویرا اادات تخصیص وی صاحب دولت را جعدر) (بحسب طبیعت
 بیانیه با حرف مصاحبت) (سعت مثال و اویدن مصدر در تا اسلوب انجام
 اوزره طویل از بیلور) (میل طبع وی لامیه در) (بترکی با حرف صله
 (پیشتر بآء عربیله زیاده رک دیمکدر) (غزلیات وی لامیه یا ن زبان با حرف
 مصاحبت) (پانزده هزار اون بش ینک دیمکدر) (خواهد بود
 اولسر در دیمکدر) (مشویاتی یا حرف تنکیر) (که حرف رابط صفت
 (مقابله خمسة نظامی لامیه) (یافته اسم مفعول در بولنش معناسه
 (بسی هزار با حرف صله اوتوزیه که دیمکدر) (همانا که بکرز که دیمکدر
 (بان یا حرف صله) (پیش از وی بآء بحمله اندن مقدم دیمکدر) (پیش
 از وی بآء عربیله اندن زیاده دیمکدر) (کوه نظام بیانیه) (نسفته ماضی
 منفیدن قسم در دلمشدر دیمکدر) (محصول ترکیب) (و اگر چه اول
 صاحب دولتک طبیعت حسبیه و قابلیتک وسعیه هر ایکی در لو

شعر ترکی و فارسی ميسر در اما انك طبعك تركي به ميلي فارسيدن
 زياده ركدر و انك عزلياتي تركي زبانه اون بش بيكدن زياده اوليسر در
 وشول مشوياني كه خسته نظامي مقابله سنده وقف اولمشدر اوتوز
 بيكه قريدر و بكرز كه تركي زبان ايله اندن مقدم واندن زياده كيمسه
 شعر سويلمشدر و نظم كوهريني دلمشدر و فارسي اشعاري جمله سنددر
 شول قصيده كه خسرو دهلويك قصيده سي كه دريائي ابرار ناميله
 مسمارد جواننده واقع اولمشدر و معاني دقيقه دن و خيالات لطيفه دن
 چوق شي اوزره مشتملدر و معطاي بودر (يت) آتشرين لعل كه تاج
 خسرو و از اوزراست * اخكري بهر خيال خام پختن دوسراست *
 آتشرين يا حرف نسبت نون حرف تا كيد آتшли يعني آتش كي ديمكدر
 (آتشرين لعل تركيب توصيفدر آتش كي اولان لعل ديمكدر) لعل
 معروف يا حرف تنكير (كه حرف رابط صفت) تاج خسرو و از ا
 لاميه را اادات صله خسرو پادشاه ديمكدر الف نون اادات جمع (زيور
 زينت ديمكدر) (اخكري يا حرف وحدت) (اخكر كوز ديمكدر قور
 معناسنه) (بهر اادات تعليل) (خيال خام موصوفك صفته اضافتدر
 پختن مصدر در قيناق معناسنه) (محصول يت) شول پراش كي
 لعل كه پادشاهلرك تاجنه زينتدر سرده اولان خيال خامي قيناق
 ايچون بر قوردر يعني باشلرتده اولان فكر فاسده صورت و برمك
 ايچون باشلرتده در يرقاج وجهله دخی معني قابل لكن غيري ذهنه
 كلال و ناظرينه فتور و ملال كلاري * و اين رياعي رادر تهنت قدوم
 بعضي آينده كان از سفر حجاز در رقعه نوشته بود (محصول تركيب)
 و يور ياعي بي بعضي حجاز سفرندن كلنرك قدومي تهنته سنه بر رقعه به
 يازمش ايديكه مي ادمولانا جامي عليه رجه السامي كنديدن حزين
 كلد يكي زمان مبرعلي شير نوابي استقبال قدوم استاديه ارسال ايلمشدر
 و رجه هما الله تعالى (رياعي) انصاف بده اي فلک مينافام * تازين دو كدام
 خوبتر كرد خرام * انصاف يده انصاف ايله ديمكدر (فلک مينافام
 موصوفك صفته اضافتدر مينافام تركيب مزجيدر ميناصر چه ديمكدر
 فام رنگ معناسنه مينافام كوك رنگلي ديمكدر) (تا حرف تعليل) (ز اين دو
 ديمكدر كه مي اديت آتي مضموندر) (كدام قنعيسي ديمكدر) (خوبتر

ترادات تفضیل (کرد فعل ماضی) خرام فاعلی خرام ایلدی دیمکدر
 (محصول بیت) انصاف ایله ای کولک رنکلی فلک تا کیم بویا کدن قنقبسی
 خورلک خرام ایلدی یعنی رفتاری قنقبسنگ اعلادر * خرشید
 جهانتاب تو از جانب صبح * یاما جهان کرد من از جانب شام *
 خرشید جهانتاب تو موصوفک صفته ولامیه (جانب صبح مجازا بیانیه
) خرشید کونش دیمکدر (جهانتاب وصف ترکیبدر جهانی
 شعله اندیرچی دیمکدر) ماه جهان کرد من موصوفک صفته ولامیه
 جهان کرد وصف ترکیبدر جهانی دور ایدوب دولانیچی دیمکدر
 سیاح معناسنه (جانب شام بیانیه شام بونده توریه طریقیله ایکی
 دور او معنایه دخی اخذ اولنور لکن مراد شاعر شام مملکتی در
 ماه جهانندن مراد مولانا جامی اولور) (محصول بیت) بیت اوله تعلیل
 و بیاندر ای فلک انصافانه سویله بویا کبسدن قنقبسی اعلادر
 صبح افق جانبدن جهانی تاب آورایدن کونشکیمی اعلادر یا خود
 شام جانبدن جهانی دور ایدوب دولانیچی اولان ماهی اعلادر یعنی
 سیاح عالم اولان ماهی کوزلدر انصاف ایله که بنم ماهم کوزلدر
 دیمک استر بوبیت واقف اولدیغیمز بهارستان نسخنه لرنده بویله در
 اما مصنف مرحومک بعضی ثنا کویانینگ آثارینی یازنلر مصرع
 اولده کی جانبک یرینه مطلع و ثانیته یرینه مغرب یازمشر دخی
 الطف اولور اربابنک معلومی (عروض) معلوم * و این رباعی دیگر
 در رقعه دیگر نبشته * و بو بر غیر رباعی بی دخی غیر کاغده
 یازمش ایدی (رباعی) این نامه نه نامه دافع درد منست * آرام درون
 رنج پرورد منست * نامه رقعده دن عبارت (دافع درد من فاعلک
 مفعولنه ولامیه بنم در دیمی دفع ایدیچی دیمکدر) (آرام درون رنج
 پرورد من لامیه و موصوفک صفته ولامیه) رنج پرورد وصف ترکیبدر
 رنج ایله بسلمش دیمکدر (محصول بیت) بونامه نامه دکل بنم در دیمی
 دفع ایدیچی بنم مشقه لاله آوده اولمش درونمک راحتی و تسکیندر
 حاصلی بونامه ایله تسکین حرارت فراق ایلرم * تسکین دل کرم
 و دم سرد منست * یعنی خبر از ماه جهان کرد منست * تسکین دل کرم
 ولامیه و موصوفک صفته کرم صیحا ق و حرارتی دیمکدر (دم سرد من

موصوفك صفتة ولائیه سر دصووق دیمکدر (محصول بیت) بنم حرارتی
 کوکلی و صووق نفسی ساکن قلیجیدر یعنی بنم سیاح اولان ماهمدن
 خبر در مراد استادی مولانا جامیدر (عروض) معلوم * و این رباعی
 دیگر در رقعه دیگر * و بو آخر رباعی آخر کاغده یازمش (رباعی)
 کردیدیم بکفت و کویت باشم * و در حرم بخت و جویت باشم *
 (محصول بیت) اگر دیده اولور سم سنک کفت و کو یکده اولورم یعنی
 دیر صخوده انجیق سنک سوزک ابله اولورم و اگر حرمده ایسم سنک
 طلبکده اولورم حاصلی صحو و جذبه ده سنی اسانمدن و دهانمدن
 اصلا و قطعاً منفک ایلم * در وقت حضور و پرویت باشم *
 در غیبت نیر دل بسویت باشم * (محصول بیت) حضور وقتند
 یوز یوزه اولورم یعنی حضور شریفکده یوز کدن غیره ناظر دکم
 غیبت دخی کوکلم سنک جانیکه اولور یعنی توجهم سکا در معاصلی
 قلبا و قالبا سکا می بو طم نته کیم حال می ید بویله در (عروض) معلوم
 * روضه هشتم در حکایتی چند از زبان احوال بی زبانان که خرد مندان
 و نکته دانان امثال آن وضع کرده اند تا بجهت غرابت و ندرت
 طبیعت بر آن اقبال نماید و بروی ابواب فهم حکم و مصالح بکشاید *
 هشتم سکر نیجی دیمکدر (حکایتی یا حرف وحدت (زبان احوال بی زبانان
 بیانیه و لایه الف نون ادات جمع دلسزلک یعنی حیوان غیر ناطق لک
 احوال دللرندن دیمکدر) که حرف بیان (خرد مندان عقلایی لر دیمکدر
 (نکته دانان وصف ترکیبدر نکته بیلیجیلر دیمکدر) امثال قصه
 معناسنه اولان مثلاً جمیدر (تا حرف تعلیل بجهت غرابت بیانیه
 یا حرف مصاحبت (جهت سبب معناسنه در (ندرت نادر لک (بر آن
 اکا دیمکدر (نماید فعل مضارع مفرد غائب کو ستره دیمکدر (بر حرف
 صله (وی ضمیر طبیعت را جمعدر (ابواب فهم حکم بیانیه و مصدر لک
 مفعولنه (فهم الکلی حکم حانک کس بله حکمتک جمیدر (مصالح
 مصالحک جمیدر (بکشاید بآء تأکید ابله فعل مضارع مفرد غائب
 اچیله دیمکدر (محصول ترکیب) سکر نیجی روضه حیواناتک حال
 دللرندن برفاق حکایه بیاننده در که عقلایی لر نکته دانلر اکا قصه لر
 وضع ایلملر تا کیم غرابت و ندرت سبیله طبیعت اکا اقبال کو ستره

و طبیعت حکمتی اکتی قیولی اچیله حاصلی اطایفدن اولق سببیله
 ذهن اکا میل ایدوب قبول ایده (قطعه) آن ندیدی که خرده دان
 بشکر * داروی تلخ را کند شیرین * ندیدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 استغهای متضمن کور مدکی دیمکدر (که حرف بیان (خرده دان
 حکیم دیمکدر) بشکر با حرف مصاحبت (شکر شبنک فتحیله در) داروی
 تلخ موصوفک صفتیه دار و علاج دیمکدر تلخ آجی (را ادات مفعول
 (شیرین طلی دیمکدر) (محصول یت) اتی کور مدکی که اینجه بیلچی
 حکیم شکر ابله اچی علاجی طلی ایلر * تا با آن حبله ازتن رنجور *
 ببرد رنج و محنت دیرین * تا ادات تعلیل (با آن با حرف مصاحبت
 (تن رنجور لامیه رنجور خسته دیمکدر) ببرد باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب قطع ایدر دیمکدر (محنت دیرین بیانیه (دیرین اسکی
 دیمکدر عتیق معناسنه (محصول یت) یت اوله تعلیلدر علاجیه
 طبیب شکر قاتمغله شیرین ایدر تا کیم اول حبله ایله خسته نک وجودندن
 اسکی رنج و محنت یعنی خسته لغی قطع ایلله حاصلی علاج نافع مری
 طبیعت قبول ایتسون دیو طلی صورتنده بیدیر (حکایت) رو با می
 با کرکی دم مصادقت می زد و قدم موافقت می نهاد با یکدیگر بیانی
 کد شتند در استوار بود و دیوارها پر خار کردان کر دیدند تابسو راخی
 رسیدند بر رو به فراخ و بر کرک تنک بود رو به آسان در آمد و کرک
 بر تحت فراوان انکورهای کونا کون دیدند و میوه های رنگارنگ یافتند
 رو به زیرک بود و حالت بیرون آمدن را ملاحظه کرد و کرک غافل
 چند آنکه توانست بخورد * رو به دلیکو دیمکدر (یا حرف وحدت
 (با حرف مصاحبت (کرکی یا حرف وحدت کرک قورد دیمکدر کاف
 عجمک ضمیمه (دم بونده زد لفظنه مصروف اولدیغندن دعوی
 معناسنه در (مصادقت مصدر در صداقت لشمک یعنی دوستلشمقی
 معناسنه (می ادات حکایه (زد فعل ماضی مفرد غائب اوردی
 دیمکدر یعنی دعوی ایدردی (قدم بونده ثباتدن عبارتدر (موافقت
 مصدر در او یغونلق معناسنه (می ادات حکایه (نهاد فعل ماضی
 مفرد غائب قودی دیمکدر (قدم می نهاد ثبات ایدردی دیمکدر (با
 حرف مصاحبت (یکدیگر بری بر بله دیمکدر (بیانی با حرف صله

یا حرف وحدت بر باغه دیمکدر (کذ شدند فعل ماضی جمع غائب
اوغرا دیلر دیمکدر (در قیو معناسنه در (استوار محکم دیمکدر) بود
ادات ماضی (دیوارها اادات جمع دیوارلر دیمکدر (خار دیکن
دیمکدر (کرد آن لامیه کرد کافک کسر یله اطراف معناسنه در آن
باغه اشارتدر (کردند کاف عجمک فتحیله فعل ماضی جمع غائب
دولاندیلر دیمکدر (تا حرف انتها (بسوراخی با حرف صله (سوراخ
دلک دیمکدر (یا حرف وحدت (رسیدند فعل ماضی جمع غائب
ایرشدیلر دیمکدر (بر و باه بر حرف صله (فراخ کلک دیمکدر (برینه
حرف صله (تک طار دیمکدر (بود اادات ماضی (آسان قولای دیمکدر
(آمد کردی دیمکدر (برجت با حرف مصاحبت (فراوانه اضافت
بیانیه (فراوان بونده چوق دیمکدر (نکورهای کونا کون بیانیه
(انکور اوزم دیمکدر (ها اادات جمع یا توسل اضافت (کونا کون
دورلو دورلو دیمکدر (دیدند فعل ماضی جمع غائب کور دیلر دیمکدر
(میوههای رنگارنگ سابق کی لفظا و معنا (یا قند فعل ماضی جمع غائب
بولدیلر دیمکدر (زیرک عاقل دیمکدر (بود اادات ماضی (حالت بیرون
آمدن بیانیه (بیرون آمدن چقیق معناسنه در (را اادات مفعول (چند آنکه
اولقندر که دیمکدر (توانست قادر ایدی دیمکدر (بخورد باه تا کیدایله
فعل ماضی مشرد غائب یدی دیمکدر (محصول ترکیب) بردلکو
برقوردایله صادفانه دوستلقدن دم اورلر دی واو یغونلق واجبایتمده
ثبات کوسرلر ایدی حاصلی کور یشوب قونوشورلر ایدی بربریله
بر باغه اوغرا دیلر قیو محکم ایدی دیوارلر دیکن طلو ایدی ته کیم
رسم باغدر باغک اطرافنی دولاندیلر تا کیم بردایکه ایرشدیلر دلکویه
کلک قوردده طار ایدی دلکو قولای کیردی وقورد چوق زحمت ایله
کیردی کونا کون اوزملر کور دیلر و دورلو دورلو میوه لر بولدیلر
دلکو عاقل ایدی و چقیق حائنی ملا حفظه ایدی وقورد غافل
اول قدر یدی که قادر اولجسه * ناکاه باغبان آگاه شد و چوب
دستی برداشت و روی بایشان نهاد و بیه باریک میان زود از سوراخ
یجست و کرک بزرگ شکم در انجا خکم شد باغبان بوی رسید و چوب
دستی کشید چندانیش برد که نه سرده و نه زنده پوست دریده و پشم

کنده ازان تنگنایی بیرون رفت * ناگاه انستزین دیمکدر (باغبان
 بان ادات فاعل باغجی دیمکدر) آگاه شد دویدی دیمکدر (چوب
 دستی یا حرف وحدت چوب دست صو یادیمکدر) برداشت فعل ماضی
 مفرد غائب قالدردی دیمکدر (بایشان با حرف صله ایشان رو باه ایه کر که
 راجعدر) نهاد فعل ماضی مفرد غائب قوددی دیمکدر (روی بایشان نهاد
 انلره توجه ایلدی دیمکدرن عبارتدر) رو باه باریک میلن ترکیب توصیفیدر
 اینجه بلای دیمکدر (زود تیرزدیمکدر) بچست باء تأکید ایلله و فتح جیم ایلله
 فعل ماضی مفرد غائب صیغی ادی دیمکدر (بزرگ شکم ترکیب توصیفیدر
 بیوک قرنلی دیمکدر) محکم شد صفشیدی دیمکدر (بوی با حرف صله
 وی کر که راجعدر) رسید فعل ماضی مفرد غائب ایرشیدی دیمکدر
 (کشیده بویله چکدی دیمکدر) چندانش شین منبر کر که راجعدر
 اکا اولقدر دیمکدر (بز باء تأکید ایلله فعل ماضی مفرد غائب آوردی
 دیمکدر) که حرف یسان (نه حرف نفی) مرده اولو دیمکدر (زنده
 دیری دیمکدر) پوست دری دیمکدر (دریده ها حرف رتب بیرتوب
 دیمکدر) بضم یوک دیمکدر (کنده بویله قوپوق دیمکدر) تنگنایی
 یا حرف مصدر طاراقدن دیمکدر (بیرون رفت چیقدی دیمکدر
 محصول ترکیب) انستزین باغجی دویدی و برصو پا قایدی و انلره
 توجه ایلدی اینجه بلای دلکو تیردلیکن صیغی ادی و بیوک قرنلی قورد
 اول بیرده صفشیدی باغجی اکا ایرشیدی و صو پای چکدی اکا اولقدر
 آوردی که نه اولو ونه دیری پوستی بیرتق و یوک قوپوق اول طاراقدن
 چیقدی (قطعه) زور مندی مکن ای خواجه برز * کاخرکار زبون
 خواهی رفت * زور مندی یا حرف مصدر مند ادات نسبت زور لولوق
 دیمکدر (مکن نهی حاضر مفرد ایلله دیمکدر) (بزر با حرف مصاحبت
 التون ایلله دیمکدر) که ادات تعلیل (آخرکار عاقبت دیمکدر) زبون
 ضعیف دیمکدر (خواهی رفت کیدیسرسین دیمکدر) (محصول یت)
 ای خواجه التون ایلله یعنی مالدار اولدیغک حسبیلله زور لولوق ایلله
 زیرا عاقبت زبون کیدیسرسین * فر بهت کرده بسی نعمت و ناز *
 زان ییندیش که چون خواهی رفت * فر بهت سنی سمن (کرده ماضیدن
 قسمدر ایلش دیمکدر) بسی چوق دیمکدر (ییندیش باء تأکید ایلله)

فعل امر حاضر مفرد دوشون دیمکدر (که حرف بیان) چون نیجه
دیمکدر کیف معناسنه (محصل بیت) سنی چوق نعمت و ناز سمن
ایله شد. در اندن اندیشه و فکر ایله که نیجه کیدیسرسین * باچنین جه
ندانم که چه سان * بدرمرک برون خواهی رفت * باحرف مصاحبت
(چنین بونجیلین دیمکدر) جه وجود دیمکدر (ندانم فعل نفی مضارع
متکلم وحده بلم دیمکدر) که حرف بیان (چه سان نیک کی نه صل
دیمکدر) بدرمرک باحرف صله اضافت بیانه (بیرون طشره دیمکدر
(محصل بیت) بونجیلین جه ایله بلم که ناصل اولوم قیوسنه ایچرو
کیدیسرسین (عرض) بوقطعه بحر رمل بخوند که فاعلاتن
فاعلاتن فعلات اولور (حکایت) کژدمی زهر مضرت در نیش
وتیر خبائثت در کیش عزیمت سفر کرد بلب آب پهناور رسید خشک
فرومانده پای کدشتن ونه یارای باز کشتن سنک پستی آن معنی را
ازوی مشاهده کرد بروی ترجم نمود بر پشت خودش سوار ساخت
خود را در آب انداخت و آشنا کان رو بچاناب دیگر نهاد * کژدم عقرب
دیمکدر (باحرف وحدت) زهر مضرت در نیش و مابعدی کژدمک
صفقی (زهر مضرت بیانه نیش بونده عقربک صوقد یغی شدن
عبارتند (تیر خبائثت بیانه) کبش اوق قویه جق شیدر (عزیمت سفر
مصدرک مفعولند در) بلب آبی لامیه لب بونده کار معناسنه در) باحرف
صله یا حرف وحدت (پهنا ایلی دیمکدر) خشک مانند قوری فالبدی
دیمکدر کال اضطرابدن کایه در نته کیم ترکیده قوریدی فالبدی دیرل
(نه حرف نفی) پای بونده قوت معناسنه در (گذشتن یکمک) یا راده
قوت معناسنه در (بازگشتن رجوع ایلمک) سنک پشت قابلو مغه
دید کاری حیواندر (یا حرف وحدت) معنی را را ادا ت مفعول (وی
کژدمه راجعدر) بر حرف صله (وی ینه کژدمه) نمود فعل ماضی مفرد
کوستزدی دیمکدر (بر حرف صله) پشت خود بیانه پشت ارقه
دیمکدر (شین ضمیر کژدمه راجعدر) سوار ساخت بندردی دیمکدر
(خود را را ادا ت مفعول انداخت فعل ماضی مفرماد غائب آندی دیمکدر
آشنا کان آشنا بقایه ایله رک یعنی یوزه رک دیمکدر) نهاد فعل ماضی
مفرد غائب (محصل ترکیب) نیشنده مضرت زهری و اوقه غنده

خیانت تیری اولان برعقرب سغره عزیمت ایلدی بر بسیط صونکارینه
 ایرشدی قوری قالدی نه لکمه که قوتی وار ونه دونمکه قدرتی وار
 برقابلو مبنه اول معنی بی اندن مشاهده ایلدی اکا ترجم ایلدی و آتی
 کندنی ارقه سنه یندردی و کندنی صویه آندی و یوزه رلک او بر جانیه
 توجه ایلدی * دران اثنا آوازی بکوشش رسید که کژدم چیزی
 بر پشت وی می زند سؤال کرد که این چه آوازست جواب داد که این
 آواز نداشت که بر پشت تومی زخم هر چند میدانم که برانجا کار کر نمی
 آید اما خاصیت خود را نمی توانم گذاشت سنک پشت باخود گفت که
 هیچ به ازان نیست که این بد سرشت را ازین خوی زشت برهانم
 و نه کوسرشتان را از آسیب وی ایمن گردانم با آب فرو رفت و برا
 موج درر بود بجایی برد که گویا هرگز نبود * آوازی یا حرف وحدت
 (بکوشش یا حرف صله (سین ضمیر سنک پشته را جعدر) (کوش قولاق
 دیمکدر) (که حرف بیان (چیزی یا حرف وحدت) (بر حرف صله
 (پشت وی لامیه می ادا تا کید) (زند فعل مضارع مفرد اورر دیمکدر
 (آوازی نیش بیانیه) (پشت تو لامیه می ادا تا کید) (زم فعل مضارع
 متکلم وحده اورورم دیمکدر) (می دانم ده بویه ییلورم دیمکدر) (که
 حرف رابط صفت) (بر حرف صله) (انجا پشت سنک پشیدن عبار ندر
 (کار کرتا تیر معناسنه در) (نمی آید پونده حاصل اولم دیمکدر) (خاصیت
 (خود را لامیه را ادا تا مفعول) (نمی توانم گذاشت ترک ایده میسریم
 دیمکدر) (باخود کند و کند و به (بد سرشت یرامن طبیعتی دیمکدر
 (را ادا تا مفعول) (خوی زشت بیانیه) (برهانم باء تا کید ایلده فعل مضارع
 متکلم وحده فور تارم دیمکدر) (نیکو سرشت او طبیعتی دیمکدر) (الف
 نون ادا تا جمع) (را ادا تا مفعول) (آسیب فتنه دیمکدر) (و به اضافت
 لامیه) (گردانم ایلیم دیمکدر) (با آب یا حرف صله) (فرو رفت طالیدی
 دیمکدر) (وی را را ادا تا مفعول) (در حرف تا کید) (ر بود فعل ماضی
 مفرد غائب قالدی دیمکدر) (بجایی یا حرف صله یا حرف وحدت) (برد
 فعل ضعیف مفرد ما غائب کتوردی دیمکدر) (هرگز اصلا دیمکدر) (نبود
 یوق ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول اشناده قولاغنیه بر آواز
 ایرشدی که عقرب بر نسنه انا ارقه سنه اورر سؤال ایلدیکه

پونه آواز در جواب ویردیکه بونیش آوازیدر که سنک ارقه که اورورم
 هر نقسدر ییلور ایسمده که تأثیر اول تحله حاصل اولن اما کنسیدمک
 خاصیت و جبلتی ترک ایده میبسم سنک بشت کند و کند ویه
 دیدی که هیچ اندن اعلا اولن که پویرامن طبیعتی بی بوچر کین خویدن
 قورنارم وایوطیعتی لری انک فتنه سندن امین ایده یم صویه طالیدی
 عقر بی موج قایدی بریره کنوردیکه کویا اصلا یوغیددی (قطعه)
 * هر عوانی که درین بزیمکه شر وفساد * تار صد حبله بهر لحظه ازو
 ساز دهند * عوانی بونده پد خوی معناسنه در (که حرف رابط
 صفت) بزم مجلس دیمکدر (که کاهدن مخفف ادات مکان) (شره)
 اضافتی بیانیه (تار ترکیده تحریف ایدوب تل دیبرل) (صد حبله به
 اضافتی بیانیه) (بهر لحظه) (با حرف ظرف) (ساز موافقت معناسنه در
 (دهند فعل مضارع جمع غائب ویره لر دیمکدر (محصول پیت)
 هر پد خوی که بوش وفساد بزیمکاهنده یوز حبله تلنی اکا ایدر لر
 ایسه یعنی اکا دایما نواز شله تطیب خاطر ایدر لر سه * به ازان
 نیست که در موج فنا غوطه خورد * ناوی از خلق خود وخلق
 زوی باز دهند * به ازان نیست اندن اعلا کدر دیمکدر (که
 حرف بیان) (موج فنا بیانیه غوطه صویه طالمق غین عجمه) (نک ضمیمه در
 (غوطه خورد بانه دیمکدر (وی بد خویه را جمع در (خلق خود
 بیانیه) (خلق خالک ضمیمه خوی دیمکدر) (خلق قبح خایله مخلوق
 معناسنه در) (بازادات تأکید) (دهند فعل مضارع جمع غائب قور توله لر
 دیمکدر (محصول پیت) اندن اعلا کدر که فنا موبتنه بانه یعنی دیار
 عدمه کیده تا کیم اول بد خو کندی خوبندن وخلق اندن قور توله لر
 (عروض) (بوقطه بحر رمل ممتدر و محبوس در که فاعلاتن فعلاتن
 فعلاتن اولور (حکایت) موشی چند سال در دکان خواجه بقالی
 از نقلهای خشک و میوه های ترمالا مال بسمری پردو ازان نعمتهای
 خشک ورمی خورد خواجه بقال آرا میدید و انعامض میکرد واز
 مکانات اعراض می نمود تار ورمی بحکم انکه گفته اند * موشی یا حرف
 وحدت موش فاره دیمکدر (چند سال بیخه سنه دیمکدر) (دکان خواجه
 بقالی) (لامیه خواجه تجارده استعمال اولنور بقال معروف یا حرف

وحدت (نقلهاهاادات جمع نقل نونك وقافك ضمهل بله مزه معناسنه در كه
 فندق و بادام و جوز كې) (خسكه اضافت موصوفه در خسك خانك
 ضمه قور و ديمكدر) (ميوه‌های ترده بويله تر ياش ديمكدر) (مالا مال ظلو
 ديمكدر) (بسر می برد باشه چقار ایدی تعیش و تمکن ایدر ایدی ديمكدر
 نعمتهای خشك) (بیانیه) (مخوردیبر ایدی ديمكدر) (آن را ارادات مفعول
 مبدید) (کورر ایدی ديمكدر) (اغماض کورر من لکدن ملك) (می کرد ایلر
 ایدی ديمكدر) (مکافات معروف) (اعراض یوز چورمکده مستعملدر
 مینمود) (کوستردی ديمكدر) (تأخرف انتها) (روزی یا حرف وحدت
 (محصول ترکیب) برقاره نیمه سینه قوری نقلاردن و یاش میوه لردن
 ظلو برخواجه بقالك دکا ننده تعیش و تمکن ایدر ایدی وقوری و یاش
 نعمتلردن بیر ایدی تا بر کون اول حکم سببيله که ديمشیلر) (یت)
 * سفله دون را چو کرده معده سیر * بر هزاران شور و شر گردد دلیر *
 سفله دون) (بیانیه) (را ادات تخصیص) (چو ادات تعلیل) (کرد اوله
 ديمكدر) (سیر طوق معناسنه در) (دلیر یاسار ديمكدر) (محصول یت)
 الحق سفله نك چونکه معده می طوق اوله بیک شور و شره دلیر اولوب
 خسارت ایلر) (عروض) (بو یت بحر مل مسدس مقصود در که فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلات اولور * حرص بر آن داشت که همیان خواجه را
 بیر بدو سرخ و سفید هر چه بود بخانه خود کشید چون خواجه بوقت
 حاجت دست بهمیان برد چون کبسه مفلسانش نهی یافت و چون معده
 کرسنکان خالی دانست که آن کار مو شست کر به وار کین کرد و را
 بکرفت ورشته دراز بر پای او بست و بکذاشت تا بسوراخ خود درون
 رفت و باندازه رشته غور از او بدانست * حرصش شین ضمیر مو شه
 را جعدر) (بران انك او زینه ديمكدر) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب
 قالدی ديمكدر) (که حرف بیان) (همیان خواجه لامیه همیان کبسه
 ديمكدر) (را ادات مفعول) (بیرید کسدی ديمكدر) (بخانه خود لامیه
 با حرف صله) (کشید فعل ماضی مفرد غائب جکدی ديمكدر) (چون
 ادات تعلیل) (بوقت حاجت بیانیه با حرف ظرف) (همیان با حرف صله
 برد) (فعل ماضی مفرد غائب ایلندی ديمكدر) (چون ادات تشبیه
 کبسه مفلسانش) (لامیه شین ضمیر کبسه خواجه یه را جعدر) (مفلس

معلوم (تهی پوش دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر
 (چون ادات تشبیه) معده کمرسنگان لامیه معده معروف کرسته آج
 دیمکدر کاف هاء رسمیدن مبدل در الف نون ادات جمع اجلر مکده سی
 کبی دیمکدر (خالی پوش دیمکدر) دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بلدی دیمکدر (که حرف بیان) کارموشست لامیه فارهنگ اشیدر
 دیمکدر (کر به کافک غمخیزه کدی دیمکدر) وارادات تشبیه کدی کبی
 دیمکدر (کین کرد پوشوایلدی دیمکدر) ویرارا ادات مفعول (بکرفت
 بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوندی دیمکدر) رشته دراز
 میانیه اوزون ایملک دیمکدر (پر حرف صله) پای اولامیه (بست
 فعل ماضی مفرد غائب باغلدی دیمکدر) بکذاشت بآء تأکید ایله
 ترک ایلدی دیمکدر یعنی صالیو پردی (بسوراخ خود بیایه با حرف صله
 سوراخ دلک دیمکدر) درون رفت ایجر و کیردی دیمکدر (ویاندازه
 رشته لامیه) اندازه بونده ایملک بوبندن عبارتدر (غور نهایت
 معناسنه دیب دیمکدر) ادات مفعول (یدانست بآء تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب بلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) موشک حرصی
 انک اوزرینه قالدی یعنی جملی اولان قوت طامعه سی اویله حرکت
 ایلدیکه خواجه بقالک کبسه سی کسیدی و قزل و آق هر نه وار ایسه
 کسیدی خانه سنه چکدی خواجه حاجت وقتنده الینی کبسه یه ایلدی
 مفلسلر کبسه سی کبی پوش واجلر معده سی کبی خانی بولدی بلدی که
 اول ایش موشک فعلیدر کدی کبی پوشوایلدی فارهنگی طوندی و پر
 اوزون ایملک ایاغنه بغلدی و صالیو پردی تا دلیکنه ایجر و کیردی
 و ایملک یویله اول دلیک غورینی بلدی * دنبال آن گرفت و آن
 سوراخرا بکند تا بخانه وی رسید خانه دید چون دکانچه صرافان سرخ
 و سفید برهم ریخته و دینار و درم باهم آمیخته حق خود را تصرف نمود
 و موش را بیرون آورد بچنگال کر به سپرد تا جزای خود دید آنچه دید
 و مکافات حق ناشناسی خود کشید آنچه کشید * دنبال آن لامیه دنبال
 بونده اوج دیمکدر (آن رشته یه اشارتدر) سوراخرا ادات مفعول
 (بکند بآء تأکید ایله و کاف عمیک فتحیه فعل ماضی مفرد غائب
 قازدی دیمکدر تا حرف انتها) بخانه وی لامیه با حرف صله (وی موشه

راجع در (خانه) یا حرف وحدت همزه حرف توسل خانه را یو ادن عبارتند
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (چون ادات تشبیه
 (دکانه چه ادات تصغیر صرافانه اضافت بیانیه) (برهم قریشق
 دیمکدر) (ریخته ماضیدن قسمدر دوکیش دیمکدر) (باهم بربریه دیمکدر
 (آمیخته ماضیدن قسمدر قرشمش دیمکدر) (حق خود بیانیه) (را ادات
 مفعول) (نمود فعل ماضی مفرد غائب کوستردی دیمکدر) (موش را را
 ادات مفعول) (بیرون آورد حقاردی دیمکدر) (بچنگال کر به لامیه) (با
 حرف صله چنگال پنجه دیمکدر) (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصمردی
 دیمکدر یعنی و بردی) (تا ادات تعلیل) (جزای خود لامیه) (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (آنچه اول نسنه بی که دیمکدر) (مکافات
 حق ناشناسی لامیه) (مکافات معروف) (حق ناشناس و صیف ترکیبدر
 یا حرف مصدر حق بیلیمچیلک مکافاتنی دیمکدر) (کشید فعل ماضی
 مفرد غائب چکدی دیمکدر) (محصل ترکیب) (اول ایلاک اوجنی
 طوتدی و اول دلیکی قازدی تا کیم موشک خانه سسنه ایرشدی برخانه
 کوردیکه صرافارد کانه سی کی قزل و آقی یعنی التون و کومش قریشق
 دوکیش و التون و آقیه بربریه قرشمش کندی حقنی تصرف کوستردی
 یعنی آلدی و موشی طشسه حقاردی و کدینک پنجه سسنه اصمردی تا کیم
 جزاسنی کوردی اول نسنه که کوردی یعنی کوردیکی کدینک مستحق
 اولدینی ایدی کوردی و حق بیلوب اکتمق مکافاتنی چکدی اول نسنه که
 چکدی یعنی جزای مایلیقنی بوالدی (قطعه) کرشور و شری هست
 حر یصان جهانراست * خرم دل قانع که زهرشور و شری رست *
 کر حرف شرط (شور و شرفتنه و بلا دیمکدر یا حرف وحدت
 (هست و اریسه دیمکدر) (حر یصان جهانراست صفتک مفعولند در) (را
 ادات تخصیص) (خرم مسرور دیمکدر و مبتدا) (دل قانع لامیه) (که
 ادات تعلیل) (رست رانک فتحبله فعل ماضی مفرد غائب قورتوادی دیمکدر
 (محصل بیت) (اگر برشور و شرور اریسه یعنی هر قدر مدائن واقع
 او اریسه جهان حر یصان او انرا ایچوندر مسرور قانع کوکلیدر که
 هرفتنه و مصائب قورتوادی * در عز قناعت همه روح اندر راحت *
 در حرص فرو نیست اگر در دسری هست * عز قناعت لامیه (روح رانک

فتحیه نعمت و راحت معناسنه در (آمد بونده ادات خبر) فزونست
 یا حرف مصدر آرتقلقدر دیمکدر (درد سر پاش اغریسی دیمکدر
 اما بونده محنت و مشقت وار ایسه دیمکدر (محصول بیت) قناعت
 عزتند مجموعی نعمت و راحت واردر هر صده اگر جاه محنتی وار
 ایسه زیاده لك واردر یعنی هوسی آرتیرر حاصلی قناعتند راحت
 هر صده محنت واردر (عروض) بو قطع به بحر هـ زج اخرب
 مکفوف و مخذوفدر که مفعول مغاعبل مغاعیل فاعولن در (حکایت)
 رو باهی بر سر راهی ایستاده بود و چشم مراقت بر چپ و راست
 نهاده ناکه از دور سیاهی پیدا شد نزدیک آمد دید که یکی درنده
 کرکی باسک بزرگ بر صورت یاران صادق و دوستان موافق همراه
 می آیند نه آزا ازین توهم فریبی و نه این را ازان دغدغه آسپی رو بام
 پیش دوید و سلام کرد و وظیفه احترام بجای آورد گفت الحمد
 لله که کین دیرین بمهر تازنه مبدل شده است و دشمنی قدیم بدوستی
 جدید معوض گشته اما میخواهم که بدانم سبب این جمعیت چیست
 و باعث این امنیت چیست * رو باهی یا حرف وحدت (سر راهی
 پیانیه یا حرف وحدت) ایستاده ماضیدن قسمدر طور مش دیمکدر
 (بود ادات ماضی) چشم مراقت پیانیه مراقت مصدر در انتظار
 معناسنه (چپ جیم مجمل فتحیه صول دیمکدر) راست صاغ دیمکدر
 (نهاده ماضیدن قسمدر قومش دیمکدر) سیاهی یا حرف وحدت
 سیاه بونده قرالتی دیمکدر (نزدیک آمد یقین کلدی دیمکدر) دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان) یکی بر دیمکدر
 (درنده اسم فاعلدر بیرتبی معناسنه در) کرکی یا حرف وحدت (با
 حرف صله) سک بزرگ پیانیه (صورت یاران صادق پیانیه و موصوفک
 صفتیه صادق دوستانر صورتند دیمکدر) دوستان موافق یاران
 صادق کی او یغون دوستانر دیمکدر (همراه بولدش دیمکدر) می ادات
 نا کبد (آیند فعل مضارع جمع غائب کلور ل دیمکدر) نه حرف نفی
 (آترا را ادات تخصیص) آن کر که اشارتدر (ازین سکه اشارتدر
 (توهم بونده قور قور دیمکدر مابعدینه اضافت مفعولنه در) فریبی
 یا حرف مصدر الدافع دیمکدر (دغدغه آن لامیه دغدغه بونده

تشیویش معناسنه (آسبب ضرر معناسنه در) یا حرف تنکیر (پیش
ایلو دیمکدر) دوید فعل ماضی مفرد غائب سکرندی دیمکدر (وظیفه
احترام پیسانه احترام اعزاز معناسنه در) بحسای باحرف صله برینه
دیمکدر (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر) که حرف
پیشان (کین معروف) دیرینه اضافت پیسانه دیرین اسکی دیمکدر
(بمهر نازه ده پیانیه باحرف صله مهر محبت دیمکدر) مبدل شده است
تیریل اولشدر دیمکدر (دشمنی یا حرف مصدر) قدیم ده دیرینه کبی
(بدوستی باحرف صله یا حرف مصدر) جدید یکی دیمکدر (کشته
اولش می ادات تأکید) خواهم فعل مضارع متکلم وحده استم
دیمکدر (که حرف بیان) بدانم بآ تا کبر ایله فعل مضارع متکلم
وحده پیله یم دیمکدر (سبب این جمعیت لایمه بوجعیتک سببی دیمکدر
(چست ندر دیمکدر) باعث این امنیت ده بویه بوا منته بادی
دیمکدر (کست تکمیل دیمکدر) (محصول ترکیب) بزدلکو بریول باشند
دورمش ایدی و مرافقت کوزینی صوله و صاعه قومش ایدی یعنی
لطرفه دقت ایله نظر ایدز ایدی انسیزین اوزاقدن برقرالی پیسانه
اولدی یقین کلدی کوردی که بریرینی قورد بریول کوک ایله
صادق بارل و موافق دوستلر صورتند یو اداس اولوب پیله کلورلر
نه قوردک کلبدن الدافق قور قوسی وار ونه کلبک قوردن ضرر
تشیویشی وار دلکو ایلو سکرندی و سلام ایدی یعنی و پردی واعزاز
و احترام و وظیفه سنی برینه کتوردی و دیدی الحمد لله که اسکی کین
و عداوت نازه محبه مبدل اولشدر و اسکی دشمنک دوستلغه عوض
اولش اما استم که پیله یم بوجعیته سبب ندر و بوا منته باعث گیر
* مک گفت سبب جمعیت مادشمنی شبانست اما دشمنی کرک و شبان
دشمنی از بیان است و سبب دشمنی من باوی آنکه دی روزین کرک که
امروزه را دولت رفاقت وی دست داده است برمه ماحله کرد و یاک
بره بر بود من چنانچه عادت من بود در قفسای وی بدویدم تا آن
بره از وی بستانم اما بوی زسیدم چون باز آمدم شبان چوب بر من
کسید و بی موجب مرا نجانید من نیز رابطه دوستی از وی بکستم
و بادشمن قدیم وی پیوستم * سبب جمعیت ما لایمه در بر من جمعیت مک

سببی دیمکدر (دشمنی شبان مصدرک مفعولہ در) دشمنی یا حرف مصدر
 (شبان چوپان دیمکدر چوبانہ دشمنکدر دیمکدر (دشمنی کرک لامیہ
 قوردک دشمنکی دیمکدر (سبب دشمنی من لامیہ یا حرف مصاحبت
 (وی شبانہ راجعدر (دی روز دونکی کون دیمکدر (کہ حرف رابط
 صفت (امروز بوکون دیمکدر (مرا را ادا ت صلہ (دولت رفاقت
 وی بیانیہ و مصدرک مفعولہ رفاقت مصدر در ایاقدا شلق معناسنہ
 وی کر کہ راجعدر (دست داده است مبسر اولمشدر (رمہ سوری
 دیمکدر (مایہ اضافت لامیہ (برہ قوزی دیمکدر (بر بود بآء تأکید ایلہ
 فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیمکدر (عادت من لامیہ (بود ادا ت
 ماضی (ققای وی لامیہ (بدویدم بآء کید ایلہ فعل ماضی متکلم و حده
 سکرتم دیمکدر (تا ادا ت تعلیل (برہ را ادا ت مفعول (بستانم بآء
 تأکید ایلہ فعل مضارع متکلم و حده آلم یعنی قورتارم دیمکدر (بوی
 یا حرف صلہ (ترسیدم فعل نفی ماضی متکلم و حده ایرشدم دیمکدر
 (چون ادا ت تعلیل (باز آمدم رجوع ایلدم دیمکدر (چوب دکنتک
 معناسنہ در (کشیدم فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر (بی موجب
 سبب سز دیمکدر (مرا را ادا ت مفعول (رنجاند فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب اینجندی دیمکدر (من نیز بن دخی دیمکدر (رابطہ دوستی بیانیہ
 یا حرف مصدر (بکسستم بآء کید ایلہ فعل ماضی متکلم و حده اوزدم
 دیمکدر (بادشمن قدیم وی بیانیہ و لامیہ وی شبانہ راجعدر (یا حرف
 مصاحبت انک اسکی دشمنی ایلہ دیمکدر (پیوستم فعل ماضی متکلم
 و حده اولشدم دیمکدر (محصول ترکیب) دلکو دوستلغک سبین سؤال
 اید نجسہ کلب دیدی بزم جمعیتمزک سبی چوبانہ دشمنکدر اما
 قورد ایلہ چوبانک دشمنکی بیاندن مستغنی در و بتم دشمنکمه سبب
 چوبان ایلہ اولدر کہ دونکی بر قورت کہ بوکون بکا انک بولد اشلقی
 دولتی مبسر اولمشدر بزم سور و مزہ جلہ ایلدی و بر قوزو قایدی
 بن انجاین کہ بنم عادتدر انک قفا سندن سکرتم تا کہ اول قوز وی
 اتدن آلام اما قورده یشمدم چونکہ رجوع ایلدم چوبان بکا دکنتک
 چکبوی و سبب سز بنی اینجندی بن دخی دوستلق رابطہ سنی اندن
 اوزدم و انک اسکی دشمنہ متصل اولدم (قطعہ) بدشمن دوست

شوزان سان که هرگز * بتبع دشمنی نخر اشدت پوست * بدشمن یا حرف
 مصاحبت (شو امر حاضر مفرد اول دیکدر (زان سان انک کبی
 انجیلین دیکدر) (که حرف رابط (هرگز اصلا دیکدر (بتبع دشمنی
 یا حرف مصاحبت اضافت بیانیه یا حرف مصدر دشمنک قلیجی ایله
 دیکدر (نخر اشدت فعل نفی مستقبل مفرد غائب طرمله مه دیکدر
 یعنی یاره له دیکدر (ناضمیر خطاب مفعول (پوست دری دیکدر
 (محصول بیت) دشمن ایله دوست اول انجیلین که اصلا دشمنک
 قلیجی ایله سنک دریکی یعنی وجودیکی یاره لبه حاصلی برکونامدارا
 ایله که اصلا سکا دشمنک ایتمک قدرتی اولیه * مکن یادوست چندان
 دشمنی ساز * که برغم تو بادشمن شود دوست * مکن نهی حاضر
 مفرد غائب ایله دیکدر (یا دوست یا حرف مصاحبت (دشمنی ساز
 یا مصدري ایله دشمنک دوزیجی دیکدر یعنی دشمنک ایلیجی (که
 حرف تعلیل (برغم تو سکا برغم اوزره یعنی سکا عنادا دیکدر (بادشمن
 یا حرف مصاحبت دشمن ایله دیکدر (محصول بیت) دوست ایله
 اولقدر دشمنک ایله که سکا رغا دشمنک ایله دوست اولور (حکایت)
 روپاه را گفتند هیچ توانی که صد دینار بستانی و پنهانی بسکان ده
 رسانی گفت والله مژدی فراوانست امام دین معامله خطر جانست *
 روپاه را را ادات صله (گفتند فعل ماضی جمع غائب دیدیلر دیکدر
 (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن قادر مبین
 دیکدر (که حرف بیان بستانی بآکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 آله سین دیکدر (پنهانی یا حرف وحدت بر خبر دیکدر (بسکان ده
 لامیه یا حرف صله (سک معلوم الف نون ادات جمع (ده کوی
 دیکدر (رسانی فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب ایرشدره سین
 دیکدر (مژدی یا مصدریه ایله اجرت معناسنه (فراوان بول و حقوق
 معناسنه در (معادله آتش ویرش دیکدر (خطر جان بیانیه جان
 قورقوسی دیکدر (محصول ترکیب) دلکویه دیدیلر هیچ قادر مبین
 یعنی ایله پیلور مبین که یوز التونی اله سین و کویک کلیرینه بر خبر
 ایرشدره سین یعنی سکا یوز التون اجرت ویرلم وارسان دهه بر خبر
 کتور دینجه دیدی والله حقوق اجرتر لکن بو آتش ویرشده جان

قورقوسی وارد (قطعیه) از سفله بیل مکرمت امید داشتن * کشتی بموج
 لجه حرمان فکند نیست * سفله دنی دیمکدر (نیل نونک فتحیه نائل
 اولق معناسنه در (مکرته اضافت مفعولنه در) امید داشتن امید
 ایلک دیمکدر (کشتی کی دیمکدر) فکندنک مفعولی (بموج لجه
 حرمان لامیه و بیایه) با حرف صله موج طالعده دیمکدر (لجه دریگ
 صودیمکدر) حرمان مصدر در محر و ملق معناسنه (فکندن مصدر
 آتمق و براق معناریته) (محصول یت) الحق و ندیدن مکرته نائل
 اولق امیدن ایلک محر و ملق دریاسی موجنه کی صالمقدر حاصلی
 خمیس و ندیدن مأمول انعام محروم شدن غیر بی نتیج دکلدر * پیش
 عدو زیون شدن از میل مال و جاه * خود را بورطه خطر جان
 فکند نیست * پیش عدو بیسایه دشمن قتنده دیمکدر (خود را
 را ادا مفعول (بورطه یا حرف صله) و رطه محل هلاک دیمکدر
 (ورطه خطر جان بیایه) (خطر خوف معناسنه) (محصول یت)
 دشمن قتنده مال منصبه میلدن ناشی زیون اولق کنیدی جان قورقوسی
 محله آنقدر یعنی حرص مال سببیه دشمنه زیون اولق مهلکه
 عظیمه در (عروض) یوقطعه بحر مضارع اخرج مکفوف مقصور در که
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور (حکایت) شتری در صحرا
 چرا میگرد و از خار و خاشاک آن صحرا غدامی خورد بخار بنی می رسید
 چون زلف خویان در هم و چون روی محبوبان تازه و حرم کردن را
 دراز کرد تا آنرا بهره گیرد دید که در میان آن افعی حلقه کرده و سر را
 بادم فراغ آورد باز پس کشت و از آرزوی وی بگذشت خار بن پنداشت
 احتراز وی از زخم سنان اوست و اجتناب وی از تیزی دندان و شتر ترا
 در یافت گفت که بیم من از این مهمان پوشیده است نه از میربان اشکار
 و ترس از زهر دندان مارست نه از زخم پیکان خارا کر نه هول مهمان
 خورد می میر باز این لقمه کردمی * شتری یا حرف وحدت (چرا اسم
 مصدر اولتله معناسنه) (می ادا حکایه) (چرا میگرد او تیر ایدی دیمکدر
 (خار دیکر) (خاشاک ان لامیه خاشاک خار عطف تفسیر بدر) (غدا
 غین هججه) کسر یله معروف (می ادا حکایه) (خورد فعل ماضی
 مفر دغائب یر ایدی دیمکدر) (بخاری یا حرف صله خار بن دیکر او جانی

دیمکدر یا حرف وحدت (می ادا ت تأکید) رسید ایرشدی دیمکدر
 (چون ادا ت تشبیه (زلف خوبان لامیه (درهم صبیق دیمکدر (چون
 ینه ادا ت تشبیه (روی محبوبان لامیه (تازه معروف (خرم بونده
 عطف تفسیر یدر (کردن کاف بحکم فحمله بو یون دیمکدر (را ادا ت
 مفعول (دراز کرد اوزاندی دیمکدر (تا ادا ت تعلیل (آزرا ادا ت مفعول
 آن خار بنه اشارتدر (بهره یا حرف وحدت همزه حرف توسل (بهره کید
 منفعتانه دیمکدر (که حرف بیان (میان آن لامیه آن خار بنه اشارتدر
 (افعی یاء ثانی وحدت افعی ییلان دیمکدر (حلقه کرده چور کلنش
 دیمکدر (وسر را ادا ت مفعول (بدم یا حرف مصاحبت دم دالک
 ضمیمه قو یرق دیمکدر (فراهم آورده بریره کتورمش (باز پس کشت
 اردینه دوندی دیمکدر (ارزوی وی لامیه (یکدشت بآ ت کیدایله فعل
 ماضی مفرد غائب ترک ایلدی دیمکدر (پنداشت فعل ماضی مفرد غائب
 ظن ایلدی دیمکدر (احتراز وی لامیه وی شتره راجعدر انک قاچمنسی
 دیمکدر (زخم سنان او بیانه ولامیه سنان مزراق دیمکدر بونده دیکندن
 عبارتدر (او خار بنه راجعدر (اجتناب وی لفظاً و معناً احتراز وی
 کیدر (تیزی یا حرف مصدر کسکینلک دیمکدر (تیزی دندان او
 لامیه لردر انک دیشنک کسکینلکندن دیمکدر اوینه خار بنه راجعدر
 (آزرا) را ادا ت مفعول آن بو کلامه اشارتدر (در یافت کلدی دیمکدر
 (که حرف بیان (بیم من لامیه بنم خوف دیمکدر (مهمان پوشیده
 موصوفک صفت پوشیده اسم مفعولدر مستور معناسنه (میزبان آشکارده
 بویله (میزبان قونق صاحبی دیمکدر (ترس من لامیه بنم قورقم دیمکدر
 زهر دندان مار) لامیه لردر (زخم پیکان خارده بویله (پیکان دهرن
 دیمکدر (اگر ادا ت شرط (نه حرف نفی (خورد می به مصروف (هوک
 مهمان) لامیه مسافرک قور قوسی دیمکدر (خورد فعل ماضی متکلم
 وحده یا حرف حکایه بیه ایدم دیمکدر (میزبان ادا ت مفعول میزبان
 دیمکدر که مراد خار بندر (کرد می خورد می کیدر ایلر ایدم دیمک اولور
 (بعض نسخه ده خورد می یرینه بود می واقعدر (محصول ترکیب)
 بدوه صحرا ده او تلو ایدی و اول صحرا انک خار و خاشا کندن غذا یر ایدی
 برخار بنه ایرشدی زلف جانان کی صبیق و محبوبلر یوزی کی تازه و خرم

یویشنی اوزاندی تا که انی فائده لئه یعنی بیه کوردیکه انک اراستنده یریلان
 چور کلخس و باشنی قور و غیله بریره کتورمش آردینه دوندی و خار بنک
 آرزو سندن فراغت کلدی خار بن ظن ایلدیکه انک احترازی یعنی
 حذر ایتمه سی انک یعنی خار بنک مزراغی یعنی دیکنی زخچنددر وانک
 اجتنابی انک دیشینک کس کیندنکنددر دوه یو فکری اکلدی دیدیکه بنم
 خوفم بومستور اولان مسافردندر آشکار اولان اوصا حیندن دکل
 و بنم قورقم ییلاک دیشینک زهر ننددر دیکنک دهرنی زخچندن دکل
 اگر مسافرک قور قوسنی بیمه ایدم یعنی چکیمه ایدم مسافر صاحبی
 برلقمه ایلمر ایدم (قطعه) * کر ازلیم بترسد کریم تیدست عجب *
 زخبت نفس نه از پشم واستخوان ترسد * (کرادات شرط) (لثیم الحق
 یکیمسه یه دپلر) (بترسد باء تأکید الیه فعل مضارع مفرد غائب قور قور
 ایسه دیمکدر) (کریم لثیم ضدی) (خبت نفس مصدرک فاعلته در
 نفسک خبا تشندن دیمکدر) (پشم واستخوان وجود دن عبارتندر
 (محصول بیت) (کریم اولان یکیمسه لثیم قور قور ایسه عجب دکلدر
 نفسک خبا تشندن قور قور جو دندن قور قور یعنی کنندندن قور قور
 طبیعتندن خوف و خشیت ایدر قور قور * کسی که پانهد در میان
 خاکستر * مقرر است که از آتش نهان ترسد * (کسی یا حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) (یا ایاق دیمکدر) (نهد فعل نفی مستقبل
 قورمز دیمکدر) (در حرف صله) (میان خاکستر بیانیه میان بونده اینج
 معنایه در خاکستر کول دیمکدر) (مقرر تفعیل بایندن اسم مفعولدر
 بونده معلومدر دیمکدر) (که حرف بیان) (آتش نهان بیانیه
 (محصول بیت) (بر یکیمسه که کول ایچته ایاق قورمیه یعنی باصیمیه
 معلومدر که کیرلی آتشدن قور قور یعنی کوله باصمدینی دروننده مستور
 اولان آتشدن خوف ایدر حاصلی کولدن خوف ایتوب بلکه انده
 اولان آتشدن خوف ایتدیکه کبی لثیم ذاتندن خوف اولمز جلیلنده
 هر کوز اولان خبا تشندن خوف اولور (عروض) بوقطعه بحر مجتث
 مخبوندر که مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فعلان اولور (حکایت) سکی از هر
 طعمه بی بهره برور و در وازه شهر ایستاده بود دید که قرصی نان کردان
 کردان از شهر بیرون آمد و روی بصر نهاد سک در دنبال وی

روان شد و آواز داد که ای قوت تن و قوت روان و آرزوی دل و آرام
جان عزیزت بکجا کرده و روی بکجا آورده گفت درین بیابان با جمعی از
سرهنگان از کرکان و پلنگان آشنایی دارم احرام زیارت ایشان بسته ام
سک گفت مرا متراسان که اگر بکام نهنک و دهن شیر روی من در قفای توام
(سکی یا حرف وحدت) طعمه بیه جک معناسنه در (بی بهره نصب سز
دیمکدر (برادات ظرف (در قیودیمکدر (دروازه شهر قیوسی دیمکدر
ایستاده) ماضیدن فسمدر طور مش معناسنه (بودادات ماضی) دید
فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان (قرصی
یا حرف وحدت (قرص چورک دیمکدر (سکردان کردان
دونه دونه دیمکدر (بمرون آمد چقدی دیمکدر (بصحر یا حرف
صله (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر (در حرف
ظرف (دنبال وی لامیه دنبال پونده آرد معناسنه در (وی قرصه
راجعدر (دوان صفت مشبیه یله کن دیمکدر (دوان شد سکر تبدی
دیمک اولور (آواز داد چاغردی دیمکدر (که حرف بیان (قوت تن
لامیه (قوت روان ده بویله اولکی واولک تشدید یله ثانی تخفیف یله ازق
دیمکدر (روان جان معناسنه (ارزوی دل لامیه (آرام جان کذلک
(بکجا کرده یا حرف خطاب همزه حرف توسل (ایلمش سین دیمکدر
(بکجا یا حرف صله آورده یا حرف خطاب کتور مش سین دیمکدر
(بیابان معروف (با جمعی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت
(سرهنگان الف نون ادات جمع (سرهنگ چری باشی دیمکدر
(از کرکان انی بیاندر که ازمن بیانیه معناسنه (آشنایی یا حرف مصدر
آشناق دیمکدر (دارم فعل مضارع متکلم وحده اثباتن عبارتدر
بنم واردر دیمکدر (احرام بونده (سسته یه مقارنله نیت قطع میدن
عبارتدر (مرارا ادات مفعول (مترسان فعل نهی متعدی مفرد
قورقتمه دیمکدر (که ادات تعلیل (بکام نهنک یا حرف صله کام دماغ
معناسنه (نهنک تمساح دیمکدر کام نهنک لامیه (دهن شیرده بویله (روی
فعل مضارع مفرد مخاطب کیدر سین دیمکدر (قفای تو لامیه
(مخصول ترکیب) برکلب هر ییه جکدن نصب سز یعنی آج شهرک
درو دروازه سسته طور مش ایدی کوردیکه بر چورک اتمک دونه درنه

یعنی یوارانه یوارانه شهردن چقیدی و صحرا به یوز قودی یعنی توجه
ایلمدی سک انک اردی صیره سکرندی و چاغردیکه ای تنک قوتی
و جانک آز یغی و کوکلک آرزوسی و روحک آرام و راحت نه به
عزیمت ایلمش سین ونه ستمه توجه ایلمش سین دیدی بو بیابانده
کرکان و یلنکاندن اولان سرهنک کردن بر جمع ایله آشنالقم وارور
انلری زیارته نیت ایلمش سک دیدی بی قورقمه زیارا اگر تمساحک
دماغنه وارسلانک اغزینه کیدر ایسک بن سنک قفاکده بم یعنی
آرد کدن ایرلم (مصراع) بر اقم قید زلفک لایق زنجیر اولور سده
(قطعه) کرکرد جهان همه بکردی * ساکن نشوم زجست
وجویت * کراتات شرط (کرد جهان لامیه جهانک اطراف فی همه
دوکلای دیمکدر (بکردی بآئنا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
دولانه سین دیمکدر) ساکن نشوم دوره مم دیمکدر (جست وجو ارامق
معناسنه مر کیدر (محصول بیت) اگر جهانک چوره سنی مجموعی
دولانرایسک سنی ارامه دن دوره مم حاصلی مدت عمرده بن سنک
آرزو کدن خالی اولدم هر نه بیره کیدر سن بنیده کیدرم (عروض)
بوقطعه بحر هزج مسدس اخرج مقبوض و محذوفدر که مفعول
مفاعیلن فعولان اولور (قطعه) آناکه جز بنان نبود زنده جانسان *
دارند رو بخدمت دونان برای نان * آناکه انلر که دیمکدر (بنان
باحرف مصاحبت (نبود فعل نفی مستقبل اولیه دیمکدر (زنده زانک
کسر یله دیری دیمکدر حی معناسنه (جانسان انلر جانی دیمکدر
(دارند فعل مضارع جمع غائب (رو یوز دیمکدر (بخدمت دونان
لامیه باحرف صله الف نون ادات جمع دینلر خدمته دیمکدر
(برای ادات تعلیل (محصول بیت) انلر که انلر که غیر ایله انلر جانی
دیری اولمز یعنی حیاتی کل و شربده یلنلر دینلر خدمته یوز طوئر
اتلم ایچون * کرفی المثل زدست کسان صد قفا خورند * همچون
سک کرسنه دوند از قفای نان * کراتات شرط (فی المثل مثلاً دیمکدر
(دست کسان لامیه خلقک الدن دیمکدر (قفا بونده سلف معناسنه در
(خورند فعل مضارع جمع غائب بر لسه دیمکدر (هم ادات تأکید
(چون ادات تشبیه (سک کرسنه بیایه آج کلب کبی دیمکدر (دوند

فعل مضارع جمع غائب سکر در لر دیمکدر (ققای نان بیانیہ اتمک
 آردی سرہ دیمکدر (محصول بیت) اگر مثلاً خلقک لندن یوز سلہ دہ
 بیر لایسہ اچ کلب کی اتمک آردی سرہ سکر در لر (عروض) بوقطعہ
 بحر مضارع اخرج مکفوف مقصور در کہ مفعول فاعلات مضاعف
 فاعلات اولور * پنج پایک را گفتند چرا بشکل کچ پیکران افتادی
 و پای در میان کچ روی بنهادی گفت از مار نجر بہ داشتہ کہ بآن راستی
 و راست روی ہمیشہ از سنک جفا سر کوفتہ است یا از زخم ستم دم بریدہ *
 پنج پایک ینکچ دیمکدر (را ادات صلہ) چرا ینچون دیمکدر (بشکل
 کچ پیکران بیانیہ با حرف طرف شکل ہیأت معناسنہ در کچ پیکر
 ترکیب توصیفدر پیکر صورت معناسنہ اکری صورتلی دیمکدر الف نون
 ادات جمع اکری صورتلی لرشکلندہ دیمکدر (افتادی فعل ماضی مفرد
 مخاطب واقع اولدک دیمکدر) پای مبتدا (بنهادی خبری) در حرف صلہ
 (میان کچ روی بیانیہ میان اورتہ معناسنہ بعض نسخہ دہ میدان واقع
 اولشددر) بکرو وصف ترکیبدر اکری کید یچی دیمکدر نام مقول حرکتدہ
 مصطلحدر یا حرف مصدر (بنهادی بآئنا کید ایلہ فعل ماضی مفرد
 مخاطب) مار ییلان دیمکدر (نجر بہ داشتہ صنادم دیمکدر) کہ حرف
 بیان (بآن با حرف الصاق سببی متضمن) راستی یا مصددر بہ ایلہ
 طوغر ولاق دیمکدر (راست رو وصف ترکیبدر طوغری کید یچی
 دیمکدر یا خود حرکت مقبولہ مصطلحدر یا حرف مصدر (ہمیشہ
 دائما دیمکدر) سنک جفا بیانیہ (سر کوفتہ باشی قاقلمش یعنی از یلمش
 زخم ستم بیانیہ ظلم زخندن دیمکدر) دم بریدہ قورغی کسلمش دیمکدر
 (محصول ترکیب) بشکچہ دیدیلر ینچون اکری صورتلی لرشکلندہ
 واقع اولدک و بکرو لک اورتہ سنہ یا میدانشہ ایاق قودک یعنی عدم
 استقامتہ میل ایلدک دیدی ییلاندن نجر بہ ایلدم کہ اول طوغر یلق
 و راسترو لک یعنی استقامتی سبیلہ دائما جفا طاشندن باشی از یلمشدر
 باستم یازہ سندن قورغی کسلمش وقویمشدر (قطعہ) ہر چاری
 بصورت خود کردد آشکار * اورا چوجان کشند در اغوش خوش تنک *
 بصورت خود بیانیہ با حرف ظرف کنندی صورتندہ دیمکدر (کردد
 فعل مضارع مفرد غائب اولہ دیمکدر) آشکار فاعلی (اورا را ادات

مفعول او پری به راجع در (چو ادات تشبیه) کشید فتح کاف ایله فعل
 مضارع جمع غائب چکرلر دیمکدر (دراغوش خویش لامیه کنندی
 قوجاغنه دیمکدر) (تک بونده مصطفی دیمکدر) (محصول بیت)
 هر نه بیرده که پری کنندی صورتنده آشکار و ظاهر اوله انی جان کی
 مصطفی کنندی قوجاغنه چکرلر حاصلی صورت زیناده کورندوکی
 ایچون هر کس میل واستک ایله * هر جا بشکل راست براید بسان مار *
 سنکین دلان ز دور زدنش بچوب و سنک * بشکل راست بیانییه با
 حرف مصاحبت طوغری شکل ایله دیمکدر (آید ظاهر اوله) (بسان مار
 ییلان کی دیمکدر) (سنکین دل وصف ترکیبدر طاش کوکلی دیمکدر
 مر جنسر معناسنه الف نون ادات جمع) (زند فعل ماضی جمع غائب
 شین ماره راجع در (محصول بیت) هر نه بیرده پری شکل مستقیمه
 ییلان کی ظاهر اوله طاش کوکلی لر انی اوزاقدن دکنک و طاش ایله
 از لر لر (عروض) بحر مضارع معلوم (حکایت) غوکی از چفت خویش
 جدا مانده و محنت بی چفتیش بر کنار در یا نشانده هر سو نظری می
 انداخت و خاطر غمدیده خود را از غم بی چفتی می پرداخت ناکهان *
 غوکی یا حرف وحدت غوک قور بغه دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر قور بغه کنندی چفتنیدن جدا دوشمش ایدی و چفت سبز لک محنتی
 در یا کنارینه اوتورشمش ایدی هر طرفه نظر ایله ایدی و کنه دکنک
 غم کورمش خاطری چفت سبز لک نمندن اکلردی آنسزین (مثنوی)
 ماهی دید در میانه آب * همچون آب زوان روان بشتاب * ماهی
 بآه ثانی حرف وحدت ماهی بآه اصلیه ایله بالی دیمکدر (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (میان و میانه اورته دیمکدر) (آه
 اضافت لامیه) (هم ادات تأکید) (چو ادات تشبیه) (آب روان افار صو
 دیمکدر) (روان صفت مشبهه کیدیچی دیمکدر) (بشتاب با حرف
 مصاحبت بشتاب عجله دیمکدر) (محصول بیت) ترکیبه مر بو طدر
 قور بغه آنسزین صویک اورته سنده بر بالی کوردی افار صوکی
 عجله ایله کیدیچی * همچو مقراض از سبیکه سیم * اطللس سطح آب
 از و بدونیم * همچو ادات تشبیه (مقراض تحریف ایدوب مقص
 دیرلر) (سبیکه سیم لامیه کوهش سبیکه سی یعنی دوکله گومشدن

دیمکدر (اطلس سطح آب بیابیه و لایه (اطلس معروف سطح
 یونده تاوان دیمکدر اوست معناسنه در صویک اطلس کی اولان
 سطحی دیمکدر (ازمن معناسنه (اوماهی یه راجعدر بدو نیم
 ایکی پارچه دیمکدر (محصول یت) اول ماهی دوکه کومشدن
 مقراض کی ایدی اطلسه بمائل اولان سطح آب اذن ایکی پارچه
 اولوردی یعنی صوبی یاره یاره کزری * یا چو ائمن هلالی از کم
 وکاست * متقابل یجنش از چپ و راست * یا حرف تردید (حوادث
 تشبیه (ایمن امین دیمکدر (هلالی یا حرف تنکیر هلال آیت ایکی سی
 اوجی زمانی کی اولان زمانه دیرلر (کم وکاست عطف تفسیر یدر
 اکسملک معناسنه (متقابل نازیله صالحه دیرلر (یجنش باحرف
 مصاحبت (ازادات صله (محصول یت) اول ماهی اطلس سطح آبی
 ایکی پاره ایدن کومش مقراض ایدی یا خود اکسملکدن ونقصاندن
 امین اولان هلال کی صوله صاعه جنش ایله متقابل ایدی * چون
 غولک ویرا بدید خاطرش بصحبت وی کشید قصه بی حقی خود را
 در میان آورد و از وی طلب مصاحبت کرد ماهی گفت مصاحبت را
 مناسبست در پایست است و مصاحبت نامناسبست صحبت را ناشایست
 مرا با تو چه مناسبست مرا با قدر قدر دریا و ترا منزل بنگار ساحل مرا
 دهان خاموش و ترا زبان پر از خروش ترا قبح لقا سپر بلا هر که شکل ترا
 بیند نخواهد که با تو نشیند و مرا حسن منظر سر مایه خوف و خطر
 هر جا که بجمال من دیده برافروزد و چشم طمع در وصال من دوزد
 مرغان آسمان در هوای منند و وحوش صحرا سودای من صیادان
 گاه چون دام در جست و جوی من با هزار دیده و گاه چون شست
 از بار آرزوی من پشت خمیده این بگفت و راه قدر دریا برداشت
 و غولک را بر ساحل تنها بگذاشت * چون ادات تعلیل (وی ماهی به
 راجعدر (را ادات مفعول (بدید بآ تأسک یدایله فعل ماضی مفرد
 غائب کوردی دیمکدر (خاطرش شین ضمیر غولک راجعدر (بصحبت وی
 لایه با حرف صله (کشید فعل ماضی مفرد غائب چکنیدی دیمکدر
 (قصه بی حقی خود بیابیه و لایه با حرف مصدر (را ادات مفعول
 کندونک چفت سزلاک حکایتی (در میان آورد اوره یه کتوردی

یعنی حکایه ایلمدی دیمکدر (ازوی وی ضمیر ماضی به راجعدر) طلب
مصاحبت مصدرک مفعولنه در (مصاحبت را ارادات صله) (در حرف
تأکید) (بایست کرک معناسنه) (سین و تادات خبر) (نا حرف توصیف
نقی) (صحبت را ارادات صله) (نا حرف نقی) (شایست لایق معناسنه) (سین
و تاد مقدر لایق دکلدر دیمکدر) (مر ارادات تخصیص بنم دیمکدر) (باتو
با حرف مصاحبت) (چه ادات استغهام انکاری) (مر ارادات صله جائز
دیمکدر) (قعدر یا لامیه دکرک دیی دیمکدر) (ترا ارادات صله) (کار
(ساحل لامیه ساحل دکر نکاری دیمکدر صیغ معناسنه) (مر ارادات
تخصیص) (خاوش ساکت معناسنه) (ترا ارادات تخصیص) (پرخروش
یونده فریاد و قعاندن عبارتدر) (ترا ارادات صله) (فجح لقا چرکین
چهره معناسنه) (سیر بلا بیانیه بلا قلقانی دیمکدر) (سککل ترا لامیه
را ارادات مفعول) (بند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر) (خواهد
فعل مضارع منفی مفرد غائب استمر دیمکدر) (که حرف بیان) (باتو
با حرف مصاحبت) (نشند فعل مضارع مفرد غائب او توره دیمکدر
(مر ارادات صله) (حسن منظر مصدرک مفعولنه منظر چهره معناسنه
(سرمایه خوف و خطر عطف تفسیری و معلوم) (هر که هر کس که
تقدیرنده) (بجمال من لامیه) (با حرف مصاحبت) (دیده کوز دیمکدر
(برادات تأکید) (افروزد فعل مضارع مفرد غائب شعله لندیره دیمکدر
(چشم طمع بیانیه) (وصال من لامیه) (دوزد فعل مضارع مفرد غائب
دیگر دیمکدر) (دوزیدنن یاد و ختن دن خازایه قلب اولنمشدر
افروزد ده بویله در) (مرغان اسمان لامیه) (هوای من ده بویله هوا
محبت معناسنه در) (نون و دال ادات جمع خبر) (وحوش صحرا لامیه
صحرانک وحشی لری دیمکدر) (سودای من لامیه بنم عشقیده دیمکدر
(نون و دال رعایت سجع ایله حذف اولنمشدر) (گاه بعضی وقت
دیمکدر) (چون ادات تشبیه) (دام توزاق) (جست و جوی من لامیه
نی طلبیده دیمکدر با حرف مصاحبت) (هزار بیک دیمکدر) (چون بنه
ادات تشبیه) (شت شینک فحیه بالی آغی دیمکدر) (بارا ازوی من
لامیلدر در بنم آرزومک یوکندن) (بشت ارقه دیمکدر) (خجیده ماضیدن
قسمدر یوکلمش معناسنه) (این بو کلامه اشارتدر) (راه قعدر یا لامیلدر در

(برداشت فعل ماضی مفرد غائب بودنی دیمکدر) (غول را را
ادات مفعول) (بگذاشت ترک ایلادی دیمکدر) (مخصول ترکیب) چونکه
قور به بانگی کوردی خاطری الک صحبتنه چکنندی یعنی میل ایلادی
و کدینک اش سزای حکایه سنی اورتیه کتوردی و بالقدن مصاحبت
طلب ایلادی بالی دیدی مصاحبتنه مناسبت کرکدر و مناسب اولیان
صحبتنه لایق دکلدر بنم سنک ایله نه مناسبتیم واردر یعنی یوقدر بکا مکان
قعدریادر و سکا منزل صیغ کناردر بنم اغزم خاموش و سنک دلاک پرخروش
سکا چرکین چهره بلاقلقا نیدر هر کیمسه که سنک شکلی کوره سنکله
استمز که اوتوره یعنی اتوره فی استمز و بکا کوزل چهره خوف و خطر
سرمایه سیدر یعنی کوزل لکله بلایه اغرامشدر هر کیمسه که بنم جمالله کوزی
شعله لته یعنی یوزیمه بقه طمع کوزینی بنم وصاله دیگر حاصلی وصال
طمع ایلر آسمانک قوشلری بنم آرزومده دیلر و صحرانک وحشی لری بنم
عشقمده دیلر صیادل بعضی کره بنی طلبده آغ کبی یلک کوز ایله اولور
یعنی کمال دقت ایلرلر و کاه اولته کبی بنم آرزوم یوکنندن ارقه لری بوکیلور
اضطراب چکرلر دامه هزار دیده اولته به پشت خیمده مر اعاتلری
غایت لطیفدر تدبیرونی دیدی و دریانک دیی بولینی طوتدی و غوکی کنارده
یالکز براقدی (قطعه) با کسی منشین که نبود باتودر کوهر یکی * رشته
پیوند صحبت اتحاد کوهرست * با حرف مصاحبت (کسی با حرف وحدت
) منشین نمی حاضر مفرد اوتورمه دیمکدر (که حرف رابط) (نبود فعل
نفی مضارع دمفرد غائب اولیه دیمکدر) (باتو با حرف مصاحبت) (کوهر
اصل دیمکدر) (یکی بردیمکدر) (رشته) پیوند صحبت لامیه و یلامیه (رشته
ایلک پیوند مطلق ایاق باغنه دیلر) (اتحاد کوهر مصدرک فاعلنه در
اتحاد بر اولیق) (مخصول بیت) بر کیمسه ایله اوتورمه که سنک ایله اصلده
بر اولیه یعنی هم جنس اولیه صحبت باغنه ایلیکی اصلک بر اولیسیدر
یعنی هم جنس اولیق قدر * جنس را با جنس و با نا جنس اگر کیری
قیاس * این بسان آب و روغن وان چوشیر و شکر است * جنس را
را ادا ت مفعول (با جنس با حرف مصاحبت) (با نا جنس با حرف صله
نا حرف توصیف نفی) (کیری فعل مضارع مفرد مخاطب طورترین
دیمکدر این نا جنسه اشارتدر) (يسان ادا ت تشبیه) (آب صو) (روغن

یاغ دیمکدر (آن جنسه اشارتدر) شیر سوت دیمکدر (محصول بیت)
جنس جنس ایله اولملقخی ناجنس ایله اولملقغه اگر قیاس و تمثیل
طوترسین بو یعنی جنسک ناجنس ایله اولملی صوایله یاغ کبدر یعنی
اصلا امتزاج ایلز واول یعنی جنسک جنس ایله اولملی سوت ایله شکر
کیبدر یعنی کالبله مختزدر (عروض) معلوم (حکایت) کبوتر
گفتند چونست که تودو پیچه بدش یاوری چومرغ خانکی بریشت
زان قدرت نداری گفت پیچه کبوتر غدا از حوصله پدر و مادر بخورد
و چونه مرغ خانکی از هر مزبله بر راه کزردیک حوصله غدا ی دو پیچه
بدش نتوان داد و از نیم مزبله در روزی بر هزار چونه توان کشاد *
کبوتر کوکر چین دیمکدر را ادات صله (کنند فعل ماضی جمع غائب
دیدلر دیمکدر) چون روم ضبله نیچون دیمکدر (که حرف بیان (پیچه
یاوچیم عجمبله یلوری دیمکدر) بدش باء عربیله زیاده دیمکدر (یاوری
فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کتور مزسین دیمکدر) چو ادات تشبیه
(مرغ خانکی طاوق دیمکدر) بر ادات صله (بدش باء عربیله زیاده رک
دیمکدر) (ان ایکی به اشارتدر) نداری نفی خطا بدن عبارتدر و استفهامی
متضمن (قدرت نداری قدرت یوقیدر دیمک اولور) پیچه کبوتر لامیه
(حوصله پدرده لامیه) حوصله قورسوق دیمکدر (بخورد باء تأکید
ایله فعل مضارع مفرد غائب بیر دیمکدر) چوزه پلیمج دیمکدر ما بعدینه
اضافتی لامیه (مزبله معروف) (بحرف ظرف) کزرد اوغرایه دیمکدر
(غدا ی دو پیچه لامیه) بدش باء عربیله زیاده دیمکدر (نتوان داد
ویرمه یسر در دیمکدر) نیم یارم دیمکدر روزی یا حرف وحدت (توان کشاد
آچلمسدر یعنی اشیرلر دیمکدر) (محصول ترکیب) کوکر جینه دیدلر که
نیچوندر که سن ایکی یاوردن زیاده کتور مزسین طاوق کی اندن زیاده
قدرت یوقیدر دیدی کوکر چین یاور یسی غدا بی اناسنک و باباسنک
قورسغندن بیر و طاوغنک پلیمجی هر مزبله دن بیر که یولده اوغریه یعنی
راست کلدیکی مزبله دن که ویر قورسوق ایکی یاورییه ویر زیاده ویر
یارم مزبله دن برکونده بیک پلیمجه اشملک نمکندر (قطعه) خواهی که
شوی حلال روزی * همنخانه مکن عیال بسیار * (محصول بیت)
استرایسک که حلال رزق لی اوله سین عیال بسیاری اودش ایله عیال دیو

شرمنا نفقه سی اوزر یک که لازم اولار اشخاصه دیرلر * دانی که درین
 سراچه تنک * حاصل نشود حلال بسیار * (محولیت)
 ییلورسین که بوطار سراچه ده یعنی عالم دنیا ده حلال چوق حاصل
 اولز حلال صرف نادر بوانور (عروض) معلوم مفعول مفاعله
 فعوان (حکایت) کجشکی خانه موروثی خود را بار پرداخت و در فرجه
 آشیان لک تنک خانه ساخت باوی گفتند تراچه مناسبت که باجنه
 بدین حقیری با جانوری بدان بزرگی همسایه باشی و خود را باوی
 در محل اقامت و منزل استقامت هم پایه داری گفت من نیز این قدر
 دائم اماند انسته خود عمل نتوانم در همسایگی من ماریست که چون
 هر سال پچکان آوردن و بخون جگر پیوروم ناگاه در خانه من نازد
 و پچکان من قوت خود سازد امثال ازوی کریخته ام و در دامن دولت
 این بزرگ او یخته ام امید میدارم که داد من ازوی بستاند و چنان که
 هر سال پچکان من اقوت خود گردانیده است امسال و پرا قوت پچکان
 خود گرداند * کجشک کاف عربک ضعیله و نونک سکونی و جیمک
 ضعیله سرچه دیدگری قوشدر (باز پرداخت براقدی محصول ترکیب)
 بر سر چه تنگندی ارث ایله نائل اولدیغی خانه سنی براقدی و لیلک
 یووه سنک دلکنده خانه یاپدی سرچه به دیدیلر سکا نه مناسبت
 بو حقیر ایله جشه ایله بو اولولقه سده جانور ایله قو کشو اوله سین
 و کندیک اناک اکنه جک محله و طوره جق مترانده مرتبه دش
 حلوته سین دیدی بن دخی بو قدر ییلورم اما کندی بیلدیکم ایله غمه
 قادر اولم بنم قو کشو لغمه بریلان و اردر که چونکه هر سنه یاور یلر
 کتوروم و خون جگر له بسلرم انسرین بنم خانه مه سکر در و بنم
 یاور یلر می کند و به آریق ایبر بوییل اندن قاچشم و بو اولونک
 دواتی از کینه یا ششم امید ایدرم که بنم حقیمی اندن آله و انجیلین که
 هر ییل بنم یاور یلر می کند و به آریق ایلمدر یعنی بنم یاور یلر می
 بیلدیکم کی بو ییل انی یعنی ییلانی یاور یلر نه ازق ایلمه (قطعده) چور و به
 در بیده شیر باشد * زید اعم از زخم چنگال کرکان * چوادات تعلیل
 (بیده باه عز بیده بیده دیکدر) (شیره اضافت لامیه) (زید زاء معجمه ک
 کسری و یانک قحطیه قبل مضارع مفرد غائب دیر یلور یعنی کتور

دیمکدر ایمن امین دیمکدر (محمصول بیت) چونکه داکو ارسلا نك مبدشه سنده
 اوله قوردر لک جنکال یاره سندن امین کچنور یعنی انک سایه سنده مستریج
 اولور * ز پیداد خردان امان یابد انکس * که کیرد وطن در جوار بزرگان *
 پیداد خردان لامیه پیداد ظلم معنا سنده در (خرداء معجمه نك ضمیمه اوفق
 دیمکدر الف نون ادات جمع) یابد فعل مضارع مفرد غائب بولور دیمکدر
 (که حرف رابط) کیرد فعل مضارع مفرد غائب (وطن مکان معنا سنده در
 (جوار بزرگان لامیه اولورک یاننده دیمکدر (محمصول بیت) اوفق لک
 ظلمیدن اول کپسه امان بولور که اولور قتنده مکان طوته (عروض)
 بوقطعه بچی تقارب مثنی سالمدر که درت کره فعولان اولور (حکایت)
 سک را گفتند سبب چیست که در خانه که تو باشی کدا کرد آن نتواند کشت
 و برهر آستانه خسی از انجا نتواند گذشت گفت من از حرص و طمع دورم
 و به بی طبعی و قناعت مشهور از خوانی بلب نانی قائم و از بریانی از خشک
 استخوانی خرسند اما کدا سخیره حرص و طمع است و مدعی جوع و منکر
 شبع نان یک هفته اش در انبان و زبانش در طلب نان یکشنبه جنبان
 غدای ده روزه اش در پشت و عصای در یوزه اش در پشت قناعت
 از حرص و طمع دورست و قانع از حرص طامع نفور * سک را را
 ادات صله (که حرف پیان) خانه یا حرف وحدت نوعیه همین
 حرف توسل (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) کدا
 دینجی دیمکدر (کرد آن لامیه آن خانه به اشارتدر اول خانه نك
 اطرافنی دیمکدر) نتواند گذشت دولتمعه قادر اولمز دیمکدر (آستانه
 یا حرف وحدت نوعیه) همین حرف توسل آستانه اشک دیمکدر (ینه
 سیر ایدن عبادتدر (خسی فعل مضارع مفرد مخاطب یانه سین
 دیمکدر) نتواند گذشت کچمه که قادر اوله مز دیمکدر (خوانی یا حرف
 وحدت خوان سفره دیمکدر) بلب نانی یا ینه حرف وحدت لب نان
 اتمک دیلی دیمکدر (بریانی یا حرف وحدت) خشک قور و دیمکدر
 (استخوان یک یا حرف وحدت) خرسند قانع دیمکدر (سخیره باد هوا
 خد متکاره و مسخیره به دیرلر (حرصه اضافت لامیه) مدعی جوع
 فاعلک مفعولنه در) منکر شبع ده بویله اخلق دعوی ایدیحی و طوقلغی
 منکر دیمکدر (لبان یک هفته اش پیانیه و لامیه شین ضمیر کدایه

راجع در آنک برهفته لك اتمك ديمكدر (انبان طغرجق معناسنه در
 طلب نان يكشبه مصدرک مفعولنه و بيانیه بر كچه لك اتمك طلبي
 ديمكدر و يكشبه و هفتمده اولان هاء رسمي لر حصر و تخصيص ايچرندر
 يدي گونه حصر اولان يندن هفتمه ديرلر پنجده بويله در (جنبان
 صفت مشبهه در او بناديچي ديمكدر) غذای ده روزه بيانیه اون كونلك
 غذایي ديمكدر روزه هاسی ده سابق کبیدر (پشت ارقه ديمكدر
 اعصای در يوزه بيانیه در يوزه ديلمه معناسنه در) مشت يمك ضميه
 اوج ديمكدر (نفور جهول وزني اوزره مبالغه فاعلدر زياده نفرت
 ايديجي معناسنه) محصول تركيب کليه ديديلر سبب ندر شول برخانه ده که
 سن اوله سين ديبلنجي اتمك اطرافني دولانغده قادر اوله مزوهر شول برآستانه
 اوزره که ياته سين اول محلدن کچمکه قادر اوله مزکلب ديدی بن حرص
 وطمع مدن اوزانغم و طمع سزاق ايله وقناعت ايله مشهورم بر سقره دن
 پرديلم اتمکه و بر پر ياندن بر قورو ککه قائم اما ديبلنجي حرص و طمعك
 باد هوا خد مشكار يدر يا خود مسخره سيدر و اخلق دعوا ايديجيدر
 و طوقلغی انکار ايديجيدر اتمك برهفته لك اتمك طغر جغنده و ديلي
 بر كچه لك اتمك طلبنده اوينديجيدر يعني برهفته لك اتمكي و ارايكن
 ينه بر كچه لك اتمك طلب ايلر اون كونلك غذا ارقه سنده و ديبلنجيك
 عصامي آوجنده قناعت حرص و طمع مدن بعيد در وقناعت ايديجي
 طمع ايديجي حريص مدن نفرت ايديجيدر (قطعیه) در هر دلی که
 عز قناعت نهاد پای * از هر چه بود حرص و طمع رايست دست *
 دلی با حرف وحدت) که حرف رابط صفت (عز قناعت بيانیه) نهاد
 فعل ماضی مفرد غائب قودی ديمكدر (بود اادات ماضی) را اادات
 تخصيص (ييست باء تأکید ايله فعل ماضی مفرد باغلدي ديمكدر
 دست مفعول) محصول ييت) هر بردلده که قناعت عزتی پای قودی
 يعني مستقر اولدی هر نسنه دنکه وار ایدی حرص و طمعك الي
 باغلدي کوکلده اولان شيلردن طبعی کسی * هر جا که عرضه
 کرد قناعت متاع خویش * بازار حرص و معرکه آزار شکست *
 عرضه هاء رسمي علامت نقلدر لفظ عربي بي عجم استعمال ايلد که
 بعضا بويله هاء رسمي ايله استعمال ايدرلر (متاع خویش بيانیه

(باز از حرص بیانیہ) (معرکہ آزدہ بویله معرکہ جنک بری دیمکدر اما
 جنک دہ استعمال ایدرلر) (آز حرص معناسنه در) (را ادات مفعول
 شکست فعل ماضی مفرد قرلدی دیمکدر) (محصول بیت) هر پرده که
 قناعت کدی متاعنی عرض ایلیمه حرص بازاری و آز معرکه سی قرلدی
 (حکایت) روباه پچه بامادر خود گفت مرا حیلله بیاموز که چون
 بکشا کش سگ در مانم خود را ازو برهانم گفت از حیلله فراوانست
 اما بهترین همه آنست که در خانه خود بنشین نه اوترایند و نه تو اورا بینی *
 پچه حیلله) یاری حرف وحدت همزه ل توسل (بیاموز بآء تا کید ایلله
 فعل امر مفرد مخاطب او کرت دیمکدر) (که حرف رابط) (چون ادات
 تعلیل) (بکشا کش با حرف ظرف چکش و دو کش معناسنه در) (سکه
 اضافت لامیه) (در مانم عاجز قالم دیمکدر) (خود را ادات مفعول
 برهانم) (بآء تا کید ایلله فعل مضارع تکلم وحده قور تارم دیمکدر
 انرا) (را ادات صله) (محصول ترکیب) بر دلکو یاوریسی کند وانه سنه
 دیدی بکار حیلله او کرت تعلیم ایلله که چونکه کلک چکشند عاجز قالم
 کندیمی اندن قور تارم دیدی اگا حیلله بولدر و چوقدر اما اعلاری
 اولدر که کندی او کده اوتوره سین نه اوسنی کوره و نه سن آئی کوره سین
 (قطعه) * چو باتو خصم شود سفلله نه از خردست * که در خصوصت
 او مکر و حیلله ساز کنی * (جوادات تعلیل) (با حرف مصاحبت) (سفلله
 یاسی حرف وحدت همزه توسل) (محصول بیت) چونکه سنک ایلله
 بر سفلله خصم اوله عقلمن دکلمر انک خصوصتده مکر و حیلله
 دوزه سین * هزار حیلله توان ساخت وز همه آن به * که هم ز صلح و هم
 جنگش احتراز کنی * (محصول بیت) بیک حیلله دوز منک نمکندر
 وجهه سندن اول یکدر که انک هم صلحندن هم جنگندن یعنی بارشتمتدند
 دو کو شمشکده احتراز واجتناب ایده سین (حکایت) سرخ زنبوری
 پرمنج عسل زور آورد ناه و را طعمه خود سازد بزاری در آمد که با وجود
 این همه شهد و عسل مرا چه قدر و خل که آنرا بگذاری و بمن آری
 زنبور گفت اگر آن شهدست تو شهد را کافی و اگر آن عسل است
 تو سر چشمه آئی * سرخ زنبوری یا حرف وحدت (سرخ زنبور قرل
 آرید که اشک آریسی دیمکله معر و قدر) (منج بال آروسی دیمکدر

تا) ادات تعلیل (ویرا رادات مفعول) (وی منجه راجعدر) (طعمه خود
 بیایه) (سازد بوبله پرلده ایلله دیمکدر) (بزاری با حرف صله یا حرف
 مصدر فریاده دیمکدر) (باوجود این همه شهد بوقدر بالک وجودیله
 بیله دیمکدر) (مرا رادات تخصیص) (که حرف بیان) (انرا رادات مفعول
 آن عسله راجعدر) (بگذاری ترك ایده سین) (بمن با حرف صله) (آری
 فعل مضارع مفرد مخاطب کتوره سین دیمکدر) (شهد را رادات
 تخصیص) (کافی با حرف خطاب معدنی سین دیمکدر) (سرچشمه
 منبع دیمکدر) (آئی یا حرف خطاب) (محصول ترکیب) (باشک آروسی
 بال آروسنه زورکتور دی یعنی غلبه و هجوم ایلدی تا کیم اتی کندویه
 طعمه ایلله فریاده کلدیکد بوقدر شهد وعسلک وجودیله بیله بنم
 نه قدر و مرتبم واردر که بالی ترك ایده سین و بکا زورکتوره سین
 آری دیدی اکر اول بال ایسه سن بالک معدنی سین و اکر اول عسل ایسه
 سن انک منبعی سین) (قطعه) (ای خوش آن مرد حقیقت که زیغام
 و سلام* روتاید بسوی مائده وصل رود* (محصول بیت) (ای خوش
 اول حقیقت مردی که یعنی اهل حقیقت اولان کیمسه خبر و سلامدن
 یوزچو پرر وصل سفره سی جاننده کیدر یعنی سلام و خبر ایلله متلذذ اولمز
 بلکه وصال معشوقه میل ایدر* اصل چون روی نمایدز پس پرده فرع*
 فرع رباباز کذارد بسر اصل رود* (محصول بیت) اصل چون فرعک
 پس پرده سندن یعنی ماو راسندن یوز کوستره فرعی ترك ایدر اصل
 سوداسنه کیدر یعنی اصل اولدیغی محلی مشاهده ایتدیکي کبی فرعی
 ترك ایلر (حکایت) (موریرا دیدند که بزور مندی کمر بسته و ملخی راده
 برابر خود برداشته بتعجب گفتند این مور را بینید باینی ناتوانی باری را
 باین کرانی چون میکشد مور چون این بشنید بخندید و گفت مردان
 یار را بنبروی همت و بازوی حیت کشند نه بقوت تن و ضخامت بدن*
 (موری) یا حرف وحدت (را رادات مفعول) (دیدند فعل ماضی جمع غائب
 کور دیلر دیمکدر) (بزور مندی با حرف صله یا حرف مصدر) (مند
 ادات نسبت زور لولغه) (کمر بسته بل بغلش دیمکدر) (ملخ چکر که
 دیمکدر جراد معانسه یا حرف وحدت) (ده اون دیمکدر عشر معانسه
 برداشته) (قادر مش دیمکدر) (بتعجب با حرف مصاحبت) (مور را رادات

مفعول (بینید باء تأکید ایلله فعل مضارع جمع غائب کورک دیمکدر معلوم اوله که بوتأ کید دیدیکمن بال مجموعی استقبالیه در مضارع ده اولان معنای استقبالی تأکید ایتدیکی ایچون تأکید اطلاق اولندی نه کیم روضه اولده بیان اولندی (باین باحرف مصاحبت) (نتوان ضعیف یا حرف مصدر) (بار حل معناسنه) (یا حرف وحدت) (را ادات مفعول) (باین باحرف مصاحبت) (کران آغر دیمکدر ثقیل معناسنه یا حرف مصدر) (چون نیجه دیمکدر) (می ادات حال) (کشد فعل مضارع مفرد غائب جکر دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بشنید باء تأکید ایلله فعل ماضی مفرد غائب ایشندی دیمکدر) (بخندیدد بویه کولدی دیمکدر مردان) (مبتدا مردل دیمکدر) (بار را را ادات مفعول یوکی دیمکدر بنیر وی همت) (بیانیه باحرف مصاحبت) (نیرو قوت دیمکدر) (بازوی حبت ده) (بیانیه حیت غیرت دیمکدر) (کشد فعل مضارع جمع غائب جکر ل دیمکدر) (بقوت تن باحرف مصاحبت اضافت لامیه) (ضخامت بیوکلک دیمکدر) (محصول ترکیب) (برقریجه بی کوردیلر که زور لولغه مل باغملش و کندیکن اون برابری بر جکر که بی قاندر مش تعجب ایلله دیدیلر یوفر نیجه بی سیر ایلله یو ضعیف لک ایلله بورتیه آغر بر یوکی نیجه جکه یور قریجه چونکه بونی اشدی کولدی و دیدی مردل یوکی همت قوتیه و غیرت باز و سسیله جکر ل وجود قوتیه و بدن بیوکلک لیه دکل (قطعه) * باری که آسمان و زمین سرکشید از و * مشکل توان پیآوری جسم و جان کشید * (باری یا حرف وحدت بار یوک دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (سرکشید باش جکدی دیمکدر که اجتنابدن کایتدر تو) (سن دیمکدر) (آن باره اشارتدر) (پیآوری جسم و جان لامیه باحرف مصاحبت یا ور یاردجی دیمکدر) (یا حرف مصدر جسمک یاردجی ایلله دیمکدر) (کسید بونده مصدر معناسنددر) (محصول بیت) (بر یوک که آسمان و زمین اندن اجتناب و اعراض ایلدی سن انی جسم و جانک یاردجی ایلله چکمک مشکل یعنی بوقدر عظمت جسم ایلله سموات و ارضین اجتناب ایلدیکی شیدن سن یو جسم صغیر ایلله تحمل سودا سنده اولوق مشکلدر بویته ده) (اناعرضنا الامانة علی السموات و الارض و الجبال فاین ان یحملنها و اشفقن منها و حملها الانسان) نص شریفنه تلخیص

وارد در * همت قوی کن از مدد رهر وان عشق * کان بار بار بقوت
 همت توان کشید * (رهر وان الف نون ادات جمع رهر و سالک
 معناسنه در) عشقه اضافتی بیانیه (که حرف تعلیل) بار را ادات
 مفعول (بقوت همت بیانیه با حرف مصاحبت) توان کشید چکلم
 نمکندر دیمکدر (محصول یت) عشق سالکری یعنی اهل الله مدد
 و یار دمندن همتی قوی ایله حاصلی استمداد و اعانت طلب ایله زیر
 اول بوی همت قوتیله چکلم نمکندر (حکایت) (اشتراکی در پای
 مهار کشان در صحرا می چرید موشی بوی رسید و ویرانی خداوند
 دید حرص بران داشت که مهارش گرفت و بخانه خود روان شد
 شتر نیز از اینجا که فطرت او مفسور بر انقیاد است و جبلت او مجبول بر عدم
 مخالفت و عناد با او موافقت کرد چون بخانه خود رسید سوراخی
 دید شک گفت ای محال اندیش این چه بود که کردی خانه تو چنین خرد
 و جسته من چنین بزرگ نه خانه تو ازین بزرگتر تواند شد و نه جسته من
 ازین خردتر میان من و تو صحبت چون در گیرد و محالست چون صورت
 پذیرد * اشتراکی با حرف وحدت (در پای پرده دیمکدر) (مهار کشان
 دیز کین چکرک دیمکدر) (موشی با حرف وحدت بر فاره دیمکدر) (بوی
 با حرف صله وی اشتراک راجع در) (بی خداوند صاحب سز) (حرصش
 شین ضمیر موشه راجع در) (داشت بونده قائمندی دیمکدر) (که حرف
 بیان) (مهارش شین اشتراک راجع در) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب
 طوتندی دیمکدر) (بخانه خود با حرف صله اضافت لامیه) (روان شد
 کندی دیمکدر) (نیز دخی دیمکدر) (از اینجا که اول پیردن یعنی
 اول حالتدن که دیمکدر) (فطرت خلقت معناسنه در) (اویه اضافت
 لامیه) (مفسور اسم مفعول مخلوق معناسنه) (انقیاد انفعال بایندن
 مصدر در اطاعت معناسنه) (جبات طبیعت معناسنه در) (اویه لامیه
) (مجبول طبیعتش دیمکدر) (با او با حرف مصاحبت او موشه راجع در
) (چون ادات تعلیل) (بخانه خود لامیه با حرف صله) (رسید فعل ماضی
 مفرد تائب ابرش دی دیمکدر) (سوراخی با حرف وحدت) (تنگ دار
 دیمکدر) (محال اندیش وصف ترکیب در محال فکر ابدی معناسنه
) (این چه بود که بونه اوله که دیمکدر) (کردی بای خطاب ایله ایلدک

دیمکدر (خانه نو لامیه سنک خانه دیمکدر) چنین بونجیلین دیمکدر
 (خرد خاء مجسمه مک ضمیمه اوفق دیمکدر) جثه من لامیه بنم وجودم
 دیمکدر (بزرگ اولو بیوک دیمکدر) نه حرف نفی (توانده مصروف
 (تواند شد اولسر در دیمکدر) میان من لامیه (میان من وتو سنک ایله
 بنم بیمنده دیمکدر) (چون ادات استفهام نیجه دیمکدر) (گیرد بونده
 قابل اولور معناسنه در) (بجاست اوتور مق معناسنه در) (چون سابق کی
 پذیرد فعل مضارع مفرد غائب قبول ایلم دیمکدر) (محصول ترکیب)
 یردوه برده دیزکین سورویه رک اوتلرایدی برقراره اکا ایرشدی وانی
 صاحب سز کوردی حرصی اکا قانقدی که دیزکین یعنی یولارین
 طوتدی و کندی خانه سنه کندی دوه دخی اول حالتدن ناشی که انک
 خلعتی اطاعت اوزره خلق اولمشدر وانک طبیعتی عدم مخالفت وعدم
 عناد اوزره طبیعتلمشدر انک ایله موافقت ایلمدی چونکه کندی
 خانه سنه ایرشدی بر دلاک کوردی طار دیدی ای محال فکری
 یونه اوله که ایلمک سنک خانه بونجیلین اوفق و بنم جثم بونجیلین
 بیوک نه سنک خانه ک بوندن بیو کرک اولسر در ونه بنم جثم بوندن
 اوفق رک اولسر در یعنی بویکی سی دخی اولمز بنم ایله سنک بینسکه
 صحبت نیجه قابل اولور و اوتور مق یعنی انسبت والفت ایتمک نیجه
 صورت پذیر اولور حاصلی بونجیلین اولورشی دکلدر (قطعه)
 چون روی راه اجل زینسان که می بینم ترا* در قفا از بار حرص
 و آراشتر واره* چون نیجه دیمکدر (روی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کیدرسین دیمکدر) راه اجل بیانیه (زینسان بونجیلین دیمکدر
 (که حرف بیان) می ادات تأکید (بینم فعل مضارع متکلم وحده
 کورورم دیمکدر) (ترا را ادات مفعول) (قفا اکسه دیمکدر) (بار حرص
 بیانیه بار بیوک دیمکدر) (آز حرص معناسنه) (اشتر وار دوه یوکی دیمکدر
 وار باردن منقلب یا واره قلب اولمشدر) (ها ادات جمع) (محصول بیت)
 اجل بولنه یعنی آخرته نیجه کیدرسین بونجیلین که سنی کورورم
 اکسکه حرص و آردن دوه یوکلری وار یعنی بورتبه حرص و آرایله
 دنیادن نیجه کیشن کرک* بارهای خویش را چیزی سبک کردان
 که نیست* تنکسای مرک را کنجایی این بارها* بارهای خویش

بیانیه کندی یوکلر یکی دیمکدر (چیزی برنسنه یعنی بر مقدار دیمکدر
 (سبک یعنی دیمکدر خفیف معناسنه) کردن فعل امر در ایله دیمکدر
 (که حرف تعلیل) تنکنای مرک لامیه تنکنای طارلق دیمکدر
 تنکنای مرک مراد دیمک اولور (را ادات صله) کنجایی یا حرف
 مصدر صغشقی دیمکدر (محصول بیت) کندی یوکلر یکی بر مقدار
 تخفیف ایله زیرا بو یوکلر مزاره صغشقی یوقدر یعنی صغشمن (حکایت)
 مېشی از جویی بچست دنبه وی با آ افتاد بز بخندید که عورت ترا
 برهنه دیدم مېش روی باز پس کرد که ای بی انصاف من سالها عورت
 ترا برهنه دیدم و هرگز نخندیدم و طعن تو نپسندیدم تو بس عمری که
 یکبار مرا چنین دیده چه در سرزنش پیچیده * مېشی یا حرف وحدت
 (جویی ده بویله در بر قویون و برابر مق دیمکدر) بچست بآ تا کیدایله
 فعل ماضی مفرد غائب صیغرای دیمکدر (دنبه وی لامیه دنبه
 قویرق دیمکدر وی مېشه راجعدر) با آ یوقری دیمکدر (افتاد فعل
 ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر) با آ افتاد یوقاری قالدی
 دیمکدر عبارتدر (بزبانک ضمی و زاء مجمله نك سکونی ایله یکی دیمکدر
) بخندید بآ تا کیدایله فعل ماضی مفرد غائب سکولدی دیمکدر
 (که حرف بیان) عورت ترا لامیه را ادات مفعول (برهنه چیلایق
 دیمکدر) دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردیم دیمکدر (که حرف بیان
) سالها نیجه ییلر دیمکدر (هرگز اصلا دیمکدر) نخندیدیم فعل نفی
 ماضی متکلم وحده کولدم دیمکدر (نپسندیدیم ده بویله بکندیم دیمکدر
) پس صکره دیمکدر (عمری یا حرف وحدت و عمردن مراد مدت در
) که حرف بیان یکبار برکه دیمکدر (مرارا ادات مفعول) چنین
 بونجیلین دیمکدر (دیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل دیده
 ماضیدن قسمدر کورمش سین دیمکدر) سرزنش اسم مصدر در
 تو بیخ معناسنه (پیچیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل پیچیده
) پاوچیم عجب یلر ایله طولاشمش سین دیمکدر (محصول ترکیب) بر قویون
 برابر مقدر صیغرای انک قویروغی بیقاری قالدی یکی کولدی که سنک
 عورت یر یکی چیلایق کوردیم قویون یوزینی اردنه دوندی ای انصاف من
 بن نیجه ییلر سنک عورتک چیلایق کورورم و اصلا کولدم و سکا طعنی

یکندم یعنی طعن ایلام برمدن صکره بر کره بنی بونجیلین کورمش سین
 نه نویخ ولومه طولشمش سین (منوی) چون لئیمی باهزاران عیب و عار *
 * روز شب بر خلق عالم آشکار * چون ادات تعلیل (لئیمی یا حرف
 وحدت بردنی دیمکدر) یا حرف مصاحبت (هزاران الف نون کثرت
 افاده ایدر) (محصول بیت) چونکه برلیم بوقدر بیک کیجه کوندز
 خلق عالمه آشکارا و ظاهر اولان عیب ایله * پند اندک عیبی از صاحب
 کرم * برینارد جز بطعن و لعن دم * پند فعل مضارع مفرد غائب
 کورر دیمکدر) (اندک از دیمکدر) (عیبی یا حرف وحدت) (برینارد قادر
 اولر دیمکدر) (بطعن یا حرف مصاحبت) (محصول بیت) بیت اوله
 مر بوطدر بوقدر بیک آشکار عیبی ایله بیله صاحب کرمدن از اچق
 بر عیبی کورر طعن و لعن ایله سوزدن غیره قادر اوله مز یعنی طعن و لعن
 ایدر * آن بعیب این شود یکسر زیان * وین بنکر او نیالاید دهان *
 (یکسر براوغوردن یعنی باشند باشد دیمکدر) (نیالاید فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب بولاشدر مز دیمکدر) (محصول بیت) اول لئیم بوصاحب
 کرمک برعینه باشند باشه دل اولور یعنی دائماً اعضا و جوارحه بیله
 اتی سوبلر بوصاحب کرم لئیم ذکر یله اغز بنی بولاشدر مز (عرض)
 رمل مدرس معلوم (حکایت) کاوی برکله خود سالار بود و در میان
 کاوان بقوت سرو نام دار چون کرک برایشان زور آوردی آفت ایشان
 بزخم سرو از ایشان دور کردی ناکاه دست حاشه بروی شکست آورد
 و بر سروی وی را آفتی رسید بعد از آن چون کرک را بدیدی در پناه
 کاوان دیگر خزیدی سبب از ازوی سؤال کردند در جواب گفت * کاوی
 (یا حرف وحدت براو کوز دیمکدر) (کله سوری معنای نه در) سالار
 عسکر باشی دیمکدر (سرو سبک ضعیله بویوز دیمکدر) (نامدار
 وصف ترکیب در نامی یعنی مشهور دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (آوردی
 یا حرف حکایه کتوره ایدی) (زور کردی ده بویه) (شکست فرقاتی
 دیمکدر) (خزیدی خاء مجیه نک فخی وزاء مجیه ایله ویا حکایه ایله
 فعل ماضی مفرد غائب کبر انور ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب)
 براو کوز کنیدی سور یسند رئیس ایدی و او کوزلار اسنده بویوز قوت بیله
 مشهور و نامدار ایدی چون قوریت انلره زور کتوره ایدی یعنی حله

ایده ایدی انلرك ضررینی بو بنوز زخیله انلردن بعد ایلردی حاصلی
 جموعی او کوزلرک سابع حایه سنده اولوراردی ناکاه حاشه الی یعنی
 زمانه اکا قرقاق ککوردی یعنی سست وضعیف اولدی واک
 بو بنوزینه آفت ایرشدی بوندن صکره چونکه قوردی کوره ایدی
 سائر او کوزلرک حایه سنه کیرلنورایدی انک سببی اندن سؤال ایلدیلر
 جوابنده دیدی (رباعی) زانروز که از سروی خود ماندم فرد *
 * شد معرکه دلاوری بر من سرد (محصل بیت) اول کوندن بروکه
 بو بنوزمدن فرد و تنها قائدم دلاورلک جنکی بکاسرد و مشکل اولدی
 * در این مثلی هست که در روز نبرد * ضرر بت بود از حربه و دعوی از مرد *
 (محصل بیت) بونده بر مثل وارد که جنگ کونده حرب و ضرب
 حربه دندر دعوی مرددن ترکیده آلت ایشلرال او کسوردیلر (حکایت)
 شتری و دراز کوشی همراهی رفتند بکنار جوی بزرگ رسیده اول اشر
 درآمد چون بمیان جوی رسیده آب تاشکم وی برآمد دراز کوش را
 آواز داد درای که آب تاشکم پیش نیست دراز کوش گفت راست می
 گوئی اما زشکم تاشکم تفاوتست آبی که بشکم تو نزدیک کشت از پشت
 من بخواهد گذشت * دراز کوش اشک دیمکدر (محصل ترکیب) بدوه
 بر اشک یله کیدرلر ایدی بر یوک ارماق کنارینه ایرشدیلر اول دوه کبردی
 چونکه ایرماغ اورتیه سنه ایرشدی صوفارینه دک کلدی چاغردی کل که
 صوفارینه دکدر زیاده دکدر اشک دیدی طوغری سو یلرسین اما قردن
 قرینه تفاوت وارد بر صو که سنک قرنکه بقین اوله بنم آردن بکسردر
 (قطعه) ای برادر از تو بهتر هیچ کس نشناسدت * زانچه هستی یک
 سرمو خویش را افزون منه * سر بونده اوج معنا سنده در (محصل بیت)
 ای قرینداش سندن اعللارک کیمسه سنی اکلیمه مز یعنی بیلز اول مرتبه دن که
 وارسین یعنی بولند یغک مرتبه دن ککندوکی بر قیل اوجی قدر زیاده
 قومه یعنی مرتبه و مقدار کدن خارج حرکت ایله * کرفزون از قدر
 تو بستاندت نا بخردی * قدر خود بشناس و پای از حد خود بیرون منه *
 بستانید بآء تأ کید ایله فعل مضارع مفرد غائب او کرسه یعنی مدح
 ایدر سه دیمکدر (بشناس ده بآء تأ کید ایله فعل امر مفرد مخاطب انکه
 دیمکدر (محصل بیت) اگر سنی مقدار مرتبه کدن زیاده عقل سز او کرسه

کندی مقدار یکی اگله وحد کدنز یاده ایاق قومه (عروض) معلوم
 (حکایت) طاوسی بازاغی در صحن باغی فراهم رسبیدند وعیب وهنر
 یکدیگر را دیدند طاوس بازاغ گفت این موزه سرخ که در پای تست
 لایق اطلس زرکش و دیبای منقش من است همانا که آن وقت که از شب
 تاریک عدم بر روز روشن وجود می آمده ایم در پوشیدن موزه غلط
 کرده ایم من موزه کیخست سیاه ترا پوشیدم و تو موزه ادیم من زاع گفت
 حال برخلاف اینست اگر خطایی رفته است در پوششها دیگر رفته
 است باقی خلعتهای تو مناسب موزه منست غالبا دران خواب الودگی
 تو سر از کر بیان من برزده ومن سر از کر بیان تو * طاوسی (زاغی باغی
 یاری وحدت ایچوندر با حرف مصاحبت (موزه جزمه دیمکدر) (سرخه
 اضافت بیانیه) (که حرف رابط صفت) (اطلس زرکش بیانیه زرکش
 وصف ترکیبدر بر نوع مطلی اطلسدر دیبای منقش ده بیانیه منه لامیه
 (همانا که بکرز که دیمکدر) (موزه کیخست سیاه بیانیه لردر) (کیخست
 صغری دیمکدر سیاه دری دیمک اولور (ترایه لامیه با ادات مفعول
 (پوشیدم فعل ماضی متکلم وحده کیدم دیمکدر) (موزه ادیم سرخ من
 بیانیه لردر و لامیه در) (ادیم سختیان دیمکدر) (خطایی یا حرف تنکیر
 (رفته است واقع اولش ایسه دیمکدر) (پوشش اسم مصدر در اثواب
 معناسنه) (خواب آلوده اوینخو سر سیمی دیمکدر کاف هاء رسمیدن مبدل
 با حرف مصدر) (کر بیان یقه دیمکدر) (برزده یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل برزده که یکدن نکاتیدر (محصول ترکیب) بر طاوس بر قرغه
 ایله بر باغ اور تاسنده بر برینه ایرش دیلر و بر برینک عینی کوردیلر طاوس
 قرغه یه دیدی بو قرمزی جزمه که سنک ایباغ کرده در بنم تللی اطلسمه
 و منقش دیبامه لایقدر و بکرز که اول وقت که عدمک قره کو
 کیچه سندن وجودک ایدنلق کوندزینه کلشز یعنی وقت خلعتزده
 جزمه که یکده غلط ایلشزدر یعنی یککش کلشز بن سنک سیاه صغری
 جزمه کی کیشم وسن بنم قرمزی سختیان جزمه می کش سین قرغه دیدی
 حال بونک خلافتنه در اگر خطا واقع اولدی ایسه بیاتر اثوابارده ده واقع
 اولشدر سنک باقی اثوابلرک بنم جزمه مناسبدر غالباً اول اوینخو
 سر سیمکننده سن بنم یقامدن باش چقارمش سین و بن سنک یفاکدن

یعنی سن بنم ثوبی و بن سنک ثوبیکی کیشم * دران نزدیکی کسفی
 سر بجیب مراقبه فرو برده بود وان مجادله و مقاوله راحی شوند
 سر بر آورد که ای یاران عزیز و دوستان صاحب تمیز این مجادله
 بی حاصل را بگذارید و ازین مقاوله بلاطائل دست بدارید خدای
 تعالی همه چیز را بیک کس نداده است و زمام همه مرادات در کف یک
 کس نهاده هیچ کس نیست که ویرا خاصه نداده دیگرانرا نداده است
 و دروی خاصیتی نهاده که در دیگران نهاده هر کس را بداده خود
 خرسند باید بود و یافته خود خوشنود * دران نزدیکی او یقینه
 دیمکدر (کشفی یا حرف وحدت) کشف کافک و شبنک فتحه ربله
 قیلو مبعه دیمکدر (بجیب مراقبه یا حرف صله) مراقبه یقه سنه دیمکدر
 (فرو برده بود اکش ایدی دیمکدر) محی ادات حکایه (شود فعل ماضی
 مفرد دکلرایدی دیمکدر) تمیز بونده عقل معناسنه در (بگذارید
 بماند تا یکدایله فعل امر جمع مخاطب ترك ایدك دیمکدر) طائل قائده
 معناسنه در (دست دارید ال چكك دیمکدر) (محصول ترکیب)
 او یقینه بر قیلو مبعه باشی مراقبه یقه سنه اکش ایدی و اول مجادله
 و مقاوله بی دکلرایدی باش قادر دیکه ای عزیز یارلر وای عقل صاحبی
 دوستلر یو حاصل سز مجادله بی ترك ایدین و یوفائده سز مقاوله دن
 ال چكك خدای تعالی جمیع نسنه بی بر کیمسه یه ویرمشدیر و مجموعی
 مرادلرك دیر کنتی بر کیمسه نك الینه قومه مشدر هیچ کیمسه یوقدر که
 کار خاصه ویرمشدیر و غیر یلره دخی ویرلش اوله یعنی انده اولان
 آخرده ده واردر و اتده بر خاصیت قومیه یعنی ویرد یکی خاصیتی
 غیر یلره دخی ویرمشدیر هر کس کندویه ویریلان یله قانع اولمق كرك
 و كك ندینك بولدینی یله خوشنود اولمق كرك (قطعه) بردن حسد
 از حال کسان طور خرد نیست * زینهار که از طور خرد دور نباشی *
 (محصول بیت) خنقك حالنه حسد ایلک عقل طوری دکلدر صغین که
 عقل طورندن اوانق اولیه سین * از خلق طمع همچو حسد ماید رنجست
 * یکسل طمع از خلق که رنجور نباشی * (محصول بیت) مخلوقدن
 طمع حسد کی رنج و مشقت مایه سیدر خلقدن طمع اوز و کس که
 خسته اولیه سین (حکایت) رو باهی بچنك کفتاری گرفتارش دندان

طبع دروی محکم کرد روباه فریاد برآورد که ای شیر پیشه زور مندی
 وای پلنگ قله سر بلندی بر عجز شکستی من بخشای و شکال این
 اشکال را از پای جهان پیمای من بکشای من مشی پشم و استخوان
 از خوردن من چه خیزد و در آردن من که آویزد * روباهی یا حرف
 وحدت (پلنگ گفتاری لامیه با حرف صله چنگ پنجه دیمکدر گفتار
 کاف عربك فتحیه صرتلان دیدکاری حیو تدر (یا حرف وحدت
 شیر پیشه زور مندی لامیه لر در شیر ارسلان (پیشه یاء عربیه همیشه
 دیمکدر منادات نسبت یا حرف مصدر زور لی اقی همیشه سنک ارسلانی
 دیمکدر (پلنگ قیلان دیمکدر (قله معروف (سر بلند مر کبر علو
 و امتیاز معناسنه (یا حرف مصدر عالی لك قله سنک قیلانی دیمکدر
 (شکستی یا حرف مصدر کاف هادن مبدل قر قلی دیمکدر (منه
 اضافتی لامیه (بخشای یاء تأ کیدایله فعل امر مخاطب بغشله دیمکدر
 (شکال شینك کسر یله کوستك دیمکدر (اشکال یوقاغو دیمکدر (را
 ادات تخصیص (پای جهان پیمای من بیایه و لامیه (جهان پیمای
 وصف ترکیبیدر جهانی اولجی دیمکدر مساحتیدن عبارتدر (بکشای
 یاء تأ کیدایله فعل امر حاضر مفرد آج دیمکدر (مشی یا حرف وحدت
 بر آوج دیمکدر (پشم برك دیمکدر (استخوان كك (خوردن مصدر در
 منه اضافه مفعولنه در (خیزد فعل مضارع مفرد بونده حاصل
 اولور معناسنه در (در حرف صله (آزردن مصدر در اینجتمك
 معناسنه در (آویزد فعل مضارع مفرد غائب تعلق ایدر معناسنه
 (محصول ترکیب (بر دلکو بر صرتلانك پنجه سنه گرفتار اولدی
 طبع دیشینی دلکوده محکم ایلدی حاصلی اینصردی دلکو فریاد ایلدی که
 ای زور اولوق همیشه سنك ارسلانی وای سر بلند لك قله سنك
 قیلانی بنم عجزیمه و قر قلغه یا غشله یعنی مرحت ایله و بو بوقاغینك
 کوستک بنم جهان پیمای اولاب اینجتمك اچ بن بر آوج برك و ککم بنی
 یمکدن نه حاصل اولور و بنی اینجتمك کیم تعلق ایدر * هر چند ازین
 مقوله سخن راند دروی نکرقت گفت یاد آر حتی که مرا بر تست ازین
 ارزوی مباشرت کردی آرزوی ترا برآوردم چند بار متعاقب بانو
 مباشرت کردم گفتا چون این گفتار شنع بشناید آتش غیرت بر وی

جوشید دهان بکشد که این چه سخن یهوده است و این واقعه کی
و کی بوده است از وی دهان کشادن همان بود و از روباه رودر کریر
نهادن همان * راند فعل ماضی مفرد غائب سوردی دیمکدر (دروی
نکرفت در حرف صله وی گفتاره راجعدر) (نکرفت تأثیر ایلدی
دیمکدر) (باد آخاطر بیکه کتور دیمکدر) (حق یا حرف تنکیر) که حرف
رابط صفت (مرا ادا ت شخص بص) (پرست سنک اوزر بیکه در دیمکدر
(آرزوی مباشرت بیانیه) (کردی یا حرف خطاب ایلدک دیمکدر
مباشرت بونده فعل معهود دن کایتدر چفتلشمک معناسنه در
(آرزوی ترانامیه را ادا ت مفعول) (بر آورد م حاصل ایلدم دیمکدر
(چند بار نیجه کره دیمکدر) (متعاقب بربری ارد نیجه دیمکدر) (باتو
یا حرف صله) (شنیع صفت مشبهه در شعت و بریجی یعنی کند و به
عیب و بریجی دیمکدر) (جوشید فعل ماضی مفرد غائب قانسادی
(همان اول آن دیمکدر) (بود ادا ت ماضی) (کرین اسم مصدر در قاجق
معناسنه) (محصول ترکیب) هر قدر که بومقوله سخن سوردی یعنی
یلواردی و یقاردی صرتلانه تأثیر ایلدی دیدی خاطر بیکه کتور شول
حق که بنم سنک اوزر کده واردر بدن مباشرت آرزوسی ایلدک یعنی
بی بفعله دیدک سنک آرزوی حاصل ایلدم نیجه کره بری ارد نیجه
سکا مباشرت ایلدم گفتار چون بوشنیع سوزی ایشندی آتش غیرت
انک اوزرینه قینادی اغزاجدی که بونه یهوده سوزدر و ابو واقعه
نه وقت ونه بیرده اولمشدر صرتلان اغزینی اچدیغی آن ایدی که
دلکودن قاجقلغه توجه اول آن ایدی یعنی بوکله به اغز آچراچن
دلکو قاجدی (قطعه) بقول خوش که نیابی زچنک خصم رهایی *
* به آن بود که زیارا بناخوشی بکشایی * رهایی بام مصدر به ایله
خلاص معناسنه در (محصول بیت) ککوزل قول ایله که خصمک
جنکمدن خلاص اولبه سین یعنی یالوارمق ایله قوزتولیه سین اعلا
اول اولور که دایکی ناخوشلغه اچه سین * چوققل خانه برآهستیکی
کساده نکردد * پی شکستنش آن به که سوی سنک کرابی * چو ادا ت
تعلیل (قفل کلید دیمکدر) (کرابی کاف جمک کسر به فعل مضارع
مفرد مخاطب میل ایده سین دیمکدر) (محصول بیت) چونکه خانه نک

کلیدی آغسته اكله قولايقله آچمادی انی قیرمی ایچون اول اعلادر که
طاش جاننده میل ایده سین یعنی طاش ایله قیره سین (عروض) بوقطعه
بحر مجتث بخوندیر معلوم (حکایت) شغالی خروسی را در خواب سحر
کرفت فریاد برداشت که من مونس بیدار ائم و مؤذن شب زنده داران
از کشتن من بیر هیز و خون مرا بدیغ تعدی مریر * شغالی خروسی
یاری وحدت (شغال چقال دیمکدر) (را ادات مفعول) (خواب سحر
بونده طلی او یخودن کتایندر) (کرفت فعل ماضی مفرد غائب طوندی
دیمکدر) (که حرف بیان) (بیدار او یانق و آگاه معنایند) (الف نون
ادات جمع) (میم ضمیر متکلم) (مونس بیدار ائم و مؤذن شب زنده داران
لامیدلر در شب زنده دار وصف ترکیبدر کیجه بی احیا ایدی می معنایند
(کشتن مصدر در قتل معنایند) (اضافتی مفعولند) (بیر هیز به تآکید ایله
فعل امر مفرد مخاطب اجتناب ایله صقین دیمکدر) (خون مرالامیه را ادات
مفعول بنم قانمی دیمکدر) (بدیغ تعدی بیانیه) (با حرف مصاحبت تعدی ظلم
دیمکدر) (مریر فعل نفی مفرد دوکه دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر چقال
بر خروسی طلی او یخوده طوندی خروس فریاد ایلدی که بن او یانقلرک
مونس و غمگساریم و احیای ایل ایدنلرک مؤذنی یم بنی اولدر مکدن
اجتناب ایله و بنم قانمی ظلم قلمی ایله دوکه (یت) چرابی موجبی بامن
ستیزی * که خواهی بی کنه خونم بریزی (محصول یت) (سیسز
بنم ایله جنک ایدر سین که استرسین نگاه سنز بنم قانمی دوکه سین * شغال
کفت من در کشتن تو چنان یکجهت نیستم که بیج وجه ازان باز ایستم
خاطر خود از اختیار پرداختم و ترا درین صورت مخیر ساختم که اگر
خواهی که بک ضربت پنجه جان ترا بستم و اگر خواهی اقمه لقمه
ترا طعمه خود گردانم * باز ایستم توقف ایده یم دیمکدر (محصول ترکیب)
چقال دیدی بن سنی اولدر مکده انجیلین برجهت دیکم که هیچ بوجه ایله
ازدن توقف ایدم کنیدی خاطریمی اختیار دن تمام قیلدم یعنی اختیارم
قالمدی و سنی بوجه و رتبه مخیر قیلدم که اگر دیلرک برضرب ده سنک
جانکی الیم و اگر دیلرک لقمه لقمه ایلم (قطعه) جز بند بیر خرد
از سر خود دفع مکن * با تو شریری اگر شور و شری کیرد پیش *
(محصول یت) تدبیر عقلدن ماعد ایله کنیدی باشکدن دفع ایله سکا

اگر بر سر پر فتنه شور و شر طو ترسد یعنی بر اهل شر سکاشر قصدین
 ایدر سه تدبیر عقلا ندن ماعدا ایله دفع ایله که مضردر * بتضرع
 مسیر راه خلاصی که بآن * از بدش کر کذرانی بتری کیرد بدش *
 مسیر فعل نهی حاضر مفرد بونده مأمول ایتمه دیمکدر (راه خلاصی
 بیانیه یا حرف تکبیر) که حرف رابط (بآن یا حرف صله) کذرانی
 فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب پکور و سین دیمکدر یعنی ترك
 ایتدیر و سین دیمکدر (محصول یت) تضرع و نیاز ایله خلاص بولنی
 مأمول ایتمه که انی کوتولکدن اگر ترك ایتدیر و سنی بتری اوکنه طوتر
 یعنی بر بنی ترك ایدر سه بردخی بترینی قصد ایدر نه کیم بوقصده مخیر
 قیلد یعنی کبی عروض معلوم (خانمه) دردل چنان می کشت و در خاطر
 چنان می گذشت که این نامه بزودی با آخر نیجمحمد وخامه در طی
 مقاصد آن حالا از جنبش نیار آمد اما چون آینه طبع کوبنده رنك
 ملات گرفت و بصیقل صدق رغبه شنونده صقات نپذیرفت
 برین قدر اقتصار افتاد * می ادات حکایه (کشت فعل ماضی مفرد غائب
 اولور ایدی دیمکدر) می گذشت ده بویله پکراییدی دیمکدر (بزودی
 با حرف مصاحبت) یا حرف مصدر تیر لك ایله دیمکدر (با آخر
 با حرف صله) نیجمحمد فعل نفی مستقبل مفرد غائب نتیجه و بر میسه
 یعنی تمام اولیه دیمکدر (طی دوشرمك معناسنه در) مقاصده اضافت
 مفعولنه در مقاصد مقصدك جمعیدر (آن نامه به اشارتدر) (حالا الا آن
 دیمکدر) (جنبش حرکت معناسنه در) نیار آمد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب اکلنمز بونده قالمز دیمکدر (چون ادات تعلیل) آینه طبع کوبنده
 بیانیه و لامیه کوبنده اسم فاعلدر سوبلیجینك طبعی آینه می دیمکدر
 (رنك ملات بیانیه رنك پاس دیمکدر) (ملات ناسلوب انجام اوزره
 طویل یا زلمشدر) (گرفت طو ندی دیمکدر) (بصیقل صدق رغبه
 شنونده بیانیه و لامیه شنونده اسم فاعلدر دکلمیجی دیمکدر) سامع
 و مخاطب معناسنه (نپذیرفت فعل نفی ماضی مفرد غائب قبول ایلدی
 دیمکدر) (برین قدر بوقدر ایله دیمکدر) (اقتصار قصا التیق دیمکدر
 (محصول ترکیب) کور کلمه شویله واقع اولوردی و خاطر مد انجلین
 کجرایدی که بونامه تیر جك آخره ایشمیه و قلم اول نامه مقاصدینی

دوشیروب یازمه ده حالا هر کندن قالمسدی اما چون که سوبلیجینک
 طبعی آینه می ملات یعنی اوصافق پاسنی طوتدی و سامعك صدق
 رغبتی صبقلی ایله صفات قبول ایلدی یعنی دکلندی بوقدر ایله
 اقتصار واقع اولدی (قطعه) بسط کن جامیا بساط سخن *
 * که ازان خوبتر بساطی نیست * بسط کن دوشه یمکدر (جامیا
 الف حرف ندا ای جامی یمکدر) (بساط سخن پیانه سوز دوشمه سنی
 یمکدر) (که ادات تعلیل) (آن بساط سخنه راجعدر) (بساطی
 یا حرف تنکیر) (محصول بیت) ای جامی سوز دوشمه سنی دوشه زیر
 اول دوشه مه دن اعلا دوشه مه یوقدر یعنی وعظ و نصایح و پندی
 مشتمل اولان کلامی ترتیب ایله سوبله که بوندن اعلا ولذذ سوز اولمز
 * لیک خامش نشین و دم در کش * طبع را کردران نشاطی نیست *
 لیک ادات استدراک (محصول بیت) لیکن خاموش اوتور و نفسکی
 چک سکوت ایله طبعك اگرانده نشاط واستکی یوق ایسه زیر انشاط سنی
 بوبله کلام مقبول سوبلیمز * نیست کافی نشاط طبع تونیز * اگر از سامع
 انبساطی نیست * (محصول بیت) سنك طبیعتك نشاطی دخی کافی
 دکلدر اگر سامع دن انبساط و رعیت اولمز سه * و هر چه از مقوله
 نظم گذشت و بنشاطی منسوب نکشته زاده طبع محرر این رساله
 و نتیجه فکر مقرر این مقاله است * مقوله نظم پیانه مقوله بونده
 نوع و صنف معناسنه در (بنظامی با حرف صمله یا حرف وحدت
 (محصول ترکیب) و هر نسنه که نظم نوعن دن یکمشد و بر ناظمه
 منسوب اولمشد یعنی ابتداء کتبدن بوانه کلجه نقدر کلام منظوم
 و ارایسه فلانکدر دیو اشارت اولمیشلر بور رساله بی تحریر ایده نک
 زاده طبعیدر و بومقاله بی تحریر اید یجینک و فکرینک نتیجه سیدر
 حاصلی مستثنا اولمردن ماعدا مؤلفکدر (رباعی) جامی هر جا که
 نامه انشا آراست * ار گفته کس بعاریت هیچ نخواست * آراست
 فعل ماضی مفرد غائب بزه دی ترین ایلدی دیمدر (گفته کس
 لامیه) (بعاریت با حرف مصاحبت) (نخواست فعل نفی ماضی مفرد
 غائب استمدی و المدی یمکدر) (محصول بیت) جامی هر یرده که
 انشا نامه ترین و ترتیب ایلدی عاریت ایله هیچ کیمسه نک سوزندن

المدی یعنی هیچ بر تألیف و تصنیف نرسیده آخرک شعرینی کندی کلامی
 سلکنده المدی * آنرا که ز صنع خود دکان پرکلاست * دلالی کالای
 که انش نه سر است * آنرا که انکس را که تقدیرنده در (را ادات
 تخصیص) صنع خود کندی بایسی دیمکدر (کالا متاع معناسنه در
 (دلالی با حرف مصدر در دلال معروف) کالایه اضافت معفوانه در
 کالاک (کسانه لامیه) (شین ضمیر کسه راجع بدر (نه حرف نفی) (سرا
 لایق معناسنه در (محصول یدت) اول کیمسه نک که کندی بایسی یعنی
 کندی عملی اوله رق دکانی پرکالادر اول کیمسه به خلقک متاعنه
 دلالق لایق دیمکدر (عروض) رباعی معلوم * امید واری بیکارم
 اخلاق مطالعه کنند کان آنکه چون برخلافی مطلع شوند بذیل عفو
 و اغماض پیوشند و در افشای آن بزبان عیب و اعتراض نکوشند *
 و ارادات نسبت با حرف مصدر (بیکارم اخلاق مطالعه کنند کان
 لامیه) در با حرف صله مطالعه ایدیچیلرک اخلاقک ایوانکر بنه
 امیدولرک دیمکدر (آنکه اولدر که دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بر
 حرف صله) (خلافی با حرف وحدت بر نقصان دیمکدر) (شوند فعل
 مضارع جمع غائب اوله ل دیمکدر) (بذیل عفو مجازا بیانیه با حرف
 مصاحبت) (اغماض برشیدن کوز بومغه دیرلر) (پیوشند باء تأکید ایله
 فعل مضارع جمع غائب آورته ل دیمکدر) (افشا اظهار معناسنه
 (بزبان عیب مجازا بیانیه با حرف مصاحبت) (اعتراض معروف
 (نکوشند فعل نفی مستقبل جمع غائب سعی ایتیه ل دیمکدر
 (محصول ترکیب) مطالعه ایدیچیلرک اخلاق مکارمنه امیدولرک
 اولدر که بر نقصان و خلاء مطلع اوله ل عفو و اغماض انکی ایله ستر
 ایده لر و عیب و اعتراض لسانی ایله افشایه سعی ایتیه لر (قطعه)
 چون یتیمی ز آشناعیمی * که بیکیکان نکوبی به * بیکیکان با حرف
 صله بیکانه بیانیجی دیمکدر کافی هاء رسمیدن مبدل الف نون ادات
 جمع (نکوبی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب سو یلیه سین دیمکدر
 (محصول یدت) چونکه آشنادن یعنی دوستدن بر عیب کوره سین اگر
 بیکاره یعنی دشمناره سو یلیه سین اعلادر یعنی اتی غیره افشا ایلیمک
 احذر * زانکه در کپش آخرا نیشان * عیب پوشی ز عیب جوی به *

زانکه اول اجلدن که دیمکدر (کیش مذهب معناسنه در مابعدینه
اضافت لامیه (آخر اندیشان وصف ترکیبدر عاقبتی فکر اید یجیلر
دیمکدر (عیب پوشیده وصف ترسکینیدر عیب اوریجی دیمکدر
(عیب جوی ده بویه عیب ارایجی دیمکدر یا ز مصدریه (محصول بیت)
بیت اوله تعلیلدر کتم راز دوستان ایلمکه چانش زیر عاقبت اندیشلرک
مذهبنده ستر عیب ایدوب کیر ایجی لک عیب ارایجی لقمندن اعلادر
حاصلی عاقبت اندیشه لک مذهبنه ذاهب اولوب نقصان ناهیه
دامن لطف ایله ستر ایلمک اولی در کذلک مترجم فقیرک دخی قصورندن
حرف کیرلک وادیسنه کتموب اصلاح ایتملری مأمولدر * در تاریخ
قطع اطباب اطباب وطی اسباب اسباب * تاریخ قطع اطباب اطباب
بیانه ولامیه و بیانه قطع کسمک معناسنه در (اطباب فتح همزه ایله
چادرایی دیمکدر (اطباب کسر همزه ایله سوزی اوزاتاق معناسنه
مصدر در (طی اسباب اسباب مصدرک مفعولنه ولامیه طی دورمک
دوشرمک معناسنه در (اسباب سببک جمعیدر (اسباب کسر همزه ایله
کثرت کلام معناسنه در (محصول ترکیب) سوز اوزاتاق چادرینک
ایینی قطع ایلمک و کثرت کلام سبب لرینی دیروب دیوشرمک یعنی ختم
بهارستانک تاریخی بیاننده در (قطعه) تک پوی خامه درین طرفه نامه *
که جامی بدو کرد طبع از مانی * تک پوی خامه لامیه تک جمله معناسنه
پوی ایلمک معناسنه تک پوی تجلیل ایله برشی ارامقده استعمال اولنور
(طرفه طانک ضمیمه عجیب دیمکدر (نامه کلبدن عبارتدر (بدو دال
همزه دن منقلب باحرف مصاحبت اونامه ده اشارتدر (طبع از مای
وصف ترسکینیدر طبیعت صنایجی دیمکدر (یا حرف مصدر
(محصول بیت) فلک تک پوسی بو عجیب نامه ده که جامی انک ایله
طبیعت صنایجی خلق ایلمدی یعنی جامینک تجر به طبیعت ایلمدی
نامه ده فلک تک پوسی * بوقتی شد آخر که تاریخ هجرت * شود نه صد
از هشت پروی فزایی * بوقتی باحرف طرف یا حرف وحدت (هجرت
حضرت فخر عالم ونبی محترم مکّه مکرمه دن مدینه منوره به نقل
ایلدکلر بدر (نه صد طقوز یوز دیمکدر (ار اگردن مخفف ادات شرط
(هشت سکر دیمکدر (وی نه صد راجعیدر (فزایی فعل مضارع

مفر دغخاطب ارتیرایسک دیمکدر (محصول بیت) قلمک بونامه دن
 نک پویی بروقتده آخر اولدی که هجرت تاریخی طقوز یوز اولور
 اکر سکنز زیاده ایدرسن سکنز چیقدیغی صورتده تاریخ اتمام بهارستان
 سکنز یوز طقسان ایکی اولور و مترجم حقیرک اتمامی ایله بینی اوج یوز
 اون بدی اولمش اولور * والمسئول من الله ذی الجلال والا کرام
 الظفر نبیل المرام والفوز بحسن الاختتام والصلاة والسلام علی محمد
 وآله بررة الکرام * مسئول اسم مفعول فتح بابنک مهموز العینفدن
 مطلوب معناسنه در (من الله مفعول غیر صریح (ذی الجلال اللهک
 صفتی جلال عظمت وکبریا معناسنه (اکرام جلال اوزره معطوف
 ایلاک دیمکدر) مسئول مبتدا (الظفر خبری) (نبیل المرام ظفره متعلق
 (الفوز ظفر اوزره معطوفدر) (بحسن فوزه متعلق) (الاختتام حسنک
 مضاف الیهی) (بررة بارتک جمیدر ایولر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 دخی اجلال واکرام صاحبی اولان اللهیدن مطلوب ورجا مرام و مراده
 نائل اولقلغه ظفر وحسن خاتمه به فوزدر دخی صلاة و سلام حضرت
 محمدک اوزرینه اولسون و بررة الکرام اولان آلی اوزره اولسون
 * تذیل * چونکه بونامه عالی حشو ونقصانندن خالی ایکن مؤلف
 مولانا جامی قدس سره السامی حضرتالری هضما لنفسه قصوره
 اعتراف و تذلل ایتدی بویکینه بی مایه بوقدر بضاعه نیک قاتی
 واستطاعتک عدم قدرتی وکثرت اشتغال تعلم و تدریس و خدمت
 رکاب شهریار یدمک پوده ایکن بویله برادر عظیمه اقدام کرچه حدیث
 دکل ایدی لیکن اخوان صفا نک ابرامنه عدم طاقتدن ناشی شروع
 اولوب شکسته بسته عون خدای بیچون ایله رسیده اختتام قلمندی
 هر قدر سر بر سر خلل ونقصان ایسه دخی مطلب اثر المرء عمره الثانی
 مفهومی و منجه الی یوم الاخرة نامن صحیفه عالمده ثابت اولوب بر رفاهه
 شریفه ایله بونا جاری شادایتمه لری اولدیغین فهم ایدوب انکشت زن
 عوییز اولوب بلکه قلم کرم ایله تصحیح ایلاک ناظریندن مرجو و مقتادر
 * مشوی *

ای خانه خوش خرام سویله سویله دل شاد کام سویله
 راز دلی کل عیان ایله اسرار دلک بیان ایله

برقاج کیجھ استراحت ایله
خوان کرمک کبابی سنسین
پغولہ ہمدہ اولسہ خاموش
ہم فیض سخندہ سندہ واردر
بودارہ سخن دکل تنک
اول عرصہ بہ ہیج غایت اولز
اور آنش دلہ ایله پر نار
ایسر سیر سخن وقایہ
پای دل اولور اود مدہ در کل
ایتنز بونی املی رد وانکار

مناجات

ای عالم آشکار و پنهان
پہنای حشرده ویرمہ دہشت
بی غایہ اولان ذنوبی مغفور
دبدار ایله سیر و مغنم قیل
خدمندہ دوز جو عقل دراک
اول متصف صفات پاکک
خضر کرمک بوجاہہ رہبر
بادی وجود زار زارم
یارب اولہ عالمیندہ سرمد
تا اولیہ سعی وجدی ضایع
ایله عشقا کہ آنی محسوب
ہم حسن ختامہ نیل مسؤل
* تاریخ قطع اوتاد اسباب سخن و اتمام کار نقوش معانی قصور سخن *

ہزاریدن ہونغمہ وادی صادر
حکایاتی ککبی امثالی نادر
صفا بخش قلوب جملہ زائر

اولہ تاریخی وش ہر مدہ نازہ

بودستان نہال طبع (شا کر)

کج غمی سن فراغت ایله
بزم طربک ربابی سنسین
فیض حق ایلمہ فراموش
سن سوبلہ کہ دکلیندہ واردر
اور مضرب شوقی ایله آہنک
دشت سخندہ نہایت اولز
اما بولنورسہ خار انکار
کرمک طعن کلورسہ پایہ
ایلرسہ بوطاعتی دوست مشکل
اما کہ امید (شا کر) زار

ای خالق جملہ کون و امکان
بن مجری قبل قرین رحمت
محض کرمک ایله مستور
شاہ رسل عشقنہ کرم قیل
اول شاہ رسل کہ جملہ افلاک
قیل حرمتہ اودات پاکک
بن بندہ کی سر اطفہ مظهر
خاصہ پذر بزرگوارم
محمود خصال سید اجندہ
ایله بو کبابی نشر و شایع
ہم اولیہ شرمناک و محجوب
اربابی قندہ ایله قبول

بہارستان عشق اولدیسہ ظاہر
ریاض لطیف غایت دلربادر
بنم بوتر جہ مدہ اولسہ لایق

* ترجمه احوال نورالحق والدین حضرت عبدالرحمن جامی قدس سره
السامی بر وتره اجال *

اول نشئه بخش بزم عرفانک پدر لری نسبی حضرت فاروقه مشتهی قاضی
اصحاق دامادی قوام الدین حسن اصفهانیک صلیبندن خراسانه تابع
خارجرد قصبه سنده قد منهاد عالم شهود اولمش * و سنی حد تمیزه بانغ
اولد قد به بلده مذ کوره نک امر قواسی عهد سنده تفویض اولمش *
و برمدند نصکره سمت هراته عزیمت بعده بنه بلده مرقومه به عودت لری
اشناسنده اول بکانه عصر حوالی جامده سکن یوزاون بدی سالنده
زیبت آرای کهواره وجود اولوب بش یاشنه وارد قد نورالدین مخلصیه
شهر تیاب اوله رق پدر لریله شهر هراته عزیمت و اول بلده ده افغانه
تحصیل علوم ستایه همت ایلشدر * بش یاشندن ابای یاشنه قدر
کرانمایه عمر عزیزینی انجق کسب کماله صرف ایدوب مولانا جیددن
اصول صرف ونحو ومعانی و بیانی اخذ * بعده شریف جرجانی نک
نمیزد اعلمی مولانا علی سمرقندی نک مجلس درسش حاضر * و اکثر علوم
عقلیه ماهر اولوب (بعدا سیر سمرقند ارزوسیه فتح الله تبریز نک
برتقریبه مجلس درسش واصل * و خواجه مشار الیه بعد المصاحبه
پیشارنده زیاده محبت حاصل اولشدر * و سمرقنده غلغله انداز افاق
اولان شهر تهرینه بناء اکثر علما مشاعده ایچکه ارزو کش اولوب صحبت
و ملاقاتی بمن و برکت عد ایدر لریدی * سیمافاضی زاده دروم کتوب بعد
الملاقات بعض مشکلاتی عرض و ایراد ایلد کده جواب باصوابیه دفع
اشکال ایلدی * ذات عالی لری اندک زمانه سرآمد فضلالی زمان
اولد قلند نصکره همت بلند مرتبت لری بومعنايه قناعت ایچوب بکار
خواجگانندن شیخ سعد الدین کاشغریدن اخذ دست ارادت و بوجه نه
دخی مراتب عالییه و مقامات متعالیه ارتقا ایلدیلر آخر لامر صیت کمالاتی
رسیده مسامع علما و زهاد اولوب شوق ادراک و صحبت لریله ترک دیار ایدوب
فیض خدمتیه مستفیض اولور لریدی مراتب نظم کالده مهارتله هر بر
فتون مخنوریده استاد عصر اولد قلرینه ذکر ی آتی بعض آثار لری
نور مدعادر * دیوان غزلیات و رباعیات و سبعة خلق اسمیه مشهور
هفت مشنوی نظم ایلشدر که خمسة نظم اید نصکره بوامتیازده برکاب

ملاحظه اولنماش * واكثر علومده منظوم ومنثور عربی و فارسی
رساله لری یاد کار روزگار در * اشوب بهارستاندن ماعداتدوین بیوردقلری
شواهد النبوه * نقش الفصوص * نفحات الانس * اشعة النمازات
* لوائح * شرح قصیده ابن الفارض * شرح بیت امیر خسرو
سخنان خواجه پارسا * شرح حدیث اربعین * مناقب مرلوی
و شیخ الاسلام الانصاری * شرح مناسک الحج * رساله عروض و قافیه
* رساله موسیقی * فوائد الضیائیه علی الکافی * مثنویات و مکاتبات *
نخبة الاحرار سبحة الابرار * یوسف زلیخا * لبلی و مجنون * خرد
نامه اسکندر و سایر تألیفات (چون سن شریفلری یمش درده وارد قد
زیارت بیت الله احرام بندیت و کعبه مقصوده وصول الیه نائل سعادت
اولدقد نصکره شام و مصر یولندن سمیت عراقه عازم اولدقلری ائاده
کزیده سلاطین آل عثمان جنتکان سلطان یارید ولی حضر تلری
طرفلرندن اعزاز و توقیر و همت و دعالی اغتنام اولمشدر و سلسله
الذهب نام تألیفلرینک دیباجه سنی نام پادشاه مشارالیهله تزیین ایلمشدر
و عراقینه رسیده اولدقلرنده پادشاه عراقین و آذر بایجان اولان امیر
حسن بک و سایر سلاطین دخی حقلرنده لازمه رعایتی برینه کتور مشلر
* بعد از سیاحت بوکره دخی هراتی تشریف سلرنده سلطان حسین
و وزیر میر علی شیر مسرور و متبع اولمشلر * اول بیکانه دهرک سنی
سکسان بره رسیده اولدقد هجرتک سکن یوزطقسان سکننده بلده
مذکور ده و دیعه خیالترین سپرده موکلان قضا و قدر * و بو عالم
فانیدن عالم جاوداتی په کدر قبلدیلر * مدفنلری شهر مرانده زیارتگاه
انامدر * اگر مه الله تعالی فی اعلی العلین برؤیه الجمال * ونفعنا الله
بفیوضاته و شفاعته یوم المآل * آمین

الحمد لمبسر اتمام طبع هذا الشرح المسمى بهدية العرفان * علی الکتاب
المشهور بهارستان * للعلامة الجاهل قدس سره السامي * بدار الطباعة
العامة * بهمة سلطان الزمان محمود خان * بمعرفة ناظرها العبد الفقير
الی الطاف ربه الاحد * شیخزاده السيد محمد اسمعد *

اوائل رجب الفرد * سنة اثنتين وخمسين

و مائین والف

1. The first thing I observed when I stepped
out of the plane was the crisp, cool air.
It felt like a fresh blanket after a long, hot
journey. The ground below was a patchwork
of green fields and small villages, each with
its own unique charm. The people were
friendly and welcoming, their smiles
radiating warmth. I felt like I had
found a new home. The sun was
shining brightly, and the birds were
singing their hearts out. It was a
perfect day to be alive. I took a deep
breath and felt the world opening up
to me. I was free. I was home.

